

**JOSIP PEČARIĆ:
ANTE TOMIĆ: ZNANSTVENIK ILI PODOFICIR?**

Josip Pečarić

**ANTE TOMIĆ: ZNANSTVENIK
ILI PODOFICIR?**

Zagreb, 2023.

© Josip Pečarić

Urednica i priprema za tisk:
Andjela Hodžić

KAZALO

UVOD **9**

VELIKI HRVATSKI ‘POVJESNIČAR’ ANTE TOMIĆ JE I	
‘EKSPERT U RAČUNARSTVU’	11
PRILOZI: JASENOVAČKI POPIS ŽRTAVA MASOVNA JE PRIJEVARA - IMA DESETAK TISUĆA POGRJEŠAKA KOJE NITKO NE ŽELI UKLONITI	15
PROMOCIJA KNIGE ‘JASENOVAČKI POPIS – LAŽNE ŽRTVE’ U ZAGREBU	17
HOFJUDE U HRVATSKO-SRPSKOJ VARIJANTI	19
OSVRT NA ODLUKE EKUMENSKE KOMISIJE HBK	22
SDSS I HDZ - IDEOLOŠKI PRIJATELJI	24
PRILOZI: DP: ŽARKO MANJKAS CRVENKAPA - NA ČELU KOLONE HODAO KROZ MINSKO POLJE KAKO BI SPASIO DRUGE	29
‘NOVI USTAŠKI PLAN HRVATSKE’: SRPSKI MEDIJI U HAJCI ZBOG MLINARIČEVE KAZNENE PRIJAVE-	31
VJEROVALI ILI NE: TOMIĆ BRANI „LEGALISTE“	35
VJEROVALI ILI NE: TOMIĆ BRANI „LEGALISTE“ 2.	38
PRILOZI. AKADEMİK PEČARIĆ PISCU ANTI TOMIĆU	40
TOMIĆ-GOLDSTEINOVA POVJEST	43
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ 8.	50
SLUGE SVJETSKIH MOĆNIKA I STEPINAC (POLEMIKA O OLIVERU)	57
MILANOVIĆ SE ODREKAO GOLDSTEINA?	65
PRILOZI: MILANOVIĆ SE ODREKAO GOLDSTEINA: JEDNA KAP PRELILA JE ČAŠU	71
TOMIĆ U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA 75	
HAJKA NA THOMPSONA, ZAGREB, 2012.	75
TKO SE SVE BOJI THOMPSONA?	75
RASIZAM DOMAČIH SLUGU, ZAGREB, 2013.	78
TRIJUMF TUĐMANIZMA I DOMAĆE SLUGE	78
VUKOVAR I NJEGOV STOŽER, ZAGREB, 2013.	84
PRIJEDLOG ZA HIMNU NOVE ZAJEDNICE SA SRBIJOM	84
‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.	88
OKRUNJENA GLAVA I DARIO KORDIĆ	88

“MORAL” NAJOGA VNIJIH	93
PREDSTAVLJANJE KNIGE DR. SC. DAMIRA PEŠORDE	
„NAMETNIČKA KULTURA“	96
JE LI JURICA PAVIČIĆ DOISTA „JEDVA PISMENA BUDALETINA“?	100
VLASTI ZNAJU DA O NAŠIM INTERESIMA NAJBOLJE BRINU U BEOGRADU I LONDONU	106
PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	111
DAMIR PEŠORDA: KNIGA ČITLJIVIJA OD KNIGA NAMETNIKA NA HRVATSKOJ KULTURI	111
ČAVOGLAVE ILI KNIN / THOMPSON ILI PROTUDRUŠTVO, III.	114
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.	121
ZDRAVKO TOMAC, ZDS I STATUT GRADA VUKOVARA IZBEZUMILI PETU KOLONU U HRVATSKOJ!	121
PREKOMJERNO GRANATIRANJE POZDRAVA "ZA DOM SPREMNI"	127
ZDS I KUKAVIČLUK: OD THOMPSONA DO THOMPSONA	129
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	136
PREDGOVOR KNIGE MLADENA PAVKOVIĆA <i>MOJ OBRAČUN S OVIMA I ONIMA</i>	136
POSEBNI SAVJETNIK PREDSJEDNIKA VLADE RH ZA KULTURU SLAVKO GOLDSTEIN UPORNO LAŽE, II.	138
PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 2. / JE LI AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST, ZAGREB, 2017.	143
PISMO PREDSJEDNICI	143
J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.	147
THOMPSONOV ZNAČAJ	147
DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.	153
PREDSTAVLJANJE KNIGE „OBA SU PALA“ U TISNOM	153
PREDSTAVLJANJE KNIGE „OBA SU PALA“ U SKRADINU	158
BOLJE JE PRIČATI A NE RADITI, ZAR NE?	164
SRPSKE SLUGE ŽELE I U SABORU PROTIV HOS-A TJ. PROTIV DOMOVINSKOG RATA!	167
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.	171
ZVONIMIR HODAK, PRESUDE ‘ČASNICH HAŠKIH SUDACA’ SU UJEDNO I PRAVOMOĆNE PRESUDE SUŽIVOTU BOŠNJAKA, HRVATA I SRBA U BIH!	171
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK III. S PRIJEZIROM ODBACUJEM VAŠU PRESUDU, ZAGREB, 2018.	175
MARCEL HOLJEVAC: HOĆE LI I TUĐMANOVО IME BITI ZABRANJENO SPOMINJATI NA DRUŠTVENIM MREŽAMA?	175
MATEMATIKA, Pjesme i nogomet. Zagreb, 2018.	180
KREŠIMIR MACAN I BISKUP KOŠIĆ ILI KREŠIMIR MACAN I „ČETVORORED“	180
AKADEMIK PEČARIĆ: THOMPSON JE NAJAVIO ‘HRVATSKI GENOCID’ – JASNO JE KOLIKO JE VELIK THOMPSONOV ZNAČAJ	185
PREDSJEDNICA I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.	190
O ZDS HODAK, TOMIĆ I KALAFATIĆ	190

DARIO KORDIĆ, ZAGREB, 2019.	192
ZVONIMIR HODAK, TITO IMA SVOJ MAUZOLEJ U BEOGRADU, A USKORO ĆE I DRAŽA, A TUĐMANOV SPOMENIK U ZAGREBU SVAKI DRUGI DAN NEKI 'NAPREDNI OMLADINAC' ISARA	192
MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.	196
KOMENTARI	196
ONO ŠTO NE MOGU ZEČEVI MOGU NJIHOVE SLUGE U RH? (6.) (THOMPSONOFOBIJA)	197
SLOBODAN LANG / PEŠORDA O LANGU, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM.	200
BARBARA JONJIĆ: 'BANDA CRVENA OD BRANITELJA VIŠE MRZI SAMO JEDAN'ESTU IZBORNU JEDINICU'	200
MARIO FILIPI, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	206
JOSIP JOVIĆ, ORJUNA REDIVIVA: PORFIRIJEVI POKLONICI I TUĐMANOVI MRZITELJI	206
DOPISIVANJE S LILI BENČIK, DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	209
ZVONIMIR HODAK, I ZATO DANAS IMAMO ALANFORDOVSKI SPEKTAKL IZMEĐU PREMIJERA I PREDSJEDNIKA DRŽAVE	209
'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA, ZAGREB, 2022.	214
ZVONIMIR HODAK, EVO KAKO JE KLAN ŠERBEDŽIJA IZAŠAO IZ ORMARA, A KEKINU I NJEGOVIMA HLADNO PORUČUJEM 'UZALUD VAM TRUD SVIRAČI.'	214
ZVONIMIR HODAK, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	217
NA MILANOVIĆEVOJ SAM STRANI JER DEMASKIRA LAŽNE KRIPTOKOMUNISTIČKE PROROKE	217
INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100', DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	222
O OBILJEŽAVANJU STOTE OBLJETNICE ŽIVOTA UTEMELJITELJA RH	222
MLADEN PAVKOVIĆ :JURICE, ŠTO BI BILO DA SU TVOJI POBIJEDILI?	229
UNESCO I KOLO SV. TRIPUNA, DRAGOVOLJAC.COM, 2022	230
HODAK: 'NAROD SE NIJE TAKO RADOVAO NI KAD JE TITO UMRO!' .	230
J. PEĆARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	234
HODAK: PRESTANITE NAM DOLAZITI, SA ŽIGMANOM ILI BEZ NJEGA, PROČITANI STE	234
„RAZGOVARAJTE S VELIKIMA S POLAZIŠTA PRINCIPA, NIKADA NA KOLJENIMA“, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	238
HODAK: 'POBIJEDI LI U UKRAJINI PUTIN SLIJEDI NAM NOVA SRPSKA INVAZIJA'	238
FILIP LUKAS, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	242
HODAK: JUGOSLAVENSKA UDRUŽENA LJEVICA UZELA JE PENDREK U RUKE, UŽASNO IH SMETA JEDNA STVAR	242
JOSIP JOVIĆ, NAKON DEFINICIJE ANTISEMITIZMA OD VLADE SE OČEKUJE DEFINICIJA PROTUHRVATSTVA	246
MARKO JURIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	250
HODAK: 'PAZITE ŠTO GOVORITE! DA NE BISTE PROŠLI KAO MARKO JURIĆ...'	250
HODAK: 'DRUGOVI LJEVIČARI I JUGOFILI, SVI U LJEKARNE...'	254
Z. HODAK, J. PEĆARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' / MARKO FRANIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	258

JEDVA SMO RASPUSTILI ‘USTAŠOIDNE’ TUĐMANOVE GARDIJSKE BRIGADE, A SAD BI KOLINDA NAŠU MLADEŽ OPET U VOJSKU, ZAŠTO?	258
ŠTO ĆE SE DOGODITI AKO GRAD VUKOVAR NE POSTUPI PO KOMANDI ‘ČASNOG’ SUDA?	262
KOD NAS KOMUNISTIMA SUDE SAMO ŠKORO I THOMPSON	266
PROŠLA JE ‘NEZABORAVNA’ 2021. GODINA. DA I HOĆEMO NE MOŽEMO JE ZABORAVITI	271
ŠTO AKO AUSTRALCIMA NAŠI KOMŠIJE OSNUJU SAO KRAJINU- VIKTORIJU?	275
POLAKO I TIHO SE VRAĆA ’91...	279
‘ŠVEĐANI I FINCI ULAZE, A IZBORNI ZAKON SE NE MIJENJA’	283
DUBOKA DRŽAVA ZNA ŠUTJETI	287
OPET NAM SE SMJEŠI BRATSTVO I JEDINSTVO	291
HODAK: TUĐMAN – POLITIČKI ZLATKO DALIĆ	295
HODAK: NAKON BEOGRADA, NA NAS SU SE OKOMILE I MAJKE SREBRENICE	299
HODAK: ‘IDEOLOŠKA LJEVICA JOŠ ČVRSTO DRŽI VLAST KOJU JE ZGRABILA DOK SU HOS-OVCI GINULI UMJESTO NJIH’	303
HODAK: ARMAGEDON NA BALKANSKOM POLUOTOKU	307
TOMISLAV DRŽIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	311
ZVONIMIR HODAK ,NASTAVI LI SE S ODVRATNIM MASOVnim UBOJSTVIMA DJECE, SMRTNA KAZNA POKUCAT ĆE NA KOLEKTIVNU SVIJEST RAZMAŽENOG LIBERALNOG SVIJETA	311
HRVATSKI 'LUĐAK' I SRPSKI ZNANSTVENICI, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	315
SRBI NIKAKO DA SE NAUČE GUBITI	315
ZAVRŠNI TEKST	319
IVAN BEKAVAC O PREDSTAVLJAN JU KNJIGE 'JASENOVAČKI POPIS - LAŽNE ŽRTVE'	319
PRILOZI: I. BEKAVAC: AGITPROP I HRVATSKI REVIZIONISTI	324
O RAZOTKRIVENOJ JASENOVAČKOJ LAŽI	333
AKADEMIK JOSIP PEĆARIĆ – ŽIVOTOPIS	344

UVOD

Naslov knjige je dan po prvom dijelu u kome je dano reagiranje na smiješni napad Anta Tomića na knjigu dvojice doktora znanosti sa FER-a dr. sc. Nikole Banića i dr. sc. Mladena Koića ‘Jasenovački popis, lažne žrtve’. Danas postoji na Internetu puno toga, pa i razni popisi žrtava rata. Za dva izvrsna stručnjaka iz računarstva bilo je doista lako da proučavaju popis JUSP Jasenovac i uspoređuju ga s drugim popisima. Napisali su preko 100 (STO) članaka o rezultatima tog rada. Bez ikakvog utjecaja na JUSP Jasenovac. Uklonili su samo jedno ime jer su im je navodnoj žrtvi na sprovodu bio Predsjednik Vlade RH. Ostale nisu jer veći broj žrtava odgovara i Vladu i mnogima iz oporbe u RH.

A knjiga Banića i Koića ima skoro 800 stranica. Toliko stranica je dovoljno da se razumije kolika je laž o logoru Jasenovac.

Evo i u svojoj kolumni od 20.11.2013. veliki hrvatski kolumnist i odvjetnik Zvonimir Hodak piše:

Moj prijatelj Dikan šalje mi putem fejsa popis žrtava u Jasenovcu iz 1946. g. Popis je napravila Zemaljska komisija Hrvatske iste godine. Taj popis je nedavno u Beogradu u Vojnom arhivu otkrio slovenski publicist Roman Leljak. Dakle, do 1946. g. je u Jasenovcu bilo ubijeno 576 žrtava. A onda su brojke krenule rasti i bujati... Nisu stale sve do 700 tisuća. Jakovina, Markovina, Klasić, Goldstein i slični još glasno šute... Šutnja je za njih stvarno zlato.

<https://direktno.hr/kolumne/tko-bi-trebao-donijeti-odluku-o-vukovarug-oni-koji-su-s-razaraca-split-gadali-splitg-331659/>

Međutim ima kod nas novinara koji misle da znaju mnogo više ud drugih pa i ako su ti doktorirali u tim oblastima. Jedan od takvih je Ante Tomić koji se javio i u povodu predstavljanje ove knjige.

Laž o logoru u Jasenovcu je toliko velika da su cijeli prvi dio moje knjige, tj. tekst o ovom 'stručnjaku iz računarstva' objavili kao jedan tekst na portalu bezcenzure.hr:
<https://bezcenzure.hr/vlad/veliki-hrvatski-povjesnicar-ante-tomic-je-i-ekspert-u-racunarstvu/>

I moj tekst i niz priloga o sličnim bedastoćama Anta Tomića. Sam moj tekst je objavio portal dragovoljac.com uz sliku:

Slika je zapravo prigodna komentaru:

Marcus 8 hours ago

Ha ha!

Ali, ako je Ante grof od Kante još i antifašist, a jest, onda je on zapravo "neprikosnoven", neprobojan i nedodirljiv??

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37438-veliki-hrvatski-povjesnicar-ante-tomic-je-i-ekspert-u-racunarstvu>

Naime, u tom prvom dijelu nije bilo uopće govora o događaju u Splitu po kojem je Ante Tomić poznat i kao 'grog od Kante'.

Zapravu ta slika bi više odgovara nekom od tekstova u drugom dijelu knjige u kojima su dani članci iz mojih knjiga u kojima se spominje Ante Tomić.

Zanimljivo je da je autor velikog broja tih tekstova Zvonimir Hodak.

Zapravu i nije neko iznenađenje jer su Hodakovi tekstovi takvi. Sjajno se ruga autorima koji pišu bedastoće pa mu Ante valjda dođe kao stalni 'gost' njegovih kolumni. Uostalom slični su i moji tekstovi kada komentiram tekstove Anta Tomića.

Akademik Josip Pečarić

VELIKI HRVATSKI ‘POVJESNIČAR’ ANTE TOMIĆ JE I ‘EKSPERT U RAČUNARSTVU’

U najnovijem *Hrvatskom tjedniku* imamo i novog fah idiota tjedna:
FAH IDIOT TJEDNA

Ante TOMIĆ, Jutarnji list, o promociji knjige Nikole Banića i Mladena Koića ‘Jasenovački popis, lažne žrtve’:

‘Usprkos izraelskoj zastavi na zgradi Ministarstva vanjskih poslova na Zrinjevcu i našoj bezuvjetnoj potpori židovskom narodu u pravednoj borbi protiv terorista, ustaški apologeti otvoreno nastupaju na javnom radiju i promoviraju se u državnim ustanovama,’

HT: Rijetko koji jugoslavenski šovinist dođe pameti s godinama. I ovaj je sve gluplji što je stariji, premda vjerojatno on sebe smatra genijalcem koji može dokazati da je nešto tko je rođen 1969, zaklan od ustaša 1941. u Jasenovcu.

Zapravo, kako je Tomić komediograf možda se samo ruga židovskim žrtvama tj. židovskom holokaustu tvrdeći da je i među njima takvih koji su rođeni puno poslije Drugog svjetskog rata a nastradali u holokaustu tijekom tok rata.

To je još i vjerojatnije kada se zna da se – kao – ruga dvojici doktora znanosti iz računarstva koji su našli puno sličnih primjera kao vrhunski stručnjaci iz svoje oblasti i objavili knjigu o tome na skoro 800 stranica, a prethodne više od stotinu članaka.

Ne vjerujem da je Tomić dobio moj tekst od 7. studenoga 2023. PROMOCIJA KNJIGE ‘JASENOVAČKI POPIS – LAŽNE ŽRTVE’ U ZAGREBU, ali mogao je vidjeti tekst SDSS I HDZ - IDEOLOŠKI PRIJATELJI jer je objavljen

<https://bezczenzure.hr/branitelji/sdss-i-hdz-ideoloski-prijatelji-padne-li-hos-i-svi-ostali-cedoci-na-red-10/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37384-sdss-i-hdz-ideoloski-prijatelji>

U njemu sam pisao i o predstavljanju knjige dvojice znanstvenika iz područja računarstva: *Goldstein je po jednom takvom ‘dokazu’ i nazvan Ivo Drobilica. Tako je prije nekoliko dana predstavljena knjiga dvojice doktora znanosti N. Banića i M. Koića JASENOVAČKI POPIS – LAŽNE ŽRTVE. Prepuna dvorana Doma specijalne policije a svi nazočni su se valjali od smijeha na spomen Iva i njegove drobilice po kojoj je dobio ime. Istinski eksperți u računarstvu su proučavali popis i uspoređivali ih s drugim popisima i objavili na stotine tekstova ukazujući koliko je lažnih imena na tom popisu. ‘Stručnjaci’ koje plaćaju ovakve*

vlasti shvatili su da trebaju ukloniti samo jedno ime na koje su im ukazali doktori znanosti Banić i Koić.

Zašto?

Pa vlastih plaća a dotičnoj žrtvi u logoru Jasenovac sprovodio je bio Predsjednik Vlade. Ostalim sličnim 'žrtvama' Plenković nije bio na sprovodu pa su i dalje na tom popisu koji sam odavno nazvao: „velikosrpska brojka Goldsteinovih i Draže Mihailovića“!

U Prilozima dajem tekst o predstavljanju iz *Hrvatskog tjednika* iz kojeg možete vidjeti mnogo više o svemu tome i smijati se jadnom Anti Tomiću, ali i dva moja teksta o tom predstavljanju.

Zapravo vjerljivo je moje razmišljanje o Tomićevom raganju holokaustu manje vjerljivo jer svi drugi koji su pisali o njemu skloniji uvjerenju da je on na razini podoficirske škole iako je kako mu piše na Wikipediji završio u Zadru fakultet.

A doista mu je tekst što se tiče stvarnih argumenata podoficirske razine. A to mu se ne može puno uzeti za grieh jer već iz tih tekstova oko Predstavljanja vidljivo je da ima i profesora s Filozofskog fakulteta koji su na toj razini. Tomić i u ovom tekstu, slično njima, suočen s istinom koju nije čuo u školi za podoficira zna samo vikati: REVIZIONIZAM. U Prilozima dajem tekstove o tome iz knjige:

J. PEČARIĆ: ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS?

Mislim da će vam ti tekstovi biti zabavni. Dakle:

VJEROVALI ILI NE: TOMIĆ BRANI „LEGALISTE“

VJEROVALI ILI NE: TOMIĆ BRANI „LEGALISTE“ 2.

PRILOZI: AKADEMICKI PEČARIĆ PISCU ANTI TOMIĆU

TOMIĆ-GOLDSTEINOVA POVIJEST

Naime, ekspert za Teoriju znanja prof. dr. sc. Miroslav Tuđman je napisao tekst koji je također dan u toj knjizi:

PROF. DR. MIROSLAV TUĐMAN, ZNANSTVENI RAT "LEGALISTA" I
"REVIZIONISTA" PRLJAVE ZNANOSTI, *Glas Koncila*, 20. listopada 2002.

Zapravo radi se o Tuđmanovom govoru na predstavljanju moje knjige »Brani li Goldstein NDH?« Tekst je prof. Tuđman tiskao u svojoj knjizi *Prikazalište znanja*, Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 2003. koja je bila literatura za poslijediplomski studij na Filozofskom fakultetu.

Istinskim stručnjacima to bi bilo dovoljno da počnu govoriti nešto smisleno, a ne kao Goldstein, Klasić i njima ravan Tomić samo vikati REVIZIONIZAM i izmišljati tako smiješne priče kao 'dokaze' da te ljudi počnu prepoznavati kao npr. Iva Drobilicu, a naš poznati povjesničar prof. dr. sc. Josip Jurčević za Goldsteina kaže kako ga se ne treba smatrati znanstvenikom

Ali kada Tomića doista usporedim s Ivom Drobilicom ipak je Tomić mnogo mnogo bolji. Zašto?

To se moglo vidjeti nedavno na sudu kada je tužio jednog amatera u povijesti zbog knjige – vjerovali ili ne – o Puhovskom. Svjedokinja su mu bile supruga i kćerka. Evo što su one svjedočile:

Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše (tuženik je amater povjesničar, op. J.P.), a tada

počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijetnje, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dodu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objasnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijetnje traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991.

Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mržitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

Doista je strašno kada vidimo da je zbog knjige o Puhovskom: *Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija.* To doistani Tomić ne može nadmašiti, zar ne? Tekst je dan u tekstu MILANOVIĆ SE ODREKAO GOLDSTEINA? od 9/11/2023. pa ga dajem na kraju Priloga sa svim njegovim prilozima.

A doista je zabavno, ako pročitate moje tekstove o Tomiću koje dajem u Prilozima vidjet ćete da sam se ja doista zabavljaо pišući ih.

Pa da čovjek ne umre od smijeha kada pročita samo kraj ovog novog teksta gdje je on veći znanstvenik u računarstvu od dvojice doktora znanosti s FER-a. FER je toliko jak fakultet da ga netko može završiti, a ne može doktorirati na njemu pa ipak postane rektor Zagrebačkog sveučilišta kao npr. Damir Boras koji je uspio doktorirati na Filozofском fakultetu u 48. godini života pošto je na tom fakultetu proveo 15 godina. Ali da jadničak Ante Tomić uči o znanosti ljude koji su doktorirali na FER-u doista je budalaština prvog reda.

Zato moram dati njegov završetak:

Kad se jednom počnu poricati znanstvene istine, to postane nezaustavljivo i sve bjesomučnije. U Domu specijalne policije jednom će se valjda predstaviti i knjige u kojima se opsežno osporava Valjanost Pitagorinog teorema i trećeg zakona termodinamike, pa čak i, zašto ne, zakona gravitacije? Ovaj je svijet očito odlijepio.

DA doista kad se jednom počnu poricati znanstvene istine, kao na primjer da je netko tko je rođen 1969, zaklan od ustaša 1941. u Jasenovcu i još napiše knjigu od skoro 800 strana s osporavanjem takvih istina to postane nezaustavljivo i sve bjesomučnije. U Domu specijalne policije jednom će se valjda predstaviti i knjige u kojima se opsežno osporava Valjanost Pitagorinog teorema i trećeg zakona termodinamike, pa čak i, zašto ne, zakona gravitacije? Ovaj je svijet očito odlijepio.

Zaista nam je zabavan ovaj naš veliki znanstvenik u računarstvu koji je još toliko drag da nije ni spomenuo da su autori doktori znanosti – dakle njegove kolege znanstvenici. Drag je naš Tomić, zar ne?

Vjerojatno je to zato što je on ekspert i znanstvenik u povijesti i računarstvu nego i u drugim znanostima. U Prilozima dajem i tekst iz najnovije moje knjige LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ tj. 8. dio te serije tekstova uz koji ide i podnaslov *Još o fah idiotima.*

Ipak je pohvalno da nema previše znanstvenika koji su voljni raditi od sebe fah idiote po želji onih koji su na vlasti. Naime ako vlastima trebaju Ivov tata poznat kao povjesničar AMATER bez škole ili 'znanstvenik' Ante Tomić, valjda to znači da je puno više onih koji to ne žele raditi.

Kao jedan od priloga tog 8. nastavka je Tomićeva 'polemika' s poznatim hrvatskim filozofom prof. dr. sc. Nevenom Sesardićem. Tomić nama je veliki znanstvenik, zar ne?

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37438-veliki-hrvatski-povjesnicar-ante-tomic-je-i-ekspert-u-racunarstvu>

PRILOZI

U prepunoj zagrebačkoj dvorani predstavljena knjiga *Jasenovački popis, lažne žrtve* autora Nikole Banića i Mladena Koića, suradnika *Hrvatskoga tjednika*

Autori Banić i Koić:

JASENOVAČKI POPIS ŽRTAVA MASOVNA JE PRIJEVARA - IMA DESETAK TISUĆA POGRJEŠAKA KOJE NITKO NE ŽELI UKLONITI

'Knjiga *Jasenovački popis, lažne žrtve* objavljuje službene laži o jasenovačkim žrtvama, dakle o ljudima koji nisu ni bili u Jasenovcu, koji su umrli u nekom drugom logoru, mjestu, ili su preminuli dugo nakon Drugoga svjetskog rata.'

To je rekao u uvodu publicist i istraživač Igor Vukić prošloga četvrtka u prepunoj dvorani specijalne policije na Trgu žrtava fašizma u Zagrebu predstavljajući knjigu i njegove autore, suradnike *Hrvatskoga tjednika*, Nikolu Banića i Mladena Koića. 'Autori su', nastavio je Vukić, 'na brojnim primjerima pokazali da je popis žrtava Ju SP Jasenovac masovna prijevara, prijevara koja i nije prikrivena koliko bi se očekivalo. Primjerice, na popisu su se našla i neka veoma poznata imena, ne samo ime Stanka Nicka, pravnika i diplomata koji je umro 2010. i kojemu je na pogrebu bio i Andrej Plenković, tada državni tajnik u MVP. Njegovo su ime u JU SP Jasenovcu uklonili nakon otkrića *Hrvatskoga tjednika*, ali vjerojatno samo zato što mu je na pogrebu bio Plenković. Inače, to ne rade, nisu uklonili mnoga imena lažnih žrtava za koje je bjelodano danisu stradale na tom mjestu'. Vukić kaže kako je njihova dužnost kao institucije koja brine o tom postavu da uklanjaju lažni podatak kad god doznaaju, ali to ne čine bez obzira na dokaze. To pokazuje, smatra Vukić, kakvo ozračje vlada u toj Javnoj ustanovi, ali i u državnim institucijama, napose u Ministarstvu kulture koje je nadležno za JU SP Jasenovac. Prema Vukiću, autori logično zaključuju: ako su kao lažne žrtve uvrštene i mnoge osobe koje su poznate, može se samo pretpostaviti koliko je prijevara nepoznatim osobama. Nije neobično na jasenovačkome popisu pronaći i imena nekoliko stotina djece koja su umrila u prihvatištima u Sisku i u Jastrebarskom ili u zagrebačkim bolnicama, a koja su pokopana na Mirogoju. Međutim, i dalje uz svako to ime na jasenovačkome popisu стоји: *ubijen od ustaša*. „Na taj se način vrijedaju ta preminula djeca i te obitelji. Mrežne su stranice omogućile da popisi budu dostupni, da su dostupne i razne zbirke, popisi pokopanih na grobljima, što je našim istraživačima omogućilo da uspoređuju podatke i analizom podataka nadnevaka rođenja upravo navodnih žrtava sa službenoga jasenovačkoga popisa i komparacijom s podatcima u drugim logorima dođu do zaključka kako s jasenovačkim popisom žrtava nešto jako *ne stima*. S radom i istraživanjem Nikole Banića i Mladena Koića, inače računarnih stručnjaka, javnost je upoznata posredstvom *Hrvatskoga tjednika*, gdje godinama objavljaju svoja otkrića, premda knjiga nije samo zbir tih članaka. Kada su se počeli objavljivati u *Hrvatskome tjedniku*, mi ostali istraživači Jasenovca bili smo sretni i ugodno iznenađeni da još netko pristupa Jasenovcu ne bojeći se rezultata istraživanja. Istraživanje naših autora dokazuje ono što mi već drugo tvrdimo - da Jasenovac nije bio mjesto

masovnih i serijskih ubojstava te da je broj njegovih žrtava, daleko, ali zbilja daleko od službenoga jasenovačkoga popisa. Ova je knjiga novo ohrabrenje za nastavak istraživanja', zaključio je Vukić.

Nikola Banić rekao je kako je knjiga rezultat višegodišnjega rada. 'Nismo stavili sve što smo pronašli iako knjiga ima 800 stranica. Većina tih podataka javno je dostupna. U fokusu ove knjige službeni je podatak o 83 tisuće žrtava za koji smo utvrdili da nema apsolutno nikakvih dokaza.' Banićev kolega i suautor knjige Mladen Koić ukazao je na potpunu šlampavost i neodgovornost JU SP Jasenovac koja tvrdi da kao sve nadzire, ali zapravo ne nadziru ništa. Pokazao je, zatim, primjere navodnih žrtava koje su, prema službenome popisu, rođene 24 ili čak 33 godine nakon Drugoga svjetskog rata. 'To znači da su ubijene desetljećima prije rođenja. Uprava čak ni takve nebuloze ne uklanja', upozorio je Koić. U nastavku je rekao da je glavni izvor podataka JU SP Jasenovcu komunistički popis žrtava iz 1964. Ali i to je podvala jer na tom je popisu 59 000 imena, a JU SP taj izvor navodi za čak 64 000 žrtava.

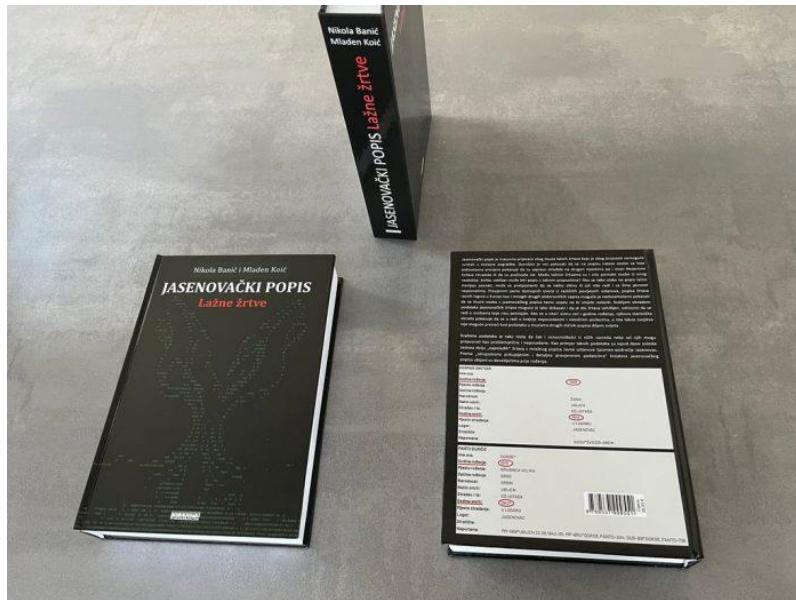
Autori su informirali okupljene da je JU SP Jasenovac 2017. godine svoj popis poslala američkome Muzeju holokausta. U toj je inačici Muzeja i ime Stanka Nicka, dakle 'žrtve' koja je preminula 2010.

'Jasenovac je masovna prijevara - ima desetak tisuća pogrešaka i nitko te pogreške ne želi ispravljati. Pokušali smo na razne način kontaktirati s JU SP Jasenovac i upozoriti ih, kao i Ministarstvo kulture i medija, ali bez učinka', zaključili su autori. (ri)

Hrvatski tjednik, 16, 11. 2023.

PROMOCIJA KNJIGE ‘JASENOVAČKI POPIS – LAŽNE ŽRTVE’ U ZAGREBU

-7. studenoga 2023.

U četvrtak 9. studenog 2023. godine u 19:00 u Domu specijalne policije, na adresi Trg žrtava fašizma 1, u Zagrebu održati će se promocija knjige „Jasenovački popis – Lažne žrtve“ autora Nikole Banića i Mladena Koića i u izdanju Tkanice.

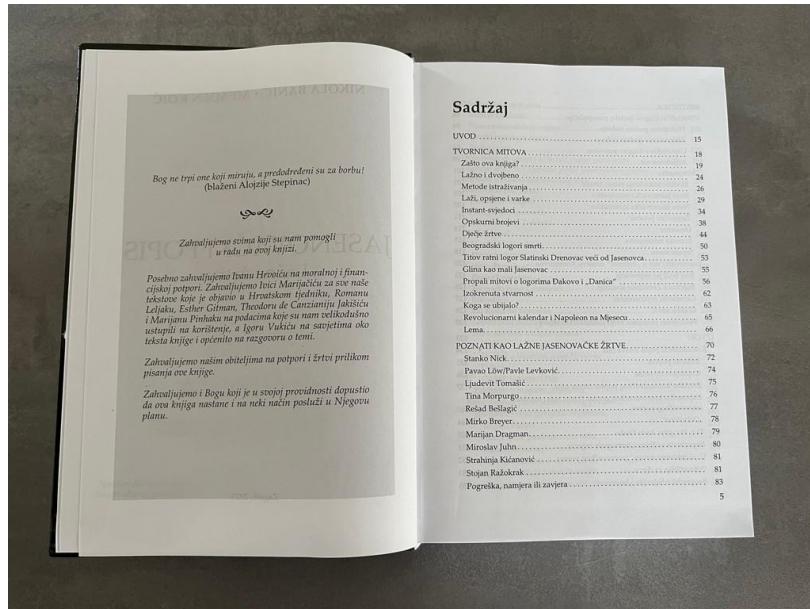
Uz autore knjigu će predstaviti i publicist i istraživač Igor Vukić. Zainteresirani mogu kupiti knjigu tijekom promocije. Više o svemu moguće je pročitati na <https://jasenovac.hr/>.

> Objavljena knjiga ‘Jasenovački popis – Lažne žrtve’ Banića i Koića

Većina materijala u knjizi još nije bila nigdje objavljena, a što se tiče tekstova prethodno objavljenih u Hrvatskom tjedniku, u knjizi su oni nadopunjeni novim saznanjima i povezani u veće tematske cjeline. Knjiga ima 792 stranice s 1.258 fusnota tako da se mogu provjeriti navodi iz knjige.

Mit o Jasenovcu kao zloglasnom logoru smrti počeo se kreirati još tijekom Drugog svjetskog rata. Nije bio jedini, ali je jedini preostali. U procesu znanstvenog razotkrivanja jasenovačkog mita bio je potreban drukčiji pristup od uobičajenog povjesničarskog gdje pojedinac ručno pregledava i obrađuje podatke. U istraživanjima koja su temelj podataka za ovu knjigu korištene su metode masovne usporedbe javno dostupnih baza podataka, ali i ciljanih dubljih obrada specifičnih slučajeva. Time je ujedno svima omogućena provjerljivost podataka i dokaza o Jasenovcu kao masovnoj prevari.

> Banić i Koić: Ožujak u Jasenovcu je mjesec za promjenu podataka

U praksi to znači da se u knjizi pokazuje i objašnjava kako je mrežni popis JUSP-a Jasenovac masovna prevara budući da sadrži tisuće lažnih žrtava, odnosno osoba za koje se nedvosmisleno može pokazati da nisu stradale u Jasenovcu, već negdje drugdje, da su preživjele rat, da su umnožene na popisu ili da nikad nisu ni postojale. Pri tome je jasno prikazano da se ne može raditi o slučajnim pogreškama, a dodatno su ispitana i statistička svojstva cijelog popisa koja su pokazala kako je popis podatkovno neuvjerljiv. Ništa sličnoga nije bilo utvrđeno kod nekih drugih sličnih popisa žrtava ili proganjениh osoba, a analizirane su tisuće popisa ratnih žrtava. Primjenom inženjerskih metoda iz znanosti o podacima došlo se do rezultata koji ne ovise o subjektivnim interpretacijama, nego su utemeljeni na činjenicama i postignuti su pouzdanim metodama, a ne proizvoljnim nagađanjima.

> Koić i Banić: U JUSP Jasenovac čak šest promjena podataka u 2022.

Skoro svi rezultati objavljeni u knjizi su ponovljivi i provjerljivi bilo kojem zainteresiranom čitatelju budući da se temelje na javno dostupnim izvorima podataka kao što su digitalne baze javnih ustanova (Yad Vashem, Američki muzej holokausta, arhiv Arolsen), popisi žrtava njemačkih, talijanskih i srpskih logora, jugokomunistički i srpski popisi žrtava, zapisi osoba pokopanih na grobljima, osmrtnice, povijesne knjige s popisima žrtava različitih događaja Drugog svjetskog rata, biografski leksikoni, enciklopedije, novinski zapisi, videozapisi s mrežnih usluga kao što su YouTube te drugo. Posebno se pažnja davalna tome da glavni javno dostupni mrežni izvori budu arhivirani tako da mogu biti dugotrajno dostupni.

Uz uvodni dio i uobičajeni kraj knjiga se sastoji od ovih osam poglavlja: Tvornica mitova, Poznati kao lažne jasenovačke žrtve, Statistika, Izvori, Narodi, Promjene, Prosvjetljenje i Na kraju.

HOFJUDE U HRVATSKO-SRPSKOJ VARIJANTI

Posljednjih godina u hrvatskoj i srpskoj javnosti desne orijenracije značajan publicitet dobili su Esther Gitman i Gideon Greif. Oboma im je zajedničko da su Izraelci odnosno Židovi, kao i da se bave raznim aspektima povijesti Drugog svjetskog rata. Gitman se bavila najviše nadbiskupom Stepincom, dočim je Greif 2018. i 2019. u Srbiji i okolnim zemljama postao najglasniji i medijski najprisutniji promotor mantre o 700.000 jasenovačkih žrtava.¹³⁷

Gitman je 2002. stigla u Zagreb kao Fullbrightova stipendistica s ambicijom da, u užem smislu, istraži okolnosti pod kojima su njezina majka i ona 1941. pobjegle iz njezina rodnog Sarajeva, a u širem smislu da istražuje Holokaust u NDH i spašavanje Židova. Prihvatio sam da joj budem mentor. Kao marljiva osoba, prikupila je za relativno kratko vrijeme dosta informacija. Međutim, u jednom sam trenutku shvatio da je u tumačenju tih događaja otisla u posve krivom smjeru i da moje sugestije više ne uvažava, pa sam se u prijateljskom razgovoru zahvalio na dužnosti mentora. Gitman je kasnije u intervjuu tvrdila da sam bio „zatečen“ kada je „naišla na dovoljno svjedočanstava o Hrvatima koji su u NDH spašavali Židove pred ustaškim pokoljima“ te da sam se „iznenadio kad je kazala da će proučavati spašavanje Židova u NDH“.

Tobože sam je pitao: „Zar zaista ima tako puno tih primjera da se mogu znanstveno obraditi i onda je ona odgovorila da su zagrebački arhivi puni svjedočanstava i dokumenata“. ¹³⁸ Gitman je posve krivo interpretirala naše razgovore. Naravno da sam temeljito poznavao povijest ne samo spašavanja židova,¹³⁹ nego sam već rada imao i iskustvo predlaganja Pravednika među narodima. Naime, koju godinu ranije Jagica Đerek dobila je tu titulu zahvaljujući prijedlogu koji sam napisao zajedno s ocem.

Gitman je kasnije doktorirala te objavila knjigu *When Courage Prevailed* (2011.), koja je ekspresno prevedena na hrvatski. Posve nesvesna šireg konteksta nekritički je prezentirala ulogu nadbiskupa Stepinca i Crkve u spašavanju Židova i u odnosu prema vlastima NDH. Nadalje, poglavlje koje je napisala o liječnicima (79-85) dobrim je dijelom rađeno prema poglavlju (173-197) u knjizi *Holokaust u Zagrebu*, ali je uopće ne spominje. Objavom knjige Gitman je postala „državotvorni“ historičar, svojevrsna ikona desnice i Crkve. Imala je 2008. čast na zagrebačkom Kaptolu otvoriti međunarodni simpozij „Kardinal Alojzije Stepinac - povjesni kontekst u međunarodnoj perspektivi“, pa onda 2016. još jedan međunarodni simpozij o Stepincu i Srbima. O njoj je snimljen dokumentarni film koji se prikazivao u elitnom terminu na Prvom programu HRT-a.¹⁴⁰ Dobila je više priznanja (nadbiskup Bozanić dodijelio joj je Medalju za širenje istine o blaženom Stepinцу, a „Mreža hrvatskih žena“ nagradu *Friends of Croatia*). Predsjednica Republike odlikovala ju je redom kneza Branimira s ogrlicom „za osobite zasluge stečene istraživanjem, dokumentiranjem i promicanjem istine o hrvatskoj povijesti 20. stoljeća te produbljivanju razumijevanja između hrvatskog i židovskog naroda“. Postala je i počasna doktorica Sveučilišta u Splitu.

Gideon Greif se u srpskoj javnosti vehementno promovirao kao istraživač povijesti Jasenovca ponajprije kao zagovornik teze o 700.000 jasenovačkih žrtava. U jednom televizijskom nastupu naveo je da je nekakva srpsko-hrvatska komisija 1945. procijenila kako je u Jasenovcu ubijeno 1.400.000 ljudi. U brojnim javnim istupima tvrdio je otrilike ovako: „U koncentracijskim logorima koja su vodili Hrvati smrt je

smatrana vrhunskom vrijednošću... hrvatske su ruke potpuno prekrivene krvlju na stotine tisuća nevinih Srba, Roma i Židova". Iisticao je i da je „ispitao i saznao da je u Jasenovcu bilo najmanje 57 načina ubijanja”.¹⁴¹

Naposljetku, objavio je i monumentalnu i osebujnu knjigu *Jasenovac*.

Na primjer, na naslovnoj stranici Greif se titulira "Expert for Auschwitz"! Je li on ekspert i za Jasenovac? Iz onoga što se može vidjeti u knjizi, odgovor bi bio negativan. Naime, na preko 700 stranica knjige atlasnog formata malo je teksta, uglavnom su prezentirane fotografije i faksimili dokumenata od kojih neki imaju, a neki nemaju nikakve veze s Jasenovcem (primjerice, biografija supruge predsjednika SAD-a Franklina Roosevelta Eleanor i Deklaracija o ljudskim pravima). Na 17

stranica poglavlja "Konačno rešenje jevrejskog pitanja u NDH" samo su fotografije i faksimili i kratki potpisi pod slike. Iako uredivački odbor ističe kako "ova knjiga nije uperena ni protiv jednog naroda, religije ni države, već protiv fašistoidnih ideologija nacizma, fašizma i ustaštva", konstatira se kako je "Jasenovac dugo vreme bio sakriven holokaust", što je jedan od besmislenih argumenata miloševičevske propagande.¹⁴²

Greifa posebno brine "porast neo-ustaštva u srcu Evrope", pa ističe kako "stalna postavka u muzeju u Jasenovcu prikazuje logor koji je bio koncentracioni logor smrti kao puki radni logor", što je još jedna neistina. Osim toga, termin "koncentracioni logor smrti" je nemušti oksimoron. No to je samo jedna u nizu pogrešaka kojima tekst obiluje.

U njemu ima i politikantskih ispada: kao dokaz ustašoidnosti hrvatske vlade predstavljen je hrvatski ministar vanjskih poslova Davor Stier kao "član familije zapovednika Jasenovca Stiera"; u maniri talijanskog revizionizma i neofašizma predstavlja se zapovjednika Druge talijanske armate ratnog zločinca Marija Roattu "kao spasioca 600.000 Srba i nekoliko tisuća Židova", a talijansku fašističku vojsku kao navodne mirotvome i "hrabre ljude" (talijanski historičari taj su mit posve dekonstruirali).¹⁴³

Greif je bio i predsjednik međunarodnog povjerenstva o Srebrenici koji su osnovale i financirale vlasti Republike Srpske. Izvještaj te ko-misije doveo je u pitanje činjenice potvrđene u brojnim procesima pred ICTY-jem i ICJ-em i "ustanovio" da genocida u Srebrenici nije bilo. To „je dokument koji zasluguje da bude poslan na smetlište povijesti i korišten samo kako bi se ukazalo na moralne propuste 'korisnih idiota' koji se upuštaju u nijekanje i iskrivljavanje genocida", konstatirao je Menachem Rosensaft, izvršni potpredsjednik WJC-a.¹⁴⁴ Najavljeno je da će zbog zasluga za istraživanje povijesti Auschwitza Greif dobiti visoko odlikovanje njemačkog predsjednika, ali je nakon prtiška s raznih strana ta odluka bila povučena.

Djela Gitman i Greif ostala su na margini interesa profesionalne historiografije. Vrijedno je zabilježiti izjavu pakračko-slavonskog vladike Jovana (Jovana Ćulibrka), autora važnih historiografskih tekstova i knjiga: "Mi imamo sada slučaj revizionizma u Srbiji i u Republici Srpskoj koji je masivan s naše strane. To je podrška lažnoj prići s Gideonom Greifom... struka čuti i postavlja se pitanje ozbiljno etike u stručnog istoričara. Imamo državni projekat revizije u Srbiji... Kao što se svatko bori ovde i negdje drugdje protiv toga da je Jasenovac bio nekakvo lječilište, mi smo dužni da se oglasimo i po ovoj stvari".¹⁴⁵

Greif i Gitman tobože promoviraju srpske i hrvatske nacionalne interese, ali ih zapravo ugrožavaju i štete im, jer otežavaju ili čak onemogućavaju da se Hrvati i Srbi na pravi način suoče s vlastitom prošlošću. Krugovi koji ih promoviraju nacionalistički su i etnocentrični. Oni tobožne povijesne činjenice koje ovaj dvojac predstavlja shvaćaju kao sredstvo za promociju određenih političkih ciljeva. Tim je krugovima važna činjenica da su Greif i Gitman Izraelci, Židovi (*Večernji list* je članak o Gitman naslovio "I američka Židovka stala u obranu blaženog Stepinca!"). U njihovim nakaradnim percepcijama povijesti i

sadašnjosti Židovi imaju posebno mjesto: i kad ih se promovira i poštije i kad ih se već sutradan, tako neki od Židova napravi nešto „krivo“, sve kao kolektivitet difamira i progoni. Naime, od poštovanja i fascinacije, s jedne, do difamiranja i progona, s druge strane, u takvim krugovima

često zna biti samo nekoliko koraka. Iстicanje Greif i Gitman u prvom planu borbe za (revizionističku) istinu perfektno detektira dubinske slojeve antisemitizma u krugovima koji ih podržavaju. A antisemitizam i povijesni revizionizam (i u hrvatskoj varijanti i neoustaštvu) uvijek idu ruku pod ruku.

OSVRT NA ODLUKE EKUMENSKE KOMISIJE HBK

4 .studenoga, 2023.

Pravoslavne crkve nazivaju se po državi, ne po narodu ili plemenu – u Hrvatskoj je Pravoslavna crkva Hrvatske ili HPC, a u Srbiji – Pravoslavna crkva Srbije – SPC. Postojanje samostalne PC u nekoj državi je dokaz njene suverenosti.

Pravoslavna crkva Hrvatskog kraljevstva osnovana je 1691., po prvi puta obnovljena 1942., po drugi puta obnovljena 2013. Visoki upravi sud u svojoj presudi u korist HPC, a protiv nezakonitih radnji države (RH) govori o postojećoj crkvi i sve je to u redu jer mi već godinama odrižavamo redovita bogoslužja i puno drugih događaja, na kojima je sudjelovalo i više pripadnika klera KC, stoga nije nam jasno na što misli biskup Škvorčević kad kaže „da je najavljeni osnivanje HPC”.

U Hrvatskoj HPC ne valja zbog hrvatskog “nacionalnog predznaka”, ali u Hrvatskoj SPC sa srpskim nacionalnim predznakom je u redu??!

HPC nema “protusrpske stavove”, nego tvrdi da SPC kao PC Srbije nema što raditi u Hrvatskoj, što je sukladno crkvenom kanonu i zakonu.

HPC u Hrvatskoj moli „za blagovjerni hrvatski narod, njegovo kristoljubivo vojnštvo i njegove pobjede nad neprijateljima”, što mora raditi svaka nacionalna PC. Isto to radi i SPC, moleći za srpski narod, što je sasvim u redu – u Srbiji.

HPC je još 2015. objavila da podržava kanonizaciju katoličkog blaženika Alojzija Stepinca. SPC, koja je za vrijeme II sv. rata huškala na Židove u Srbiji, koja je huškala na Hrvatsku za vrijeme Domovinskog rata i koja je osuđena za genocid, protivi se kanonizaciji kardinala Stepinca.

Kad je Rusija napala Ukrajinu. SPC je podržala Rusku pravoslavnu crkvu, koja je huškala na Ukrajinu, čak je zbog toga ušla u shizmu s Carigradskom patrijarhijom i na ovaj način je sada SPC NEPRIZNATA crkva.

INFO: Na Popisu 2021. kao članovi SPC u Hrvatskoj izjasnilo se je 1518 vjernika. Na istom tom popisu Hrvata pravoslavaca bilo je 10 puta više – 15 980!

HPC je zaista “unutarpravoslavno pitanje”, koje nema veze sa Srbijom i njenom crkvom. HPC nema veze niti sa Katoličkom crkvom ali kad je Ekumenska komisija HBK odlučila baviti se sa HPC-om, mogao je biskup Škvorčević zatražiti sastanak sa poglavicom HPC Arhiepiskopom Aleksandrom i dobiti sve informacije iz prve ruke, ali nije.

Hrvatski arhiepiskop †Aleksandar

VJERA I POLITIKA

Jadna nam majka s ovakvim biskupima i njihovim prijateljima

BRATSKI EKUMENIZAM

Čulibrk beogradskim srednjoškolcima domaćin u Jasenovcu i Pakracu, Škvorčević poručuje kako HPC nije dobrodošla zbog nacionalnoga predznaka

Uprstnjem Bisupskog odsjekovata u Šibensko prodištu je pedja održana sjednica Bisupskog komiteta Hrvatske bisupskne konferencije za ekumenizam na kojoj su sudjelovali predsjednik Komite pojelski bisup Antun Škvorčević, bjelevaracko-križevački bisup Vjekoslav Huzak, libenski bisup Tomislav Ragić i Štefan Macut, profesor Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu. I ova sjednica potvrdila je da se od bisupu Škvorčeviću sunitu istraž može dati i občikati, pogotovo ako se ima u vidu da je samo dva dana ranije u poteklome bisupskom domaćin je bio na koji je agustu svoga prijatelja, pačačko-slavenskoga episkopa Jevana, a čiju su prvi bili pačački paroh Aleksandar Grigurić i dake Milan Tomasevac. Navode iz bisupatije da je to 'bio jedan od najljepših povremenih sastava na kojemu su razmjenili mišljenja i poglede s obzirom na određena crkvena i lica društvene pitanja, značajna i za odnos dviju Crkava u Hrvatskoj'. Naravno, moraju se dogovoriti kako zajedno dejstvovati pa se se opet donosili pitanja Jasenovca i broja žrtava te konstatirati kako to police nepovjerenje i podgrijte. Dvojica ekumenista još su se jednom zauzeli za, kako vole naglašavati, 'kulturnu dijaloga i surreta, međusobnoga uvažavanja i poštovanja' jer je to, smatraju, 'od osobnoga značenja za odnose katolika i pravoslavnaca'.

kod nas kako bi se izbjegle zamke nepovjerenja'. Dok prebiti po odsotima pravoslavnici i katolici, koji dan kasnije uputili su se svaki na svoj način navještati ekumenizmom. Padobranac Jovan Čulibrk i sine SPC-a bili su domaćini većoj skupini srednjoškolaca koji su sa svojim nadavlincima stigli iz Beograda u Jasenovac i Pakrac na poziv Muzeja žrtava genocida. Ne sumnjam kako se Čulibrk pokazao kao vaspitan domaćin i pokazao im 'najmonstruoznije i najbrutalnije gubitke prepuštena njegovu narodu u Drugom svjetskom ratu', kako zna ponavljati.

S druge strane, na dnevnome redu sjednice Bisupskog komiteta HBK, za ekumenizam, čiji je predsjednik bisup Škvorčević, bila su i aktualna pitanja među kojima i načelnik stan Katoličke crkve s obzirom na inicijativu osumka Hrvatske pravoslavne crkve, koji podržavaju i neki ekvivalent.

Clanovi Komitete složili su se kako se ovo pitanje ne oduši na Katoličku crkvu, nego je smatran da Pravoslavne crkve, njezina vodstva i vjernici, njezine organizacije i zakonskoga djelovanja u Hrvatskoj. Kao što možemo ne moguće privući da neka prednja Katolička crkva i vjernici rezervuju pripadni drugih vjerskih zajednica ili političari, ne može se privući s našova vjere da bi rade katolički vjernici s obzirom na druge vjerske zajednice. Pored toga, namještajem okružujući HPC-a, katu, posređe se upravo ono što se prigovara SPC-u - njegovu nacionalni pred-

mak. Podujeli su da bjelevarstvo koje se HPC protisuđuju nije evanđeosko domoljublje te stoga ono s našova vjere nije prividljivo. Oni koji se zauzimaju za novčane HPC-a, počevši od protisuđnih stavova i sukladnosti prema Štapskoj pravoslavnoj crkvi, moraju pitičko vjeruju ekumenizme sasvim na političko-nacionalnoj razini, nekakoči su na osnovi.

Ovaj statutni zaključak Vlječa za ekumenizam oko HPC-a kaže da je došao sa mala Jovana Čulibrka, a poklanja i komunistički mentalni sklop posebnih bisupata. Nejamo je zašto misli da oni koji se zauzimaju za inicijativu HPC-a, poze od protisuđnih i sukladnih stavova prema SPC-u ili mu je to isplatio intimiru koji je, pak, zaboravio spomenuti da oni staju na stav prema HPC-u. A kad Škvorčević prigovara HPC-u njegovu nacionalni predznak, pitanje je kakav mu ne smeta nacionalni predznak SPC-a i njihovih kada govoru o prekrivanju granica ili se zapravo slabe s njima.

Ovaj načelni stav Katoličke crkve oko HPC-a krajnje je postavljajući prema našim vjernicima. Nadamo se kako će hrvatski bisupi na skonsolidiranom plenarnom rasjedaju biti razumni, eko ovoga pitanja i traži u jedinim mogućim upravnim stavom koji se od njih očekuje – podržati osnivanje Hrvatske pravoslavne crkve, a ne da negira odnose i finte pripadnike upravnih SPC-a čija je rana uloga poznata (sl).

SDSS I HDZ - IDEOLOŠKI PRIJATELJI

(PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED, 10.)
„Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu.“
 (Siniša Glavašević, studeni 1991.)
„Pustite da prvo prođu Hrvati“
 (Redar koloni Vlade u Vukovaru 2013.)

Izgleda da je Andrej Plenković napokon shvatio što je rekao i redar koloni vlade 2013. pa sada poručuje:

‘BOLJE DVA PLAKATA NEGO DVije KOLONE’

<https://kamenjar.com/plenkovic-bolje-dva-plakata-nego-dvije-kolone/>

Čini mi se da je malo zakasnio. Ljudi više vjeruju Hrvatima nego onima koji za sebe kažu da su Hrvati. To se vidi i iz pitanja koje Ivan Penava postavlja Plenkoviću:

„Što je teroristički čin nego ubojstvo 12 redarstvenika, napad na Škabrnju, Petrinju, Vukovar...? Tko je od nalogodavaca odgovarao za taj teroristički čin? To vas ne sekira? To vam nije problem, ali vam je Damir Markuš problem? Zapitajte se malo i porazgovarajte sa savješću.

Poštovani predsjedniče Vlade, vi ste jako promijenili narativ, a pokušavate promijeniti i povijest hrvatskog naroda. Nekada je u Hrvatskoj terorizam i terorističke organizacije bio SDS, Vojislav Stanimirović i ta ekipa, a vi se ovih dana jako trudite pokazati teroristima heroje, dragovoljce, ljudi koji su po tri puta ranjavani u Domovinskom ratu...“

<https://kamenjar.com/penava-nekada-je-u-hrvatskoj-terorizam-i-teroristicka-organizacija-bio-sds-stanimirovic-i-ekipa-a-zahvaljujuci-plenkovicovej-vladi-danas-se-tako-naziva-heroje-domovinskog-rata/>

A ako hoćete o napadima na HOS:

<https://narod.hr/hrvatska/milan-zanoski-svaki-napad-na-postrojbu-hos-a-je-napad-nacijelu-hrvatsku-vojsku>

Istina to ne optužuje tolik Plenkovića koliko njegove poslušnike branitelje kojima su vrijednije kroasane koje je u vrijeme Domovinskog rata Plenković jeo u Parizu od života koje su na Oltar Domovine položili HOS-ovci.

O terorizmu, a zapravo o fašizmu pisao sam u prethodnom tekstu „FAŠISTI ILI TERORISTI (PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED, 9.)“ koji je objavljen je na portalu bezcenzure.hr:

<https://bezcenzure.hr/vlad/fasisti-ili-teroristi/> Nisam ni spomenuo da je Boris Dežulović bio i FAH IDIOT TJEDNA u zadnjem broju *Hrvatskog tjednika* misleći na ovaj tekst o ideološkoj povezanosti aktera ‘priče’ o terorizmu – o ideološkoj povezanosti SDSS-a I HDZ-a i njima bliskih pojedinaca, a Dežulović je kolumnist u Pupovćevim Novostima.

Meni su (profesionalna deformacija) uvijek zanimljiviji FAH IDIOTI koji su navodno znanstvenici. Tako je u istom broju fah idiot ponovno:

Hrvoje KLASIĆ, jugoslavenski povjesničar za zagrebačkome Filozofskom fakultetu: 'Hrvatska je ugled izgubila s Titom!'

HT: Kako ne, hrvatski se ugled prvo počeo srozavati sa smrću Šmiljka, a onda se nepovratno strmoglavio kad je krepao jedan od 10 najvećih ratnih zločinaca u povijesti. Da nisu ugledni, ne bi ovaj istoričar-alkemičar mogao bravare i opančare, ratne zločince, pretvarati u državnike.

Zadivljuje me inteligencija 'kolege' Klasića. I ja se volim hvaliti uspoređujući se s JB Titom. I JB Tito i ja smo među deset najboljih u svijetu. On među ubojicama, a ja po broju znanstvenih radova u matematičkim časopisima. Pametan kakav jest Klasić hvali JB Tita jer je deseti, a Slobodan Milošević tek trideseti. dok se Pavelić uopće nije ni plasirao na te liste. Pa kako da ne hvali JB Tita? DESETI je JB Tito! Bravo 'kolega'!

Za one kojima nije jasno zašto u *Hrvatskom tjedniku* smatraju Klasića alkemičarom. On je u tom tjedniku još 29. travnja 2021. bio:

FAH IDIOT TJEDNA

Hrvoje KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

'Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, nastom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu.'

HT: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'

Naravno to sam odmah komentirao tekstrom:

PLEMENITI KLASIĆ OD OGROMNE POSUDE

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26040-plemeniti-klasic-od-ogromne-posude>

<https://bezcenzure.hr/vlad/plemeniti-klasic-od-ogromne-posude/>

U mojoj knjizi o sjajnoj mladoj povjesničarki dr. sc. Vlatki Vukelić često se spominje i Klasić. Zapravo ga ismijava kao povjesničara, a može se naći i među sudionicima *Porfirijeva kružoka u Zagrebu – Tvrtko Jakovina, Hrvoje Klasić, Drago Pilsel, Branimir Pofuk, Dejan Jović, pater Tvrtko Barun, Milorad Pupovac, Petar Kuzmić, Josipović, Villi Matula...*

Na 'crvenom' Sveučilištu u Zagrebu izv. prof. dr. sc. Vlatka Vukelić poslije intervencije partiskske organizacije grada Zagreba nije potvrđena za dekanicu na Fakultetu hrvatskih studija.

Naravno Klasić, koji je kako smo već vidjeli uz Goldsteina poznat i po 'istraživanjima' Jasenovca, nije se usudio izaći na dvoboju s Igorom Vukićem u povodu Vukićeve knjige već je stradala urednica Karolina Vidović Krišto što se usudila pozvati u emisiju tјednog znalca (Vukić) i neznačilcu koji slično Goldsteinu izmišlja smiješne dokaze pa je eto čuven i kao alkemičar. Goldstein je po jednom takvom 'dokazu' i nazvan Ivo Drobilica. Tako je

prije nekoliko dana predstavljena knjiga dvojice doktora znanosti N. Banića i M. Koića *JASENOVAČKI POPIS – LAŽNE ŽRTVE*. Prepuna dvorana Doma specijalne policije a s vi nazočni su se valjali od smijehana spomen Iva i njegove drobilice po kojoj je dobio ime. Istinski eksperti u računarstvu su proučavali popis i uspoređivali ih s drugim popisima i objavili na stotine tekstova ukazujući koliko je lažnih imena na tom popisu. 'Stručnjaci' koje plaćaju ovakve vlasti shvatili su da trebaju ukloniti samo jedno ime na koje su im ukazali doktori znanosti Banić i Koić.

Zašto?

Pa vlast ih plaća a dotičnoj žrtvi u logoru Jasenovac na sprovodu je bio Predsjednik Vlade. Ostalim sličnim 'žrtvama' Plenković nije bio na sprovodu pa su i dalje na tom popisu koji sam odavno nazvao: „velikosrpska brojka Goldsteinovih i Draže Mihailovića“!

Naravno, u gore spomenutom Porfirijevom Kružoku nema HDZ-ovaca. Njihov doprinos SPC je poznat, pa bi bilo očito da ih se veže izravno za 'Srpski svet'. Zato je poveznica HDZ-a i SSDS-a 'zvezda petokraka' za koju se zajednički bore svim silama. Njihova 'zvezda' nasuprot HRVATSKOG pozdrava ZDS. A na to ih podsjećaju oni kojih su se u ratu najviše bojali – HOS-ovci. Kakav je npr. bio Crvenkapa i 'HOS-ova štafeta smrti' (vidjeti Priloge).

Zato i HDZ i SDSS napada HOS-ovce, a izdašno financira Pupovčeve Srbe, a ne Srbe koji su slično HOS-u branili RH:

<https://narod.hr/hrvatska/pogledajte-kako-su-kroz-godine-bujale-isplate-pupovcevom-snv-u-iz-drzavnog-proracuna>

Ne treba pripisivati samo Srbima umješnost kada su uspjeli stvoriti koaliciju SDSS – nasljednicu stranke koja je sudjelovala u fašističkoj agresiji na Hrvatsku i stranke koju je stvorio HRVATSKI predsjednik koji je od njihove vojske napravio zečeve. Uvijek treba imati na umu da su ti 'zečevi' bili vojska svjetskih moćnika koji su bili i ostali protivnicu neovisne Hrvatske. Može biti ali Srpska Hrvatska. A to srpske sluge u RH dobro razumiju.

Još u knjizi *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003. Koja sadrži moje tekstove iz prethodnog razdoblja objavo sam tekst o promjeni HDZ-a: *Detuđmanizacija i HDZ*. Sanader, Kosor i sada Plenković uspjeli su dovesti Hrvatsku u poziciju da je vlast ipak podobna svjetskim moćnicima koji nisu željeli Hrvatsku. Na vlasti je Srpsko-hrvatska koalicija sastavljena od onih koji su bili protiv Hrvatske pa je glavni čovjek te koalicije Pupovac ionih koji su zbog raznih razloga prihvatali ulogu srpskog sluge i ispunjavaju sve što Pupovac traži od njih. Danas imaju i Memorandum 2. SANU kao putokaz koji im je pokazao da rat nastave „Borbom simbola“. Na jednoj strani ZVEZDA PETOKRAKA (zapravo i kokarda), a na drugoj ZDS.

Zato sam još 7. 12. 2016., ako ne i ranije pisao:

ZDS I HOS SMETAJU NOVOJ POMIRBI: POMIRBI DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA

Tekst je dan u više mojih knjiga. A prije tri godine i:

KONAČNA POMIRBA DJECE PARTIZANA I ČETNIKA

<https://bezczenzure.hr/vlad/konacna-pomirba-djece-partizana-i-cetnika/>

Pomirili se jesu, zajedno jesu, ali bez pobjede ZVEZDE nisu sigurni u konačnu pobjedu. Ipak i u HDZ-u imate čudnih osoba koji još uvijek vjeruju da je to Tuđmanova stranka, pa moraju biti oprezni, zar ne?

Zapravo su stalno su u strahu koliko takvih ima u HDZ-u i tko je takav.

Kako su i laži o logoru Jasenovac (u kojima su važni i Ivo Drobilica i Klasić) itekako i dalje važne u Beogradu su se zabrinuli kada se pojavila moja knjiga: *Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac*, Zagreb, 2023., str. 472. Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-za-cip.pdf>

Uplašili su se da nas ne financira Vlast, pase o toj knjizi diskutiralo na televiziji u Beogradu (u RH ionako tako nešto ne smiju ni spomenuti).

Naravno ja sam im se narugao knjigom:

J. Pečarić, *Hrvatski 'ludak' i srpski znanstvenici*, dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>

Ja sam poslao obavijest s linkom knjigu ravnatelju njihovog povijesnog instituta, a ministar Grlić Radman svom kolegi ministru iz Vlade TS koji su sudjelovali u emisiji.

Odgovore nisam dobio.

Možda sam bio nepristojan pa sam usporedio moj znanstveni opus i opus cijelog tog njihovog institutana svjetskoj bazi Scopus i ispostavilo se da ja tamo imam skoro 11 PUTA više radova nego cijeli taj Institut. A ja sam im 'ludak' a oni su znanstvenici.

Naravno bio sam pokvaren jer sam znao kakvi su kod nas u tom pogledu Ivo Drobilica, Klasić, Josipović i sl. pa sa unaprijed znao što će Scopus pokazati.

Zapravo umjesto znanosću oni proizvode lažnu znanost slično s 'istoričarima' u RH. To je u Srbiji dovedeno na visoku razinu i o jednoj takvoj stvari nedavno je u 'Bujici' govorio saborski zastupnik Stipo Mlinarić kada je Centar dr. Ivana Šretera na čijem je on čelu podigao osmu kaznenu prijavu zbog "Operacije Vukovar".

Prvo su ga napali iz HDZ-a i drugi iz RH, ali odmah i mediji u Srbiji:

'NOVI USTAŠKI PLAN HRVATSKE': SRPSKI MEDIJI U HAJCI ZBOG MLINARIĆEVE KAZNENE PRIJAVE

<https://narod.hr/svijet/novi-ustaski-plan-hrvatske-srpski-mediji-u-hajci-zbog-mlinariceve-kaznene-prijave>

Tekst dajem u Prilozima.

Na žalost teško je naći i na Internetu ono što je ispričao Mlinarić kod Bujanca.

Upozorio je koliko su Srbi još kod pada Vukovara znali da im je važno očuvati 'zvezdu petokraku' i JNA pa su snimali onu čuvenu scenu kada četnici pjevaju Slobodanu da im pošalje salate jer „*Bit će mesa klat ćemo Hrvate*“. Scenu su snimali ČETIRI puta i pazili da se na njoj ne pojavi 'zvezda petokraka'!

Vjerovali ili ne.

Nitko nije sudio onima koji su predvodili fašističku agresiju na RH: Vrhu JNA. Tek danas se spominje napad terorista, što sam ja govorio u vrijeme snimanja filma „Oluja“ računajući da će u SAD-u prije shvatiti o čemu se ovdje radi kada koristim riječ terorizam, mada sam mnogo prije toga uvijek tvrdio da se radi o fašističkoj agresiji.

Zasluge Mlinarića i DP za to su velike, pa završimo ovaj tekste riječima Šilje sa portala hrvatsko.nebo:

Dodamo li svemu tomu za Plenkovića vrlo neugodan sukob s DP-om (Penava, Mlinarić...) u pogledu obilježavanja Dana sjećanja, koji će epilog imati sljedeće subote, 18. studenoga, u Vukovaru, među tisućama bivših branitelja i ostalih domoljuba koji već dugo nisu nimalo oduševljeni Plenkovićevim odnosom prema hrvatstvu, Domovinskom ratu, četništvu, srbijanskom agresoru i procesuiranju ratnih zločinaca, zaokružili smo sliku. U toj slici, Plenković sve više sliči na plivača u nemirnim vodama koji sve češće gubi živce, koji se smušeno batrga, no koji dosljedno sprječava priznati ikakvu i ičiju krivnju za tolike dosad razotkrivene skandale, afere i očite zloporabe i nezakonitosti. I koji nastoji sprječiti i smjenjivanja i ostavke. Sve do danas, kada je po hitnom postupku 'smjenio' ministra Banožića – kao da on ministre može samo tako smjenjivati (zna se tko ih je izabrao – naime Sabor). No, bilo kako bilo, Plenković je danas načinio presedan: smjenio je ministra Banožića ne čekajući da se oporavi ni da se službeno rasvijetle sve činjenice povezane s jutrošnjom prometnom nesrećom. Što samo pokazuje da je i sam shvatio kako je 'vrag odnio šalu'. Tako neugodne situacije u kojima je fizički stradala samo poneka osoba često su 'jače' od onih situacija u kojima su – na manje 'opipljiv', na manje bolan ili zoran, a na više posredan način – veliku štetu pretrpjeli mnogi, a i čitav narod i njegova država.

U roku od nekoliko mjeseci

Plenković je, otkako je na vlasti, postupno neutralizirao čitave sustave etičke, političke, nadzorne, inspekcijske, pravosudne i kaznene odgovornosti. Hrvatska država postajala je skupa s većinom naroda entitet bez imuniteta, izložena svakovrsnim skorojevićima, usurpatorima, nasilnicima, muljatorima i grabežljivcima, svedena na 'Eldorado', po čijoj imovini i zakonima i snagama reda gaze 'besprizorni' tipovi i tipice, od Dalićke do mnogo sitnijih pohlepnika. Pa ipak, kada se činilo da takvo stanje Plenković uspješno održava, opravdava ili tolerira, najnoviji događaji koji su se – poput udaraca Sudbine – sručili na njegove ministre i na njega čini se da bi mogli čitavo tako uspostavljeno Plenkovićevo 'carstvo' ne samo narušiti, nego i srušiti. Sada je samo pitanje hoće li se to dogoditi u roku od nekoliko dana ili, vjerojatnije, nekoliko mjeseci.

<https://hrvatskonebo.org/2023/11/11/siljo-narusava-li-se-iznenada-i-rusi-plenkovicovo-carstvo/>

Josip Pečarić

PRILOZI

DP: ŽARKO MANJKAS CRVENKAPA - NA ČELU KOLONE HODAO KROZ MINSKO POLJE KAKO BI SPASIO DRUGE

11 Studeni 2023

Jedan od najvećih heroja Domovinskog rata, Žarko Manjka Crvenkapa, bio je dečko iz zagrebačke Dubrave kada je počeo rat. Nije mogao mirno promatrati kako nedužni Hrvati ginu od četničke ruke. Dragovoljno se prijavio u HOS te krenuo braniti Vukovar i Bogdanovce. U četrdeset dana bitke za Bogdanovce uništio je 12 neprijateljskih tenkova.

Nakon četrdeset dana teških borbi za Bogdanovce, na današnji dan 1991. četnici su uspjeli razbiti iscrpljenu obranu Bogdanovaca i upasti u selo. Samo taj dan tamo je ranjeno i poginulo pedesetak Hrvata. Preostali branitelji i civilni znali su što ih čeka pa su napustili razrušeno i spaljeno selo i krenuli u proboj poznat pod imenom 'HOS-ova štafeta smrti'.

Dok su se probijali kroz kukuruzišta, upali su u minsko polje. Tada su se dragovoljci HOS-a odlučili svjesno žrtvovati – stali su na čelo kolone i probijali put kroz minsko polje kako bi spasili druge.

Među poginulima bio je i Žarko Manjka Crvenkapa. Predvodeći povlačenje, stao je na minu i ubrzo preminuo. Zahvaljujući njegovoj žrtvi i žrtvi njegovih suboraca, mnogo civila i branitelja preživjelo je i uspjelo se domoci slobodnog teritorija. Posmrtni ostaci Žarka Manjkasa Crvenkape pronađeni su tek 2020. godine.

Neka mu je laka hrvatska gruda za koju je dao sve što je imao. Veliki ratniče, hvala ti za Domovinu!

<https://www.dragovoljac.com/index.php/nikad-zaboraviti/37346-dp-zarko-manjka-crvenkapa-na-celu-kolone-hodao-kroz-minsko-polje-kako-bi-spasio-druge>

‘NOVI USTAŠKI PLAN HRVATSKE’: SRPSKI MEDIJI U HAJCI ZBOG MLINARIĆEVE KAZNENE PRIJAVE-

11. studenoga 2023.

Foto: fah, snimka zaslona, Montaža: Narod.hr

Nakon što je Centar dr. Ivana Šretera na čelu sa saborskim zastupnikom Stipom Mlinarićem podigao osmu kaznenu prijavu zbog “Operacije Vukovar”, digli su se srpski mediji. Tako Informer piše da Hrvatska ima “novi ustaški plan protiv Srbije”. Na svojim mrežama oglasio se i Mlinarić koji poručuje da je to “znak da smo na dobrom putu”.

Saborski zastupnik i predsjednik Centra dr. Ivana Šretera Stipo Mlinarić i odvjetnik i pravni zastupnik Centra Berislav Živković prije 10-ak dana izvijestili su da su DORH-u podnijeli osmu kaznenu prijavu protiv 51 visokog oficira JNA.

Kazao je kako nijedna od osam kaznenih prijava koje je Centar podnio nije napisana na jednoj stranici, kako inače to rade mnogi, te kako obuhvaća “operaciju Vukovar”, a koja je, uz grad Vukovar, obuhvaćala i područje od Iloka do Erduta i svih sela koja su stradala.

Centar dr. Ivana Šretera podnio kaznenu prijavu protiv ljudi koji su naredili ratni zločin nad Vukovarom i okolnim selima

30. listopada 2023. u 15:30

Stipo Mlinarić, saborski zastupnik i predsjednik Centra dr. Ivana Šretera, i Berislav Živković, odvjetnik i pravni zastupnik Centra dr. Ivana Šretera

”Oni je nazivaju ‘operacija Vukovar’. Kroz dokumente JNA i kroz ovu kaznenu prijavu vidi se tko je upravljaо, tko je osmislio još devedesetih godina i tko je naredio ovo što se događalo u jesen ’91. Sve je kontrolirala JNA. Iz dokumenata je vidljivo da je JNA naoružavala sela gdje su bili nastanjeni pretežno Srbi 1990. i početkom ’91. godine. Sve je potkrijepljeno dokumentima – iz kojeg skladišta je uzeto oružje koje je podijeljeno tom i tom selu. Bio sam vojnik i vrlo dobro znam kako se pišu zapovijedi”, naglasio je Mlinarić.

Informer: Neoustaški plan Zagreba

Ova prijava nije dobro sjela u susjednoj Srbiji gdje se opet potepla priča o “ustaštvu”.

“Neoustaški režim u Zagrebu ima novi pakleni protiv Srbije – spremio je čak 50 optužnica protiv oficira bivše JNA za navodne ratne zločine tijekom rata devedesetih godina prošlog vijeka!”, piše Informer.

>Mlinarić: Centar dr. Ivana Šretera bavit će se procesuiranjem ratnih zločina i potragom za nestalima

Dalje pišu kako će optužnice biti podnesene “protiv više od 50 Srba koji su u jesen 1991. godine sudjelovali u oslobođenju Vukovara!?! Kaznene prijave za navodni ratni zločin državnom hrvatskom Tužilaštvu za ratne zločine podnijela je tamošnja nevladina organizacija ‘Centar Dr Ivan Šreter i, s obzirom na proteklu sistematsku praksu proganjanja Srba, nema sumnje da će prijave biti prihvaćene. Kako prenose zagrebački mediji, Srbi će biti optuženi po istom receptu kojim je u Haškom tribunalu suđeno visokim oficirima JNA Miletu Mrkšiću, Veselinu Šljivančaninu i Miroslavu Radiću za navodni ratni zločin u Ovčari kod Vukovara.”

>Mlinarić o mučnim trenucima zatočeništva u srpskim logorima: ‘Tu se gubi svaka ljudskost’

Odvjetnik Dušan Bratić kaže da je državni projekt Hrvatske proganjati i osuditi sve koji su se suprotstavili oružanoj secesiji.

“Pitanje je samo kojim će redom tko doći pod udar. Svako tko je kročio u Vukovar više ne smije izaći iz Srbije”, upozorava Bratić u Informeru, dok pukovnik Veselin Šljivančanin ističe da Hrvatska pokušava svoje “zločine pripisati drugima”.

Mlinarić: Procesuirat ćemo sve što država nije htjela

Na napise koji dolaze od srpskih medija reagirao je i sam Mlinarić koji poručuje da je upravo to znak da je na dobrom putu.

Tko je Vojislav Medić – ‘major’ JNA koji je zlostavljaо hrvatske zarobljenike, a sada im se smije u lice?

14. rujna 2023. U 08:28

Hrvatske zarobljenike je tukao, ispitivao, ili barem promatrao dok ih tuku.

“Centar dr. Ivan Šreter podigao je osmu kaznenu prijavu prije desetak dana. Podigla se medijska bura I u Hrvatskoj, ali i u Srbiji. HDZ me optužuje da je to paradržavna organizacija, što je notorna laž. Centar je udruga koja se bavi procesuiranjem ratnih zločina.

Osma kaznena prijava podnesena je DORH-u za 51 visokog oficira JNA za ‘operaciju Vukovar. U Srbiji su mi posvetili emisiju od sat vremena, a Vučićevi tabloidi optužuju Centar i pljuju po njemu. To je znak da smo na dobrome putu! U toj se emisiji prokazao pukovnik JNA Miodrag Jevtić, koji tamo priznaje da su poslani u Vukovar po naredbi Srbije.

>Srpski mediji: ‘Turci nokautirali Hrvate, ustaške pjesme promakle selektoru Hrvatske’

Poručujem našem DORH-u: samo radite svoj posao. Javljuju se, evo, i potencijalni zaštićeni svjedoci I javno priznaju da su po naredbi došli rušiti i činiti zločine u Vukovaru i u Hrvatskoj. Centar dr. Ivan Šreter ne staje na ovoj prijavi, idemo dalje na dalmatinsko zaleđe, na Banovinu, idemo procesuirati sve ono što država nije htjela u ovih 25 godina!”, stoji u objavi na Facebooku.

<https://narod.hr/svijet/novi-ustaski-plan-hrvatske-srpski-mediji-u-hajci-zbog-mlinariceve-kaznene-prijave>

VJEROVALI ILI NE: TOMIĆ BRANI „LEGALISTE“

(JOŠ UVIJEK NE ZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!?)

Poštovani kolega Juričić,

Izgleda da sam s pravom povezao to što ne mogu od Vas dobiti odgovor na pitanje o opstruiranju izbora dr. sc. Miroslava Tuđmana za profesora emeritusa s objavom njegovog članka o tzv. legalistima i tzv. revizionistima.

Vjerujem da ste kao netko tko je završio FER shvatili da sam Vama i na niz drugih adresa poslao moja pisma ukazujući na sramotnu sliku Filozofskog fakulteta na kojemu su glavne zvijezde profesori Goldstein, Klasić ...

Ako je odgovor na moje pitanje tekst koji je napisao Ante Tomić, onda je to priznanje da je Filozofski fakultet na razini podoficira iz JNA.

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/tudmanova-akademска-ostavstina-jos-zivi-danas-u-osijeku-lakse-dobijete-doktorsko-zvanje-ne-goravirus-15083727>

Žalosno i glupo.

Zašto glupo?

Pa trebali bi znati da se svojevremeno „znanstvenik“ Tomić u svojoj kolumni „obračunao“ i sa mnom. Naravno odgovorio sam mu i ismijao ga tako da su poslije taj odgovor komentirali i njegove kolege. Tako se Tomiću rugao u svojoj kolumni i Damir Pešorda. Istina Pešorda nije podoficir nego doktor znanosti i to je za Tomića nešto najviše što se može postići u svijetu znanosti jer vidimo da ga muči što Franju Tuđmanu ističu da je doktor znanosti a ne akademik.

Po podoficiru je sigurno doktor znanosti mnogo više od akademik, zar ne?

Podsjeća me na moj doživljaj iz JNA. Otišao sam kao magistar znanosti pa su za mene govorili „onaj što je više od inženjera“.

Očito nisam bio tamo gdje je bio Tomić.

Zato se moram smijati kada Tomić nabraja političare koji su doktorirali, nisu bili akademici (njemu to nije važno jer misli da je dr. mnogo više od toga pa i ne zna da samo misli da je pametniji od cijele Akademije koja je Tuđmana izabrala, a Goldsteinu se narugala unatoč činjenici da mu je tata bio posebni savjetnik Predsjednika Vlade - jedan hrvatski povjesnik mi je poslije tog neizbora Ive Goldsteina napisao:

Prijatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danima tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pečarić i još k tome čovjek je iz havlige matematike. Poznat mi je "znanstveni" opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim "istraživanjima" napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govorи se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasniji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula").

S obzirom da imam najviše radova od svih znanstvenika iz RH na nedavnoj listi najutjecajnijih istraživača u svijetu zanimljivo je da sam znao diskutirati o Tuđmanu i s nekim kolegama koji baš nisu sami puno postigli u znanosti. (Prema istraživanjima sa

Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) ja sam po broju objavljenih radova na 2537. mjestu njihove liste od 160,000 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 7146.) Meni bi priznali da sam puno uradio, ali eto Tuđman nije. Bili bi šokirani na moju tvrdnju da je Tuđman puno više uradio od mene.

-Kako to, pitali bi u čudu.

-Pa Tuđman je svoj doktorat i knjige sproveo u život i stvorio državu.

A svima onima koji negiraju njegov doktorat i knjige smeta to što su dovoljno inteligentni da razumiju tu činjenicu o oživotvorenju znanstvenog rada u stvaranje hrvatske države! A ne smiju to reći.

Poštovani kolega Juričić, zar Vam nije bila zanimljiva činjenica da sam Vam tekst Miroslava Tuđmana poslao prije nego što se uopće moglo vidjeti koliko je smiješan Vaš kolega Ivo Goldstein u sučeljavanju s generalom Prkačinom. A Tuđmanov tekst je zapravo njegov govor s predstavljanja moje knjige „Brani li Goldstein NDH?“ iz 2002. Na početku knjige su dana dva citata:

«*Veliki broj metodičkih grešaka ponovo pokazuje da autor znanstvenom radu pristupa površno i neoprezno. Po znanost je najopasnija njegova navika da tamo gdje nema izvora izmišlja, a onda na temelju takvih fikcija izvodi daljne zaključke. Neupućenom se čitatelju tako može učiniti daje Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz dosada neobrađenih tema, pa čak i riješiti niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici.*»

Prof. dr. sc. Neven Budak

i

«*Pokazalo se da [Ivo Goldstein] temu dubinski uopće ne razumije, ali se veoma mnogo trudio da u časopisima objavljuje sitne priloge, da bi imao (kako bi sam govorio) što više publiciranih naslova. Neke od njih pokazivao mi je unaprijed, a kod jednog od njih ustanovio sam da u bilješkama navodi ne samo pisce i djela koje nije pročitao, nego i pisce koji uopće ne postoje niti su ikad postojali. Na moj prigovor odgovorio je: Tako to rade svi, pa zašto ne bi i ja! To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao pripravna na falcificiranje i znanstveno nepoštenje, i ja sam digao ruke od njegova daljega znanstvenog razvitka.*

Prof. dr. sc. Miroslav Brandt

Doista koliko treba biti inteligentan netko tko se smatra arbitrom u poštenju u znanosti kada se poziva na Goldsteina, koji je već pokazao svoju inteligenciju kada je prozivao amatera Prkačina, a glavni u suradnji mu je bio tata (dobili ste i moje pismo Predsjedniku države s upitom je li Ivov tata amater ili doktor znanosti – što je očito po Tomiću više od akademika).

S obzirom da se veliki znanstvenik Ante Tomić ruga činjenici da je i gđa Ankica Tuđman pomagala akademiku Tuđmanu u njegovom radu moram se pohvaliti da je pomagala i meni.

Radi se o članku:

J. Pečarić, *Kulturom pomirenja protiv kulture laži*, U knjizi: Globalizacija i identitet – Rasprave o globalizaciji, nacionalnom identitetu i kulturi politike. Zagreb, 2004.

Rad je dan kao jedno poglavlje u knjizi koju sam napisao s akademikom Dubravkom Jelčićem „Povijesni prijepori“. Naslov knjige je zapravo naslov Miroslava Tuđmana:

ZNANSTVENI RAT IZMEĐU "LEGITIMISTA" I "REVIZIONISTA"

Kao što možete vidjeti Miroslav Tuđman je još 2002. opisao ono što su o Filozofskom fakultetu tako zorno predočili Ivo Goldstein i Ante Tomić, pardon Hrvoje Klasić (zapravo i ne znam tko je tu povjesničar). Goldstein i Klasić su nas samo iznova podijelili kako i danas još uvijek u hrvatskoj historiografiji vlada jugo-komunistička paradigma, dakle oni koji predstavljaju po akademiku Dušanu Bilandžiću svijet koji se "sa svojom ideologijom, poretkom i svim strukturama urušio i preko noći postao mrtvi svijet". Bilandžić dalje konstatira i slijedeće:

"U tom kontekstu s jedne strane su preko noći obezvrijedeni milijuni pseudoznanstvenih radova, koji su postali pravo smeće, a s druge strane je verificirana ona politička literatura koja je dijagnosticirala slom tog sada mrtvog svijeta državnog socijalizma. U tu vrstu literature spadaju i djela Franje Tuđmana."

Moram posebno naglasiti da je mlada docentica s Hrvatskih studija dr. sc. Vlatka Vukelić u „Bujici“ tvrdila da na Filozofskom fakultetu ima i istinskih znanstvenika i zato me čudi da 'istoriji' s tog fakulteta 'brani' Ante Tomić. Zar nije jednostavnije objasniti hrvatskoj javnosti zašto Miroslav Tuđman nije postao profesor emeritus?

Vaš,
Akademik Josip Pečarić

VJEROVALI ILI NE: TOMIĆ BRANI „LEGALISTE“ 2.

(JOŠ UVIJEK NE ZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!?)

Poštovani kolega Juričić,

Štef me pita je li moguće da Ante Tomić doista misli da je 'biti doktor znanosti' veće od 'biti akademik'. Ja sam naučio da pazim kome će reći da sam akademik, jer sam više puta doživio da su mi znali reći kako oni poznaju još akademskih slikara. Davno sam komentirao i priču koju glupavo ponavlja Tomić o doktoratu nekoga tko je akademik. To je slično kada nekome tko doktorira negirate taj doktorat pozivajući se na ocjenu koju je imao u osnovnoj školi.

Štefov pitanje me je podsjetilo da sam Vam trebao poslati i moj komentar o onom ranijem članku kada je Tomić pisao o HAZU- Još tada sam mu u naslovu dao lijep savjet (tekst vam dajem u Prilozima):

TOMIĆU, DRŽITE SE ONOGA ŠTO ZNATE

Iako ispad prof. Goldsteina sugerira kako je u pravu moj kolega koji mi je povodom njegovog neizbora za redovitog člana HAZU napisao još tada da svaki fakultet ima svoga redikula pa je za Filozofski fakultet to Goldstein, to ipak nije točno. Danas ih na FF-u ima mnogo više.

Meni su Goldsteinovi studenti pričali kako su se njegova „predavanja“ pretvarala u govore protiv predsjednika Tuđmana, pa su mu se oni svi znali potpisivati kao Franjo Tuđman. Očito su ga i oni doživljavali kao redikula.

Moglo bi se shvatiti da i dr. sc. Vlatka Vukelić zna za to kada upozorava na štetu koju Goldstein svojim redikulizmom čini FF-u:

„Meni je na osobnoj i profesionalnoj razini žao da Filozofski fakultet u Zagrebu vežemo isključivo uz profesora Goldsteina. Tamo radi jako puno dobrih i kvalitetnih hrvatskih znanstvenika koji su zbilja demokratski orijentirani i afirmativni u svom znanstvenom djelovanju Međutim mediji konstantno ističu samo nekolicinu tih ljudi sa Filozofskog. <https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-vukelic-o-novom-goldsteinovom-kolegiju-to-je-politicak-zloraba-i-zloroba-pojmova>

Da, danas imamo niz sličnih redikula na FF-u o kojima zapravo i govori dr. Vukelić! Zato sam nedavno jedno poglavje posvetio „akademiji redikula“ i u knjizi:

J. Pečarić, O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal dragovoljac.com:
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/suceljavanje_hazu.pdf

O članovima „akademije redikula“ i danas piše Zvonimir Hodak:
<https://direktно.hr/kolumnе/jedna-stvar-ne-prestaje-me-muciti-koga-mislio-dostojevski-kada-napisao-legendaro-djelo-idiotg-236892/>

(Hodak citira i dr. Vukelić: "Tzv. antifašisti nikada se nisu borili za Hrvatsku, nego protiv nje...". Ali i **Hannah Arendt**: *Židovka, jedna od najznačajnijih politologinja prošlog stoljeća, protivnica svih totalitarizma, žena koju je proganjao Gestapo i od kojeg je morala pobjeći u SAD, a koja je nakon Drugog svjetskog rata kazala: "Nitko nema moralno pravo nazvati se antifašistom tko istodobno nije i antikomunist"*. Meni je ipak najdraže ono o kokošarima dr. Vukelić. To već i drugi ponavljaju, ali bit je u tome što se vidi stvarna razlika između pobjeda u Domovinskom ratu i „Oluje“ i činjenice da tzv. antifašisti slave

kokošarenje. Uvijek se pitam rugaju li se oni sebi kada tvrde i obilježavaju svoje žrtve tvrdeći da su neki od njih u jamama u kojima su pronađene jedino ostaci životinja.) Ovo Tomićev javljanje me upozorilo i na veliku pogrešku u toj knjizi. Zaboravio sam da sam davno definirao i tzv. TOMIĆ-GOLDSTEINOVA POVIJEST (tekst vam dajem u Prilozima).

Međutim, mnogim mladim (istinskim) znanstvenicima važno je da im mentor bude istinski znanstvenik. Sigurno nisu sretni kada im je na FF-u mentor bio netko iz „akademije redikula“. Pisao sam već o jednom poznatom hrvatskom povjesničaru kojemu je mentor bio prof. Goldstein. S nevjericom mi je govorio kako je njegovu temu zapravo odobrio – vjerovali ili ne – tata doktora Iva Slavko Goldstein (još uvijek nisam dobio odgovor od Predsjednika države o njegovom doktoratu). Naravno na istinskog znanstvenika ne može utjecati takva činjenica i uvijek mi je draga vidjeti što radi taj doktor dr. sc. Ive Goldsteina i 'dr. sc.' Slavka Goldsteina.

A danas čitam da je jedan od takvih i dr. sc. Zlatko Hasanbegović.

Za razliku od mene koji sam kao publicist skloniji tekstovima rugalicama on postavlja stvari na pravo mjesto.

Ja redikule objašnjavam pričom o tome kako Bog nije uzalud stvorio budale:

Drugi im se rugaju, a oni su sretni jer su u centru pažnje.

A pogledajte što je o svom mentoru danas napisao Zlatko Hasanbegović u tekstu: *Novi Goldsteinov kolegij ideološkije konstruktzato što radikalna desnica u Hrvatskoj ne postoji* <https://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-novi-goldsteinov-kolegij-ideoloski-je-konstruktzato-sto-radikalna-desnica-u-hrvatskoj-ne-postoji>

Citiram:

“Nema u Hrvatskoj niti radikalne ljevice, SDP je uvijek bio stranka oportunist, pa bi za kolegij na Filozofskom fakultetu primjerena tema bila – postkomunistički revizionizam i relativizacija zločinačkih aspeka jugoslavenskog komunizma u historiografiji i društvu. Moj nekadašnji mentor Ivo Goldstein bi svakako bio predmet izučavanja u okviru takvog kolegija”,

Ne dvojim da će, kada u RH na vlast dođu državotvorni Hrvati, Goldstein i ostali iz „akademije redikula“ biti tema jednog ovakvog kolegija. A ovakvima kakav je Hodak ili ja oprostite što ćemo im se i dalje rugati.

Akademik Josip Pečarić

PRILOZI

AKADEMIK PEČARIĆ PISCU ANTI TOMIĆU

TOMIĆU, DRŽITE SE ONOGA ŠTO ZNATE

Ovo reagiranje akademika Pečarića na tekst Ante Tomića «Šverc i intelektualni komerc» u dotičnom dnevniku nije objavljeno. Zato ga donosi *Hrvatsko slovo*.

Odavno me ništa nije tako razveselilo kao tekst u «Jutarnjem listu» o mojoj knjizi «Kako su rušili HAZU?» Ante Tomića: «Šverc i intelektualni komerc». Tako mi i treba kad sam se usudio narugati jednom njegovom tekstu u kojem Tomić piše o stvarima u koje se ne razumije (izbori u HAZU) i ruga se nama akademicima. Ja sam taj tekst jednostavno uvrstio u knjigu zajedno s tekstovima niza akademika, sveučilišnih profesora – dakle onih koji se razumiju u to o čemu on piše. Dakle – narugao sam mu se i time izazvao njegove duševne boli. Da stvar bude još i gora, u «Proslovu» knjige piše: «Međutim, zbog želje da čitatelji budu što točnije informirani izvršio sam izbor tekstova koji su se pojavljivali u tisku. Ti tekstovi su dani u Prilozima uz pojedine tekstove ili su čak neka cijela poglavlja sastavljena od njih. Pritom sam se trudio dasu dani svi najvažniji tekstovi koji zastupaju i jednu i drugu stranu. Pogotovo oni koji su napadali Akademiju. Jer oni najviše govore o onima koji su rušili HAZU!» To su istakli i prikazi s predstavljanja knjige dani u «Jutarnjem listu» i «Glasu Koncila».

Možda je nekome iznenadenje da Tomić, koji tako «brzo kopča», ne misli kako nije baš inteligentno javno pokazati ljutnju zato što se njegov tekst može usporediti s onim drukčijim. Takav može pomisliti: «Pa ako je napisao nešto pametno čega se ne mora stidjeti bila bi mu draga svaka takva usporedba, zar ne? Ili, kad već spominje komuniste, misli da smo još uvijek u komunizmu i da samo jedna strana ima pravo glasa?»

Međutim, Tomićev tekst ima znanstvenu vrijednost. Naime, dosadašnja znanost misli da je matematika vrhunac logičkog razmišljanja. Međutim Tomić svojim tekstrom pokazuje kako to nije istina. Evo kako razmišljaju ti koji tako površno misle o matematici, a što je – kako nam je dokazao Tomić – potpuno pogrešno.

Tomić je u rečenom tekstu pokazao da «kopča» na razini lošeg učenika prvog ili drugog razreda osnovne škole. Evo kako mu ide račun. Kaže: «Četrdeset godina je pokomo cupkao po Srbiji (misli na mene, op. J.P.), da bi napokon otkrio da su Srbi naši vjekovni dušmani. Već u tome, vidite, prepoznaje se intelektualac... Taj Pečarić ima gotovo šezdeset godina...»

Dakle po Tomiću nisam u ovih dvadesetak godina koliko sam u Zagrebu imao razloga ustanoviti da su «Srbi naši vjekovni dušmani». Nije se ništa događalo sa Srbima u glavnoj ulozi, zar ne? Naravno da bi ga za takve klevete netko tužio, ali ja ne bih. Pa, ne može se tužiti nekoga tko uopće ne zna što je logika. Nekoga tko je na razini prvog ili drugog razreda osnovne škole.

Zašto? Kako sam u Zagrebu dvadesetak godina i četrdesetak (po Tomiću) u Beogradu, ispada da sam po njemu diplomirao odmah po rođenju. Ili čovjek samo misli kako me je jako nahvalio? A možda misli da sam diplomirao i prije. Dok sam bio u majčinoj utrobi u Kotoru dopisno sam diplomirao u Beogradu?

A možda misli da sam poslije onih 18-19 u Kotoru sve vrijeme bio u Beogradu i tamo napisao ovih dvadesetak knjiga o «Srbima našim vjekovnim dušmanima». Dapaće, oni su mi ih i financirali.

Ili mu je samo $20 + 40 + 20 = 60$. Pogledajmo još jedan račun iz drugog osnovne: «Pečarić je to brižljivo skupio, dao valjda da mu neka tipkačica u HAZU u čisto prepiše i jedan kroz jedan objavio u knjizi za koju je nadrljao samo možda dvadesetak stranica originalnog teksta». Da našem intelektualcu Tomiću račun i nije jača strana pokazuje i to što nije znao izbrojiti da u knjizi imam 14 tekstova, a samo jedan ima 36 strana. Očito naš intelektualac ne zna da je 36 veće od 20. Ipak su to dvoznamenkasti brojevi, a to je previše za jednog intelektualca.

A *nedajbože* da je Tomić razumio da je taj tekst gostujuće predavanje na povijesnom simpoziju u Akademiji. Dakle, «pisca amaterskih ogleda o povijesti» pozvali su akademici povjesničari da o tome priča. Tako naš veliki intelektualac Tomić eto zna više o povijesti i od akademika povjesničara, kao što je u logici jači od akademika matematičara. Doista se moramo diviti kako Tomić «brzo kopča», zar ne?

Ali, pogledajmo malo bolje njegov tekst: «Who is Josip fuckin' Pečarić, pitate. Ili možda znate, ja nisam znao. Internet mi je otkrio da je gospodin cijenjeni autor u najopscenijim desničarskim glasilima, pisac amaterskih ogleda o povijesti u kojima su Hrvati uzor čestitosti i dobrote». Opet će mi netko tvrditi da bih Tomića trebao tužiti sudu zbog ovakvih uvreda. Ali, taj i ne razumije koliko je Tomić pretrpio duševnih boli dok je čitao moje tekstove u kojima ja tvrdim da «su Hrvati uzor čestitosti i dobro te». Ili dok je čitao moju poznatu pitalicu: *Koja je razlika između četnika i Jugoslavena? Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!* Meni je žao Tomića. Nisam znao da će tako nešto čitati. Mogu zamisliti kako mu je teško bilo.

Zapravo, meni je najviše žao Tomića zbog toga što je on povjerovao kolegi Silobrčiću koji je u «Jutarnjem listu» rekao zaknjigu «Dovoljno je znati tko ju je sastavio i tko promovirao, pa da se na to ne osvrćem ozbiljno». Vidjeli smo kako se Tomić služi internetom. Ako je usporedio u WoS-u moj rad s onim kolege Silobrčića i ustanovio da je tamo od 1991.g. naveden moj 231 rad, a Silobrčićevih 25 radova, kao čovjek koji «brzo kopča» ustanovio je da je loše po mene što ih imam desetak puta više. Sličan odnos se pokazuje i kod citiranosti. Vjerojatno je, pritom, netko rekao Tomiću da je broj časopisa iz biomedicine desetak puta veći od onih iz matematike, pa je cijeli taj račun postao prekompliciran za njega. Pa i kolegi Silobrčiću, našem istaknutom «futuristu» taj odnos 1:100 je nepovoljan za «znanstveno impotentnog moguševca». A što će tek reći kada dozna da će povodom šezdesetog rođendana tog «znanstveno impotentnog moguševca» biti održan međunarodni znanstveni skup s pozvanih 16 predavača (troje iz SAD, po dvoje iz Švedske, Kanade i Hrvatske i po jedan iz Australije, Danske, Češke, Velike Britanije, Švicarske i Mađarske) i njih 31 u Znanstvenom odboru kojim predsjedava bivši predsjednik Švedskog matematičkog društva. Možda će nekome biti zanimljivo da će kao pozvani predavač i kao član Znanstvenog odbora na tom skupu biti i jedan član Francuske akademije prirodnih znanosti, dakle one iste u kojoj je redoviti član akademik Radman.

Ali za razliku od kolege Silobrčića g. Tomić se dosjetio: «Osim toga je matematičar (Josip Pečarić, op. J.P.), čak i član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, a znanstveno se ostvario, kako je to s našim desničarima zapravo neobično čest slučaj, uglavnom u Beogradu». Zaključno s 1987. g. imam 101 znanstveni rad, a danas preko 670. Ali znamo već kako Tomić «brzo kopča». Jasno da je 101 mnogo veće od 570, zar ne? Ma ne vrijedajmo Tomića i budimo precizni: 570 je zanemarivo malo u odnosu na 110! Ili ako uzmemo da sam praktično do 1987.g. vodio samo jedan doktorat (u Sarajevu!), a u

Hrvatskoj je dosad iz mojeg područja doktoriralo 17 matematičara i 2 u Australiji, očito je prema g. Tomiću 19 zanemarivo malo u odnosu na 1, zar ne? Ili bi mu samo bilo drago da sam ja srpski, a ne hrvatski matematičar.

Kad sve to shvatimo, jasno nam je da je g. Tomić s razlogom u svom članku elaborirao napomenu kolege Silobrića o «autorskim pravima».

U autoriziranoj verziji mojeg intervjuza za «Vjesnik» u mojoj knjizi stoji: «Zasad po reakcijama iz medija vidim da oni na drugoj strani baš i nisu zadovoljni njezinim pojavljivanjem. Čini se da vide isto što i ja: naši su argumenti mnogo jači». Zadnjarečenica, nije tiskana. To je ispalо jako dobro. Da je tiskana, možda Tomić ne bi napisao ovaj znanstveni uradak i tako opovrgnuo pogrešno mišljenje o matematici. Tako vrijedno djelo mora ostati sačuvano za budućnost pa obećavam Tomiću da će u narednoj svojoj knjizi dati, uz ovaj svoj tekst, tiskati ovo njegovo izuzetno znanstveno otkriće. Ja mu čestitam na njemu!

“Hrvatsko slovo”, 24. studenoga 2006.

TOMIĆ-GOLDSTEINOVA POVIJEST

U *Hrvatskom listu* od 8. listopada 2009., pisano je o zabrani ulaska najpopularnijem hrvatskom pjevaču Marku Perkoviću Thompsonu u Švicarsku, i tom prigodom navedeni su i hrvatski novinari – „euroizmećari“ – koji su zaslužni za to. Naravno, odmah se pobunio kolumnist *Jutarnjeg lista* Ante Tomić:

Zar netko može biti veći euroizmećar od mene?

I napisao tekst *Švicarsko ‘marš’ Thompsonu. To je Europa koju želim!*

Njega Thompson asocira na pokolj u Blagaju pa svoj tekst počinje ovako:

...Sada je to daleka prošlost, ali mi, još uvijek, svaki dan živimo s njom. U svibnju 1941. u jednom mlinu na Korani, nedaleko od Blagaja, ubijen je mlinar Joso Mravunac, njegova mater, žena i dvoje djece, a dvanaestogodišnja kći spasila se skokom u rijeku. Ništa u ovom zločinu nije upućivalo na motive ili počinitelje, ali ustaške vlasti svejedno su zaključile da on može biti potaknut samo nacionalnom mržnjom.

U Karlovcu je žurno okupljeno sudska vijeće od politički provjerenih pravnika, iz Zagreba je upućen Vjekoslav Maks Luburić s desetinom ustaša povratnika, a u srpskim selima oko Blagaja, najviše u Veljunu, bez reda je skupljeno nekoliko stotina seljaka. Najpouzdanija brojka koju je Slavko Goldstein našao je da ih je bilo tri stotine sedamdeset sedam.

Već i sama konstatacija kako je nešto „najpouzdanije“ kada dolazi od Slavka Goldsteina, ostavlja sumnju u istinitost tvrdnje i upućuje na potpuno suprotno tomu.

Mnogo hrvatskih povjesničara i publicista dokazalo je da je zapravo pravilo, kada je riječ o ocu i sinu Goldstein. I ja sam osobno pisao o nizu takvih primjera. Možda ovom zgodom podsjetim samo na jedan o kome sam pisao u tekstu „Montiranje slučaja Matice hrvatske“, *Hrvatsko slovo* od 14. veljače 2003.

Evo nekih dijelova tog teksta:

...Mržnja Goldsteinovih prema hrvatskom narodu možda je najočitija iz njihove hajke na Maticu hrvatsku. Počeo ju je Ivo Goldstein, još prije pojave knjige *Holokaust u Zagrebu*, nastavljena je u samoj knjizi, i tako – sve do danas. Pogledajmo kako to izgleda u interpretaciji Slavka Goldsteina u *Nacionalu*, 21. siječnja 2003. (Željka Godeč: *Matica hrvatska ne želi osuditi antizidovstvo svog čelnika u NDH*), gdje je dano njegovo pismo bivšem predsjedniku Matice Josipu Bratuliću i sadašnjem Igoru Zidiću, u kojem, među ostalim piše:

Zar je moguće da se dosadašnje i sadašnje vodstvo MH ne žele distancirati od postupaka Filipa Lukasa koji je u ljeto 1941. godine besramno zahtijevao pljačku imovine svojih sugrađana Židova u ime Matice hrvatske kojoj je tada bio predsjednik?

U knjizi Ivo Goldsteina „*Holokaust u Zagrebu*“, kojoj sam urednik i suautor, objavili smo na str. 193-194 pismo Matice hrvatske. U njemu se konstatira da „...sada postoji mogućnost da se pribave prikladne zgrade na mjestu, koje odgovara Matici hrvatskoj, a to je mjesto u središtu Zagreba, na Jelačićevom trgu br. 15, kojemu pripada dvokatnica prema trgu sa dvorišnim zgradama, vlasništvo Židova Sternberga“, pa iako 'ove nekretnine još nisu vlasništvo

Nezavisne Države Hrvatske' potpisnici pisma mole Državno ravnateljstvo da 'izvoli držati na umu prikazane potrebe Matice Hrvatske, kad spomenute nekretnine prijeđu u vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske".(...)

Iz pisma se ne vidi je li se ijedan od potpisnika barem zapitao što će biti sa „Židovom Sternbergom“ i njegovom obitelji čija bi imovina „savršeno odgovarala našim (tj. Matičinim) potrebama“ i kakva će biti sudbina još desetak obitelji koje su u to vrijeme bile stanari u traženim zgradama, pa ih treba izbaciti iz njihovih stanova, jer Maticu „u novo doba čekaju nove, veće i mnogobrojnije zadaće“...

(...)

Pismo MH pisano je 8. kolovoza 1941. Vidimo kako se Goldsteini pitaju jesu li se potpisnici Matičina pisma, barem zapitali za sudbinu Sternbergovih, i odmah zatim spominje izbacivanje iz stanova. **Pa jesu li doista Sternbergovi izbačeni iz svoje kuće?**

Odgovor potražimo kod tih istih Goldsteina koji čitateljima Nacionala sugeriraju ovako nešto. Na str. 190. „Holokausta u Zagrebu“ piše:

Industrijalac Manfred Sternberg (1892) prvih je dana travnja 1941. sa suprugom i dvoje djece napustio Zagreb. Putovali su preko Mađarske i Austrije i, u dramatičnim okolnostima, 5. travnja posljepodne u posljednji čas prešli u Švicarsku. Već sljedećeg jutra, kao putnici s jugoslavenskim pasošima, vjerojatno bi bili zadržani u Austriji, jer je 6. travnja Treći Reich zaratio s Jugoslavijom. Nakon spasonosnog bijega, cijela je obitelj vrlo brzo prešla u SAD.

Jesu li stigli u SAD prije ili nakon uspostave NDH, nije jasno, ali očito ih ustaške vlasti i Matica hrvatska, **prema Goldsteinima**, žele izbaciti iz njihove kuće **8. kolovoza 1941.** godine!

Ako je i od Goldsteina, previše je.

A nakon tog mog članka, prestala je hajka na Maticu koju su svojim lažima pokrenuli Goldsteini!

Znamo da je Slavko Goldstein bio pokretač još mnogih antihrvatskih akcija. Od vremena kada mu je hrvatska valuta kuna značila obnovu NDH, preko svojevremenog napada na Ivicu Kostelića, do stalnih napada na Thompsona. Kako u nas nema hrvatskih medija, ne čudi da nema ni mogućnosti odgovoriti onima za koje je mnogo puta dokazano da ne govore istinu (ili upravo zato!). No, ima mnogo onih koji nas podržavaju...

Tako sam, nakon napada Švicaraca na jednog od najvećih živih Hrvata, Marka Perkovića Thompsona, dobio sljedeće pismo:

Poštovani,

temeljem najnovijih sramotnih blaćenja RH, koji uredno nailaze na odobravanje formalnog, a u stvari tek tzv. predsjednika Republike Stjepana Mesića, izjavljujem sljedeće:

– branitelj i pjevač Thompson nije optužen, nije procesuiran, nije mu dokazana kaznena odgovornost (koliko mi je poznato) baš NIGDJE u svijetu,

– zlorababranitelja i popularnog domoljubnog pjevača obavlja se na potpuno isti način kao što se Hrvate svojevremeno teretilo za 1.500.000 žrtava Jasenovca,

– no, odnedavna čak i najrigidniji, najekstremniji, najradikalniji ili ortodoksnii Židovi priznaju da Jasenovac nije imao više od 100.000 žrtava (**inače poznato je da ja ovaj broj nazivam „velikosrpskim brojem Goldsteinovih i Draže Mihailovića“, op. J. P.**),

– iz meni nepoznatih razloga, Židovska općina Zagreb, brojni njihovi lobisti i udruge te posebice jugo-komunjarski sklop u RH, POLA stoljeća marljivo prešućeje da je Tito sinagogu u Nišu dao pretvoriti u muzej, a da je Srbija bila JEDINA europska država u Drugome svjetskom ratu koja je bila JUDEN FREI ! **I time se i vrlo glasno, i vrlo dugo, i potpuno javno, hvalila!?**

– Pa ipak, predsjednik ŽOZ-a, svojevremeno pri posjetu Srbiji, hrabro izjavljuje kako Židovi nikada nisu imali problema sa Srbijom ???!

„Lijepa“ pljuska svim mrtvima na Banjici, Sajmištu i ostalim (brojnim) srpskim gubilištima PRVENSTVENO za Židove...

– U kontekstu ove hajke na vrlo popularnog branitelja i pjevača Marka Perkovića Thompsona, treba navesti (notornu) činjenicu da najljepši zagrebački trg još uvijek nosi ime krvnika Tita, da taj isti trg još uvijek nosi čin okupatorske vojske (maršal JNA), koja je razarala, palila, ubijala i uništavala RH punih 5 godina!

– U kontekstu najnovijih napada na vrlo popularnog branitelja i pjevača Marka Perkovića Thompsona, treba svim HRVATIMA dati na znanje da zastava tzv. republike srpske, rsk, krajine, srpskog naroda ili kako već – a u stvari to je okupatorska zastava pod kojom se klalo Hrvate – i dan danas se SLOBODNO VIJORI I KORISTI U SLUŽBENE SVRHE UNUTAR RH !!

Takve zemlje ipak nema nigdje na svijetu !!

– I onda je Thompson fašist, a svi ti koljači, razaratelji svega hrvatskoga nisu fašisti ??

– Thompsona bismo trebali shvatiti kao uljudbeni i komunalni problem RH, umjesto njih ??

– Drugovi, suočite se s povijesnim činjenicama!

hrvatski publicist Javor Novak

(10. listopada. 2009.)

Dakle, vjerojatno je i uvlačenje slučaja pokolja obitelji Mravunac nešto što ima veze s „povijesnom“ djelatnošću Slavka Goldsteina.

Inače, hrvatski publicist Javor Novak pisao mi je i o Slavku Goldsteinu.

Poštovani,

u vezi g. Slavka Goldsteina, a koji počesto rado optužuje Hrvate, trebam reći kako sam iz pouzdanoga izvora čuo da spomenuti „nezavisni, ugledni, liberalni intelektualac, veliki izdavač, ugledni povjesničar“ i ne sjećam se više kako mu sve ljevičarska javnost ne tepa – nije završio čak ni srednju školu. Štoviše, moj izvor kategorički tvrdi, kako isti ugledni gospodin, koji se rado igra tužitelja ne samo da nije završio srednju školu (jer se to mnogima iz opravdanih razloga može dogoditi) već je on više puta neuspješno pokušavao završiti srednju školu. No, njega to ne

smeta da povjesnikuje i javno prepričava ružne mitove. Iz osobnog pak iskustva tvrdim (jer sam to čuo na svoje uši) kako g. Slavko Goldstein sredinom 2009. godine u emisiji Prvog programa Hrvatskoga radija (u kojoj gostuje putem telefona) izjavljuje (nakon sugovornikovih iznesenih povijesnih činjenica) koje je odlično predstavio stvarno ugledni i zaista cijenjeni povjesničar dr Jurčević, „kako se on čudi dr Jurčeviću što on iznosi takve stavove“ (!). A sveučilišni profesor i dr. povijesti te autor brojnih znanstvenih radova i naravno sudionik brojnih povijesnih i drugih simpozija, nije iznosio svoje stavove – već povijesne činjenice! Precijenjeni g. Goldstein uzeo si je to pravo zgražati se nad iznesenim podatcima kao da je i on sveučilišni profesor te i sam doktor povijesti...

Tragikomično što šuplja ambicija i potpuna neobjektivnost učine od čovjeka. Osobe koja se tako rado igra javnoga tužitelja a nema završene ni srednje škole.

Općepoznato je kako je Slavko Goldstein čovjek koji ne preže ni od laži, o čemu svjedoči i njegovo nedavno otvoreno pismo od 29. rujna 2009. godine, kardinalu Bozaniću. Odmah je reagirao Nadbiskupski duhovni stol, „Istina se ne dopušta ušutkati“, osvrtom u Glasu Koncila 14. 10. 2009. U tekstu se komentira niz neistina Slavka Goldsteina. Isto pismo komentirao je Hrvoje Hitrec na Portalu HKV-a, 14. 10. 2009. u tekstu znakovita naslova „Osnovna škola za krivotvoritelje povijesti“.

I doista, Slavko Goldstein je jedan od ideologa komunističke laži koju je o tom slučaju smislio, a kako on tvrdi, radi se o „prvom masovnom pokolju na Kordunu i jednom od prvih zločina takve vrste u cijeloj zemlji“.

Ivan Strižić u „Žrtvoslovu Slunjskoga kotara“ piše o četničkom pokolju (usporedite s tekstom našeg euroizmećara) na str. 95. – 128., koji završava riječima:

Kada povjesničaru nije do istine, već do njezine instrumentalizacije, onda se lako poseže za lažima, klevetama nedužnih, s jedinom svrhom da se postigne cilj, odnosno da strijeljanje Veljunaca u Hrvatskom Blagaju, bude opravданje za planirani genocid počinjen nad Hrvatima 1941. – 1995. godine.

U knjizi je i svjedočenje preživjele Milke Mravunac ud. Krpan (str. 101.– 103.), koja je „sve do sloma druge Jugoslavije, bila pod stalnim nadzorom UDB-e (SDB-a). Slunjskom dekanu Peciću povjerila se, rekavši da ju je UDB-a motrila da ne bi govorila drugačije nego što su to njihovi 'istoričari' odredili.“

Danas, kada znamo i za Hudu jamu, možemo samo zamisliti kroz što je sve ona prolazila, da bi danas Goldstein i drugovi, ponovo koristili njenu tragediju, i tragediju njene obitelji, u svojoj jugokomunističkoj propagandi, pa čak vidimo i u svojim euroizmećarskim napadima na Thompsona. U svojoj knjizi Strižić uspoređuje oba Goldsteinova teksta o ovom pokolju (onaj iz 1965. i ovaj koji spominje Tomić) i pokazuje kako ta dva teksta nemaju, ama baš nikakve veze, jedan s drugim, pa kaže:

„Očito, Goldsteina rukovodi samo jedna misao: optuživati Hrvate za djela koja nisu počinili.“

Kolika je njegova mržnja prema Hrvatima, pokazuje i to kako Goldstein koristi UDB-in teror nad Milkom:

Tada 12-godišnja djevojčica Milka Mravunac na upriličenom suočavanju sa svim uhićenicima, nije mogla prepoznati počinitelje. Doduše, u nedavnoj je izjavi jednom istraživaču potvrdila da je jednog od počinitelja ipak prepoznala, ali se to ne može smatrati dokazom.

Naravno, Goldstein ne bi bio Goldstein, kada ne bi lažno tvrdio da je Milka, tek nedavno, prepoznala počinitelja.

Strižić na str. 106. – 107. daje sljedeći tekst (iz iskaza Ivana Šimca, tj. rekonstrukcije događaja mještana Blagaja):

PREPOZNAVANJE

Oružnici pomažu pristiglim ustašama u hvatanju sumnjivaca. Prva grupa je dovezena u Blagaj i smještena u školu. Ustaše pitaju Milku bi li prepoznala napadače.

– Bih – odgovara Milka, ali nikoga nije prepoznala. Ustaše odlaze s Milkom u Veljun, gdje su u međuvremenu priveli još pedesetak Srba. Postrojili su ih pred mjesnom crkvom u dva reda. Milka se pozorno zagledavala u preplašena lica postrojenih ljudi i prepoznala jednog.

– On je – reče tiho. Prepoznala je nekog Miku Kosijera. Drugoga nema. Ostali Srbi viču: – Vi ga pronađite, mi ćemo mu suditi! Kosijera odvode u sobu, presvlače ga i opet stavlju u stroj. Kažu Milki neka dobro pogleda, ne bi li prepoznala i drugog. Milka ponovo zastaje kod Kosijera i kaže: – On je! Nije više bilo dvojbe, da se zaista radi o zločincu. Kosijer uzvraća Milki: – Ti mene pojede i moje četvero djece!

Ostali Srbi bili su zadovoljni, što je, bar, jedan od krivaca pronađen. Drugi, koji je bio pobjegao iz Veljuna, pronađen je nešto kasnije u selu Točku, gdje je uhićen na spavanju.

Dok su pretraživali srpske kuće, oružnici i ustaše pronašli su oružje i mnoštvo promidžbenih letaka, komunističkih i četničkih, kao i popis Hrvata koje treba likvidirati. Prijek sud imenovan iz Zagreba, osudio je 32 čovjeka na smrt strijeljanjem. Strijeljani su iza škole i pokopani na mjestu zvanom Mijatov dol. Njiva je preorana odmah istog dana. Nije postojala druga grobnica, a niti je, mimo Prijeekog suda, uredovao Luburić, kako se navodi kod komunističkih pisaca. Luburića tada, a niti kasnije, u Hrvatskom Blagaju nije bilo.

Komunisti i Srbi htjeli su poslije rata, pošto-poto dokazati, da je Hrvatskom Blagaju pobijeno 400 – 500 Srba Veljunaca. Čak je i vojska, početkom pedesetih godina (prošloga stoljeća) pretraživala Blagaj i okolicu, ne bi li pronašla dokaze o pokolju, ali, kako rezultati nisu nikada objavljeni, znači da ništa nisu ni pronašli. I drugi su tražili prirodne jame, misleći da će u njima pronaći „ubijene“ Srbe Veljunce, a pronalazili su samo kosti ubijenih Hrvata... i vojnika i civila. Osim toga, mnogi koji se vode kao ubijeni u Hrvatskom Blagaju, nakon rata bili su živi, a mnoge, navodno ubijene, nitko ne zna, niti je za njih čuo, pa se s pravom vjeruje da su ih izmislili Pepa Zinajić i njegovi, da bi se održala „teorija“ o 400 – 500 ubijenih Veljunaca u Blagaju. Ne trebabići puno pametan pa zaključiti, da se zaista dogodio tako strašan zločin, kako Srbi i komunisti govore, tko bi od Veljunaca muškaraca preživio? Pa nije to neko veliko selo, a to, da su hvatali i Srbe iz drugih sela i općina, pa kako se moglo, kad se sve brzo odvijalo? Ponavljam, osim onih strijeljanih, nitko tada u Blagaju nije ubijen.

Spomenimo i „povjesničare“ o čijim tekstovima piše Strižić: Vladimir Dedier, Slavko Goldstein (spomenuta 2 teksta), dr. Đuro Zatezalo, dr. Dušan Korać, Dušan Z. Opačić (4 teksta), Mirjana Peremin, Milan Bulajić, Petar Zinaić.

A evo, njima se sada, pridružio i Ante Tomić.

Vjerojatno Goldsteinu može konkurirati samo jedan kolumnist poznatih dnevnih novina, kodnog imena „Stevan“, koji je stručnjak za HAZU, a nije uspio završiti ni fakultet. Zato i ne čudi što se Hrvoje Hitrec, u spomenutom tekstu, osvrnuo i na njegov „povjesničarski“ opus. Naslov tog djela, također puno govori „Medijski cirkusant o najbližoj povijesti“.

Zapravo, Tomić je najsmješniji, kada u svom komentaru, jugokomunističke laži, povezuje, s kako kaže, *nenadmašnom interpretacijom Marka Perkovića Thompsona*:

Jasenovac i Gradiška Stara

To je kuća Maksović mesara.

Nije mu jasno zašto je svojevremeno naš veliki kritičar Darko Glavan na jednu takovu tvrdnju, priupitao sarajevskog rabina, hoće li zbog „nenadmašne interpretacije“ jedne druge pjesme, tražiti zabranu dolaska predsjednika Mesića u Sarajevo. Mesićeva „nenadmašna interpretacija“ spominje se i u nedavnom priopćenju ZU HIVIDR-a grada Zagreba u kojem ga pozivaju da podnese ostavku:

...Mesić prigovara navodno „koketiranje s ustaštvom“, ali je amoralno da takvi besramni prigovori dolaze od čovjeka koji se istakao potpirivanjem rata, pjevanjem ustaške uspješnice „Jure i Bobana“, koji je tvrdio da „ustaše nisu fašisti“, da su „Hrvati pobijedili 10. travnja 1941.“, čovjeka koji je huškao na progon Srba iz Hrvatske pozivajući ih da „odnesu blato koje su donijeli na svojim opancima“, koji je neuvijeno tvrdio da će „uskoro svi Srbi u Gospiću stati pod jedan kišobran“...

Još je smješnije što Tomić „proziva“ i biskupe:

Biskupi će se čak drznuti i napraviti blesavi, pa reći da nam Marko Perković Thompson zapravo poje o Bogu, domovini i obiteljskim vrijednostima.

Jadni Tomić ne razlikuje autorske Thompsonove pjesme (o kojima govore biskupi), od onih tuđih pjesama, o kojima govori on sam. I dok Švicarci spominju samo te pjesme, dotle jadničak Tomić misli da je to isto s „nenadmašnim interpretacijama“ tuđih pjesama.

Još je smješnije što se priklanja sarajevskom rabinu koji smatra da je strašno ako neku nedoličnu pjesmu pjeva neki pjevač, a sasvim je normalno da takve pjesme pjevaju političari – pogotovo ako postanu predsjednici države.

Nevjerojatno je i žalosno, kako naši biskupi nisu tako inteligenti, kao Tomić, zar ne?

Pošto mi znamo da se pjevačima plaća kada pjevaju pjesme, vjerojatno nam Tomić želi poručiti, da je primjereno da to radi predsjednik, jer je on mnogo bolje plaćen za takvo što. Vjerojatno to Tomić zna jer se u priopćenju ZU HIVIDR-a grada Zagreba ne spominje samo Mesićeva „nenadmašna interpretacija“, zar ne?

Prepostavimo da Tomić i nije priglup čovjek. On bi, dakle, trebao znati da će ovakvim napadom na Thompsona sve nas iznova podsjetiti na spomenutu Mesićevu „nenadmašnu interpretaciju“. I ne samo na to. Znajući kako mnogi u Hrvatskoj tvrde da je Mesić veleizdajnik, jer postoji i knjiga prof. dr. Miroslava Tuđmana, „Vrijeme krivokletnika“, u

kojoj je to dokazano, Tomić očito želi poručiti da Mesić spada među one koje je opisao kineski filozof i pisac Sun Tzu:

Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnom polju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu. Rastvorite sve što je u zemlji neprijatelja dobro. Uvucite predstavnike vladajućeg sloja u zločinačke pothvate, potkopajte njihov položaj i ugled, prepustite ih javnoj sramoti pred njihovim sugrađanima. Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Ometajte svim sredstvima rad vlade. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje. Nahuškajte mlade protiv starih. Ometajte svim sredstvima naoružanje, opskrbu i red u neprijateljskoj vojsci. Poništavajte sve vrednote. Budite velikodušni s ponudama i poklonima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate.

Ili Tomić samo nije baš puno inteligentan?

Portal HKV-a, 26. listopada 2009

LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ 8.

(Još o fah idiotima 2.)

Prvi dio teksta „Još o fah idiotima“ objavio je portal bezcenzure.hr:

<https://bezcenzure.hr/vlad/liste-sa-stanforda-fah-idioti-i-josip-simunic-7-jos-o-fah-idiotima/>

Komentar hrvatskog književnika dr. sc. Stjepa Mijovića Kočana je pjesma:

ZABRANJEN JE I KROV

Zabranjen je i krov crkve svetoga Marka
S prvim bijelim poljem grba hrvatskoga
Opasna i glupa zabrana doboga
Bože kamo plovi Lijepe Naše arka

Kosti domoljuba iz svakoga jarka
Pod zemljom životi puka nevinoga
Što su krivi ljudi naraštaja moga
Krov grb ili kuća ili brod i barka

Ludilo je ovo prešlo svaku mjeru
Sve je okrenuto pogrešnomu smjeru
Zašto nam sloboda slobodno ne diše

Koljač i hegemon historiju piše
Konteso ne moju –laže mi štoviše
Kada može Draža –gdje li su ustaše

26/10/23

Vidim da je i u *Hrvatskom tjedniku* od 26. 10. 2023. Plenković fah idiot. Vjerojatno sam bio nepravedan prema njemu kada sam više komentirao fah idiote Drobilicu i Puhovskog od njega kao fah idiota tjedna. Sigurno je zaslužio veliku moju pohvalu na tvrdnju da postoje dvije Hrvatske misleći naravno na sve nas koji živimo u Lijepoj našoj. Još sam Račanu napisao da je meni mnogo bolje njego njemu jer ja živim u državi čije ime volim, a on vlada u državi čije ime ne voli.

Predsjednik Vlade sigurno zna da mnogi misle da bi on vjerojatno bio bolji predsjednik vlade u bilo kojoj drugoj državi – valjda misle ono što sam napisao Račanu, zar ne? A poznato je i da nas Srbija dijele na Hrvate i Srpske sluge, zar ne?

I ja imam podjelu sličnu Plenkovićevoj. To je podjela na Hrvate i one koji za sebe kažu da su Hrvati.

Sve te podjele su zapravo jedna jedina: ONI KOJI VOLE HRVATSKU I ONI DRUGI.
Ali vratimo se mi mom izboru fah idiotima iz *Hrvatskog tjednika*.

Zanimalo me je koliko sam i o kojim fah idiotima pisao u mojim knjigama. Ustanovio sam da Ivo Drobilica i ne mora biti previše tužan što nije bio fah idiot tjedna u prethodnom broju *Hrvatskog tjednika*.

Zašto?

Pa u mojim knjigama najviše puta sam spomenuo njegove 'bisere'.

IVO DROBILICA

U „Fusnoti za fah idiote“ u *Hrvatskom listu* od 7. lipnja 2012. možemo naći sljedeće:

Ivo GOLDSTEIN, povjesničar koji je optužio NDH za zločine i prije nego što je NDH postojala:

„Karamarkova obavještajna povijest nije sporna, ali on kao političar mora revidirati svoje stavove...“

HL: I da počne vjerovati u Vaše pamflete i laži te da Vama prepusti vođenje HDZ-a!

Komentar o FAH IDIOTU kao da je nastao povodom mog *Pisma Predsjedniku i Predsjedništvu Hazu-a* (dano je u Prilozima) kada je Ivo Drobilica bio predložen za akademika, pa je na Izbornoj skupštini (u vrijeme vladavine ‚antifašista‘ a tata Slavko mu je bio posebni savjetnik Predsjedniku Vlade) dobio najmanje glasova u povijesti Akademije i nije izabran za akademika.

FAHIDIOT TJEDNA

Ivo GOLDSTEIN, povjesničar o odluci VPS-a da poklič 'Za dom spremni' u Thompsonovoj pjesmi nije prekršaj:

'Priča nije završena.'

HT: Priča je, zahvaljujući i Vašem prinosu, na čemu Vam hvala, završena, davno prije presude. Ušla je u krv Hrvata i nikad nitko ZDS ne će izbrisati.

Hrvatski tjednik, 10. lipnja 2020

U „Hrvatskom tjedniku“ od 09. 06. 2022. Ivo Drobilica je opet:

FAH IDIOT TJEDNA

Ivo GOLDSTEIN, Jugoslavenski povjesničar u Hrvatskoj, dokazani krivotvoritelj, autor izmišljotine o drobilici kostiju u Jasenovcu:

„NE MOŽEMO USTAŠE I DOMOBRANE, ODNOŠNO HOS, ZVATI HRVATSKOM VOJSKOM!“

HT: Sve dok se Goldstein može zvati i hrvatskim i povjesničarem, posve je logično što se ni domobrani, ni ustaše, ni svi hrvatski dragovoljci 90-ih ne mogu zvati hrvatskom vojskom.

“Hrvatski tjednik” od 30. 06. 2022. i rubrika FUSNOTE ZA FAH IDIOTE i treći put zaredom u njoj je Ivo Drobilica:

Ivo GOLDSTEIN, povjesničar:

‘Dio problema koje danas imamo proizilazi iz toga što gradimo društvo na temeljima Stepinca i Tuđmana, a oni ne mogu biti idejni vode.’

HT: Uvijek je tako, kad jednima svane, drugima smrkne. Što da radimo kad narod kojem je svanulo s Tuđmanom i Stepincom s takvima kojima je smrklo sa smrću voljenoga masovnog ubojice Tita i njegove okupacijske države.

Još tada sam komentirao:

U jednoj knjizi je dan uz ovakvu najavu:

FUSNOTE ZA FAH IDIOTE daju izjavu Vašeg kolege Goldsteina za koju ne treba biti previše inteligentan pa shvatiti da je naslov te rubrike dobro pogoden:

„Ivo GOLDSTEIN, povjesničar s Filozofskoga fakulteta u Zagrebu u razgovoru s voditeljem N1 Televizije:

'Civilni, žene i djeca nisu ubijani, to je laž koja se stalno gura. Treba znati tko je na Bleiburgu stradao, ključ priče je u tome da nisu svi bili u istoj poziciji. Na Bleiburgu su likvidirani zločinci koji nisu zaslužili ništa drugo nego najteže kazne.'

HT: Da je tu riječ o novinarstvu, lako bi se ovoga apologeta zločina nad Hrvatima moglo suočiti s djevojačkim pletenicama i dječjim kosturima iz Hudejame, ali da ima novinarstva na toj jugoslavenskoj televiziji, Goldstein ne bi ni došao u studio.

Potom je Drobilica opet:

FAH IDIOT TJEDNA

Ivo GOLDSTEIN, jugoslavenski povjesničar u Hrvatskoj i razotkriveni krivotvoritelj:

„Kao predsjednik Matice hrvatske Filip Lukas je izravno pridonio stvaranju atmosfere progona u kojoj će genocid nad Srbima, Židovima i Romima u NDH uopće biti moguć, a za vrijeme rata otvoreno je podržavao ustaštvu i nacizam i njihove genocidne politike.“

HT: Kada bi netko danas osudio Ivu Goldsteina na smrt vješanjem zato što je podržavao jugoslavenski režim i zločinca Tita (što je, hvala Bogu, nezamislivo), u moralnom smislu bola bi to ispravna i prihvatljivija presuda od one na koju su njegovi osudili Lukas a jer se Lukas borio za Hrvatsku, a Goldstein za okupacijsku Jugoslaviju.

Hrvatski tjednik, 9. 3. 2023.

HRVOJE KLASIĆ

Hrvoje KLASIĆ, povjesničar o presudi VPS-a u pozdravu ZDS:

‘Pritom ne sumnjamo kako je spomenuta presuda - prema rezultatima različitih statističkih istraživanja - obradovala otprilike svakog drugog državljanina Hrvatske. Toliko njih, naime, ne vidi ništa sporno u poklicu koji je izmisnila vlast koja je organizirala pokolje u Jasenovcu, donijela sramotne rasne zakone, a Dalmaciju i najveći dio obale, s tamošnjim Hrvatima, dala Mussolinijevoj Italiji.’

HT: Presuda je razveselila otprilike osam od 10 hrvatskih državljanina, a sa svakim novim Klasićevim blebetanjem i lažima broj pristaša pozdrava ZDS ide prema 100 posto.

Hrvatski tjednik, 10. lipnja 2020

Tako u Hrvatskom tjedniku od 29. travnja 2021. možete naći:

FAH IDIOT TJEDNA

Hrvoje KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim

dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom poljevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu

HT: *Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'*

U Hrvatskom tjedniku od 10. lipnja 2021.) on je opet samo fah idiot::

Hrvoje Klasić, Jugoslavenski povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o tome zašto mladi vole ZDS

'Zvučat će rigidno, ali mislim da bi valjalo staviti kamere u neke učionice jer mi znamo što je u udžbenicima, ali ne znamo što ti nastavnici predaju. Međutim, s druge strane, danas stavove mladih, a to nam svima mora biti jasno, više oblikuju društvene mreže, forumi i ekstremno desni portali nego škola. Učenici više uvažavaju stavove Joea Šimunića, Thompsona i Tonyja Cetinskoga nego svojih nastavnika.'

HT: Hvala Bogu da je tako jer se iz aviona vidi da su Šimunić, Thompson i Cetinski bolji povjesničari od vas.

ANTE TOMIĆ:

Fusnote za fah idioote iz Hrvatskog tjednika, 17. 09. 2015.:

Ante TOMIĆ, Jutarnji list:

„Je li Sanader bio baš takva sramota? Prijebih rehabilitirao njega nego stari hrvatski pozdrav 'Za dom spremni'“

HT: Hrvati bi se prije odrekli tebe nego svoga starog pozdrava.

I nedavno je Tomić bio fah idiot. Tekst o tome dan je u Prilozima.

A našim fah idiotima iz vlasti nije zanimljivo ni slijedeće (VIDI Priloge):

SCENA DIGLA SRBIJU NA NOGE: NAVIJAČICA NA MARAKANI S HRVATSKOM ŠAHOVNICOM!

<https://narod.hr/sport/scena-digla-srbiju-na-noge-navijacica-na-marakani-s-hrvatskom-sahovnicom>

JOŠ FAH IDIOTA U MOJIM KNJIGAMA:

Tako u Hrvatskom tjedniku u „Fusnotama za fah idioote“ izdvajaju riječi **Vlaha Orepića**: „*Za dom spremni*“ u Kninu bilo je političko djelovanje Hasanbegovića i Thompsona. Zloupotrijebili su proslavu.

HT: *Ako je netko zlorabio, onda je vaša milicija, pišući protuzakonite prijave protiv Thompsona. Njegova pjesma nije zabranjena, kao ni taj pozdrav, uostalom.*
20. 08. 2016.

Aleksandar VULIN, srpski ministar obrane:

'Vučić nije samo predsjednik Srbije, nego svih Srba. Dosta smo se ispričavali za Veliku Srbiju... Da smo imali hrabrosti da u dvije bivše Jugoslavije nacrtamo i kažemo gdje živimo, ne bismo danas o ovome pričali.'

HT: Ovakvi divlji četnici, jaki na jeziku, prvi podviju rep kad zagusti. Vulin se i u miru upiša u gaće čim vidi HOS-ov grb i legendarni ZDS.

Vulin je u mojim knjigama zabilježen još jednom kao fah idiot:

Aleksandar VULIN, srpski ministar obrane:

'Vučić nije samo predsjednik Srbije, nego svih Srba. Dosta smo se ispričavali za Veliku Srbiju... Da smo imali hrabrosti da u dvije bivše Jugoslavije nacrtamo i kažemo gdje živimo, ne bismo danas o ovome pričali.'

HT: Ovakvi divlji četnici, jaki na jeziku, prvi podviju rep kad zagusti. Vulin se i u miru upiša u gaće čim vidi HOS-ov grb i legendarni ZDS.

2019. Fusnote za fah idioote

...

Davor BERNARDIĆ, predsjednik SDP-a o legaliziranome pozdravu Za dom spremni: *'Braniteljima kapa do poda, ali fašističkom pozdravu nije mjesto u javnom prostoru!'*

HT: Nemoguća i bolesna misija ovoga diletanta: on bi hrvatskim braniteljima Vukovara nalijepio na odore zvijezdu petokraku i *Smrt fašizmu*, a na odore srpskih agresora na Vukovar znak *Za dom spremni*.

....

Dražen BOŠNJAKOVIĆ, ministar pravosuđa, u komentaru odluke Visokoga prekršajnoga suda oko pozdrava Za dom spremni:

'Ja nisam fan i ne bih to nigdje izgovorio.'

HT: Zato ste, što niste fan, i dopustili kao ministar pravosuđa da hrvatski general Đuro Brodarac umre u neljudskim uvjetima u osječkoj tamnici.

(...)

Željko JOVANOVIĆ, bivši SDP-ov ministar zdravstva zapamćen po nekontroliranoj protuhrvatskoj mržnji i akcijama:

'Čim budemo u mogućnosti, predložit ćemo zakon koji će jasno zabraniti upotrebu tog pozdrava koji je sramotna ljaga u povijesti Hrvatske.'

HT: Čim budemo u mogućnosti, proglašit ćemo takve kao Vi teroristima.

..

Marko VUČETIĆ, bivši saborski zastupnik:

'Institucije koje imaju razumijevanja za pokliče nastale kako bi se učinkovito provodili rasni zakoni, u smrt odvodili, progonili i u logore zatvarali ljudi s ljudskim identitetima, izazivaju prijezir i gađenje. Za dom spremni je nastao da bi se provodila politika ubijanja i smrti. U ubijanju i smrti nema estetičkog, poetičkog, muzikološkog i pravnog odobravanja. Razumijevati i odobravati ubijanje i smrt, znači podržavati ubijanje i smrt. To je sva istina.'

HT: Put od Zagreba do Vira, od sabornice do ludnice, nije dalek. To je sva istina o ovome jadnome pacijentu.

Hrvatski tjednik, 10. lipnja 2020

Tako u +Hrvatskom tjedniku' od 2. lipnja 2021. u *Fusnorama za fah idioote* imamo slijedeći tekst:

Stjepan MESIĆ, bivši predsjednik RH:

'Još uvijek ima onih koji misle da je sporazum pokojnih predsjednika Srbije i Hrvatske Slobodana Miloševića i Franje Tuđmana u Karađorđevu 1991. godine o podjeli BiH moguće provesti... Čović i Dodik su razbijači BiH, moraju se sprječiti negativni utjecaji iz Zagreba i Beograda.'

HT: Razumijemo Žepu Bevandu što sve više laže. Dan dolazi, a nije lako krepati i biti trajno upisan u povijest kao krivokletnik i veleizdajnik na diku i ponos svojih predaka i potomaka.

Zvonimir DESPOT, Večernji list, o knjizi istraživača Igora Vukića „Radni logor Jasenovac“

„DA slobodi istraživanja! DA slobodi znanosti! Protiv političkih mitova! Ali NE zagovornicima 'ptičjih drekova'! 'Pticjem drek' treba i glasno reći da je 'drek' od znanosti!“

HT: Pticiji drek od novinara na mrtvoj straži velikosrpskog jasenovačkog mita.
8. 6. 2018.

21. 04. 2022. u rubrici FUS NOTE ZA FAH IDIOTE 'Hrvatskog tjednika' imamo novog predsjednika VS RH:

Radovan DOBRONIĆ, predsjednik Vrhovnog suda RH:

"Korištenje Za dom spremni pozdrava moralno je i pravno nedopustivo!"

HT: Je, za svu jugošovinističku stoku.

Jesam li u naslovima tekstova imao fah idiote?

U mojoj knjizi *Zašto Miroslav Tuđman nije bio professor emeritus?* / Drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2023. str. 456. ima tri takva teksta:

MIROSLAV TUĐMAN O FAH IDIOTIMA
MIROSLAV TUĐMAN O FAH IDIOTIMA 2.
PODJELA NA FAH IDIOTE I ZNALCE

Prvi i treći dajem u Prilozima, a iz drugog izdvajam samo početak jer je i tada don Kaćunko govorio o FAH KRETEНИMA:

Poštovani kolega Juričić,

Vaše neodgovaranje na upit o neizboru Miroslava Tuđmana za profesora emeritusa natjerala me da više razmišljam o toj podjeli u znanosti. Neistine na kojima grade svoje karijere vaše kolege s Katedre za povijest su doista izuzetne pa don Kaćunko s pravom konstatira: Za neke bi precizniji izraz bio - FAH KRETENI!

U Prilozima dajem još jedan takav tekst:

ZNALCI PROTIV FAH IDIOTA.

Vratimo se najnovijem *Hrvatskom tjedniku*. Naslovnica je u znaku dva spomenika: Četnici u Beogradu otkrili spomenik

Krvniku Draži,

A njihova orjunaška braća u Splitu

Izdajniku Smoji

Joško Čelan piše:

**HRVATSKI SPLIT BOJKOTIRAO
SPOMENIK IZDAJNIKU**

Fah idiot je:

Ivica PULJAK, gradonačelnik Splita u povodu otkrivanja spomenika Smozi:

„Da je on danas živ, on bi me kritizira, itekako! Ine bi to baš bilo veselo, za vas bi, za mene ne bi, ali ja bi bio ponosan da me takav čovjek kritizira.“

HT: Vaš ponos na Smoju ne proizilazi, dakle, iz njegove potencijalne kritike vašega rada, nego iz činjenice da je imao iste ideale kao i Vi: Miloševića i JNA!

Vjerovali ili ne Damir Pešorda u svojoj kolumni piše:

Zanimljivo je da WhatsAppom kruži video na kojem splitski gradonačelnik Puljak pjeva istu koračnicu kao i navijači u Osijeku.

Josip Pečarić

SLUGE SVJETSKIH MOĆNIKA I STEPINAC (POLEMIKA O OLIVERU)

Mnogo puta sam ponavljao da sluge svjetskim moćnicima u RH lako možete vidjeti prema njihovom odnosu prema lažima o

1. Stepincu;
2. Jasenovci; i
3. Za dom spremni.

Možda je netko pomislio da tu ne spadaju i oni iz HDZ-a jer kao oni nisu protiv Stepinca. A zapravo oni kao nekakva demo-kršćanska stranka to ne smiju javno pokazati. Ali da nema razlike u odnosu na druge tzv. lijeve stranke može se pokazati na nizu primjera. Pokažimo to na primjeru nedavne polemike Sesardića i Tomića u povodu smrti Ninoslava Beškera:

INOSLAV BEŠKER: ODLAZAK JEDNOG OD POSLJEDNJIH JUGOSLAVENSKIH MEDIJSKIH IDEOLOGA KOJI JE STEPINCA NAZVAO ‘ZLOM DUŠOM’

<https://narod.hr/hrvatska/inoslav-besker-odlazak-jednog-od-posljednjih-jugoslavenskih-medijskih-ideologa-koji-je-stepinca-nazvao-zlom-dusom>

Jedan podnaslov iz tog teksta:

Bezobzirni napadi na Crkvu, Kuharića i Stepinca

Na Sesardićev tekst o pokojnom Beškeru reagirao je Tomić.

U *Fusnote za fah idiote* dan je komentar:

Ante Tomić o Nevenu Sesardiću i njegovu tekstu o Inoslavu Beškeru;

'Kako se profesor koji je naglo postao veliki Hrvat strvinarski okomio na pokojnog velikana.'

HT: Kako se Ante od Kante strvinarski trsi zaštitići svoga „velikana“ Olivera. Ako ništa drugo, barem je dosljedan: srbofili i Jugoslaveni u raj, Hrvati u u pakao. Kad je on strvinarski slao u „raj“ Mihanovića izmislivši čak i mjesto pogreba, šutio je svaki udbaški tjednik. Umjesto da bude protjeran iz medija, ništa se propalome književniku nije dogodilo.

Ali odgovorio je i sam Sesardić:

SESARDIĆ: MEDVJEĐA USLUGA ANTE TOMIĆA POKOJNOM BEŠKERU

23. srpnja 2023.

foto: HINA/Lana SLIVAR DOMINIĆ/ lsd/ Fah/ Montaža: Narod.hr

“U subotnjem osvrtu u Jutarnjem listu na moj članak “Čudna apoteoza jednog novinara” (objavljen na ovom portalu), Ante Tomić pokazuje da ima problema s dvjema radnjama bitnima za novinarski posao: s čitanjem i s argumentiranjem”, piše Neven Sesardić za Heretica.com.

Prenosimo objavu u cijelosti:

Problemi s čitanjem

“Ante Tomić na početku kaže kako sam neukusno i kukavički išao polemizirati s Inoslavom Beškerom ubrzo nakon njegove smrti te da nisam mogao odoljeti “sigurnoj pobjedi s nekim kome je medicinski nesumnjivo utvrđen prestanak moždane aktivnosti”. Tomić nije uopće primijetio da sam i na samom početku i na kraju svog članka vrlo jasno dao sasvim drugi razlog za pisanje tog teksta. Naravno da cilj nije bila pobjeda u “polemici” s pokojnim Beškerom. Namjera je bila — kao što je bilo vrlo jasno rečeno (dvaput) — suprotstaviti se onim krajnje neodmjerenim veličanjima Beškera od strane nekoliko poznatih novinara i njihovim tvrdnjama da bi on trebao služiti kao uzor ljudima u toj profesiji.

Naveo sam i razloge zašto on nije dobar uzor i zašto ga u mnogim stvarima ne bi trebalo slijediti. Bilo je posve evidentno da sam kritizirao neumjesne panegirike Beškerovih kolega koji su dosezali razinu idolatrije, a ne “polemizirao” s pokojnikom. Drukčije rečeno, da nije bilo tog njihovog kolektivnog nastupa obožavanja, ni mog teksta sigurno ne bi bilo.

>Inoslav Bešker: Odlazak jednog od posljednjih jugoslavenskih medijskih ideologa koji je Stepinca nazvao zlom dušom

Problemi s argumentiranjem

U više od prve trećine Tomićeve kolumnе nema nikakve argumentacije protiv tvrdnji iz mog teksta, ali umjesto toga ima opisa vrana koje ključaju mrtve životinje, fantaziranja o mojim postupcima prije pisanja teksta, a ima i izravnih uvreda na moj račun (npr. “poremećeni sociopat“, “slabić“ i “bijednik“). Čudno je da čovjek koji je studirao (i čak

uspio diplomirati) filozofiju nikada, izgleda, nije bio obaviješten da vrijedanje oponenta nije znak superiornosti nego samo nemoći i prostakluka.

U polemici koju sam vodio s Tomićem prije više od trinaest godina dao sam njemu i ljudima slične mentalne konstitucije besplatni savjet da, prije nego što "krenu u napad", prvo duboko udahnu zrak te popiju tabletu za smirenje. Ta dobronamjerna sugestija nije pala na plodno tlo, što nisam, naravno, ni očekivao da će se dogoditi. Tomić je ostao, da kažemo, konzistentan — i to u smislu onog poznatog Emersonovog aforizma: "The foolish consistency is a hobgoblin of little minds."

Premda centralno mjesto u mojojem članku iz Heretice (više od polovice cijelog teksta) zauzima kritika Beškerovog optuživanja Hrvatske za etničko čišćenje, Tomić o tome ne kaže ništa. Apsolutno ništa. Nula. Dakle, o sadržaju glavnog argumenta iz tog teksta koji vehementno napada on ne daje nikakvu informaciju čitateljima. Bizarno. Taj najvažniji dio tog članka očigledno spada u ono što, kako Tomić sâm kaže, "zaista nema potrebe opisivati" jer "bilo bi dugo i dosadno" (?!).

Jedina tema iz tog teksta o kojoj Tomić nešto konkretnije kaže jest Stepinac.

>Niko Kovač nacionalist koji voli najmanje jednog Srbina: Kakou vijek ekstremni ljevičari poput Ante Tomića govor mržnje uspiju prodati pod satiru?

Stepinac

U svom prethodnom članku o Beškeru citirao sam njegovu tvrdnju iz 1985. da je "povijesno i sudski utvrđena činjenica da se Stepinac spandao s bandom najgorih krvoloka". To sam ovako komentirao:

"Zamislite koliko je Bešker, koji je bio smatran stručnjakom za Katoličku crkvu, morao biti ideološki zatucan (ili nepošten) kad se mogao, samo četiri godine prije pada Berlinskog zida, pozivati na staljinistički proces kardinalu Stepincu kao na neki pravno regularan i bona fide sudski postupak!"

Tomić ovdje brani Beškera na posve neočekivan način. On ne osporava stav koji pripisujem Beškeru (jer je moja atribucija čvrsto zasnovana na samom Beškerovom tekstu iz 1985.). Tomić je odlučio "zagristi metak" i ustvrditi da, doista, Bešker jest "dosljedno i ustajno" te "čitavog svog života" zastupao stav kako je "povijesno i sudski utvrđena činjenica da se Stepinac spandao s bandom najgorih krvoloka". Ova tvrdnja je porazna po Beškera. Je li moguće da je on doista do kraja života uzimao ozbiljno presudu Stepincu iz 1946.? Teško je reći, ali s druge strane ta ideja sada dobiva na plauzibilnosti jer Tomić ga je ipak osobno poznavao, naziva ga velikanom, ima slične političke stavove... Nakon ovakve Tomićeve "obrane", Beškerov bi javni ugled mogao biti dodatno erodiran.

Ali i Tomićev. Jer, govoreći o Stepincu, on piše:

"Jer je jednostavno istina da se Stepinac spandao s bandom najgorih krvoloka, da je njegova uzoritost blagoslovila jednu užasnu diktaturu i kad su vrapci u Zagrebu znali da se u savskom blatu sto dvadeset kilometara jugoistočno masovno ubijaju Srbi i Židovi. Tu povijesno i sudski tvrdo dokumentiranu činjenicu..." [Kurziv: N. S.]

Koji je to sud "tvrdo dokumentirao" činjenicu da se Stepinac "spandao s bandom najgorih krvoloka"? To je jedino mogao biti onaj staljinistički proces iz 1946., a ta je presuda danas potpuno dezavuirana. Hrvatski je Sabor 14. veljače 1992. donio "Deklaraciju o osudi političkog procesa i presude kardinalu dr. Alojziju Stepincu", a Županijski sud u Zagrebu je 22. srpnja 2016. u cijelosti ponio presudu Stepincu iz 1946. zaključivši da ona "krši sve sastojke načela zakonitosti kao središnjeg načela vladavine prava".

Stepinčev proces

Ne mogu ovdje, naravno, ulaziti u raspravu o tom procesu, ali radi kurioziteta navest će jednu znakovitu anegdotu iz tog vremena o kojoj sam doznao iz vrlo pouzdanog izvora (gotovo iz prve ruke). Glavni je sudac u tom procesu bio Žarko Vimpulšek, a javni tužitelj Jakov Blažević. Vimpulšek je, pravno gledano, po funkciji trebao imati veću moć od Blaževića, ali u partijskoj hijerarhiji Blažević je bio neusporedivo jači i on je odlučivao o svim bitnim stvarima. Blažević je prije početka suđenja naložio Vimpulšeku da ga ponekad prekine i da ne bude uvijek na njegovoj strani, sve u cilju da se pred međunarodnim promatračima sačuva privid nepristranog i regularnog pravnog postupka. Nakon što je Vimpulšek u tom duhu na raspravi jednom nešto prigovorio Blaževiću, ovaj se kasnije u pauzi, kad su bili nasamo, bijesno izderao na njega da što mu pada na pamet da se ponaša tako drsko. Vimpulšek je prolijedio i odgovorio: "Ali, Jakove, tako smo se dogovorili!" Budući da danas dobro znamo da u poslijeratnim političkim procesima poput Stepinčevog ishod nije ovisio o dokazima nego o direktivama nove vlasti, teško je razumjeti kako to da još ima ljudi u Hrvatskoj koji stvarno vjeruju da bi pravorijek u takvoj grotesknoj parodiji sudskog postupka mogao utvrditi bilo kakve "činjenice".

Da bismo do kraja shvatili koliko je radikalni stav Beškera i Tomića o Stepincu, stavimo jednu do druge njihovu tvrdnju o bivšem hrvatskom kardinalu i nedavnu izjavu Porfirija Perića, patrijarha Srpske pravoslavne crkve:

1. "Ostaje činjenica, povjesno i sudski utvrđena, da se Stepinac spandao s bandom najgorih krvoloka." — I. Bešker (1985.) i A. Tomić (2023.)
2. "Stepinac nije sudjelovao u zločinima NDH." — Porfirije Perić (2021.)

Stepinac nije sudjelovao u zločinima NDH

Dok Perić izravno negira da je Stepinac sudjelovao u zločinima NDH, Bešker i Tomić tvrde upravo suprotno. Jer ako su oni u pravu da je sudski utvrđena činjenica da se Stepinac spandao s bandom najgorih krvoloka — za što je bio osuđen na 16 godina zatvora — odatle onda slijedi da on jest sudjelovao u zločinima NDH.

Nije li nevjerojatno da, bar sudeći samo prema onome što je ovdje izrečeno, vodeći srpski svećenik (koji je prije desetak godina bio snimljen kako u Chicagu pjeva četničke pjesme) ima bolje mišljenje o Stepincu nego dvojica vrlo poznatih novinara Jutarnjeg lista? Ili možda to i nije tako nevjerojatno.

Tomić mi je prigovorio da sam u osjetljivom trenutku skrenuo pozornost na neke problematične aspekte Beškerova novinarskog rada, ali ispada da sam ja zapravo pokazao više pjeteta prema njegovom kolegi nego on sâm. Naime, ja jesam citirao i kritizirao Beškerovu ekstremnu i (po mom mišljenju) neodrživu rečenicu o Stepincu iz 1985., ali nikako ne implicirajući da je on nastavio zastupati takav stav i nakon 1985. Tomić je pak otisao puno dalje i sada je svog prijatelja do kraja kompromitirao rezolutno tvrdeći da je Bešker zadržao to svoje uvjerenje do smrti. Kako se kaže, s takvim prijateljima, neprijatelji ti ne trebaju.

>Dijanović: Digitalno doba i kultura otkazivanja

Argument ad hominem

Tomić je tijekom studija filozofije morao čuti nešto o tome da treba izbjegavati logičku pogrešku zvanu "argument ad hominem", koja se sastoji u tome da se ne držite predmeta diskusije i počnete se baviti osobnim karakteristikama vašeg oponenta. Ali, kao što biva s nekim studentima, kako čuo, tako i zaboravio.

Napuštajući teren rasprave o Beškeru, Tomić u jednom trenutku pokušava odgonetnuti moje motive za pokretanje nekih tema pa ex nihilo dolazi do proizvoljnih i kvaziduhovitih

objašnjenja koja nemaju veze ni s čim i koja, naravno, ne zaslužuju komentar. U dalnjem nastupu irelevantnosti, on kaže kako ja dajem naslutiti da sam se “živinski napatio“ za vrijeme komunističkog režima. Nisam to mogao dati naslutiti jednostavno zato što ne samo da nikad nisam ništa slično rekao, nego sam to dapače izravno negirao u nekim svojim publikacijama.

Opetsasvim nepovezano s raspravom, Tomić uvjerava čitatelje da je ideološka stega nakon Titove smrti popustila te da je bilo bezopasno, dapače pomodno biti antikomunist. Preporučio bih Tomiću da pročita nedavno objavljenu knjigu povjesničara Ivica Miškulina Usta širom zatvorena: Delikt mišljenja u komunističkoj Hrvatskoj 1980.-1990., gdje će se moći informirati o tome za kakve su totalno benigne pa i ridikulozne “verbalne delikte“ — i koliko često — ljudi u tom periodu dobivali duge zatvorske kazne, a da se još ni izdaleka nisu niti približili antikomunizmu.

Stil je čovjek

Samo na osnovi toga što sam uočio i opisao lako primjetne rupe u Beškerovim argumentima o Stepincu i navodnom hrvatskom etničkom čišćenju, Tomić pravi spektakularan skok u zaključivanju i iz toga izvlači konkluziju da sam — što god to značilo — odjednom postao “veliki Hrvat“. A potom kaže kako bi “netko mogao pomisliti da sam robijao sa Stepincem u Lepoglavi i hranio ga brižljivo krepkom pilećom juhom“ te da izgledam “kao netko koga je samo zubobolja spriječila da se u rujnu 1976. sa Zvonkom Bušićem i drugovima ukrcam u onaj Boeing 727 na letu između New Yorka i Chicaga“. O, Bože blagi! Što uopće reći na ovako nešto? Na žalost, takve besmislene eskapade dio su Tomićeva stila i “humora“ i one začudo oduševljavaju mnoge čitatelje i navode ih da s nestrpljenjem iščekuju njegove nove kolumnе. Moj dobar prijatelj je, između ostalog, i zbog toga jednom kazao da je Tomić, kao književnik, zapravo Kundera za siromašne (duhom).

Zbogom, Jutarnji!

Nakon objavlјivanja Tomićeve kolumnе kontaktirao sam glavnog urednika Jutarnjeg i najavio da bih im poslao svoj odgovor. Ubrzo je stigla kratka poruka: “Nismo zainteresirani.“ Nisu bili zainteresirani čak niti zaprimili i pogledati tekst koji odbijaju objaviti.

To je tim čudnije jer je Jutarnji u posljednjih dvadesetak godina objavlјivao moje članke o mnogim vrlo kontroverznim temama, uvijek bez ikakvih kraćenja, bez uredničkih intervencija u sadržaj teksta, bez sugestija da se neki “osjetljivi“ dio ublaži, itd. Nijedan moj tekst nikada nije bio odbijen. A sada novi članak biva odbijen na neviđeno i bez ikakva objašnjenja. Što se dogodilo? Ne znam pouzdano, ali iznijet ēu hipotezu koju smatram najvjerojatnijom.

Neosporno je da je u vezi s mojim člancima Jutarnji godinama pokazivao stanovitu toleranciju prema političkim stajalištima koja u njihovom listu nisu inače bila previše zastupljena. Ali, često je lakše tolerirati razlike u ideologiji nego različita mišljenja o ljudima (posebice o onim ljudima s kojima je čovjek blizak).

>Damir Pešorda: I za ovogodišnju obljetnicu Oluje Ante Tomić iskalio je svoju zlovolju zbog te veličanstvene akcije kojom je oslobođena Hrvatska

‘Band of brothers (and sisters)’

Novinari koji su vezani uz Jutarnji na neki način su postali kao band of brothers (and sisters). Kad istaknuti pripadnik te neformalne grupe umre, drugi ga počnu kovati u zvijezde i predstavljati kao teško dosegljiv model novinarstva. Jao si ga onome tko se usudi

to osporiti. Tog se čovjeka obasipa uvredama, ne daje mu se prilika na barem kratku repliku, a čak se ne želi niti pogledati njegov odgovor prije nego što ga se odbije. Budući da je urednik Jutarnjeg odbio moj odgovor, a da nije uopće bio upoznat s njegovim sadržajem (zapravo, on tada još nije bio niti napisan!), razlog za njegovu odluku morao je biti moj prethodni članak u Heretici. Taj članak jest bio kritički intoniran, ali u njemu nije bilo osobnih uvreda, neprovjerenih tvrdnji ili insinuacija. Moji argumenti nisu do sada bili ozbiljno osporeni niti je pokazano da su činjenice na koje sam se pozivao irelevantne ili nebitne. Nije li bilo posve legitimno nakon nečega što bi se moglo nazvati pokusajem “beatifikacije“ jednog novinara podsjetiti na važne, ali potpuno prešućene, podatke iz njegove biografije koji ne bacaju tako dobro svjetlo na njegovo sveukupno djelovanje? Renomirane novine znaju pri opravštanju od svojih novinara biti selektivne, u smislu da daju puno veći naglasak na ono pozitivno u životopisu tih njihovih suradnika, ali one ipak ne žele kompletno izostaviti neku značajnu oprečnu informaciju jer znaju da će zbog toga biti s pravom kritizirane. Nije dobra praksa kad novinari prihvate sljedeće geslo (u antiaristotelovskom duhu): “Prijatelj nam je istina, ali veći su nam prijatelji naši kolege.“ Sve u svemu, odluka da se u prezentaciji nekog spora apriorno potpuno isključi jedna perspektiva (uz odbijanje urednika da uopće zaviri u sadržaj teksta u kojem je ona iznesena) teško može biti protumačena drukčije nego kao proizvoljni embargo i nastojanje jedne uske grupe da zaštiti sliku koju u “svojim“ novinama jednostranim informiranjem stvaraju sami o sebi i nauštrb interesa vlastitih čitatelja. Poruka je, izgleda, sljedeća: ako makar i argumentirano i pristojno izrazite neslaganje s opetovano izraženim mišljenjem novinara da njihov blaženopočivši kolega zaslužuje mjesto u samom panteonu hrvatskog žurnalizma, znajte unaprijed da u slučaju eventualne polemike s vašim tekstom uredništvo neće biti zainteresirano objaviti vaš odgovor jer, što god da napišete, taj vaš članak neće imati nikakve šanse vidjeti svjetlo dana u Jutarnjem listu.

To je novinarska verzija onog što se nekad zvalo crimen laesae maiestatis.”

O autoru:

* Neven Sesardić diplomirao je filozofiju i grecistiku na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1974. godine. Na istom fakultetu magistrirao je i doktorirao filozofiju 1982. godine. Bavio se spoznajnom teorijom i filozofijom znanosti (osobito fizike). Profilirao se rano kao zastupnik analitičke filozofije. Zastupajući filozofske koncepcije Karla Poppera, prihvatio je i njegovu liberalnu političku teoriju, pa je s tog gledišta krizitirao marksističke koncepcije. Politički se angažirao u demokratskim promjenama 1989. – 1990. godine u Hrvatskom socijalno-liberalnom savezu (HSLS, kasnije stranka). Zalagao se je za liberalno-demokratska načela; nije se uključio u praktičnu politiku.

<https://narod.hr/hrvatska/sesardic-medvjeda-usluga-ante-tomica-pokojnom-beskeru>

I u najnovijem *Hrvatskom tjedniku* (7. 7. 2023.) imamo komentar dr. sc. Damira Pešorde:

SPOR OKO OLIVERA.

Izdvojeno je slijedeće:

Jedini polemički odgovor koji razumije Ante Tomić u Jutarnjem listu odgovor je kantom kakav je dobio u Splitu, a ne onaj suvisli Sesardićev. Antiša Prološki i jest skočio u obranu Olivera, odnosno Inoslava Beškera, zbog njegove mržnje prema Hrvatskoj i Katoličkoj crkvi.

Naravno u tekstu Pešordi je Bešker 'opanjkavač blaženog Alojzija Stepinca i Franje Kuharića'.

Zato HDZ i ne mora napadati Stepinca. Dovoljno je hvaliti Beškra;

SUĆUT PREDSJEDNIKA SABORA JANDROKOVIĆA OBITELJI PREMINULOG HRVATSKOG NOVINARA BEŠKERA <https://www.sabor.hr/hr/press/priopcjenja/sucut-predsjednika-sabora-jandrokovica-obitelji-preminulog-hrvatskog-novinara>

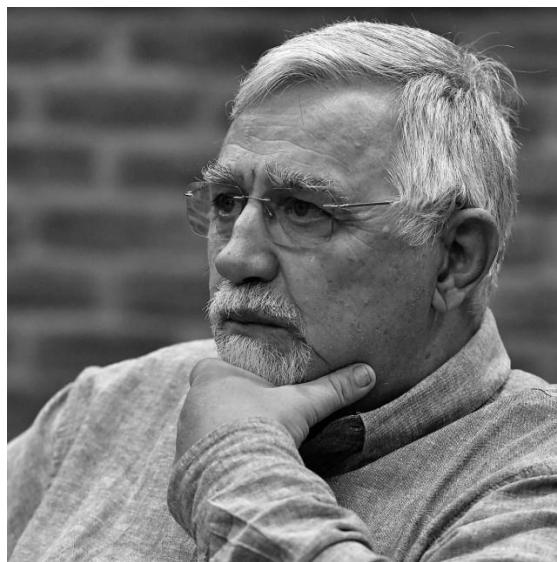
OŽALOŠĆENI PREMIJER

PLENKOVICI UPUTIO IZRAZE SUĆUTI BEŠKEROVOJ
OBITELJI: 'NJEGOVO IME OSTAT ĆE TRAJNO ZABILJEŽENO
U POVJESNICI HRVATSKOG NOVINARSTVA'

**Sa žaljenjem sam primio vijest o iznenadnoj i preranoj smrti gospodina Inoslava
Beškera, napisao je premijer**

Hina, 29. lipanj 2023.

VEZANE VIJESTI

TUŽNA VIJEST Umro je Inoslav Bešker
OPROŠTAJ OD BEŠKERA Pavičić: 'Sad ćemo svi biti gluplji'; Ivanišević: 'Njegovo ime
i prezime hrvatski je prijevod tražilice Google'

Premijer **Andrej Plenković** uputio je u četvrtak izraze sućuti obitelji novinara **Inoslava Beškera**, istaknuvši da će njegovo ime ostati trajno zabilježeno u povjesnici hrvatskog novinarstva.

"Sa žaljenjem sam primio vijest o iznenadnoj i preranoj smrti gospodina Inoslava Beškera. Tijekom više od pola stoljeća profesionalnog rada i djelovanja pisao je za brojne domaće medije, a svoje je bogato znanje i iskustvo nesebično prenosio novim naraštajima novinara, slavista i kroatista predajući na hrvatskim i europskim sveučilištima", napisao je premijer. Višestruko nagrađivanog novinara domaća i inozemna javnost napose će pamtitи po cjelovitim i jedinstvenim izvještajima o religijskim i vjerskim temama te o vanjskoj politici.

Bio je izvrstan poznavatelj Vatikana, odakle je izvještavao više od trideset godina. Opis deset godina pontifikata pape Franje objavio je u knjizi koja objedinjuje više stotina njegovih tekstova i izvještaja o Papi i prilikama u Vatikanu.

Ime Inoslava Beškera ostat će trajno zabilježeno u povjesnici hrvatskog novinarstva. Uime Vlade Republike Hrvatske i moje osobno, primite izraze iskrene sućuti i dubokog poštovanja, stoji u sućuti premijera Plenkovića.

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/plenkovic-uputio-izraze-sučuti-beskerovoj-obitelji-njegovo-ime-ostat-ce-trajno-zabiljezeno-u-povjesnici-hrvatskog-novinarstva-15350394>

Da, domaća i inozemna javnost napose će pamtitи po cjelovitim i jedinstvenim izvještajima o religijskim i vjerskim temama kao što su hrvatski blaženik Stepinac i kardinal Kuharić.

Josip Pečarić

MILANOVIĆ SE ODREKAO GOLDSTEINA?

U Prilozima je tekst koji bi na prvi pogled značio da je Predsjednik RH ili netko od njegovih suradnika pročitao knjigu:

J. Pečarić, *Milanović hvali Grlić-Radmana*, dragovoljac.com, 2023:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/MilanoRadman.pdf>

Međutim iz teksta je očito da nije:

Ime od kojeg je Milanović nedavno digao ruke jest ono povjesničara Ive Goldsteina kojega je predlagao za veleposlanika u Grčkoj koji je s druge strane prihvatljiv premijeru Plenkoviću jer ga je uostalom i prema Milanovićevim riječima priveo u Vijeće za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima od Drugog svjetskog rata do proglašenja neovisnosti.

"Predsjednik je najavio korekcije na popisu kandidata za veleposlanička mesta zbog ratnih zbivanja u Gazi i zato je sa svojeg popisa makao Goldsteina jer se predsjednik protivi vojnoj intervenciji Izraela u Gazi, ali Goldstein zbog toga ne bi trebao biti zabrinut jer on od starta nije niti bio sporan Plenkoviću i njegovom ministru Grliću Radmanu", navodi naš sugovornik.

Formulacija zadnje rečenice znači da Goldstein ni danas nije sporan. Dakle moja knjiga je potpuno promašena. Valjda sam ja umislio da je Predsjednik žestoko napadao ministra Grlić Radmana zbog neslaganja oko izbora veleposlanika i u Grčkoj. Naravno nije teško u mojoj knjizi provjeriti jesam li ja to doista izmislio.

Poznato je da stalno ponavljam da one koji služe svjetskim moćnicima možete prepoznati po lažima o:

1. Stepincu;
2. Jasenovcu;
3. ZDS.

Jasenovac je najvažniji u dokazivanju tzv. genocidnosti hrvatskog naroda. U tim lažima nema velikih razlika između Milanovića i Plenkovića. Tu je nebitan Grlić Radman. Međutim iz knjige se već iz naslova vidi tko je najveći problem Predsjedniku oko izbora veleposlanika. U knjizi je veliko poglavje o Davidu Goldmanu koji je u Jerusalem Postu objavio tekst „Ovo sramotno ruganje holokaustu mora prestati“. U tekstu je napisano kako hrvatski povjesničar Ivo Goldstein izmišlja da su u Jasenovac iz Njemačke u tra vnu 1945. dovezene nekakve drobilice za kosti pa zato nije nađeno mnogo posmrtnih ostataka žrtava. Dakle piše o onome po čemu je danas u Hrvatskoj Goldstein poznat kao Ivo Drobilica. Branili su ga Srbi, ali i JUSP Jasenovac, dakle posredno i Vlada RH koja ih financira. Ministarstvo Grlić Radmana ga nije branilo. Dakle što se tiče laži o Jasenovcu sličan odnos imaju i predsjednici i države i vlade. Istina treba naglasiti da je uslijedilo i izbacivanje „istoričara“ Ive Goldsteina iz hrvatske delegacije u Međunarodnom savezu sjećanja na holokaust (IHRA), ali je zamijenjen sa sličnim 'istoričarima' pa se očito odnos Vlade nije promijenio. O tome vidjeti npr. moju knjigu:

Hrvatski 'ludak' i srpski znanstvenici, dragovoljac.com, 2023:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>

Siguran sam da ni jedan od dvojice predsjednika neće doći na današnje predstavljanje knjige „Jasenovački popis – Lažne žrtve“ autora dvojice doktora znanosti Nikole Banića i Mladena Koića koji dokazuju kako je lažan i Popis žrtava Jasenovca koje priznaju dva predsjednika. A taj popis sam odavno nazvao „velikosrpski popis Goldsteinovih i Draže Mihailovića“.

Naime, očito je bilo da je to popis koji se može iskoristiti za tzv. genocidnost, jer je onaj koji koriste u Beogradu toliko smiješan: treba biti doista glup pa vjerovati da je više ubijenih u Jasenovcu nego što je po popisima žrtava ustanovljeno za cijelu državu.

Isti 'priču' Ivo Drobilica ponavlja i u novoj knjizi

„Povjesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989-2022“ komentirajući u poglavљу HOFJUDE U HRVATSKO-SRPSKOJ VARIJANTI (str. 411—414) židovske povjesničare Esther Gitman i Gideon Greif. Naime, Gitman je došla u Hrvatsku gdje joj je mentor bio Goldstein. Ukrzo je shvatila koliki su dometi nekoga tko izmišlja drobilice i biološke zakone kojima se izruguje prof. dr. sc. Andrija Hebrang (HEBRANG: GOLDSTEIN JE DILETANT, ISTINA O JASENOVCU JE POD ZEMLJOM, I NIJE JU TEŠKO OTKOPATI I DOKAZATI

<https://direktno.hr/direkt/istina-o-jasenovcu-hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-diletant-je-u-podrucju-povjesnih-znanosti-a-ocito-i-na-podrucju-bioloskih-manipulira-posmrtnim-241820/> napušta mentora za koga povjesničar dr. sc. Josip Jurčević tvrdi da na ne treba smatrati znanstvenikom.

<https://direktno.hr/direkt/jurcevic-za-direktno-goldsteina-ne-treba-smatrati-znanstvenikom-toliko-se-puta-blamirao-od-drobilice-do-drugih-iracionalnih-stajalista-278357/>

Napušta Ivu Drobilicu i bazira svoja istraživanja o Stepincu na istini. Greif zastupa onu smiješnu brojku žrtava Jasenovca koja Srbima služi samo da osiguraju 'velikosrpsku brojku Goldsteinovih i Draže Mihailovića'. Naravno zna da i Milanović i Plenković to odgovara jer su laži o Stepincu jedan od ključnih dokaza njihove poslušnosti. U Prilozima dajem i to poglavlje iz knjige Ive Drobilice. Naravno razumijem Iva Drobilicu. Kada ga je zbog laži 'otpilio' prof. Brandt pa je išao u Beograd s tatom koji je tada – zgodno – postao Predsjednik 'Jevrejskih opština' u Jugi, sada ima i povjesničarku Židovku koja ga je 'otpilila'. Zgodno mu za spas došla ideja da iskoristi ideju 'priče' o žrtvama u Jasenovcu s ovo dvoje židovskih povjesničara. Jest već viđeno, ali odgovarala obojici predsjednika kad su u pitanju laži o Stepincu. Ali problem je što je već itekako poznat kao Ivo Drobilica, pa on u RH samo izaziva podsmjeh i ruganje. Istina tada su mu i patnje veće pa je valjda i nagrada veća. A da i jednom i drugom predsjedniku odgovaraju napadi na Stepinca vidljivo je i u odnosu prema SPC i HPC. Da je SPC politička organizacija moglo se iščitati iz pisma HAZU (Prilozi za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom, Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku Uniju):

„U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“

Poznato je da država daje ogromna sredstva za financiranje SPC koja ih zapravo koristi u srpskom programu nazvanom Srpski svet. Ta sredstva im je nelegalno omogućio Milanovićev predhodnik Ivica Račan o čemu u Saboru često govori general Prkačin, a prvi je na to upozorio Arhiepiskop HPC Aleksandar. U Prilozima dajem najnovije reagiranje Arheopiskopa Aleksandra iz koga izdvajam dio koji sve govori:

HPC je još 2015. objavila da podržava kanonizaciju katoličkog blaženika Alojzija Stepinca. SPC, koja je za vrijeme II sv. rata huškala na Židove u Srbiji, koja je huškala na Hrvatsku za vrijeme Domovinskog rata i koja je osuđena za genocid, protivi se kanonizaciji kardinala Stepinca.

Kad je Rusija napala Ukrajinu. SPC je podržala Rusku pravoslavnu crkvu, koja je huškala na Ukrajinu, čak je zbog toga ušla u shizmu s Carigradskom patrijarhijom i na ovaj način je sada SPC NEPRIZNATA crkva.

Ali zato vlasti u RH priznaju SPC, a ne priznaju HPC ni kada na sudu dokaže da je u pravu. Tako čitam tekst GOLDSTEINOVO NEPRIMJERENO SPOMINJANJE TAOCA U RATU POTVRDA JE NJEGOVE ISKONSKE MRŽNJE PREMA SVEMU ŠTO HRVATSKI DIŠE i sve veće i veće je moje čuđenje Milanovićevoj želji da takve osobe kakav je Ivo Drobilica predstavljaju RH bilo gdje u svijetu.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37164-goldsteinovo-neprimjereno-spominjanje-taoca-u-ratu-potvrda-je-njegove-iskonske-mrznje-prema-svemu-sto-hrvatski-dise>

Naime nisam siguran da je ovo o odustajanju istina pa otud ovo 'Još uvijek'. Naime u trenutcima kada je branio svoj izbor Drobilice za veleposlanika uvjeren sam da je gledao 'diplomatski' obračun njegovog kandidata u Novinarskom domu koji komentira gđa Lili Benčik ovako:

Prof. dr.sc. Ivo Goldstein svojim je primitivnim i prostačkim ponašanjem pokazao (psovao, urlao, tjerao, naguravao i vikao van, starjem gospodinu, članu Hrvatskog žrtvoslovnog društva) svu bijedu i teror komunističke ideologije: skučenostuma, totalitarno i jednoumno razmišljanje, diktaturu, netoleranciju, primitivizam i nekulturu. A taj i takav čovjek bio je profesor na Filozofskom fakultetu, podučavao je i ocjenjivao mlađe ljude!

<https://bezcenzure.hr/vlad/odgovor-prof-dr-sc-ivi-goldsteinu-na-njegov-tekst-bespuca-revisionisticke-zbiljnosti/>

<https://kamenjar.com/odgovor-prof-dr-sc-ivi-goldsteinu-na-njegov-tekst-bespuca-revisionisticke-zbiljnosti/>

Pogledajete snimak od 5.40min:

<https://youtu.be/c4cxflAJNjY?si=E0RTJNtcuW9Y78Im>

Misli li Predsjednik da je to ponašanje dostoјno jednog veleposlanika? Ili bi volio da netko u Grčkoj prikaže to na njihovoј televiziji i da tako podigne 'ugled' RH?

Poziva se Predsjednik na činjenicu da je Drobilica sveučilišni profesor iz povijesti na Zagrebačkom sveučilištu, a ne smeta mu što njegovu stručnost osporavaju njegove kolege povjesničari. Tako prof. dr. sc. Josip Jurčević smatra, kao što sam već rekao, da ga uopće ne treba smatrati znanstvenikom, a postoji cijeli niz tekstova drugih povjesničara koji o Ivu Drobolici govore slično Jurčeviću.

Predsjednikovo pozivanje na profesuru Iva Drobilice je upitno već i zbog ovakvih mišljenja. Međutim meni je mnogo gore kad Ivo Drobilica govori o onima koji nisu završili povijest i osporava im prvo na istraživanja hrvatske povijesti jer su AMATERI iako je njegov suradnik bio njegov otac za koga i na Wikipediji kažu da je POVJESNIČAR AMATER i koji je za razliku od drugih amatera još i bez ikakvog fakulteta. Istina i njegov tata je izmišljaо 'hrvatsku' povijest, ali mnogo mnogo inteligentnije od sina.

Zašto je to tako vidjelo se nedavno na sudu kada je tužio jednog amatera u povijesti zbog knjige – vjerovali ili ne – o Puhovskom. Svjedokinja su mu bile supruga i kćerka. Evo što su one svjedočile:

Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše (tuženik je amater povjesničar, op. J.P.), a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijetnje, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijetnje traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991.

Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sadabilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

Zar i Predsjednika nije sramota kada usporedi ovakvo reagiranje njegovog kandidata za veleposlanika na tekstove jednog AMATERA u povijesti s onim u Novinarskom Domu? Vratimo se tekstu o odustajanju Predsjednika od kandidature Iva Drobilice: *Predsjednik je najavio korekcije na popisu kandidata za veleposlanička mjesta zbog ratnih zbivanja u Gazi i zato je sa svojeg popisa makao Goldsteina jer se predsjednik protivi vojnoj intervenciji Izraela u Gazi...*

Što se tiče stava Predsjednika ono je istovjetno s njegovim ideološkim prijateljima i već je zbog toga došlo do izlaska židovskih organizacija iz tzv. Antifašističke lige (tzv. zato što su jedini istinski antifašisti hrvatski branitelji koji su slomili fašističku srpsku agresiju na Hrvatsku). Predsjednik RH bi puno mogao naučiti o zbivanjima u Gazi iz teksta Marcela Holjevca:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/37280-neugodan-izbor-penavina-je-poruka-izravna>

U *Hrvatskom tjedniku*, od 19. 10. 2023. su se narugali Drobilici:

Ivo GOLDSTEIN, povjesničar:

„*Ako je u Gazi ubijeno 500 djece, za to je kriv Hamas, a ne Izrael!*“

HT: Ako je u Jasenovcu ubijeno 500 soba, za to su krivi ustanici i pobunjenici protiv NDH, zar ne?

Ali u *Hrvatskom tjedniku* mu se rugaju zbog Drobiličinih različitih kriterija kada je u pitanju Izrael i Hrvatska.

Naime Goldstein je član *Izraelske zajednice Bet Israel* koja je napustila *Antifašističku ligu* i smiješno kada njihove stavove brani netko tko je poznat kao Drobilica. Ali jasno je kada vidimo tko su sve članovi te Lige:

<https://narod.hr/hrvatska/sto-je-tko-su-joj-clanovi-i-za-sto-se-zalaze-antifasisticka-liga-koju-su-napustile-zidovske-organizacije>

Da nisu branili hrvatske interese vidljivo je čak i iz teksta:

GOLDSTEIN UMANJUJE ZLOČINE IZRAELA: SAUDIJSKI UDŽBENIK IMA ZADATAK – IDE 5 ŽIDOVA, UBIJETE 3, KOLIKO OSTAJE?

<https://najnovijevijesti.hr/vijesti/hrvatska/goldstein-umanjuje-zlocine-izraela-saudijski-udzbenik-ima-zadatak-ide-5-zidova-ubijete-3-koliko-ostaje/>

To je očito iz djela kada uspoređuje izraelsko prekomjerno granatiranjem Gaze s onim hrvatskim Knina iz Domovinskog rata:

Odgovarajući na paralelu s optužbama na račun hrvatske vojske da su prekomjerno granatirali Knin, Goldstein je rekao: "Kontekst je važan. Srpske civile je Beograd iskorištavao, ali ne tako brutalno da bude živi štit. Vojska se nije branila tako da je ostavila žene i djecu u Kninu, oni su išli s njima. Izrael se našao pred dilemom nakon 7. listopada." Njima je Knin s jednim poginulim civilom prekomjerno granatiran i dan danas, a Vukovar nije. Vjerovali ili ne. I Predsjedniku RH to je – valjda – obrana hrvatskih nacionalnih interesa. Ali da ta obrana nacionalnih interesa bude još i uvjerljivija današnjem predsjedniku države sam u vrijeme dok je bio predsjednik vlade poslao niz pisama s prijedlogom da generala Gotovinu predloži za Nobelovu nagradu za mir. Tako u Osmom pismu koje sam poslao njemu i potpisnicima i supotpisnicima Pisma VS-u UN-a postoji i slijedeći dio:

Američki general Walter Huffman, bivši ratnik koji ima iskustvo iz Vijetnama i Pustinjske oluje te najbolji vojni odvjetnik u SAD-u oštro je kritizirao Haag zbog nepravomoćne presude generalu Anti Gotovini koji je osuđen na 24 godine zatvora.

Prvostupanska presuda šokirala je general bojnika Hauffmana koji je detaljno napisao s čime se sve ne slaže i zbog čega smatra da nema utemeljenih razloga za prekomjerno granatiranje Knina. Svoje mišljenje iznio je na 52 stranice u članku za Military Law Review, poručivši Haagu da odbaci presudu u predmetu protiv hrvatskog generala, Hauffman drži da će moguće utvrđivanje dijela presude Gotovini otvoriti brojne probleme za oslobođilačke operacije u budućim ratovima, mirovnim misijama i sukobima u svijetu. Tvrdi da Gotovina nije zapovjedio ili učinio ništa izvan vojnih običaja ili konvencija te da bi osuda za prekomjerno granatiranje bila presedan u međunarodnom pravu.

Zaključuje da Haški sud ide dalje od dopuštene mu uloge međunarodnog suda. Sud, piše Hauffman, šalje poruku da se u svim budućim ratovima civile treba prebaciti bliže bojištu pa se ne će smjeti koristiti topništvo, a takvim se kaže, odlukama još više ugrožavaju ljudi. – Ako pravna odredba o zaštiti civila bude nerealna, odnosno ako se ne bude mogla provesti, civili će jednostavno biti odbačeni ili upotrijebljeni kao štit i time stavljeni u veću opasnost – napisao je Hauffman u članku objavljenom u Military Law Review.

Naravno Hauffman nije štitio hrvatske nacionalne interese već istinu. Nešto što je nekima i dan danas strano, ali veoma pogodno da bi bili veleposlanici, zar ne?

Napominjem da su ta moja pisma Predsjedniku Vlade RH dovela i do filma o „Oluji“ koji sam najavio u prilozima Četvrtog pisma Predsjedniku Vlade tekstom Miroslava Međimorca:

*Američki Hrvat snima film o Oluji
OLUJA JE SPASILA BIHAC.*

Film je i snimljen i postoji knjiga o tome:

J. Pečarić, *Nobelova Nagrada za 'Oluju'*, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/NobelZaGotovinu.pdf>

Početak knjige je opet s pismom Vama:

UMJESTO PREDGOVORA

PISMO PREDSJEDNIKU DRŽAVE

Poštovani Predsjedniče RH,

Vjerojatno znate daje povodom 25. obljetnice slavne i velebne vojno-redarstvene operacije "Oluja", Hrvatski filmski Institut darovao hrvatskim braniteljima i hrvatskom narodu američko-hrvatski dokumentarni film "Operacija Oluja".

Engleska verzija filma dana je na linku:

<https://www.youtube.com/watch?v=nKoUo8vzRnc&feature=youtu.be>

A verzija s Hrvatskim titlovima:

<https://www.youtube.com/watch?v=yZcQAY48CJs&feature=youtu.be>

Na međunarodnom filmskom festivalu u SAD-u, WorldFest Houston, film je dobio dvije nagrade, Silver Remi Award. Za režiju, Nikola Knez, i za scenarij general dr.sc. Miroslav Međimorec i dr. Dorothy McClellan.

Od posebne važnosti za Vas bi trebao imati njihov komentar:

Ovaj film jasno i snažno dokumentira događaje te izvanredne vojne operacije, i dokazuje da Hrvatska, zajedno sa svojom vojskom i generalima, zaslužuje priznanje svjetske zajednice, a moguće i Nobelovu nagradu za mir.

<https://kamenjar.com/povodom-25-obljetnice-vojno-redarstvene-operacije-pogledajte-film-operacija-oluja/>

Naime, svojevremeno sam Vam kao Predsjedniku Vlade RH poslao 12 pisama s takvim prijedlogom, tj. s prijedlogom da predložite generala Gotovinu za Nobelovu nagradu za mir.

Niste mi odgovorili!

Pisma su dana u mojoj knjizi „Rasizam domaćih slugu“, Zagreb, 2013. i ta pisma imate u prvom dijelu ove knjige NOBELOVA NAGRADA ZA 'OLUJU'.

Drugi dio je o odnosu hrvatskih vlasti prema činjenici da je ovaj film nagrađen u SAD-u, tj. da je ta činjenica sakrivena od hrvatske javnosti. Taj dio je uzet iz moje knjige „General Janko Bobetko“ koja je objavljena na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Bobetko2.pdf>

Meni je jasno da kao autor nisam omiljen među hrvatskim političarima je agresiju na Hrvatsku nazivam pravim imenom -. FAŠISTIČKOM AGRESIJOM.

Ali u filmu je takvom karakterizira i tadašnji američki veleposlanik Peter Galbraith.

Ono što danas možete učiniti jest da osigurate da film bude prikazan na HTV-u. Možda Vam u tome može pomoći i Predsjednik Vlade RH, ali nisam siguran s obzirom da njegovi suradnici ne misle o Domovinskom ratu kao američki veleposlanik.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

<http://bezczenzure.hr/vlad/pismo-predsjedniku-drzave/>

Činjenica da je Predsjedniku RH bliža 'istorija' njegovog kandidata puno govori, zar ne? Da, je li moguće da se Predsjednik države odrekao Iva Drobilice?

Akademik Josip Pečarić

PRILOZI

Foto: Damjan Tadic / CROPIX

NEOČEKIVANO+

MILANOVIĆ SE ODREKAO GOLDSTEINA: JEDNA KAP PRELILA JE ČAŠU

Iva Međugorac

05. studenoga 2023.

Već je neko vrijeme široj hrvatskoj javnosti dobro poznato da predsjednik Republike **Zoran Milanović i predsjednik Vlade Andrej Plenković** njeguju odnos koji je zbog razine sukoba u kojima se nalaze nadišao fazu tvrde kohabitacije. Svijest o tome odavno se proširila i u Plenkovićevom HDZ-u, ali i na Pantovčaku, no ono zbog čega se u vladajućoj stranci o odnosima između dvaju lidera intenzivnije polemizira jesu nadolazeći parlamentarni izbori i kampanja koja je za te iste izbore praktički već krenula.

Milanović neće podilaziti Plenkoviću u kampanji

Nije tajna da je Milanović više od godinu i pol dana na vrhu ljestvice najpopularnijih političara, dok Plenković odnedavno prednjači na drugom kraju te ljestvice pri čemu se prošlog mjeseca svrstao tik uz **Milorada Pupovca kao drugi najnepopularniji političar u zemlji**. Status je to s kojim se u Plenkovićem okruženju poprilično teško nose, a teško se nose i sa time što bi Milanović zahvaljujući svojoj popularnosti mogao imati snažan utjecaj i na samu kampanju za parlamentarne izbore, a pored toga ne treba zaboraviti niti to da je predsjednik onaj koji nakon raspuštanja Sabora određuje datum izbora.

Jasno je kao dan iz **odnosa premijera i predsjednika da Milanović neće podilaziti Plenkoviću u nadolazećoj kampanji, štoviše, iz dana u dan sve je više indicija koje ukazuju na to da će Milanović svojem kolegi iz Banskih dvora biti kamen spoticanja za osvajanje trećeg uzastopnog mandata.**

Da se tenzije ne misle stišati mada su se ljetos preko posrednika uspjeli usuglasiti oko imenovanja ravnatelja VSOA-e i drugih čelnika unutar HV-a evidentno je i iz toga što se unatoč najavama **Milanović i Plenković još uvijek nisu uspjeli usuglasiti oko popunjavanja diplomatskih fotelja, što je inače posebno važno Plenkoviću**. U hrvatskoj diplomaciji širom svijeta skoro **70 posto mesta ispraznjeno** je ili su pak mandati generalnim konzulima, konzulima i veleposlanicima okončali, no vladajući dvojac još uvijek nije ni pokušao sjesti na pregovore i pronaći kakav, takav kompromis.

Plenković se oglušio na Milanovićeve pozive

Prema tvrdnjama iz Milanovićeva tima, predsjednik je koncem ljeta pokušao pozvati premijera na nastavak konzultacija, ali se u Vladi još jednom po tko zna koji put nisu odazvali na te Milanovićeve pozive, i to stoga što Plenković vjeruje kako **Milanović po tom pitanju ima skrivene namjere pa je shodno tome odlučio ignorirati njegove pozive jer je kako kažu premijerovi suradnici oprezan**.

”Posljednji razgovor na ovu temu vođen je koncem kolovoza 2021.-e godine, a tada su dogovor pokušali postići ministar vanjskih poslova **Gordan Grlić Radman i nekadašnji predsjednikov savjetnik za vanjsku politiku Orsat Miljenić** koji više niti nije na toj poziciji. Više od dvije godine Plenković odbija razgovore na temu diplomacije, a Milanović mu ne želi popustiti- predsjednikov stav je od starta jasan - od kadroviranje želi provesti po principu pola-pola, tako da on predloži polovicu kandidata, a drugu polovicu Vlada odnosno Plenković”, tvrdi naš sugovornik s Pantovčaka te napominje kako još od starta neka imena koja je Milanović predočio Plenkoviću premijeru nisu bila prihvatljiva.

Foto: Emica Elvedji / CROPIX

”Milanović je uvjeren da **Plenković želi osobno kadrovirati po diplomaciji**, a on to ne želi dopustiti i smatra da na to ima pravo”, otkriva naš sugovornik blizak predsjedniku Republike dodajući da Milanoviću smeta i to što Plenković odbija izravno s njime komunicirati na ovu temu pa će stoga sve i da do nastavka pregovora dođe u njima opet u Plenkovićevo ime sudjelovati Grlić Radman, a **u Milanovićevo ime njegov novi savjetnik za vanjsku politiku Neven Pelicarić** koji je i sam na tu poziciju stigao s diplomatske službe u Vatikanu nakon što mu je ondje istekao mandat.

"Milanović je po pitanju jedinog imenovanja u diplomaciju bio susretljiv na samom početku mandata kada je na dužnost veleposlanika u Beograd na Plenkovićevo inzistiranje poslan Hidajet Biščević. Predsjednik nije bio oduševljen tim rješenjem, ali je prihvaćanjem Biščevića htio Plenkoviću dati do znanja da je otvoren za pregovore i kompromis, ali s druge strane nije dobio ništa zauzvrat", smatra se u predsjednikovom timu. Međutim, **u Plenkovićevom krugu drže da model kojega Milanović zagovara nije prihvatljiv jer se ne radi o trgovini.**

Milanović odustao od Goldsteina

O čemu god da se radilo ne može se reći da i u HDZ-u nisu imali svojevrsne trgovinske namjere pa se u kontekstu budućih veleposlanika spominjalo njihova zastupnika **Davora Ivu Stiera koji je trebao preuzeti Vatikan te Miru Kovača koji je trebao otici na diplomatsku službu u Pariz.** S druge strane, na Pantovčaku se u protekle dvije godine popis navodno ipak korigirao pa Milanović više nije sklon tome da u Katar pošalje bivšeg ministra unutarnjih poslova **Ranka Ostojića.** No, ostao je pri tome da novinar **Dragan Đurić bude generalni konzul u Tuzli, ali i da Dušan Viro tu dužnost preuzme u Subotici.**

Ime od kojeg je Milanović nedavno digao ruke jest ono povjesničara **Ive Goldsteina kojega je predlagao za veleposlanika u Grčkoj** koji je s druge strane prihvatljiv premijeru Plenkoviću jer ga je uostalom i prema Milanovićevim riječima priveo u Vijeće za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima od Drugog svjetskog rata do proglašenja neovisnosti.

"Predsjednik je najavio korekcije na popisu kandidata za veleposlanička mjesta zbog ratnih zbivanja u Gazi i zato je sa svojeg popisa makao Goldsteina jer se **predsjednik protivi vojnoj intervenciji Izraela u Gazi**, ali Goldstein zbog toga ne bi trebao biti zabrinut jer on od starta nije niti bio sporan Plenkoviću i njegovom ministru Grliću Radmanu", navodi naš sugovornik.

Konflikti oko rata na Bliskom istoku

Inače kadaje o sukobima na Bliskom istoku riječ valja napomenuti da su oni narušili brojne odnose ovdje u Hrvatskoj pa je tako nedavno **Židovska vjerska zajednica Bet Israel napustila Antifašističku ligu**, a to isto prije toga učinile su i **zagrebačka Židovska općina te Šoa Akademija.** Vijest o izlasku Bet Israela iz Antifašističke lige objavile su **Novosti-glasilo Srpskog narodnog vijeća** na čijem je čelu Plenkovićev koaličijski partner i predsjednik SDSS-a Milorad Pupovac.

Prema pisanju ovog medija Bet Israel je još 26.listopada poslao zahtjev o hitnom prestanku članstva, a motiv za ovakve poteze ne samo Bet Israela već i zagrebačke Židovske općine već i njene obrazovne ustanove Šoa akademije navodno leži u otvorenom neprijateljstvu istaknutih članova Lige prema Državi Izrael pri čemu se posebice akcentiraju istupi **Zorana Pusića.**

Odnosi između čelnika Židovske općine **Ognjena Krausa i Pusića navodno su poljuljani zbog Pusićeva teksta iz Novosti** u kojem on progovara o sukobu na Bliskom istoku pri čemu je izraelsku vlast optužio za fašizam, a analizu izraelskog ministra financija Bezalela Smotricha komparirao s tekstovima Mile Budaka.

Treba podsjetiti kako je **Antifašistička liga oformljena početkom proljeća 2015-te godine, a za njenog predsjednika imenovan je upravo Pusić dok je počasnim predsjednikom proglašen Juraj Hržnjek.** Za zamjenicu predsjednika izabrana je **Vesna Teršelić.**

Odnosi su po svemu sudeći po izbijanju rata poljuljani na svim stranama, što možda za neke i jest novost, no kada su u pitanju Milanović i Plenković nastavak sukoba među njima dvojicom teško da ikoga više može iznenaditi.

<https://www.dnevno.hr/vijesti/milanovic-se-odrekao-goldsteina-jedna-kap-prelila-je-casu-2258047/>

<https://bezczenzure.hr/vlad/veliki-hrvatski-povjesnicar-ante-tomic-je-i-ekspert-u-racunarstvu/>

TOMIĆ U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

HAJKA NA THOMPSONA, ZAGREB, 2012.

TKO SE SVE BOJI THOMPSONA?

**„DOMOLJUBLJE PROZVALI FAŠIZAM, TAKO BRANE
NJIHOV KOMUNIZAM“**

Šest godina je već prošlo od kada je izdan Thompsonov album *Bilo jednom u Hrvatskoj*, a na kojemu je on u pjesmi *Neka nitko ne dira u moj mali dio svemira* napisao stihove

*Domoljublje prozvali fašizam,
tako brane njihov komunizam.
Prozirna demagogija!*

U istoj pjesmi su i stihovi:

*Napadaju ta sluganska pera,
k'o da oni branili su sela.
Miševi, iz rupa izišli!*

Thompson je jedan od rijetkih ljudi u današnjoj Hrvatskoj, koji u hrvatskom narodu može sa svojim stihovima i pjesmom probuditi domoljublje ravno onome iz devedesetih te samim tim vlastodršcima predstavlja prijetnju. Upravo zato ga javno, u medijima, među narodom gledaju ocrniti, spočitavajući mu nelegalno uzimanje novca, neplaćanje poreza, skrivene račune, i što ja znam što još sve ne, a sve s ciljem kako bi ga pribili na stup srama i kako bi uništili njegovu moć – moć koja može ujediniti istinske domoljube. Domoljube čija krv trenutno vrije, ali se još čeka nekakva iskra, koja će sve te nagomilane frustracije izbaciti na površinu, poput erupcije vulkana.

Preokrenute Thompsonove stihove „Domoljublje prozvali fašizam“, u *Slobodnoj Dalmaciji* u subotu, 22. rujna, u tekstu *Mi smo ljudi Cigani, Hrvatskom prokleti*, koristi

„slugansko pero, mali miš, izišao iz rupe“, Damir Pilić, još jedan od brojnih antihrvatskih kolumnista, koji uz Tomića, Dežulovića, Galla, Jergovića i ostale, u posljednje vrijeme ne prestaju javno, u tiskanim izdanjima i na Internetu, blatiti Hrvatsku, sve što je hrvatsko, i Crkvu.

Novinar i kolumnist kao samoprovani branitelj Srba, Roma i pedera

„U Hrvatskoj manjine moraju znati gdje im je mjesto – Srbima ispod stola, Romima s druge strane potoka, pederima u njihova četiri zida. **Svi u Hrvatskoj moraju znati gdje im je mjesto, jedino mi Hrvati slobodno možemo biti fašisti, jer se to kod nas zove domoljublje.**“ – kaže Pilić u svom tekstu, u kojem se osvrće na nedavne situacije u Škabrnji i mjestu Gornji Hrašćan, u kojima mještani ne dozvoljavaju da romska djeca pohađaju nastavu zajedno s hrvatskom djecom.

E, sad, da li je to ok, ili nije, ostavit ćemo za neki drugi tekst, a u ovome tekstu je bitno protumačiti Pilićev stav (i mržnju?) prema Hrvatima. A u gornjoj rečenici kaže „mi Hrvati“? Pa gdje to na svijetu ima, osim u Hrvatskoj, da pripadnik jednog naroda optužuje, „gadi“ i osuđuje sve ostale pripadnike tog istog naroda, a sebe također naziva Hrvatom? Ako ga je toliko sram što je po nacionalnosti Hrvat, tko mu brani da nacionalnost promijeni u Srbin? Ionako brani Srbe, za koje kaže kako im je mjesto „ispod stola“. Ne znam gdje je upravo on bio devedesetih ...možda upravo ispod nekakvog stola?

Ponovno prozivanje Crkve i Željka Keruma

„To je to opjevano hrvatsko srce, široko kao Panonsko more i veliko kao zagrebačka katedrala. Katedrala iz koje se nitko nije oglasio – ni prije petnaest dana, ni sada – da vjernicima iz Škabrnje i Gornjeg Hrašćana citira što biblijski evanđelisti misle o takvom njihovom ponašanju i odnosu prema bližnjima“ – navodi Pilić dalje u svom tekstu malobrojnim čitateljima ove tiskovine, koja je sve, a samo ne „slobodna“.

Dakle, nakon ovotjednog Dežulovićeva napada na Crkvu u Hrvata, evo sada i Pilića. I mene zanima zašto Crkva šuti i zašto sve vas, antihrvatska sluganska pera, javno ne prozove. Jer, Crkva ima tu moć! Svake nedjelje se vjernici okupljaju na Svetim Misama, širom Hrvatske, odavno nazvane „predzidje kršćanstva“.

Na kraju teksta se Pilić osvrće i na Željka Keruma i njegovu izjavu u emisiji „Nedjeljom u dva“, u kojoj je spomenuti izjavio kako hrvatskim medijima vladaju Srbi. Pa, Piliću, čini se kako je Kerum pogodio... Tko je, uostalom voditelj emisije „Nedjeljom u dva“? Hrvat? A i ti si, kao, Hrvat? A Kerum je hrabro rekao samo ono što većina Hrvata i misli, ali nemaju medije u svojim rukama, pa im preostaje samo komentiranje ispod vaših tekstova na internetskim forumima. E, to je istinski glas naroda...

Tko misli kako je „Hrvatskom proklet“, neka se odseli

Naslov teksta je također fin: „Mi smo ljudi Cigani, Hrvatskom prokleti“. Pilić očito aludira na Štulićeve stihove „Mi smo ljudi Cigani, sudbinom prokleti“ iz pjesme „Balkane moj“. Piliću, Štulić je barem pošten, otisao je u Amsterdam i ne daje nikakve izjave niti se u Hrvatskoj pojavljuje. A ti živiš u zemlji koju toliko mrziš, pišeš protiv Hrvatske koja te hrani i uzimaš masne pare za ove svoje antihrvatske „baljezgarije“.

Slažem se s dijelom naslova „Mi smo ljudi Cigani“ (sebe možeš slobodno nazvati Ciganinom, ne zato što imam nešto protiv Cigana, već zato što njih nije briga koje su

nacionalnosti i nomadi su), dok se ne slažem s drugim dijelom naslova „Hrvatskom prokleti“. Ako misliš da si ti „Hrvatskom proklet“, molim te, Piliću, odseli se s teritorija moje prekrasne zemlje koju velika većina Hrvata ljubi i voli na onaj način koji je tebi nezamisliv. Vjerujem kako će mnogi Hrvati, ako pokrenemo akciju preko Facebooka, uplatiti koju kunu za tvoj bezuvjetni odlazak preko granice. Ne znam zašto mislim, kako bi u tome slučaju krenuo na istok...a mogao bi sa sobom povesti i većinu kolumnista iz cijele Hrvatske.

Kap po kap, kap po kap, od devedesetih do danas, Hrvati su otprilike opet na početku

Pilić u tekstu spominje i sintagmu „govor mržnje“, o čemu kaže:

Romski klinci iz Međimurja još su premali da bi razumjeli što znači sintagma 'govor mržnje?', ali čitatelji *Slobodne Dalmacije* nisu. (...) A govor mržnje je nešto kao pokvarena slavina iz koje kaplje kap po kap, kap po kap, sve dok se kada, umivaonik ili sudoper ne prepune, pa se sve te nagomilane kapi – ako vodoinstalater ne intervenira na vrijeme – izliju u bujicu koja preplavi i zagadi hrvatsko društvo. Pardon, koja preplavi i zagadi hrvatsku kuhinju ili hrvatsku kupaonicu. Ako ne intervenira Državno odvjetništvo.

Da, Piliću, upravo se to dogodilo u Hrvatskoj, nakon što smo se u Domovinskom ratu, braneći Hrvatsku od twojih prijatelja Srba, izborili za samostalnu i neovisnu Domovinu. Umjesto da ološi i kukolj, koji se tijekom rata krio u mišjim rupama i ispod stolova, i bježao brodovima u Anconu, odmah stavimo tamo gdje mu je mjesto, mi smo dozvolili da nama Hrvatima od devedesetih, pa sve do danas, kap po kap, kap po kap, voda dođe do grla, tj. da u hrvatskim medijima trpimo vas, antihrvate, koji s neizmjernom količinom mržnje u hrvatskim medijima, pišete protiv nas, HRVATA, i protiv NAŠE HRVATSKE CRKVE.

Kap po kap, kappo kap, uljuljkani u napokon tisućljetni ostvareni san o hrvatskoj državi i hrvatskoj slobodi, dozvolili smo da nama Hrvatima, i nakon Domovinskog rata, povijest ponovno pišu Goldsteini, Jakovine i ostali, a da o nama, kao braniteljima hrvatske slobode i neovisnosti, raspravljaju Teršelićke, Dokumente, Rekomi i ostali, koje financiraju strani centri moći, razni Soroši.

A svi imate zajednički cilj: uništiti hrvatski ponos i domoljublje, koje, upravo kako je vizionarski Thompson i predvidio, nazivate fašizmom.

E, pa ako je tako, većina Hrvata se još uvijek ponose što su domoljubi, ma kako ih vi nazivali! Barem znaju tko su i što su!

A, znaš li ti, Piliću, i tvoji prijatelji kolumnisti, tko ste?

Jer, Hrvati svakako niste!

Petra Jurčević

HRsvijet, 22. rujna 2012.

RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.

TRIJUMF TUĐMANIZMA I DOMAĆE SLUGE

Godine 2003. tiskao sam dvije knjige sa, za to vrijeme, vrlo neobičnim naslovima:

Trijumf tuđmanizma;

Nepoćudne knjige / Trijumf tuđmanizma 2.

Doista nisam vjerovao da će ti naslovi postati stvarnost već 2012. godine. Oslobađajuće presude našim generalima doista su trijumf tuđmanizma, pa tako o tome i pišu mnogi komentatori.

Međutim, to ne znači da će se Hrvatska i ponašati u skladu s time, tj. u skladu s pobjedom hrvatske nacionalne ideje. Iz jednostavnog razloga što je danas i vlast i svi glavni mediji u rukama onih koji nisu željni neovisnu Hrvatsku. Oni sigurno ne će prestati sa svojom antihrvatskom rabotom. Pa i zašto bi kada su sve i stekli takvim radom?

Zato je zgodno istaknuti, kako i među Srbima ima onih kojima je istina mnogo draža nego takvima u Hrvatskoj. Tako je Hrvatski program Radio Vatikana 23. studenoga 2012. prenio ovaj osvrt na pisanje Danice Drašković, supruge Vuka Draškovića kao i dio njezina teksta:

Portal Herceg Bosna prenosi razmišljanje Danice Drašković, žene Vuka Draškovića koji je napose svojim knjigama prepunima laži potpirivao velikosrpske osjećaje za osvetom. Inače, čitav članak se može naći na internetskoj stranici NOVE SRPSKE POLITIČKE MISLI, časopisa za političku teoriju i društvena istraživanja. Mi ovdje prenosimo samo dio članka o današnjoj, europskoj Srbiji koja je, doduše prije raspleta slučaja Gotovina i Markač očekivala kako će datum početka pregovora dobiti do kraja godine. Evo doslovnih riječi Danice Drašković:

Ratovali smo dosta. Išli smo u Sloveniju, Hrvatsku, Bosnu, pa najzad na Kosovo. I što smo uradili? Poraženi svuda, istjerani smo iz Slovenije, Hrvatske, iz Bosne i naravno sa Kosova. Ostavili smo krvave zločinačke tragove za sobom koje sada otkrivaju po Haškom tribunalu, na suđenjima političkim i vojnim komandantima – podsjeća Draškovićeva, te postavlja pitanje “I što sad?!” Na to pitanje odmah i odgovara: Već dvanaest godina razvlačimo poraze, ne priznajemo da smo krivi, da smo zločinci, agresori, da smo u tuđe zemlje slali vojsku i kriminalce, ubijali, pljačkali, palili, rušili, silovali. Hoćemo da to prodamo svijetu kao patriotizam, odbranu naroda i teritorije, ali ne ide. Surova istina grobalja na tom putu od Knina, Vukovara, Srebrenice, Sarajeva do Kosova, hladnjače pune albanskih civila po jezerima Srbije, policijski poligoni puni skrivenih, prenijetih s Kosova, leševa Albanaca, opljačkane banke, porušene kuće, uništene obitelji, to su tragovi naše

sramote koji govore na svim jezicima svijeta i jasno opisuju udruženi zločinački pothvat, baš kao što su kazali haški tužitelji...

Samim time neizravno navješćuje zašto u slučaju Gotovina i Markač teza Tužiteljstva o udruženom zločinačkom pothvatu u Hrvatskoj, naprosto nije mogla proći. Nije, naime, bilo moguće ne naglasiti razliku između agresora i onoga tko je tu agresiju zaustavio, ističe Danica Drašković nakon konstatacije da svi srpski političari kako god se kitili europejstvom zapravo vode Miloševićevu politiku.

Cijeli članak Danice Drašković vidi na web mjestu:

<http://www.nspm.rs/chronika/danica-draskovic-sedam-tacaka-iz-zahtega-za-pregovore-sa-eu-sedam-slamki-spasa-za-srbiju.html>

Zapravo, kad čitamo da tako netko govorи u Srbiji, uvijek i iznova se zapitamo kako je moguće da mi imamo mnogo ljudi u Hrvatskoj koji to ne vide? Kako je moguće da su na političkom programu koji je u suprotnosti s tim što govorи gđa Drašković, dobili izvore, zavladali svim medijima?

Zato nije bilo ni čudno da nisu sačekali ni jedan dan i odmah su nastavili s podržavanjem velikosrpske politike, s podržavanjem onoga što je tako istinito opisala gđa Drašković. Kako hrvatski državotvorni komentatori odgovaraju na taj nastavak njihove prljave antihrvatske rabote? Vec smo vidjeli kako je, zbog toga što je opisao njihov prvi dan u tom poslu, prošao Tihomir Dujmović.

Zapravo, odgovor na to svoje pitanje našao sam na portalu HRSvijet istoga dana kroz tri kolumnne naših poznatih komentatora.

Prvi je analitički pristup kao u kolumni Benjamina Tolića (HRSvijet, 30. studenog 2012.):

IDEOLOŠKI DRAGULJ

Svakoga čuda tri dana dosta! To će reći: ljudi i narodi na svašta se brzo naviknu. Teško je protusloviti toj mudrosti. Ali, evo, prođe već desetak dana od Meronove presude Gotovini i Markaču, a strasti se ni u Hrvatskoj ni oko Hrvatske ne smiruju. Nema znakova ni da će se tako skoro smiriti. Dapače, plamsaju sve jače.

A epohalna Meronova presuda u biti je – banalna. Ona samo potvrđuje da oslobođanje državnoga teritorija oružanom silom nije zločin. Komu je to ikad bilo prijeporno? Hrvatska je u Oluji, uz minimalne ljudske gubitke i na svojoj i na neprijateljskoj strani, oslobođila približno petinu svoga državnog teritorija od petogodišnje srpske okupacije. S obzirom na okrutnost okupatora: ubojstva, mučenja i progona nesrpskoga pučanstva, ni osobna poratna odmazda, koju je pravosuđe u međuvremenu uglavnom kaznilo, nije bila brojnija nego drugdje u sličnim okolnostima. Pa zašto onda ta presuda tako žestoko potresa ljude i narode?

Zašto, primjerice, potresa komentatore **Der Standarda, Süddeutsche Zeitunga ili Frankfurter Allgemeine Zeitunga**? Tu nema nikakve dvojbe. Nitko od njih ne poriče pravednost Meronove presude. Ali u njoj nema hrvatskoga zločina! Stoga ta presuda škodi pomirbi Hrvata i Srba. Kako?! Zašto?! Pa stoga što je Europska unija zamislila ostvariti tu pomirbu oportunom raspodjelom krivnje za krvavi raspad Jugoslavije. A Meron se oteo kontroli! I time ugrozio bruxelleski geostrateški projekt – Zapadni Balkan. Jer se takva zajednica, kao dvaput dosad, može ponovno uspostaviti samo na nepravdi prema Hrvatima.

Zašto Srbija u Srbiji cvile? To je razumljivo. Oni su se nadali da će Bruxelles srpski velezločin preko Haaga obzirno raspodijeliti na “sve naše narode i narodnosti”. Uostalom, dobili su čvrsta obećanja. Da nisu, zar bi zlatousti hrvatski predsjednik Ivo Josipović onako “politički korektno”, bez imalo srama, tvrdio da su ratovi između Srba, Hrvata i Bošnjaka posljedica “konglomerata loših politika”? Ili govorio o mogućnosti povlačenja hrvatske tužbe zbog genocida? Ili izjednačivao hrvatski osvetnički izgred u Paulinu Dvoru sa zločinom srpske državne politike na Ovčari? Ugodno je to bilo uhu Borisa Tadića jer je dobro znao da je hrvatska “zločinačka narav” (“genocidnost Hrvata”) gotovo pola stoljeća obilno hranila srpsko-hrvatsko “bratstvo i jedinstvo”.

A sad je sudac Theodor Meron bezobzirno smrskao taj ideološki dragulj! Naravno, bolno je vrisnuo srpski predsjednik Tomislav Nikolić. I cijela politička klasa u Srbiji. I diplomati. I humanitarci. I duhovnici. Kako ne bi, kad su prevareni, izdani?! Sve što je cijelo desetljeće gradilo i izgradilo Tužiteljstvo Haškoga sudišta pod vodstvom Carle del Ponte sad se u hipu srušilo. Srbija je ojadena, od jada obnevidjela. Ne vjeruje da u svijetu ima zdrava razuma. I psiće na Hrvatsku, kao da je Hrvatska sama sebe u Haagu oslobođala! Srbiji suze briše haaški tajkun Anto Nobilo, tvrdeći da je Olujabliže genocidu nego Vukovar, a Zoran Pusić jadnicu tješi, uvjeravajući Savu Štrbca da ima još Hrvata koji ne misle kao sudac Meron.

Ali i te je Hrvate duboko potresao veličanstveni sudac. Oni su do jučer blatili Domovinski rat i njegove junake. Oni ni u najsvetlijim časovima ne propuštaju spomenuti hrvatske zločine (Josipović, Milanović). Oni samosvjesna Hrvata mogu zamisliti samo kao zločinca. To je plod polustoljetne indoktrinacije. Vrijeme im je u zadnjih dvadesetak godina temeljito oljuštilo doktrinu. Netaknut je ostao samo glavni dragulj ideologije – hrvatski zločin. A kada je Meron tu stigmu skinuo s Domovinskog rata, našoj je tzv. ljevici do daljnjega ostala samo “ustaška zmija” (Josipović) i “humanizam” partizanskih stratišta.

Pred nama su se, eto, bez naše zasluge, prvi put nakon Oluje, otvorile krasne mogućnosti. Domoljubna bi vlast sada imala puno posla. U Zagrebu bi podignula dostojan spomenik prvom hrvatskom predsjedniku Franji Tuđmanu; obnovila bi državnu simboličku sferu (Oltar Domovine, upotreba državne zastave, proslave državnih blagdana); iz javnog bi života uklonila tragove komunističke diktature; svoje bi državljane izjednačila u političkim pravima: uskratila bi novčanu potporu protuhrvatskim građanskim udrugama i protuhrvatskim znanstvenim projektima; prestala bi financirati protuhrvatsku promidžbu (srpski tjednik Novosti)... Ali te će mogućnosti, na žalost, još dugo čekati ostvarenje, jer odviše su moćni ljudi koji vjeruju da ono što je ljudski gnusno može biti politički ispravno. Oni će nas još dugo vrjeti oko svoga ideološkog dragulja.

Drugi je pristup humoristički. Uvijek je dobro ismijati one koji zbog novca ili ideologije rade protiv svoga naroda. To je najbolji način da im prisjedne i novac i ideologija, a može se sjajno vidjeti iz kolumnе dr. sc. Damira Pešorde (HRSvijet, 30. studenog 2012.):

‘KAMA SUTRA’ ILI ‘KAMO SUTRA?’ ZA TITOVE PIONIRE

“Karajte me karirano!” bolno arlauče raspamećeni Viktor Ivančić na stranicama manjinskih *Novosti*, izdašno financiran većinskim novcem još od onog dana kada su mu se roditelji znakovito pogledali negdje ispod Trebevića ili Jahorine. Pa nariće dalje jugoslavensko siroče željno ispunjenja: **Utjerajte mi voljenu Hrvatsku u kosti. Ugurajte mi voljenu Hrvatsku u sve raspoložive šupljine. Uz pomoć**

voljene Hrvatske istisnite iz mene ostale sadržaje. Neka budem toliko ispunjen voljenom Hrvatskom da u meni ne ostane ništa ljudsko.

Ne znam ima li itko u Hrvatskoj voljan izaći u susret raspaljenom Viktoru, ali i ako ima, uzaludan bi mu bio trud. Naime, isti je “toliko ispunjen voljenom Jugoslavijom” da u njemu više nema mjesta ni za što. Ukratko, čovjek je doživio živčani slom zbog oslobađajuće presude generalima pa arlauče bezveze. Ipak, jedan savjet: za ono iz prve rečenice bolje mu dođe štafeta. Možda i pomogne.

Ante Tomić se prije izvjesnog vremena žalio kako ga je jedan lučki radnik prilikom silaska s trajekta uvrijedio dobacivanjem: *Tomiću, di ti je dečko?* Uzrok tom neukusnom dobacivanju bilo je Tomićev prethodno identificiranje s “hrvatskim pederima” u tekstu *Hrvatsko redarstvo valjano je obranilo nas hrvatske pedere*. Plemenit je bio Tomićev angažman u zaštiti jedne manjinske društvene skupine, no takav angažman povlači i određene posljedice. Svijet nije savršen; da jest, takav angažman ne bi bio ni potreban. No u Tomićevom slučaju kao da je nešto dublje u pitanju. Pa se kao zreo muškarac upustio u pisanje pisma Anti Gotovini. Pismo je prilično pubertetski intonirano, garnirano rečenicama tipa **Mnogo puta poželio sam da vas mogu upitati** i sl. Neuobičajeni pokušaj intimiziranja s čovjekom koji vjerojatno ne znani da postoji sitni obrtnik iznad čije se radnjice koči natpis “Vlaška posla” kulminira u završnoj rečenici: **Pa i vi sami, dragi moj imenjače, dobili ste slobodu, ali kad se osvrnete, iza vas je jedanaest i po sasvim besmislenih, uzaludnih godina. I tu dolazim do posljednjeg, meni najvažnijeg pitanja. Osjećate li se možda nakon svega, što ja znam, malo blesavo?** Sve mi se nekako čini da Tomić vlastiti osjećaj frustriranosti zbog “besmislenih, uzaludnih godina”, koje je uložio u strastvenu borbu protiv svega onoga što simbolizira hrvatska pobjeda u nametnutom ratu, pokušava projicirati na Gotovinu. Bilo kako bilo, čini se da Tomić još nije “našao dečka”, to jest adekvatno ispunjenje. Stoga je i dijagnoza njegova slučaja identična kao i za Ivančića. A i terapija bi bila ista. Ipak, unatoč sklonosti humorističkom žanru, Tomić je melankoličniji tip od dičnog Ivančića, pa on ne arlauče, već uzdiše. Stoga bi ga vjerojatno zadovoljilo da Titovu štafetu tek malo pridrži.

Treći iz ove tužne družbe ostarjelih pionira, Predrag Lucić, u svojim je prljavim maštarijama skloniji fetišizmu, što dokazuje i naslov njegove “poetske” reakcije na oslobađajuću presudu u Haagu – **To je nama naša borba dala: frižidera, štednjaka, regala...** U svojoj fokusiranosti na materijalno Lucić prati sudbinu imaginarnog frižidera koji je poslije *Oluje* ukraden iz Knina i odvezен u Split. Poetska storija ukradenog frižidera prilično je nategnuta i nevjerljivatna, ali ne ćemo cjepidačiti, treba razumjeti čovjeka kojemu je srce odvezeno na ukradenom traktoru devedeset pete. Vratite mi srce da ne moram pisati o frižiderima i regalima, vrišti svaka Lucićeva rečenica. Šteta što štafeta nema oblik srca, pa se Luciću ne može pomoći na isti način kao Ivančiću i Tomiću. No, ima tu lijeka, otisak kopita oblika je i veličine srca.

Mogli bismo i dalje navoditi otužne figure pionirske Kama sutre, ali čemu? Nema tu neke inventivnosti ni životne radosti, tek frustracije, uskraćenost i uzaludna “ukrudba”. Međutim, pred pionire se postavlja pitanje još važnije od nataloženih emotivnih frustracija, to je pitanje: Kamo sutra? Što činiti i čime tržiti kada je, izgleda, ideja jugoslavenske obnove na temelju “bratske” raspodjele krivnje za niz ratova tijekom devedesetih definitivno propala? Ne osjećam se pozvanim da rješavam to složeno pitanje, no kako ti ljudi žive među nama, ukupnog zadovoljstva

zajednice radi svejedno će nabaciti neke prijedloge koji, naravno, nikoga ne obvezuju.

Proizvodnja i plasman "hrvatskih zločina" jedan je od starih, nečasnih obrta. Poznaju ga Mleci i Habsburška Monarhija, pa i ondašnja Europa kroz priče o "strašnim Hrvatima" i senjskim uskocima kao ljudozderima. Taj stari zanat svoj pravi procvat doživio je u Titovoј Jugoslaviji, na njemu su se brojni obogatili, no nakon devedesetih obrt im je neplanirano zamro, da bi nakon dvije tisućite, oslonjen na haašku i domaću političku podršku, ponovo živnuo. Nakon Meronove presude tom starom i nečasnom zanatu opet prijeti zamiranje. Strašno je to kad se, recimo, fetiva Splitčanka Julijana Mojsilović-Dežulović jednog jutra ustane i prošeta rivom, a ono ispod cimera Tomićeve radnjice "Vlaška posla" piše "Zatvoreno do daljnog, zbog pada interesa", dok ni desetak metara dalje dođoši Čelan i Jović rasprostali tezgu prekrivenu hrvatskom zastavom i prodaju svoju "srboždersku, ustašku boraniju", a narod grabi kao lud. Da se takvo što nečuveno ne bi dogodilo, stari bi obrt trebalo zaštiti nekom državnom uredbom o "zaštiti starih obrta i zanata" ukoliko takva već ne postoji, a ukoliko postoji, tada bi i ovaj zanat kojim se bave Ivančić, Tomić i slični sitni obrtnici trebalo uvrstiti na listu starih obrta, uz opančare, iglare, gargašare i grebenare. Tako bi se sačuvao jedan tradicijski obrt od izumiranja, a ljudi nikome potrebni --dobili neku svrhu i posao. Ljupko bi bilo vidjeti na nekom sajmu starih obrta Tomića ili Dežulovića kako na štandu do proizvođačice licitarskih srca nude svoje pisanje o regalima, frižiderima i drugim "hrvatskim zločinima" te potanko objašnjavaju kako te njihove rukotvorine nastaju.

Ali nekako predmijevam da to njih ne bi zadovoljilo, zato će nas nastaviti gnjaviti svojim naricaljkama i ispadima nepatvorenog barbarogenijskog bijesa dok god sve siromašnija država bude održavala njihove opskurne tiskovine.

Treći pristup je onaj koji daje pogled unaprijed, i upozorava na ono što će raditi ili već rade neprijatelji hrvatske države i mrzitelji hrvatskog naroda. Već sam naslov komentara Željka Primorca (HRSvijet, 30. studenog 2012.) upozorava:

NOVA NADA ZA POKLONIKE REGIJE - OSUDA POLITIČKOG I VOJNOG VRHA HR HERCEG BOSNE

Oslobađajuća presuda generalima Gotovini i Markaču samo je nakratko uzdrmala poklonike izjednačavanja krivnje za ratne sukobe na tlu bivše Jugoslavije. Šok je trajao točno koliko i euforija naroda zbog oslobađajuće presude, čim je euforija splasnula probudili su se i dežurni zagovornici teze o "udruženim zločinačkim poduhvatima nacionalističkih politika na svim stranama".

Kada već nisu uspjeli nametnuti zločinački karakter procesu hrvatskog osamostaljenja i Domovinskom ratu, kompro-mitaciju hrvatskog vojnog i političkog vodstva iz vremena osamostaljenja pokušavaju postići u Bosni i Hercegovini, odnosno prikazujući Republiku Hrvatsku kao agresora u BiH. Proces koji se u Haagu vodi protiv vojnog i političkog vodstva Herceg-Bosne, a koji je ušao u završnu fazu, platforma je s koje će zagovornici izjednačavanja krivnje pokušati novi udar na predsjednika Tuđmana i Domovinski rat. Posljednja nada silama bezuvjetnog zagovora pomirbe u regiji osuda je političkog i vojnog vrha Herceg-Bosne. Presuda Prliću, Praljku, Čoriću, Pušiću, Petkoviću i Stojiću ponovno bi vratila u igru nevladine udruge i njihove čelnike čija je retorika, oslobađanjem Gotovine i Markača, potpuno poražena i prezrena u javnosti.

Eventualna osuda vojnog i političkog vodstva Herceg Bosne, koji se na haaškom sudu terete za udruženi zločinački poduhvat kojemu je cilj bio da se politički i vojno podčine, trajno uklone i etnički očiste Bošnjaci i drugi ne Hrvati s područja Herceg Bosne, idealna je prilika za nametanje stare Mesićeve teze o RH kao agresoru u Bosni i Hercegovini.

Naime, tužiteljstvo, ali i ljevica u Hrvatskoj, godinama tvrde kako je Herceg Bosna bila pod izravnim nadzorom Zagreba, odnosno kako je Republika Hrvatska upravljala svakim segmentom civilnog života u Herceg Bosni, ali i vojnim operacijama HVO-a.

Nekadašnji jugoslavenski tužitelj, danas odvjetnik i nezaobilazni sudionik svih javnih događaja u Hrvatskoj, Anto Nobile, tvrdi kako će haaški sud presuditi kako je Hrvatska bila agresor u BiH. Nobile nadalje tvrdi kao je HVO prvi započeo rat protiv Bošnjaka napadom na jedinice Armije BiH u Prozoru u listopadu 1992. te kako su HVO i HV počinili brojne zločine diljem srednje Bosne.

Nobile u slučaju optužbe protiv Herceg Bosne čvrsto stoji na stavovima suda u Haagu, kao što je bio slučaj sa optužnicom protiv predvodnika "Oluje", ne zagovara se individualna odgovornost već se optužnica podiže protiv jedne politike, sudi se jednoj nacionalnoj politici. Kao i u slučaju "Oluje" tužiteljstvo i nevladine organizacije te pojedinci iz javnog života do u detalje koordiniraju svoje javne nastupe nastupajući kao interesna politička skupina.

Upravo inzistiranje na udruženom zločinačkom poduhvatu te suđenje političkim i vojnim predstavnicima jedne povijesne epohe, a preko kojih se zapravo sudi procesu nacionalne emancipacije Hrvata u Hrvatskoj i BiH, dokazuje političku dimenziju suda te negiranje samih postulata suda kako će se procesi voditi prema individualnoj odgovornosti.

Hrvatska je prvu bitku u ratu za obranu povijesne istine o svojoj samostalnosti dobila u Hrvatskoj preko oslobođajućih presuda generalima Gotovini i Markaču, nova bitka će se voditi u Bosni i Hercegovini kroz proces vojnog i političkom vodstvu Herceg Bosne. Hrvatska će se, kao i nekada u ratu, ponovno morati braniti na teritoriju BiH.

Ne zaboravimo da su se (bivši) komunisti 2000. godine vratili na vlast s parolom:

ONI SU NAMA OPROSTILI, MI NJIMA NE ĆEMO!

Da je i danas provode, više je nego očito. Pa zar nam nisu i obećali crvenu Hrvatsku? Zato je od velike važnosti da imamo što više ovakvih tekstova. Moraju znati da baš nije sigurno da će im biti oprošteno i ovaj put.

Pogotovo ako nastave sa svojom antihrvatskom rabotom. To nas i obvezuje činjenica, na koju nas upozorava i Primorac. Mi imamo još izuzetnih Hrvata u Haagu. Samo za generala Praljka tražili su 45 godina robije. Optužnice su izmišljene, kao i ove za Gotovinu i Markača. A u tom 'sudu' je već bilo "nerazumnih" tj. suludih presuda. Na primjeru Darija Kordića znamo da je nekad dovoljno da im dokažu da se radi o izuzetnim Hrvatima. A Praljak i oni koji su optuženi zajedno s njim, to doista jesu, zar ne?

akademik Josip Pečarić

Lahore, 3. 12. 2012.

HRSvijet, 3. prosinca 2012.

VUKOVAR I NJEGOV STOŽER, ZAGREB, 2013.

PRIJEDLOG ZA HIMNU NOVE ZAJEDNICE SA SRBIJOM

Subject: Prijedlog za himnu nove zajednice sa Srbijom

Date: Tue, 10 Sep 2013 08:24:58 +0100

From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

To: undisclosed-recipients:;

Dragi prijatelji,

šaljem vam novu kolumnu uvijek sjajnog Zvonimira Hodaka.

Istina, nisam bas sve razumio. Prije svega, to je problem u "kilometarskoj srpskoj zastavi na kojoj je čirilicom pisalo *Vukovar*".

Pa ljudi su samo omogućili našem predsjedniku Vlade da bude ponosan što Vukovar može čitati i na čirilici, zar ne?

Ne razumijem ni što su se svi okomili na ministra Željka Jovanovića. Pa tko bi se od naših pokvarenih četnika tako brzo sjetio da treba reagirati na nešto njima tako dragو kao što je paljenje hrvatskih zastava, ili tako dragih im povika: "Šaljite salate, bit će mesa, klat ćemo Hrvate" i "Nož, žica, Srebrenica". Dapače, treba predložiti da to budu obavezni napjevi na svim utakmicama zajedničkih liga koje su u planu. A ako im se posreći, i u himni željene im nove zajednice sa Srbijom.

Na kraju i nešto osobno. Taj Hodak me i naljutio podsjećajući me na veliki prosvjedni skup u Splitu povodom uhićenja Gotovine. Čak sam bio član organizacijskog odbora i pozvan u Split da govorim na tom skupu.

Kada sam došao, nisam smio govoriti (govor sam tiskao više puta, pa i u mojim knjigama).

Vaš,

Josip

P. S. Slijedi ono dobro, Hodakov tekst:

MUDRONOSNE ANALIZE NACIONALIZMA
U HRVATA

Završena je "majka" svih utakmica u Regionu! Hrvatska je uhvatila bod na beogradskoj Marakani. Objektivna beogradskapublika izvjesila je kilometarsku srpsku zastavu na kojoj je čirilicom pisalo "Vukovar". Naši beogradski prijatelji oduševljeno su pjevali hrvatsku himnu s nešto izmijenjenim tekstom "šaljite salate, bit će mesa, klat ćemo Hrvate" i "nož, žica, Srebrenica". U ozračju tradicionalne balkanske tolerancije spaljeno je nekoliko hrvatskih zastava, a na Šimunića kadje bio isključen, pastoralni gledatelji su bacali stolice, flaše i upaljače...

Kako je tim neriješenim rezultatom Hrvatska ostavila Srbiju devet bodova iza sebe, i kao nositeljica skupine osigurala kvalifikacije za svjetsko prvenstvo, hrvatski su novinari odmah zatražili ostavku Igora Štimca.

Gledajući s čisto športskog aspekta, Štimac i nije sasvim bez grijeha.

Neoprezno je dopustio da nam nacionalna vrsta u jednom razdoblju padne na sramotno četvrti mjesto na svijetu, dopustivši Španjolskoj, Njemačkoj i Argentini da se ugnijezde ispred nas. Osim toga, snimljen je ne jedanput s provokativnom krunicom u ruci umjesto da je na glavu nabio partizanku. Vodio je "vatrene i na pripreme u Međugorje umjesto u Vrnjačku banju. Nakon utakmice u Beogradu, šireći međunarodnu mržnju, pozdravio je Vukovar i Hrvate diljem svijeta. Time je ogorčio ne samo gledatelje Žikine dinastije, nego i Olivera Frlića, Milu Kekina, Davora Butkovića i američkog veleposlanika u Beogradu, koji se diplomatski neutralno derao za vrijeme utakmice "Naprijed Srbija!". Zato se i ja odmah spremno pridružujem zahtjevu da se Štimca mora odmah smijeniti, a da novog selektora imenuje ministar športa Željko Jovanović u liku progresivnog Dinamovog trenera Branka Ivankovića. Dotični nas je mudro podučio kako u Vukovaru moraju biti čirilični natpisi jer je on, kao svjetski putnik, to video u razvijenom i kulturnom svijetu! Bravo Brankić!!! Baš si faca! Treća sreća kad te Mamić po treći put izabrao za trenera Dinama! Branec je, gostujući u Rusiji, video u bivšem Staljingradu natpise na njemačkom jer je tamo poginulo puno Nijemaca za vrijeme II. svjetskog rata. Video je on i u Armeniji kako su svi natpisi na armenskom i turskom jeziku jer su Turci i Armenci dva bratska naroda – nešto k'o Srbi i Hrvati u Vukovaru! Dobro, Tanac je napokon trener koji će Dinamu donijeti jednu novu liberalno-politički prihvatljivu dimenziju i napokon neke simpatije ministra Jovanovića.

Međutim, ne će Srbi zbog svega što se događalo u Beogradu proći "lišo".

Svoja pera su naoštigli Miljenko Jergović i Branimir Profuk. Sjećam se kako su ta dvojica boraca za Dražu i Beogradsku filharmoniju bili ogorčeni prigodom ovogodišnje utakmice istih protivnika u Zagrebu.

Doznavali tada Miljenko i Brana da srpski navijači, pitomi i umiljati, kakvi već jesu, ne će moći "da deluju na fudbalskoj utakmici u Zagrebu".

Brana Profuk, prosto ne vjerujući, upitao se tada u Večernjaku hoće li uopće srpskim igračima biti dopušteno tu u Zagrebu da zabiju gol. Imao je zapravo dobar nos! Srbi nisu zabili u Zagrebu gol – zabranili im hrvatski nacionalisti, na čelu s Pletikosom. Sad će ta dvojica objektivnih kolumnista Jutarnjeg (Profuk samo naposudbi u Večernjaku) tako oštro reagirati i na sve ono što se nedavno dogodilo u Beogradu i Borovu Selu za vrijeme juniorskog europskog prvenstva košarkašica?

Možda i ne će? Ne mogu vjerovati da će na sve to odmučati! Usput rečeno, Profuk i Beogradskafilharmonija postali su čista destilirana istina o kulturnom i totalnom suživotu dvaju bratskih naroda. Ovih je dana glavni dirigent Beogradske filharmonije postao ministar u srpskoj vladi, nešto kao naša Andrea Zlatar, samo s manje rumenila na nosu. Dirigent je sada ministar u srpskoj vladi koja ima jedinstven stav o Oluji kao najvećem genocidu nakon II. svjetskog rata, u kojoj 2/3 ministara misli i govori kako je Vukovar

srpski, a o Dubrovniku da i ne govorimo. Ministar je u vlasti u kojoj vjerojatno većina ministara još pritajeno sanja staru velikosrpsku granicu Virovitica – Zadar – Karlobag te da bi cijelu Hrvatsku trebalo moći vidjeti s tornja zagrebačke katedrale. Čekam sa zanimanjem hoće li se kolumnistička ergela u Jutarnjem osvrnuti na festival bratstva i jedinstva u Beogradu ili će svoj raskošni antitalenat idalje trošiti tek na Štimca i njegovu krunicu. A Štimac svoj cilj zna! Henry Ford je jednom rekao: "Prepreke su one strašne stvari koje možete vidjeti tek kad maknete oči sa cilja!"

Davor Butković je uvjeren kako je u Vukovaru na djelu industrija mržnje.

HDZ je najprije uništio industriju u Hrvatskoj, a sada – radikalni nacionalisti povezani s HDZ-om – industrijaliziraju mržnju prema pastoralnim Srbima koji autobusima dolaze u Vukovar samo na glasovanje i prema čirilici protiv koje, kako kaže premijer, nikada nismo ratovali.

Čak su i ogromne čahure kojima je JNA razarala Vukovar imale dvojezične natpise na čirilici i latinskom. U Jutarnjem od 7. rujna o. g., *Bule nam* otkriva genezu ustašoidnosti Hrvata. Kirurški precizno *Bule nas* srpom i čekićem operira od bolesti zvane "hrvatski nacionalizam". On je pedantan s pamćenjem nosoroga. Tako se sjeća splitske rive i 100 000 zajapurenih nacionalista koji su tvrdili kako su svi oni Mirko Norac. To još i danas zbujuje A. Tomicića, koji se ponekad noću probudi u lokvi znoja, vičući kako on nije Mirko Norac, već vodnik I. klase. To što je na splitskoj rivi tada bilo 170 000 ljudi koji su dostojanstveno prosvjedovali protiv početka progona generala pobjedničke Hrvatske vojske – toga se *Bule* ne sjeća jer mu u takvim stvarima uvijek zakaže memorija pamćenja! Sjeća se, međutim, kad je Gotovina bio uhićen i predan Haškom sudu da je na protestu protiv vlasti bilo samo 10 000 ljudi. Sjećam se kako je i mene tada bio razočarao tako mali broj prosvjednika.

No, sada nam *Bule*, u svom člančiću, napokon otkriva strogo čuvanu tajnu do koje je on ipak dopro. Veliki se lovac na Gotovinu, njegov prijatelj Ivo Sanader, dogovorio sa splitskim nadbiskupom Barišićem za takozvanu "pacifikaciju" prosvjeda. Kaže da mu se tom crkveno-hadezeovskom transakcijom pohvalio osobno sam Sanader. Valjda ne kao i kad mu je onda jednom navodno dao intervju koji je *Bule* izmislio. *Bule* nepoderivom logikom zaključuje kako su branitelji željezna šaka HDZ-a. Znači i Fred Matić! Dobro, sad bar napokon znamo da je Fred zapravo HDZ-ova peta kolona u kukurikavskoj koalicijskoj vlasti. Kao svi "veliki" analitičari, *Bule* nije zaboravio ni ulogu koju u svemu tome po njemu igra Katolička crkva. Podsjeca nas kako župnici i biskupi zaboravljaju da je papa Ivan Pavao II. još 1994. g., poručio kako Hrvati ne smiju mrziti Srbe već ih trebaju poštovati. Umjesto toga, veli naš *Bule*, svećenici "razjaruju najgoru vrstu nacionalizma!" Amen! U tom komentaru *Bule* nije našao za potrebno ni zucnuti o svemu što se dešavalо u Beogradu i u Borovu Selu za vrijeme košarkaške utakmice. Ni riječi o parolama koje su nosili Srbi kao npr: "Ovo je Srbija", "Vukovar je Srbija", "Nož, žica, Srebrenica", "Kosovo je srce Srbije" itd.

U svojoj mudrosnoj analizi nacionalizma u Hrvata naš *Bule* nije našao vrijednim ni spomenuti zašto nitko nije kažnjen zbog vjerske, rasne i međunacionalne mržnje. Ma siguran sam da bi *Bule* pisao naveliko o tome kad bi se bar moglo nekako progurati da su i iza tih svih dogođaja u Beogradu i Borovu Selu stajali HDZ i Katolička crkva. Kaže naš vrlji *Bule* kako samo deset godina nakon čuvenog Sanaderovog "Hristos se rodi!" svjedočimo brzom rastu industrije mržnje. *Bule* silno žali što se internet kod nas, kao u Kini, ne može kontrolirati. Po njemu su glavni protagonisti internetske mržnje mladi ljudi koji nemaju pojma što se na ovim prostorima zbivalo prije 15, a kamoli prije 30 ili 60 godina. *Bule* je uvjeren kako bi se ti mladi ljudi sigurno drugačije ponašali kad bi znali sve

o Bleiburgu, Jazovkama, marševima smrti, ubojstvima svećenika i novinara nakon 1945. g., likvidacijama tzv. neprijateljske emigracije, Golom otoku, Staroj Gradišci, zatiranju hrvatskog bunta i inteligencije 1970. g., te o deset godina tzv. Tuđmanovog mraka. Kad bi mladi sve to znali, oni bi sigurno žestoko osudili vulgarni hrvatski šovinizam i nacionalizam. Međutim, mladi i nisu tako blesavi kako se to čini našem mudrom Buletu i ljevičarskim novinarima. Mogu razni Butkovići, Jergovići, Tomići, Pavličići, Lovričići i Pofuci pisati i mračiti po papiru koliko ih je volja, ali mladi ipak dobro znaju da je u tih deset godina tobožnjeg mraka nenaoružana Hrvatska, pod embargom koji je predložio da se doneše u UN Buda Lončar, uspjela pobijediti u krvavom Domovinskom ratu i osigurati svoje granice dok je istodobno zbrinjavala preko milijun prognanika i izbjeglica. Buletovih deset godina mraka su deset najsvjetlijih godina u hrvatskoj povijesti, znaju to naši mladi, tako da to nikakvi mutikaše više ne mogu promijeniti ma koliko hračkali.

Ne mogu to promijeniti ni ljevičarska novinarska falanga, ni desni detuđmanizatori tipa Sanadera, Šeksa i Kosorice, ni zabrana ili kontrola interneta, niti uvođenje čirilice u Vukovar. Ta bitka je za oronule jugofile, orijunaše i one tobožne antifašiste koji su u biti staljinisti, izgubljena konačno i potpuno za sva buduća vremena. Bez obzira na sve to, ne možemo šutjeti i ne reagirati na neokomunizam koji ovih danajaše Lijepom Našom. Arturo Graf je napisao: "Ponekad treba zatvoriti jedno oko, ali zatvoriti oba dva u isto vrijeme nije baš mudro!"

Zvonko Bušić je izabrao radije otici negoli se miriti sa svom bijedom naše hrvatske zbilje. Odmah nakon njegovog odlaska u vječna lovišta javili su se razni Burkovići s tezom o tzv. kontroverznoj osobnosti hrvatskog junaka i teroriste u istoj osobi. Bez imalo stida, o tome pišu oni koji su bombaški proces Titu desetljećima slavili kao herojski čin borca za slobodu. Butković, Krešić, Jakovina i slične sjene iz Platonove špilje kao pokvareni telefoni ponavljali su "oteo avion", "smrtno nastradao policajac"... Siguran sam da kad bi ti tipovi proveli samo 32 sata u zatvoru, cmizdrili bi k'o slijepa kuja na kiši. Nelson Mandela, Ernesto Che Guevara, niz izraelskih predsjednika države i vlade postali su od deklariranih terorista prvi ili najvažniji ljudi svojih država i kao takvi zapisani u povijesti. Samo u narodu pizdojalaca, zadrtih individualista bez ikakva osjećaja za nacionalno zajedništvo i u zemlji u kojoj nije nikada provedena istinska lustracija, raznorazni komunistički bijednici usuđuju se pljuckati po čovjeku koji je dao 32 najbolje godine svog života za san o samostalnoj državi svih Hrvata – državi u kojoj ti bijednici danas dobro žive, a mnogi je i dobro kradu za svoj lagoden život. Kad je video kakva su smeća danas uhvatila pozicije i s Ustavno upropastavaju državu za koju je on i mnogi u ratu žrtvovali cijele svoje živote, nije imao više snage i rekao je "hvala" te dostojanstveno otisao. I umjesto da mu se svi poklonimo bar sada kad ga više nema, oni pljuckaju po njemu zadovoljni što je eto još jedan naš manje! A Zvonko Bušić će nas i iz groba uvijek podsjećati na to da trebamo zadržati razum te govoriti i djelovati. To se ovih dana i ostvarilo u Vukovaru kad su branitelji progledali i usprotivili se čirilizaciji Grada heroja! A. Schopenhauer je napisao: "Ako se teški grijesi okajavaju tek na onom svijetu, neka se barem glupi okaju na ovome!"

Autor: Zvonimir Hodak

Dnevno.hr, 9. rujna 2013.

'AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU', ZAGREB, 2014.

OKRUNJENA GLAVA I DARIO KORDIĆ

Ponosim se činjenicom što u knjizi **Dario Kordić - Da se ne zaboravi, koju su priredili Mladen Pavković i Miroslav Piplica**, ima najviše mojih tekstova. Zapravo trebao sam napisati i Predgovor toj knjizi, ali je moj boravak vani to onemogućio. Govorio sam i pisao o Dariu Kordiću kad god je to bilo moguće, pa su i drugi citirali moje riječi kako su mu u Haagu dokazali jedino da je Hrvat i to iznimski!

Čini mi se da to nije ostalo bez odjeka pa je ipak, i uz svu boljševizaciju HTV-a, objavljena čestitka generalu Slobodanu Praljku i Dariu Kordiću prikazana je na Hrvatskoj kronicici BiH. Autor čestitke (23. 12. 2012.) je prof. dr. sc. Darko Žubrinić:

"Poštovani prof. Pečarić,

pri kraju priloga

<http://www.croatia.org/crown/articles/10354/1/Merry-Christmas-to-Mr-Slobodan-Praljak-and-to-Mr-Dario-Kordic-with-their-families.html>

stavio sam Vaš komentar na tekst gđe Venere Kordić o manipulacijama suda u Hague. To je iznimno važno."

U emisiji je naime pročitana izjava gđe Venere Kordić koja je dana u čestitci (i na hrvatskom i na engleskom). Ponovimo kako je to dano u samoj čestitci još jednom, i budimo uvijek ponosni što su i Dario Kordić i general Slobodan Praljak (najbolji) sinovi našeg naroda:

...Ali vratimo se istinskim vrijednostima hrvatskog naroda. Vratimo se Dariu Kordiću i sjetimo se kako je upravo on pokazao koliko je iznad onih koji su ga osudili i iznad njihovih slugu. Dariova supruga Venera kaže ("Hrvatski list" od 23. prosinca 2004.):

"Živaje istina da mu je to bilo u istrazi ponuđeno preko odyjetnika: ukoliko optuži Tuđmana i Šuška, doći će do nagodbe sa Sudom! Daje to napravio, bio bi danas vani na slobodi kao i svi drugi optuženici. Zašto nije? Jer je, kako mi kaže, ponosan na te ljudе, ponosan što je bio s njima, ponosan što ih je uopće poznavao. Ne može njih optuživati za nešto što u biti nema veze s njima. Dario nije želio nikoga drugoga optužiti jer nije želio izaći iz zatvora na grbači drugih. Rekao mi je da bi to bilo sramotno, da ne bi mogao s tim živjeti, a najbitnije mu je, što je nekoliko puta ponavljaо, 'da sljedećih deset godina mogu samog sebe pogledati u zrcalu te da mogu uspravno stajati pred svojom obitelji'."

Zato sam s radošću pročitao kako je u Frohnleitenu kod Graza 28. ožujka održana sv. Misa, po želji Daria Kordića, a koju su predvodili biskupi mons. Valentin Pozaić, mons. Vlado Košić i mons. Juraj Jezerinac

U homiliji biskup Košić je istaknuo kako je ovaj sam susret zapravo propovijed za sebe. „To što si Ti, Dario, na slobodi, pa makar i privremenoj, te činjenica da si želio da se okupimo ovdje, u crkvi i slavimo sv. Misu te da smo se okupili u ovako velikom broju, Tvoji najbliži – obitelj i prijatelji, već sve govori. Ali treba to i istaknuti riječima: to znači najprije da si nam mnogima drag, da Te volimo i da se za Tebe molimo; to znači da se Ti moliš za nas i za našu Domovinu, da si izdržao do sada noseći teški križ uzništva tolike godine, ali i da konačno malo po malo stižeš do kraja tog križnog puta. Mi se tome veselimo i svi mi se molimo dobrom Bogu da Ti okonča taj Tvoj put križa i vrati Te Tvojoj obitelji, na što imaš puno pravo i što si zasluzio svojim ustrajnim uspravnim stavom pred nepravednom osudom i onima koji Te ne razumiju, kao što ne razumiju ni našega Gospodina koji je prvi bio nevin osuđen i nosio za sve nas ljude teški križ, bio raspet na njemu, umro, ali i treći dan uskrsnuo od mrtvima“, poručio je biskup Košić Dariju, te dodao kako su i mnogi naši Hrvati trpjeli i trpe nepravde i osudu i tamnicu, ali – najvažnije je da se nisu dali slomiti, da stoje uspravno i vjeruju u pobjedu istine i kad-tad pravorijek pravednosti u korist našeg hrvatskog naroda”.

Biskup je rekao kako bi Dario mogao najbolje protumačiti pročitanu Riječ Božju i kako on to čini svojim životom, svojom žrtvom, svojom neviđenom ljubavlju kojom obuhvaća sve ljude, i svoje najbliže, i svoj hrvatski narod, kako u Hrvatskoj tako i u Bosni i Hercegovini, i sve druge narode, i prijatelje i neprijatelje.

<http://narod.hr/eu/biskup-kosic-dariju-kordicu-mnogi-hrvati-su-trpjeli-ali-najvaznije-je-da-se-nisu-dali-slomiti/>

Biskupove riječi podsjetile su me da sam odmah nakon presude Kordiću napisao kako je Sud u Haag nešto najsramotnije što je svijet stvorio jer je Dario Kordić jedan od najzaslužnijih za opstojnost Hrvata u BiH. Kordiću je prvostupanska presuda djelomice preinačena – ukinute su presude za progon, napade na civile i civilne objekte, ubojstva, pritvaranja te razaranje i pljačku civilnih objekata, za napade na Bošnjake počinjene u Novom Travniku 1992., u Busovači 1993., te selima Večeriski, Šantićima, Rotilju, Tulici i Svinjarevu 1993. – ali je kazna ostala ista. Drugim riječima dan je naglasak na političkom dijelu presude, što je svojevrsno priznanje samog suda da je on politički sud. 'Punih sam sedam godina angažiran na ovom predmetu, ali činjenice na temelju kojih je Dario Kordić kao političar proglašen krivim za zločine u srednjoj Bosni, ja ovdje jednostavno – ne vidim', kazao je *Vjesniku* Kordićev branitelj Mitko Naumovski. I ne može ih vidjeti kada je nedavno američki vojni povjesničar Charles R. Shrader (vojnu povijest je predavao na vojnoj akademiji West Point), autor knjige *Muslimansko-hrvatski građanski rat u srednjoj Bosni*, dokazao da se radilo o agresiji Muslimana na Hrvate, a poznato je da su Hrvati bili u okruženju i deset puta slabiji od agresora..

Tako Charles R. Shrader, američki vojni povjesničar (vojnu povijest je predavao na vojnoj akademiji West Point), autor knjige *Muslimansko-hrvatski građanski rat u srednjoj Bosni*, šokiran nedavnim haškim optužnicama protiv Hrvata iz BiH kaže(*Večernji list*, 10. travnja 2004.):

Kad je Tribunal počeo raditi, tužiteljstvu je najlakše bilo optužiti Hrvate. Oni su, naime, s odobravanjem prihvatili osnivanje 'ad hoc' suda i željeli su surađivati s tužiteljstvom kako bi se kaznili zločincima. I onda se dogodilo da je upravo tužiteljstvo pokrenulo lavinu optužbi protiv predsjednika Tuđmana i hrvatskih generala te su počeli promovirati sintagmu o zločinačkim akcijama, zločinačkom udruživanju, etničkom

čišćenju i pripajanju dijelova Bosne. Sve to nema smisla, a nema ni dokaza za takve teze. Odgovorno tvrdim da Blaškić i Kordić nisu krivi i da je strašno kolike su kazne dobili. Kad čitam nove optužnice protiv bosanskih Hrvata, pitam se koliko daleko mogu ići iz namjere i insinuacije tužiteljstva u Haagu.

Ovdje je značajno napomenuti da je g. Shrader svoju knjigu i svoje spoznaje stekao proučavajući materijale haškog suda i to najviše upravo haškog tužiteljstva, a uzaključku knjige posebno naglašava ovo:

Težnje i ciljevi radikalnih elemenata Armije BiH i pridruženih mudžahedinskih postrojbi očito su obuhvaćali uklanjanje rimokatoličkih Hrvata iz srednje Bosne, naseljavanje muslimanskih izbjeglica u njihove domove, oduzimanje hrvatske imovine, uspostavu fundamentalističke muslimanske države u Europi, pa čak i ritualna umorstva vojnika HVO-a i bosanskih hrvatskih civila.

Zlokobnaje spoznaja da je Dario Kordić već 15 godina (od dosuđenih mu 25) na teškoj robiji iako je poznato da je osuđen na osnovu jednog jedinog lažnog dokaza nastalog u „radionici“ odvjetnika Nobila i MUP-a, kako pokazuje Hrvatski tjednik od 9. svibnja 2013. u tekstu *Kako je 2000. godine krivotvoreno MUP-ovo izvješće o Ahmićima, a kako je na robiju osuđen nevini Kordić – 32 MILIJUNA DOLARA PLAĆENO ODVJETNIKU NOBILU ZA OBRANU GENERALA BLAŠKIĆA* iz koga je razvidno da je ta činjenica odavno poznata.

Naravno i interes muslimana u BiH je sličan. Pa oni su minirali most u Mostaru čije je rušenje bio osnova za demoniziranje generala Praljka i Tuđmanove Hrvatske. A upravo je general Praljak to dokazio. Činjenica da su današnje hrvatske vlasti tu kao i ostala 17 knjiga našega generala proglašio šundom svjedoči da im je i danas u interesu osuda Hrvata iz BiH. Tako bi nadoknadili izgubljeno oslobađajućom presudom Gotovine i Markača.

Zašto su generalove knjige šund sjajno pokazuje slijedeći primjer:

General Praljak je u svojoj knjizi *Zločini počinjeni nad Hrvatima u BiH 1991.–1995.* pisao o zločinima u selima Ahmići i Trusina, gdje su se zločini dogodili istoga dana. U Den Haagu kažu da je u muslimanskom selu Ahmići ubijeno najmanje 33 civila, a u Trusini je ubijeno 23 nenaoružanih Hrvata. Spomenut će da je u Ahmićima bila vojna operacija i HVO nije osvojio cijele Ahmiće, a u Trusini su se Hrvati predali.

Na pitanje koliko je puta HTV u svojim emisijama spomenuo Ahmiće, a koliko Trusinu, Praljak je dobio odgovor:

AHMIĆE 998 puta, a TRUSINU 2 puta.

O tome sam govorio i u Splitu 27. 05. 2013. na *Tribini pred presudu šestorici Hrvata iz BiH, 27. 05. 2013.*

Presudu Kordiću usporedio sam s rasitičkim prvostupanjskim presudama generalima Gotovini i Markaču u Trećem pismu Milanoviću (HRSvijet, 23. srpnja 2012.):

Napomenut će Vam da čak postoji i jednostavni račun koji pokazuje kako „Sud“ u Haagu vrednuje život jednog muslimana iz BiH. Naime, u prvostupanjskoj presudi Dariju Kordiću bilo je navedeno niz konkretnih imena ljudi za koje je kriv Kordić. Osuđen je na 25 godina robije. Njegovi odvjetnici su dokazali da on nije kriv niti za jedan od tih zločina. Naravno, umanjenjem osude „Sud“ je točno utvrdio koliko mu vrijedi jedan njihov život. Znamo da je Kordić ponovno dobio 25 godina, što pokazuje da su ti životi „Sud“ u Haagu potpuno nevrijedni. To može izračunati i malo dijete predškolskog uzrasta.

Vi možete danas skinuti sramotu i s onih u Hrvatskoj kojima je također nevažno 160 000 muslimana u Bihaću, samom "Sudu" u Haagu i njegovim nalogodavcima, jer pokretanje postupka dodjele Nobelove nagrade za mir onima koji su spasili toliki broj ljudi može i mora biti jasan signal da hrvatski narod, a i mnogi u svijetu nikada ne će prihvati bilo kakve presude našim generalima. Kako prihvati nešto tako nečasno?

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

P. S.

A kada već govorim o časti, vjerujem da je vjerojatno jedna od najljepših priča ona o Dariju Kordiću:

Njegova supruga Venera kaže (Hrvatski list od 23. prosinca 2004.) ...

U pismu sam dao i ono što je Shrader rekao u *Večernjem listu*,

Koliko god su riječi biskupa Košića drage hrvatskom domoljubu bilo je jasno da neće biti drage pripadnicima vučeg čopora, pa se mogla očekivati i reakcija na njih. I doista došla je od nikoga drugoga već od njihove okrunjene glave Ante Tomića. Kolumnist Jutarnjeg lista objavio je na portalu tog lista 5. travnja kolumnu pod naslovom "Imati ratnog zločinca na nedjeljnoj službi zgoda je vrijedna osobite propovijedi".

Sigurno Tomić zna sve činjenice o kojima sam govorio, ali to njemu nije bitno. Bilo bi dobro kada bi takvi svoju mržnju prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi gajili istinskim zločinima, ali kada takvih nema dobra je i sramotna osuda Daria Kordića, zar ne?

Čitatelji vjerojatno očekuju da će ja komentirati njegove tvrdnje, kao što sam svojevremeno učinio i zabavljaо mnoge čitatelje kada je Tomić posvetio jednu svoju kolumnu meni, a povodom knjige "Kako su rušili HAZU?".

Međutim, to je bilo prije nego što je u Splitu sam Tomić okrunjen, a doista ne mislim kako treba polemizirati s okrunjenim glavama. Tim prije što se pokazali da nešto nije bilo u redu sa samom krunidbom. Izgleda da je problem u materijalu od koga je kruna napravljena, pa je MUP na čelu s resornim ministrom pokrenuo veliku hajku tj. potragu za autorom. Kako je nedavno, prije krunidbe, s Tomićem polemizirao dr. sc. Nino Raspudić, prirodno se nametnulo da se radilo o njegovom materijalu. Doznaće se da je u oba vijesnom razgovoru koji je Policija obavila s njim, Raspudić ponudio na uvid svoj materijal od koga je kruna mogla biti napravljena.

Kako sam nedavno, prije krunidbe, poslao svima koji su na mojoj listi taj moj stari komentar, bojam se da će Ministar poslati policiju i meni. Jedino se nadam da ipak nisam toliko poznat kao Raspudić, pa će se ipak provući bez toga. Ali, što je sigurno - sigurno je. Neću komentirati ono što pišu okrunjene glave!

Srećom ima i onih koji se ne boje. Tako je Sisačka biskupija reagirala priopćenjem (<http://www.biskupija-sisak.hr/>):

Ne ulazeći u dio kolumnе kojim je Tomić prešao sve granice dobrog ukusa, već u samom naslovu vidljiva je površnost kojom je dotični pristupio pisanju ovoga članka, pa tako misno slavlje koje spominje nije održano u nedjelju već u petak 28. ožujka o.g. i to na zahtjev samog uznika Darija Kordića. To je vrijedno svake pohvale, jer je Kordić taj dan mogao iskoristiti za bilo koju drugu aktivnost sa svojom obitelji i prijateljima, ali je baš želio slaviti sv. Misu, a kako je poznato na misi se može moliti za svakoga, to kao ni druga djela milosrđa ne može biskupima ni svećenicima zabraniti nitko, pa ni Ante Tomić...

Prema razmišljanju kolumniste Jutarnjeg lista Ante Tomića mi Hrvati ne bismo smjeli smatrati bana Petra Zrinskoga i Frana Krstu Frankopana nacionalnim junacima nego zločincima, budući da ih je – i to na smrt – osudila tadašnja vlast, naime austrijski car i hrvatski kralj Leopold. Ipak mi tu presudu ne smatramo pravednom, pa smijemo i haške presude vrednovati po vlastitom uvjerenju, tim više što svi dobro znamo da je to politički sud. U konkretnom slučaju Dario Kordić jest osuđen za zločin u Ahmićima, ali njemu nije dokazana krivnja budući da nije bio vojnik nego civilni predstavnik i nije niti planirao, niti sudjelovao u tom zločinu. Biskup Košić osuđuje taj zločin i veoma je nepošteno pripisivati mu da odobrava ubijanje djece i civila, budući da je poznato da je on osobno oduvijek, kao i Katolička Crkva u cjelini, osuđivao svaki zločin, pogotovo ratni. No, ako je zločin počinjen, to ne znači da je trebalo osuditi bilo koga, samo da se nekoga kazni za to, nego onoga tko je to doista počinio.

Očito je i kako Tomić ne poznaje Darija Kordića i ne zna u kakvu je duhovnu veličinu izrastao upravo u ovim godinama svoga zatvora koji izdržava strpljivo i uzorno. Njegova vjera i njegov primjer, kada bi ga Tomić susreo, sigurno bi promijenili mišljenje o njemu, a i Tomić imao bi što i naučiti od Darija.

Naravno, ne bi naša okrunjena glava ništa naučila od našega Daria niti bi promijenila mišljenje o njemu. Jer takvima je ljubav prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi najveći mogući zločin, koji je višestruko umnožen "Olujom" kada su hrvatski ratnici od Srba napravili zećeve!

akademik Josip Pečarić

Dnevno.hr, 19. 04. 2014.

Glas Brotinja, 21. 04. 2014.

“MORAL” NAJOGAVNIJIH

Sun Tzu je one koji rade za neprijatelje svoga naroda nazvao najogavijim pripadnicima ljudskog roda. Da bi pobijedio neprijatelja bez oružja dobro plati te najogavnije da rade za tebe, sugerirao je kineski filozof i ratnik. Mnogi naši novinari su doista dobro plaćeni za takvo djelovanje. Nedavno je objavljen i popis onih koji su najbolji, tj. najbolje plaćeni za to.

Od povratka Daria Kordića gotovo da i nema nekog od takvih profesionalnih pljuvača po Domovinskom ratu i braniteljima koji nije napao Daria Kordića. Popis je zanimljiv (*Koliki je stvarni broj žrtava zločina u Ahmićima?*, Hrvsijet 29. 06. 2014.) Boris Dežulović, Ante Tomić, Davor Butković, Jelena Lovrić, Sandra Benčić, Jelena Berković, Katica Biljaković, Danko Bosanac, Gordan Bosanac, Ivica Buljan, Sanjin Buzo, Nadežda Čačinović, Vlatko Čerić, Bogdan Denić, Uroš Desnica, Oliver Frlić, Igor Galo, Mirjana Galo, Ljiljana Gehrecke, Jovo Grkinić, Rajko Grlić, Sinan Gudžević, Hrvoje Harambašić, Drago Hedl, Tomislav Jakić, Eugen Jakovčić, Miljenko Jergović, Pero Jurišin, Damir Keglević, Boris Knežević, Snježana Kordić, Peter Kuzmić, Predrag Lucić, Oleg Mandić, Ljubo Manojlović, Siniša Maričić, Renato Matić, Predrag Matvejević, Milorad Milun, Biserka Momčinović, Mladen Momčinović, Boris Pavelić, Drago Pilsel, Milorad Pupovac, Vesna Puhovski, Zoran Pusić, Urša Raukar, Sanja Roić, Sanja Sarnavka, Senka Sedmak, Vesna Teršelič...

Naravno, najogavniji imaju svoj “moral”. Da bi sami sebi opravdali svoju pripadnost najogavnijima moraju svi napadati Darija Kordica. Zašto? Zato jer njima stravično zvuče poznate Kordićeve riječi tj. kako je on odgovorio *kada mu je bilo ponuđeno preko odvjetnika: ukoliko optuži Tuđmana i Šuška, doći će do nagodbe sa Sudom!* Zašto to nije napravio i umjesto u slobodu odležao skoro 17 godina zatvora? *Jer je ponosan na te ljude, ponosan što je bio s njima, ponosan što ih je uopće poznavao. Ne može njih optuživati za nešto što u biti nema veze s njima. Dario nije želio nikoga drugoga optužiti jer nije želio izaći iz zatvora na grbači drugih. Rekao je da bi to bilo sramotno, da ne bi mogao s tim živjeti, a najbitnije mu je da sljedećih deset godina mogu samog sebe pogledati u zrcalu te da mogu uspravno stajati pred svojom obitelji.*

Srećom hrvatski narod zna što je moral pa je prepoznao svu veličinu Darija Kordića. Svi hrvatski komentatori i ističu upravo ovo što od Kordića čini moralnom vertikalom hrvatskog naroda (da spomenem samo naslov teksta Ivana Ugrina na Hrvsijetu od 28. 06. 2014.: *Dario Kordić nije pristao na prljave nagodbe, mada itekako treba po gledati i tekstove Nenada Piskača, Portal HKV-a, 29. 06. 2014.; Dinka Pejčinovića, Portal HKV-a, 30. 06. 2014., ili pismo Sv. Ocu Franji Ružice Ćavar, Hrvsijet, 29. 06. 2014.*). Zapravo, priređujući Kordiću veličanstvene doček prokazao je one najogavnije koji su doista pristali na prljavenagodbe i za to su dobro, doista dobro plaćeni. Zato najogavnijim najteže pada to što je Kordića u Zagrebačkoj zračnoj luci dočekao jedna druga hrvatska moralna vertikala biskup Vlado Košić. Da i ne spominjemo što je sve Kordić doživio u Zagrebačkoj katedrali. Sigurno sa svime tim nisu sretni ni gazde ovih najogavnijih, jer im je opet hrvatski narod predvođen svojim biskupima očitao lekciju iz moralu.

Zato je zabavno kada netko od najogavnijih “očita” lekciju iz “morala” bilo kome ko zna što je moral. Da stvar bude još smješnija Jelena Lovrić, nekadašnja članica CK SKH to uradi s jednim biskupom. Naravno, takova bedastoća nije mogla promaći tako vršnom

kolumnisti kakav je Zvonimir Hodak (Dnevno.hr, 30. 06. 2014.). Zato je doista zabavno pogledati kako to komentira Hodak:

Ali zato se oglasila "prijateljica" našeg Premijera Jelena Lovrić. Naslov njenog komentara udara u srž našeg odnosa prema dragim komšijama "Moralno dno biskupa Košića". Naravno radi se o onom provokativnom dočeku Darija Kordića na zagrebačkom aerodromu. Tada je skoro nastradao jedan nevini jugonostalgičar koji se počeo derati "Ua, ubico!". Jelena je popiz.....! Kako to biskup dočekuje čovjeka koji je sudski osuđen za ratni zločin u Ahmićima. Bio sam godinu dana u Haagu kao branitelj Blaškića. Nije bitno što je on dobio 9 godina, a Kordić 25 godina za isto mjesto Ahmiće! Oba s time nisu imala nikakve veze! Zna Jelena dobro za britanskog pukovnika Stuarta i njegove režije oko Ahmića. Sve je to ipak samopitanje ljevičarskog gledanja na moral. Lovrić kaje već odavno operirana protiv objektivnosti. Kordić je za nju politički gubavac od kojeg svi, pa i Crkva, moraju okrenuti leđa jer je pravomoćno osuđen. I Blaškić je bio pravomoćno osuđen pa kad se vratio nije Lovrićka smatrala da je politički gubavac. I Čačić je pravomoćno bio osuđen, pa što? Sad ide, na opće pa valjda i Lovrićkino, veselje kazniti Vesnicu i njeno društvene u HNS-u. Stepinac je također bio pravomoćno osuđen, a uskoro će biti proglašen svecem. To je, po Jeleni, sigurno još jedan moralni pad Crkve. Nezaboravni zločinac drug Tito bio je kažnjen pravomoćno u bombaškom procesu sa osam godina zatvora, pa su Jelena i ostali novinarski ljevičari o tome godinama slinili kao o nezapamćenom herojstvu. Postavljanje bombi među nevine građane je stvarno veliko herojstvo! Ali kad to ima ideoološki lijevi predznak, za Jelenu i njene ljevičare to odmah postaje herojstvo. Sreća da su Gotovina i Markač oslobođeni. To je skoro koštalo srčanog udara Snježanu Pavić. Da su kojim slučajem naši generali ipak bili osuđeni Jelena bi uživala što je konačno ipak zabijen glogov kolac u Tuđmanovu državu, a Gotovina i Markač se ne bi smjeli ni približiti Jutarnjemjer bi zgrozili sirotu čistunku Jelenu što su uopće još živi. Aldous Huxley je napisao: "Mišljenje jedne žene je pristojnije negoli mišljenje muškaraca jer ga ona tako često mijenja."

Lovrički nikada neće ni biti jasno da je ono što je njoj i drugim najogavnijima moralno dno, onima koji ne pripadaju tom društvu nešto najuzvišenije. Zato završimo ovaj tekst riječima biskupa Košića iz intervjuia danom Katoličkom tjedniku iz Sarajeva u kojima i biskup ponavlja Kordićeve riječi koje najogavniji ne mogu i neće nikada razumjeti:

"Ja ne vjerujem da je Dario Kordić zločinac bez obzira na presudu. Smatram da je ona rezultat političke nagodbe i političkih igara, a ne na temelju dokaza", rekao je Košić nazivajući Kordića prijateljem kojega je pobliže upoznao dok je bio u zatvoru Karlau u austrijskom Grazu.

Pojasnio je kako je krunski svjedok protiv njega imao zaštićen identitet te da je povukao iskaz u kojemu je tvrdio da je Kordić sudjelovao na sastanku gdje se planirao napad na Ahmiće. Pri tome je biskup Košić naveo da su i drugi hrvatski velikani poput Zrinskih i Frankopana, Stjepana Radića, Franje Tuđmana, pa i kardinala Alojzija Stepinca redom bili osuđivani i odlazili u zatvor, a da nisu bili krivi.

Otkrio je kako su mu predstavnici haškog tužiteljstva nudili različite nagodbe po kojima je trebao okriviti bivšeg hrvatskog predsjednika Franju Tuđmana i ministra Gojka Šušku cime bi mu se kazna drastično smanjila.

"No on to nije mogao jer je rekao – kako ču se u tom slučaju moći pogledati u zrcalo, kako ču stati pred svoju djecu i pogledati ih u oči? Ne, on je moralna veličina jer je na sebe preuzeo teret krivnje koja nije utemeljena na činjenicama", dodao je biskup Košić.

Zapravo, ne treba se ljutiti na ove najogavnije. One koji ne mogu razumjeti ovo o čemu govori naš biskup treba doista žaliti. Pa očito ih je Bog već kaznio, zar ne?

Glas Brotnja, 01. 07. 2014.

Dragovoljac.net, 01. 07. 2014.

Hrvijet , 02. 07. 2014.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE DR. SC. DAMIRA PEŠORDE „NAMETNIČKA KULTURA“

Dozvolite mi da vas sve lijepo pozdravim.

Dr. sc. Damir Pešorda, čiju knjigu „Nametnička kultura (ogledi o društvenim i kultumim pitanjima)“ večeras predstavljamo, rođen je 1961. u Grudama. Studij hrvatskog jezika i književnosti završio je u Zagrebu, poslijediplomski studij u Lavovu(Ukrajina), a doktorsku disertaciju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Od 1990. do danas Pešorda je srednjoškolski profesor, stim što je od 1997. do 2001. bio lektor hrvatskog jezika na Nacionalnom sveučilištu Ivana Franka u Lavovu. Iako je u više navrata kao vanjski suradnik predavao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu kolegije *Ukrainska književnost 2* i *Povjesni roman u suvremenoj hrvatskoj i ukrajinskoj književnosti*, meni nije jasno kako on nije nastavnik na nekom studiju novinarstva. Naime Pešorda je suradnik nacionalnog političkog tjednika *Hrvatski tjednik* i nacionalnoga tjednika za kulturu *Hrvatsko slovo* te internetskog portala *HRsvijet.net*, a mnogi ga smatraju jednim od ponajboljih, ako ne i najboljim, hrvatskim kolumnistom. Na poledini knjige je i dan moj kratki komentar

Po običaju Damir Pešorda ima sjajna zapažanja u svojim kolumnama , ali o njegovom pisanju mnogo više kažu ostali komentari. Pogledajte ova dva: Ivica Marijačić kaže:

U Pešordinim tekstovima, za razliku od suhoparnih dnevno-političkih analiza, kakvih je nebrojeno u hrvatskim medijima, ima nešto više: nesvakidašnje autorske erudicije, lepršavog stila koji svojom pitkošću oduševljava čitatelje i susdržane ironije koja se nikada ne spušta ispod razine pristojnosti.

Iako ste već čuli Benjamina Tolića ipak ću dati i njegov komentar:

Gotovo je svaki od tih članaka zaokružena priča koju Pešorda, braneći tradicionalne hrvatske vrijednote od naplavina zatornoga globalnog smeća, slasno ispreda oko aktualna događaja. Stoga bi se te osebujne amalgame mašte i zbilje bilo pravednije žanrovske odrediti kao polemične oglede.

Kako je Pešorda i doktor znanosti doista mi je neshvatljivo kako netko takav ne odgaja mlade hrvatske novinare!

Pored kolumni piše pjesme, kratke priče, kritičke prikaze. Iz osobnog iskustva znam da potpisuje i izvrsne intervjuve (*Ne šutim zato što je Hrvatska i danas izložena agresiji*, Hrvatsko slovo, 6. srpnja 2012.). Prije ove knjige koju danas predstavljamo Pešorda je objavio četiri knjige: *Žohari, identitet i Milevine formule* (2006.), *Tetka u torbi* (2007.), *Različite pjesme* (2008.) i *Brod budala* (2009.). Objavljuje također prijevode s ukrajinskog, znanstvene članke, književne priloge, recenzije i osvrte u hrvatskim i ukrajinskim zbornicima i časopisima U koautorstvu s prof. dr. sc. Ljudmilom Vasiljevom objavio je priručnik za studente kroatistike u Ukrajini *Hrvatski jezik/ Horvatska move* u Lavovu 2000., i drugo dopunjeno izdanje 2007.

Tekstovi u knjizi Nametnička kultura nastali su tijekom nekoliko posljednjih godina i mahom su prvotno objavljeni u *Hrvatskom tjedniku* ili *Hrvatskom slovu*, no ima i onih koji ranije nisu objavljivani u tisku ili su pak ponešto promijenjeni u odnosu na objavljenu inačicu

Poslije uvodnog eseja *Nametnička kultura* koji je autor zamislio kao „tekst u kojem se iznosi i ugrubo argumentira glavna teza o suvremenoj kulturi i stanju zapadne civilizacije uopće“, slijede pet poglavљa.

U prvom *Kršćanstvo na raskrižju* posebno bih izdvojio tekst *ARGUMENT IZ ZLA* od 29.9.12. jer kroz priču o najuspješnijem tzv. lijevom intelektualcu pokazuje se sva bijeda onih intelektualaca koji ne vole svoju domovinu.:

Dvostruki oskarovac Branko Lustig u Zadru je na predavanju školarcima o Holokaustu izjavio da Bog ne postoji, jer da postoji, ne bi dopustio Holokaust. Lustig nije rekao ništa novo, upotrijebio je klasični "argument iz zla" kao dokaz Božjeg nepostojanja. Međutim, potegnuo je taj prastari filozofski problem očito na krivom mjestu. Pobunili su se roditelji, nastavnici, a i djeca, ne žele da im netko na predavanju o Holokaustu docira o Bogu. Mediji su slučaj podigli na nacionalnu razinu pa je Lustiga u Kninu, gdje je također namjeravao održati predavanje, dočekala prazna dvorana. Učenici nisu željeli doći na njegov predavanje. Lustig je na to razočarano izjavio: "Jebes demokraciju u kojoj ne možeš reći da ne vjeruješ u Boga!". I tako pokazao da mu ni desetljeća života u demokraciji nisu bila dovoljna da shvati da njegova demokratska prava i slobode završavaju tamo gdje prelaze granicu tuđih prava i sloboda. Njegovo je pravo da tvrdi kako Boga nema, ali i pravo je Kninjana da ne dođu na njegovo predavanje. I to je to, tu priča za normalne i tolerantne ljudе završava.

(...)

Što se pak hrvatske demokracije tiče, upravo je prazna dvorana u Kninu dokaz da ona, kakva god bila, još uvijek postoji. Ili možda netko misli da je demokracija bilo ono kada su nas za vrijeme socijalizma tjerali da kolektivno idemo na razne "Kozare", "Sutjeske" ili govore ostarjelih "narodnih heroja"?

A Lustig je tvrdio:

Državni vrh morao je reagirati na sramotu u Kninu i Zadru.

To zapravo pokazuje što znači jednoumlje i na što se ono svodi. Kada su mu djeca i njihovi roditelji pokazali što misle o onome što radi on se poziva na vlast. Kad ih on snagom svojih argumenata ne može uvjeriti u ispravnost svojih stavova, uvijek to može vlast, zar ne? Jasno je već iz tog primjera zašto u medijima nemamo državotornih Hrvata. Pa kada dvostrukom oskarovcu u srazu s djecom i roditeljima mora pomagati vlast, što bi bilo s tzv. lijevim intelektualcima da u medijima može nastupati i netko drugačiji?

U drugom dijelu (*Priroda i društvo*) možemo naći niz tekstova koji daju daljnju raščlambu zašto su tzv. lijevi intelektualci potrebni svjetskim moćnicima. Tako u tekstu *STRAH I NADA* Pešorda zastupa tezu da je hrvatska politička povijest tijekom dva desetljeća nakon osamostaljenja paradigmatski primjer dvaju modela vladanja odnosno upravljanja društvom, zasnovanih na dvama temeljnim načelima – načelu straha i načelu nade, pa kaže kako u osnovnome nisu lagali ni Tuđman, ni Račan, ni Sanader (Mesića izostavlja kao nevjerodstojna i beznačajna političara u svakoj od njegovih kvazipolitičkih pretvorba) – svaki od njih je ostvario ono što je obećao: Tuđman samostalnu, demokratsku i ponosnu Hrvatsku; Račan i Sanader europsku, pokunjenu Hrvatsku.

Naravno, kada jedino oni imaju pravo govoriti – onda su oni naprednjaci. Moš mislit. U tekstu *BOG I ZNANOST* Pešorda raščlanjuje to njihovo „naprednjaštvo“:

Ministar Jovanović, braneći svoju viziju zdravstvenog odgoja, napao je Crkvu i HDZ: "Karamarko i HDZ se vraćaju u prošlost, jer je to sve što njihova vlada iz sumraka može ponuditi! I sjajno se uklapa u HBK-ov povratak u srednji vijek!". Tako ministar na svome Facebook profilu, a njegovi anonimni internet-poklonici lupaju još prizemnije: "To je sukob svjetonazora. Ne može ministar ići s nekim u raspravu da je zemlja okrugla jer ovi drugi tvrdi da nije! Taj je sukob počeo još u doba Galileja, a sadaje to samo dobiло točku na i!" (preuzeto iz rasprave na Forumu.hr). U ova dva citata sadržana je sva mudrost

"naprednjaka", sva njihova argumentacija, a, bojim se, i sve njihovo znanje. Sada znamo zašto je Jovanović proglašen najslabijim ministrom ikad – nije uspio uvjeriti većinu Hrvata kako je zemlja okrugla. A toliko se trudio, zar ne?

U tekstu *O ARGUMENTIMA* Pešorda komentira jedan od najvećih poraza „naprednjaka“ – referendum o braku. „Naprednjaci“ nisu uspjeli izopići Božje zakone., a vidimo i da su uveli i titulu „homofob“ za one koji su najistaknutiji u obrani naše djece. Ove godine to su: **prof. dr. sc. Aleksandra Korać Graovac, mr. sc. don Damir Stojić, Blanka Vlašić, akademik Željko Reiner, dr. Željka Markić (homofob godine) i Prof.dr. Željko Čorušić.** Moram priznati da me iznenadilo što je preskočen dekan Medicinskog fakulteta akademik Davor Miličić. Kolegi Miličiću vjerojatno mnogo više znači slijedeće pismo: *Poštovani akademičke Davor Miličić,*

Iskreno i od srca Vam zahvaljujem i čestitam na Vašem, u današnjem vremenu izvrnutih vrijednosti, iznimno važnom, jasno i glasno izrečenom znanstvenom stajalištu vezanom uz osporavanje, desetljećima nam potih, a danas agresivno nametane tvrdnje da su djeca od rođenja seksualna bića.

Hvala Vam što ste dali do znanja da je takav iskaz i kvaziznanstveno Kinseyevu istraživanje moglo nastati jedino seksualnim zlostavljanjem dojenčadi i male djece, što je zločin. Zahvaljujem Vam ponajprije kao majka četvero djece, te kao kolegica u akademskoj zajednici.

Zahvaljujem Vam što ste jednostavnu i čistu istinu izgovorili kao osoba koja je i najpozvanija o tome progovoriti.

Zahvaljujem što ste svojim istupom ohrabrili i mnoge druge kolege, pedagoge, odgojitelje, liječnike, roditelje, obitelji...

Hvala Vam što ste, sukladno Hipokratovoj zakletvi, stali u obranu čovjeka i života.

Hvala i svako dobro u svim Vašim budućim nastojanjima.

mr.art. Eva Kirchmayer Bilić,

Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu

Gđa Eva je, zapravo, suradnica Hrvatskog slova.

Vratimo se knjizi.

U trećem dijelu (*Polis i imperij*) Pešorda razmatra učinke globalizacije na nacionalne države, a posebice na Hrvatsku. Već sami naslovi nekih tekstova puno govore: *POSLJEDNJE CARSTVO, POSTMODERNA DRUŠTVA, IDEOLOŠKI NEW AGE, IMPLOZIJA CIVILIZACIJE U 12 KORAKA, CRNE LEGENDE, KOLONIZIRANA BUDUĆNOST, MARXOV SIROČAD I HRVATSKI ULAZAK UNATO, TKO PROPISUJE SLOBODU?, OBRISI NOVOG TOTALITARIZMA, ŠTO JE OSTALO OD HRVATSKE? IZDANA UKRAJINA, KRAJ DEMOKRACIJE*

U četvrtom dijelu (*Ohrvatskoj kulturi ili jezik nametnik*) Pešorda sjajno raskrinkava mnoge poznate lijeve „intelektualce“ (Vedrana Rudan, Jurica Pavičić, Ante Tomić, Bešker, Hedl, Butković, Klauški, Jergović, Stanković, Matvejević, Šerbedžija, Slavenka Drakulić, Kuljiš, Viktor Ivančić, Predrag Lucić, Dežulović, i njima slični, ali i one s druge strane kao što je Momo Kapor.) i njihove poglede. Tu je niz sjajnih tekstova, ali izdvojiti ću samo jedan, jer sam sâm sebe još 2003. proglašio Hercegovcem nazvavši jednu svoju knjigu „Hercegovac iz Boke“ i još je posvetio Dariju Kordiću!. To je *HRVATSKIKULTURNIESTABLISHMENT I SIMBOLIČKI HERCEGOVAC* koji Pešorda počinje ovako:

Sva ova gužva oko Glavaša na površini je opet izbacila bolesnu fiksaciju hrvatske javnosti na simboličkog Hercegovca, oličenje sviju zala ovoga svijeta. Svojedobno sam se, zgađen intelektualno prizemnim lovom domaćih 'progresivaca' na nekakav izmišljeni

endemski hrvatski nacionalizam, laka srca proglasio nationalistom, barem dok se bedasti lov ne obustavi. Bilo mi je to lako jer zaslijepjeni nationalist – budući da sam skloniji kršćanskemu univerzalizmu – nisam. Sadaje teže. Jer Hercegovac, ni svojom zaslugom ni svojom krivnjom, jesam. Ništa manje nego Mak Dizdar ili Antun Branko Šimić, a, bogme, i zericu više nego Vuk Stefanović Karadžić ili Ruđer Bošković. Stoga mi, parafrazirajući Svetog Jeronima, preostaje jedino reći: Oprosti mi, Gospode, jer sam Hercegovac.

U petom su dijelu (*Mimo struje*) uglavnom osvrti na knjige. od Ivana Aralice, preko Mate Kovačevića, Benjamina Tolića, naše nove akademkinje Dubravke Oraić Tolić, fra Rafaela Romicića, Julianne Eden Bušić, pa i jedne moje. Zadnja dva teksta ovog dijela i cijele knjige su o TV priči o životu Zvonke Bušića i Julianne Eden Bušić "LJUBAVNICI I LUĐACI" i Pešordino obraćanje prijatelju TAIKU. Taik mu je u nekoliko navrata rekao kako mu je Matoševa "Stara pjesma" predodredila još kao dječarca da svoj život zavjetuje Hrvatskoj. Zato ću i ovo predstavljanje završiti tom pjesmom:

O, ta uska varoš, o ti uski ljudi,
O, taj puk što dnevno veći slijepac biva,
O, te šuplje glave, o, te šuplje grudi,
Pa ta svakidašnja glupa perspektiva!

Čemu iskren razum koji zdravo sudi,
Čemu polet duše i srce koje sniva,
Čemu žar, slobodu i pravdu kada žudi,
Usred kukavica čemu krepost diva?

Među narodima mi Hrvati sada
Jesmo zadnji, robovi bez vlasti,
Osuđeni pasti i propasti bez časti.

Domovino moja, tvoje sunce pada,
Ni umrijeti za te Hrvat snage nema,
Dok nam stranac, majko, tihu propast sprema.

Hvala!

Hrvsijet, 20. 06. 2014.

Dragovoljac.com, 21. 06. 2014.

Hrvatsko slovo, 11. 07. 2014.

JE LI JURICA PAVIČIĆ DOISTA „JEDVA PISMENA BUDALETINA“?

Poznato je kako često ljudi pišu o drugima tako da svoju sliku prenesu na druge. To je veoma čest slučaj kada „hrvatski ljevičari“ (navodnici su stoga što je točnije reći jugonostalgičari, jugokomunisti ili nešto slično) pišu o hrvatskim desničarima. Tako i Jurica Pavičić u Jutarnjem listu od 29. 03. 2014. zapravo piše o „hrvatskim ljevičarima“ komentirajući djelovanje velikog hrvatskog domoljuba prof. dr. sc. Matka Marušića:

Poput nekih drugih uspješnih prirodoznanstvenika (recimo, matematičara Pečarića), Marušić je bio otjelotvoreneje paradoksa. Ti ljudi, naime, rade poslove koji očito traže stanovitu kognitivnu moć, apstraktno mišljenje i IQ. Istodobno, kad ih se s područja njihove fahovske ekspertize premjesti na područje društva i politike, te rasudne moći sasvim utrnu, a do maloprije pametni ljudi počnu rasuđivati kao drvenom sjekirom.

Naravno kada bi Pavičić imao *stanovitu kognitivnu moć, apstraktno mišljenje i IQ* zapitao bi se: Pa kako takvim ljudima daju podršku mnogi, recimo - da se Marušićeve beletrističke knjige prodaju mnogo bolje od njegovih, da su mu "Škola plivanja" i "Medicina iznutra" duhovitije od Tomićevih, o znanosti i edukaciji da i ne govorimo.

Ili – recimo – pismo VS UN-u je uz Pečarića potpisalo još 28 nadbiskupa, biskupa i akademika, a supotpisalo još 250-ak sveučilišnih nastavnika i znanstvenika uz mnoge druge. Očito i za njih Pavičić misli isto. A treba imati jako nisku ili nikakvu *kognitivnu moć, apstraktno mišljenje i IQ*, pa tako razmišljati, zar ne?

Zapravo, nije sigurno misli li Pavičić da su oni supotpisali to pismo zato što je ono o matematičari. Čak nije ni daleko od toga. Pismo itekako ima veze s logikom, a nedavno sam i pisao o tome kako me je jedan povjesničar s ljevice uvjeravao kako ima različitih logika. Nema sumnje da i Pavičić misli da u njegovim tekstovima ima logike, zar ne?

A Pismo VS UN-a itekako ima veze s pravom. I to s oblašću u kojoj je Predsjednik države to i postao zahvaljujući izvanrednim naporima da stvori novu logiku međunarodnog prava – međunarodno pravo po želji svjetskih moćnika. Dok je on to radio, ja sam kao matematičar tvrdio kako je to suludo. Rezultat znamo, za „veličanstvene“ doprinose predsjednika države, profesora s Pravnog fakulteta, kome je veliku podršku davao njegov fakultet sudac Theodor Meron je rekao da su NERAZUMNI. Nije daleko od onog mog SULUDI, čemu se priklonio i biskup Košić, koji nije matematičar.

Naravno, ne možemo za Josipovića reći, s obzirom da se radi o njegovoj struci, da ima malu *kognitivnu moć, apstraktno mišljenje i IQ*. Zašto? Iz jednostavnog razloga što je on stavljajući svoju struku u službu svjetskih moćnika, dakle pljujući po njoj, iskoristio za dobivanje pozicije predsjednika države. Prodao je svoju struku da bi bio nešto što je već bio Mesić. Da umreš od smijeha.

Ovaj primjer se odnosio na pravnu znanost, u kojoj se zbog rada profesora Josipovića i njegovih kolega može slobodno reći kako postoji dio te znanosti koju po sudcu Meronu možemo nazvati MERAZUMNA PRAVNA ZNANOST. Meni ostaje satisfakcija da sam *rasuđivao kao drvenom sjekirom* i za takve tekstove dobio niz pohvala od izvrsnih pravnika, kojima nije bitna nerazumna pravna znanost. Jedan od njih je i predsjednik Hrvatske akademije pravnih znanosti prof. emeritus Željko Horvatić.

Rasuđujem ja kao drvenom sjekirom, ne samo u pravnim znanostima. Ima toga i u povijesti. Tako me je svojevremeno, dok je bio ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest, dr. sc. Mirko Valentić pozvao da odustanem od profesure u matematici i dođem u njegov institut, a naš poznati povjesničar dr. sc. Zlatko Matijević komentirao pitanje što ja radim u povijesnim znanostima: Pečarić uvodi red u povijesnoj znanosti. Naravno, meni je najdraža definicija mog rada koju je dao akademik Dubravko Jelčić tvrdeći da su takva moja djela također djela iz matematike, samo je objekt koji proučavam kao matematičar neko djelo, knjiga iz povijesti. Zapravo Jelčić je već davnio ismijao Pavičića, zar ne?

A kako to izgleda u životu: Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta zaključi da bi njihov član prof. dr. sc. Ivo Goldstein trebao postati akademik. Podrži ih Filozofski fakultet i na kraju Razred za društvene znanosti HAZU. Tome se suprostavio matematičar Josip Pečarić, *rasuđujući kao drvenom sjekirom*, i na Izbornoj skupštini Goldstein dobije najmanje glasova u povijesti akademije. Očito je Pavičić to protumačio kako više od dvije trećine naših akademika *rasuđuje kao drvenom sjekirom*, zar ne.

Naravno, mogli bi navesti puno ovakvih primjera iz kojih bi čitatelj mogao jednostavno zaključiti kakva je *kognitivna moć, apstraktno mišljenje i IQ* našeg Jurice. Zapravo svi to dobro znamo jer se radi o čovjeku koji je za jednu takvu veličinu kakav je akademik Slobodan Novak napisao da je stari prostak i kreten. Prof. Marušiću zapravo je čast što se na njega obrušio Pavičić, jer očito „našim“ ljevičarima smeta isto tako kao i veliki hrvatski književnik. Zapravo, ono što doista smeta Pavičiću i svim „hrvatskim ljevičarima“ i kod Marušića i kod Novaka (nadam se i kod mene) konstatira Pavičić na početku teksta:

Matko je Marušić ispisao desetine članaka, održao desetke tribina o veličini i jedinstvenosti dr. Franja Tuđmana...

Svugdje u svijetu slave olimpijske, razne prvake i sl., a Pavičiću i sličnima čudno je kada slavimo onoga koji je stvorio državu koju volimo i u kojoj živimo. Koliko treba biti glup pa se tomu čuditi? Ili su doista točne priče kako se takvi ne raduju ni našim olipiskim i inim pobjednicima. Jer su to hrvatski pobjednici!

Komentirao sam Pavičićev tekst s jednim kolegom koji ima više znanaca među „hrvatskim ljevičarima“. Kaže mi kako hrvatski ljevičari doista vjeruju kako su mnogo inteligentniji od hrvatskih desničara. Odgovorio sam mu da ne vjerujem u to, osim kod onog dijela koji se baš ne mogu pohvaliti posjedovanjem *kognitivne moći, apstraktнog mišljenja i IQ*. Naime, često puta su me napadali u svojim novinama kao npr. u Slobodnoj Dalmaciji i Jutarnjem listu u kojima je Pavičić kolumnist, ali te novine nikada nisu objavile moje odgovore. Da doista misle da su superiori bili bi presretni da se mogu iživljavati nad tim mojim odgovorima, zar ne? Drugim riječima, na taj način samo priznaju svoju inferiornost.

Ipak pokušajmo naći i zrnce pameti kod našeg Pavičića. Bilo mi je čudno zašto je izabrao kao primjer usporedbe mene, a ne fizičara prof. dr. Davora Pavunu, koji je našoj javnosti mnogo poznatiji. Izgleda kako Pavičić ipak nije potpuni kretan jer dobro zna da su i Marušić i Pavuna bili gosti kod njihove TV zvijezde Aleksandra Stankovića koji je pored njih bio doista odmah ispašao smiješan, a to moramo priznati i nije glupo, zar ne?

Vjerojatno hrvatski ljevičari znaju za kineskog filozofa Sun Tzua koji je one koji služe neprijateljima svoje zemlje nazvao najogavnijim ljudima. S obzirom da smo mi pobijedili agresora i od njih napravili zečeve, onda je služenje takvima još i gore, pa ih ja nazivan najogavnijima među najogavnijima.

Spomenuti kolega opravdava hrvatske ljevičare njihovim nerazumijevanjem važnosti nacionalnog pitanja. Odrasli su u sredinama u kojima je ljubav prema svom narodu i svojoj državi bilo nešto negativno. Teško je nešto naučiti pod stare dane, ali mogu onima koji to žele preporučiti da pogledaju moj razgovor na Vinkovačkoj TV (14. studenoga 2012.) koji mogu naći na YouTube. Naime, moje odgovor na tu temu komentirao mi je hrvatski publicist Šime Letina:

Poštovani gospodine Pečariću,

S velikom pozornošću i radošću saslušao sam Vaš razgovor na Vinkovačkoj televiziji, na kojoj sam i sam davne 1995. godine imao dulji razgovor. U svom nastupu, kroz beskompromisne i logične odgovore, Vi ste iskazali i potvrdili ne samo nacionalnu svijest, već i veliku građansku hrabrost, koju nažalost danas u Hrvatskoj posjeduju samo rijetki i časni pojedinci. Mnogi se u Hrvatskoj danas ponašaju kao da još uvijek žive u Jugoslaviji. Oni se, doduše, ponose svojim domoljubljem i nacionalnom svješću, ali im nedostaje građanska hrabrost koja igra bitnu ulogu u isticanju i potvrđivanju istine i pravednosti, kada su u pitanju Domovinski rat, Hrvatska oluja i naši hrvatski generali. Opisujući građansku hrabrost, dr. Ivo Korsky, napisao je daje to "vrlina koja omogućuje promjene i napredak u društvu. Ona je osim toga i temelj slobode kao društvenog sustava i zato je sve diktature žele iskorijeniti."

I zato nije nimalo čudnovato što svjetski gospodari i mešetari preko svojih sluga i službenika u Hrvatskoj nastoje, kada god mogu, spriječiti Vaše javne nastupe.

U svom nastupu na Vinkovačkoj televiziji izvrsno ste definirali patriotizam i nacionalizam i time obranili hrvatske nacionaliste i posvjedočili važnost i čistoću hrvatskog nacionalizma. Potvrdili ste da su u krivu svi oni koji, bilo da se radi o strancima ili o Hrvatima, hrvatski nacionalizam, koji je uvijek bio obrambeni, uspoređuju s velikosrpsvom, koje je utemeljeno na nakaradnoj i ekstremnoj ideologiji, a Hrvatski obrambeni rat s Velikosrpskom agresijom na Hrvatsku i BiH. U velikosrpsvu ne postoji svijest o vlastitoj obrani već čežnja za osvajanjem i prisvajanjem tuđih teritorija. Slobodan Milošević nije poveo rat da osigura Srbinima prava u Hrvatskoj i BiH, već da pripoji što više teritorija Srbiji i na taj način ostvari Veliku Srbiju.

Vratit ću se ponovno na dr. Ivu Korskoga, koji je napisao: "Nacionalizam nije ideologija, nego je samoobrana narodne zajednice protiv pokušaja uništavanja... Nacionalizam zahtijeva svoje oblike koji odgovaraju času. On nije reakcionaran nego iskreno napredan, jer se borи za zajednicu, dakle za sve, a ne samo za jedan dio naroda, bio on manjinski ili većinski. Zato i nacionalizam poprima socijalne ideje i nosi ih kao dio svog idejnog sustava."

U Vašem razgovoru, na pitanje novinarke, da li će netko drugi umjesto nas ispisati hrvatsku povijest, Vi ste bez oklijevanja rekli, Ne! Tako odvažan i ispravan odgovor mogao je izreći samo onaj Hrvat koji vjeruje da hrvatska sudbina ne ovisi o drugima nego o nama samima. Mogao je to izreći čovjek koji vjeruje u sebe i u svoj narod. Svojim pozitivnim odgovorom Vi bodrite one pojedince u Hrvatskoj koji sumnjuju u sebe i u svoj narod, one koji sami sebe ubijaju samouvjerjenjima da su nemoćni i nevažni; da sudbina Hrvatske ne ovisi o njima, pa ni o cijelom hrvatskom narodu, nego o strancima i moćnim stranim središtima. Prof. Ivan Oršanić je smatrao da naše oslobođenje i sloboda moraju biti djelo naše volje, naše savjesti i našeg idealizma. Zahvaljujući hrvatskim generalima, odnosno svima onima koji su branili svaki kutak hrvatske zemlje, Hrvati su ostvarili svoje oslobođenje i time dokazali da je država

Hrvatska plod hrvatskih htijenja, volje i jedinstva, a ne plod volje stranih sila. Danas je na svima nama da, nakon oslobođenja koje smo ostvarili, ostvarimo i istinsku slobodu. O svakome od nas ovisi da li će hrvatska država biti država slobode i pravde ili država korupcije i nemoralja, država u kojoj će strani moćnici preko anacionalnih i grabežljivih pojedinaca, donositi važne odluke o sudbini hrvatskoga naroda.

Kolegu sam također upozorio kako su nedavno objavljeni popisi koliko su plaćeni pojedini kolumnisti koje svrstavam u ove najogavnije među najogavnijim. Zapravo, samo su pokazali kolika im je cijena. A meni je to doista strašno saznanje za koliko te se može kupiti. S druge strane njima, koji ne poznaju ljubav prema svom narodu i prema svojoj domovini, doista se cijeli svijet svodi na materijalno. Nekoga treba platiti novcem, nekoga nagradama, a nekoga dobrim pozicijima (predsjednika države, vlade,...).

Logično mi doista jeste kako oni koji sve gledaju kroz interes, ne razumiju one koji imaju *stanovitu kognitivnu moć, apstraktno misljenje i IQ*, a to ne naplaćaju prodajući svoj narod i svoju državu. Kako tek mogu razumijeti one koji su dali ili bili spremni dati mnogo više i za svoj narod i za svoju domovinu.

Jedan od onih koji je tu svoju ljubav na kraju platio i svojim životom je Miroslav Mikuljan. O napadima na njega sam pisao još u *Hrvatskom slovu*, 28. veljače 2003.:

Podsjetimo se zato i nedavne sramote HTV-a, kadaje nakon ucjene Ive Goldsteina, smijenjen Miroslav Mikuljan, urednik Dokumentarno-povijesnog programa Hrvatske televizije (o ulozi Žarka Puhovskog u toj smjeni vidjeti Hrvatsko slovo, 3. siječnja 2003.).

Tada je zabilježena jedna slična izjava Ive Goldsteina o tomu, kako je mnogo bolje ubijati Hrvate, nego neke druge:

„Javnost mora znati da jasenovački i bleiburški zločini nisu isto. Jedno je zločin genocida, drugo je zločin osvete.“

Sam Mikuljan je u Fokusu, 11. srpnja 2002. prokomentirao tu tvrdnju:

„Znači li to da je jedan zločin manji, a drugi veći; opravdava li onaj prvi ovaj drugi; znači li to da nad Hrvatima, bez obzira na to koliki bio broj ubijenih iz osvete, ali i iz drugih razloga na Bleiburgu – i poslije 1945., nije učinjen zločin genocida?“

Zar je, profesore Goldstein, protjerivanje Španovčana s njihovih imanja i iz njihovog zavičaja, samo čin osvete, a ne čin velikosrpske imperijalne politike, uvijene u ideologiju koja joj je išla na ruku?

Da je tomu tako, potvrđuje i činjenica kako su, osim ustaša i običnih seljaka, u tom selu pobijeni i španovački partizani – Hrvati, što također možete pronaći u dokumentaciji o tom događaju. Samo oko moga rodnog sela, gospodine Goldstein, pobijeno je 1945. više od 80 golobradih mladića. Sve su ih zvјerski, kao pse, pobili Srbi iz susjednoga sela, s 'friškom' petokrakom na čelu.

A nema niti jednog jedinstvenog hrvatskog sela ili grada u kojem se nešto takovo nije dogodilo. Ubijalo se seljake, svećenike, intelektualce, HSS-ovce i partizane, a svima je jedno jedino bilo zajedničko – bili su Hrvati

Tisuće i tisuće ljudi to zna, tisuće svjedoka i tisuće izjava o tome postoji, stotine spomenika..., ali tek se danas, kakvog li apsurda, podižu spomenici onima koji ni groba nisu smjeli imati, koji su trebali nestati... bez traga, imena i svjedoka.“

Mrzitelji svega hrvatskog napadaju sve one koji jesu ponos ovoga naroda: Tuđmana, Šuška, Gotovinu, Bobetku, Norca, vlč. Sudcu, Thompsona, Bobana, Kosteliće...

(...)

To je isto tvrdio (Slavko Goldstein, J.P.) i kada smo uveli kunu i počeli ju koristiti kao valutu.

Goldstein je, stvarno, „veliki autoritet“ ovdje u Hrvatskoj. On upozorava, čak, i neposlušna predsjedništva HAZU-a i Matice hrvatske! Poručuje i „onoj 555-orici potpisnika“ (Peticija za generala Gotovinu, J.P.) da ih ne smatra ustašoidima, ali „Mislim da bi morali znati, da se apeli hrvatskoj vlasti da flagrantno prekrši međunarodne obaveze i svoj vlastiti ustavni zakon, u civiliziranom svijetu smatraju recidivima NDH-aške politike u Hrvatskoj, a takvi se recidivi s gadenjem odbacuju poput bacila zločudne bolesti.“ Poručuje nam i nešto kao: Mi nismo „ustašoidni“, nego su naši postupci „recidivi NDH-aške politike“.

On zasigurno bolje zna od nas 555-orice, pa nas, neznalice kakve jesmo, mora poučiti. Tako je bolje znao interpretirati i rezultate istraživanja saborske Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava, nego četrdesetorica hrvatskih znanstvenika. Ipak se radi o „akademiku“ i „znanstveniku“ koji je to postao kao (ne)svršeni gimnazijalac, zar ne?

E moj, narode! Kao da je njima najveći problem u imenu države!? Problem je njima, ustvari, u nečemu posve drugom! Problem je u tome, što u imenu sadašnje nam samostalne, neovisne, a uz to još i naše REPUBLIKE HRVATSKE, kao i u imenu NDH, postoji jedna te ista riječ koja njima smeta – HRVATSKA.

O Mikuljanu sam pisao u *Hrvatskom slovu* i 29. svibnja 2009., zapravo citirao sam što je u intervjuu za Portalu HKV-a rekao o svom razrješenju s mjesta urednika Dokumentarnog programa HTV-a:

...Kao što točno kažete 5. rujna 2002. godine sam dobio po prstima zbog emisije o tragičnoj sudbini sela Španovica, odnosno zbog emisije koja je govorila i o partizanskim zločinima i protjerivanju hrvatskog stanovništva s tog područja, za vrijeme Drugog svjetskog rata. U toj je emisiji iznesena i tvrdnja da je ustaški logor Jasenovac, i nakon završetka Drugog svjetskog rata, nastavio funkcionirati kao logor, sve do 1947. godine. Protiveći se toj tvrdnji, član Vijeća HRT-a dr. Ivo Goldstein je javno uvjetovao svoj ostanak u Vijeću, ukoliko ja ostanem na mjestu urednika Dokumentarnog programa. Rekao je doslovce „Ili ja ili on!“ To nije zvučalo ni dobromanjeno ni intelektualno. Bio sam u šoku i nisam mogao vjerovati da će takav oblik diktata biti proveden, i da će cijela upravna struktura HRT-a kapitulirati i kadrovski se prilagoditi, ovom neobičnom profesoru povijesti, kojega previše često ne zanimaju činjenice, ali ga, čini se, zanima moć kao činjenica.

Tada sam komentirao:

Da, poslije rata su takvi ubijali naše ljudi po hudim jamama, ali danas to ne mogu, iako iznimni hrvatski ljudi, poput Thompsona i Mikuljana, mogu doživljavati od njih, tih boljševika... to što i doživljavaju. Pri tome hrvatski boljševici sebe žele prikazati (istina neuspješno) nekakvim antifašistima, ma što god to danas značilo.

A zašto vam pišući o Pavičiću pišem o Mikuljanu? Ovih dana je tiskana knjiga o stradanju našeg redatelja i publiciste *Smrtonosna paučina*. Pogovor *Domovina nije*

logorovanje u pustinji napisala je poznata hrvatska književnica Nevenka Nekić. U tom pogovoru ona piše i o Pavičiću i pavičićima:

Miroslav Mikuljan u razgovorima za tiskovine otkriva svoje namjere da snimi mnoge teme koje su tužni memento hrvatske povijesti, otkrije zapretane istine i zato ostaje na nišanu raznim zadrtim crvenokošuljašima. Oni se okupljaju na „sjedećim emisijama“ HRT i javnost je zgrana u koliko laži odjednom postaje istina, koliko mržnje curi niz jezike iste „moćne gomilice“, a kad im netko odgovori, oni to prozovu „govorom mržnje“!!! Domoljublje je omrznuo, baulja u kaosu egzistencije, a istaknuti intelektualci su proglašeni kretenima i bačeni u zapečak. Jedva pismena budaletina proglašava jednoga Slobodana Novaka starim kreteniom.

A kad tako nešto o Pavičiću kaže književnica od formata, kakva jeste Nevenka Nekić, moramo se zapitati:

JE LI JURICA PAVIČIĆ DOISTA „JEDVA PISMENA BUDALETINA“?

Akademik Josip Pečarić

Dnevno.hr., 10. 04. 2014.

Glas Brotnja, 11. 04. 2014.

VLASTI ZNAJU DA O NAŠIM INTERESIMA NAJBOLJE BRINU U BEOGRADU I LONDONU

Dr. Stjepan Razum ponovno se obratio pučkoj pravobraniteljici (ne bi me iznenadilo da mnogim čitateljima ovo bude poticaj da još netko uputi takvu pritužbu, pa da tako pučku pravobraniteljicu pokušaju prisiliti da nešto poduzme):

Pučka pravobraniteljica

*Trg hrvatskih velikana 6
10.000 Zagreb
E-adresa: info@ombudsman.hr*

Predmet: Dnevnik HTV-a od 27. srpnja 2014. – diskriminatorski govor gospodina Milorada Pupovca

Hrvatska televizija emitirala je u svom Dnevniku 27. srpnja 2014. prilog o obilježavanju tzv. ustanka naroda Like i Korduna u Srbu, koji se prilog može pregledati na mrežnom sjedištu HRT-a na adresi:

<http://www.hrt.hr/enz/dnevnik/251723/>.

Prilog traje od 12,45 do 15,00. minute. U tom prilogu prenesene su riječi gospodina Milorada Pupovca: Više će odjeknuti ovo dolje, što jeći u onoj rupi. To su naši mediji, demokratski i tolerantni koji jednako tretiraju i antifašiste i faštiste. Koji jednako tretiraju i one koji govore historijske istine i one koji žele iskriviti historijske istine. Ovim je riječima gospodin Pupovac prosvjednike tog obilježavanja, članove Autohtone Hrvatske stranke prava, a među njima i hrvatske branitelje, među kojima je i Dražen Keleminec, predsjednik te stranke, nazvao faštistima.

Kao povjesničaru vrlo mi je dobro poznato što se je to dogodilo 27. srpnja 1941. i što se to iz godine u godinu obilježava na taj dan 27. srpnja. Naime, lokalni hrvatski Srbi - četnici pobili su tog i sljedećih dana skupinu hrvatskih hodočasnika, a pojedincu su na zvјerski način mučili. Obilježavajući taj događaj obilježava se zapravo četnička pobuna protiv mirnoga hrvatskoga stanovništva, a u suradnji s talijanskim fašistima. Bez svake je pameti da gospodin Pupovac taj događaj obilježava kao antifašizam, a hrvatske branitelje koji su branili Hrvatsku od Miloševićevih fašista naziva faštistima. To je uvreda zdravoga razuma, a to je, što je prema današnjem zakonodavstvu još gore, diskriminatorski govor. Poznato je da su u prošlim vremenima, kada se koga htjelo eliminirati iz društva, najprije su ga etiketirali kao fašistu, da bi ga onda mogli fizički ili duhovno odstraniti. Za mene su hrvatski branitelji najveći domoljubi i rodoljubi i stoga se osjećam povrijedenim i diskriminiranim kad ih netko nazove faštistima, kao što je to učinio gospodin Milorad Pupovac.

Na temelju Zakona o suzbijanju diskriminacije, prema kojem se treba urediti zaštita od diskriminacije na osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeda, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orientacije (članak 1.), nije dopušteno u Republici Hrvatskoj vrijedati njezine stanovnike po bilo kojoj od navedenih osnova. S obzirom na to da je navedeni gospodin Milorad Pupovac, a s njime i gospodin Stjepan Mesić, iznosio lažne tvrdnje, dakle očite neistine, o tom povijesnom događaju iz 1941. godine, i da je hrvatske branitelje nazvao faštistima, zloupotrijebili su javni govor kako bi diskriminirali moje "političko ili drugo uvjerenje", a osobito "nacionalnu" svijest i ponos.

Prema navedenom Zakonu, diskriminacijom se smatra i stavljanje neke osobe u nepovoljniji položaj na temelju pogrešne predodžbe o postojanju osnove za diskriminaciju iz stavka 1. ovog članka (članak 1., stavak 3.). Je li gospodin Pupovac i gospodin Mesić imaju pogrešnu predočbu o događaju iz 27. srpnja 1941. u Srbu, iz neznanja ili svjesno promiču laži, nije mi poznato. No, njihova je predočba o tom događaju podpuno pogrešna i znanstveno netočna, pa su na temelju toga diskriminirali mene kao znanstvenika i mene kao Hrvata. Iz razgovora s mnogim ljudima poznato mi je da su i mnogi Hrvati njihovim nastupima ogorčeni, a osjećaju se i diskriminiranim.

Stoga zahtijevam od Visokog Naslova da u okviru svojih zakonskih ovlaštenja pokrene postupak protiv navedenih pojedinaca, osobito protiv gospodina Milorada Pupovca.

*Dr. Stjepan Razum
diskriminirani stanovnik Republike Hrvatske*

PS! Poznato mi je da svaka osoba može na pisani zahtjev, a to osobito vrijedi za pučku pravobraniteljicu, dobiti od Hrvatske radio televizije snimak bilo koje radijske emisije. Stoga vrlo neozbiljno djeluje rečenica "Nismo u mogućnosti preslušati radijski prijenos na koji se pritužujete...", koji ste mi, gospodo pučka pravobraniteljice, napisali u svom dopisu od 18. srpnja 2014. (P.P.-24-08-012/14).

Ovaj dodatak odnosi se na odgovor pučke pravobraniteljice od 18. srpnja 2014. na moju predhodnu pritužbu, povodom koje nije poduzela ama baš ništa, osim sastavljanja bezsadržajnoga pisma.

I dok povjesničar i uz to doctor povijesnih znanosti Stjepan Razum ovako piše pučkoj pravobraniteljici, dotle će jedan od poznatih propagandista velikosrpske ideologije Branimir Pofuk u Večernjem listu tvrditi:

Iza nas je još jedno obilježavanje antifašističkog ustanka u Srbu, a ispred nas još jedna proslava u Kninu. Između ta dva događanja postoje sličnosti o kojima nitko neće, ne želi ili se ne usuđuje govoriti.

U Hrvatskom tjedniku, 07. 08. 2014. je to kratko prokomentirano:

Jedina sličnost je što su i u jednom i u drugom Srbci bili fašisti.

Na svoj poznati način čitav tekst je prokomentirao Zvonimir Hodak, Dnevno.hr, 04. 08. 2014.:

U Hrvatskoj ima više kolumnista nego stanovnika. Od priučenih amatera u koje spadam i ja do snažnih logičara koji nas željeznom logikom vode do kraja. A to je istina i samo istina. Njihova i neporeciva. Njima želudac, za razliku od glave, uvijek javlja kad je prazan. Jedan od najistaknutijih je Branimir Pofuk. Navodno mu se ne sviđa ona latinska "nomen est omen". Nisam dokučio zašto. U Obzoru od 2. kolovoza o. g., naš Brane je najblaže rečeno zablistao. Kao recimo Igor Tudor koji u Večernjaku, u trenutku intelektualnog nadahnuća, kaže: "Laicimaje poraz Hajduka 2 : 4 loš rezultat". Naravno, stručnjaci dobro znaju da je dobiti četiri komada od suparnika u Europskoj ligi pravi trijumf!

No, vratimo se Pofuku koji u Obzoru nama laicima servira juhu koja se davno ukiselila. Što više već pomalo zaudara. Pofuk i par stručnjaka, točnije Milorad Pupovac, Stipe Mesić i Slavek Goldstien, otvaraju nama laicima Pandorinu kutiju. Kad su duhovi u kutiji vidjeli face Pofuka, Slaveka, Mesića i Pupovca, od straha nijedan nije htio izići van. A duhovi su trebali posvjedočiti i ovjeriti najnovije Pofukovo otkriće: "Zašto nitko ne govori o sličnosti između Oluje i antifašističkih ustanaka?" Neka ognjištarska bukva bi, kao na primjer ja, na to mudro, suptilno i rafinirano pitanje, odgovorio onako kako dijalektički neobrazovani

ognjištari jedino i znaju: odj... Pofuk! Oluja je bila završni udarac srpskom agresoru i točka na "i" u stvaranju hrvatske države, vjekovne težnje hrvatskog naroda. Naravno, od ognjištara i ne možeš očekivati da shvatesvu ideološku, ma rekao bih, marksističku dubinu i progresivnost Pofukova otkrića. Brane kao Ray Charles vidi dalje, dublje i što je najvažnije objektivnije pa kaže: "Iza nas je još jedno obilježavanje antifašističkog ustanka u Srbu, a ispred nas još jednaproslava pobjedničke Oluje u Kninu. Između ta dva događaja postoje sličnosti o kojima nitko neće, ne želi ili se ne usuđuje govoriti". Ali se Brane usudi! Bravo Brane za hrabrost! Ustaška zmija i dalje sike po Hrvatskoj. Brane, kako bi stavio znak jednakosti između četničkog ustanka u Srbu i srpskog bježanja iz Knina, poziva svjedoke. To je zagorska dijalektička mudrost koja glasi: "Ako je do svjedoka, krava je naša!" Prvi svjedok je poznati povjesničar Slavko Goldstein koji je studij povijesti završio kao ja otprilike studij atomske fizike. Tragedija njegove obitelji, misli Brane, dovoljna je da Slaveku iz usta izlaze tvrde i neumoljive povijesne istine. Po toj logici majka Kata Šoljić, koja je u domovinskom ratu izgubila četiri sina, trebala je odmah dobiti katedru na zagrebačkom Filozofskom fakusu. Dobro! Od Tvrta Jakovine i ostalih mladih titoista bila bi sigurno objektivnija. Kaže tako mudri Slavek: "Ustanaku Srbu nisu organizirali ni vodili četnici iako su neki njihovi pristaše u njemu marginalno sudjelovali". Točno veli naš Slavek! Oni su, onako usput i marginalno, nabili na ražanj svećenika Jurja Gospodnetića i skinuli ga tek kad je bio reš pečen. Nastavak te pastoralne ličke priče vidjeli smo kod pada Vukovara i pjevanja lirske pjesme "Oj Slobodane, šalji nam salate, bit će mesa klat ćemo Hrvate...". Samozvani povjesničar nas podučava: "U (nezgodno slovo, ali ne možeš bez njega) suštini on (ustanak) je bio uspješna simbioza životne ugroženosti srpskog stanovništva od ustaškog genocida i energične revolucionarnosti organiziranih komunista i njihovih sljedbenika". I ovdje se plastično vidi sličnost ugroženog srpskog stanovništva iz 1941. g., i 1990. g., kad se počelo s "balvan revolucijom". Samo su devedesetih godina komunisti bili malo bolje organizirani pa su nesebično pomagali ugroženim Srbima. Naročito u Vukovaru, na Ovčari, u Škabrnji, Saborskem, Sertić Poljani, Kijevu, Petrinji i da ne nabrajam previše. Naročito me se dojmio Slavek s tvrdnjom o energičnosti i revolucionarnoj organiziranosti komunista. Ito sve u roku od nekoliko mje seci. Naime, sve do Hitlerova napada na SSSR, naši komunisti na čelu s devetkom Titom, bili su temeljem sporazuma Molotov – Ribbentrop od 24. kolovoza 1939. g., lojalni partneri drugu Hitleru s kojim je drug Staljin podijelio Poljsku, Finsku, Estoniju, Latviju i Rumunjsku. A drug Tuđe je devetku na dresu zadržao do danas kao 9. zločinac u 20. stoljeću.

I na kraju, čitajući argumente Slavka Goldseina moram biti iskren i priznati da me je uvjerio. Ali mu ja ipak ništa ne vjerujem. Možda je Večernjak uz Pofuka i Goldsteina mogao angažirati druge eminentne povjesničare kao što su Dežulović, Tomić, Stazić i Stipe Alfier kako bi što brže došlo do povijesne simbioze dva tako bliska događaja kao što su četnički bal vampira u Srbu 1941.g., i akcija Oluja 1995.g. A tu su nam memoari Slaveka Goldsteina nepresušivo vrelo plitke povijesne demagogije.

Oscar Wilde je napisao: "Memoare najčešće pišu ljudi koje je pamćenje davno izdalo ili u životu nisu učinili ništa vrijedno pamćenja".

A i drugi kolumnist s Dnevno.hr Danijel Vuinac (05. 08. 2014.) slično reagira govoreći o našem dražesnom Pupovcu:

Drug dežurni pljuvač po Hrvatskoj osjetio se prozvanim poručiti da neće u Knin na proslavu Oluje, naravno, zbog groznih Hrvata koji nikako ne žele mir već stalno slave nekakve pobjedenad velikosrpskim fašizmom, i inih klerofašista koji su u Oluji grozomorno zgromili na tisuće goloruke srpske nejači, kao što su mnogi Srbi sigurno uvjereni da su Hrvati, a ne srpski vojnici u sveopštoj bežaniji, gazili tenkovima preko traktora i ljudi. Sa

dubokim žaljenjem možemo konstatirati da tamo također neće „prisustvovati“ ni Teršelićka, kao ni brat naše simpatične ministarke Vesnice, Zoranče. Ni njima ne pada na pamet proslavlјati nešto tako gnusno kao što je hrvatska pobjednička Oluja. Oni će tada radije biti sa svojom braćom Srbima i oplakivati srpske žrtve stradale od zločinačke, ustaške ruke. Ako bi nekim nesretnim slučajem došljeli do Knina, tamo bi vjerojatno razvili svoje umilne transparente na njima tako dragoj cirilici. Međutim, kako bi se začudili da upitaju neke od Srba koji su branili svoju domovinu Hrvatsku, i koji također slave Oluju, što zapravo misle o toj cirilici. Iznenadili bi se da hrvatski branitelji srpske nacionalnosti cirilicu (kao simbol počinjenog zla) teško podnose, čak teže nego najžešći branitelji Hrvati. Ipak, žalosno je gledati kako se ljudi u godinama poput Teršelićke i Pusića i dalje toliko pate, kako još uvijek ne mogu prihvatičinjenicu da Jugoslavije više nema i da je geostrateški projekt Velike Srbije, barem za sada, stavljen adacta. Netko bi Vesni i Zoranu trebao reći, za njihovo dobro, da tolika mržnja nije zdrava. Ne po nas, već po njih. Izjestće ih vlastita mržnja prema Hrvatskoj. Zato bi bilo dobro da im njihovi suborci Zoran Milanović, Ivo Josipović i Vesna Pusić prijateljski objasne da su njihova vremena prošla, da je njihova vojna i politička opcija poražena, i da bi se zbog vlastitog razuma (ako ga uopće imaju) trebali malo smiriti i pokušati nastaviti živjeti, prihvatajući stvari takve kakve jesu (...) Njihovo skvičanje i cvijenje tim više začuđuje jer po pitanju stvaranja nekog novog „bratstva i jedinstva“ (sa srpskim gazdama na čelu, oskors) sve ide kao po loju, čak i bez njihovog potpirivanja vatrice. Sve ide, ne da ide – nego klizi, bolje nego su Milošević i Šešelj ikada zamišljali u svojim najluđim snovima. Ni da su osvojili, pregazili, pobili i porobili cijelu Hrvatsku kako su planirali, ne bi postigli ovo što se sada događa. Spravom se može reći da smo mi pobijedili u ratu, a Srbi evo sada, dva desetljeća kasnije pobjeđuju u – miru (to sam tvrdio još 1996. – Dubrovački vjesnik, 17. 02. 1996., JP).

Zapravo, moram protestirati zbog Pofukove tvrdnje jer iz svih mojih tekstova izravno slijedi usporedba između zločina u „ustanku“, kada su, kako nas podsjeća Hodak, *onako usput i marginalno, nabili na ražanj svećenika Jurja Gospodnetića i skinuli ga tek kad je bio reš pečen i onih u „Oluji“*. Naime, u svim tim člancima, a i u knjizi *Hrvatski genocid: napravili zećeve od Srba* naglašavam kako je mnogo stravičnije od bilo kakvog ubijanja ljudi to što su hrvatski branitelji napravili u „Oluji“. Doista zar nije nešto najstravičnije u povijesti zločina to pravljene zećeve od ljudi? Zapravo mi je žao sve ove koji uviđaju tu zločinačku narav „Oluje“ i pravljena zećeve od ljudi, kada to izravno ne smiju reći, pa sebe izlažu ovakvim podrugljivim tekstovima, ili pak i kaznenim prijavama. Da se jednostavno pozovu na Slobodana Miloševića i ukažu svima kako je strašno biti zec, ili sluga zećevima, svima bi bilo sve jasno, zar ne?

Zar nisu žaljenja vrijedni ljudi koji se moraju praviti da se sve to nije dogodilo? Sve im se raspada, pa se čak u Hrvatskoj ponovo otvara pitanje općeprihvaćenih laži oko logora Jasenovac. Mr. sc. Mladen Ivezić čak je napisao i knjigu „Titov Jasenovac“, a onda (užasa li jednog) s njim naprave intervju u Glasu koncila. Najgore od svega je to što se u tome intervjuu dovodi u pravo korištenje laži u sprovođenju velikosrpskih interesa. U Glasu Koncila ne razumiju da se Srbi i njihove sluge s pravom ljute kada netko iznosi istinu da bi osporio velikosrpske probitke ostvarene onim što je najviše pomoglo Srbima u njihovoj povijesti – korištenje laži kako reče Dobrica Cosić. Ili:

Mi lažemo da bi smo obmanuli sebe, da utešimo drugoga; lažemo iz samlosti, lažemo iz stida, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju bedu, lažemo zbog poštenja. Lažemo zbog slobode. Laž je vid srpskog patriotizma i potvrda naše urođene inteligencije. Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno.“

(Dobrica Ćosić, Deobe)

Zato su s pravom reagirali Predrag Lucić u Novom listu, te Vlado Vurušić i Davor Butković u Jutarnjem listu. Ali u Glasu Koncila nikako da private sve te vrijednosti srpskog naroda i njihovih slugu u RH, pa objavljuju članak Mladena Ivezića, u najnovijem broju Glasa Koncila (53./2014., br. 32-33/2094-2095/, Velika Gospa 2014., str. 39), u odjeljku „Osvrt!“, kao reakciju na pisanje Lucića Vurušića i Butkovića.

Mladen Ivezić

Neuko ponavlaju laži protiv Hrvata

Budući da je moj intervj u izazvao žestoke napadaje dvaju dnevnih listova na Glas Koncila pa i Katoličku Crkvu, slobodan sam zahvaliti onima koji hule jer, osim demonstracije neznanja, brutalne mržnje na istinu i slobodu javnog istupanja, otvaraju i potvrđuju, premda samo neke, znanstvene teme kojima se bavim u proučavanju Sabirnoga i radnog logora Jasenovac.

Recimo, pitanje proširivanja epidemije tifusa. Da su čitali više od 2000 knjiga laži o Jasenovcu, bili bi znali da zatočenici, pa i tifusari, uvijek sami tvrde da su ih liječnici (također zatočenici) tjerali među zdrave lažima da vlasti tifusare ubijaju, a onda su vlasti osnovale posebni odjela za tifusare, gdje su ih liječili i po 3-4 mjeseca. Kada je Josip Broz ostavio izludjele tifusare kao zaštitnicu u bijegu s Neretve i Kozare, uvjerivši ih da će ih ustaše poklati, vlasti su sve ranjenike i tifusare liječile u Jasenovcu, a liječnici zatočenici krali su im lijekove i slali u šumu.

Dobro je što su oni koji se ponašaju hrvatožderski otvorili i pitanje Šaranove jame, za koju S. Goldstein i D. Zatezalo pišu o desetcima tisuća ljudi koji su u nju bačeni te, zajedno s nekim istaknutim političarima u svećeničko-četničkom društvu svake godine nad njom plešu nekakav divljački tam-tam. Na internetu se može naći snimka Vranjicana i Božićevića, u kojoj se vidi, sve u neprekinutu sedmominsutnom kadru, kako se spuštaju na njezino dno i dokazuju da nema tragova ni jedne kosti.

Tako, glede tih novina, možemo zaključiti ono što već odavno znamo: zabranjuju istinu o Hrvatskoj, a neuko ponavlaju laži protiv Hrvata.

Možemo se nadati da će dio njihovih čitatelja početi shvaćati da je taj totalitarizam usmjeren na zaštitu poretku zasnovana na laži, što nam svima nanosi veliku štetu.

Iako je Vuinac potpuno u pravu kada zapravo tvrdi isto što i mnogi drugi hrvatski publicist i kolumnisti da vlast u RH sprovodi velikosrpski Memorandum SANU 2., iako je točno da se ne smije pokušavati istinom osporiti učinke kole su Srbi postigli uporabom laži, ipak se ne bih složio, ako je na to mislio, da ne treba stalno i ustajno napadati one koji govore istinu. Pa i u najnovijem Hrvatskom tjedniku nas upozoravaju na poznate diplome koje su se istakli svojim lažima protiv Hrvata. Na prvom mjestu tu je Carl Bildt autor teze o prekomjernom granatiranju Knina, koji je prvog dana "Oluje" proglašio predsjednika Tuđmana ratnim zločincem (očito znajući da će biti načinjen najveći genocid u povijesti – genocide pravljenja zečeva od Srba). A tu i Paddy Ashdown sa svojom pričom o podjeli Bosne s Tuđmanovom salvetom. Sjetimo se da je Bildt bio proglašen *personem non grata*, ali mu je nova vlast nakon 2000. opet dopustila dolazak u Hrvatsku.

Zato je i moguće da jedan Ivica Marijačić poruči vlastima (Hrvatski tjednik, 07.08.2014.): *Neka se zamisle gdje je to "puklo" između njih i naroda. Krivo su shvatili svoje mandate. Vjerovali su da će promijeniti narod, a izgleda da će uskoro narod promijeniti njih.* Da, istina može zavarati ljude pa mogu prestati vjerovati našim vlastima koje znaju da odgovor na pitanje - što je naš interes - najbolje znaju u Beogradu i Londonu.

PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

DAMIR PEŠORDA: KNJIGA ČITLJIVIJA OD KNJIGA NAMETNIKA NA HRVATSKOJ KULTURI

Osvrt na knjigu: Josip Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2013.

Kao i većina Pečarićevih publicističkih knjiga i ova je najnovija razbarušena. Nastavlja se na neki način na knjigu *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca*, priređenu u koautorstvu s Matom Kovačevićem, a sastavljena je od novinskih članaka, polemika, osvrta na druge knjige, intervjuja, rasprava s okruglih stolova, i to ne samo tekstova koje je napisao sam autor nego i tekstova drugih autora koji se na neki način odnose na Pečarićevu javnu aktivnost i fenomen Thompson u hrvatskoj javnosti. Postavlja se pitanje što tu razbarušenost i raznovrsnost drži na okupu? Je li to Thompson i hajka na njega? Donekle, rekao bih, ali u puno većoj mjeri je to osobnost samoga autora, jednog prilično razbarušenog akademika.

Pečarić se u predasima između svojih intenzivnih znanstvenih, predavačkih i mentorskih aktivnosti strastveno baca u bujicu dnevno-političkih događanja, vođen onim bogomdanim viškom koji od visoko obrazovana i talentirana čovjeka čini intelektualca u pravom smislu te riječi. Naime, nisu ni svi akademici intelektualci u onom plemenitom smislu koje je toj riječi dala dugostoljetna europska kulturna tradicija. One plašljive ili za javno dobro nezainteresirane osobe koje se kreću samo u uskom krugu svoje znanstvene discipline nisu pravi intelektualci ma koliko učene i na svom području kompetentne bile. Intelektualac, da bi uistinu zasluzio taj časni naziv, mora biti svojevrsna savjest društva, razobličavatelj gluposti, nepravde, nepoštenja i intelektualnog licemjerja. Akademik Pečarić sve to jest.

I upravo ta svijest o ulozi intelektualca - koju Pečarić nigdje izravno ne eksplicira, no dosljedno je slijedi – jest ono što okuplja raznorodne tekstove u ovoj knjizi i čini od njih koherentnu cjelinu. Odmah treba dodati da Pečarić pri tome nije intelektualni elitist koji svakodnevnicu, previranja u društvu i život svoga naroda gleda s intelektualnih visina, iz kule bjelokosne. Naprotiv, on do kraja uranja u tu svakodnevnicu, okuplja, motivira i bodri posustalo hrvatstvo kod svojih kolega akademika i drugih intelektualaca, ali i kod običnog naroda. On bez kompleksa citira usporedo misao kakvog znamenitog suvremenog hrvatskog intelektualca i e-mail koji je dobio od kakvog anonimnog čitatelja.

Takav stav logično ga je doveo do toga da stane u obranu Marka Perkovića Thompsona, pjevačke ikone one pučke, narodnjačke Hrvatske. Pečarić je dobro prepoznao

da upravo Thompson u svojim jednostavnim ali moćnim stihovima najbolje pogada hrvatsko narodno bilo, snove i rane, nadanja i strahove hrvatske duše. Jer, budimo iskreno, hrvatstvo danas nema drugog pjesnika osim Marka Perkovića. Posljednji spomena vrijedni stihovi tog žanra iz pera etabliranih pjesnika bili su stihovi Šoljanova "Vukovarskog arzuhala". Na Thompsonovu nesreću nisu ga prepoznali kao pjesnika hrvatstva samo Pečarić i narod nego i oni koji ni nakon dvadeset i nešto godina njezina postojanja Hrvatsku ne mogu prihvati kao činjenicu. Tako su oni, da upotrijebim sintagmu admirala Domazeta, poput "vučjeg čopora" krenuli na Thompsona, a Pečarić u njegovu obranu.

U toj gužvi oko Perkovića oni koriste laži, podvale, novinarsko-kolumnističke iscijedke destilirane mržnje, pa i porezno nasilje, a Pečarić samo željeznu logiku, tu i tamo garniranu humorom i sarkazmom. Rezultat je zasad neizvjestan, ali činjenica je da je Pečarić objavio još jednu knjigu, a Marko Perković još jedan album. Knjiga će, vjerujem, naći brojnu publiku usprkos činjenici da Hrvati baš i nisu poznati kao knjigoljupci, dok za album već znamo da je iznimno dobro prihvaćen od domaće publike, a pozicionirao se visoko čak i na nekim inozemnim iTunes ljestvicama. To ohrabruje, ohrabruje činjenica da se kreativna energija dvojice važnih Hrvata nije istrošila u borbi s protivnicima normalne, hrvatske Hrvatske.

No ni te protivnike ne treba podcijeniti. Iako im stvarnost stalno dijeli pljuske, Gotovina i Markač su oslobođeni, lijeva vlada pokazuje se katastrofalno nesposobnom i nekompetentnom, majčica Srbija zapinje u pregovorima s EU itd. – oni još uvijek drže gotovo sve poluge moći u ovom društvu. Da nije tako, ne bi ova knjiga izlazila u vlastitoj nakladi niti bi Thompson na HTV-u bio zabranjen pjevač. Stoga i Pečarićeva nepokolebljiva vjera u dokaznu moć logike ponekad djeluje pomalo čak i naivno. Bravurozni su tekstovi u kojima logički raščlanjuje i razobličuje napise i izjave svojih, da tako kažem, starih mušterija poput Stipe Mesića, Slavka i Ive Goldsteina, ali i one s, uvjetno rečeno, desnog krila hrvatske političke i medijske scene kao što su Ivan Bekavac, Ante Matić ili Andrija Hebrang. Valja, međutim, uzeti u obzir da gospođa Logika u Hrvatskoj odavno nema pravo glasa. Ako samo malo pomoli glavu, odmah predsjednik Josipović u njoj prepoznaje "ustašku zmiju" kojoj valja satrti glavu, a predsjednik Milanović "elementarnu nepogodu i zlo" u crnoj košulji.

U knjizi Pečarić ne staje samo u obranu Thompsona nego i drugih koji su se u Hrvatskoj drznuli hrvatski misliti, npr. Ante i Ivica Kostelića, Vlatka Markovića, Zdravka Tomca, Line Červara i njegovih rukometara itd. Donosi svoja izlaganja s predstavljanja knjiga don Josipa Čorića i Ivana Relkovića te s brojnih predstavljanja vlastitih knjiga diljem Hrvatske, intervjuje dane različitim medijima, reagirajući, otvorena pisma hrvatskim institucijama i ono što se događalo oko tih pisama... Sve u svemu, cijeli jedan kompleks tekstova istkanih oko njegova društvenog i političkog aktivizma. Ti tekstovi bez obzira na žanrovsку raznolikost, kao i prisutnost drugih autora osim Pečarića, pričaju jedinstvenu priču, to jest kao da ih vodi jedna implicitna narativna logika iako nije riječ narativnom štivu.

To je priča poslijeratne, predugo već tranzicijske Hrvatske napočetku trećeg tisućljeća. Priča u kojoj se ničim opravdani absurd hrvatskog mazohizma nakon ponosnih i pobjedičkih devedesetih pokušava pobijediti logikom matematičara i duhovitošću čovjeka otvorenog životu, uvjerenog da istina i dobro nužno moraju pobijediti laž i zlo. Stoga se može govoriti o stanovitom ozračju optimizma koji izvire iz Pečarićevih tekstova. Njegovi polemični ugrizi nisu otrovni, on nikada ne mrzi, ne zaviruje u tanjure i bračne postelje svojih oponenata, on nema iluzija o njima, ali teško ćete u njegovim polemikama naći i mrvičak mržnje ili zlovolje.

Moram priznati da osobno ne uspijevam pronaći tu vjeru u snagu logike i istine, barem kad je hrvatska stvarnost u pitanju. Znam, doduše, da je i sam akademik Pečarić često u ovih posljednjih desetak i više godina padao u svima nama dobro poznati hrvatski očaj, najavljujući čak i da više neće pisati ovakve knjige. Tada bi se bacio na znanstveni rad, često odlazio i u inozemstvo, uglavnom Pakistan. Po naravi nisam zavidan čovjek, ali moram priznati da sam Pečariću katkad zavidio na tim njegovim "Pakistanima". Na činjenici da ima jedan prostor po kojom ne mogu vrludati kojekakvi Dežulovići, Mijići, Tomići, Pilići i slični, matematički prostor brojeva i apstraktnih pojmovova i geografski prostor dalekog Pakistana kao svojevrsni azil. Ja te sreće nisam, snalazim se samo s riječima, a tu gore spomenuti vedre i oblache. I baš stoga dobrodošao nam je čovjek kao akademik Pečarić, koji kao od šale u predahu između dvaju odlazaka u Pakistan složi knjigu i pitkiju i čitljiviju od knjiga tih nametnika na hrvatskoj kulturi i hrvatskom medijskom prostoru.

Hrvsijet, 30. 04. 2013.

ČAVOGLAVE ILI KNIN / THOMPSON ILI PROTUDRUŠTVO, III.

Očito nisam jedini kojemu je dvojba Čavoglave ili Knin pitanje želudca. To sjajno opisuje Mirela Pavić u Hrvatskom tjedniku 15. 08. 2013.:

Valjalo bi zato promisliti dobro oš li slavit il neš. Nešto časno. Na časan način. Posebice ako se radi o najvećem državnom prazniku. Men se čini da je tu tribal odlučit drobićem. Oćureć, želudcem. Ne onim doslovnin, jerboa, niko više nije željanjanjetine toliko da bi se iša nažderavat vamo ili tamo džabe, vengo želudcem, u smislu probavljivosti informacija koje želiš tamo čut. A želudci sun am sve više nalik prezivačkima, s četiri dijela. Dobro bi bilo počet i preživat. Lakše je. Vako, kad pane, pane vaik u istu prazninu, a i naglo progutat ovoliko nakupljenih knedla nemoš nikako. Al zato jema vaik onih kojima je želudac nalik đonu od cipela. Pa nek im bude. Samo da in teško ne padne uperen pogled u dojučerašnje kalfe nikih čudnih ljudi, čudnih mista i čudnih izjava. Da in ne padne teško ono što su davno potpisali u pismu, a porekli. Drugo, danima je potiho najavljivano odlaženje puste policije Ranka O(P)stoj(N)ića u Čavoglave. Išlo se tajno, lex-chavoglavus kopati po džepovima publike. Našli su, uz sve brojke (koje taje strogo u medijima – broj policajaca nigrde u javnosti nije iziša) i jedinke ubaćene kao u najcrnjem komunističkom raku na seoskim svadbama i dernecima, kad se za Vilu Velebita tri dana odlazilo gledat druga Titan a slici neke šugave ćelije u kojoj si moga upoznat kakvog jadnička sličnog sebi i s njim šaptat te dane u nekoj ćelijskomračnoj slobodi disanja i govora (bila je ta ćelija sigurnija za prozborit od vlastite kužine); dakle, nakon što je Ostojić paša posla diviziju policije, nemilim i pregalačkim radom, u poštenju svoga obraza, divizijanti su uspili nać cila četiti upaljača i dvi majice s neprimjerenum obilježjima. Na oko 100 tisuća ljudi...

Ranka Ostojića spominje u istom broju Hrvatskog tjednika i Ivica Marijačić u tekstu *Život sa crvenim kmerima na vlasti doista znade biti tragikomičan* podsjećajući nas kako je upravo on predao u ruke engleskoj obavještajnoj službi potragu za generalom Gotovinom, te i sam bio na čelu jednog tima koji ga je lovio, a danas hapsi zviždače u Kninu.¹ A doista treba imati *želudac nalik đonu od cipela* kad vidite Josipovićev komentar:

Bilo je žalosno slušati i gledati kako grupa ljudi u Kninu ponizava sve nas koji smo došli odati počast našim braniteljima i proslaviti pobjedu. Pljunuli su u lice svim braniteljima.

Kao i Ivan Runje (*Milanović, Josipović i Leko nisu svojom voljom slavili Oluju*, Hrvatski fokus, 16. Kolovoza 2013.²) dovoljno je spomenuti kako je Josipović odlikovao Vesnu Teršelić, predsjednicu protuhrvatske udruge Documenta kojoj je osnovna zadaća dokazati da je *Oluja* zločinački pothvat zločinačke organizacije, a za to im ova vlast izdvaja ogromna sredstva! Da se još uvijek nadaju da će Dokumenta odraditi tu svoju zadaću pokazuje, ne samo to što je debelo plaćaju za tu antihrvatsku rabotu, već i to što u Kninu uopće nisu spomenuli ni Oca hrvatske države akademika Franju Tuđmana ni ratnog ministra Gojka Šuška.

Doista treba imati *želudac nalik đonu od cipela* kad u članku Tihomira Dujmovića pročitate kako nam sve današnja vlast „dokazuje“ kako odaju *počast našim braniteljima* i

¹ Vidjeti Priloge

² Vidjeti Priloge

proslavljuju pobjedu u Domovinskom ratu (<http://www.dnevno.hr/kolumni/tihomir-dujmovic/93240-lijeva-i-desna-hrvatska-dva-svijeta-koja-se-uopce-ne-razumiju.html>):

LIJEVA I DESNA HRVATSKA - DVA SVIJETA KOJA SE UOPĆE NE RAZUMIJIU

Nema dana da se bar jedna cigla te jedva sazdane države Hrvatske ne sruši, nema tjedna da bar jednom ne brišemo pljuvačku s lica hrvatske države i njezinih osnivača, nema faktički niti jednog društvenog ili političkog događaja u kojem ne čujemo stari jugoslavenski lavez!

Ogulinski branitelji traže istragu i istinu o noćnoj eksploziji 5. kolovoza u centru grada

Nevažan, trivijalan ako hoćete i neozbiljan, ali glasan lavez, poput izjave pjevača Massima Savića da su hrvatskom glazbenom scenom od 1990. do 1995. vladali neki važni ljudi koji su bili u stanju stati na branik domovine, ali ne i na branik umjetnosti, do prevažnog, presedanskog, rušilačkog, izdajničkog u elementarnom smislu, događaja i činjenice da smo došli do toga da su četnički ratni diverzanti koji su osobno ovdje palili i klali, došli podignuti spomenik svojoj borbi, a za ovaj put su samo održali liturgiju poginulima. Spomenik ćemo podići iduće godine, poručili su nam prije odlaska. Što je to, ako ne pljuvačka na lice Hrvatskoj i svima koji su je stvarali?

Paralelno s tim imate apel branitelja ogulinskog kraja koji traže istragu i istinu o eksploziji koja je u jednoj ogulinskoj sedmerokatnici odjeknula točno 5. kolovoza, eksploziji koja je razvalila dva stana, da bi rezultati prvog uviđaja govorili da se u podrumu jednog ogulinskog Srbina čiji je sin bio pripadnik Martićeve vojske pronašlo 15 bombi, pet, šest kilograma vojnog eksploziva, automatska puška i streljivo! I to nije nikakva vijest za hrvatske medije??? Od eksplozije do koje je došlo u podrumu, ozbiljno su oštećena dva stana, mrtvih na sreću nema, ali zar je to razlog da se ovom nevjerljivom događaju ne posveti primjerena politička i medijska pažnja? Što se čeka? Da ljudi uzmu oružje i organiziraju vlastite straže, kako bi spriječili da drugi put sličan pacijent ne digne u zrak neku drugu zgradu? Pukim slučajem, nevjerljivim spletom okolnosti, ovdje nije došlo do lančane reakcije eksplozija, inače bi imali doslovno stotinu mrtvih u toj sedmerokatnici i tko zna koliko mrtvih i ranjenih koji bi se taj tren našli na autobusnom i željezničkom kolodvoru koji se nalazi posve blizu te sedmerokatnice!

Da se sličan događaj dogodio u nekom mjestu sa srpskom većinom, a da je oružje i eksploziv pronađen u podrumu Hrvata i Josipović i Milanović bi se istu tu noć digli na noge i krenuli dati podršku nevinom svijetu. Mesić bi pješice krenuo iz Zagreba stati uz njih! U Ogulin nije došao nitko, nije čak bilo ni jedne televizijske kamere koju je taj događaj zanimalo. Hoće li doći ako se pojave noćne straže uznemirenih Ogulinaca? Hoće li ih nazvati ekstremistima? Hoće li reći da pretjeruju? Hoće li Pupovac na to reći da tako nešto sad uznemiruje lokalne Srbe? Pogledajte plodove Pupovčeve politike u Udbini gdje Srba ima 51 posto isključivo zato što im i kod glasovanja i kod popisa stanovništva glasove daju Srbi koji tamo uopće ne žive! Sada se s usijanjem ide korak dalje te će na tamošnjoj proslavi Preobraženja nastupati „Jandrino jato“ bivši službeni orkestar sjeverno-dalmatinskog korpusa krajinske vojske. Isti sastav koji je godinama pjesmom hrabrio četnike prije velikih pokolja. I nitko niti riječi prosvjeda protiv ove prostacke provokacije! Pogledajte što se dogodilo

u Vukovaru gdje su na juniorskom košarkaškom prvenstvu na utakmici Srbija - Grčka, navijači iz Borovog sela donijeli srpsku zastavu na čirilici, a beogradski mediji pišu da je Vukovar pokazao da je srpski grad jer da su imali frenetičnu podršku s tribina. Neka barem pošalju zahvalnicu Milanoviću koji ima prilike vidjeti kako će stvari izgledati kada uvede dvojezičnost u Vukovaru! To će samo zemljopisno biti hrvatski grad! Jer, Srbi su shvatili da nikadu Zagrebu nije bilo nacionalno neodgovornije vlasti i što god poduzeli sve je dopušteno! I četničke zastave i četničke pjesme čak i četnički spomenici!

Četnici dižu spomenike po Hrvatskoj?

Jer, što ćete više, kad Josipovićeva 'nova pravednost' podržana novim svjetonazorom koji nam je obećao Milanović dopušta da bivši zapovjednik diverzantskih jedinica 'kordunaškog korpusa' Željko Vukelić dolazi u selo Žirovac, (na pola puta između Gline i Dvora na Uni) s ambicijom da podigne spomenik svojim suborcima i žrtvama Oluje! Srpski ratni diverzant, u prijevodu specijalac, ima obraza dolaziti u Hrvatsku objašnjavati što smo to mi u ratu radili? On planira podići spomenik srpskim žrtvama zbjeđa u Oluji premda je sam general Novaković srpskim medijima priznao da je njegova tenkovska jedinica 'dio puta prošla kroz kolonu jer se žurila na sastanak s generalom Mladićem'. (Nije samo Teršelička priateljica i suradnica današnjih vlasti. Tu je i Zoran Pusić. O tome kako on na Hrvate svaljuje odgovornost za ovo što je priznao sam Novaković pogledajte na portalu Dnevno.hr, 14. 08. 2013., op. JP) Dakle, Novakovićevi tenkovi su zgazili srpske izbjeglice, ali kako je u Josipovićevoj i Milanovićevoj Hrvatskoj sve moguće, sve osim da se ultimativno od Srbije zatraži povrat otete zemlje, umjetnina, kulturnog blaga, informacija o nestalima i last but not least, ratne odštete, mi smo protekli vikend imali u Hrvatskoj 'službeni posjet' srpskog ratnog specijalca koji je u ratu poklao tko zna koliko Hrvata, koji nam docira o našoj krivnji u gaženju civila u zbjeđu kod Oluje. Dakle, i to je moguće! Kao da Hitlerovi specijalci dolaze u Francusku podizati spomenik njemačkim žrtvama! Bi li Josipović dopustio da bilo koji elitni Hitlerov komandos podiže spomenike po Hrvatskoj kakvih 20 godina iza rata? Ni lud! Ni on, ni njegov otac! Ni Milanović ni njegov otac! Ali, srpski ratni komandos u Josipovićevoj i Milanovićevoj Hrvatskoj može odavati počast svojim suborcima koji su rušili hrvatsku državu!

Prvi koji je izašao iz Vukelićevog autobusa što je došao na liturgiju, Mile Milošević, predsjednik srpskih ratnih veterana, sav ponosan Jutarnjem listu je prijavljen da je kao tenkist ranjen u Vukovaru 1991. 'gdje je išao braniti svoju zemlju od ustaša'?! I odmah se i predstavio kao četnički vojvoda! Nisu li hrvatski partizani i hrvatska ljevica nekad ratovali protiv četnika? Ne bi se rekli po ovom tretmanu! Ili su zapravo u ideoološkom smislu, njihovi jedini protivnici bili - ustaše? Taj uvjetovani refleks protiv ustaša postoji i danas pa tako Josipović ističe da neće u Čavoglave dok god tamo bude neprikladnih obilježja. Jesu li četnička obilježja prikladna? Ako nisu, zašto revolt na svaki znak kad se pojavljuju četnička obilježja nije isti kao kad se radi o ustaškim obilježjima?

Zašto je hrvatska policija dozvolila da delegacija koju predvodi četnički specijalac dolazi ovamo dogovarati lokaciju gdje će podići spomenik svojoj borbi i svojim žrtvama u toj borbi? Naravno da to nije spomenik slučajnim civilnim žrtvama! Jer ni organizator svega toga nije slučajni civil nego elitni srpski komandos! Ali, ako se oko toga lijeva i desna Hrvatska ne razumiju i ne misle isto, oko čega će se onda složiti i ujediniti? Ako ljevičarskoj eliti što vlada zemljom, eksplozija u Ogulinu nije razlog da

odu na lice mjesa i pošalju poruku uznemirenom stanovništvu, onda o čemu možemo uopće razgovarati nadajući se suglasnosti? Ako hrvatska policija šalje ophodnju da prekopa Thompsonov stan u potrazi za oružjem i ista ta policija dopušta, dapače, daje pratnju srpskom specijalcu da nam pljune u lice, unatoč na tu temu prejasnoj izjavi generala Novakovića, onda mi živimo na dva kraja svemira!

Massimo Savić i kninski balvani u njegovim očima

Ako pak, da se vratim na početak teksta, nije normalno, logično i shvatljivo da ljudi u ratu brane svoju domovinu i dok im granate padaju po glavi, vode računa o elementarnoj egzistenciji, o egzistenciji svoje obitelji i čitave nacije, nego im 18 godina kasnije Massimo ima pravo docirati da su hrvatskom glazbenom scenom od 1990. do 1995. vladali 'neki važni ljudi koji su bili u stanju stati na branik domovine, ali ne i na branik umjetnosti', onda to znači da se ta patologija pljuvanja po svim mogućim i nemogućim segmentima stvaranja te države širi kao gripe. Da, naravno da su i pisci i umjetnici i slikari i pjevači i umjetnici svih boja u trenutku dok im je trećina zemlje okupirana stali na branik domovine. Da to nisu napravili ne bi ih bilo, ni njih ni domovine, ni buduće hrvatske umjetnosti. Ne sjećam se ni jednog stiha kojeg je Massimo u pjesmi 'Moja domovina' otpjevao zajedno s pjevačima i pjevačicama iz cijele Hrvatske koji su čvrsto stali uz domovinu i to posve umjetnički. Bila je to ljudski odgovorna gesta, ponosna i solidarna, na crti činjenice da je tada to doista od njih tražila povijest. Povijest umjetnosti ako hoćete! Massimu Saviću evidentno domovina ne znači puno, ali da mu tako maloznači da nije bio kadar otpjevati jedan stih u 'Mojoj domovini', to je zastrašujuće. Jer njega tada tamo nema! Ali danas ima obraza docirati!

Možda griješim, ali ne pamtim da je ponekad u ime ljudske i umjetničke solidarnosti s ranjenom Hrvatskom zapjevao i tako pomogao na kakvom humanitarnom koncertu za žrtve Domovinskog rata! Recimo u niza humanitarnih koncerata za hrvatske ratne invalide! Ne morao on to ni po kojem slovu zakona naravno, nije to utuživo, ali ne vidim po čemu je to superiorno ostati na braniku umjetnosti, ali ne i na braniku domovine dok ona gori! I s time se hvaliti 18 godina kasnije! I pogledajte paradoksa: niti tada, niti 18 godina kasnije, kao ni sve ove godine nakon rata, nitko Massimu ništa ne zamjera, ali on ima potrebe onima koji su stali uz domovinu danas prigovoriti da su izdali umjetnost! On i danas misli da se domovinu kad je napadnuta može i smije izdati? Ikakvaje to umjetnost koja traži izdaju domovine koja se brani od agresije? U ime kakve to umjetnosti je dopuštena izdaja topovima i tenkovima napadnute domovine? Jesu li Francuzi, Englezi i Amerikanci što su ustali protiv fašizma izdali umjetnost ili su je branili? Da je Hrvatska izgubila rat, Ceca Ražnatović bi ovde bila umjetnost! I tako, netko letvom razvali tu jadnu Hrvatsku po glavi, netko joj opali šamar, netko je cipelari, netko je gura i odguruje od sebe, a postoje i mali i sitni likovi koji ju grickaju po rukama i nogama da i oni daju svoj doprinos toj monstruoznoj borbi kakvu u Europi nitko ne vodi na ovaj način. Koliko vas još ima koji će tražiti trun u oku hrvatske države ne vidjevši balvane, najčešće kninske balvane u svojim očima?

Naravno, nesmijemo zaboraviti ni glavne medije u Hrvatskoj i njihovu ulogu u problemima s našim želudcima. O tome piše Zvonimir Hodak u članku *U Kninu je pala zadnja prnja*

koja je skrivala nedemokratičnost lijevih medija, Dnevno.hr, 12. kolovoza 2013. Evo završnog dijela Hodakova teksta:

Knin, ljeta Gospodnjega 2013. godine! Oko 5 000 ljudi na proslavi Dana domovinske zahvalnosti kojega je ne tako davno genijalni Ivo Škrabalo pokušao smjestiti u 3. siječnja. Iako je pretumbao bez ikakve logike sve druge praznike, ovaj mu nije uspjelo, mada njemu nikada nije bilo jasno zašto je taj praznik baš u taj dan i povodom tog događaja. Skupili se generali – naši i njihovi. General-turist Đakula sjaji od sreće jer nema Pupovca. Jadranka Kosor s ogromnim sombrerom i željom da ju uoče svi osim Gotovine koji bi joj mogao izraziti žaljenje zbog sramotnog poteza Haškog suda kad je Jaci zabranio daljnje uhićivanje diljem Hrvatske, Gotovinih branitelja i pomagača. Talijani kažu da za dobre stvari treba vremena. Odlične se događaju odmah. I odlična se stvar dogodila u Kninu. Predsjednik Vlade Milanović održao je vrlo korektan i mudar govor. Međutim, dio auditorija žestoko mu je zvždao. Nije to ni prvi ni zadnji slučaj da rajažviždeći iznosi svoj stav o nekoj osobi ili situaciji. Ali to ne kuže policijaci duha koji su se odmah uzbudili. Ali ne i oni pravi. Oni samo uhićuju, a policijaci duha u mračnoj ekstazi sline o uvredama hrvatskih dužnosnika i traže optužnice. Znaju oni kako su s takvima postupali njihovi stari i 1945., i 1971., i 1982. g. Davorka Blažević, Zlatko Šimić, Snježana Pavić, Robert Bajruši i slični digli su se na zadnje noge. U Njihove komunističke lubanje ne mogu ni u 21. stoljeću ući ni najjednostavnija demokratska pravila. Oni neće nikada shvatiti da je policijsko privođenje ma i jednog prosvjednika kao i potraga za zviždačima direktni i vulgarni napad na slobodu govora, izražavanja vlastitog stava o političarima i vlasti koju oni predstavljaju. Ti medijski boljševici svojedobno su bili oduševljeni kad se na Trgu bana Jelačića vrijeđalo i zviždalo Tuđmanu i HDZ-ovoju vrhuški. Dobro, tada je to imalo razlog. Koji je vrag tjerao tog generala da razjebe tu idiličnu državu radnika i seljaka u kojoj je tekao med i mljeko i u kojoj su svi narodi bili jednaki, a neki i malo jednakiji. Onda se Snježana Pavić nije sjetila napisati, kao što je to napisala neki dan: "zviždati šefu države – gori ste od Martića". Malo me zbujuje što Snješka ima tako loše mišljenje o Miljanu Martiću. Tako su se hrvatski ljevičarski mediji, u stilu jeftinog plovećeg kazališta, zgražali nad kninskim incidentom i pri tome svima pokazali kako im je jadan i zakržlao demokratski potencijal. Demokracija da, ali ne za klasne neprijatelje kako bi rekao njihov duhovni vođa, Josip Broz. Zato tvrdim da se u Kninu dogodila odlična stvar. Pala je i zadnja prnja kojaje skrivala nedemokratičnost lijevih medija. Dajte im vlast i odmah će Zvonimirova ulica biti preimenovana u Ulicu socijalističke revolucije, Jelačićev trg u Trg bratstva i jedinstva itd. Maksimirski će stadion opet biti pun onih koji ne stanu u Remetinec i ostale zatvore. Potpuno je nevažno što smo sada već u ljetu 2013. g.

Istodobno se u Čavoglavama skupilo oko 150 000 "ustaša", rigidnih desničara, janjičara, ognjištara i mrzitelja svega osim Tuđmana i Hrvatske. 6. 8. o. g., u podnevnim vijestima HRT-a o tome ni slovca. To ti je naša "javna" TV! Sad zamislite da se u Čavoglavama skupilo 150 000 sljedbenika duginih boja. Oni su vijest jer misle seksualno drugačije od nas. Oni u Čavoglavama 5. 8. misle drugačije od onih u Kninu. Ali neće dugo. Oni 25. 5. u Kumrovcu misle potpuno drugačije od onih koji obilježavaju 23. 8. dan kad se cijeli svijet sjeća svih žrtava totalitarnih režima. Njihove vampirske oči vrebaju nas svakog 25. 5. s ekrana HRT-a. Za svoje zločine nikada neće na sud, ali presudit će im godine. Nije ni to loše jer i to spada u vid borbe za bolju

povijest u Hrvata. Woody Alen je rekao: "S pozitivne strane smrt je jedna od rijetkih stvari koja se može izvesti ležeći".

Lex Perković i nadalje zbumnjuje siti i zadovoljni hrvatski puk. Mnogi su stali zbumjeni što je s datumom 23. 8. željela povjeronica za pravosude EU-komisije Viviane Reding. Hrvatski lijevi mediji odmah su skužili da je to Dan sjećanja na žrtve totalitarnih i autoritarnih režima te da se to odnosi na fašizam i nacizam. Zlobni desničari šire famu da se to odnosi i na komunizam. Znači da su i ljudi posebnog kova, kako su komunisti infantilno tepali jedni drugima, također činili zločine. To je iznenadilo infantilne Hrvate koji su se krstili i međusobno si ponavljali "prosto ne mogu da verujem – komunisti činili zločine? Ma ajte, molim vas!" Iznenaden i uvrijeden bio je i Laci Matejić. On je bio uvjeren da svi koji su u komunizmu činili zločine već su kažnjeni pa mu nije jasno što sad ovi iz Unije hoće. No, um caruje dok snaga ne popiz..... ! Cinkao nas tip iz Bundestaga. Ministar Miljenić se znoji. Pa i temperature su podiviljale! Kakovrijeme brzoprolazi. 25.6. o. g., smo zadnji put slavili Dan neovisnosti, a 23. 8. o. g., se već suočavamo s bezbol palicom EU Komisije. Ljubimac Vesne Pusić Aca Vučić kaže neki dan: "Trebamo jaku i moćnu Srbiju da pomognemo Srbima ma gde oni bili!" Blago Srbima! Oni grade jaku i moćnu državu, a mi imamo problem uskladiti svoje zakone s EU propisima te da slušamo Mihu Kekina i Olivera Frlića kako smo ustašoidni i zatucani te slušamo Thompsona umjesto Kekina. Ako još netko nešto samozucne protiv tih časnih Hrvata, mrko će nas pogledati iz EU Komisije. A u Srbiji sve je isto kao i pre. Vladika Anastazije Rakita na misi za poginule kaže: "Hrvati pred Bogom slave taj dan. Zašto slave? Za 250 000 prognanih građana? Jedva čekam da i Srbija uđe u EU!"

I na kraju Ante Tomić o likovima koji su slikani na kninskoj tvrđavi u vrijeme Oluje kaže: "Meni je najgori od svih Mirko Norac Kevo. Tupo lice užasa." Zanima me je li itko video lice Ante Tomića u kaubojskom šeširu. Po danu, ne noću. Ezop je napisao: "Ljudima je tuđa nesreća najbolji lijek vlastitoj."

Zapravo nije mi jasno zašto Dujmović misli da se lijeva i desna Hrvatska ne razumiju. Meni se čini da se razumijemo veoma dobro. Za mene su oni pokvareni četnici i kao takvi prirodni uzrok problema za moj želudac. Njima je jasno da mi volimo ono što oni mrze – hrvatski narod i hrvatsku državu! S druge strane ipak je u pravu kad govori i o našem nerazumijevanju. Oni vjerojatno i ne mogu razumjeti da netko ne voli biti srpski sluga? A nama je još teže razumjeti kako netko to voli. I to nakon Domovinskog rata kada su u Oluji naši bojovnici od njihove vojske napravili zečeve koji su u tom svom zečjem strahu gazili vlastiti narod.

Ali vratimo se Mirele Pavić koja u svom tekstu spominje kako su nakon Dana pobjede još 2 dana vrštale novine i portalni o nemilim zbivanjima a prije svega o dvojnosti dviju najvećih proslava. Slično Thompsonu gđa Pavić kaže:

... a meni je žaj što ih nema velikih barem deset.

Dopustite mi, ipak, da budem malo i matematičar. Ne radi se o dvije velike proslave! Velika je samo ona u Čavoglavama gdje se okupilo od 24-30 puta više ljudi nego u Kninu! Drugim riječima trebalo bi organizirati u 24 do 30 gradova proslave slične onoj u Kninu da bi broj posjetitelja bio ravan onom u Čavoglavama.

Je li to uopće moguće? Znamo da se u svim gradovima u kojima su ove vlasti organizirale proslavu ulaska u EU okupilo ukupno manje ljudi nego što je bilo na

Thompsonovom koncertu u Splitu. Zapravo dvojba iz naslova mog teksta ne postoji. Besmisleno ju je uopće i postavljati dokle god narod zna da vladajući političari "proslavljuju" Dan pobjede. Dan koji su oni doživljeli kao ogroman PORAZ. Jer što bi drugo takvima i mogla značiti najveća hrvatska pobjeda?

Josip Pečarić

Hrvijet, 19. 08. 2013.

DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.

PROF. DR. SC. ZDRAVKO TOMAC,

ZDS I STATUT GRADA VUKOVARA IZBEZUMILI PETU KOLONU U HRVATSKOJ!

Dnevno.hr: 09. 09. 2015.

Kada se povežu izjave četničkog državnog vodstva Srbije u posljednje vrijeme, izjave i politika svetosavske Pravoslavne crkve i pete protuhrvatske kolone u Hrvatskoj, nema dvojbe da petu ofenzivu vode zajednički i usklađeno pušu u isti rog

Protuhrvatska peta kolona pokrenula je novu "petu ofenzivu" protiv Hrvatske. Dva su povoda. Promjene Statuta Grada Vukovara i pismo predsjednici Republike i predsjedniku HDZ-a Tomislavu Karamarku o pozdravu "Za dom spremni", koje je potpisalo više od tri tisuće ljudi na čelu s akademikom Josipom Pečarićem, koji je i inicijator pisma.

I na promjene Statuta Vukovara i pogotovo na pismo sručila se prava lavina uvreda, zavladala je prava histerija. Nema ni jedne grube riječi, ni jedne uvrede koja nije javno izrečena, osobito protiv Josipa Pečarića i hrvatskih biskupa Valentina Pozaića i Vlade Košića. Nakon što je zadarski nadbiskup Želimir Puljić progovorio o pozdravu "Za dom spremni" i spomenutom pismu, ustvrdivši da u nas nema tabu tema i da o toj temi treba ozbiljno raspravljati ako toliki broj ljudi javno iznosi svoje mišljenje zbog kojih su sotonizirani, i na njega se obrušila peta kolona.

Istu sudbinu doživjela je i promjena Statuta Grada Vukovara. Vukovarska vlast i vukovarski branitelji proglašeni su ne samo ustašama, nego fašistima i rasistima najgore vrste. Predloženi su i neki nevjerojatni prijedlozi koji pokazuju koliko su još komunistički totalitaristi snažni, koliko još ne odustaju od represije prema svima onima koji drukčije misle. Javili su se brojni policajci ljudskih duša, svi oni koji su u ovih 25 godina postojanja hrvatske države provodili prave ofenzive protiv hrvatskog naroda i branitelja, protiv hrvatskih nacionalnih interesa. Tako da bi se ova ofenziva, po ugledu na ofenzive u toku NOB-a, mogla nazvati peta ofenziva. Još je nešto interesantno. Na skoro istovjetan način ofenziva je pokrenuta od strane državnog vodstva Srbije, posebno četničkog četverolistu Nikolić- Vučić- Vulin i Dačić. Njima se pridružila i svetosavska srpska Pravoslavna crkva na čelu s patrijarhom Irinejom koji je usred Hrvatske najprije zaskočio nadbiskupu Puljića

i mimo protokola ga triput izljubio da se pred TV kamerama pokaže tko određuje protokol, tko vlada. Da bi zatim iznio nevjerljivu laž i uvrednu ustvrditi da su Srbi, duduše, činili zlo Hrvatima ali mnogo manje nego Hrvati Srbima. Kada se povežu izjave četničkog državnog vodstva Srbije u posljednje vrijeme, izjave i politika svetosavske Pravoslavne crkve i pete protuhrvatske kolone u Hrvatskoj, nema nikakve dvojbe da tu ofenzivu vode zajednički i usklađeno odnosno da pušu u isti rog.

Velikosrpski fašisti – žrtve, hrvatski antifašisti – fašisti!

Pokušavaju napraviti kopernikanski obrat. Velikosrpski fašisti, koji su učinili grozne fašističke zločine, pretvaraju se u žrtve, a istinski hrvatski antifašisti, na čelu s vukovarskim braniteljima, pretvaraju se u faštice, koji sada oduzimaju prava nevinim Srbima i prema njima navodno vode fašističku i rasističku politiku.

Zato je važno ne podleći novoj ofenzivi iz Srbije ali i iz Hrvatske u kojoj se ponovno svuda vidi jačanje fašizma i ustaštva u Hrvatskoj. Posebno je opasno kada dio “hrvatske” politike i medija prihvata velikosrpske optužbe da su u Vukovaru na vlasti fašisti i rasisti koji ukidaju prava Srbima, koji poručuju Srbima da nisu dobrodošli u Hrvatskoj. Pitam te navodno hrvatske političare ako Srbni nisu dobrodošli u Hrvatskoj kako to da u hrvatskoj vladu, kada se uzmu zajedno ministri, zamjenici i pomoćnici ima više od trećinu Srba, iako ih u Hrvatskoj ima svega pet posto, i kako to da se nitko ne buni protiv toga.

Mislim da je krajnje vrijeme da Hrvatski sabor otvoriti ozbiljnu argumentiranu raspravu, da utvrdi koliko se realizirala Deklaracija o Domovinskom ratu, ocijeni hrvatsku unutrašnju i vanjsku politiku i argumentirano odbaci napade na Domovinski rat, a pogotovo napade da je Hrvatska nasljednica NDH, da je fašizirana i ustašizirana država. Potrebno je činjenicama s najvišeg mjesta pokazati i dokazati da u Hrvatskoj u borbi za stvaranje i obranu samostalne Hrvatske nije bilo ni ustaštva ni fašizma ni nacizma, što se tiče hrvatske politike i hrvatskih branitelja. Ali isto tako treba pokazati i dokazati da se Hrvatska ponovno borila protiv novog srpskog fašizma, koji je pokušao oteti Hrvatskoj velike dijelove hrvatskog teritorija, sprijeciti pravo hrvatskoga naroda na vlastitu državu te ognjem i mačem i genocidom kao ciljem rata stvoriti veliku Srbiju. Tijekom obrambenog rata, rata protiv novog fašizma, Hrvatska se u svom Ustavu jasno odredila da stvara državu koja je antifašistička, nasuprot NDH, znači da nema nikakve veze s NDH-om, Pavelićem i ustaštvom.

U Hrvatskoj ne postoji ni fašistička niti nacistička desnica

Ni u vrijeme Domovinskog rata ni danas u Hrvatskoj, osim pojedinačnih ekscesa, nije bilo ni ustaštva ni fašizma. Nema ga ni danas, za razliku npr. Od Njemačke, Nizozemske i drugih država gdje je jaka nacistička i fašistička desnica, u Hrvatskoj ne postoji ni jedna politička stranka koja bi mogla dobiti zastupnika u Hrvatskom saboru, a koja se zalaže za fašizam. U Hrvatskoj nema političke snage koja za govora fašistička i nacistička načela. Zato je sramotno demokratsku Hrvatsku, zato je sramotno hrvatske branitelje koju se stvorili demokratsku Hrvatsku, zato je sramotno one koji su potrošili fašističke i srpske logore lažno optuživati da su postali novi fašisti. Još je sramotnije kada navodno hrvatski političari srpske faštice u Vukovaru i drugdje pokušavaju pretvoriti u navodne žrtve rastućeg hrvatskog fašizma i nacizma.

Treba još jedanput ponoviti, a što nije teško dokazati bezbrojnim činjenicama, da je jedini fašizam koji je u Hrvatskoj postojao bio četnički velikosrpski fašizam.

Bez obzira na želju pape Franje da Crkva u Hrvata bude most prema Srpskoj pravoslavnoj crkvi, a onda i Ruskoj, u provođenju velike Papine ideje o ekumenizmu kao projektu

izlaska iz sadašnje svjetske krize, i Crkva u Hrvata, ali i hrvatska državna politika moraju istinom pokazati da patrijarh Irinej podvaljuje i masno laže kada tvrdi kako su Hrvati u Domovinskom obrambenom ratu činili Srbima više zla nego Srbi Hrvatima. Nisu Hrvati stvorili ni jedan koncentracijski logor za Srbe, ali Srbi jesu, tisuće Vukovara držali i mučili u koncentracijskim logorima u Srbiji. Nisu Hrvati masovno ubijali ranjenike, ali Srbi jesu načinili Ovčaru i druge masovne grobnice. Nisu Hrvati ispalili ni jedan metak na srpske gradove u Srbiji, ali su Srbi sustavno razarali ne samo Vukovar nego i Dubrovnik, Zadar, Vinkovce, Osijek, Županju, Slavonski Brod, Sisak, Karlovac, pa čak i Zagreb.

Srpski agresori ponašali su se kao fašisti i riječju i djelom

Hrvati su optuživani da su prekomjerno granatirali Knin u kojem je poginuo jedan Srbin. Ali se skriva i ne priznaje istina da su Srbi razarali hrvatske gradove sustavno i planski, samo u Slavonskom Brodu ubijen je jedan razred djece a Vukovar je razoren do temelja. Nisu Hrvati željeli ni pedalj srpske zemlje, ali srpski agresori su željeli veliki dio Hrvatske i Bosne i Hercegovine priključiti velikoj Srbiji, a to su radili sustavnim razaranjem i ubijanjem. Nisu Hrvati masovno silovali Srpskinje, ali Srbi jesu Hrvatice.

Dakle, nema nikakve dvojbe da su se Hrvati u Domovinskom ratu borili protiv novog srpskog fašizma, da su Srbi bili fašisti, ne po tome što su govorili i pjevali nego po tome što su radili. Nisu samo pjevali "Slobro, pošalji nam salate, bit će mesa klat ćemo Hrvate", nego su to sustavno na djelu i radili.

Nakon svih tih činjenica, čovjeku pamet stane, kako je moguće da patrijarh Irinej dođe u Hrvatsku i govori kako su Hrvati načinili više zla Srbima!

Nakon svega što se dogodilo u Vukovaru, teško je ostati miran na izjavu ministra Vulina da se danas u Vukovaru provodi fašistička i rasistička politika prema Srbima.

Nakon što su Srbi učinili strašne zločine u RH i BiH, samo u Srebrenici su pobili osam tisuća zarobljenika, i na Kosovu, nakon što su istjerali više od milijun Hrvata, Bošnjaka i Albanaca, teško je ostati miran na izjave četničkog državnog vodstva Srbije da je Oluja bila najveći zločinački pothvat poslije II. Svjetskog rata. Oni ne priznaju ni odluke Međunarodnog suda pravde ni Haaškog tribunala, oni su krenuli u novu strašnu agresiju na Hrvatsku na koju se mora odgovoriti. Hrvatska ne smije podržavati četničku Srbiju i njen put u Europsku uniju. Bez obzira na pritiske koji dolaze od moćnih međunarodnih snaga, koji zbog svojih interesa i odnosa s Rusijom i zbog straha da Srbija ne ostane u potpunom zagrljaju Putina, pokušavaju na štetu hrvatskih nacionalnih interesa davati velike ustupke Srbiji i njenoj politici.

Neprihvatljiva nova njemačka politika prema Hrvatskoj

Moramo se suočiti s istinom da i naša prijateljska Njemačka, zbog svojih interesa, obnavlja politiku Zapadnog Balkana, u kojoj Hrvatska dobiva specijalnu ulogu koja ne odgovara našim nacionalnim interesima.

Mi ne možemo promijeniti globalnu svjetsku politiku. Ne možemo promijeniti politiku Rusije, Turske, Njemačke i Velike Britanije i posebno SAD-a, ali možemo čvrsto braniti naše interese i, što je još važnije, možemo i moramo se obraćunati s hrvatskom petom kolonom koja već godinama sustavno i na isti način, kao i četnička fašistička srpska politika, krivotvorinama i lažima napada hrvatsku državu i hrvatski narod, a ne samo Domovinski rat.

Već je degulantno ponavljati i citirati petu protuhrvatsku kolonu, koja domoljublje proglašava ne samo ustaštvom nego i fašizmom i nacizmom, koja izmišlja fašizaciju i ustašizaciju Hrvatske, koja na isti način brani srpski fašizam kao i Srbija, koja svoje faštiste

i fašističku politiku pokušava naknadno pretvoriti u žrtvu navodno fašističke hrvatske politike.

Pojmovi fašizam i ustaštvo olako se rabe i zlorabe

Mora se konačno reći i istina o lažnim hrvatskim antifašistima. Ne mogu biti antifašisti niti se tako nazivati oni na čelu s Titom koji su masovno ubijali i stvarali tisuće masovnih grobnica, ubijali bez suda, koji su ustvari napravili genocid nad hrvatskim narodom. Isti taj genocid nastavio se i u Domovinskom ratu, posebno u Vukovaru i Srebrenici, ali i drugdje. Dakle, u Hrvatskoj se ne polazi od činjenice, ne polazi se od istine, olako se rabe i zlorabe pojmovi fašizam i ustaštvo.

Žarko Puhovski, dvostruki krivokletnik i lažni svjedok optužbe i na suđenju kolegama studentima 1972. godine i na suđenju u Haagu, kada je lažno tvrdio da je Hrvatska stvorena na zločinu i da je Oluja bila etničko čišćenje Srba, ponovno je dočekao svojih pet minuta. Ni manje ni više Žarko Puhovski cinično predlaže da bi najbolje bilo u Hrvatskoj provesti referendum, kako bi se promijenilo ime Republika Hrvatska u NDH.

Što taj prijedlog znači? On znači da Puhovski smatra da je hrvatski narod ustaški narod, da jednako misli kao i Josipović, da potajice u srcima Hrvata žive ustaške zmije, da je Hrvatska stvarno zmijska ustaška dolina. Taj prijedlog znači da on misli da je upotreba pozdrava za vrijeme Domovinskog rata "Za dom spremni" dokaz da je Domovinski rat za cilj imao obnovu ustaške države. I Ante Tomić je na istoj ideologiji, kao i do sada. On također zlurado konstatira s veseljem, da je domoljublje "odvratno čuvstvo". To je ta politika izmišljanja fašizma i ustaštva jer oni domoljublje izjednačavaju s ustaštvom i fašizmom.

Strašno je bilo čitati hrvatske novine i slušati izjave političara, novinara i intelektualaca koji su opredjeljenje da je brak zajednica muškarca i žene i da ju treba zaštiti Ustavom proglašili fašizmom.

Rehabilitacija Tomićeva "odvratnog čuvstva"

Stvoren je cijeli pokret sustavnog sotoniziranja hrvatske predsjednice Kolinde Grabar Kitarović koja je svojom politikom i nastupima rehabilitirala domoljublje od "odvratnog čuvstva" u nešto lijepo i plemenito. Kako ju narod slijedi razrađene su cijele strategije kako banalizirati hrvatsku predsjednicu, kako je izjednačiti sa Severinom, kako ju obezvrijediti kao osobu i kao državnicu.

Dakle, imamo u Hrvatskoj faštiste koji su, posebno u Vukovaru, na djelu provodili fašizam. I imamo lažne antifaštiste za koje genocid nad hrvatskim narodom poslije II. Svjetskog rata nije bio fašizam i zločin nego antifašistička pravedna odmazda. Međutim, srpski faštisti i četnici koji su pretvoreni u antifaštiste idu dalje, oni ne prihvaćaju podjelu odgovornosti, oni pokušavaju skinuti odgovornost sa srpskog fašizma i okriviti ne samo hrvatske branitelje nego i hrvatski narod.

Zbog svega toga treba stalno ponavljati da nitko nema pravo nazivati se antifašistom koji je na bilo koji način učestvovao ili podržavao masovna ubijanja poslije II. Svjetskog rata, koji je učestvovao ili podržavao genocid nad hrvatskim narodom, koji je učestvovao ili podržavao stvaranje logora. Isto tako i danas nove generacije lažnih antifašista nemaju pravo nazivati se antifašistima ako opravdavaju taj genocid nad hrvatskim narodom i ako brane komunističke zločine. Dobro, već sam punopisao o Titovom genocidu nad hrvatskim narodom i lažnim antifašistima. Optimist sam jer proces detitoizacije, usprkos svim otporima, dobro ide i nitko ga neće moći zaustaviti. On će biti završen nakon promjene vlasti na sljedećim parlamentarnim izborima.

Zato će se pozabaviti aktualnim fašistima koji se lažno predstavljaju kao antifašisti. Povijesne činjenice su utvrđene da je četnički pokret bio fašistički i u II. Svjetskom ratu i u velikosrpskoj agresiji na RH, BiH i Kosovo. Utvrđeno je i na najvišim međunarodnim sudovima da su Srbi genocidnom politikom pokušali stvoriti veliku Srbiju, da masovni zločini i genocid nisu bili posljedica ratnog kaosa nego planirano sredstvo ostvarivanja velike Srbije. Dokazano je da je genocid učinjen u Srebrenici, Vukovaru i drugdje. Dokazano je tko su bili fašisti. Dakle, da su to bili Srbi.

Konačno je došlo vrijeme da se kaže puna istina. Nisu te fašističke zločine činili samo četnici, nego ih je činio i Titov JNA, čiji su vojnici nosili crvenu zvijezdu petokraku na svojim kapama. Činjenica je da su tu politiku vodili ključni ljudi, članovi najužeg državnog vrha Srbije. I da su imali, onda i danas, podršku Srpske pravoslavne crkve.

Danas su četnici službeno rehabilitirani i u II. Svjetskom ratu i u srpskoj agresiji u raspadu Jugoslavije i postali su antifašisti. I danasti fašisti, koji su se prekrstili u antifašiste, na čelu s državnim vodstvom Srbije vrlo sustavno pokušavaju ono što su izgubili u ratu ostvariti u miru. Velikosrpska politika nije mrtva. Svi ciljevi iz Miloševićevog doba su obnovljeni, samo se sada ostvaruju na drugi način.

Dakle, nema nikakve dvojbe da je u raspadu Jugoslavije i velikosrpskoj agresiji postoјao samo jedan fašizam, to je bio srpski fašizam. Udarna pesnica su bili četnici, ali i transformirani Titov JNA u srpsku vojsku i znatan dio srpskog naroda, i u RH i u BiH i u Kosovu, ali i u Srbiji.

Neće biti mira i sreće na ovim prostorima dok se ne raskrinkata nova velikosrpsko -četnička fašistička agresija. Umjesto suočavanja s istinom na djelu je u Hrvatskoj izmišljanje hrvatskog fašizma i ustaštva. Najbolji primjer je sve ono što se događa vezano za uporabu sloganova “Za dom spremni”, za vrijeme Domovinskog rata.

Nadbiskup Puljić je u pravu

Zato je u pravu nadbiskup Puljić kada predlaže da bi o toj tabu temi trebalo otvoriti kompetentne, stručne i znanstvene rasprave, kako bi se dali odgovori na slijedeća bitna pitanja oko kojih se vode velike ideološke političke borbe.

Prvo i najvažnije pitanje je utvrditi što je značio pozdrav “Za dom spremni” u Domovinskom ratu. Postoje različita mišljenja.

Prvo je mišljenje da je to bio i ostao ustaški pozdrav i da je i u Domovinskom ratu značio isto što i za vrijeme NDH. Na bazi takvog pojednostavljuvanja logično je da se tvrdi da je u vrijeme Domovinskog rata, a i danas, svi oni koji koriste izraz “Za dom spremni”, obnavljaju ustašku politiku i zalažu se da se rehabilitira ustaška politika u domoljubnu, kao što se rehabilitirala i četnička politika.

Drugo mišljenje je da je slogan “Za dom spremni” u Domovinskom ratu potpuno odvojen od NDH, Pavelića i ustaške politike, da je on spontano nastao u borbi protiv četničko fašističke agresije kao domoljubni odgovor branitelja da su spremni braniti i obraniti svoj dom i svoju domovinu. Dakle, to mišljenje, koje i osobno zastupam jer sam kao potpredsjednik Ratne vlade se svakodnevno suočavao s tim problemom, potpuno je odvojeno od ustaškog pozdrava “Za Pavelića i dom spremni” i nema nikakve veze s ustaštvom.

Politički ciljevi Tuđmana i Ratne vlade jasno su definirani stvaranjem demokratske antifašističke Hrvatske nasuprot NDH. Umjesto totalitarne NDH Tuđman i Vlada u novom Ustavu utvrdili su Hrvatsku kao demokratsku višestranačku državu sa najvišim ljudskim pravima. Donijeli smo i ustavni Zakon o pravima manjina, koji je na najvišoj razini jamčio manjinska prava, a posebno srpske manjine.

Pozdrav "Za dom spremni" je nastao u borbi protiv novog srpskog fašizma, koji je osporavao i dom i domovinu. I zato je bio tako masovno prihvaćen.

Dakle, nisu u pravu oni koji tvrde daje u Domovinskom ratu nije dan novi sadržaj pozdravu "Za dom spremni". Zato ima osnove i prijedlog da se taj pozdrav u Domovinskom ratu rehabilitira kao izvoran i potpuno različit od ustaškog pozdrava jer su se branitelji borili za potpunu drukčiju Hrvatsku od ustaške Hrvatske.

Možda su Branko Borković, Pečarić i drugi pretjerali kada su predložili da to bude registrirano kao službeni pozdrav u Hrvatskoj vojsci, ali su pokrenuli korisnu raspravu, jer po mom mišljenju, Hrvatska mora utvrditi punu istinu o upotrebi, političkim ciljevima i karakteru toga pozdrava u Domovinskom ratu. Ako bi prihvatali podvale da je to samo ustaški koljački pozdrav, kako pišu hrvatski mediji, onda se nikad nećemo obraniti od obnovljenih napada iznutra i izvana koji će taj pozdrav stalno koristiti da bi amnestirali istinske srpske faštiste, da bi stigmatizirali hrvatske branitelje, koji su bili istinski antifaštisti i pretvorili ih u ustaše i faštiste. Potrebno bi bilo otvoreno i demokratski raspraviti i o tome što taj pozdrav znači danas, kada se masovno upotrebljava i koristi na sportskim utakmicama.

Je li to ustaški pozdrav? Je li veliki dio naših mladih zaražen ustaštvom i fašizmom? Je li to pozdrav podrške Domovinskom ratu? Je li on ima istu konotaciju kao i skandiranje Vukovar, Vukovar?

Moje mišljenje, o kojem sam puno puta pisao, da danas taj pozdrav ima i različiti sadržaj i političke ciljeve od pozdrava u Domovinskom ratu. On je djelomično podrška Domovinskom ratu, ali i izraz revolta mladih koji nemaju posla, kojima se nudi odlazak u inozemstvo kao jedini spas, koji su nezadovoljni državnom, a ne samo sportskom politikom, te na taj način prosvjeduju, izražavaju svoje nezadovoljstvo.

Međutim, upotreba tog pozdrava je višeslojna, ima tu i huliganstva i prkosa i želje da se vlasti pokaže da im se ne može zabraniti da na stadionu viču ono što žele, jer u Hrvatskoj ne postoji verbalni delikt.

Najopasnije je ovo što se danas događa, da se sve trpa u istu vreću, da nema diferencirane politike i da se nanosi strašna šteta hrvatskom narodu što ga i peta hrvatska kolona, a ne samo srpski faštisti, proglašavaju ustaškim i fašističkim narodom na temelju upotrebe toga pozdrava.

Da zaključim, u cijeloj ovoj gužvi dobro je da je ta tema otvorena. Bilo bi korisno o njoj raspravljati argumentirano i mirno, ali izgleda da to još uvijek u Hrvatskoj nije moguće

Zvonimir Hodak: Intelektualni proletarijat okomio se na akademike, biskupe i profesore

PREKOMJERNO GRANATIRANJE POZDRAVA „ZA DOM SPREMNI“

Za dom spremni, ili što je bilo prije – kokoš ili jaje? Kriptokomunisti i liberalboljševici tvrde da je Za dom spremni destilirani ustaški pozdrav koji predstavlja paradigmu krvi i noža od kojega su uglavnom stradavali Srbi, Židovi i napredni Hrvati poput Jože Manolića i sličnih. Koliko su napredni Hrvati stradavali, dokaz je besmrtnost Jože Manolića koji je parafrazirajući Woodyja Allena nedavno izjavio kako bi volio biti besmrtan, ali ne po svojim djelima nego tako da nikad ne umre.

Lijeva novinarska falanga skočila je na sve četiri kad su zatucani rigidni desničari predložili da Za dom spremni postane službeni pozdravu Hrvatskoj vojsci. Zatucani desničari na čelu s akademikom Josipom Pečarićem, s dr. prof. Zvonimirovom Šeparovićem, dvojicom hrvatskih biskupa za koje lijevi novinari vjerojatno smatraju da su nepismeni, s čitavim nizom doktora, profesora pokrenuli su peticiju koju su poslali Predsjednici Republike tražeći da se skine neokomunistički odium s hrvatskoga domoljubnog pozdrava Za dom spremni.

Intelektualni proletari, kako je novinare nazvao Lav Trocki, čuvši za tu peticiju, skočili su kao opareni. Boris Vlašić u Jutarnjemu zgraža se kako potpisnicima peticije ne smetaju tijela ustaških žrtava i kako se tom peticijom rugaju Hrvatskoj. Jedan od mlađih jugonostalgičara Marko Špoljar u Večernjemu vršti: „Ustašluk akademika šokirao javnost.“ Ono što šokira hrvatsku demokratsku javnost činjenica je da razni vlašići, špoljari, tomići, jergovići, pavičići i slični likovi svakodnevno prolaze kraj najljepšega zagrebačkog trga koji se zove Trg maršala Tita. Njih očito ne iritiraju tijela više od stotinu tisuća Titovih žrtava pobijenih nakon 8. svibnja 1945. godine.

Naknadnije partizanska hrabrost nakon završetka rata bez suda i presuda doslovno pomesti stotine tisuća civila, žena i djece od Bleiburga, pa križnim putem do Macelja i dalje. To je činjenica koju Vlašić, Špoljar i njihovi istomišljenici jednostavno preskakuju kao da se nije ni dogodila. Za njih se nije dogodila ni općepoznata činjenica da se s uzvikom ZDS 1991. godine ulazilo u Domovinski rat i ginulo u Domovinskoj ratu.

Intelektualni proletarijat među kojim većina ima tek srednju školu, a tek poneki fakultet političkih znanosti, okomio se na akademike, biskupe, profesore i doktore zgražajući se nad njihovim tobožnjim primitivizmom. Srećom ima razboritih ljudi koje nam je ustupila multietnička BiH kao što su Davor Sučić, poznatiji kao Sejo Sexon, Oliver Frljić i Mile Kekin. Njihov je povijesni zadatak ustašoidne Hrvate malo prosvijetliti. Sejo Sexon u skladu sa svojim intelektualnim koeficijentom poručuje nam: „Svaka čast žrtvama Bleiburga, ali nisu sve žrtve Bleiburga bile nevine.“ Zamislite našega Seju da se pojavi na suđenju Perkoviću i Mustaču u Njemačkoj i da izjavi da mu se čini da sve žrtve Udbe nisu bile nevine. Volio bih u toj apstraktno zamisljenoj situaciji vidjeti lice sudca Manfreda Daustera.

Histerična hipokrizija

Par dana od nesretne peticije javiše se i našeistočne komšije s prijedlogom da svih 59 potpisnika peticije odmah idu u apsanu. Pa iskreno govoreći, ne bi se ni ja dobro proveo bez obzira na to što peticiju nisam potpisao da mladi neoboljševici poput Marka Špoljara,

Borisa Vlašića ili zanosne žene boljševika Vedrane Rudan imaju vlast u RH. Samo od sebe postavlja se jedno čisto logično pitanje: Zašto „prekomjerno granatiranje“ prema uskliku ZDS? Zašto drugovi i drugarice ne prosvjeđuju kad se svakoga prvoga pojave u banci da dignu „ustašku“ kunu? Kuna je zaživjela i postala valuta isključivo za vrijeme NDH. Nekad su ovce služile kao novac, ali danas još samo služe kao jamci za dizanje kredita. Kuna nije služila ni za jedno ni za drugo. Kako Marko Špoljar nije zapazio da hrvatska kuna šokira hrvatsku javnost?

Sa sigurnošću možemo tvrditi da su Pavelić, Dido Kvaternik i ostali narodni neprijatelji slušali Lijepu Našu usukani u stavu mirno. Znam da nije ugodno našim bivšim komunistima, jugonostalgičarima kad moraju slušati himnu kojoj su počast odavale i ustaše. Kao što vidite, radi se o jednoj općoj i histeričnoj hipokriziji. Dvoličnost karakteristična za naše jugoviće postaje pomalo tragikomična kad vidimo drugove Stazića, Jovanovića, Komadinu, Pupovca, Branimira Pofuka i slične kako jurišaju na ZDS, a iz nozdrva im sijeva borbeni komunistički plamen te, s druge strane, kad se pojave u banci i originalni ustaški proizvod kunu s ljubavlju u srcu spremaju u zadnji džep svojih debelih turova. I na kraju, moramo se prisjetiti naših dragih gledatelja Žikine dinastije kojih po Tuđmanu ima otprilike jedan milijun, a koji kao zapeta puška čekaju koordinate koje će im iz Srbije poslati Aleksandar Vulin.

Vulin je nedavno izjavio da je „najveći problem u Hrvatskoj što nije napravila jasan otklon od ustaštva.“ Naravno da se slažem s Acom Vulinom jer da je Hrvatska napravila jasan otklon od ustaštva otprilike onakav kakav je Srbija napravila od četništva, ima li bismo danas i s jedne i s druge strane manje farizeja i čistu povijesnu distancu prema svima onima koji ne mogu smisliti ovu državu. Po Vulinu, ustaše su pripadale fašističkome pokretu, a njegovi četnici antifašističkome. I ljudi koji baš i nisu na ti s poviješću znaju da su Dražini „antifašisti“ tijekom II. Svjetskoga rata bili kuhanici i pečeni s Talijanima. Stoga Talijani, ako je vjerovati Vulinu, ako su izumili fašizam, nisu bili fašisti. I što još reći o harangi koji su lijevi medijski falangisti digli protiv obične peticije koja u zapadnim uređenim zemljama predstavlja abecedu demokracije?! Nekako se bojim da bez jasne makar i zakašnjele lustracije Hrvatska teško može na zelenu granu kraj toliko ljevičara, orjunaša i mrzitelja hrvatske države ma kakva ona bila!

Zvonimir Hodak/Hrvatski tjednik

ZDS I KUKAVIČLUK: OD THOMPSONA DO THOMPSONA

Naslov odgovora Marcela Holjevca (7Dnevno, 18. 09. 2015.) „*Ne ići glavom kroz zid nije kukavičluk*“ bio mi je doista simpatičan. Podsjetio me je na još jednu beogradsku priču. Naime, profesor Borelli koji je bio voditelj Hidro odsjeka na Građevinskom fakultetu i bio dopisni član JAZU (danас HAZU) jednom mi je rekao:

„*Mislio sam da sam ja najtvrdoglaviji čovjek na svijetu, ali Tebi Pečariću skidam kapu.*“ Ali kada sam počeo čitati nisam mogao vjerovati svojim očima. Holjevac misli da sam ja tvrdio da nisam autor peticije. Zar je moguće da njemu nije jasno da sam se, kao znanstvenik kome je itekako važno pitanje autorstva, ogradišao od svake primisli da je PRIJEDLOG moj.

Pa zar netko uopće može ne razumjeti što znači rečenica iz Peticije ZDS:

„Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba (podcertao JP) i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj da se pozdrav ZA DOM – SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.“

Pa zar netko uopće može pomisliti da autorstvo Peticije ZDS pripisujem Mladom Jastrebu, a on tu Peticiju nije ni potpisao.?“

Ili to samo Holjevac i dalje ustrajava na ono što je već napisao – ja sam onaj gluplji! Zapravo mi se itekako sviđa biti u društvu s biskupima Pozaićem i Košićem i mnogim drugima koji su potpisali Peticiju, a kako nas netko doživljava ne govori o nama nego o njemu! Zato priznajem, ako je ovo njegovo pametno – glup sam!

Dobar dio njegovog teksta je prihvatljiv, ali onda opet kreće s onim što je po meni blago rečeno kukavičluk:

„*Bitno je kako će takav potez, kao što je uvođenje tog pozdrava u HV, biti protumačen u redovima NATO pakta, EU-a, naših prijatelja i saveznika poput Njemačke. Time bismo, naročito Angelu Merkel i druge političare koji podržavaju HDZ kojem ste se obratili, i koji su članovi EPP-a, doveli u vrlo neugodnu situaciju.*

Hrvatska bi bila izložena diplomatskom pritisku, a dobit nam od toga ne bi bila nikakva. To nije, dakle, stvar kukavičluka, već jednostavno procjene je li nam to u interesu, treba li nam to i koja je cijena toga. Politička cijena koju bi Hrvatska platila bi svakako bila prilična, a što bismo dobili time? Jedno veliko ništa. Što bi Srbi dobili? Argument više da mogu iz svoje zemlje, koja je valjda uzor demokracije i ljudskih prava, lamentirati o „ustaškoj“ Hrvatskoj.“

Doista nisam političar pa me doista ne zanima koje bi probleme imali te osobe koje su dopuštali i proganjali hrvatske generale zato što je tim stranim političarima, a vjerojatno i njima, oslobođanje okupiranih područja svoje domovine bio Udruženi zločinački pothvat. Ono što je po Meronu nerazumno, ti političari se nisu usuđivali niti se danas usude spomenuti. Možda bi kolega Holjevac, koji po prirodi svoga posla mora pratiti što Ti političari rade i govore, mogao podsjetiti me kada su oni na ove „Srpske dob itke“ spomenuli da je i u presudi za genocid jasno rečeno da je izvršena (fašistička – kolega Holjevac bi barem trebao pročitati tekstove prof. Tomca u tjedniku za koji piše) agresija na Hrvatsku u cilju stvaranje homogene Velike Srbije uz niz genocidnih radnji. Tomac kaže:

Drugo mišljenje je da je slogan „Za dom spremni“ u Domovinskom ratu potpuno odvojen od NDH, Pavelića i ustaške politike, da je on spontano nastao u borbi protiv četničko fašističke agresije kao odgovor branitelja da su spremni obraniti svoj dom i svoju

domovinu. Dakle, to mišljenje, koje i osobno zastupam (podcrtao JP uz nadu da i prof. Tomac neće biti uvršten među nas gluplje), jer sam kao potpredsjednik Ratne vlade se svakodnevno suočavao s tim problemom, potpuno je odvojeno od ustaškog pozdrava „*Za Pavelića i dom spremni*“ i nema nikakve veze s ustaštvom.

Politički ciljevi Tuđmana i Ratne vlade jasno su definirani stvaranjem demokratske antifašističke Hrvatske nasuprot NDH. Umjesto totalitarne NDH Tuđman i Vlada u novom Ustavu utvrdili su Hrvatsku kao demokratsku višestranačku državu sa najvišim ljudskim pravima. Donijeli smo i ustavni Zakon o pravima manjina, koji je na najvišoj razini jamčio manjinska prava, a posebno srpske manjine.

Pozdrav „Za dom spremni“ je nastao u borbi protiv novog srpskog fašizma, koji je osporavao i dom i domovinu. I zato je bio tako masovno prihvaćen. Dakle, nisu u pravu oni koji tvrde da u Domovinskom ratu nije dan novi sadržaj pozdravu „Za dom spremni“. Zato ima osnove i prijedlog da se taj pozdrav u Domovinskom ratu rehabilitira kao izvoran i potpuno različit od ustaškog pozdrava jer su se branitelji borili za potpuno drukčiju Hrvatsku od ustaške Hrvatske.

Tomac po običaju sjajno pokazuje kako je mnogim Hrvatima važniji Domovinski rat od onogprije. Od Holjevca kao vrsnog kolumniste očekivao samda svojim tekstovima razbijja kukavičluk hrvatskih političara, a ne da ih podržava u tome (mogao bi negdje naći i ono što je kardinal Kuharić govorio o klečanju na koljenima pred velikima). I ovaj njegov odgovor pokazuje kako nije shvatio osnovnu poruku našeg pisma: NIJE BITNO samosvjesnim Hrvatima danas, hoće li ZDS biti pozdrav u HV ili neće, već je presudno bitno da SMIJE BITI te da ta odluka ovisi ISKLJUČIVO od hrvatskoga naroda, a ne od nametnutih stereotipa koji su ga držali i još uvijek drže u okovima.

Nije bitno nadalje, što Srbija misli, bitno je ONEMOGUĆITI njene operativce u Hrvatskoj da hrvatskome narodu nameću njeno mišljenje, a neka ona, figurativno rečeno laje iza granice koliko i što hoće.

A da je bio blizu razumijevanju toga pokazuje ono što dalje piše:

„Tko su ta gospoda kojima smeta Marko Perković i njegova pjesma „Čavoglave“ da bi njima itko iz Hrvatske trebao bilo što dokazivati ili se za bilo što pravdati?

Pa i dokazivati da mi imamo pravo vikati „Za dom spremni“? Da, ako smo demokratska država, ako postoji sloboda govora, imamo. Da, ako je Marko to pjevao za rata i nitko se nije usudio buniti se, neka se ne bune gospoda „srpski dragovoljci, banda, četnici“, ni sad. No, trebamo li mi stoga svoje prijatelje i saveznike dovoditi u neugodnu situaciju?“

Sad već ne znam javlja li mi Holjevac da potpisuje Peticiju ZDS.

Ili nije pročitao da ona počinje rečenicom:

“Najavljen je kako će šibenska policija kazniti (podcrtao JP) *pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu, Pozdrav je dio Thompsonove pjesme BOJNA ČAVOGLAVE koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.*

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje tj. Prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrnjati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?“

Meni je nemoralno kad Holjevac piše što je napisao o Bojni Čavoglave, a ne smeta mu najava kažnjavanja zbog toga! Zato mi je i drago što i nije, ako nije, pročitao Pismo. Ako jest izgleda mi kao da je Holjevac samo prespavao ovih zadnjih petnaestak godina. Naime, veliki napadi na pozdrav *Za dom spremni* počeli su s promjenom vlasti početkom

ovog stoljeća. Odmah se počelo s napadima na Thompsona i Bojnu Čavolave koja počinje s tim pozdravom. Kako svjedoči Mario Filipi *tako se pozdravljal na bojišnicama širom zemlje, na mjestima gdje si bio siguran jedino da si živ tog trenutka. Niti pet sekundi života unaprijed nije se moglo predvidjeti. Bio je to pozdrav na svim bojišnicama i u svim postrojbama, ne samo u HOS-u. Nije to bio službeni pozdrav proklamiran na nivou države, nego spontana manifestacija otpora na prvoj crti, među nitima mreže smrti, kao poruka neprijatelju. „Čekaju te oni koji su za dom spremni umrijjeti“.* To su prepoznali mnogi u Hrvatskoj pa smo pisali otvorena pisma i knjige (vidjeti npr. M. Kovacević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.; J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012. J. Pečarić, Propade im crvena Hrvatska, Zagreb, 2015. pp.372). Narod je masovno odlazio u Čavoglave. Bilo je očito da s takvim napadima nisu imali uspjeha. Prije bi se reklo izazvali su suprotno od očekivanog.

Zatim su počeli s policijskim gonjenjem onih koji bi se usudili izgovoriti ZDS. Je li Holjevac shvatio da smo zbog najave kažnjavanja Thompsona zbog pjevanja Bojne Čavoglave u Pismu i upozorili na oslobađajuće sudske presude u svezi s pozdravom ZDS? Zar nije logično na prijetnje kažnjavanjem odgovoriti s ukazivanjem na takve presude? Na portalima se o tome piše i danas:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/sud-utvrđio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav-827566>

Obično se spominje i druga takova presuda: Presuda Prekršajnog suda u Zagrebu, 23. 12. 2009.

Postoji i treća koju dajem u prilogu.

Političarima to nije bilo dovoljno. Baš njih briga za sudske presude. (Njima se tresu koljena pred stranim činovnicima nižeg ranga., zar ne?) Nastavili su s pritiscima na pravosuđe. Policija je morala i dalje prijavljivati one koji koriste taj vlastima nepočutan pozdrav. O tome se raspisala Slavica Lukić u Jutarnjem:

JUTARNJI ISTRAŽUJE Znate li koliko je ljudi kažnjeno zbog ustaškog pozdrava Za dom spremni? Rezultati su poražavajući!

<http://www.jutarnji.hr/na-sudu-od--2010--samo-13-kazni-za-uzvik--za-dom-spremni-/1413042/>

Nju naravno ne zanima zašto se ljudi i dalje proganjaju unatoč sudskim presudama. I još se zgraža što sudci, očito pritisnuti od političari, nisu dosljedniji u svojoj poslušnosti prema političarima pa dosuđuju minimalne kazne.

Evo kako joj se u istom broju 7Dnevno narugao sjajni kolumnist Zvonimir Hodak (čita li ga g. Holjevac?) :

Slavica Lukić je provela u Jutarnjem listu empirijsko istraživanje o neprogresivnom odnosu pravosuđa prema starohrvatskom pozdravu ZDS. Zgrožena, Slavica je uzela kao bazičnu godinu 2010. g. Naslov "Istraga : kako sudovi tretiraju ustaški pozdrav". Kaže naša Slava: "Na sudu od 2010. g., samo 13 kazni za uzvik 'Za dom spremni'". Zamislite, u tih 13 kazni nema čak nijedne doživotne robije. Nema ni smrtnе kazne. Nema ni statistike koliko je "zločinaca" oslobođeno. Ni empirijska istraživanja nisu što su nekad bila. Spomenimo samo dio njenog teksta:

„Državno odvjetništvo dosad ni u jednom slučaju, pa ni u onom reprezentativca Josipa Šimunića koji je "Za dom spremni" uzviknuo pred punim stadionom i televizijskim gledateljima, taj poklič nije tretiralo kao kazneno djelo.“

Vidite kako oni koji sprovode velikosrpsku politiku u RH, koriste i njihove metode („Laž je Srbima najviše pomogla u povijesti“). Svi znamo da je Joe uzvinknuo: ZA DOM. A tridesetak tisuća ljudi je uzvratio: SPREMNI!

A da je ZA DOM stari hrvatski usklik, valjda ni većina staljinista s Katedre za povijest FF-a ne bi negirala (osim Klasića, kako je to nedavno G. Borić u Hrvatskom tjedniku), zar ne? Druga je stvar, što mnogi od nas smatraju da se uz ZA DOM podrazumijeva i SPREMNI, i da samo postoje inačice jednoga te istoga. Naime, „bilo koji nacionalni pozdrav može biti njegovanje tradicije, ali može i napredovati“, kako je srpski povjesničar Dragan Petrović objasnio to što Srbi koriste pozdrav s tri raširena prsta kojim su slavili sva zvjersta u Domovinskom ratu i koji je „napredovao“ u Miloševićevu vrijeme! A to naši političari ne smiju reći stranim političarima kada ih optuže zbog ZDS. Holjevac ima pravo misliti da to nije kukavičluk, ali meni jest i to i mnogo toga drugoga.

Holjevac svoj tekst završava ovako:

ZDS u pjesmi je jedno, ZDS na službenim dokumentima nešto posve deseto. To je onda službena politika, pa će se tako i tretirati.

Međutim, predsjednik HČSP-a Josip Miljak me je upozorio na sljedeće:

Poštovani akademice, evo jedan prilog raspravi o pozdravu Za dom spremni i ustaštvu. HČSP je jedina politička stranka koja u službenim aktima ima registriran pozdrav: Za dom spremni. Kada sam zbog toga bio na sudu po prijavi načelnika prve PP Zagreb, Velimira Tišme (inače Srbin), sutkinja Vlatkica Jurić je bila zaprepaštena kako je to moguće da HČSP ima to u službenopotvrđenom Ustavu (Statutu), i morala s velikim žaljenjem donijeti oslobađajuću presudu. U definiciji presude je izbjegla jasno određenje, pa sam se ja žalio na tu oslobađajuću presudu (naravno da se nemam pravo žaliti na oslobađajuću presudu), što nije drugostupanjski sud i kazao u rješenju. Bila je sporna naša zastava koja je višela na zgradi u Frankopanskoj 2, Zagreb, na kojoj je ispod stranačkog grba naš pozdrav: Za dom spremni. Sutkinja je mene oslobođila jer kao nisam ja osobno, kao odgovorna osoba izvjesio tu zastavu, pa ne mogu direktno biti odgovoran. Stoga sam se i žalio na presudu, jer se ostavlja prostor za inkriminaciju legalno registrirane stranačke zastave. To je bilo negdje 2009/10.

To je dakle sudski spor o zastavi, a o spomeniku u Splitu i ne tako davnim događanjima oko tamošnjeg spomenika vjerojatno svi dobro znaju.

<http://www.gradjanska-akcija-official.com/mi-pripadnici-ix-bojne-hos-a-smatrano-da-je-za-dom-spremni-isto-sto-i-crkveni-pozdrav-hvaljen-isus-i-marija/>

S obzirom da sam i ja u grupi onih glupljih, normalno je da meni nije jasno zašto službeno potvrđeni Statut jedne hrvatske stranke ne spada u službene dokumente.

Na kraju, što reći? Najbolje je citirati Fusnote za fah idiote iz Hrvatskog tjednika, 17. 09. 2015.:

Ante Tomić, Jutarnji list:

„Je li Sanader bio baš takva sramota? Prijebih rehabilitirao njega nego stari hrvatski pozdrav 'Za dom spremni'“

HT: Hrvati bi se prije odrekli tebe nego svoga starog pozdrava.

S obzirom da sam iznio više nego dovoljno argumenata za stavove koje zastupam, osobno ne namjeravam više polemizirati o ovome pitanju da se ne pretvoriti u retoričko nadmudrivanje bez svrhe i novih saznanja čitateljima. Za mene je ova polemika završena.

Akademik Josip Pečarić

REPUBLIKA HRVATSKA
PREKRŠAJNI SUD U ZAGREBU
DEŽURNI ODJEL
I Oranički odvojak bb

Poslovni broj: VII-J-D-3504-2008

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Prekršajni sud u Zagrebu, po sucu Jadranki Pamić, a po nacrtu odluke višeg sudskog savjetnika Martine Bastić, uz sudjelovanje zapisničara Dragice Bučan, u prekršajnom postupku protiv okrivljenika Mire Bobana, zbog prekršaja iz čl. 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, povodom optužnog prijedloga PU zagrebačke, VII Policijske postaje, broj: 511-19-33/5-P-1-392/08 od dana 22. studenog 2008. godine, nakon ispitivanja okrivljenika održanog dana 22. studenog 2008. godine u nazočnosti zastupnika tužitelja Zrinka Klabučara i nakon saslušanja svjedoka Deana Čadonića, održanog dana 23. prosinca 2008. godine u nazočnosti okrivljenika,

p r e s u d i o j e

na temelju čl. 182.t.3. Prekršajnog zakona

okrivljenik Miro Boban, sin Frane i Ive, djevojačko prezime majke Šimić, rođ. 04.07.1957. godine u Sovićima, državljanin RH, po narodnosti Hrvat, SSS, po zanimanju komercijalist, umirovljenik sa mirovinom od oko 3.000.00 kune, razveden, otac jednog djeteta, prekršajno nekažnjavan, s prebivalištem u Zagrebu, Mirkovečka br. ll.

oslobađa se od optužbe

da bi dana 21. studenog 2008. godine u 21.15 sati, u sportskoj dvorani «Dražen Petrović» u Zagrebu, na adresi Trg Dražena Petrovića, prilikom održavanja koncerta pod nazivom «Mate Bulić i prijatelji» na sav glas vikao «Za dom spremni» te bi u znak pozdrava podigao desnu ruku u zrak ponavljajući «Za dom spremni», čime je vrijedao moralne osjećaje nazočnih osoba na koncertu te da bi vikao i galamio na policijskog službenika u civilnoj odjeći, koji je kamerom snimao navedeni koncert, riječima:«pička ti materina, što me snimaš» nastavivši sa vikanjem «Za dom spremni»

dakle, da bi se na javnom mjestu ponašao na naročito drzak i nepristojan način, vrijedajući građane ili narušavajući njihov mir,

čime da bi počinio prekršaj iz članka 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, kažnjiv po istom članku istog Zakona,

Temeljem čl. 140.st.2. PZ-a trošak postupka u paušalnom iznosu pada na teret proračunskih sredstava ovog suda.

Obrazloženje

Policijska uprava zagrebačka, VII Policijska postaja, podnijela je ovom суду optužni prijedlog protiv okrivljenika, zbog prekršaja činjenično i pravno opisanog u izreci ove presude.

Na navode iz optužnog prijedloga okrivljenik je izjavio da se za prekršaj koji mu se stavlja na teret ne smatra krivim. Okrivljenik navodi da je istina da se dana 21. studenog

2008. godine oko 21.15 sati nalazio u sprotskoj dvorani «Dražen Petrović» u Zagrebu za vrijeme održavanja koncerta pod nazivom «Mate Bulić i prijatelji». U trenutku kada je na pozornicu izašao pjevač Thompson viknuo je «Za dom spremni» jer da on to uvijek govoriti i da će govoriti jer smatra da time nikoga ne vrijeda. Isti uzvik navodi da je ponovio dva do tri puta tijekom pjesme koju je izvodio Thompson, a da se radilo o pjesmi «Čavoglave» koja počinje tekstom «Za dom spremni». Poriče da bi pri tome u zrak podigao desnu ruku u znak nekakvog pozdrava, a da je istina da je u jednom trenutku primijetio mušku osobu koja je nešto snimala prema pozornici te da mu je ta osoba zaklanjala vidik, a kako on nije bio jedini već su i drugi fotografirali i snimali, rekao mu je neka se makne jer ništa ne vidi. Ta osoba je njemu odgovorila da neka se ne dreći, a on je njemu da se goni u vražju mater. Nakon toga ta osoba mu pokazuje značku tj. legitimira se kao policijski službenik i počinje sa ispitivanjem da što znači taj uzvik «Za dom spremni», traži ga na uvid osobnu iskaznicu i odvodi ga u postaju.

U postupku je sud u svojstvu svjedoka ispitao policijskog službenika Deana Čadonića, te je izvršio uvid u spis, pročitao izvješće o uhićenju za okrivljenika, zapisnik o alkotestiranju okrivljenika i naredbu o smještanju u posebnu prostoriju do otriježnjena.

Svjedok Dean Čadonić je iskazao da se dana 21. studenog 2008. godine kao djelatnik interventne policije nalazio na koncertu koji se pod nazivom «Mate Bulić i prijatelji» održavao u Sportskoj dvorani «Dražen Petrović» u Zagrebu, te je za vrijeme snimanja kamerom jednog postupanja njegovih kolega prema trećoj osobi, čuo muški glas iza sebe kako više «Za dom spremni», a kada se okrenuo, primijetio je okrivljenika koji je taj uzvik ponovio pogledavši prema njemu. Izjavio je da on te prilike nije bio u policijskoj uniformi i nije imao nikakva druga policijska obilježja jedino je oko vrata imao obješenu akreditaciju. Izjavio je da je nastavio snimati događaj, a kad je sa snimanjem završio okrenuo se opet prema gospodinu koji mu je rekao nešto u stilu, da što on hoće, da koju pičku materinu snima cijelo vrijeme, nakon čega mu je pristupio, pokazao službenu iskaznicu te ga pitao u čemu je problem na što je on nastavio galamiti, a on ga je na kraju priveo u policijsku postaju s time da je okrivljenik bio u alkoholiziranom stanju.

Na posebno pitanje svjedoku sjeća li se tko je od izvođača nastupao u tom trenutku i sjeća li se možda pjesme, svjedok odgovara da se ne sjeća.

Nakon što je čuo iskaz svjedoka okrivljenik navodi da nema posebnih pitanja niti prigovora na njegov iskaz ali pojašnjava da je on reagirao zato što mu je svjedok snimajući, a ne zna što je snimao, zato što je stajao ispred njega zaklanjao vidik, a da to što je govorio «Za dom spremni» nema nikakve veze sa svjedokom, za kojeg nije niti znao da je policijski službenik.

Optužnim prijedlogom okrivljeniku se stavlja na teret da bi dana 21. studenog 2008. godine u sportskoj dvorani «Dražen Petrović» za vrijeme održavanja koncerta vičući «Za dom spremni», podižući desnu ruku u zrak u znak podrava te upućujući psovku drugoj osobi počinio prekršaj iz čl. 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, obzirom je zastupnik tužitelja na ročištu dana 22. studenog 2008. godine izmjenio opružni prijedlog u pravnoj kvalifikaciji tako da se okrivljeniku umjesto prekršaja iz čl. 13. i 14. cit. Zakona na teret stavlja počinjenje prekršaja iz čl. 6. istog Zakona, ne dirajući u činjenični opis optužnog prijedloga.

Obranu okrivljenika u kojoj ističe da je točno da je predmetne zgode nekoliko puta viknuo «Za dom spremni», da pri tome nije u zrak podignuo desnu ruku u znak pozdrava, a da je policijskom službeniku, za kojeg nije znao da je policijski službenik obzirom je isti bio u civilu, rekao da se goni u vražju mater sud u cijelosti prihvaća budući je takva obrana u bitnim dijelovima sukladna iskazu svjedoka Deana Čadonića. Navedeni svjedok također navodi da je okrivljenik uzvikivao «Za dom spremni», ne spominje da bi okrivljenik podizao ruku u zrak i znak nekakvog pozdrava, a da mu je rekao nešto u stilu da što on hoće i da koju pičku

materinu snima cijelo vrijeme. Takav iskaz svjedoka sud prihvata jer svjedok iskazuje sigurno i uvjerljivo, a sam okrivljenik ističe da na isti nema nikakvih prigovora.

Nakon tako provedenog postupka i utvrđenog činjeničnog stanja sud je trebao presuditi je li okrivljenik time što je vikao «Za dom spremni» te upućivanjem psovke drugoj osobi ostavario biće djela prekršaja iz čl. 6. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira ili eventualno nekog drugog prekršaja iz citiranog Zakona, a obzirom sud nije vezan pravnom kvalifikacijom već činjeničnim opisom prekršaja. Da bi se ostvarilo biće prekršaja iz čl. 6. cit. Zakona potrebno je da su kumulativno ostvarena tri elementa: 1- da je prekršaj počinjen na javnom mjestu, 2- da radnja prekršaja predstavlja naročito drsko i nepristojno ponašanje, što znači da ista u znatnoj mjeri odstupa od usvojenih normi pristojnog ponašanja, 3- da radnja izvršenja prekršaja vrijeda odnosno izaziva negodovanje i narušava mir nazočnih osoba. Međutim, obzirom na postojeće okolnosti, a te su da se radilo o koncertu na kojem su nastupali izvodači koji su u hrvatskoj javnosti poznati i prihvaćeni kao izvodači pjesama domoljubnog karaktera, da je jedan od njih bio i Marko Perković Thompson čija pjesma «Bojna Čavoglave», nastala za vrijeme domovinskog rata, uistinu počinje stihom «za dom spremni», a da je to starohrvatski pozdrav, njegovo uzvikivanje ili govorjenje, tim više što nije praćeno nikakvim drugim elementima, primjerice gestama ili simbolima koji bi ga eksplicitno dovodili u vezu sa fašističkim pozdravom koji se u modificiranom obliku sa dodatkom riječi «i poglavnika» koristio na ovim prostorima tijekom II svjetskog rata, ne predstavlja naročito drsko i nepristojno ponašanje, niti je tijekom postupka dokazano da bi njegovim uzvikivanjem okrivljenik izazvao negodovanje ili narušavao mir prisutnih posjetitelja koncerta, a niti vrijedao njihove moralne osjećaje pa da bi se eventualno moglo govoriti o prekršaju iz čl. 14. cit. Zakona.

Što se tiče preostalog činjeničnog opisa koji se odnosi na psovku upućenu drugoj osobi, a u ovom slučaju je potpuno relevantno da se radilo o policijskom službeniku budući je isti bio u civilnoj odjeći bez istaknutog bilo kojeg drugog obilježja kojim bi se drugima dalo do znanja da se radi o policijskom službeniku, ne može se smatrati da je ovim postupanjem ostvareno obilježje prekršaja jer nije utvrđeno da bi došlo do remećenja javnog reda i mira, budući nije utvrđeno, što niti sam svjedok ne navodi, da bi okrivljenik pri tome vikao već da je samo uputio psovku drugoj osobi. Dakle, neovisno o tome što su se obojica nalazila na javnom mjestu, obzirom na način izvršenja radnje prekršaja – bez vike i svade, nije ostvareno niti biće prekršaja iz čl. 13. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, o kojem prekršaju bi se u tom slučaju jedino i moglo raditi, a tim više nije ostvareno niti biće prekršaja iz članka 6.cit. Zakona koji prekršaj je zapravo kvalificirani oblik prekršaja iz čl. 13. cit. Zakona. Slijedom svega navedenog nije dokazano da bi okrivljenik počinio prekršaj koji mu se stavlja na teret te je valjalo odlučiti kao u izreci presude i okrivljenika oslobođiti od optužbe.

Temeljem u izreci citirane odredbe, okrivljenika se oslobođa plaćanja troška prekršajnog postupka u paušalnom iznosu, koji trošak pada na teret suda.

Zagreb, 14. travnja 2009. godine

Zapisničar
Dragaica Bučan v.r.

Sudac
Jadranka Pamić v.r.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude okrivljenik i tužitelj imaju pravo žalbe Visokom prekršajnom суду Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovog Suda, u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa ove presude. Žalba se podnosi u skladu s čl. 2 (dva) istovjetna primjerka ili usmeno na zapisnik.

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

PREDGOVOR KNJIGE MLADENA PAVKOVIĆA *MOJ OBRAČUN S OVIMA I ONIMA*

Nekako dok sam razmišljao da upitam Mladena Pavkovića zašto brojna svoja reagiranja ne sakupi u jednu ili više knjiga dobio sam poziv da napišem ovaj predgovor knjige *Moj obračun s ovima i onima*, koja u sebi sadrži njegove kolumnе nastale u zadnje dvije tri godine.

Već sam naslov pokazuje o kakvim se kolumnama radi. Pavković gotovo svakodnevno polemizira s onima koji rade protiv hrvatskih nacionalnih interesa, i rade u provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2 o čemu admirал Davor Domazet Lošo kaže (direktно.hr, 06. 07. 2015):

"Ono što se prešućuje u medijima u Hrvatskoj jest da od 2011. godine postoji memorandum koji kaže da Srbija u miru provodi ono što nije dobila u ratu. Srbija mora sve učiniti da sve hrvatske vlade budu slabe u BiH. Vidimo kakve su vlade bile u posljednjih 15 godina, ne zna se koja je bila gora", rekao je.

Dodao je kako se drugi memorandum u Hrvatskoj provodi unutarnjom agresijom, ne vanjskom. "Vlade će biti slabije, a to se iščitava u posljednja dva predsjednika. Unutarnja agresija podrazumijeva blokadu svih stvaralačkih snaga u zemlji. Egzodus ljudi je recimo blokada stvaralačkih snaga. Ali, mi imamo veći problem, a to je demografska slika. Odnosno, danas se najpametniji tjeraju van zemlje", objasnio je Lošo.

"Neprekidno se medijski prostor 'upucava' time da je Hrvatska kriva, unatoč tome što je došla oslobođajuća presuda za generale. Oni se ne mire s Hrvatskom, Domovinskim ratom kao činom dobra, ne mire se s ratom kao najčišćim u povijesti, ne mire se operacijom Oluja koja je dosegla najveću etiku u povijesti, ne mire se s činjenicom da je to jedina operacija koja je spriječila genocid. Oni ne žele da Oluja bude temelj države", rekao je.

Admiral je već ranije ovakvo djelovanje unutar Hrvatske nazvao unutarnja agresija, a one koje sudjeluju u njoj vućjim čoporom.

Nasuprot njima i sam branitelj Pavković piše o svojim suborcima. Tu su Veljko Marić, generali Gotovina i Markač, Dario Kordić, Josip Klem, Đuro Glogoški, Ante Deur, Gojko Šušak, Branimir Glavaš, general Željko Sačić, general Praljak i ostali prvostupanjsko osuđeni u Haagu zbog, vjerovali ili ne, udruženog zločinačkog poduhvata u kome su sudjelovali: Franjo Tuđman, Gojko Šušak, Janko Bobetko, Mate Boban, i mnogi drugi.

Pavković piše i o Zvonku Bušiću, ali ne zaboravi rođendan gospođe Tuđman. To je i logično jer su svi spomenuti, kao i svi drugi branitelji glavna meta napada pripadnika vučjeg čopora. Oni koji su oružjem izborili neovisnu hrvatsku državu su uvijek bili i bit će trn u oku onih koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. Njihova „krivnja“ je još i veća kada se sjetimo kako su branitelji porazili srpske „ratnike“. Prvo su razoružali Hrvatsku, potom je Vijeće sigurnosti UN-a zabranilo Hrvatskoj naoružavanje. Tako ohrabreno srpski „ratnici“ su krenuli osvajati hrvatska područja. Ali nisu uspjeli to ostvariti i onih odobrenih 15 dana. Ipak se tu i tamo našlo nešto malo oružja da bi se suprotstavilo agresoru. I znamo kako je završilo „bežanjom“ - srpskih „ratnika“ ili kako ih je „vidio“ Milošević srpskih zečeva - iz Knina.

A tim „ratnicima-zečevima“ služili su i još uvijek služe oni o kojima piše Pavković u ovoj knjizi. To su: Jelena Lovrić, Vedrana Rudan, Veljko Džakula, Antifašistička liga, Josip Manolić, Josip Boljkovac, Ivan Fumić, Predrag Matić, Oliver Frljić, Krunoslav Olujić, Slavko Goldstein, Ante Tomić, Predrag Matvejević, Predrag Lucić, Rade Šerbedžija, Viktor Ivančić, Ante Nobilo...

Piše i o radu Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES-a). Neovisno od toga suda Pavković je pisao o djelovanju onih koje je HNES već etički osudio ili optužio za veleizdaju. To su Ivo Josipović, Vesna Pusić, Stjepan Mesić, Milorad Pupovac, Vesna Teršelić. HNES je pokrenuo postupak i protiv Josipa Broza Tita, koji je – kako izvrsno Pavković uočava - i počasni akademik HAZU i počasni građanin (uz niz drugih sličnih njemu) grada Zagreba.

Pavković piše i o Srbima iz Srbije kao što su Novak Đoković, Vojislav Šešelj, Aleksandar Vučić...

Ovih dana je veliki odjek u domoljubnoj javnosti izazvao Pavkovićev prijedlog Aleksandru Vučiću. I sam sam ga komentirao ovako (kamenjar.com, 05. 07. 2015. i Glas Brotinja, 06. 07. 2015.):

PAVKOVIĆEV PRIJEDLOG VUČIĆU: 5. KOLOVOZA – DAN „UTEKLIH ZEČEVA I BEŽANIJE“

Poslije nedavnog mog prijedloga Hrvatskom saboru da 5. kolovoza proglaše *Danom domovinske zahvalnosti i danom domovinske žalosti zbog Srba zečeva* Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.) predložio je predsjedniku srpske vlade Aleksandru Vučiću da i oni proglaše sličan spomen dan - *Dan „uteklih zečeva i bežanje“*. Napomenut је samo da je poznati hrvatski odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak 5. kolovoza već proglašio *zečijom traktorijadom* (7Dnevno, 03. 07. 2015.).

Zatim sam dao prijedlog g. Pavkovića i završio:

Svoj prijedlog Hrvatskom saboru sam poslao još 2012.. Nije bilo odgovora pa sam ga nedavno obnovio kada sam pročitao o Vučićevom prijedlogu. Kao i ja očito i Pavković smatra da nisu baš ni u Srbiji, kao ni mi u Hrvatskoj, pogodili s nazivom toga dana. Zato evo nekoliko riječi o predлагаču....

Tekst sam završio s biografijom Mladena Pavkovića koju možete naći na kraju ove knjige.

Akademik Josip Pečarić

POSEBNI SAVJETNIK PREDSJEDNIKA VLADE RH ZA KULTURU SLAVKO GOLDSTEIN UPORNO LAŽE, II.

I Zvonimir Hodak se na svoj duhoviti način osvrnuo na uradak Slavka Goldsteina iz Jutarnjeg (dnevno.hr, 20. 07. 2015.):

Goldsteini su napisali knjigu o vječnom Maršalu i vječnoj ljubavi "vascele " Hrvatske, o mužu koji je okrenuo tok Save. To je čudo kojene bi uspjelo ni svetom Savi. Otac i sin pisali su o Titu onako iz srca. S ljubavlju. Onako kako recimo Jelena Lovrić piše o Vučiću, Miljenko Jergović o Draži, Ante Tomić o JNA, a Jurica Pavičić o Orjuni. Braća Goldstein se nisu ni sjetili pregledati arhive ruskih tajnih službi. Iz njih bi bilo i slijepcu jasno da je "najdraži sin našeg naroda i narodnosti" bio najobičniji konfident NKVD-a. Ma, k'o još vjeruje ruskim tajnim arhivama, misle Slavko i Ivo. Tito je naš, i mi ga nosimo u svom jugo srdcu!!! Nećemo ga nikada izdati osim u tvrdo ukoričenom luksuznom izdanju. Kad se sve činilo skoro pa idealno, lova samo što nije počela kapati, pojviše se na horizontu tamni, čelično sivi oblaci. Dok su otac i sin, kako to kažu Zagorci, "išli služiti peneze", niotkud se pojavio lik Igora Vukića. Publicist, novinar i član Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac.

Igor je Srbin po nacionalnosti, a njegov otac je kao dijete bio zatočen u Jasenovcu za vrijeme NDH. Član tog nesretnog društva je i dr. Stjepan Razum. "Besposleni", za razliku od marljivih Goldsteina, bacise se na istraživanje popisa žrtava tog zloglasnog logora u kojem su fašisti pobili navodno preko 700.000 tisuća pretežno Srba. Kako besposlen pop i jariće krsti tako članovi tog kontrarevolucionarnog društva dodoše do matematičke nepoznanice. Obratiše se mom prijatelju, svjetski poznatom matematičaru, akademiku Josipu Pećariću da im objasni zanimljivu jednadžbu s 14 000 nepoznanica. Naime, "besposličari" su otkrili zgodan i "nenamjeran" falsifikat. 14 000 imena žrtava pojavljuje se i višestruko se ponavlja u popisu. Znači 14 000 imena i prezimena neprekidno se javljaju u redoslijedu likvidiranih. Pa se ponovno javljaju pod novim brojevima i novim datumima likvidacije. Neki su streljani 1941. g. pa 1943. g., neki čak i 1948. g. Tako nekoliko puta. Tom empirijskom metodom moglo se nabildati broj i na milijun i sedamsto tisuća ubijenih. Na tu vijest Goldsteini "poživčaniše". Za tu grubu matematičku provokaciju pronađen je krivac: Nataša Jovičić je odmah bila sumnjiva. Sumnjivija nego braća Mamić. U neplaćenom oglasu, preko čitave strane Jutarnjeg od 16. srpnja, Slavek je sasjekao nesretnu ravnateljicu Javne ustanove Spomen područja Jasenovac na sitne komadiće k'o peršun. U zapovjedno-humanitarnom tonu Slavek poručuje savjetnici Predsjednice Republike: "Gospodo Jovičić, vi niste dorasli situaciji i trebate podnijeti ostavku."

U čemu je krimen nesretne Kolindine savjetnice? Slavek misli da kod nje nije prevladao "zdrav razum" nego izgleda da je povjerovala "bolesnom Razumu" koji provjerava žrtve i ne vjeruje drugovima koji su nepogrešivo, onako od oka, utvrdili broj nesretnih žrtava. Kaže Slavko Goldstien: "Umjesto da javnim istupom, u ime ustanove kojoj je na čelu i u svoje ime, brani jasenovačku istinu i pobija LABAVE argumente dr. Razuma i društva kojem je predsjednik, ravnateljica Jovičić, u intervjuu Nedjeljom Jutarnjem od 12. srpnja, najprije se žali na mene jer sam joj navodno "prijetio" zbog njene šutnje... "Eto ti ga na! Kolinda je vjerojatno zdravo razumski zaključila da je Nataša dobar izbor. Zdravorazumski upada u oči da Slavek ne optužuje Natašu što nije dematirala laži dr. Razuma nego se okomio nanjegove LABAVE argumente. Pametnom dosta! Slavek na kraju rezignirano zaključuje: "Svojim pasivnim ponašanjem ravnateljica Nataša Jovičić

nažalost dokazuje da nije dorasla novonastaloj situaciji... "Nije na vrijeme spriječila LABAVE argumente o velikom falsifikatu o broju žrtava Jasenovca. I na kraju, nedavno sam u Mimari upoznao dr. Razuma kad je bio primljen za novog člana Hrvatskog etičkog sudišta. Odmah mi je bio sumnjiv. Desničar! Da je bar došao s preporukom Ivana Fumića i da je s njime sudio u Prijekom vojnem sudu, prihvatio bih ga s oduševljenjem. Međutim, on još u XXI stoljeću hvata u laži kriptokomuniste oko broja žrtava u Jasenovcu. Svašta! Još će početi njuškat i oko Jadovnog... Umjesto da se bavi BDP-om, Pelješkim mostom, sprječavanjem rade Šerbedžije da ponovno napusti nas i Brijune. Ovako, otkrivajući laži oko broja žrtava u Jasenovcu mi samo opet izazivamo Vučića i Vulina da nam skrešu istinu u oči. Pa će naša vladajuća elita opet morati u Beograd po oprost.

U svom tekstu Golstein spominje dvije važne činjenice: bio je predsjednik Savjeta JUSP Jasenovac za čijeg je mandata začet projekt o poimeničnom popisu žrtava. Iako je Goldstein svojevremeno uvjeravao svjetsku javnost da vođenje kune znači obnovu NDH, predsjednik Tuđman ga je ipak uključio u rad tadašnje komisije za žrtve rata i poraća. Goldsterin je opstruirao rad Komisije, lažno ga prikazao pomoću medija, koje su 1999. godine već imali jugoslaveni u svojim rukama, i uz pomoć inž. Žerjavića (čija je prva istraživanja objavio Goldstein).

Svoju laž o radu te komisije Goldstein ponavlja i sada:

Egzaktan popis imena ubijenih u logoru Jasenovac 1941.-1945. godine ključni je dokument za cijelokupno suočavanje s istinom o ustaškom režimu takozvane NDH. Ovim popisom suzbijen je dugogodišnji huškački mit o 600 ili 700 tisuća jasenovačkih žrtava, koji je desetljećima unosio razdor među susjednim narodima. Također, suzbijena je i laž takozvane Vukojevićeve Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava koja je u svom zaključnom izvještaju 1999. godine "utvrdila" ukupno svega 2238 žrtava četverogodišnjeg logora Jasenovac.

Klasična priča kod Goldsteina. Iako sam više puta objavio kako Goldstein kažne da je nešto laž, da bi mogao "porodati" svoju laž, tako ponovno i uporno to radi i sada. Uz pomoć medija plasira očitu laž govoreći o ZAKLJUČNOM IZVJEŠTAJU za nešto što je bilo IZVJEŠĆE O RADU Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava OD OSNUTKA (11. veljače 1992.) DO RUJNA 1999. GODINE. Ta laž pomogla mu je da s promjenom vlasti bude postavljen za predsjednika Savjeta JUSP Jasenovac.

Zato sam svojedobno zamolio predsjednika Komisije g. Kazimira Svibena za napomene o tom njihovu osporavanom Izvješću (objavio sam ga u knjizi "Brani li Goldstein NDH?"). Evo tog njegova odgovora:

Zlatar, 11. siječnja 2002.

N A P O M E N E

o IZVJEŠĆU O RADU Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava od osnutka (11. veljače 1992.) do rujna 1999. godine

Tekst Izvješća odgovara naslovu. Izvješćuje se o radu Komisije.

Obično smo svake godine izvješćivali o Radu kroz proteklu godinu. Ovo Izvješće razlikovalo se od prijašnjih po tom što je dan pregled cijelokupnog rada Komisije od njezina početka pa do rujna 1999. Bila je to zapravo rekapitulacija dotadašnjeg djelovanja. Htjeli smo prikazati dokle smo stigli do rujna 1999.

Što se tiče žrtava, brojevi u tablicama odnose se samo na žrtve koje su poimenično

evidentirane u našoj Komisiji. Nikad nismo tvrdili da smo do rujna 1999. popisali sve žrtve II. svjetskog rata i porača ili utvrdili konačan broj bilo koje vrste žrtava (kako nam podmeću naši osporavatelji). Uvijek smo izvješćivali do kojeg smo broja žrtava poimeničnim popisivanjem došli do određenog datuma i nismo vršili nekakvih prognoza o konačnom broju bilo kojih žrtava.

Do rujna 1999. na našem se popisu našlo 261 415 žrtava. Premda je to velik broj, nitko na sjednici Komisije nije postavio pitanje je li to konačan broj žrtava, jer je svima bilo jasno da smo još daleko od kraja popisivanja.

O velikom broju žrtava podaci su sada nepotpuni. Od 261 415 evidentiranih žrtava za 72 545 osoba ne znamo još jesu li bili građanske ili vojne osobe. Za 84 151 žrtvu imamo upisanu građansku pripadnost. Vojnih osoba upisano je 164 719. Od toga je 45 386 pripadalo partizanima i Jugoslavenskoj armiji, 55 629 Oružanim snagama Nezavisne Države Hrvatske, 102 četničkim i drugim srpskim paravojnim formacijama, 143 vojsci Kraljevine Jugoslavije, 3195 njemačkoj vojsci, 231 talijanskoj vojsci, 9 silama Osovine (bez pobližih određenja) i 24 zapadnim vojskama.

Već na prvi pogled vidi se da popis poginulih nije konačan, jer su neke rubrike vrlo niske. Srpske postrojbe imale su očito mnogo više poginulih, ali njihova imena do sastavljanja Izvješća nismo uspjeli saznati. Utim rubrikama broj žrtava sigurno je znatno veći od onoga što je u Komisiji evidentiran.

Žrtve s područja današnje Republike Hrvatske uspješnije su s naše strane popisane nego žrtve iz drugih krajeva.

S današnjeg hrvatskog državnog teritorija evidentirali smo poimenično 153 700 žrtava. Ali ni tu nisu sva područja podjednako uspješno popisana. I to je dokaz da popis nije konačan. To pokazuje i pregled evidentiranih žrtava po županijama. Od županije do županije brojevi se jako razlikuju: od 922 žrtve u Međimurju do 28 029 žrtava u Splitko-dalmatinskoj županiji. Ipak još nitko iz Međimurja nije predbacio Komisiji da je Međimurce diskriminirala, jer je evidentirala samo 922 žrtve iz Međimurja.

Posebnih problema imala je Komisija s utvrđivanjem nacionalne i vjerske pripadnosti žrtava.

U Republici Hrvatskoj evidentirano je kod nas među žrtvama 79 318 Hrvata i 18 410 Srba uz neznatan broj pripadnika ostalih nacionalnosti. Ali za 53 768 žrtava za sada nam je nacionalnost nepoznata.

Među popisanim žrtvama u Republici Hrvatskoj evidentirano je kod nas najviše katolika. Pripadnika drugih vjera znatno je manje zabilježeno. Ali zato imamo 83 685 žrtava s nepoznatom vjerskom pripadnošću.

Ta je nepoznatost naročito velika kod partizana i JA, gdje imamo npr. evidentirano samo 9632 katolika, ali čak 29.082 poginula s nepoznatom vjerskom pripadnošću. Kod poginulih vojnika Nezavisne Države Hrvatske zabilježeno je pak 31.430 katolika prema 10.388 s nepoznatom vjerskom pripadnošću. To ne znači da nisu bili vjernici. Vjeroispovijed im kod nas nije upisana jer za to nemamo dokumentarne podloge.

Naši terenski popisivači žrtava redovito su upisivali narodnost i vjeru žrtava, gdje god je to bilo moguće ustanoviti. Ali kod žrtava koje smo preuzeeli s regionalnih popisa partizanskih žrtava, često je manjkao podatak o njihovoj nacionalnosti, a o njihovoj vjeri gotovo uvijek. Te praznine kanili smo popuniti prilikom izdavanja naših regionalnih popisa žrtava, koji bi sadržavali imena svih žrtava nekog kraja, ne izostavljajući nikoga zbog njegove vojničke, ideološke ili rasne pripadnosti. S takvim edicijama mi smo počeli (Florian Boras: «SPOMENICA LJUBUŠKIM ŽRTVAMA», Ljubuški, 1998. i Gordana Turić, Drugi svjetski rat i porače – U TEMELJU KAMEN – SPOMENICA ŽRTVAMA

IDEALU HRVATSKE DRŽAVE – IMOTSKA KRAJINA /OD 1941. DO 1990. GODINE/, Zagreb, 2000.).

Težište našega terenskog popisivanja žrtava bilo je na onim žrtvama koje nisu bile još nigdje evidentirane i o kojima se za komunističke vladavine moralo šutjeti. Za takve žrtve mogli smo doznati prvenstveno preko živih svjedoka, čiji se broj zbog starosti stalno smanjivao i još uvijek se smanjuje.

Terenskim popisivanjem nismo mogli uspješno obuhvatiti one žrtve, čija rodbina više ne živi u Republici Hrvatskoj. To je naročito slučaj s hrvatskim Židovima i hrvatskim Nijemcima. Prema popisu stanovništva od 1991. u Hrvatskoj je tada živjelo samo 600 Židova i 2635 Nijemaca. Zato ne začuđuje da se na našem popisu žrtava do rujna 1999. našlo 293 Židova i 752 Nijemca. Svima nam je bilo jasno da je njihovih žrtava bilo mnogo više. Ali mi im nismo mogli izmisliti imena; a bez imena u našoj Komisiji nema brojeva.

Jasenovačke žrtve popisali smo dijelom propitkivanjem na terenu, a dijelom na temelju partizanskih regionalnih popisa žrtava. Na taj način stigli smo do broja 2238. Knjigu «Jasenovac – žrtve rata prema podacima Statističkog zavoda Jugoslavije», Zürich – Sarajevo, 1998., uspjeli smo nabaviti toliko kasno da podaci iz nje nisu više mogli ući u Izvješće.

Na posljednjoj sjednici Komisije, 8. listopada 1999., Izvješće je prihvaćeno sa samo jednim glasom protiv. Bio je to glas gospodina Slavka Goldsteina, koji je jedini u našim tablicama video konačne brojeve o žrtvama, dok su za sve nas ostale brojevi predstavljeni rezultat rada do rujna 1999., s time da rad treba nastaviti i praznine popuniti. Osporavatelj S. Goldstein nije se mogao pomiriti s premalim brojevima židovskih, srpskih i pravoslavnih žrtava. Svoje protivljenje podnio je u pisnom obliku, a poslao ga je i na više različitih adresa.

Nakon toga, počela je medijska hajka na Komisiju. Naša evidencija žrtava proglašena je konačnom, što ona ni izdaleka nije bila, a onda su nam nabrajane «mane». Kao «krunski» dokaz upotrijebljene su preslike naših tablica o nacionalnoj i vjerskoj pripadnosti žrtava. Zloporaba ne bi bila moguća da smo kod svake tablice napisali da je to stanje od osnutka Komisije do rujna 1999. (kao što piše u naslovu Izvješća).

Poslije trećesiječanjskih izbora 2000. Sabor nije imenovao članove Komisije iz redova zastupnika, pa ni predsjednika. Tako obezglavljeni Komisija samo je životarila. Izgubljene su dvije dragocijene godine. U međuvremenu, pomrli su brojni svjedoci genocida nad Hrvatima, što ga izvršiše Partija i njezina Armija. Sada se Saboru predlaže da Komisiju ukine.

Znakovito je da su poimenični popisi žrtava i u Titovo doba padali u nemilost i bili skriveni od javnosti, jer popisivači nikako nisu mogli udovoljiti partijskoj «normi».

Žalosno je da se u posljednje vrijeme hrvatskim žrtvama više bave Slovenci nego Hrvati. Masovna grobišta Hrvata širom Slovenije neoboriv su dokaz genocida, jer su nastala ubijanjem golorukih ljudi poslije rata.

Gospodin Slavko Goldstein bio je član Komisije od početka da kraja. U njega smo kao Židova polagali velike nade i očekivali da ćemo preko njega doći do popisa židovskih žrtava. Toga popisa nismo dočekali. Da nam ga je predao, ne bi se mogao onako ponijeti na zadnjoj sjednici Komisije kako se ponio.

Kazimir Sviben

*Zapravo treba posebno obratiti pažnju i na Goldsteinovu tvrdnju:
Korektno provedeni popis žrtava jasenovačkog logora stimulativno je djelovao i na stručne*

istraživače u Muzeju žrtava genocida u Beogradu, koji su svojim popisivanjem utvrdili oko 88.000 jasenovačkih žrtava i time direktno potvrdili korektnost istraživanja u Jasenovcu (razlika od oko 5000 nastala je jer su Beograđani uključili i žrtve dječjeg logora u Sisku). Te se brojke okvirno uklapaju i u šira istraživanja žrtava rata napodručju bivše Jugoslavije koja su već 80-ih godina obavila zagrebački statističar ing. Vladimir Žerjavić i beogradski demograf dr. Bogoljub Kočović, a potvrđene su i višestrukim kasnijim radovima vjerodostojnih stručnjaka.

Jasno je pozivanje na Kočovićeve i Žerjavićeve brojke. One su trebale poslužiti za očuvanje Jugoslavije. Kočović to sam i kaže, a Žerjavićevu knjigu je kao što smo već rekli tiskao Slavko Goldstein. Žerjavić je tvrdio da je on povećavao brojke iz pileteta prema žrtvama, ali mu Ivo Goldstein spominjava da su one za Židove – premale. Nezadovoljni s popisom iz 1964. koji je bio pun manjkavosti, tj. bilo je očito rađen zbog dobivanja reparacija od Njemačke, išli su na proširivanje tih popisa. Glavnu riječ je imao dr. Milan Bulajić. Njegov Institut za genocid u Beogradu ne zanimaju razmjere genocida u Beogradu (Sajmište je bio jedini logor isključivo za Židove i svi su pobijeni na ulicama Beograda u plinskim vozilima) već Jasenovac. Njegov posao su preuzeli njegovi učenici u Beogradu, koje eto posebno hvali Slavko Goldstein, i u Hrvatskoj. U Hrvatskoj su to prvenstveno Goldstein, lažna interpretacija IZVJEŠĆA O RADU KOMISIJE ZA UTVRĐIVANJE RATNIH I PORATNIH ŽRTAVA OD OSNUTKA (11. VELJAČE 1992.) DO RUJNA 1999. GODINE kao ZAKLJUČNOG IZVJEŠTAJA omogućilo je s promjenom vlasti da Goldstein dobije poziciju u kojoj će moći i dalje uporno nametati svoje laži. Sjetimo se, u Šaranovoj jami, gdje su također zapaženu ulogu odigrali Goldsteini, nije nađen ni jedan kostur, a u Jasenovcu su tri Titova iskopavanja dala 481. Dakle, ne samo da ljudi imaju pravo posumnjati da se radi o lažima, nego svatko normalan će jasno vidjeti da je to podla protuhrvatska rabota.

Ponavljam: *Goldstein kaže da je svoje laži, pardon izvješće kao posebni savjetnik predsjednika Vlade RH za kulturu "prodao", pardon predao Predsjedniku Vlade i Ministru kulture.*

Hoće li smijeniti Posebnog savjetnika? Zašto bi? Pa Goldstein samo djeluje u duhu provođenja velikosrpskog Memoranduma SANU 2., a valjda i vrapci znaju da Dobrica Ćosić kaže:

Mi Srbi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utješimo drugog; lažemo iz samilosti, da nas nije strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bijedu... Laž je vid našeg patriotizma... Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno.

A zar to nije konstanta u djelovanju ove Vlade?

Akademik Josip Pečarić

Kamenjar.com, 22. 07. 2015.

Glas Brotinja, 25. 07. 2015.

PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 2. / JE LI AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST, ZAGREB, 2017.

PISMO PREDSJEDNICI

Poštovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar-Kitarović,

Prije svega čestitam Vam na Vašem jučerašnjem nastupu u emisiji "Iza zavjese" na HRT-u u kojoj ste izložili svoje stavove o suverenističkoj hrvatskoj politici.

Što se tiče Vašeg puta u SAD normalno je bilo za očekivati napade na Vas, bolje reći upravo su takvi napadi i potvrda da vodite takvu politiku. Zato je smiješno uspoređivanje Vašeg puta s putovanjima nekih drugih predsjednika koji su od HNES-a etički osuđeni zbog veleizdaje.

S obzirom da u svojim nastupima i tekstovima zastupam upravo hrvatsku suverenističku politiku, želim Vas podsjetiti da sam Vam prije više od tri mjeseca pisao:

Naslov: Fwd: Fwd: Fwd: Fwd: Otkaz

Datum: Sat, 1 Oct 2016 17:34:29 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Ured Predsjednica <ured@predsjednica.hr>

Poštovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar-Kitarović,

Nedavno sam Vas u pismu koje smo Vam napisali biskup Košić i ja podsjetili kako je ovogodišnji napad na Marka Perkovića Thompsona bit našega prošlogodišnjeg pisma na koje je Vaš ured žestoko reagirao. Poslije početnih napada na mene, biskupe i nadbiskupa, potpisnike nastavio se napad na mene drugim "oružjem", napadi na moju obitelj, suradnike, časopise etc. Zapravo je 29. 09. bila godišnjica početka napada na sve ono što sam učinio u znanosti i za hrvatsku znanost...

Nedavna događanja u Hrvatskom saboru kada je Glavni tajnik HAZU braneći Godišnje izvješće rada Akademije govori o našoj Peticiji ZDS i o Vašem tadašnjem reagiranju na nju, pa još i pojačao napad na nas zbog toga samo su potvrdila to što sam Vam pisao. Jer kakve veze ima Peticija ZDS s Izvješćem o radu Akademije? Kave veze ima naša obrana hrvatskog branitelja Marka Perkovića Thompsona i simbola Domovinskog rata njegove pjesme "Bojna Čavoglave" s takvim Izvješćem?

S druge strane, pokazalo se da ipak iza svih tih napada stoje moje kolege iz Akademije. Čini mi se da je logična posljedica reagiranja na takove napade to da danas imate napade i na samog Ministra znanosti:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/01/11/o-navodnome-plagijatu-ministrabarisica/>

Više od godinu dana pisao sam pisma na sve moguće i nemoguće adrese na koja nisam dobivao odgovore. Ta pisma sam sakupio u dvije knjige koje će uskoro biti tiskane. Kako je u osnovi svih napada pokušaj omalovažavanja mog znanstvenog rada, upravo me je napad na Ministra podsjetio da i to dolazi iz Akademije. I to još iz vremena kada sam branio Akademiju knjigom *Kako su rušili HAZU?*, Zagreb, 2006.

Naime, tada je pokušao omalovažiti moj rad akademik Silobrčić, koji danas ima glavnu ulogu i u napadima na Ministra. (Inače u spomenutoj knjizi ima poglavlje o napadu na akademika Ivana Aralicu i njegov roman „Ambra“ iz 2001. godine u čemu je jednu od glavnih uloga imao kolega Silobrčić.) Reagirao je akademik Vladimir Paar:

Pečarić je među deset najproduktivnijih svjetskih matematičara

Jutarnji.hr, 13.11.2006.

U napisu Radman Letici: *Budala koja šuti pametan je čovjek* (Jutarnji list 8. studeni) iznosi se izjava predsjednika Upravnog odbora MedILS-a, akademika Silobrčića, o knjizi akademika Pečarića "Kako su rušili HAZU": "Dovoljno je znati tko ju je sastavio a tko promovirao, pa da se na to ne osvrćem ozbiljno". A tko je taj akademik Pečarić koji ne zaslужuje da ga se shvati ozbiljno? Evo nekoliko podataka koje bi čitatelji trebali imati, ali i novinari Vašeg cijenjenog lista. Po broju znanstvenih radova u međunarodnim znanstvenim časopisima (a to je jedan od pokazatelja međunarodne prepoznatljivosti) - pet stotina radova objavljenih u znanstvenim časopisima s međunarodnom recenzijom - Pečarić spada među deset najproduktivnijih svjetskih matematičara. U knjizi matematičara Bullena (P. S. Bullen, *Handbook of means and their inequalities*, *Mathematics and applications*, Kluwer Academic Publishers, Dordrecht-Boston-London, 2003.) citira se sedam Pečarićevih knjiga i 105 Pečarićevih znanstvenih radova.

Pečarić je objavio pet svjetskih znanstvenih monografija iz matematike (spomenimo samo dvije: J. Pečarić, F. Prochan and Y. L. Tong, *Convex Functions, Partial Orderings, and Statistical Applications*, Academic Press, New York-London-Toronto-Sydney-San Francisco, 1992.; L. Larsson, L. Maligranda, J. Pečarić and L.-E. Persson, *Multiplicative Inequalities of Carlson Type and Interpolation*, World Scientific Publishing Co., Singapore, 2006.) Pečarić je član Izdavačkog savjeta devet međunarodnih znanstvenih časopisa iz matematike. Osnovao je dva svjetska znanstvena časopisa iz matematike koji se tiskaju u Zagrebu. Mislim da javnost ima pravo na te informacije.

<http://www.jutarnji.hr/arhiva/pecaric-je-medu-deset-najproduktivnijih-svjetskih-matematičara/3237599/>

Naravno, nisam nija ostao dužan kolegi Silobrčiću. O tom napadu sam govorio u odgovoru Anti Tomiću koji mi je posvetio jednu svoju kolumnu u Jutarnjem listu:

TOMIĆU, DRŽITE SE ONOGA ŠTO ZNATE

(...)

Zapravo, meni je najviše žao Tomića zbog toga što je on povjerovao kolegi Silobrčiću koji je u «Jutarnjem listu» rekao za knjigu «Dovoljno je znati tko ju je sastavio i tko promovirao, pa da se na to ne osvrćem ozbiljno». Vidjeli smo kako se Tomić služi internetom. Ako je usporedio u WoS-u moj rad s onim kolege Silobrčića i ustanovio da je tamo od 1991.g. naveden moj 231 rad, a Silobrčićevih 25 radova, kao čovjek koji «brzo

kopča» ustanovio je da je loše po mene što ih imam desetak puta više. Sličan odnos se pokazuje i kod citiranosti. Vjerojatno je, pritom, netko rekao Tomiću da je broj časopisa iz biomedicine desetak puta veći od onih iz matematike, pa je cijeli taj račun postao prekomplikiran za njega. Pa i kolegi Silobrčiću, našem istaknutom «futuristu» taj odnos 1:100 je nepovoljana «znanstveno impotentnog moguševca». A što će tek reći kada dozna da će povodom šezdesetog rođendana tog «znanstveno impotentnog moguševca» biti održan međunarodni znanstveni skup s pozvanih 16 predavača (troje iz SAD, po dvoje iz Švedske, Kanade i Hrvatske i po jedan iz Australije, Danske, Češke, Velike Britanije, Švicarske i Mađarske) i njih 31 u Znanstvenom odboru kojim predsjedava bivši predsjednik Švedskog matematičkog društva. Možda će nekome biti zanimljivo da će kao pozvani predavač i kao član Znanstvenog odbora na tom skupu biti i jedan član Francuske akademije prirodnih znanosti, dakle one iste u kojoj je redoviti član akademik Radman. Ali za razliku od kolege Silobrčića g. Tomić se dosjetio: «Osim toga je matematičar (Josip Pečarić, op. J.P.), čak i član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, a znanstveno se ostvario, kako je to s našim desničarima zapravo neobično čest slučaj, uglavnom u Beogradu». Zaključno s 1987. g. imam 101 znanstveni rad, a danas preko 670. Ali znamo već kako Tomić «brzo kopča». Jasno da je 101 mnogo veće od 570, zar ne? Ma ne vrijedajmo Tomića i budimo precizni: 570 je zanemarivo malo u odnosu na 110! Ili ako uzmemo da sam praktično do 1987.g. vodio samo jedan doktorat (u Sarajevu!), a u Hrvatskoj je dosad iz mojeg područja doktoriralo 17 matematičara i 2 u Australiji, očito je prema g. Tomiću 19 zanemarljivo malo u odnosu na 1, zar ne? Ili bi mu samo bilo draga da sam ja srpski, a ne hrvatski matematičar. Kad sve to shvatimo, jasno nam je da je g. Tomić s razlogom u svom članku elaborirao napomenu kolege Silobrčića o «autorskim pravima» (...)»

Treba li uopće reći da mi tekst nisu htjeli tiskati u "Jutarnjem listu" već je tiskan u "Hrvatskom slovu", 24. studenoga 2006.

<http://koca111.blogspot.hr/2013/09/sverc-i-intelektualni-komerc-akademik.html#.WHZ0V0tfTwJ>

Kao što vidite uvijek isti (priglupi) napadi. Uvijek isto iskazivanje ljubavi i odanosti Beogradu! Samo su se sada - nažalost - u tome pridružile i hrvatske institucije.

Čudni pogledi na znanost i znanstveno poštjenje bili su predmet i mojih pisama povodom tvrdnji kolege Silobrčića kod (ne)izbora prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU-a:

NEPOŠTENJE ILI NEDOVOLJNA INTELIGENCIJA AKADEMIIKA SILOBRČIĆA? / Pismo članovima Razreda za prirodne znanosti

<http://koca111.blogspot.hr/2012/05/pismo-clanovima-razreda-za-prirodne.html#.WHXX6ktfTwI>

GOVORI LI AKADEMIIK SILOBRČIĆ O VAŠEM NEPOŠTENJU ILI O NEDOVOLJNOJ INTELIGENCIJI? / Pismo članovima Razreda za društvene znanosti <http://www.hrvsijet.net/index.php/vijesti/137-archiva-stari-hrvsijet-net-1/21700-akademick-peari-u-pismu-lanovima-razreda-za-drutvene-znanosti-hazu-govori-li-akademik-silobri-o-vaem-nepotenu-ili-nedovoljnjoj-inteligenciji>

Pisma, na koja nisam dobio odgovor, dana su u mojoj knjizi: *Zabranjeni akademik / Prijevarom u HAZU*, Zagreb 2012.

Na kraju moram priznati da mogu i razumjeti hrvatske institucije kada vidim kako je kolega Silobrčić moralna i znanstvena vertikalna u RH, i kada su se i on i Akademija našli na istoj liniji djelovanja. Kako tome odoljeti?

Ipak, nadam se da će u RH zaživjeti suverenistička politika, i da nikada više hrvatski političari neće dozvoliti da ih netko "šamara" ni u Zagrebu ni bilo gdje u svijetu. Nadam se da ja više ne ću pisati ovakva pisma i da nitko neće imati sličnih problema kakve su imali oni oko mene zbog mojih pisama.

Nadam se i da će se hrvatski političari držati načela na kojega je upozorio svojevremeno kardinal Kuharić:

Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, onaje jaka i pred jakima

Akademik Josip Pečarić

J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.

THOMPSONOV ZNAČAJ (*Odgovor gđi Veri Primorac*)

Draga gđo Vera,

Zahvaljujem Vam na lijepim riječima koje ste mi uputili. S obzirom da dobivam slična pisma i od drugih čitatelja mojih poruka, to mi doista puno znači, ali i obvezuje da nastavim sa svojim radom.

Naslov: Re: ZAŠTO BI TREBALO PODRŽATI KARAMARKA?

Datum: Sat, 11 Jun 2016 18:23:56 +0200

Šalje: Vera Primorac

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe,

Ne mogu a da Vam ne izrazim osobnu zahvalnost zbog svega što ste činili i što činite. Dirnuli ste me u srce svojim obraćanjem svima nama. Zato moram od srca reći: Iskreno Vam se divim. A onda i iskreno priznati: Bili ste mnogima, od samog početka, Zvijezda vodilja koja je visoko, i iznad svih ostalih, sjala i sjaji sve do sada.

Bili ste mnogima, kada bi nam, ponekad, ""potonule lađe", svojim tekstovima, knjigama i porukama...i poticaj za dalju borbu.

Kažete kako "treba mu odati priznanje što nas je i njegova pjesma održala (mislili ste na Thompsona i slažem se), ali i dodajem:

Trebamo i Vama odati i priznanje i zahvalu.

Bili ste nam i putokaz i inspiracija za sve ono što smo mi, tek male kapi, tome mogli doprinijeti.

A Vi ste nam, vjerujte mi, svojim uradcima i osobnim angažiranjem, uvijek podizali moral i davali snage za naše djelovanje i pisanje. Pa, evo i sada, ali na jedan drugi način!

Nisam bila član HDZ, moram priznati. Jer, moja jedina stranka uvijek je bila - Hrvatski narod. Ma gdje bio.

Ali, sada, kao što i Vi naglašavate, treba biti uz Karamarka. Treba spriječiti "antifašističke" vampire da se ponovo vrate na vlast i da nam ponovo piju krv i žive na našoj grbači.

Zbog toga sam se odlučila, baš sada, učlaniti u HDZ, iako pod stare dane i ne baš dobrog zdravlja. Jer, ako nešto ne učinim, čini mi se da će od bijesa-puknuti.

Neće NAS i neće ME- slomiti.

Zato sam, upravo zbog Vas, odlučila i ponovo pisati o svemu o čemu i treba pisati. O svim izdajicama koje su se prodavale i prodaju "za Judine škude". O svima onima koji nas kradu i rasprodaju. O svima onima koji nas žele raseliti i uništiti i moralno i materijalno.

O svima onima koji nam žele nametnuti neke druge vrijednosti-i kulturne i duhovne. Ali, neće ići!!! Hrvati jesu trpeći, ali kada se čaša žući prelje, nitko nam tadane može stati na put.

Nazivaju nas fašistima.

Naše domoljublje im je ustašvo.

Izruguju se Lijepom našom.

Napadaju branitelje.

Kažu kako nam se u grudima skriva ustaška zmija.

Smeta im „Za dom spremni!

A zar netko normalan može postojati a ne biti spreman... za svoj DOM i DOMOVINU?

Lako im je bilo prije, moram priznati, manipulirati s narodom. Ali nema više!

Istina je isplivala na svijetlo dana. U velikoj mjeri, zahvaljujući i Vama i Vašoj neizmjernoj ljubavi i odanosti prema Hrvatskoj i Hrvatima.

HVALA VAM!!!!

Iskreno i s velikim poštovanjem,

Vera Primorac

Međutim, treba uvijek voditi računa da je mali broj ljudi do kojih dopiru moji tekstovi i da se moj doprinos ne može usporediti s doprinosom onih koji su na javnoj sceni stalno napadani, a s druge strane su dostupni svima i svojim porukama biti uzor svim našim ljudima kojima je Hrvatska u srcu.

Što se tiče mog teksta o Karamarku ili bilo kome koga napadaju srpske sluge u RH poruka je jasna:

Kada oni napadaju nekog Hrvata – TREBA GA BRANITI. A sami sa sobom trebaju račistiti jeste li dovoljno pametni pa razumijete zašto ga napadaju oni koji ne vole Hrvatsku ili ne razumijete.

Kamo sreće da su to shvatili mnogi državotvorni Hrvati kada je nakon prošlogodišnjeg koncerta u Kninu nastavljen dugogodišnji napad na Thompsona.

U subotu smo dr. sc. Josip Stjepandić i ja bili gosti biskupa Košića u Sisku na Thompsonovom humanitarnom koncertu. Desetak tisuća ljudi okupilo se ispred sisačke katedrale kako bi podržalo potrebite studente Biskupijske zaklade „Fra Bonifacije Ivan Pavletić“. Drugi put u godinu i pol dana brojni Siščani i gosti pristigli iz cijele Hrvatske i ovoga su puta pokazali svoje veliko srce i želju za pomoći. Bilo je sjajno biti među tim ljudi, pogotovo što je bilo puno mladih.

<http://narod.hr/kultura/foto-thompson-pjeva-sisku-pred-deset-tisuca-ljudi-stipendije-studentima>

Meni je posebno bilo dragoo jer Thompsonov koncert počinje Tuđmanovim govorom, a dr. sc. Marko Tokić sa Sveučilišta u Mostaru je svojevremeno konstatirao kako moja Hrvatska ima četiri stupa: Tuđman, Dario Kordić, Thompson i biskup Košić.

Kamo sreće da su neki državotvorni Hrvati razumjeli što se događa s našom Peticijom ZDS, kojom smo branili Thompsona, „Bojnu Čavoglave“ i naše HO Sovce. Kao što sam napisao u tekstu koji komentirate:

„Bilo kako bilo, tada se pokazalo kako su i državotvorni Hrvati – zbog vlasti – spremni izdati one koji su nam svojom krvlju izborili slobodu. Tada su krenuli u poraz, nastavilo se s istim ponašanjem na izborima...“

Nije im ništa govorila ni činjenica da su svi koji su nas napadali izbjegavali reći da smo našim Pismom branili Thompsona, „Bojnu Čavoglave“ i HOS.

Čini se da su sada shvatili da svi oni koji napadaju Thompsona zapravo iskazuju svoju mržnju prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. Postali su – nadam se – svjesni da količina mržnje prema Thompsonovim domoljubnim pjesmama i njemu samo pokazuje koliko je Thompson velika zaprijeka srpskim slugama u ostvarenju njihovih protuhrvatskih ciljeva.

Možda su oni koji nisu ljetos branili Thompsona, „Bojnu“ i HOS razumijeli o čemu se radi sada kada je na red došla i Thompsonova pjesma „Lijepa li si“.

Predsjednica kaže

“Obožavam slušati Thompsona, a slušala sam ga često u automobilu s mojom djecom dok su bila mala”, rekla je Kolinda Grabar Kitarović i dodala da ju je pjesma ‘Lijepa li si’ uvijek podsjećala na domovinu dok je radila izvan Hrvatske.

<http://kamenjar.com/kolinda-grabar-kitarovic-obozavam-slusati-thompsona/>

Tomislav Karamarlov:

‘Danas smo svi uz Vatrene. Želim vam da pokažete junačko srce i da uz gromoglasnu podršku s tribina pokažete zašto smo nogometna nacija!’ – objavljeno je na glavnem mrežnom profilu Tomislava Karamarka, a na tu je rečenicu pridružen i video clip pjesme ‘Lijepa li si’.

Miljan Brkić:

Iskrene čestitke hrvatskoj reprezentaciji na igri, Vedranu Čorluki želim brzi oporavak od svih udaraca koje je danas primio, a navijači čekaju i na tribinama i pred ekranima nove prilike za navijanje:

“Sve bih dao da je vidim

ponosnu i lijepu k'o u snovima

sve bih dao da je vidim i opet bih spreman stao, svoj bih život dao”

Nadajmo se da je to vrlo važan ali prvi korak u ponašanju naših političara koji žele biti hrvatski političari. Mnogo je važnije kada će oni iz obrane preći u napad na one od kojih su hrvatski branitelji u Domovinskom ratu napravili „zečevima“ i one koje te „zečeve“ i danas podržavaju i služe im!

Pročitajte i kako su Hrvati Francuske stali u obranu Thompsonove navijačke pjesme ‘Lijepa li si’ (naravno, ne možemo očekivati da je to podržao tamošnji veleposlanik, pa njegov otac je počeo hajku na Thompsona prije petnaestak godina):

<http://narod.hr/clanak/procitajte-hrvati-francuske-stali-obranu-thompsonove-navijacke-pjesme-lijepa-li-si>

Zvonimir Hodak u današnjoj kolumni piše:

Druga pomalo zaboravljena tema je priglupa diverzija koja je osvanula 12. lipnja 2015. g., na travnjaku stadiona na Poljudu. Prisjetimo se uznenirujućeg ubojstva koje se ne tako davno dogodilo u Splitu kada je na Marjanu ubijena meksičanska turistkinja. Bez značajnih tragova i što je još važnije bez vidljivog motiva splitska policija riješila je slučaj. Ubojica je već iza rešetaka. Kad pišem ovu kolumnu, točno je godinu dana od kada je neki “desničarski ustašoid“ nanio veliku štetu demokratskom imidžu Lijipe Naše. Prošla je

godina dana, a od nacističkog diverzanta ni traga. Naravno, logikom naših još iz Juge istreniranih medija svastiku je mogao nacrtati samo zadrti ognjištar koji, kad god dolazi kući nakon utakmice, pozdravlja sve oko sebe sa "Za dom spremni!". Intelektualni proleteri, odnosno novinari, žestoko su napali "nepoznatog junaka", očito fašista koji je bacio sjenu na sjajne NOB tradicije nepokorenog Splita. Došao "fašist" ili nekadašnji "narodni neprijatelj" i pod okriljem noći nacrtao zloglasni nacistički znak. Jednostavno, zar ne? Upozorava me gospodin Ervin Lapena na brojne nelogičnosti pa čak i gluposti u ovoj diverziji. Motiv je danas jasan svima, osim tipovima kao sto je Berto Šušak i Nada Hren. Cilj je bio diskreditirati tobožnju "ustašku zmiju" koja nesmetan o plaši hrvatske antife. Nitko nije ni spomenuo da se tu radilo o tehnološki i sigurnosno vrlo složenom procesu. "Ucrtavanje" u travnjak svastike velikih dimenzija da bi ona bila lako uočljiva predstavlja tehnički, tehnološki i sigurnosno vrlo komplikirani pothvat. Za to je potrebno stručno hortikultурно znanje, vještina i iskustvo, tehnička oprema i sredstva, herbicid i dovoljno vremena da se čitava operacija provede, a da bi "nacist" mogao na vrijeme nestati. Za takav sinopsis potrebna je odgovarajuća logistička potpora te sigurnosno-obavijesni uvjeti. Kad još uzmem u obzir neosporne činjenice da je stadion na Poljudu ograđen, da postoje danonoćni čuvari, da postoji 80 nadzornih kamera i da nitko nepozvan ne može ući ni izaći, onda se može zaključiti kako se radi o savršenom scenariju koji je briljantno proveden. Sad se postavlja pitanje tko je mogao, neopažen od 80 kamera, unijeti na travnjak tehničku opremu, sredstva i posudu sa herbicidom te imati dovoljno vremena da sve to izvede i na kraju da neopažen i nesnimljen sve to iznese sa stadiona? Hrvatska se našla na naslovnicama liberalne Europe. Splitski orjunaši mogli su uz bevandu zadovoljno zapaliti duvan, a Ante Tomić, Jurica Pavičić, Boris Dežulović, Branimir Pofuk, Jelena, Rada, Sanja i slični likovi mogli su još jednom poslati u "cijeli svijet" poruku kako njihov antifašizam treba braniti i hraniti dodatnim eurima kako bi se oi ovdje idalje borili za ljudska prava i demokraciju. Danas je 12. lipanj ljeta Gospodnjeg 2016.g., a tko je zamislio i realizirao antihrvatsku diverziju na Poljudu ne znamo i vjerojatno nikada nećemo ni doznati? Dočim je daleko zahtjevniji, teži i zamršeniji slučaj nesretne Meksikanke riješen u roku "odmah".

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/lovostaj-na-ina-u-prestao-je-kada-je-ljijes-s-tudmanom-spusten-u-zemlju-na-mirogoju-930063>

Mali ispravak prve rečenice. Predsjednica već i ponavlja zahtjev da se konačno uhvate počinitelji diverzije na Poljudu!

„Prije godinu dana, podmuklo, pod okriljem noći, iscrtana je svastikana Poljudu. Uvjereni sam da to nije učinio nitko tko voli svoju Domovinu. Ponovno pozivam nadležne institucije, prije svih MUP, da pronađu počinitelje, a prave navijače da pokažu kako se navija za našu Hrvatsku.“

<http://narod.hr/clanak/predsjednica-pozvala-prave-navijace-da-pokazu-se-navija-nasu-hrvatsku>

Sigurno je u pravu ako vjeruje da će tako jednostavnije izbiti na vidjelo koje su osobe iz vrha srpskih sluga u RH izravno upletene u ovu protuhrvatsku akciju. Oni kojima je to trebalo poslužiti da s optužbe hrvatskog naroda na ustašluk preokrenu na optužbu za fašizam. Nekako mi se čini da su i oni postali svjesni da im u narodu optužba za ustašluk ništa ne znači jer je već očita podjela u RH na one koji su ustaše i one koji su srpske sluge. Drugim riječima, čini se da je mnogima postalo jasno da je mnogo ogavnije biti srpski sluga jer je još i čuveni kineski filozof i ratnik Sun Tzu one koji rade protiv svog naroda nazvao najgavnijim ljudima!

Hoće li i Predsjednica i Karamarko shvatiti kako su važniji branitelji, HOS, Thompson i „Bojna Čavoglave“, pa i Joe i njihov ZDS pa se konačno suprotstaviti ogavnim napadima na veliki broj Hrvata tako što će sve one koji ih napadaju zbog pozdrava ZDS optužiti za pružanje potpore velikosrpsko fašističkoj agresiji na RH, tj. optužiti njih za fašizam – vidjet ćemo:

<http://www.dnevno.hr/uncategorized/za-dom-spremni-vikali-navijaci-hrvatska-ih-popljuvala-929963>

U subotu sam s Markom mogao popričati i vidjeti kako isto mislimo i o činjenici kako se mnogi bezuspješno trude da ljude uvjere kako se trebaju odreći sebe samih – tj. pozdrava ZDS. Umjesto da objasne istinu u lozi ZDS u Domovinskom ratu i to da ZDS napadaju oni koji su bili na strani agresora.

Pogledajte/poslušajte sljedeća dva linka:

MILANOVIĆ STAO U OBRANU MAŽIĆA, SVOG FAŠISTE

11. lipnja 2016.11. lipnja 2016.

Zoran Milanović stao u obranu Marija Mažića ujedno i člana mlađeži SDP-a Sisak. Za RTL televiziju je ukratko izjavio “Ne vidim čemu hajka na Marija Mažića , njegovo je legitimno pravo tražiti zabranu nečega što nas sviju vrijeđa zaključio je Milanović ” .

Znači li ova izjava predsjednika SDP-a Zorana Milanovića da i njega vrijeđa pjesma Lijepa li si Marka Perkovića Thompsona ostavljamo vama na zaključak! Ovo je ujedno, usuđujemo se reći presedan u novijom povijesti Hrvatske .

<http://www.gradjanska-akcija-official.com/milanovic-stao-u-obranu-mazica-svoga-fasiste/>

Milanović i SDPovci slave 1.maj uz Thompsonov hit 'Lijepa li si', u Čakovcu

<https://www.youtube.com/watch?v=Usjv3bLtoGY>

Slave uz pjesmu koja ih vrijeđa. Oni su izbor mnogih koji im na izborima daju svoj glas!

Pa samo srpskim slugama može smetati pjesma „Lijepa li si“, zar ne?

Što bi rekao Sun Tzu – najogavniji ljudi.

Kako netko tko vjeruje da voli Hrvatsku može biti u bilo čemu zajedno s ovakvim ljudima?

Ako jesи – razmisli malo. Možda i shvatiš u čemu i zašto grijesiš - Jednom sam rekao nekim našim intelektualcima kada su napadali Tuđmana:

Možda će te za desetak godina i razumjeti zašto je to Tuđman uradio!

Draga gđo Primorac, možda sam Vam pojasnio razloge zašto sam napisao tekst
ZAŠTO BI TREBALO PODRŽATI KARAMARKA?

Biskup me pitao zašto ga i ranije nisam napisao?

Jednostavno zato što su ga sada počeli napadati oni koji su ga do jučer podržavali. Spremni su odreći se i najboljeg ministra dr. sc. Zlatka Hasanbegovića iako im je stranka na Saboru svojim glasovanjem dala do znanja da treba ići putem kojemu je danas simbol ministar Hasanbegović. Da i ne spomenem kako im je dobra zamjena za njega Pupovac:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/vlada-s-pupovcem-znaci-da-je-stepinac-zlocinac-pokolj-hrvata-u-srbu-junacki-cin-branitelji-kriminalci-a-hrvatski-narod-genocidan>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/prebrojavanje-krvnih-zrnaca-politicka-korektnost-i-izdaja-hrvatske>

Moj tekst iskazuje nadu da će Karamarko to shvatiti i krenuti oštro tim putem. Čini mi se da sadašnja potpora Thompsonu koju daju danas i Predsjednica i Karamarko i Brkić pokazuju da su shvatili poruku danu u tom mom tekstu (malo da sam sebi laskam) odnosno da su napokon sami zaključili isto što sam rekao u njemu!

Hvala Vama draga gđo Primorac

Iskreno i s velikim poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Ako ništa drugo valjda vide kako je HOS prisutan u Francuskoj i ne samo sa ZDS.

Zapravo ZDS je i na taj način tamo:

NICOLIER NA TRIBINAMA

FRANCUSKA SLAVI HRVATSKOG HEROJA: Merci, Jean Michel Nicolier!

Snježana Vučković, Ponedjeljak, 13. Lipanj 2016

Ovaj navijački potez naišao je na odobravanje hrvatskih branitelja koji žale za činjenicom da je veliki Jean Michel francuskoj javnosti uglavnom nepoznat, dok Hrvatska ne propušta priliku zahvaliti mu se.

Hrvatski navijači su tijekom nogometne utakmice razvukli transparent na kojem je pisalo "Merci, Jean Michel Nicolier".

Tako su Francuzima, ali i cijeloj Europi, ukazali na heroja koji se kao strani dragovoljac priključio obrani Hrvatske i Vukovara.

Ovaj navijački potez naišao je na odobravanje hrvatskih branitelja koji žale za činjenicom da je veliki Jean Michel francuskoj javnosti uglavnom nepoznat, dok Hrvatska ne propušta priliku zahvaliti mu se.

Jedna od tih prilika, možda i najbolja do sada, na nogometnim tribinama ovog velebnog natjecanja, pokazala je da se poginuli Jean – ne zaboravlja...

<http://www.dnevno.hr/domovina/francuska-slavi-hrvatskog-heroja-merci-jean-michel-nicolier-930103>

13. 06. 2016.

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U TISNOM

Danas predstavljamo neobičnu knjigu – knjigu „Oba su pala“. Ona čini cijelinu s prethodnom mojom knjigom „Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!“. Naime u obje knjige je niz tekstova posvećeno napadu na Marka Perkovića Thompsona zato što je na proslavi u Kninu 5. kolovoza pjevao pjesmu „Bojna Čavoglave“ koja počinje s pozdravom ZA DOM SPREMNI! Svi znamo da je ta pjesma simbol Domovinskog rata.

Kako je napad na Thomsona zbog Bojne bio prije par dana doista je neobično imati na predstavljanju dvije knjige o tom napadu, zar ne?

Jasno vam je da se radi o potpuno istovjetnom napadu od prošle godine. Jedno od dva pisma koja su skinula maske iz naslova prethodne knjige su upravo o tom prošlogodišnjem skandalu. Nekim potpisnicima se tada prijetilo izbacivanjem s posla. Posebno povjesničarima koji ne prihvataju jugo-komunističku paradigmu u povijesti pa pišu istinu povijest! Razlika u prologodišnjem i ovogodišnjem napadu je jedino u tome što se prošle godine krilo od javnosti da se zapravo napada „Bojna Čavoglave“, dakle simbol Domovinskog rata, a ove godine u medijima to otvoreno priznaju.

U nedjelju prije odlaska u Sinj na Alku poslao sam prijateljima novo pismo Predsjednici RH. Pismo je odmah objavljeno na nekim hrvatskim portalima, a potpisali su ga uz mene i dvojica biskupa Vlado Košić i Valentin Pozaić i generali Ljubo Česić Rojs, Marinko Krešić, Josip Štimac i Ivan Tolj.

Pismo ćemo tek poslati Predsjednici Republike Kolindi Grabar Kitarović ali izgleda da smo već dobili odgovor kao i prošle godine kada joj nije bilo važno što je i tada bila riječ o napadu na simbol Domovinskog rata – na „Bojnu Čavoglave“ pa je naše pismo bilo „na razini provokacije“. Naime ona je izjavila u nedjelju navečer: "Pravosudni organi, pravosudna tijela trebaju riješavati pitanje (pozdrava) 'Za dom spremni' i slično, a svi mi se moramo usredotočiti na to da stvorimo uvjete za bolji život za sve u Hrvatskoj, I neću ponovno komentirati jer mislim da to jest bitno pitanje, ali u ovoj zemlji ima toliko važnih pitanja, koja se tiču posla egzistencije, plaća," dodala je.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/57125/Predsjednica-o-pozdravu-'Za-dom-spremni'-i-što-očekuje-od-izbora.htm>

U novom pismu smo je podsjetili i na činjenicu da je prošle godine na Paradi HV-a nastupao i HOS sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, koji jeste pozdrav odobren od hrvatskih vlasti. Je li Predsjednica mislila da su pravosudni organi tada zakazali kada nisu

procesuirali nju i tadašnjeg predsjednika Vlade? Ili se radi o onome što je po povratku u HDZ izjavio Prgomet? Naime on tvrdi da je HDZ još 2009. odlučio kako je ZA DOM SPREMNI ustaški pozdrav! Zapravo se nadam da to nije istina jer me to strašno podsjeća na centralne komitete Partije koji su isto tako na sastancima odlučivali npr. o broju žrtava u Jasenovcu.

Predsjednica je, na završetku Alke naglasila kako tek danas možemo sagledati značenje čudesne pobjede Sinjana 1715., a tako će, ističe, i neko buduće vrijeme pokazati svu povijesnu važnost Oluje i Domovinskog rata. Domovinski rat temelj je hrvatske države. Stoga prije svega, upravo na pobjedničkoj baštini Domovinskog rata moramo graditi budućnost svoje države, a neposredan dio te budućnosti su predstojeći izvanredni izbori.

<http://vijesti.hrt.hr/346861/predsjednica-na-pobjednickoj-bastini-domovinskog-rata-gradimo-svoju-buducnost>

Ako je to točno – a točno je – kako se onda mogu napadati simboli Domovinskog rata „Bojna Čavoglave“ i HOS?

A nisu na udaru samo HOS-ovci nego svi branitelji. O tome je govorio uoči otvaranja nadmetanja Alkarski vojvoda Ante Vučić u svom tradicionalnom obraćanju:

"Zar je moguće da smo zemlju, koju smo krvlju branitelja obranili, doveli do demografskog, gospodarskog i državotvornog rasula", zapitao se. Vučić je posebno spomenuo hrvatske branitelje u koje se, kaže, svi zaklinju kad ih trebaju, a u stvarnosti ih politika gura na kraj. "Hrvatski branitelji su u Domovinskom ratu, s krunicom oko vrata, svojim životom i žrtvom branili Hrvatsku pod zapovjedanjem prvog hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana i ratnog ministra obrane Gojka Šuška", rekao je.

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/politicari-vec-pristizu-sinjani-se-fotografiraju-s-plenkovicem-1104713>

A nije problem samo u odnosu naših političara prema braniteljima. Višnja Starešina u Slobodnoj Dalmaciji piše:

Srbija je učinila sve da "Oluja" bude osuđena pred Haaškim sudom kao hrvatski udruženi zločinački pothvat. Nakon oslobođajuće presude, Hrvatska, uz iznimku rezolucije koju su pokrenuli naši europski parlamentarci, nije (u)činila gotovo ništa, da neutralizira srpsku narodnu predaju u međunarodnim institucijama i javnosti.

Takav odnos prema vlastitoj državi i stalna politička snishodljivost prema državi agresoru, otvorio je prostor Miloševićevu omladinu (Dačić) na mjestu šefa diplomacije, Šešeljevu učeniku na mjestu predsjednika vlade (Vučić) i Šešeljevu vojvodi pod ozbiljnom sumnjom za sudjelovanje u ratnom zločinu u Antinu, (predsjednik Srbije Tomislav Nikolić) da Hrvatskoj drže lekcije o demokraciji i dijele optužbe o ustašizaciji. A hrvatski veleposlanik ih pokupi u pisanim oblicima i ponese kući.

Da je Hrvatska ozbiljna država onda propagandni rat službenog Beograda ne bi bio ozbiljna prijetnja. Ovako, on nije prijetnja istovjetna onoj iz devedesetih. Ali čini dvostruku neugodu: zbog bezobrazluka koji dolazi iz službenog Beograda i tradicionalne nedoraslosti ili čak savezništva na koju je često nailazio u službenom Zagrebu.

<http://www.hrvsijet.net/index.php/kolumnne/76-gost-kolumnne/43955-visnja-staresina-srbijanska-verbalna-agresija-na-hrvatsku>

Jedan od ponajboljih hrvatskih kolumnista politolog Marko Ljubić sve to sjajno povezuje pišući kako *nacionalno svijesna Hrvatska, politika koja baštini hrvatsku državnost, koja se deklarira kao državotvorna i svi protagonisti takve političke scene ne smiju dopustiti da se*

jedan jedini simbol utkan u temelje hrvatske državnosti, a to je referendum o samostalnosti, tadašnje državno vodstvo, prvi demokratski izbori, oslobodilački rat i sve, baš sve njegove sastavnice, nikako ne smiju dopustiti – kriminalizirati i osporiti. To se odnosi i na HVO kao sastavnicu integralne obrane hrvatske nacionalne slobode.

To nije stvar izbora ovoga ili onoga političara, to je stvar odnosa prema svojoj državi, svome narodu, njegovoj slobodi, ponosu i časti. Zbog toga Hrvatska nikako ni u kojim uvjetima ne smije pristati i dati blagoslov za kriminalizaciju – Za dom spremni. Nikako i nikada.

Zašto?

Ne zbog toga jer je to bio Pavelićev pozdrav, a bio je, ne zbog toga jer je današnjoj Hrvatskoj potreban Pavelić kao izvorišna paradigma, jer nije uopće, nego zbog toga jer je pod tim pozdravom ratovao slavni HOS, tisuće mlađića i djevojaka, koji su dali više od sedamsto života u ratu za Hrvatsku i nikada ih nitko nije optužio za jedan jedini pojedinčani eksces, zločin. Nikada nitko.

Kako onda opravdati naziv vukovarskoga mosta s imenom legende Domovinskog rata – Jean Michel Nicolierom?

Dakle, Hrvatska braneći „Za dom spremni“ ne brani ustaše, Pavelića, fašizam ili iskazuje simpatije prema jednome totalitarizmu, nego suprotno - iskazuje poštovanje prema onima koji su pod tim pozdravom slomili jedini realni nacijski fašizam u sjećanju suvremene Europe nakon Drugog svjetskog rata, onaj srpski iz devedesetih.

Popusti li u tome Hrvatska, izravno je izložila sve do jednu stečevinu, sve do jedan temelj, jer su svi u kontinuitetu napadnuti. Realno je kod „Za dom spremni“ problem što je to uistinu bio pozdrav NDH i režima Ante Pavelića, ali ne može se nešto što je zloupotrijebio Pavelić a doživjelo silovit ureaffirmaciju i novo vrednovanje u bitci za opstanak hrvatskoga naroda, predati na milost neprijateljima – svake Hrvatske.

Ne pristati na selektivne standarde

Ne može današnja Hrvatska pristati na selektivne standarde, pri čemu je nužno imati razumjevanja za osjećaje ljudi koji su stradali pod tim pozdravom, a istodobno veličati i nametati zlokobni „Smrt fašizmu“ ili sve moguće velikosrpske i komunističke oznake i simbole, kao izraz – demokratičnosti, ljudskih prava, zrelosti ili nekakve europske emancipacije.

Jer nisu ništa od toga. To bi bila obična kapitulacija i posrnuće.

HDZ mora to imati na umu. Jer, otvaranja vrata snagama kriminalizacije uspostave hrvatske državnosti, oslobodilačkoga rata i svih simbola iz toga vremena, makar bili istovjetni simbolima NDH režima, usporedivo je s probijanjem nasipa nakon kojega ništa više bujicu ne može zaustaviti u rušilačkom pohodu.

Ako se HDZ jasno ne opredjeli o svim tim pitanjima, ali tako da se ne brani na dnevnoj osnovi od provokacija i zahtjeva, koji poprimaju sve dramatičnije i šire razmjere, neće poslati poruku – bitne različitosti od ljevice ili antife.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/24616-m-ljubic-hdz-mora-inzistirati-na-tezi-da-se-u-muenchenu-sudilo-zlocinackom-rezimu.html>

Da, Marko Ljubić sjajno upozorava današnju vlast što im je činiti da hrvatska vlast bude u hrvatskim državotvornim rukama. Da se ostvari ono što je dano u naslovu knjige koju predstavljamo: OBA SU DOISTA PALA!

Hoće li ga poslušati?

Ipak ovo predstavljanje ču završiti onim što je o svemu tome napisao naš poznati odvjetnik i isto tako sjajni kolumnist Zvonimir Hodak. Kao da ponajbolji hrvatski odvjetnik Hodak odgovara na predsjedničinu priču o ZDS i pravosudnim tijelima:

Iz slobodarske (Slobine) Srbije stiže nam prijetnja koju treba shvatiti krajnje ozbiljno. "Nikada više nećemo dozvoliti novu Oluju ..." poručio je Vučić. Da srpski premijer misli ozbiljno dokaz je iznenadni porast proizvodnje – traktora u Srbiji. Vučić se na određeni način vratio u kolovoz 1902.g. Tog vrućeg kolovoza Nikola Stojanović objavio je u zagrebačkom Srbobranu paradigmatski stav Srbije prema njihovim "zapadnim pokrajinama". Miroslav Vučić, kao što su sad Vučić, Šešelj, Nikolić, Vulin i ostali, naš srpski "brat" Nikola je napisao između ostalog "Do istrage vaše ili naše". Zbog pomalo arhaičnog načina izražavanja možda je potrebno malo objašnjenje. Kako bi rekao Zoki – ili mi ili oni. Nikola ni malo nije dvojio kao ni Jovan Rašković tko će pobijediti u toj životnoj utakmici. Razloge je "znanstveno" obrazložio. Srbi pobjedjuju jer im to "garantuje proces opšte evolucije", pa onda "prirodna životna snaga" i što je najvažnije "nadmoći na bojnom polju". Zanimljivo je to bulaženje o Srbima kao vojnicima koji su, o d stotinjak bitaka u svojoj povijesti, dobili samo jednu Cersku bitku. 1941.g. imali su vojsku za koju su tvrdili i pisali da je "treća armija u Evropi". Kapitulirali su za osam dana. Pred Oluju su odbijali državu u državi koju im je europska birokracija nudila na pladnju uvjereni kako "Srbina vojnika" nitko ne može maknuti iz vječne SAO Krajine. Kihнуli su za nešto više od tri dana. Čak ih je i sam Slobodan Milošević javno prozvao zečevima. Sada, u ime dobrosusjedskih odnosa, na Bajakovu dijeleturistima CD-ove u kojima Oluju prikazuju kao genocidnu u kojoj je srpski narod protjeran sa svojih "vekovnih ognjišta". Zamislite da Hrvatska onima koji iz bilo kojih razloga ulaze u Demokratsku republiku Srbiju dijeli CD-e o srpskim junaštvinama u Vukovaru, Škabrnji, Voćinu, Dalju, Saborskom, Sertić Poljani... o likvidaciji 8500 ljudi u tri dana u Srebrenici. I koliko je "otac domovine" Dobrica Ćosić bio u pravu pišući o srpskim lažima s jednim svetim ciljem – ostvarenje Velike Srbije i granica Karlobag, Ogulin, Karlovac, Virovitica. Šaljući nam poruke da smo fašistička država, da je naš križ kukasti križ, Vučić tjeran mak na konac. Hrvatske reakcije upravo su dokaz kako nas je Nikola Stojanović procijenio 1902.g. kad je tvrdio da Hrvati "nemaju jezika, običaja ni zajedničkog života". Da nemaju "svijesti o zajedničkoj pripadosti" te da "u tuđim slugama gledaju ideal pa će i sami postati slugama." Na ove poruke "mira i ljubavi" koje je Vučić slao RH uz prisustvo Milorada Pupovca, reakcija hrvatske lijeve medijske falange bila je 80% blaža od čvrste, jednodušne i energične poruke "fašistima" koji su nas sramotili u Kninu s fašističko-nacističko-ustaškim ZDS. Što je najgore čak je i Thompson započeo svoje Čavoglave s ZDS-ni. Zašto? Zato jer ta pjesma tako i započinje. Pjevana je s tim tekstom od 1991.g. pa do 5. kolovoza 1995.g. Jeste li možda u tom razdoblju ponosa i slave čitali komentare Jelene Lovrić, Gorana Penića, Kreše Beljaka, Pede Grbina, Kolinde, Branimira Pofuka i lijeve medijske falange ili gledatelja Žikine dinastije da su prosvjedovali protiv pjesme "Čavoglave". Slažem se, idiote koji su zapalili srpsku zastavu treba kazniti. Hrvati ne pale tuđe zastave. Mi svojim pobjedama prisiljavamo naše neprijatelje da oni pale naše zastave, a svojih pobjedonosnih se ne odričemo. One su uvijek istih boja. A ZDS će na koncu završit na referendumu. Čiji ishod se unaprijed zna. Dotle neka zaborave svi vlastodršci u RH da će ZDS suzbit policijskim i pravosudnim mjerama. Nema šanse. S tim usklikom išlo se u Domovinski rat. S tim usklikom ginulo se u Domovinskom ratu. Jugostalgičare, medijske ljevičare i gledatelje Žikine dinastije može spasiti samo nuda da će Hrvati na demokratskom referendumu odbaciti ZDS. Kad bi

taj, za sada imaginarni referendum, ikada bio raspisan onda bih savjetovao Anti Tomiću, Jurici Pavičiću, Miljenku Jergoviću, Jeleni Lovrić, Miloradu Pupovcu, Marku Špoljaru, Silvani Perici, Tvrtku Jakovini, Hrvoju Klasiću, Draganu Markovini i sličnim likovima da ujedno predlože da se građani izjasne jesu li za to da ustaška kuna i dalje ostane sredstvo plaćanja u RH. Ha, ha ... kakva hipokrizija. ZDS ih užasava, ali kuna koja je istinska poglavnika valuta, im je usprkos toga prirasla i srcu u džepu. Sve u svemu dječje bolesti hrvatskog medijskog prostora su neizlječive.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/idiote-koji-su-zapalili-srpsku-zastavu-treba-kazniti-hrvati-ne-pale-tude-zastave-mi-svojim-pobjedama-prisiljavamo-na-paljenje-nasih-zastava-945057>

Poslije Hodaka doista ne treba ništa komentirati, zar ne?

12. 08. 2016.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U SKRADINU

mr. sc. Antonije Brajković

Poštovani sugrađani, dragi prijatelji,
hvala vam što ste večeras ovdje i predstavljate svoj Grad, iskazujući tako na najbolji način
dobrodošlicu i gostoprimstvo našim večerašnjim gostima.

Skradin je naselje čiji urbani kontinuitet seže u doba antike, doba u kojem je ovaj grad
bilježio svoje vrhunce kao upravno, gospodarsko i kulturno središte ovog dijela Dalmacije,
zadržavajući taj istaknuti položaj i važnost kroz srednjovjekovno i novovjekovno doba.
Danas, u suvremenoj Hrvatskoj, iako brojčano malen, duga povijesna tradiciju i kulturna
ostavština bile su razlog da se naselje Skradin titulira gradom. Iako svjesni da možda nikad
neće zasjati nekadašnjim sjajem, važnosti i veličinom, organizacijom ovakvih
manifestacija doprinosimo njegovom kulturnom razvoju i opravdavamo urbane atribute na
ponos svih onih koji ga vole.

Jedan od onih koji ga vole i posjećuju je i gospodin Josip Stjepandić, dr. strojarstva,
porijeklom iz Modriče a na privremenom radu u Njemačkoj, koji je ovdje s obitelji na
odmoru. Budući da ga s akademikom Pečarićom veže akademска srodnost, društvena
angažiranost, domoljubni interes i priateljstvo, predložio nam je mogućnost predstavljanja
njegove knjige, što smo sa vrlo rado prihvatili. A upravo će dr. Stjepandić u uvodnom
ekspozetu najaviti večerašnju temu i njenog glavnog protagonista, akademika Pečarića, koji
je večeras ovdje da bi s nama podijelio misli, stavove, ideje... iz svoje knjige *Oba su pala*.
Akademik Pačarić iznimna je osoba hrvatske znanstvene scene, rođen u zaljevu hrvatskih
svetaca, gradu Kotoru 1948., diplomirao je 1972., magistrirao 1975., a doktorirao je 1982.
godine matematičke znanosti disertacijom "Jensenova i povezane nejednakosti". Redoviti
je profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, voditelj seminara
"Nejednakosti i primjene" na Matematičkom odjelu PMF-a i glavni istraživač istoimenoga
projekta Republike Hrvatske. Osim što je redoviti član HAZU, aktivni je član The New
York Academy of Science i dopisni član Dukljanske akademije znanosti i umjetnosti. Jedan
je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti i najcitaniji hrvatskih
matematičar s objavljenih preko 1100 znanstvenih radova i više desetaka znanstvenih i
publicističkih naslova u kojima se bavi temama ključnim za razumijevanje suvremenih
procesa i stvaranja hrvatske države.

Samo ovih nekoliko biografskih crtica akademika Pečarića jasno ukazuju da ispred nas
stoji čovjek grandiozne intelektualne snage i kreativne produktivnosti. Čovjek kojeg je
životni i profesionalni put uspeo na znanstveni Olimp, dajući mu pravo na besmrtnost kao
dar za ustrajnost i napor iz kojeg su stvorene ideje.

Nažalost, široj javnosti gotovo je nepoznat po idejama i talentu koji mu je podarila
Providnost, dakle prirodnim znanostima i matematici, koja u svojoj kompleksnosti sadrži
niti neraspetive i nedokučive za većinu nas običnih smrtnika, ali zbog zakonitosti i
egzaktnosti koja je određuje, te ideološkoj bjelini, za istraživača i znanstvenika kao što je
akademik Pečarić neusporedivo je lakša od puta zbog kojeg je ovdje i zbog kojeg ga
poznajemo. A poznajemo ga po snažnom domoljubnom angažmanu i dobrim idejama, baš
kao ono biblijsko stablo što se prepoznajemo po plodovima. *Dobro stablo dobre plodove
rađa.*

Promišljajući o sudbini vlastitog naroda, o nametnutim mu ideološkim zabludama i paradigmama, te moralnim i vrijednosnim inverzijama, akademik Pečarić namjerno izabire teži put, put služenja Domovini i naciji, put čija je misija širenja ideje koje imaju uporište u istini, pravdi, ljubavi prema Domovini i vrijednostima koji jednu naciju čine jačom i spremnijom na izazove koje u sebi nose suvremenii civilizacijski tokovi.

Taj put je teži jer ulazi u područje koje snažno ideološki kontaminirano i u posjedu onih koji streme biti gospodari prošlosti i sadašnjosti, a čiji monopol na istinu ugrožava budućnost ove nacije. U to područje akademik Pečarić ulazi bezkompromisno i hrabro, donoseći znanstvenu objektivnost, nove ideje i drukčiju paradigmu u kojima nema mesta za laži i programirane istine.

Metodološki precizno, primjenjujući iskustva znanstveno istraživačkog rada iz područja prirodnih znanosti, akademik Pečarić u svojim ostvarenjima (koja imaju nacionalno, povijesno i političko opravdanje) ulazi u polemike, iznosi činjenice, objavljuje rezultate, objašnjava i stvara ideje koje mogu biti temelj za razvoj društvenih i političkih vrijednosti na kojima treba počivati zdravo i prosperitetno društvo.

Kao i svaki beskompromisni znanstvenik i istraživač, akademik Pečarić je predmet osporavanja, napada i difamacije, s druge strane, njegov rad predmet je hvaljenja, divljenja i neskrivenog obožavanja svih onih koji vjeruju u istinu njegovih ideja.

A metafizička istina je samo jedna i kao organizatoru nam je dragو što smo u prilici predstaviti vam akademika Pečarića i njegov dosadašnji znanstveni i publicistički rad, odnosno dati priliku za prosudbu o tome koliko su ideje koje ćemo ovde čuti blizu istini.

Josip Pečarić

Danas predstavljamo neobičnu knjigu – knjigu „Oba su pala“. Ona čini cjelinu s knjigom „Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!“ o kojoj je već govorio dr. sc. Josip Stjepandić. Kao što sam napomenuo na predstavljanju u Tisnom u obje knjige je dan niz tekstova posvećenih napadu na Marka Perkovića Thompsona zato što je na proslavi u Kninu 5. kolovoza pjevao pjesmu „Bojna Čavoglave“ koja počinje s pozdravom ZA DOM SPREMNI!. Mnogi mladi u RH vjerojatno ne znaju koliko se puno puta Bojna izvodila na radiju i na TV-u za vrijeme Domovinskog rata i da je ta pjesma simbol Domovinskog rata.

Kako je napad na Thompsona zbog Bojne bio par dana prije predstavljanja Tisnom doista je neobično imati na predstavljanju dvije knjige o tom napadu, zar ne? Kao da sam nadmašio sam sebe. Naime, godinama sam bio gost australskih sveučilišta. Jednom nas je moj suradnik Professor Bertrand Mond u Melbourneu sa sveučilišta vozio kući. Ankica i ja smo primjetili kako on kao pokvarena ploča ponavlja sam sebi u bradu: „Dva dana – dva rada!“ I doista sam u ta dva dana uspio napraviti dva rada. A sada evo imamo dvije knjige u dva dana.

Jasno vam je da se šalim jer se radi o potpuno istovjetnom napadu na Thompsona i Bojnu Čavoglave od prošle godine. A evo kako je ovogodišnji napad na Thompsona opisao poznati hrvatski književnik Hrvoje Hitrec:

„Središnju proslavu Oluje u Kninu prenosila je Hrvatska radiotelevizija a Thompson obećao da u službenom i službeno prenošenom dijelu koncerta ne će pjevati Čavoglave. Izvrstan je potez da je Knin povezan s Vukovarom, akcijom za Vodotoranj, kao i da se izvode pjesme iz svih dijelova Hrvatske, pa naravno i iz Istre koju Boris Miletić nakon svinjarije s putovnicom i dalje (za javnost) navodno ipak drži hrvatskim teritorijem. Malo je reterirao. Možda ipak dopusti da kroz tunel Učka putujemo pokazujući na izlazu samo osobnu iskaznicu.“

Kamere su brzo ugašene kada je Thompson počeo pjevati Čavoglave, uz pratnju naroda i policije, to jest policija ga je pratila nakon što je sišao s pozornice i htjela mu uvaliti prekršajni papir koji je odbio potpisati jer je kazna propisana u njemačkim markama a one više nisu u optjecaju i ne zna kako ih nabaviti, pa će na tomu i ostati. Glede pozdrava ZDS koji u prekršajnom ni kaznenom obliku nije naveden pa ostaje u sferi nagadjanja (kako je opazio i Orepić): izrečen je od hosovaca koji su s tim pozdravom ginuli u Domovinskom ratu, u ustroju Hrvatske vojske, daleko od muenchenske prve crte. A glede srpske zastave, vjerojatno se radilo o samozapaljenju – natopljena je hrvatskom krvlju koja lako plane u nezaboravu.

Iz Beograda je četnička klatež na vlasti kojoj su ruke još krvave iz prve polovice devedesetih, poslala novu, valjda desetu notu, pa je tako do sada u Zagreb poslan cijeli notni zapis pjesme „Spremte se, spremte četnici“..!

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/24620-h-hitrec-2.html>

Međutim, Thompson nije obećao da u službeno prenošenom dijelu koncerta ne će pjevati Bojnu Čavoglave! Dr. Stjepandić i ja smo prije koncerta bili u Čavoglavama. Thompson nam je rekao da je dogovor da Bojna Čavoglave ide u sklopu vatrometa i odjavne špice odmah nakon "E moj narode". Tako su dogovorili s njegovim menadžerom Zdravkom Barišićem. Thompson nam je rekao da on ne vjeruje da će tako i biti i da oni sigurno neće poštivati dogovor.

Zajedno smo došli u Knin. Tamo su mu organizatori rekli o promjeni. Zanimljivo je bilo i to da su tražili i stanku od dvije minute da prije njegovog nastavka koncerta dva orkestra siđu s tribine. Je li i to bila igra da bi se poslije moglo tvrditi kao što jeste kako je Thompson pjevao Bojnu poslije završetka koncerta?

Kasnije mi je Thompson rekao da je Barišić vjerovao u tu priču o završetku prenošenog dijela koncerta Bojnom Čavoglave i bio je ljut zbog promjene odjavne špice.

Maja ti nisam uzrujan zbog toga, ali ne znam šta im neistina triba – rekao mi je Thompson. Ja moram priznati da sam se i ja nadao da ipak Marka neće prevariti i dr. Stjepandić zna kako sam bio ljut isto kao i Thompsonov menadžer.

Otišli smo iz Knina, a da nismo znali za događaj s milicijom, pardon policijom.

Sutradan su mi prijatelji javili za to sramotno ponašanje policije. Među njima i biskup sisački dr. Vlado Košić koji nije mogao doći u Knin jer su ga branitelji zamolili da održi misu u Sisku. Tko već nije neka obavezno pročita njegovu homiliju:

<http://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/homilije/3575-homilija-na-dan-pobjede-i-domovinske-zahvalnosti-i-dan-hrvatskih-branitelja-2016>

Sjajna kolumnistica Hrvatskog tjednika Mirela Pavić mi ju je ovako prokomentirala: *Biskup Košić imao sjajnuuu propovid u Sisku...suze mi na oči,*

U nedjelju prije odlaska u Sinj na Alku poslao sam prijateljima novo pismo Predsjednici RH. Pismo je odmah objavljeno na nekim hrvatskim portalima, a potpisali su ga uz mene i kolege Stjepandića i dvojica biskupa Vlado Košić i Valentin Pozaić i generali Ljubo Ćesić Rojs, Marinko Krešić, Josip Štimac i Ivan Tolj.

Jedan naš poznati svećenik mi je napisao istog dana:

Poštovani g. Pečariću,

Zašto tražiti naš pozdrav 'ZA DOM' kao službeni pozdrav u HV. Potreban je kao jedan od normalnih pozdrava u Hrvatskoj; Hvaljen Isus, Dobar dan, Bog s vama, živjeli, lijepi pozdrav...

Bog s Vama. ZA DOM - SPREMAN.

Odgovorio sam mu:

On to već jest jer su HOS-ovci dio HV.

Vlast to samo treba javno reći!

Pozz

Josip

Zapravo, to naše Pismo Predsjednici, koje je zvanično poslano jučer, završili smo ovako:
Podsjećamo Vas:

- a) *Pokojna gđa Vera Stanić i g. Pero Kovačević su 1994 uvjerili predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;*
- b) *da je predsjednik Tuđman 1. listopada 1991 (napisao je g. Kovačević) donio zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;*
- c) *da je znakovljeno postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH.*

d) *U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvršteni su pripadnici HOS-a, a promjenom vlasti 2000-e su im ta prava oduzeta.*

Zapravo su to činjenice o kojima sam već pisao, o njima sam govorio nedavno u Bujici, a upozorio sam i Ustavni sud kada Vrhovni sud nije smatrao potrebnim poštivati ove činjenice u slučaju Josipa Šimunića.

Jučer su na CroPortalu objavili članak u kome su istražili spomenute činjenice u svjetlu danas važećih zakona u članku: **'ZA DOM SPREMNI' VEĆ JE REGULIRAN I ZAŠTIĆEN ZAKONIMA REPUBLIKE HRVATSKE:**

„Nakon bezbroj novinarskih upita predstavnicima Vlade RH, Predsjednici Republike, vođama parlamentarnih stranaka i ostalim političarima i njihovom izmotavanju ili dodvoravanju potencijalnoj koaliciji i glasačima, povjesničarima i pravnicima, je li pozdrav "Za dom spremni" zabranjen zakonom i je li to povijesni hrvatski ili samo ustaški pozdrav, mi nudimo jednostavan odgovor i to surfajući samo 15-ak minuta, što su naravno mogli i oni koji nam vode ili bi željeli voditi državu.

Ne ulazeći u to je li pozdrav "Za dom spremni" povijesni pozdrav prije Drugog svjetskog rata, sa sigurnošću možemo potvrditi da NIJE zabranjen zakonom. Ne samo da nije zabranjen već je reguliran zakonom kao i sva obilježja i odore iz Domovinskog rata. Naime, **Zakonom o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji** od 12. veljače 2013. u članku 2. stavak 1. precizirano je tko su to hrvatski branitelji iz Domovinskog rata.“

U tekstu se daje link na taj zakon i što je dano u Članku 2 tog Zakona (http://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_02_19_322.html)

i komentira taj članak:

„Dakle, zakonom je regulirano da su pripadnici Hrvatskih obrambenih snaga (HOS) hrvatski branitelji iz Domovinskog rata, a budući da su sve postrojbe imale svoja obilježja na odorama, tako je i HOS imao znak s natpisom "Za dom spremni" koji je bio i uzvik na postrojavanjima.“

Potom upozoravaju na **Pravilnik Ministarstva obrane o vojnim odorama**

(http://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2011_05_58_1268.html):

„Nadalje, člankom 18. Pravilnika o vojnim odorama (NN broj 58/11 i 113/11) propisano je da hrvatski branitelji iz Domovinskog rata mogu u svečanim prigodama u OS RH i u prigodama službenog obilježavanja obljetnica vezanih uz događaje u kojima su sudjelovali u Domovinskom ratu ili na obljetnicama zbivanja iz Domovinskog rata nositi službene vojne odore, ako ih posjeduju, a mogu nositi i vojne odore iz Domovinskog rata.

Ako sagledamo ovaj Zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji i pravilnik Ministarstva obrane o nošenju vojnih odora, a znajući kako izgleda odora i dijelovi odore HOS-a u Domovinskom ratu te da se na njima nalazi "Za

dom spremni", dolazimo do zaključka da su sva dosadašnja postupanja hrvatske policije i pravosuđa o oduzimanju predmeta, kažnjavanju na javnim skupovima zbog riječi "Za dom spremni" protuzakonita, a izjave naših političara ukazuju da ne poznaju zakone koje bi oni u najvećoj mjeri trebali štititi.

Temeljem spomenutog zakona dolazimo do zaključka da je i presuda suda u slučaju Josipa Šimunića nezakonita jer tvrdnja suda da je pozdrav "Za dom spremni" ustaški, a ne osvrćući se na Domovinski rat, upravo je politička presuda koja se ne temelji na zakonima Republike Hrvatske, a to upravo potvrđuje i ovaj zakon.

Preostaje im samo jedno objašnjenje koje bi bilo suludo, a isto tako bilo bi i čisto silovanje zakona, a to je kad kažu: možete nositi ali ne smijete izgovarati pozdrav "Za dom spremni". Dakle, kome pravo, a kome krivo, ali pozdrav "Za dom spremni" je pozdrav iz Domovinskog rata i kao takav je dozvoljen.

Zapravo, ako smo pravna država onda bi se doista trebalo poštivati hrvatski zakoni i ono što kaže Predsjednica Republike Kolindi Grabar Kitarović. Naime ona je izjavila u nedjelju navečer:

"Pravosudni organi, pravosudna tijela trebaju rješavati pitanje (pozdrava) 'Za dom spremni' i slično..."

Zapravo lako je pretpostaviti što je ona mislila pod tim rješavanjem kada je i sama tvrdila da je ZDS „ustaški pozdrav“!

Očito bi neki u Pravosuđu sami morali odgovarati jer su svojim nepoznavanjem zakona osuđivali ljude. Najdrastičniji slučaj je onaj Josipa Šimunića poslije hajke na njega od bivšeg ministra Jovanovića. Hoće li ikada odgovarati i mnogi političari što se ne suprostavljaju pritiscima i osudama iz svijeta zbog zakonski dozvoljenog pozdrava iz Domovinskog rata – pozdrava ZDS?

Sve to sugerira da će vlast koja nije sposobna oduprijeti se pritiscima iz svijeta i hrvatskih komunista, kojima nikada nije bila draga naša pobeda u Domovinskom ratu, upravo zato što je ZDS zakonit pozdrav tražiti će njegovu zabranu. Zapravo oni i napadaju ZDS kako kaže sjajni kolumnist Marko Ljubić *ne zbog toga jer je to bio Pavelićev pozdrav, a bio je, ne zbog tog jer je današnjoj Hrvatskoj potreban Pavelić kao izvorišna paradigma, jer nije uopće, nego zbog toga jer je pod tim pozdravom ratovao slavni HOS, tisuće mladića i djevojaka, koji su dali više od sedamsto života u ratu za Hrvatsku i nikada ih nitko nije optužio za jedan jedini pojedinčani eksces, zločin. Nikada nitko. Kako onda opravdati naziv vukovarskoga mosta s imenom legende Domovinskog rata – Jean Michel Nicolierom? Dakle, Hrvatska braneći „Za dom spremni“ ne brani ustaše, Pavelića, fašizam ili iskazuje simpatije prema jednome totalitarizmu, nego suprotno - iskazuje poštovanje prema onima koji su pod tim pozdravom slomili jedini realni nacifašizam u sjećanju suvremene Europe nakon Drugog svjetskog rata, onaj srpski iz devedesetih.*

[„http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/24616-m-ljubic-za-budućnost ili sa stranim moćnicima u ugodnu beogradko-bruxellesku fotelju.rezimu.html“](http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/24616-m-ljubic-za-budućnost ili sa stranim moćnicima u ugodnu beogradko-bruxellesku fotelju.rezimu.html)
Zato se lako može dogoditi ono što tvrdi naš poznati odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak:

A ZDS će na koncu završit na referendumu. Čiji ishod se unaprijed zna. Dotle neka zaborave svi vlastodršci u RH da će ZDS suzbit policijskim i pravosudnim mjerama. Nema sanse. S tim usklikom išlo se u Domovinski rat. S tim usklikom ginulo se u Domovinskom ratu. Jugo-nostalgicare, medijske ljevičare i gledatelje Žikine dinastije može spasiti samo nada da će Hrvati na demokratskom referendumu odbaciti ZDS. Kad bi taj, za sada imaginarni referendum, ikada bio raspisan onda bih savjetovao Anti Tomiću, Jurici Pavičiću, Miljenku Jergoviću, Jeleni Lovrić, Miloradu Pupovcu, Marku Špoljaru, Silvani

Perici, Tvrtku Jakovini, Hrvoju Klasiću, Draganu Markovini i sličnim likovima da ujedno predlože da se građani izjasne jesu li za to da ustaška kuna i dalje ostane sredstvo plaćanja u RH. Ha, ha ... kakva hipokrizija. ZDS ih užasava, ali kuna koja je istinska poglavnikova valuta, im je usprkos toga priraslila i srcu i džepu. Sve u svemu dječje bolesti hrvatskog medijskog prostora su neizlječive.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/idiote-koji-su-zapalili-srpsku-zastavu-treba-kazniti-hrvati-ne-pale-tude-zastave-mi-svojim-pobjedama-prisiljavamo-na-paljenje-nasih-zastava-945057>

Zapravo bio bi to referendum o Hrvatskoj. Referendum koji bi pokazao koliko sam bio u pravu kada sam tvrdio kako Srbi dijele Hrvate na ustaše i srpske sluge. Referendum koji bi pokazao ima li danas više srpskih sluga tj. onih koji ne žele neovisnu Hrvatsku od 20-25 posto kako je svojevremeno tvrdio Tuđman! Moja pozicija je poznata: Ja vam ne volim biti sluga!

Završit ću s porukom vlastima Luke Podruga u današnjem Hrvatskom tjedniku:
„Trenutačna hrvatska vlast, od predsjednice do premijera, a posebno vladajuća koalicija HDZ i MOST, svojim odlukama pokazat će svoje domoljublje i opredijeljenost. Mogu birati između zaštite nacionalnih interesa i služenja Beogradu, između ulizivanja antihrvatskim antifašistima i zaštite digniteta Domovinskog rata i branitelja. Između njih sinova Udbe i nas sinova Oluje. Izbor je lagan i jednostavan, kao 1991., s hrvatskim narodom u tešku borbu ili sa stranim moćnicima u ugodnu beogradsko-bruxellesku fotelju.“

HVALA!

Skradin, 11. kolovoza 2016.

31. 08. 2016.

BOLJE JE PRIČATI A NE RADITI, ZAR NE?

Vlado Marušić je na portalu Glas Brotinja 29.08.2016. u svom reagiranju na zabranu Thompsonova koncerta u Švicarskoj spomenuo i moje pismo:

Na zabranu ovog koncerta reagirao je akademik Josip Pečarić koji se obratio Predsjednici RH, Ministru Branitelja RH, Ministarstvu inozemnih poslova RH izražavajući svoje nezadovoljstvo zabranom ovog koncerta što se dogodilo i 2009 godine kada su švicarske vlasti također zabranile koncert Marka Perkovića Thompsona zbog čega su Hrvati u Švicarskoj prikupili 5000 potpisa potpore Thompsonu negodujući protiv odluke švicarskih vlasti, pa sada s pravom Akademik Pečarić očekuje od gore navedenih državnih institucija RH svoje priopćenje i zaštitu simbola hrvatskog otpora Marka Perkovića Thompsona, no vidjeti ćemo???

<http://glasbrotnja.net/vlado-marusic-thompson-fitilj-svijece-koja-gori-mraku-europe/>

Tri upitnika sugerira kako g. Marušić ne očekuje nikakvo reagiranje. Međutim, možda se kao reagiranje Ministarstva vanjskih poslova može shvatiti ono što je izjavio mr.sc. Slobodan Mikac, generalni konzul hrvatskog veleposlanstva u Švicarskoj:

“Znam da je imao zabranu nekoliko godina, zatim je održan koncert, po meni je to previše buke oko jednog pjevača”, ocijenio je dodavši kako: “nije dobro da netko otvoreno poziva na mržnju, na netrepljivost – takva retorika ne pripada ni u Hrvatsku ni u Švicarsku”.

<http://narod.hr/svijet/procitajte-sto-generalni-konzul-kaze-o-zabranji-koncerta-marka-perkovica-thompsona>

Vjerovali ili ne: Švicarci lažno optuže Thompsona kako “uvijek iznova” upada u oči zbog “ultra-nacionalističkih svjetonazora” i “veličanja fašističkog režima ustaša”, a generalnom konzulu takova lažne smete već svojom izjavom da za pravo Švicarcima. Kako njegovo Ministarstvo nije reagiralo na takovu izjavu ispada da u tom Ministarstvu misle suprotno od Ministra branitelja koji je Thompsonu napisao:

„Tvoj nadasve domoljuban duh i promicanje vrijednosti pravednog i oslobođiteljskog Domovinskog rata bili su snažna potpora i hvalevrijedan primjer domoljublja i snage hrvatskog zajedništva.“

Ili samo šalju u svijet na mjesto generalnog konzula čovjeka koji ništa ne razumije? Bilo kako bilo itekako su odmah trebali reagirati na ovakvu sramotnu izjavu.

A zabrana je bila izvrsna prigoda da HDZ pokaže kako oni i djeluju kada su u pitanju hrvatski nacionalni interesi. To bi im dobro došlo u vrijeme kada Milanović ustašuje po Hrvatskoj, računajući kako svoje biračko tijelo ne može izgubiti pa mu je cilj pokazati da u HDZ-u ne smiju ni reći ono što se ne sviđa moćnicima u EU i šire. Izvrsna prigoda i da pokažu da Plenković nije doveden da bi zaustavio Karamarka koji je sve više i više pokazivao kako su mu hrvatski nacionalni interesi važniji od interesa EU-a.

Izvrsnu raščlambu Milanovićeve ustašovanja i ponašanja HDZ-a dao je Marko Ljubić u tekstu *Milanovićevo velika obmana*:

<http://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-milanoviceva-velika-obmana>

Naravno mnogi hrvatski kolumnisti su pisali o tome. Sve te tekstove možemo podvesti pod naslov koji je dao Milan Ivkošić:

Hrvatska nastavlja skidati gaće pred svakim u EU, pa i pred četničkom Srbijom
<http://www.vecernji.hr/premium/hrvatska-nastavlja-skidati-gace-pred-svakim-u-eu-pa-i-pred-cetnickom-srbijom->

[1109188?utm_source=Ve%C4%8Demji+list&utm_campaign=533631b39c-Premium_NL6_17_2016&utm_medium=email&utm_term=0_d9b3729caf-533631b39c-67747401](http://narod.hr/hrvatska/t-dujmovic-ljevici-klecaju-koljena-pred-beogradom-a-desnica-se-ukoci-kad-ih-berlin-washington-mrko-pogledaju?doing_wp_cron=1472242099.7031641006469726562500)

Dujmović:

http://narod.hr/hrvatska/v-staresina-hrvatski-politicari-ne-vide-da-im-vucic-mic-po-mic-uhicuje-drzavu-priprema-odcjepljenje?doing_wp_cron=1472628778.3752140998840332031250

Starešina:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/24745-h-hitrec-starcevicanski-obracenik-zoki-koji-se-samoproglasio-novim-vodom-krajnje-hrvatske-desnice.html>

Šola

<http://www.slobodnadalmacija.hr/misljenja/agora/clanak/id/324805/petokolonas-sake-jada-iz-beograda>

Navest ču samo dio onoga što je napisao Hodak:

Pa da vidimo koje je to grozote “nabrijani“ Zoki rekao da se čitav progresivni, pastoralni lijevi dio Lijeve naše tako zgrozio. Priznajem i sam da je nedopustivo reći za pristojne, europski orientirane Srbe da su “šakajada“, daveć 150 godina ne znaju ko gabi pripojili, Makedoniju, BiH ili Kosovo te da takvi pretendiraju vladati Balkanom. Srbi stvarno nisu zaslužili da ih se ovako uličarski vrijeda. Evo, Vučić je nedavno diplomatski i uljudno usporedio Oluju sa Jasenovcem. Je li ta usporedba uvredljiva? Jelena Lovrić, Ante Tomić, Nenad Stazić, Bojan Glavašević, Milorad Pupovac, Vedrana Rudan i gledaoci Žikine dinastije sigurni su da nije. I Carl Bildt se slaže sa njima. I redakcija Jutarnjeg istog je mišljenja. To je sloboda govora i izražavanja. Čl. 38. Ustava RH. Kad mlađahni po-četnik Vučić kaže da Srbija neće više dozvoliti Oluju onda je to figurativna metafora. Pa koliko je oluja nanjela štetu našim narodima i usjevima? A tek u svijetu?! Kad Ivica Dačić, Slobin dačić, kaže da će se referendum u RS održati inače će Srbija “da tamo pošalje vojsku“ to ne treba odmah bukvalno shvatiti. Dok se po sistemu “skup’te se, skup’te četnici“ vojska skupi, Rusi daju naoružanje, Merkelovica odobri akciju, proći će dosta vremena. Kad četnički vojvoda Nikolić, zvani od milja Toma grobar, uspoređuje Milanovića s Pavelićem, a RH sa NDH-om, onda on zna da na taj način priličnom broju ljudi u Lepoj njihovo šalje birane komplimente.

I na tako rafinirane fino složene pohvale od strane komšija Zoki, umjesto da se nakloni i zahvali, on huliganski šteti idiličnim odnosima dviju prijateljskih država. Neki hlebinski političari misle da Zoki jednostavno “ne može kontrolirati svoj izričaj.“ Još kako može! Osobito ako je sve što je rekao o Srbiji čista, destilirana istina. Srpska vladajuća garnitura je šaka jada. Problem je što to oni još ne znaju. Da je Srbija vojnički jaka kao 1991.g., uz ovaku podršku Rusije i logistiku Angele Merkel, u Zagrebu bi Pavle Kalinić proglašom tražio da se akumuliraju rezerve hrane, vode, soli, šećera za prvih deset dana. No, to ne znači da jednog dana, a možda i prije, Srbija neće biti spremna. Kao i toliko puta prije. <http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/zasto-svakog-kolovoza-pobjesne-srbi-orjunasi-udbasi-jugonostalgicari-stare-komunjare-mladi-kriptokomunisti-gledaoci-zikine-dinastije-etabrirani-cetnici-i-sva-stoka-sitnog-zuba-949922>

Pitanje je hoće li svojim izjavama Milanović ipak odbiti od sebe one na koje sigurno računa a za kojima Hodak poručuje:

Oluja će vas pratiti do kraja života u vašim zečjim dušama.

O njima piše Holjevac:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/hrvatskim-antifasistima-je-blizi-vucic-nego-milanovic-950296>

Međutim, prof. dr. sc. Zdravko Tomac već u naslovu svoga teksta kaže što hrvatska vlast, umjesto priča, treba napraviti:

Hrvatska treba podići optužnicu protiv Vučića, Nikolića i Dačića!

<http://direktно.hr/en/2014/kolumnе/58943/Hrvatska-treba-podići-optužnicu-protiv-Vučića-Nikolića-i-Dačića!.htm>

Svojevremeno sam i sam pozivao vlast da pokrene sudsku tužbu za ratne štete, što je i logično poslije presude stalnog suda u Haagu po kojoj je Srbija izvršila agresiju na Hrvatsku u cilju stvaranja homogene velike Srbije i pri tome izvršila niz genocidnih radnji. Znamo da iz vlasti nikada nisu naveli ni te činjenice što je vjerojatno Milanoviću bio signal da može ustašovati, jer vladajući ne smiju.

A što tek reći na sajan prijedlog Ivice Marijačića (Hrvatski tjednik, 25. 08. 2016.):

Ukidanje Zakona o općemu oprostu jedina učinkovita protumjera prema Srbiji

Marijačić svoj tekst završava ovako:

Pozivanje Srbije na razum danas je, na žalost, jednako nedjelotvorno kao i u vrijeme rata jer ta država očito nije doživjela civilizacijsku transformaciju. Tuđman im je bezbroj puta nudio mir, ali je on i svatko drugi znao da mira neće biti bez prave lekcije koja je uslijedila u obliku operacije Oluje. Hrvatska vojnička čizma pregazila je agresora u samo par dana i nanjela mu poraz koji će ga još dugo, dugo boljeti. Unatoč toj boli i veličini pobjednika koji im je abolicijom dao mogućnost da shvate zabludu, nisu izvukli nikakvu pouku. Ali ni hrvatske vlasti nisu izvukle pouku da Srbija neće popustiti u svome nasiљu ako ju se na to ne primora.

Ukinimo, dakle, Zakon o općemu oprostu pa ćemo brzo vidjeti kako se susjedna agresivna država povlači. Što bi značilo ukidanje toga Zakona? Prvo bi desetak tisuća Srba koji su se vratili u Hrvatsku, brzo pobjeglo u Srbiju jer su sudjelovali u agresiji, među njima zacijelo i silovatelji vukovarskih žena koji danas slobodno šeću gradom herojem i čak su zaposleni u policiji, pravosuđu i ostalim institucijama. Neka odlaze, za takvima nitko ne bi plakao, a ako bi neki ostali – ima u hrvatskim zatvorima još mjesta za njih. Nadalje, stotinjak i više tisuća Srba ne bi se usudilo napustiti Srbiju, što je također dobro. Vrijeme je, dakle, da se Hrvatska počne ponašati kao pobjednica, a ne kao gubitnica rata iz 90-ih, ne da bi ikoga ponižavala, nego da bi vratila prirodni poređakstvari u kojemu nije moguće da poraženi agresor izbjegne kaznu i plaćanje odštete, a kamoli da on sudi žrtvama svoje agresije.

Cijeli tekst možete naći na:

<http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/24738-i-marijacic-ukinurti-zakon-o-opcemu-oprostu-jedina-ucinkovita-protumjera-prema-srbiji.html>

Da, postoje sjajni prijedlozi kako Hrvatska može pokazati da je ponosna i samosvjesna država. Samo da su takovi i njeni političari. Zato je prijedlog da se reagira na Thompsonsa bio samo prijedlog da se počne. Zar izbori nisu itekako zgodna prigoda za tako nešto?

05. 12. 2016.

SRPSKE SLUGE ŽELE I U SABORU PROTIV HOS-A TJ. PROTIV DOMOVINSKOG RATA!

Jutros sam upozorio naše „antifašiste“ ili kako ih više volim nazivati srpske sluge kako nisu dovoljni brzo reagirali na upute koji im je dao srbijanski ministar Vulin:

„Vulin nije upozorio kako treba nastaviti s „fašizacijom“ Hrvatske i napadati sve što rade HOS-ovci jer je poznato kako su se u ratu srpko-crnogorski agresori bojali od samih oznaka HOS-a:

<http://narod.hr/hrvatska/srbijanski-ministar-vulin-ponovno-napada-hrvatsku-pozivam-eu-da-reagira-bujanja-fasizma-hrvatskoj>

Čini se da sam krv i za ovaj ispad glasnogovornika njihovih gazda sudeći po onome kako je govor novog predsjednika SDP-a komentirala Mirela Pavić::

„....Mladi Bernić pozdravija je nakon pobjede svoju štakorsku drugarsku propalu organizaciju ispičutura i linguza, čisto fajn. Što bi se reklo (o.p. K-antiša) 'plisnivo'. A i mora je reć – 'zdravo'. Jerbo je vjernik. Razumite li me? Prisiklo me kad san vidila naslov da ih je pozdravija 'starim hrvackim pozdravom', tila san odma Pečariću i emigraciji dojavit, prije čitanja teksta, kako ćemo se sad svi lipo upisat u partiju jerbo je prva progledala i kako će in bit pozdrav dopušten. Sva sriča da nisan, moga je ljude herc strefit, a ja širit dezinformacije. Etogac...“

Zato me je doista obradovalo vidjeti kako su danas svi krenuli u akciju slijedeći Vulinov uput. Napad je uslijedio mjesec dana poslije postavljanja poginulim HOS-ovcima a uslijedio je tek kada su dobili impuls iz Beograda. Valjda su se svijavili trudeći se pobediti u pokazivanju svoje lojalnosti svojim gazdama. A gazde to od njih i očekuju jer moraju poništiti učinak od velikog hrvatskog genocida kada su napravili zčeve od njihovih vojnika!

„*Trećina članova Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav zatražila je zbog postupanja evidentno suprotnom izvorišnim osnovama Ustava, uznenirenja građana i nanošenja štete ugledu i interesima Republike Hrvatske sazivanje sjednice odbora na temu postavljanja ploče u Jasenovcu.*

Nadamo se da će predsjednik odbora to učiniti što prije, a još više se nadamo da sjednica neće biti niti potrebna, odnosno da će nas Vlada preduhitrit”, objavio je Arsen Bauk danas poslijepodne na svojem Facebooku.

Zahtjev, kojeg potpisuju Peđa Grbin, Arsen Bauk, Vesna Pusić, Orsat Miljenić, Tomislav Saucha i Siniša Hajdaš Dončić, tako će temu spomen ploče s natpisom ‘Za dom spremni’ dovesti u Sabor.“

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pusic-i-ekipa-zele-raspravu-u-saboru-o-ploci-u-jasenovcu-979903>

Ovaj put je to njihovo otvoreno prozivanje Domovinskog rata kojim su Hrvati porazili njihove srpske gazde. Naime, u Jasenovcu je u čast poginulih HOS-ovaca postavljen spomenik s grbom tih naših branitelja koji su bili strah i trepet agresora. Kako su svi naši branitelji za Srbe i njihove sluge bili ustaše, prirodno je da oni traže uklanjanje „ustaškog“ pozdrava.

Podsjetimo, UDHOS grada Zagreba postavio je spomen-ploču za poginule pripadnike HOS-a u Domovinskom ratu 1. satnije „Ante Paradžik“ u Jasenovcu. Svečano otkrivanje i blagoslov spomen-ploče dogodio se 5. studenog 2016. godine uz prigodni program na Trgu Kralja Petra Svačića 8 u Jasenovcu.

Na spomen ploči stoji “Neovisnost i suverenost Republike Hrvatske životima su izborili i bojovnici Hrvatskih obrambenih snaga – HOS-a, 1. satnije ‘Ante Paradžik’”. I dana su njihova imena - imena naših heroja koji su dali svoj život za svoju domovinu:

Mario Huis, Dino Simić, Zlatko Klasić, Ivan Bebić, Miroslav Martinovski, Miro Petrin, Davor Milaković, Slavko Jager, Željko Grgić, Željko Barić i Milan Špoljarević.

Zato itekako treba pročitati tekst Ivana Starčevića:

<http://kamenjar.com/hos-je-nas-ponos-cime-se-vi-ponosite-druze-bauk/>

Od Pupovca se to može i očekivati. On ipak nije sluga, zar ne?

<http://narod.hr/hrvatska/pupovac-ponovo-napada-nova-meta-ploca-jasenovcu>

Mario Maks Slaviček kao branitelj je odgovorio jednom od gazdi:

<http://www.dnevno.hr/domovina/konacni-obracun-maks-se-obratio-pupovcu-stao-sam-u-srbu-pred-vase-vozilo-sjecate-se-979854>

Pupovčevi Srbi su ipak danas sa traumom zečeva pa su tražili zaštitu i u EU:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/mi-njih-kruhom-oni-nas-kamenom-srbi-hrvatsku-prijavili-europskoj-uniji-zbog-hos-a-i-za-dom-spremni-979798#axzz4RtyIYQGb>

U ratu su se bojali samih oznaka HOS-a, a strah je opstao do danas. To doista treba razumjeti, zar ne?

Naravno, moraju se javiti i drugi SDP-ovci (Komadina), ali i HNS-ovci:

<http://direktно.hr/en/2014/domovina/69642/Neprihvatljiva-i-zabrinjavaju%C4%87a-%C5%A1utnja-vlasti-na-sramotni-natpis-u-Jasenovcu.htm>

I ne samo oni:

<http://direktно.hr/en/2014/direkt/69581/Zoran-Pusić-o-HOS-ovom-natpisu-'Za-dom-spremni'-u-Jasenovcu.htm>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/nova-pljuska-predsjednici-premijeru-i-orepicu-zidovka-ih-napala-zbog-spomenika-poginulim-hos-ovcima-979764#axzz4RtyIYQGb>

Za razliku od ranijeg ponašanja iz vlasti ipak drugačije reagiraju i upozoravaju kako nedavno grb HOS-a nije smetao ni SDP-u (valjda još nisu imali naputak iz Srbije)::

<http://direktно.hr/en/2014/domovina/69647/Natpis-u-Jasenovcu-je-s-grba-udruge-koju-jeregistrirala-Ra%C4%8Danova-Vlada.htm>

<http://narod.hr/hrvatska/stier-natpis-dom-spremni-spomeniku-jasenovcu-s-grba-udruge-koju-registrirala-racanova-vlada>

<http://direktно.hr/en/2014/direkt/69618/Načelnica-Jasenovca-odgovorila-na-napade-vezano-za-HOS-ovu-ploču.htm>

Za razliku od napada na Peticiju ZDS kada je to bilo još drastičnije za konstatirati. Naime naša peticija je bila zbog napada na Thompsonsa i „Bojnu Čavoglave“, dakle simbola Domovinskog rata. A dan prije velikog koncerta u Kninu bila je parada u Zagrebu gdje su

nastupali HOS-ovci sa svojom zastavom na kojoj stoji ZDS! Ispred Predsjednice RH i Predsjednika Vlade RH. Čak je svoje mišljenje promjenio i prof dr. sc. Ivo Banac, koji me je prošle godine sobno napao zbog Peticije ZDS:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/69655/Znak-HOS-a-u-Hrvatskoj-je-legalan-pa-i-na-spomen-ploči-u-Jasenovcu.htm>

Naravno, od današnjeg HDZ-a ipak ne možemo očekivati da će stati u potpunosti iza Domovinskog rata iz jednostavnog razloga što ne smiju reći istinu, a to je da su se HOS-ovci, ali i mnogi drugi branitelji sa ZDS borili protiv velikosrpskog fašizma! Ne smiju jer moraju dokazati nekakovo svoje europejstvo, a znamo da su u Europi podržavali, a mnogi aktivno sudjelovali, u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku!

Podsjetimo se što o tome kaže najpopularniji HDZ-ovac:

„Ja živim u Frankopanskoj ulici, pored Trga maršala Tita i moja majka je uznemirena, jer joj je on likvidirao oca i oduzeo imovinu, puno ljudi je uznemireno u Hrvatskoj”, rekao je na N1 televiziji Zlatko Hasanbegović glede pitanja o postavljanja spomen ploče poginulim pripadnicima HOS-a u mjestu Jasenovac.

Hasanbegović objašnjava da je grb HOS-a legalno registriran u Registru udruga.

„Ono što mene zanima je da li je problem u Jasenovcu ili je općenito grb udruge HOS to što bi trebalo zabraniti. Ja ukazujem samo na jednu činjenicu, da treba ustanoviti što je s činjenicom da je grb legaliziran. To je spomen obilježje poginulim pripadnicima HOS-a imenom i prezimenom koliko sam primijetio. Osobno ne znam, video sam to preko portala. U svakom slučaju treba uvažavati osjećaje ljudi, odnosno potomaka žrtava”, poziva na razboritost i plijetet prema svim žrtvama II. svjetskog rata najpopularniji političar HDZ-a. Dodaje da je potrebno napraviti civiliziranu i javnu raspravu o tome što je poželjno i dozvoljeno u Hrvatskoj, dodavši da grad Zagreb istovremeno ima Trg ratnog zločinca Tita i ploču postavljenu bojovnicima HOS-u u dijelu grada koji se zove Kustošija.

Načelnica Općine Jasenovac Marija Mačković (HDZ) izjavila je u ponedjeljak kako ne vidi ništa sporno u tome što je sudjelovala u otkrivanju spomen ploče u sjećanje na poginule pripadnike HOS-a.

<http://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-mojoj-majci-tito-likvidirao-oca-uzeo-imovinu-a-trg-kraj-kojeg-zivi-nosi-ime-se-jasno-odrediti-prema-svim-zrtvama-totalitarizma>

<http://kamenjar.com/hasanbegovic-spomeniku-hos-ovcima-to-spomen-poginule-navedene-imenom-prezimenom/>

Zanimljiv je ovaj intervju jer zorno pokazuje kakvo djeluju srpske sluge u medijima. Zapravo, sve dokle oni koji su na vlasti ne shvate da se napad na Domovinski rat izdaja ove države, imat ćeemo situaciju da se broj srpskih slugu u RH povećava. Na to upozorava Hodak u današnjoj kolumni:

„Od pada Berlinskog zida do 5. kolovoza 1995. g. bilo je dovoljno vremena da se definitivno riješimo naših “živih mrtvaca“ zaraženih virusom jugoslavenstva. No pokazalo se da smo svi zajedno debelo podcijenili taj žilavi virus. Pogledajte i čitajte Velimira Viskovića, Radu Šerbedžiju, Nenada Stazića, Borisa Dežulovića, Antu Tomića, Branislava Pofuka, Sanju Modrić, Igora Mandića, Juricu Pavičića, Vedranu Rudan, Olivera Frlića, Milu Kekinu i da ne nabrajam jugo kolonu u tzv. masmedijima i televizijama. Pok. Tuđman je jednom, u času depresije i pesimizma, procijenio da ih je oko 20%. I pogriješio. Sad je već očito da ih je oko 30 %.“

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/u-hrvatskoj-postoji-mnogo-zivih-mrtvaca-zarazenih-zilavim-virusom-jugoslavenstva-979717#axzz4RtyIYQGb>

Zar nije nevjerojatno, Milošević nazove svoje vojнике-pobjegulje u „Oluji“ zečevima, a broj srpskih slugu se poslije toga povećava? Ima li što ogavnije od takovih ljudi?

Akademik Josip Pečarić

P.S. Serija članaka o pozdravu ZDS dana je na portalu Hrvatsko nebo:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/28/za-dom-spremni-u-cemu-je-problem-1-dio/>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/30/za-dom-spremni-u-cemu-je-problem-2-dio/>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/12/05/za-dom-spremni-u-cemu-je-problem-3-dio/>

M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.

ZVONIMIR HODAK

PRESUDE ‘ČASNIH HAŠKIH SUDACA’ SU UJEDNO I PRAVOMOĆNE PRESUDE SUŽIVOTU BOŠNJAKA, HRVATA I SRBA U BIH!

Dana 29. XI. stvorena je nikad prežaljena Jugoslavija. Za njen raspad platit će te vi koji ste ju uz potporu USA i srušili. I to baš na 29.XI. Na taj dan neće biti objave presude krvniku svih krvnika Ratku Mladiću jer bi u podsvijesti stare pokvarene Europe mogla ostati maglovita slika o tri dana i 8.300 ubijenih, nenaoružanih muškaraca. Na taj dan podsjetit ćemo hrvatske nacionaliste da “udruženi zločinački poduhvat” mora biti kažnjen.

I za sam kraj, parodija od Haškog suda i parodija od presude. Praljkovo samoubojstvo ujedno je i moralno samoubojstvo jednog pseudo suda i njegovih “časnih sudaca“. Suda i sudaca kojima je trebalo 14 godina da očiglednu farsu pretvore u dramu s jasnom i nedvosmislenom porukom. Dana 29. XI. stvorena je nikad prežaljena Jugoslavija. Za njen raspad platit će te vi koji ste ju uz potporu USA i srušili. I to baš na 29.XI. Na taj dan neće biti objave presude krvniku svih krvnika **Ratku Mladiću** jer bi u podsvijesti stare pokvarene Europe mogla ostati maglovita slika o tri dana i 8.300 ubijenih, nenaoružanih muškaraca. Na taj dan podsjetit ćemo hrvatske nacionaliste da “udruženi zločinački poduhvat“ mora biti kažnjen. I “časni sudci“ razgališe srca i duše naših “časnih“ jugonostalgičara, orijunaša, antifašista i nevladinih udruga.

Normalno je i očekivano zadovoljstvo predsjednika Srbije **Aleksandra Vučića**. Pa ako baš hoćete normalne su mi reakcije **Matije Babića** koji nas je, sat nakon Praljkovog sokratovskog čina, podsjetio da Hrvatska jedina u Europi ima aerodrom koji nosi ime ”ratnog zločinca“ Tuđmana. Neće Matija predložiti da se aerodrom nazove po Ratku Mladiću. On je sirovi ubojica i neotesana vojničina. Ali vjerojatno ne bi imao ništa protiv da mu se dade ime doktora filozofije **Vojislava Šešelja**. Naime to je ista filozofija. I dr. Vojo je ogorčen što je Zagrebački aerodrom nazvan po ratno zločincu i ustaši. Haaški sud, human kakav se i pokazao, pustio je dr. Voju ‘da se leči’ u Beogradu da Voja ne umre u Haagu. Voja je na slobodi “živnuo“, ali je iznenada umro Haaški sud!!! Normalna mi je i reakcija **Branimira Pofuka**, upornog jugonostalgičara, koji nas u subotnjem *Večernjak* upodučava “Bit ćemo bliži pravdi tek onda kad svjedoče zločina prestanemo

zvati izdajnicima, a počinitelje herojima. Nije znak pijeteta prema žrtvama Ovčare to što uz njih ne spominjemo desetke ubijenih Vukovaraca Srba rukom zločinaca koji su uživali zaštitu hrvatske države...“ E, moj (Po)fuku... Pametni Latini rekoše: ”Nomen est omen“ ili ime je znamen. Poruka za priglufe postala bi ljudska i prihvatljiva kad bi ti napokon imao hrabrosti napisati jednostavnu istinu. Tko je koga napao, razorio, okupirao, devastirao, masakrirao na Ovčari, bolnici, Veleprometu. Tvoji, druže Beogradski! Uz cvijeće i preludij Beogradske filharmonije. Što o presudi misle **Jelena Lovrić, Hrvoje Klasić, Tvrko Jakovina, Dragan Markovina, Vjekoslav Perica, Ivo Godstein, Snješka Banović, Ivica Buljan, Davor Butković** kako god da se sad zove, **Igor Mandić, Ante Tomić, Jurica Pavičić, Miljenko Jergović, Oliver Frljić, Mile Kekin, Josip Manolić, Stipe Mesić, Ivo Josipović, Buda Lončar, Nenad Stazić, Milorad Pupovac**, Beus kako god se zvao, **Stanimirović, Rada, Rade i familija, Žarko Puhovski, Vesna Pusić, Boris Dežulović, Zoran Erceg**...a sad vi koji čitate ovu kolumnu nastavite nabrajati do sutra i do kraja života, ali nećete sve uspjeti pobrojati. Dobro, nabrojao sam samo ugledne i etablirane jugonostalgičare.

Nisu mi, međutim, normalne one stotine i stotine nepoznatih jugobolesnika na društvenim mrežama koji se ne skidaju s fejsa. Oni nas podučavaju da svaki zločin mora biti kažnjen. To je njihov gornji misaoni limit, mantra koju su ih naučili. Da se barem jedan od njih zapitao kako to, ako su Hrvati izvršili agresiju na BiH, zašto muslimani nisu bježali u Srbiju umjesto u Hrvatsku. Oko pola milijuna ljudi bježi agresoru, lijeći se u agresorskim bolnicama, smješten je u agresorskim hotelima? Zlobna **Tanja Torbarina** u to vrijeme je napisala da je više BiH izbjeglica poginulo od “ležećih policajaca“ nego u borbi na ratištu. Zašto Rusi, nakon napada Hitlera, nisu pred saveznikom koji je iznenada postao agresor, bježali u Njemačku? Dobro, Rusi su čudni. Ne vole bježati. Ali ni njemački policajci nisu izgledali tako ležerno kao naši “ležeći“. Javili su se “pametni idioci“ koji su tragican Praljkov kraj izjednačili sa smrću Hermana Goeringa koji se 15. listopada 1946.g. ubio u ćeliju u Nuernbergu. Tu Indeks-ovu mudrost potpisao je “velikan“ pisane riječi izvjesni R.I. Razliku bi uočio i **Nenad Stazić**. Goeringu su bili odbrojani dani. Za par mjeseci visio bi u dvorištu zatvora. A Praljak bi uskoro, nakon izdržane 2/3 kazne, bio slobodan. Hrvateki se stalno čude, kako bi rekli Zagorci “kak’ pura dreku“, kako je moguće da se sudi ratnim pobjednicima? Krivo. U ovom slučaju sudi se gubitnicima. RH je rat u BiH jednostavno rečeno izgubila. Onog trenutka kad je predsjednik Tuđman poslušao svog visoko kvalificiranog lobistu **Matu Granića** i raspustio Hrvatsku zajednicu Herceg Bosnu, rat je izgubljen. Tada su u BiH ostali kao globalni igrači samo Srbi i Bošnjaci. Još kad se pod pritiskom srpsko-bošnjačko-američkog lobija odustalo od zauzimanja Banja Luke propala je i zadnja mogućnost da se, nogometnim rječnikom rečeno, osvoji barem jedan bod. Danas, zahvaljujući tadašnjim hrvatskim trulim kompromisima, Haag sudi Hrvatima da su “udruženim zločinackim pothvatom“ protjerali 52.000 Bošnjaka s prostora pod nadzorom HVO-a. U isto vrijeme ne sudi se nikome za trajno protjerivanje 170.000 Hrvata s područja koje je kontrolirala Armija BiH. I tko je za to krv? Haaški sud? Sarajevo... ne samo i isključivo hrvatske vladajuće nomenklature koje su došle na vlast nakon smrti **Franje Tuđmana**. Njegova smrt je dočekana sa sličnim oduševljenjem kao i danas presuda “Bosanskoj šestorci“ kako se Praljak i drugovi godinama tituliraju u lijevoj medijskoj “falangi“ u RH. Toliko o Hrvatskoj kao ratnom pobjedniku koji je ostao bez etniteta, bez Mostara, bez prava da bira svog člana Predsjedništva BiH, bez prava na povratak u Srednju Bosnu i Republiku Srpsku, ratni pobjednik koji u Sarajevu u jedanaest javnih i državnih firmi ima slovima i brojkama jednog zaposlenog. Možda se u međuvremenu zaposlio i još jedan. Ali dvojim...

Što na kraju krajeva očekivati od ovakvog “časnog suda“ i ovakvih “časnih sudaca?“ Dovoljno je na TV ekranu pogledati te ishlapjele fizionomije koje kao programirani roboti odrađuju svoj zadatak. Sve je unaprijed zadana rutina. Ali ako se slučajno optuži rabijatni Vojislav Šešelj sve se raspada. Šešelu nije ni na kraj pameti poltronski oslovljavati bilo koga “časnim sudcima“. Pristojno i fino ih pred kamerama poziva da mu popuše k.... Časnog suca **Kevina Parkera** zove “smežurano kenguruovo mudo“, suca **Frederika** “raspamećeni danski alkoholičar“, haaški tužilac je za našeg Voju“ najveći idiot u Haagu“, **O-Gon Kvon** je “južnokorejska gnjida“, a **Jan Bonomi** je “narogušeno škotsko govno“. Takvim ponašanjem je itekako dobro uzdrmao te trgovce ljudskim dušama. Tresli su se na ročištima na kojima je dominirao Šešelj. I kad je ovaj pokušao zadnji blef, tražeći da ga se pusti da umre u otadžbini, sretni su ga pustili uz uvjet da se slučajno ne pokuša vratiti nazad. Šešelj prosto nije mogao ‘da veruje’. ”Koje su to budale“ bio je jedan je njegov komentarkad je izišao. Ne bih volio da se naši optuženici ponašaju kao sirovi četnik Šešelj. Ali kmetsko, poltronsko hrvatsko savijanje i klanjanje pred haaškom kamarilom je bilo najblaže rečeno bljutavo. Sjetite se **Carle del Ponte**. Sjetite se Sanadera i Kosorice, sjetite se hapšenja zbog tobožnijih topničkih dnevnika... Dolazak te iste Carle del Ponte u Beograd srpski su mediji dočekali toplo i prijateljski s naslovom “Dolazi nam ni baba ni deda.“ I zato danas Srbija trijumfira. Njihovi zločinci nemaju uzročnu vezu ni sa **Slobodanom Miloševićem** ni sa sadašnjom “naprednom“ Srbijom. ”Šta ćeš bre kad se sve radilo na svoju ruku“. Kakve veze ima s budućom EU Srbijom Ratko Mladić-doživotni robijaš, **Ljubiša Beara** također doživotni robijaš, **Zdravko Tolimir** još jedan doživotni robijaš, kao i doživotni robijaši i ratni zločini **Vujadin Popović i Stanislav Galić, Milan Lukić**. Neosuđeni su Haaškom судu umrli **Sloba Milošević, Goran Hadžić, Momir Talić, Milan Kovačević, Slavko Dokmanović, Đorđe Đukić, Milan Babić** koji se jedini prije smrti ispričao, Zatvorske kazne dobili su **Radislav Krstić**-46 godina, **Radovan Karadžić** -40 godina, **Milomir Stakić**-40 godina, **Goran Jelišić**-40 godina, **Mile Martić**-35 godina, **Radoslav Brđanin**-30 godina, **Dragomir Milošević**-29 godina, **Momčilo Krajišnik**-27 godina, **Sredoje Lukić**-27 godina, **Vlastimir Đorđević**-27 godina, **Sreten Lukić**-22 godine i **Nikola Šainović**-22 godine.

Zašto sam vas zamarao sa svim ovim nabrajanjima koje su “popušili“ srpski zločinci. Samo zato da biste mogli, nakon svih ovih likova i njihovih silnih godina zatvora, procijeniti koliko je suptilna bila intuicija suca **Alphosa Oriea** koji je, u obrazloženju presude Ratku Mladiću, ustvrdio da je Slobodan Milošević bio ljut kad je čuo da je osnovana Republika Srpska u BiH. Samo u teatru apsurda može se dogoditi da je dvojici oktroiranih bezličnih birokrata kao što su to Alphons Orie i **Carmel Agius** bilo dopušteno da stvaraju svoju unaprijed zadanu povijest rata na prostorima bivše Juge. Njihove presude ujedno su i pravomoćne presude suživotu Bošnjaka, Hrvata i Srba u BiH. Sve priče o tome kako ćemo snažno poduprijeti ulazak ovakve BiH u EU ostaju samo priče. Na tragu onog što je predsjednica RH prva imala hrabrosti javno reći, nakon svih Vulina, Dačića, Irineja pa i Vučića jasno je da će još puno vode proteći Dunavom prije nego li će Srbija i Hrvatska postati prijatelji. Što prije prestanemo trabunjati o prijateljstvu “naših naroda i narodnosti“ to ćemo se lakše razumjeti i surađivati u zajedničkom interesu. Bratstvo i jedinstvo ostavimo gay grupama i njihovim interesima. I ne treba sad cviliti i optuživati jer smo skrbili o 500.000 izbjeglica iz BiH, liječili oko 100.000 ranjenika, jer je sva humanitarna pomoć i naoružanje u BiH dolazilo preko Hrvatske, deblokirali smo im Bihać da im se ne dogodi druga Srebrenica, transferirali mudžahedine kroz Hrvatsku... sve u stilu ”pomozi sirotu na svoju sramotu“.

Muslimani sa zahvalnošću i ljubavlju prihvaćaju darove koje im Haag šalje. Mi moramo imati svoju istinu koja se uvijek može dokazati. Moramo demaskirati haaške floskule da smo vjerojatno prva zemlja u Europi koja je četiri godine vršila agresiju na drugu državu dok je za to vrijeme sama bila okupirana na 1/3 svoga teritorija. Štoviše, po završetku rata predsjednik etnički očišćene BiH **Alija Izetbegović** primio je najviši hrvatski orden od svog “agresora” Tuđmana. Odprilike kao da završetkom Drugog svjetskog rata Hitler odlikuje Staljina. Parodija... Kao što je parodija kad Haag prepusta suđenja za ratne zločine Sarajevu, pa Zolja, ubojica iz Trusine za 30 ubijenih civila dobije 6 godina robije. Egzemplarna kazna, nema što!!! Hrvat **Krešo Lučić** za šamaranje zatvorenih muslimana kažnjen je s 5 godina zatvora. Te dvije presude ne govore ništa o BiH pravosuđu. Tu se sve zna. One govore zapravo sve o Haagu i personalnoj kvaliteti ljudi koji ne mogu završiti ozbiljniji predmet ni nakon 14 godina suvislom presudom. Dokaz: Slobodan Milošević je, navodno po njima, bio ljut što je osnovana Republika Srpska. Jednog dana će se mlađi Izetbegović naljutiti kad čuje da je Armija BiH imala 331 sabirnih logora. Zinut će kad dozna da su džihadističke jedinice počinile 444 obredna klanja građana BiH. Neće vjerovati da su u napadima 2001. godine na WTC tornjeve 6 od 12 napadača bili pripadnici Armije BiH. I hoće li se, nakon svega što ovih dana čujemo i čitamo iz BiH, netko sjetiti da predsjednici KGK savjetuje da vратi Sarajevu nagradu Isa Beg Isaković? Da se i dalje ne nalazi u društvu Mesića, Josipovića, Banca... Mate Granić sigurno neće! A nije zgodno ostati u društvu recimo Mesića i Josipovića... Dokaz PO2719 koji je kao transkript poslan iz Ureda predsjednika je telefonski razgovor od 11.srpnja 1993.g. između Tuđmana i Alije Izetbegovića. Alija prijeti Tuđmanu: “Znate, ja se ne radujem tome što će se ustanoviti da smo vi ili mi krivi. Ali budite uvjereni da će svijet, kad se sve sabere, kazat da su dole Hrvati krivi“. I izgleda da je Alija imao kvalitetnije informacije, valjda zato jer mu ministar vanjskih poslova nije bio Mate Granić.

Uzmimo samo jedan pravno perverzan detalj: tekst pravomoćne presude kaže da zapovjednici HVO-a nisu naredili napad na Stupni Dol 23. listopada 1993.g, ali su svejedno krivi jer je taj pokolj 35 Muslimana bio “dio obrasca”... i jer su kasnije pokušali prikriti taj zločin. Pravno rečeno, prikrivanje zločina je isto kao i izvršenje. Zaista, haaški sud svakako zaslužuje titulu “časni sud“.

Treba nabaviti Praljkovu “šund“ knjigu “Priručnik s uputama kako treba misliti (mens rea) i što treba činiti (actus rea) kako bi na sudu u Den Haagu bili proglašeni članom udruženog zločinačkog poduhvata. Kako postati udruženi zločinac“. Slobodan Praljak je bio i ostao veliki čovjek, Hrvat, pravednik! U izboru između slobode u poniženju i ponosne smrti odabrao je ponosnu smrt. Veličina njegovog zadnjeg čina je i u tome što je tom političkom sudištu Hrvatima u Haagu, tim “časnim sucima“ poručio: ”prezirem vas i ne priznajem vašu presudu!“ A tko normalan može priznati sud koji odbacuje molbu RH da u Praljkovom procesu dobije status amicus curiae (prijatelj suda), a utvrđuje postojanje zločinačkog pothvata između Hrvata iz BiH i Tuđmana, Bobetka i Šuška????!!! Da je absurd ovakvog suđenja Haškog suda bude još veći, u obrazloženju presude Carmel Agius navodi da RH nije i ne može biti odgovorna za BiH. To isto navodi i za Tuđmana, Šušku i Bobetku, što je potpuno divergentno drugostupanjskoj presudi.

Kad su Bošnjaci i Srbi žrtve, zagovara i štiti ih “Amnesty International“, a kad su zločinci, tretira ih “Amnezy international“.

<http://www.7dnevno.hr/kolumnisti/presude-casnih-haskih-sudaca-su-ujedno-i-pravomocne-presude-suzivotu-bosnjaka-hrvata-i-srba-u-bih/>

M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK III. S PRIJEZIROM ODBACUJEM VAŠU PRESUDU, ZAGREB, 2018.

MARCEL HOLJEVAC: HOĆE LI I TUĐMANOVO IME BITI ZABRANJENO SPOMINJATI NA DRUŠTVENIM MREŽAMA?

Plenković nisko leti

Plenkovićev pokušaj glumljenja suverenista odbacivanjem presude po kojoj je Hrvatska isključivi krivac za rat u BIH (a Srbija nevina poput novorođenčeta) trajao je otprilike dan i pol. Radi se o, za ovaj i ovakav HDZ, uobičajenom domoljubnom igrokazu, gdje je domoljublje uglavnom pokaznog karaktera i ima ga onoliko koliko dozvole gospodari u Bruxellesu i drugim gradovima na B, poput Buzina. Samo što ovaj put nije ispoštovano pravilo da prođe bar tri dana od pompozne najave nekog domoljubnog čina do kopernikanskog obrata.

Da je Plenković izdržao od srijede, kad se Praljak ubio, do vikenda, bio bi u medijima proglašen Putinovim plaćenikom, Trumpovim trolom i vjerojatno bi već krenula kampanja njegovog rušenja s vlasti, jer bi netko našao da mu je žena prije 20 godina radila za nekog tko je radio za nekog tko je u sudskom sporu s DNRH. Šteta što nije.

No, veleposlanstvo je dalo svoje mišljenje odmah, preko stranica londonskog Guardiana, inače (dez)informacijskog kanala britanske tajne službe, lista koji je na zapadu izrazito ugledan i utjecajan, a inače je malo lijevo od Mao Ce Tunga. Taj križanac Lupige, Indexa, i Komsomolskaje Pravde iz 1954, je od njih nešto perfidniji, ali i profesionalniji.

Okupacijski namjesnik Plenković se, dakle, prvo išao igrati domoljuba, u što mu nitko nije povjerovao. Ali, lijepo je zvučalo! Dapače, dok je beščutni idiot od malteškog suca u Haagu pokazao nedostatak empatije i bilo kakve ljudskosti nastavivši čitati pre sudu dok mu je Praljak umirao pred očima, a zatim, nakon što je ovaj umro, nastavio čitati presudu u drugoj sudnici kao da se ništa nije desilo, Plenković je izrazio sućut obitelji Slobodana Praljka. “Izražavamo nezadovoljstvo i žaljenje zbog današnje presude”, rekao je Plenković.

Podsjetio je na par činjenica – stvarno, koja zemљa napadne susjednu, a onda primi pola milijuna izbjeglica iz nje? Jesu li izbjeglice iz Poljske i Češke u Drugom svjetskom bježale u Berlin? Ili muslimanske izbjeglice iz BIH u Beograd?

Tuđman je možda vodio dvostruku politiku prema BIH – ali, on dijelio BIH? S kim? S Miloševićem, za kog je na tom istom sudu utvrđeno da nije dijelio BIH? Ja sam do sad mislio da su BIH u stvari dijelili Vance, Owen, Clinton, i slični!

I Tuđman je to mislio, pa je zato gledao imati nešto s čim može pregovarati. Političari nakon Tuđmana ne razumiju da se ne može pregovarati ako nemate nešto u ruci. Quid pro quo, RSK za HRHB, drukčije ne ide.

Rekao je upravo ono što je bitno: "Hrvatska će ovo pitanje problematizirati pred Vijećem sigurnosti koje je i utemeljio Haški sud. Državni vrh nije mogao biti povezan s onim činjenicama i interpretacijama kako je navedeno u presudi. Apsurdno je da niti u jednoj pravomoćnoj presudi nije utvrđena odgovornost Srbije za udruženi zločinački poduhvat u BiH". I dodao kako je 'Hrvatskoj neprihvatljiva današnja drugostupanjska presuda'. No kasnije je medije optužio za pogrešnu interpretaciju svoje vlastite izjave i skočio sam sebi u usta te rekao kako ćemo poštivati presudu. Takav razvoj sam u prošlom pregledu i najavio, pretpostavljajući da će njegov prosvjed Vijeću sigurnosti UN-a završiti kao i kupovina INA-e od Mađara. Kad nemate muda, neće vam narasti tek tako. To znaju i na zapadu.

Zaključno, Plenkovićevi izleti u zaštitu vitalnih hrvatskih nacionalnih interesa – a to je svakako prije svega da Hrvatska ne bude proglašena agresorom u BIH, naročito kad je Srbija posve amnestirana, traju dok ne dobije po ušima od svojih šefova koji su ga i postavili tu gdje jest, srušivši prethodno mekim državnim udarom preko udbaških glasila i priglupih provincijskih političara prethodnu vladu. Time je samo dokazano da je Republika Hrvatska suverena država otprilike koliko su to bile i SRH i NDH, možda i malo manje.

Facebook ratovi

"Što je ovo zadnjih dana?!? Takve cenzure nije bilo ni kod Tita, možda kod Staljina... Muž je uslikao portal crkve Svetog Marka sa svijećama i slikom Praljka, normalan status bez ikakvih ekstrema. Status uklonjen. On stavi drugi u kom pita zašto je uklonjen, oni i to maknu i blokiraju mu fejs. Uz prijetnju da ako više išta u vezi te teme objavi blokirat će ga trajno"; piše supruga kolege iz Večernjeg, inače izrazito kulturnog čovjeka kojem je vrijedanje posve stran pojam.

Stanje na facebooku sve više poprima obilježja sjevernokorejske diktature. Kakav Voltaire, kakav Prvi amandman ustava SAD! Danas na društvenim mrežama imamo algoritme koji po uzorku traže određene riječi, slike ili fraze za koje je netko, negdje, iz nekog razloga, odlučio da su zabranjene. Nekoć su se, kažu, spaljivale i zabranjivale knjige. Danas se zabranjuju i same riječi, jer riječi u stvarnom svijetu imaju značenje. Riječi, dok god se stvari nazivaju pravim imenom, služe kao brana sili i nepravdi, tko kontrolira upotrebu riječi kontrolira i način razmišljanja. Cenzuriranjem jednih riječi i forsiranjem drugih je uvijek moguće od ljudima prirodno odvratnih stvari napraviti poželjne osobine, od poroka i oholosti romantično buntovništvo, od vrlina i kreposti predmet gađenja i ismijavanja. Ovo čak nije cenzura kakvu je provodila inkvizicija, i tamo ste imali pravo odgovarati na optužbe, braniti svoj stav kao legitiman. Algoritam je tupo oružje koje ne gleda kontekst ni smisao, samo traži jeste li gdje upotrijebili riječ ili sliku koja nije podobna, i na kafkijanski način uklanja s facebooka korisnike koji su, primjerice, podijelili novinski tekst sa slikom generala Praljka. On je na popisu onih čije se ime ne smije spomenuti u javnosti. Niti spomen na njih smije postojati na društvenim mrežama. Glupo, nehumano kao i presuda, ali bez prava na obrazloženje i obranu. Mi smo ZuckerBorg, otpor je uzaludan, kaže facebook.

Neki i u Hrvatskoj brane takav pristup, kažu, to je privatna kompanija, takav ste ugovor s njima potpisali. Smiju izbaciti kog hoće. Smijem li ja otvoriti kafić i napisati "crncima i Židovima ulaz zabranjen", ili izbaciti nekog tko nije prekršio nikakav zakon, nego tek interna pravila koja sam ja postavio? Spomenuo neko ime koje se meni iz nekog razloga

ne dopada? Pitanje je retoričko, facebook bi trebao potpadati pod zakone koji jamče slobodu govora. Da je Zola danas živ, slučaj Dreyfus ne bi smio ni spomenuti javno! Ipak je Dreyfus bio osuđeni izdajica, zar ne? I što s izdvojenim mišljenjem jednog od sudaca Haškog suda, smije li on javno iznijeti svoje izdvojeno mišljenje da nije postojao nikakav "udruženi zločinački" ili je i to kažnjivo?

Stvarno, kako se Amerika od zemlje slobode govora pretvorila u zemlju koja upravo tu slobodu najviše guši? Ako je logika društvenih mreža i onih koji ih programiraju da je Praljak "osuđeni ratni zločinac" i da ga se kao takvog ne smije spominjati ni u kakvom kontekstu, pa se primjenjuje instant-pravda, znači li to da će sutra isto biti primjenjeno na Tuđmana, jer on je taj koji je u Haagu osuđen kao vođa udruženog zločinačkog pothvata? I zašto onda nije zabranjeno stavljati slike Hillary Clinton, koja je pokrenuvši arapsko proljeće prouzročila smrt milijuna i milijuna muslimana, uništila cijele države poput Sirije? Jer njoj nitko nije sudio za udruženi zločinački pothvat u cilju uništenja jedne države, i neće?

Zato ovaj segment teksta ima sliku Vojislava Šešelja. Jer, Haag je potvrdio da on nije ratni zločinac.

Discipliniranje Hrvatske

Guardian je već spomenut u kontekstu discipliniranja Premijera i Predsjednice, a facebook u kontekstu discipliniranja ostatka Hrvata. Presude suda, kažu, treba bezuvjetno poštivati čak i kad su nakaradne: kakva zapovjedna odgovornost ako Praljak nije izdavao zapovijedi da se nekog muči ili smakne? Takvo tumačenje nikad nigdje nije primjenjivano. Kakav vražji "udruženi zločinački pothvat", što je to?

U sve se na radost hrvatskih medija poput Nacionala, koji je presretan što je Guardian nagazio Plenkovića, uključila i liberalna Švedska, pa je tako Aftonbladet, švedski Večernjak, u doslovce rasistički (spram Hrvata, ali i Rumunja, Poljaka i Mađara) intoniranom tekstu napao Plenkovića jer je izrazio sućut obitelji generala zaboravivši da je izrazio sućut i svim žrtvama rata u BiH. Je li sad zabranjeno i izraziti sućut nečijoj obitelji? Je li to taj humani, vrlji, novi svijet?

"To se događa u zemlji Europske unije, usred naše civilizirane demokratske zajednice", pišu oni o postavljanju cvijeća za Praljka. "To je sramota. Kult mrtvog ubojice potvrđuje zastrašujući nedostatak demokratskih instinkata. Tužno je da je zemlja poput Hrvatske puštena u Europsku uniju. Ali nije riječ samo o Hrvatskoj", kaže autor Kadhammar i dodaje kako Poljski režim 'pljuje u lice demokracije' te da je Mađarski režim 'rugarje'. A za Rumunjsku i Bugarsku kaže da su poznate po korupciji i izvozu prosjaka, zanemarujući da se tu ne radi o Rumunjima nego – Romima (što je pak u Švedskoj nedozvoljeno spomenuti: po Arapima, Romima i drugim "žrtvama opresije" se ne smije, po Slavenima se smije lupati). Kaže i da sve te zemlje vole europski novac. U zemlji u kojoj bi završio u zatvoru da kaže da imigranti iz Pakistana vole europski novac, ipak je to rasizam.

Dakle, spali smo na to da nam packe dijele novinari jedne zemlje koja sve više liči na ratnu zonu – i sama javna tužiteljica Švedske Lise Tamm je jučer rekla za švedski radio kako "Rinkeby izgleda kao ratna zona", i kako tamo policija postupa kao vojska, kao oružane snage te rekla kako Švedska promatra kako su zemlje poput Kolumbije i El Salvador-a riješile problem gerile poput FARC-a.

Njih ne treba kriviti, za njih smo svi mi primitivci i ratni zločinci, njihov rasizam puca na nama jer na došljacima s bliskog istoka ne smije, zabranjeno je. Oni ne vjeruju, niti mogu vjerovati, da jedan zapadni sud može biti jednako politički i korumpiran kao i bilo koji "naš" balkanski, naročito kad sudi nekim tamo Hrvatima. Niti mogu shvatiti da se tu ne

radi o glorificiranju ratnih zločina i zločinaca, nego prije svega protivljenju logici da Milošević nije imao ništa s ratom u BiH, ali je Tuđman bio taj koji ju je dijelio (a ne Vance, Owen i ekipa). Iako u jednoj stvari imaju pravo, mi stvarno nemamo što raditi u njihovom civilizacijskom krugu koji se svodi na klečanje pred vehabijama.

No za nadati se je da ćemo imati priliku vratiti milo za drago, kad se pred međunarodnim sudom u Teheranu bude sudilo nekom generalu Larsu ili Svenu za zločine u građanskom ratu protiv Somalijaca u Rinkebyju koji je, da bi obranio centar Stockholma od ratnika iz Mogadishua, srušio most između arapske četvrti i ostatka grada.

Hibridno-ratni premijer

Plenković je ostao dosljedan u svojoj nedosljednosti. Kad su ga mediji podsjetili da je skočio sam sebi u usta nakon dva-tri šamara iz smjera zapada, odnosno da je odlučio pojesti ono što nije za jelo, i to vlastito, on je optužio novinare (doduše, srpsko-američke i izazito lijeve) N1 televizije za izvrтанje njegovih riječi.

“Vi očito se ubrajate u one koji izvrću teze, idite na web stranicu Vlade, poslušajte moju izjavu od tog dana i pročitajte izjave Vlade i vidjet ćete da takvo spinanje nečega što se nije izgovorilo nije dobro, nije primjereno”, odgovorio je premijer novinarki te TV kad ga je upitala zašto sad govori da presudu šestorici treba prihvatiti, a prije šest dana je govorio da je ona u osnovi neprihvatljiva za Hrvatsku, naročito u segmentu gdje se kriminalizira Franju Tuđmana i hrvatski narod i državu.

“Smatramo da je dio presude koji se odnosi na neuvažavanje žalbi šestorice Hrvata iz BiH, kojim ih dovodi u vezu, u prvostupanjskoj presudi, s vodstvom RH u cijelosti nepravedan, neutemeljen, kosi se s povijesnom istinom i činjenicama. Stoga je u političkom smislu takav segment tumačenja ove drugostupanjske presude Hrvatskoj neprihvatljiv”, rekao je tada premijer, i dodao: “Odbacujem i ne prihvacačam takve ocjene”

A kad ga je novinarka podsjetila na to što je govorio tada, rekao je: “Možete pitati sami sebe kakva je vrsta djelovanja ovo vaše pitanje”, aludirajući naravno na hibridni rat. Koji, je li, Rusi vode protiv Zapada. Pa je američka N1 TV valjda isto u službi hibridnog Putina. “Nema nikakve promjene stava, on je vrlo jasan, presuda se poštuje”, izjavio je Plenković i rekao kako nisu reterirali. “Vidim da je došlo do tumačenja izjava Vlade oko haške presude koje ne odgovaraju činjenicama. Kad je riječ o prihvaćanju ili neprihvaćanju presude, RH je članica UN-a i jedna od zemalja koja je predlagala uspostavu ICTY-ja i dilema za prihvaćanje presude nema”, rekao je premijer i zaradio tri Pinokija u ovoj rubrici. Dakle, premijer nije radikalno promijenio stav, samo ga je malo modificirao. I nije reterirao u stavovima, nego se povukao na rezervni položaj. Ali, vjerujte, zauzeo je čvrst stav oko Haaga. Stav u poručima poznat i kao “doggy style”. Kad vidim kako ga njegovi zapadni saveznici i prijatelji razvlače i što mu sve rade, pornografija je prva asocijacija. Skoro da ga čovjeku bude žao kad to vidi.

Skoro. Nemoguće je ne primijetiti: Da su nas takvi beskičmenjaci i klimoglavci vodili u ratu umjesto “ratnog zločinca” Tuđmana, Srbija bi bila ako ne do Tokija a ono bar do Trsta i Graza. A šamari bi premijeru stizali s istoka, ne sa zapada. Ispada da je to jedino za što smo se u ratu izborili. Valjda i šamar manje boli kad je od prijatelja i saveznika, nego od mrskog srpskog neprijatelja. Koji sad likuje, a ima i zašto.

Ugrožena novinarska nejač

Kako sam pisao u prošlom pregledu, neki su novinari smrt Praljka iskoristili kako bi pokazali koliko maliciozni i primitivni mogubiti. U vrhu je Matija Babić, kojem su naravno oni koje je u statusima i porukama nazivao – citiram – “bezvrijednim šupcima kojima se

netko narugao guzicom”, komentirajući Tomićev tekst o nekom trashu iz Vukovara, “ocvalim nakazama”, “bezvrijednim gadurama”, “šljamom”, “profesionalnim šatorašima”, i tako dalje, uzvratili ljubaznost u svojim statusima i porukama.

Cilj njegovih provokacija obično i jest isprovocirati ljude da ga steraju negdje, pa da može plakati kako “oće da ga biju”, ustaše, branitelji, i naravno Holjevac. Zašto ja? Mene je spomenuo radi onog što sam o njemu napisao u prošlom pregledu, samo je za razliku od ostalih gdje je stavio snimke psovki i prijetnji prepričao moj tekst i slagao da sam zaključio da nije otisao iz Hrvatske, za koju tvrdi da iz nje svi normalni bježe, zato jer mi nismo normalni što ga nismo otjerali. Pa ispada da bi ja njega protjerao, jadnog. Bih, takve agresivce u svojoj kući ne želim, ali moj zaključak je bio da nije otisao jer u drugim zemljama se za pronevjera gotovo milijun eura ide u zatvor, a ne na mjesec dana guljenja krumpira. Kamoli za krađu autoskih sadržaja, fotografija, videa. Zato i nije stavio screenshot, ne voli taj mali sinjski vlaj koji glumi vrlo urbanog tipa (i određuje tko smije a tko ne u Zagreb, kao da je njegov privatni!) da ga se podsjeća da je zapravo kokošar, sitni krimos i provincijski primitivac, posve isti kao i razni Mamići protiv kojih piše.

No licemjerje njegovog plakanja o ugroženosti je u tome što ja nikad nisam prijetio njemu, ali on jest – meni. I to bez da sam mu za to dao povoda. Naime, jednom je napisao kako sam ja za njega isti kao i ratni zločinci i masovni ubojice, na što sam mu poručio da me tuži ako tako misli, pa mi je poručio “za tebe imam puno bolji plan od tužbe”. Što, naravno, po HND-u nije prijetnja. Kao ni ono kad je jednoj mojoj facebook prijateljici poslao SMS kojeg mi je proslijedila, ni brojni drugi slični agresivni ispadni, vjerojatno potaknuti supstancama. Prijetnja novinarima je samo kad se prijeti njihovim novinarima.

Ugroženi Stipe

Novinari nisu jedini kojima se prijeti batinama, tu je i Stipe Mesić koji je dobio policijsku zaštitu jer mu, kaže, prijete nakon što ga je njegov kolega Šeks optužio u svojoj knjizi da je udbaš i da je radio protiv Hrvatske. Što je uglavnom od prije dobro poznato i još bolje dokumentirano.

Na Šeksove tvrdnje da je lažno optuživao Hrvatsku u Haagu, Mesić kaže kako “svjedok ne smije biti ni na čijoj strani... već na strani istine i tako sam se ja uvijek postavljaо, da govorim istinu”.

I zemlja se nije otvorila, strop mu nije pao na glavu! Da samo nabrojimo koliko je puta Stipe ulovljen u laži, trebale bi još pune dvije stranice novina. Podsetimo samo na ono kako nikad nije bio svjedok u Haagu, kako nikad čak nije niti bio u Haagu, da bi isplivale snimke njegovog tajnog svjedočenja. Podsetimo na ono da nikad nije pjevao ustaške u Australiji, da bi ga opet snimke demantirale, pa je prešao na priču da nije pjevao nego samo otvarao usta. Podsetimo na njegovo ustašovanje u Jasenovcu 1992. što je također negirao dok nije isplivala snimka. Podsetimo na laži da nije zvao direktora Podravke da da kredit njegovom prijatelju i da dotični nije bio kod njega u uredu, da bi ga demantirao ispis telefonskih poziva i upisi gostiju na porti, i tak...

No Stipe se stvarno ne mora bojati da će ga netko ubiti. Da je netko to mislio napraviti, već bi to i napravio. Jedino ako ga možda Manolić ne odluči ušutkati (...).

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/marcel-holjevac-hoce-li-i-tudmanovo-ime-bitizabranjeno-spominjati-na-drustvenim-mrezama-1104465/>

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.

KREŠIMIR MACAN I BISKUP KOŠIĆ ILI KREŠIMIR MACAN I „ČETVORORED“

Zvonimir Hodak danas piše i o najnovijem napadu na velikog HRVATSKOG biskupa dr. Vladu Košića:

Postoji Hrvatska udruga za odnose sa javnošću. Što god to značilo. Nešto kao drveno željezo. Oni svake godine urbi et orbi u isto vrijeme razvesele svoju, uglavnom ljevičarsku javnost, o tome tko je najveći anti-komunikator godine. Naravno, Ljeva naša puna je desničara, ognjištara, ustašoida, klerofašista, antieuropejaca, nostalgičara, marginalaca i biskupa koji su spremni iznositi svoje stavove, a što je protivno duhu sekularizma. Kao što se vidi iz nabrojenog "Hrvatska udruga za odnose s javnošću" ima pred sobom na kraju godine pravi "švedski stol" za izbor onoga koga treba kompromitirati pred "demokratskom javnošću". Ove godine ta čast je pripala biskupu Vladi Košiću iz herojskog i nesvrstanog Siska. Grada sve više poznatog po Ikači, novoj SDP-ovoј zvijezdi sa istoka. Popularni narodni biskup uvijek, baš uvijek, govori ono što misli. Pitanje je koliko je to dobro za njega osobno, ali da je iskreno i pošteno o tome nema zbora. Progresivci iz Udruge za odnose s javnošću stavljaju mu na teret krimen da je "širio netrpeljivost, pa čak i mržnju prema nekim političkim i društvenim skupinama". Nisu ga optužili da je širio glupost. To su rezervirali za sebe. Javnost prije ili kasnije dozna da postoji udruga za odnose s njom. Naravno, takva udruga mora i može biti samo ljevičarska, progresivna, liberalna i malo nostalgičarska. Po mnogima i duboko nepravedna. Promovira kao antikomunikatore godine samo desničare, biskupe, klerofašiste, a potpuno zapostavlja vrlo kompetentne kandidate kao što su Stazić, Ingrid Mare Marinović, predlagaci konzula RH u Americi, Ante Tomić, Igor Mandić, Vedrana Rudan, Stipe Mesić itd. Dobro, kod Mesića sam malo pretjerao. Stipe je toliko svestran i popularan da je čak nedavno postao počasni građanin Sarajeva. To i ne čudi.

<http://www.7dnevno.hr/kolumnisti/boze-ne-daj-da-i-maras-ode-na-ustavni-sud-ili-u-new-york/>

Dodajmo još samo što o tome kaže dr. sc. Nino Raspudić:

"Meni je jako zabavan ovaj izbor za antikomunikatora godine. Ima jedna udruga ovih koji rade u PR-u, naprave izbor za antikomunikatora. Ove godine je to biskup Vlado Košić, koji je inače vrlo jasan i razgovjetan, vrlo jasno komunicira, možemo slobodno reći da on nije

antikomunikator. Možemo reći da je loš, da se ne slažemo s njim, ali to je priča o sadržaju, a ne formi poruke i komunikaciji. Ovako to ide – on se nama ne sviđa, on i njegova politička stajališta, odredimo ga za antokomunikatora godine, a onda se neki drugi kad govore protiv njega kažu ‘između ostalog izabran je za antikomunikatora godine’. Jedan balon se nadograđuje na drugi”, rekao je Nino Raspudić u emisiji Peti dan.

> Je li Macan napao biskupa Košića jer je javno kritizirao Plenkovićevu politiku?

<https://narod.hr/hrvatska/raspudic-biskupu-kosicu-antikomunikatru-godine-ne-slazu-se-snijim-to-prica-sadrzaju-a-ne-formi-poruke-komunikaciji>

Misljam da je dovoljno rečeno i u ovim navodima, a i puno se tekstova o tome može naći po našim portalima, pa doista ne trebam i ja tu nešto dodavati, a i već sam o takvim stvarima i pisao:

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-i-dr-sc-stjepanic-biskupu-kosicu-zbog-istinitosti-vasih-poruka-izlozeni-ste-tolikim-uvredama>

Zapravo dovoljno je pogledati njegov intervju na Laudato TV:

https://www.youtube.com/watch?v=hX0syLl1P_w

Ili što misle naši ljudi:

<https://www.youtube.com/watch?v=PofrSJfMZq4>

Kako se „nagrada“ velikom HRVATSKOM biskupu doživljava kao obračun Vlade s njim, pogledao sam svoje stare tekstove i pronašao dva pisma g. Macanu od prije 18 godina. Evo tih pisama:

Predizborni odjeci i posljedice ponovnog dolaska komunista na vlast u Hrvatskoj

Spremnost Hrvatski tjednik, 11. siječnja 2000.

Poštovani g. Macan,

Prije svega Blagoslovljena Nova Godina.

Mi Vani, mada sam ja tu privremeno, znamo za ludnicu koju imamo doma. Znali smo i da ćemo ludnicu i imati. Evo pogledajte što sam o ovim izborima govorio još prije Uskrsa (Spremnost, Sydney):

Spremnost (postavlja pitanje dr. Josipu Pečariću): U Hrvatskoj se nalazimo pred izborima, te iako je teško prognozirati, no kako vi gledate na političko stanje, osobito u ovom predizbornom vremenu?

Bojim se da će ti pritisci, koji dovode Hrvatsku u sve teži i teži materijalni položaj, učiniti svoje. S druge strane, prije 3 godine ovdje na radiju govorio sam o nečemu što sam nazvao "Sindromom zoološkog vrta". Naime, govorio sam o opasnosti povratka komunista na vlast u Hrvatskoj kao što se to desilo u drugim zemljama koje su sa sebe skinule lance komunizma.

Zašto "sindrom zoološkog vrta"? Rekao sam tada: "To vam je kao kada je lav predužio u kavezu, pa ga pustite van. Zaboravio je loviti, a u kavezu je bilo hrane redovito. Istina sve manje i manje, ali i to mu je bolje nego učiti se ponovo loviti. Možda je to nekome prije tri godine izgledalo čudno, ali danas je situacija u Hrvatskoj slična, i glavna oporbena stranka su upravo bivši komunisti.

Naravno, svjetski moćnici su pokušali i s drugim strankama, kao predvodnicama oporbe, međutim u svim tim strankama je uvijek bilo dovoljno državotvornih Hrvata, tako da im nakane nisu mogle u potpunosti uspjeti. Što se tiče bivših komunista, svi se sjećaju kako su oni znali dobro slušati Beograd. A oni koji su naučili služiti jednom gospodaru, služit će i drugom. Pitanje je koliko će se državotvorne snage uspjeti konsolidirati i udružiti snage u sprečavanju gubljenja vlasti iz državotvornih ruku. Sjetimo se nedavnih izbora u BiH. Kolika su samo sredstva svjetski moćnici uložili u cijepanje HDZ-a, i u poraz hrvatske opcije, ali bez uspjeha. Međutim, u BiH je situacija drugačija. Hrvati u BiH znaju da su najmalobrojniji narod i razdvajanje od Hrvatske u političkom smislu značio bi nestanak Hrvatstva na tim prostorima.

U Hrvatskoj mnogi naivno misle: imamo Hrvatsku i više nije ugrožena. A itekako jeste ugrožena. Pretprošle godine sam bio nazočan jednom sastanku Svjetskog hrvatskog kongresa kod vas u Sydneyu. Još tada sam, iako samo gost, reagirao na opetovane tvrdnje: "rat je gotov", tvrdeći da nije i da je ovaj sada podmuklji i teži od onog kojeg smo imali.

Spremnost: Što i kakve promjene hrvatski narod može očekivati poslije izbora?

Ako pobedi državotvorna opcija, onda daljnje stabiliziranje prilika. Još uvijek će biti pritisaka, ali ako svjetski moćnici shvate da njihova ogromna uložena sredstva ne mogu skrenuti Hrvatsku s hrvatskog puta, pritisci će polako popuštati. Jošće biti teško, jer imamo mnogo toga uništenog, a uz nedostatak pomoći iz svijeta mora biti teško.

Kada budu počeli prevladavati ekonomski nad političkim razlozima, dakle kada svijet i stvarno, a ne samo formalno, prihvati postojanje hrvatske države, za Hrvatsku će početi bolji dani. Pobjeda udružene oporbe predvođena bivšim komunistima, dakle onih koji se ne libe "skoknuti" do glavnog grada SAD-a "po svoje mišljenje", značit će trenutačno poboljšanje prilika u Hrvatskoj.

Naime, svjetskim moćnicima je trn u oku Hrvatska vojska, a i hrvatske tajne službe koje se bore protiv djelovanja njihovih tajnih službi na području hrvatske države. Znate da su oni za hrvatsku oporbu uvijek bili problem: HV i njen ministar pok. g. Šušak tijekom rata, a tajne službe danas. To trenutno poboljšanje prilika bit će stoga što će nešto malo pomoći svijetu čiju politiku sprovode, a veći dio bit će zbog smanjenja sredstava koje ima Hrvatska Vojska, koja na taj način predstavlja branu svima koji imaju namjeru atakirati na Hrvatsku. Ne samo vojno!

Smanjenjem sredstava, HV će slabiti sve do trenutka kada više neće predstavljati bitan faktor na tim prostorima. A onda će s Hrvatskom biti ono što žele svjetski moćnici. Dakle, oni koji su dopustili srpsku agresiju na Hrvatsku (potom BiH i danas na Kosovu), čak i pomagajući na razne načine -sjetimo se samo zabrane kupovanja oružja (Srbi su ga imali za izvoz, a mi ga uopće nismo imali), što je u stvari predstavljalo oduzimanje prava našem narodu na samoobranu.

Pričaju o "ljudskim pravima", a oduzmu ti najvažnije pravo! To je scenarij. Međutim, ništa ne ide bez borbe, pa tako ni u slučaju pobjede ovih svjetskih poslušnika, ne znači da će uspjeti ostvariti sve što je planirano. A da će pokvariti mnogo - hoće. To doista hoće."

Ne znam što možemo oduzeti od ovih mojih tvrdnjii izrečenih prije više od pola godine. Pa i Vaša "LUDNICA" pokazuje da je to upravo ono o čemu sam tada pričao. Kako da ni Vi na HTV ne shvaćate da što vas više napadaju znači da bolje radite. Dakle umjesto da popuštate - trebate raditi bolje i bolje - dakle suprotno tom popuštanju. Ionako će te biti "crna ovca" za te iz svijeta koji su nam oduzimali pravo i na samoobranu i tvrdili da je to

ispravno. Njima je lako reći za sve prljavštine koje rade kako je to ispravno. Da smo im tako popuštali u Domovinskom ratu gdje bi bili. Jeste li gledali kako su predstavljali našu borbu dok je trajala. Jesmo li to trebali slušati i prestati se braniti?

I danas spominju da je tjeranje Srba to što ih je Predsjednik zvao da ostanu, a oni su otisli prepuni ukradene robe iz hrvatskih kuća, znajući da su oni ti koji su stvarno očistili taj prostor od Hrvata.

A ovaj 'rat' ima isti cilj, jer svjetski moćnici jednostavno ne žele priznati poraz - postojanje hrvatske države.

Pa kako onda mislite da ćemo je sačuvati popuštanjem? Tisuću puta su nam već pokazali da kada popustimo jednom ultimatumu - slijedi drugi, i tako u beskraj.

Kada vi na HTV popustite jednom Šuvaru, kako možete očekivati da neki državotvorni Hrvat ne misli da kalkulirate s promjenom vlasti?

S druge strane, da niste popuštali sada ne bi ni bili u poziciju da i mislite na svoje položaje kadadođe do promjene vlasti (bar ne oni koji o tome doista misle), jer bi to značilo da je dobiven i medijski 'rat'.

Pitanje je, kada je g. Rubin tom jedbnom rečenicom pokazao i da je Vjesnik, i da ste Vi bili u pravu (a kao što vidite o ratu tajnih službi sam ja pisao u Spremnosti jer je bilo očito da je taj 'rat' na djelu) jeste li dali analizu teksta iz Vjesnika u kome bi stalno upozoravali na djelove teksta na koje sve g. Rubin nije smio odgovoriti - i jeste li izravno rekli da njegov kratak odgovor - odgovor moćnika - u stvari predstavlja priznanje točnosti Vjesnikovog teksta?

Jeste li sada kada je najnovije priznanje čovjeka (člana SDP-a!) iz HHO dali ogromni prostor u kome bi pokazali i tvrdili ono što sam ja u mom tekstu upozoravao prije više od pola godine?

Slabići postoje da bi se gazilo po njima! Ako netko stalno pokazuje svoju slabost (ovdje kroz Vaše popuštanje koje je i više od toga - da ne ponavljam

ono što sam napisao u mom prethodnom pismu) naravno da imamo LUDNICU.

Inače čemu strah od toga da li je netko režimski medij ili nije? Pa danas u Hrvatskoj samo i postoje takvi mediji - REŽIMSKI. Razlikuju se samo po tome

jesu li u službi hrvatske države ili u službi SAD-a odnosno njihovog eksponenta američkog veleposlanika. Ovi drugi režimski su mnogo režimskiji od vas. Oni ne popuštaju kao vi!

Pisao sam svojevremeno za Horvatićevo Hrvatsko slovo, i na radiju u Sydneyu (hrvatski program) i rekao da se ponosim time što pišem u ovisnim a ne u neovisnim novinama. Jer te neovisne novine doista jesu neovisne. Neovisne od hrvatstva. Hvala im lijepo, ja takvu neovisnost ne želim.

Što se tiče američkog Veleposlanika. Svi smo znali što je bio njegov posao u Bugarskoj, i zašto su ga poslali u Hrvatsku. Za Slovačku smo znali mnogo prije - pa i g. Maja Freundlich Vam je odavno pisala u Vjesniku (mislim i u Slovu) u više navrata o Slovačkom slučaju. Pa što ste onda mogli očekivati u Hrvatskoj? LUDNICU naravno. Nije moguće da je niste očekivali. Mislim da je g. Freundlich napisala i za prošle izbore u BiH da je SAD uložio mnogo više novaca u rad njihovih tajnih službi u BiH nego što iznosi njihova ukupna pomoć toj državi. Nije moguće da je ne čitate?

Činjenica je da Vas iz svijeta stalno napadaju i za to Vam moramo odati priznanje. Napadaju Vas i svi oni koji od vas žele napraviti absolutne poslušnike - sluge. Vidjeli ste iz nekih skorih primjera da će Vas - kada i ako postanete njihovi slugani - čim jednom budete imali svoj stav, lupiti po glavi.

Čudite se što imamo ludnicu. Ma gdje ćete veću ludnicu od toga što je Predsjednik Tuđman spasio svijetu obraz (imaju li ga uopće?) ne jednom - ali spomenimo spašavanje Bihaća. A oni nas prvog dana "Oluje" 'kazne' (Phare program) i to traje do današnjeg dana. Itd. Itd.

Zato je najbolji mogući odgovor koji možemo dobiti od vas: Prikažite sutra Četverored uz obrazloženje da je to na osnovu mnogobrojnih zahtjeva gledateljstva koji tvrde da je to Hrvatska povijest i da se svugdje u svijetu mogu prikazivati povijesni filmovi bez obzira bili izbori ili ne. A ako vas zbog toga i napadnu. Ponosite se time!

Vaš,
Prof. dr. sc. Josip Pečarić.

AKADEMIK PEČARIĆ: THOMPSON JE NAJAVIO ‘HRVATSKI GENOCID’ – JASNO JE KOLIKO JE VELIK THOMPSONOV ZNAČAJ

„Ne zaboravimo da je Thompson u svojim pjesmama predvidio kakav će biti kraj Domovinskog rata. A to je razlog više za mržnju prema njemu. O tome kraju rata sam i napisao knjigu: Hrvatski genocid – Napravili zečeve od Srba”, naglasio je akademik Josip Pečarić tijekom predstavljanja svoje knjige „Thompson – Pjesmom za Hrvatsku“ u Tisnom.

> Akademik Pečarić SDP-ovom načelniku Klarinu: ‘Nevjerojatno je da Vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu – provodite li Memorandum SANU 2?’

Govor akademika Pečarića s predstavljanja knjige prenosimo u cijelosti:

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim **se** don Lazaru Čibariću što je omogućio predstavljanje knjige „Thompson – Pjesmom za Hrvatsku“ u dvorištu župne kuće. Zahvaljujem se i predsjedniku HAZUDD-a dr. sc. Josipu Stjepandiću na izvrsnom predstavljanju. Koliko nas dvojica slično mislimo pokazalo se već jučer na predstavljanju u Kaštel Sućurcu u svetištu Gospe na Hladi jer smo obojica govorili na temu *Branitelji Hrvatskih Vrijednota*. Moj govor se već može naći na portalu Hrvatsko nebo:
<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/08/06/akademik-josip-pecaric-branitelji-hrvatskih-vrijednota-govor-na-predstavljanju-u-kastel-sucurcu/>

> Na Thompsonovom koncertu 0,008% ljudi privredno zbog nedozvoljenih simbola, a mediji prenose kao glavnu vijest

Zapravo su prostori Crkve u Hrvata najbolja mjesta gdje se može predstaviti knjiga o Thompsonu, jer Thompson pjeva o onim vrijednotama o kojima nas uči Crkva: Ljubav prema Bogu, Domovini, Braniteljima, Obitelji, Ponosu... Zapravo možemo shvatiti ovdašnjeg načelnika da je nadoknađujući i nedostatke u svom obrazovanju kroz čitanje naših tekstova to i razumio pa je zato ‘preporučio’ da se ovo predstavljanje održi ovdje. U svom komentaru poslanom i njemu izrazio sam svoje zadovoljstvo što se on tako dodatno ‘vaspitava’ i ‘zamjerio’ kolumnisti Zdravku Piliću što mu se zbog toga narugao u kolumni Tišnjima ne treba Google. Imaju načelnika!

<https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumni/govoreci-otvoreno/clanak/id/558869/tisnjima-ne-treba-google-imaju-nacelnika>

Sjetimo se samo prošlogodišnjeg obrazloženja našeg Načelnika kada je jednom naveo kao razlog antifašizam, a drugi put popravak kino dvorane i tako uveo u politički govor sjajnu definiciju antifašizma u RH: Antifašizam je isto što i popravak kino dvorane! Sjajno, zar ne?

Danas sam odlučio da naglasak mog govora bude THOMPSON JE NAJAVIO ‘HRVATSKI GENOCID’. I o tome sam govorio u Svetištu Gospe na Hladi:

„Ne zaboravimo da je Thompson u svojim pjesmama predvidio kakav će biti kraj Domovinskog rata. A to je razlog više za mržnju prema njemu. O tome kraju rata sam i napisao knjigu: Hrvatski genocid – Napravili zečeve od Srba. Vidi i danas čestišku na portalu dragovoljac.com:

Sretan vam 5. kolovoza, dan kada smo od Srba napravili zečeve

Podsjećam vas da se radi o parafraziranju riječi Slobodana Miloševića izrečenih tjedan dana poslije „Oluje“ kada je za srpsku vojsku rekao da su pobjegli kao zečevi. Glavni tajnik HAZU odbio je poslati pozivena predstavljanje te moje nepodobne knjige. Zar netko smije

rugati se drugu Miloševiću. A to je doista strašno, zar ne? Zato me je čovjek prozivao i u Hrvatskom Saboru zbog Peticije ZDS kojom smo svojevremeno branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“.

> Thompson pravomoćno oslobođen za izvođenje “Bojne Čavoglave” s pozdravom “Za dom spremni”

Možda je malo nezgodno da na ovom mjestu govorim o tome kako se nekome treba rugati. Ali Bog nije bez razloga stvorio glupane, zar ne?

Knjiga koju danas predstavljamo treća je moja knjiga o Thompsonu. Sam Thompson kaže da sam ga branio više nego što je on branio samoga sebe. To je ponovio i nedavno na međunarodnoj matematičkoj konferenciji povodom mog 70-og rođendana koja se održala u Zagrebu od 4.-8. srpnja kada je bio gost (uz Stanka Šarića i Dražena Žanka). Posebnost ove konferencije bila je i to što je ona blagoslovljena na samom otvaranju. A blagoslovio ju je i govorio o mom domoljubnom radu biskup dr. Vlado Košić.

> Biskup Košić blagoslovio konferenciju u čast akademika Pečarića: ‘Upoznao sam ga kao hrabrog domoljuba, zaljubljenika u Hrvatsku’

A zapravo sam samo prepoznao da Thompsona napadaju zbog toga što je svih ovih godina bio brana pred nasrtajima na hrvatske vrjednote. Isto kao i biskupa Košića. Zato je meni danas srce i svima ali i u Glini gdje na proslavi Dana pobjede i domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja sudjeluju i biskup Košić i Marko Perković Thompson – istinski branitelji hrvatskih vrjednota!“

Da, mogli ste sinoć pratiti prijenos iz Gline:

„Oko 23,15 Thompson je izašao na pozornicu i otvorio koncert izvedbom Čavoglava. Tijekom izvođenja ‘Maranathe’ na pozornici mu se pridružio i sisački biskup msgr. Vlado Košić dobivši ovacije publike.“

<https://narod.hr/kultura/pratite-uzivo-proslava-dana-domovinske-zahvalnosti-u-glini-nastup-m-p-thompsona>

> (VIDEO, FOTO) Thompson pred tisućama ljudi zapjevao Bojnu Čavoglave : ‘Odavde šaljemo poruke ljubavi, zajedništva’

S pravom je moje srce bilo i тамо, zar ne?

A Thompson je sudjelovao u oslobođanju Knina:

<https://narod.hr/hrvatska/thompson-porucio-iz-gline-na-danasjni-dan-sam-usao-u-knin-kao-pripadnik-242-brigade-hv-bilo-je-to-casno>

> Thompson poručio iz Gline: ‘Na današnji dan sam ušao u Knin kao pripadnik 142. brigade HV, bilo je to časno’

A o Thompsonu, Miloševićevih rječi o zečevima i ‘hrvatskom genocidu’ pisao je danas u svojoj kolumni sjajni hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak u 7Dnevno:

Nakon srebra iz Moskve i masovnog veselja, smrću Olivera nastupila je masovna tuga. Napisao sam na fejsu “pjevač, pjesnik i Hrvat”.

Ima li uopće potrebe objašnjavati lijevim gnjidama koliko je velik bio pjеваč, pjesnik i Hrvat... oni to itekako znaju. Tko je od Tomislava Klauskog pa do Ante Tomića spomenuo njegovo obećanje da nikada neće pjevati agresoru? No, nije ni trebao. Mi ga pamtim i po toj patriotskoj gesti. Njima je očekivani odlazak dobro došao kako bi se još jednom obračunali s Thompsonom.

...

> Kolumnist 24sata Tomislav Klauški zlorabio smrt Olivera Dragojevića za obračun s Markom Perkovićem Thompsonom

Ali još uvijek mnogima nije jasan mutni lik Tomislava Klauskog. On kao piše za 24 sata odnosno 24 časa. Neki možda imaju dojam kako je naš Tomislav samo jedan u plejadi

ligeve medijske falange. Pogrešno! Tomica je specijalac koji već 30 godina koliko živi u Hrvatskoj odraduje specijalne zadatke. ... Kaže naš bivši Titov pionir: "Sam ton Dalićevih izjava, isključivih i konfliktnih, kojima je branio kontraverznom pjevaču na tragu su Thompsonovog opusa". Zašto je MPT kontraverzan zna samo progresivac i jugonostalgičar iz 24 sata. Njegov bazični cilj je uvijek isti: "Bez Olivera je teško mogla proći i najmanja fešta.

Thompson je uspio pokvariti najveću feštu zadnjih dvadeset godina“.

Tu je Klauški prvi puta u pravu. MPT je stvarno uspio pokvariti veselje likovima iz mračne jugo-prošlosti i svojim pjesmama te svojim čvrstim i hrvatskim nabojem. Thompson u autobusu!!? Koja panika i bijes Klauškog, Denisa Latina, a mrak je pao na oči i se ljaku Beljaku, ljevičarskim novinarima Anti Tomiću, Jurici Pavičiću, Pofuku, Borisu Vlašiću, Vedrani Rudan, Anki partizanki kao i Oliveru Frljiću, Žonji, Radi, Teršelički, Dolenciću... njima je fešta pokvarena. A manjina nas od oko 95% veselit će se još godinama. Kao i što ćemo se uvijek sjećati Olivera, krhkog i pomalo tužnog i melankoličnog, ali kao čelik čvrstog u odluci da agresorima nikada više neće pjevati. Nije u šoldima sve... Psi laju, a Hrvatska karavana prolazi....

Abraham Lincoln je jednom rekao: "Bolje je šutjeti i biti smatran budalom nego progovoriti i odstraniti svaku sumnju."

...
Činjenica je kako je samo tijekom Oluje bilo ubijeno samo 44 osoba i to tijekom ratnih operacija! Više ih danas gine u šumskim požarima. Jedan kanadski časnik, neki Lewis MacKenzie, obrađen od HHO, Puhovskog i ekipe izjavio je kako su Hrvati tijekom Oluje likvidirali oko 30.000 Srba.

> Kako je Denis Kuljiš pisao o Oliveru Dragojeviću i Marku Perkoviću Thompsonu No, Haški se sud zadržao na samo onih 44 ubijena odbivši opservacije naših ljevičara kao suprotne utvrđenim činjenicama tijekom postupka. Tako mali broj žrtava tijekom najznačajnije hrvatske vojne operacije u povijesti objasnio je nitko drugi nego Slobodan Milošević na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije, 14. kolovoza 1995.g.: "Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine (Sloboda se malo zanio, 1.500 Hrvata je branilo Vukovar tri mjeseca), napadala je cijela Prva armija, avijacija, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati... Tamo je palo naređenje da svi izadu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom... takva je odluka, kad su imali sve uvjete za obranu izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevoi“. Evo odgovora zašto je u Oluji poginulo tako malo okupatora. Jer su se okupatori preko noći pretvorili u zečeve! 10. siječnja 2014.g. ovu izjavu Sloboda komentirao je u 7 Dnevno akademik Josip Pečarić: "Drugim riječima, Milošević doista govori o nečemu stravičnom: HV je u Oluji od Srba napravila zečeve. Zar je ikada i igdje u povijesti napravljen veći i gori genocid od toga? Napraviti od ljudi zečeve! Strašno, zar ne? A kako je tek našim srpskim slugama. Od srpskih slugu odjednom postaše sluge zečevima... Moždaje i dobro što se dr. Tuđman nije vodio biblijskim načelom "Oko za oko..."

Mahatma Gandhi je lijepo rekao: "Oko za oko i na kraju će cijeli svijet ostati slijep. " Po tko zna koji put oduševila me Francuska. Još od mitske revolucije 1789.g. i pada Bastille kad su hrabri ustanici osvojili zloglasni zatvor i oslobođili zatočeni narod... pa sve do Marseljeze i predivnih stihova.. "na oružje građani", "Formirajte svoje bataljone", "Koračajmo", "Neka nečista krv natopi naše brazde!" Kad pročitaš ove predivne stihove

Claude Josepha onda je svakom progresivnom Hrvatu jasno da treba što prije zabraniti i Thompsona i njegovu huškačku "Lijepa li si..."

> Filip Hrgović: 'Thompsonu su razglas ugasili unutarnji neprijatelji koji ne žele da Hrvatska diše punim plućima'

Da ne zaboravim predivnu epopeju o Bastilli. Kad su se ludo hrabri revolucionari, njih oko osam tisuća, probili u nebranjenu tvrđavu i od zatočenog i zvјerski mučenog naroda tamo zatekli samo sedmoricu "napačenih" koji su tog trena ušli u povijest, a da to ga nisu ni bili svjesni. Četvorica su bili krivotvoritelji novca, dvojica mentalno poremećenih ubojica, a jedan je bio kontrarevolucionarno raspoloženi grof koji je bio zatvoren zbog pedofilije. Nigdje ni jednog političkog zatvorenika tipa Moša Pijade, Josipa Broza ili Mike Špiljka. Kada nisu pronašli "napačeni i mučeni" narod revolucionari su se hrabro obraćunali s upraviteljem Bastille markizom de Launaya odrezavši mu glavu te ušli u hrvatsku povijest koja sa zavišću gleda na slavne dane 14. srpnja 1789.g. koji je danas opjevani državni praznik u Francuskoj.

...

Dana 11.kolovoza u pulskoj Areni očekuje se spektakl. Desničarski krkani odmah bi pomislili na Thompsona. E' nećeš razbojniče! Ne trpi Miletić ustaštvo. "Lijepa li si" ... malo sutra. Samo zdrava narodna poezija. Na primjer: "Kreće armija, najjača na svetu, kreće armija u osvetu i jednom zauvek armija srpska, i jednom zauvek sve će da vas smrska!" Ti prekrasni Bajagini stihovi, kao nekim svemirskim GPS, doveli su ga u Arenu. Dok se Thompson oko rijeke Čikole bavio Slobinim zečevima, Bajaga je stvarao poeziju budućnosti.

...

<http://7dnevno.hr/kolumnisti/nije-u-soldima-sve-psи-laju-a-hrvatska-karavana-prolazi/>

Kada tako veliki kolumnist kakav je Hodak posveti veliki dio svoje kolumne Thompsonu, a ovih dana su svi vrhunski hrvatski kolumnisti pisali o njemu, onda je jasno koliki je velik Thompsonov značaj. S druge strane Hodak često piše o Miloševićevim zečevima, pa je i meni opravданje zašto sam u dvanavrata uputio zahtjev Hrvatskom saboru da se 5.kolovoz proglaši i 'danom žalosti zbog pravljena zečeva od Srba' i tako na državnoj razini prizna 'taj stravičan 'hrvatski genocid' o čemu piše i Hodak. Odgovor nisam dobio!

Josip Pečarić

* *Hrvatski matematičar i publicist, akademik Josip Pečarić rođen je u Kotoru, 2. rujna 1948.*

Diplomirao je 1972., magistrirao 1975. (oboje elektrotehniku), doktorirao je 1982. matematičke znanosti disertacijom "Jensenove i povezane nejednakosti" (Jensen's and related inequalities). Redoviti je profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, voditelj seminara "Nejednakosti i primjene" na Matematičkom odjelu PMF-a i glavni istraživač istoimenog projekta Republike Hrvatske. Osim što je redoviti član HAZU, izvanjski član MANU, aktivni je član The New York Academy of Science. Jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti, pa u svjetskim referativnim žurnalima (SADi Njemačka) za njega kažu da je "veliko ime u teoriji nejednakosti". Jedan je od deset svjetskih matematičara čiji broj radova danih na MathSciNet-u prelazi brojku 500. Najplodniji je hrvatski znanstvenik s blizu 1200 znanstvenih radova iz područja matematike, te preko 40-ak publicističkih knjiga, u kojima se bavi temama ključnim za razumijevanje stvaranja hrvatske države.

** *Mišlenja iznesena u kolumnama i komentarima osobna su mišlenja njihovih autora i ne odražavaju nužno stavove redakcije portala Narod.hr*

Izvor: narod.hr

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-thompson-je-najavio-hrvatski-genocid-jasno-je-koliki-je-velik-thompsonov-znacaj>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-thompson-je-najavio-hrvatski-genocid/>

KOMENTAR. O hrvatskim vrjednotama govore i Dalićeve riječi dane u samom naslovu teksta s kamenjar.com:

<https://kamenjar.com/zlatko-dalic-netko-je-sustavno-zatomio-sve-sto-je-bilo-hrvatsko-idodu-22-decka-i-u-mjesec-dana-sve-to-poniste/>

PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019. O ZDS HODAK, TOMIĆ I KALAFATIĆ

U svojoj novoj kolumni Zvonimir Hodak jedan dio posvećuje i ZDS. Dajem taj dio njegove kolumnе, a potom iz Hrvatskog domobrana kolumne Rudija Tomića i Damira Kalafatića.

'USTAŠKI' POZDRAV IZ SAD-A 1936.

Franjo Koroljević je zabrinut pa se pita na fejsu: "Od ovih komunista u Hrvatskoj nećeš smjeti čestitati ni Uskrs koji počinje s prvim velikim slovom U". Branimir Pofuk nije političar, ali politiku nosi u svom antifašističkom srcu. Proziva Brane KGK: "Pred sjednice, kako su to ustaše mogli kompromitirati pozdrav koji nije postojao prije ustaške NDH?" Bravo Brane! Jedan od ljepeših autogolova iz tvoje progresivne lisnice. Uz kolumnu šaljem redakciji stranicu lista "Hrvatski Domobran" koji je izašao u Ohiou, St. Pittsburgh 3. kolovoza 1936. Članak "Dragi hrvatski brate" autora Luke Gabrića završava: "Uz izraz poštovanja s domobranskim pozdravom - Za Dom Spremni!!!" Što će sad izaslanik Beogradske filharmonije u Lijepoj našoj? Možda je Pavelić osnovao državu u Kanadi i SAD-u? Možda se tamo umjesto dolarima plaćalo kunama. No znam da ovo malo otkriće neće pokolebiti naše političare. Zato i evo jednog aktualnog vica o njima.

(Dan dokument Hrvatskog domobrana iz 1936.)

Zašto kretene vrijeda usporedba s političarima?

U kafiću među praznim flašama Žuje tip se prodera: "Naši političari su svi kreteni." "Ne vrijedeš!" začu se s drugog stola. "Što, ti si političar?" zapita prvi. "Ne, ja sam krenut!" odgovori uvrijedjeni.

Uvijek se pitam od kuda dolazi kompleks Hrvateka prema Srbiji? Počelo je u Maksimiru. Dinamo : Partizan 5:0. Nastavilo se traktorijadom mitskog 5. kolovoza 1995. i na kraju balade ušli smo trijumfalno u EU kad je 29. posto Hrvateka s biračkim pravom isciđilo između sebe novih 29. posto, pa se Šeksovom lucidnošću malo promijenio Ustav RH. Dovoljno za istinski trijumf. Znači 3:0 za nas Hrvateke. Unaravito izgleda ovako: Jugovići i orjunaši dreće na sva zvona: ustašizacija Lepe njihove. Kako je moguće, pitaju se progresivne pravobraniteljice da se pjesma Čavoglave smije izvoditi? I to još pred djecom. Naravno, pri tome imaju opću podršku od Vučića, Pupovca, Dačića, Vulina, Ace Stankovića, Borisa Vlašića, Brane Pofuka, Ante Tomića, Jurice Pavičića, Miljenka Jergovića, Robija Bajrušija, Slavice Lukić i ne bih ih nabrojao sve do kraja godine. S druge

strane, iskompleksirani muk svih gore navedenih na činjenicu da se u Beogradu otvara muzej đenerala Draže Mihajlovića. Dobri naš Čića. Malo je klapo po Bosni, Dalmaciji, i Crnoj Gori zajedno s talijanskim fašistima... i na kraju ispalio da je bio antifašist jer je do kraja surađivao s fašistima. Sad će dobiti i muzej. Da je barem Muzej voštanih figura pa da uz Čiću tamo postavimo i naše antifašiste kao recimo Stipu Mesića, Josipovića, Antu Tomića, Šokru Beljaka, Marasa, Nenu Stazića, Boru Miletića... Kad bi se našlo mjesto i za Anku Taritaš Mrak, eto nam uz Muzej voštanih figura još jedan svjetski poznati muzej... U beogradskoj Bregalničkoj 29, u kući u kojoj je prije rata živio Draža niče muzej "prvom gerilcu Evrope", čovjeku koji će svojom karizmom smanjiti prihode na godišnjoj razini i samoj Titovoj kući cvijeća. Kamo će sada hrvatski rodoljubi kad se upute u pre stolnicu? U Bregalničku ili k Maršalu? I tako, uz mutavu i sramotnu šutnju hrvatske političke elite, Draža ulazi u povijest. Amerikanci su ga već odlikovali. Što još čeka Hrvatska? Novog Tuđmana? Načekat će se! Obzirom na poznatu ljevičarsku blagost, dobrotu i sklonost opruštanju samo je pitanje vremena kada će hrvatska politička elita oprostiti i Franji Tuđmanu što je u trenutku povijesne neopreznosti stvorio ovu iskompleksiranu državu. U ono vrijeme Isus reče svojim učenicima: "Može li slijepac slijepca voditi?"

<https://direktно.hr/kolumnе/ako-su-partizani-oslobodili-hrvatsku-1945-od-koga-se-hrvatska-oslobadala-1991g-148839/>

DARIO KORDIĆ, ZAGREB, 2019.

LIJEVOM NAŠOM

**TITO IMA SVOJ MAUZOLEJ U BEOGRADU, A USKORO ĆE
I DRAŽA, A TUĐMANOV SPOMENIK U ZAGREBU SVAKI
DRUGI DAN NEKI 'NAPREDNI OMLADINAC' IŠARA**

ZVONIMIR HODAK

Ivan Plantić, profesor povijesti u osnovnoj školi u Smokvici na Korčuli, pomalo podsjeća na Pavla Korčagina. Pavle je lik iz romana "Kako se kalio čelik" kojeg je napisao Nikolaj Ostrovski. Roman se i danas pamti kao oda socijalističkom realizmu i boljševičkoj mladosti. Odavno je taj roman ispaо iz školskih lektira, odbačen i prezren još od vremena "Rezolucije informbiroa" i raskida Staljina i Tita.

08.04.2019.

Ali mali zagriženi, napredni omladinac Pavle iznenada je oživio u liku i djelu Ivana Plantića, profesora povijesti na Korčuli. Ne zna se kod koga je Ivan "učio" suvremenu hrvatsku povijest. Je li to bio njegov imenjak Goldstein, ili je učio od Klasića, Jakovine, Markovine, Perice ili nekog još "naprednjeg", progresivnijeg. Ali to je u konačnici irelevantno. Relevantno je da je naš profa dobio ospice kad je jednog vedrog i sunčanog dana na zidu osnovne škole u Smokvici ugledao sliku s likom dr. Franje Tuđmana. Usprkos sunčanom danu Ivanu je pao mrak na oči. Kamo to vodi - upita se Ivan. Ravnatelj se zbumio i iznenadio. Nastavnik likovnog Frano Cebalo ima udarničke manire. Slikarski Alija Sirotanović.

Do sada je naslikao Shakesperearea, Beethovena, Luku Paljetka, Baćansku ploču i za sve je te slike ideoški censor Pavle Ivan Plantić dobrodošno uvijek digao palac u zrak. E, sad kad je naslikao Tuđmana, pao mu je mrak na oči. Shvatio je napokon kako je kolega Cebalo cijelo vrijeme zapravo zlorabio tu njegovu boljševičku dobrotu, blagost i spremnost da se Cebalo umjetnički "izražava". Zbog ovezadnje "provokacije" s Tuđmanom na zidu, osjetio je kako je grubo zgažena sloboda slikarskog izražavanja u školi i odlučio je da "deluje". Uplašeni ravnatelj prekrio je odmah provokativnu sliku bijelim papirom da se đaci ne plaše bez potrebe.

Ta oprezna privremena mjera trebala je trajati dok se ravnatelj Radovanović ne uvjeri kod "odgovomih drugova" smije li prvi hrvatski predsjednik biti na zidu u školi u koju idu djeca. Razmišljalo se da se možda iznad slike stavi natpis "ne preporuča se mlađima od trinaest godina." Kad su našeg Ivana Karčagina zapitali u čemu je problem, on je dijalektički mudro i razložno otkrio svim desnim krkanima u čemu je kvaka: "U školi je zabranjeno političko djelovanje, a Tuđman je bio predsjednik HDZ-a". I tako je ljeta Gospodnjeg 2019. godine pokojni dr. Franjo Tuđman prestao "politički da deluje" u osnovnoj školi u Smokvici na otoku Korčuli. Briljantni učenik Markovine, Jakovine i Klasića odmah je izlio u javnost slap svojih ne pročešljanih misli kao npr.: "O Tuđmanu povjesna znanost tek treba dati svoj sud. Njegova uloga još nije potpuno rasvijetljena. Tuđman je imao i svoju negativnu stranu i njegova slika unutar škole može izazvati različite reakcije...". Slažem se! Gledajući Tuđmana dok je igrao tenis odmah sam zaključio da mu je negativna strana - igra na mreži... Da ne bi, ne daj Bože, netko pomislio kako je naš Ivan jugonostalgičar, on ima nagradnu alibi ideju: "Za noviju hrvatsku povijest trebao je naslikati vukovarski toranj". Slikar Frano Cebalo odvraća: "Vukovarski toranj također je bio jedna od mojih ideja, ali mi se nije uklapao uz vjetrenjače...". Dobra metafora! Vukovarski toranj i vjetrenjače... Mislim da će se Tomislav Josić i Ivan Penava složiti s tom metaforom.

Pišući o tom "dramatičnom" događaju Marinko Jurasić se pita: "Ne" politici u školi, ali Franjo Tuđman je povjesna ličnost? "I ja tako mislim, ali ne misli tako i naš Ivan Plantić. On je uvjeren da je Tuđman bio samo bivši predsjednik HDZ-a. Tko će ga uvjeriti da je Tuđman prvenstveno bio državnik (a ne političar) i prvi predsjednik samostalne i slobodne Hrvatske? On je naučio još na studiju povijesti na nekom od naših filozofskih faksova da je državnik bio samo drug Tito. Eventualno su to možda još bili i Staljin te Draža Mihailović. Tito ima svoj mauzolej u Beogradu, a uskoro će biti otvoren i Dražin. Za to vrijeme Tuđmanov spomenik u Zagrebu svaki drugi dan neki "napredni omladinac" malo išara ili zasipa trulim jajima. To je čvrsti dokaz kako ljevičari u Lijepoj našoj itekako imaju jaja..."

Najnoviji breaking news: školski odbor osnovne škole u Smokvici jednoglasno je donio odluku da crtež sa slikom dr. Franje Tuđmana ostane na zidu škole. Rigidni, zatucani, retrogradni desničari za sada su izgleda odnijeli pobedu. Ali Pirovu... Naime, dobro uglazbljena i uhodana ekipa povjesničara na hrvatskim filozofskim faksevima radi u tri smjene. Nepravedno je, naime, neprekidno isticati i hvaliti samo Pericu, Klasića, Jakovinu, Markovinu, Goldsteina...koji k 'o mravi reproduciraju nove i nove Plantiće da nam otkrivaju nove negativne strane čovjeka koji je stvorio ovu državu. Doduše, državu koja je postupno, poslije njegove smrti, sve više postajala država s posebnim potrebama, ali ona je i dalje samo naša i jedina. Možda jednog dana, a možda i prije, Hrvateki napokon shvate da svaki normalan narod kad mu je loše, mijenja vlast, a ne državu. Država je trajna kategorija i kad je dobije ovako mali narod kao što smo mi onda on mora biti tvrđi i prkosniji od svih u njenoj obrani. Već stoljećima trideset milijuna Kurda fanatično žele svoju državu i ne uspjevaju, a mi smo dobili svoju državu, između ostalog, i zahvaljujući Tuđmanu. Jako je dobro što zbog te činjenice razno razni Plantići, Markovine, Rudanice, Tomići, Gerovci, Pofuci, Babići, Vlašići, Stazići, pripadnici Radničke fronte, redakcije Novosti, Novog lista, članovi Mirovnih studija, Documente itd., imaju trajne želučane i nervne probleme jer će tako bolje zarađivati farmaceutska industrija, a desničari i klerofašisti se imaju čemu veseliti. Treba paziti na zdravlje onih koji su nam u ova teška vremena uzor krijeposti, vrlina i tolerancije..

Približavaju se izbori za EU parlament. Glasnogovornica GONG-a je navodno izjavila kako će se prvi neslužbeni rezultati izbora znati dva dana poslije izbora, a prvi službeni rezultati dva dana prije izbora.

Nada Starijaš ironizira na fejsu: "Hrvatska i Srbija, najbolji neprijatelji, imaju i (barem) jedan zajednički nazivnik: i u jednoj i u drugoj, osuđeni ratni zločinci, proglašavaju se nacionalnim herojima. Perverzije Balkana. Ili rugala se sova sjenici." Bravo Nado! Moramo malo baciti pogled na "region" pa usporediti naše i njihove. Naši "ratni zločinci" Norac i Merćep i njihovi... Naši smo. Kako čitam na fejsu: "Kad je čeljad bijesna i vila im je tjesna". Slažem se – sve je to obična balkanska perverzija. Oni, naše drage komšije, naoružani do zuba okupirali nas, razorili Vukovar, pobili ranjenike na Ovčari, malo "bombardovali" Dubrovnik, pobili civile u Škabrnji, okupirali 1/3 zemlje, izminirali polovicu RH, grade mauzolej četničkom vojvodi Draži Mihailoviću, drugi četnički vojvoda Šešelj član je skupštine, a osuđeni je ratni zločinac. U Haagu su dobili dvije doživotne robije i ogrlicu kazni od 40 godina, NATO im "izbombarduje prestolnicu", u tri dana u Srebrenici pobiju 8300 muškaraca... i tako možeš nabrajati Nadi koja još uvijek živi u lažnoj nadi. Naši "zločinci" iz RH, svi u Haagu oslobođeni. Gdje je Nada pročitala da su Norac i Merćep proglašeni nacionalnim herojima? Koji zastupnik u Saboru sjedi kao osuđeni ratni zločinac? Iracionalno je, ali i legitimno neprekidno cmizdriti za raspalom lešinom Jugoslavijom, ali tražiti znak jednakosti između četničke harange koja vlada u Srbiji i pojavljivanja u javnosti Norca i Kordića, e to je znak uznapredovale psihoze koja je nastala zbog kontinuirane žalosti za državom naše mladosti.

Fićo, stojadin, radnička odmarališta, Titova štafeta, jedan doživotni vođa sa 570 tisuća ubijenih na duši, jedna partija koja je po inozemstvu lovila i ubijala one kojima se gadila. Država koja je bez suda i presuda ubijala i pobacala žive u jame pravdajući to osvetom za Jasenovac. Je li pokolj u Odesi u listopadu 1916. bio odmazda za Jasenovac 1941.? O tome je pisao i Krleža: "U Odesi je počelo. U krvavoj Odesi, u "Kontaktnom zavodu", gdje se masakriralo en mass i gdje su pokapajući mrtvace rekli onom grob aru, da ne trebada znade tko su ti ljudi, "jer to su Hrvati". U Odesi se klalo, tamo su pucale kosti i tamo su se davili utopljenici." Jesu li prosinačke žrtve 5. prosinca 1918. na Trgu bana Jelačića bile osveta za Jasenovac? Jesu li Stjepan Radić, Milan Šuffljaj, Ivo Pilar i stotine drugih ubijeni zbog Jasenovca, što je sa Kerestinečkim, Senjskim, Sibinjskim žrtvama... Da li je netko pomislio - mislim na Nadu i ekipu - da je postojala mržnja prema Hrvatima puno starija od Jasenovca. Komunisti koji su 45 godina vladali željeznom batinom u Jugi pragmatično su iskoristili Jasenovac. Pragmatično, ali ujedno i šlampavo. I to je jedan od razloga zašto se bravari nikada nije htio pojavit u Jasenovcu. Za razliku od Tuđmana. Ako su u Jasenovcu ubijani Židovi, a to jest činjenica, što je sa 28 ustaških časnika, Židova koji su ubijeni u Bleiburgu? Možda su oni Goldsteinu manje Židovi od onih u Jasenovcu? Kakvi su to napredni partizani i antifašisti koji su ubijali djecu ustaških ministara kao na primjer 18-godišnju kćer Mile Budaka? Danas ostaci ostataka tih svirepih predakabubnu i ostanuživi kad kažu: "Ne možemo govoriti - sve su žrtve iste, to je neprihvatljivo".

Čak je i zadnjoj budali jasno da su žrtve uvijek žrtve. I jedino što je tu neprihvatljivo jest da takvi galvanizirani komunisti danas haraju našim filozofskim fakultetima u ovoj jadnoj državici. Naravno, tu prvenstveno mislim na povjesne katedre. Zbog tih i takvih mi se danas zgražamo kad iz fundusa naših biblioteka nestane knjiga o tragičnoj smrti Ane Frank, a smrt djevojaka koje su žive bačene u Hudu jamu jeftino banaliziramo uz svesrdnu pomoć dvoličnih ljevičarskih medija. Povijest se, kako je i znano, opet na kraju javlja kao farsa. Četnici u Višegradu pjevaju: "Biće opet pakao i krvava Drina, evo idu četnici sa srpskih planina". Ma dobro, gdje su četnici...? Eno ih, samo stotinjak kilometara od Zagreba dočim

našoj Nadi tlak dižu Norac i Kordić, a žali za komunizmom. Očito žena nije nikada čula za sedam čudakomunizma. Evo ih: "Svatko je bio zaposlen, a nitko ništanje radio; iako nitko ništa nije radio, sve planove smo ispunjavali 100%; iako su planovi bili ispunjeni 100% trgovine su bile prazne; iako su trgovine bile prazne, svi su sve imali; iako je svatko imao sve, svi su krali; iako su svi krali, nikada ničeg nije falilo".

Čim je izведен u Zagrebu, Molierovu "Umišljenom bolesniku" ministar zdravstva je zaprijetio revizijom bolovanja".

Kad već Austrijska biskupska konferencija nije uspjela zabraniti pokolj u Bleiburgu 1945. ipak je uspjela dići svoj sveti glas protiv onih koji su dolazili obilježavati tu "Jasenovačku osvetu". Godinama se u Austriji održavaju komemoracije nacističkim vojniciima, ali osluškujući savjete raznih denuncijanata iz RH, sada austrijska Crkva zabranjuje molitvu za stradale. Napokon hrvatski ljevičari drže do mišljenja Katoličke crkve! Ali za sada samo one u Koruškoj! Ima jedna čudna koincidencija na koju sam naišao čitajući fejs. Oni u Lijepoj našoj koji su protiv obilježavanja Bleiburga ujedno su i protivnici otvaranja arhiva. Hajde, pogodite tko su ti i zašto to čine?

Svoj skromni intelektualni doprinos harangi protiv obilježavanja pokoljana Bleiburgu dala je i lijeva gradonačelnica Supetra Ivana Marković. Odbila je zamolbu Počasnog Bleburškog voda koji je zamolio donaciju za izgradnju spomenika žrtvama bleiburške tragedije. To je njeno pravo i to joj nitko ne smije predbacivati. Donacija je uvijek dobrovoljna. Međutim, tražiti u tu svrhu od SDP-ove gradonačelnice donaciju je čista utopija. Možda crvena Ivana ne zna da su Bleiburg posjetili i Račan i Milanović. Račan je 15. svibnja 2002. bio kleknuo ispred spomenika i položio vijenac kazavši: "Bleiburg je opomena i svjedočanstvo zločina koji se ne smije ponoviti".

Sada SDP vode neke druge generacije što je i vidljivo po neprekidnom nizu poraza na svim mogućim izborima. Čime se oni bave, a još im je samo nos iznad političkih voda, govorи i prekomjerno granatiranje Davora Bernadića. On se u Rijeci sreo i naslikao s katoličkim aktivistom Marinom Milićem. "Nemrem verovati!" rekli bi Zagorci. SDP nije u stanju na pozitivan način poentirati ni na pitanju Uljanikove tragedije. Ni Damir Kajin nije ih inspirirao izjavom: "Direktori puni k'o brod, a brodova nema". Šteta za SDP. Trebali bi biti kvalitetna opozicija što bi bilo i u interesu HDZ-a. Barem bi netko suvislo reagirao na izjavu predsjednika Hrvatskog sabora da nitko u RH nije iznad zakona. Kao da je Jandroković zaboravio na formalnopravnu sprdačinu kod izbora čelnog čovjeka Nacionalnog parka na Krki. Tu je teško poražena ljudska pamet. Doktorica znanosti i dragovoljka Domovinskog rata ne uspijeva u namještenom natječaju za čelno mjesto. Osoba od koje gubi ima znatno slabije uvjete i zorno pokazuje da su mnogi u RH i te kako iznad zakona. Uz jaku opoziciju koja nije sama sebi svrha ta politička svinjarija ne bi samo tako nestala iz fokusa trome i bezvoljne hrvatske javnosti.

Dok je ministar zdravstva bio Željko Jovanović on je na početku mandata navodno najavio da će u zdravoj državi vladati "zdravstvo i jedinstvo". Hrvatska ministrica vanjskih poslova nedavno je posjetila Izrael kako bi na licu mjesta vidjela ulogu vode u navodnjavanju.

<https://direktno.hr/direkt/tito-ima-svoj-mauzolej-u-beogradu-a-uskoro-ce-i-draza-a-tudmanov-spomenik-u-zagrebu-svaki-drugi-dan-neki-napredni-omladinac-isara-152173/>

MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.

(...)

KOMENTARI

(...)

Datum:Tue, 25 Feb 2020 19:45:49 +0000

Šalje:Rudi Tomic

Prima:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe,
da su u Imotskom, uz ove pedere, još spalili Antu Tomića, bio bih im neizmjerno zahvalan.
Ima još veliki broj gadova u RH koje je trebalo simbolično stavit na lomaču, kao one u
Imotskom, Zadru, Šibeniku, Sinju, posebice one koji su oponašali - Jovanku i Tita u Rijeci.
Tvoji osvrti, dragi Josipe, o Zečevima i njihovim slugama, klasično je djelo koje treba biti
u školskim udžbenicima.

Srdačan pozdrav i svako dobro, ostajem s odanošću ZDS, Tvoj prijatelj

Datum:Tue, 25 Feb 2020 23:55:27 +0100

Šalje: Anđelko Kaćunko

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Sjajno si to posložio, brate!

Očito je kako homogayski lobi na globalnoj razini stvara novi religijski pokret - HOMOKAUST.

I jao onome tko mu se suprotstavi - bit će spaljen na njihovoj medijskoj lomači, koja neće biti "govor mržnje" nego vatra ljubavi.

Očito je kako taj isti lobi, kao ogranač globalne Sotonerije, javno nameće tj. uvodi teror jednoumlja - zvat će se HOMOURLJE - kao pravilo ponašanja u njihovu totalitarnom poredku HOMOKRACIJE.

Samo nas Bog može spasiti, a narod će spasiti oni koji budu živjeli po receptu MOLIRADI-RODI...!

ONO ŠTO NE MOGU ZEČEVI MOGU NJIHOVE SLUGE U RH? (6.) (THOMPSONONOFOBIJA)

Pitaju me zašto nisam, kada sam pisao o spominjanju masona u Thompsonovoj pjesmi E, MOJ NARODE, dao u prilogu tekst don Anđelka Kaćunka o Thomsonofobiji napisan iste 2002. godine. (Hrvatsko slovo, 23. 10. 2002. i Hrvsijet, 20. 06. 2007. Tekst sam objavio i ja u knjizi „Propade im crvena Hrvatska“, Zagreb, 2015. str. 203-208.)

To je itekako zgodno ponovno pročitati jer je u to vrijeme „Bojna Čavoglave“ bila „zločin“ jer je u Domovinskom ratu, pa sve do današnjih dana ledila krv u žilama sudionicima fašističke srpske agresije na Hrvatsku i njihovim podupirateljima u Hrvatskoj. To je očito i iz Kaćunkovog teksta gdje on spominje *"osvetoljubiva pjesma 'Čavoglave' koja priziva osvetu i borbu.*

Pozdrav ZDS im je postao zločinački pozdrav tek poslije Memoranduma SANU 2.: O provoditeljima Memoranduma SANU 2 možete čitati iz tjedna u tjedan u tekstovima Zvonimira Hodaka. A njima je gotovo uvijek meta i Thompson. Jest da je veliki strah u kostima i Bojna, ali ipak Memorandum je obaveza koju ne mogu ignorirati: Evo što o svemu tome piše Hodak i danas. Počinje s

'Desni centar je obična izlizana floskula'

Pantovčak su ljevi već osvojili i euforično pomolili glave iz svojih ljevičarskih brloga ne čekajući proljeće. Tako je suradnica hrvatskog Tanjuga, odnosno Hine, Sandra Bartolović prerano zakukurikala uvjerenja da su ona i njeni istomišljenici, kartaški rečeno, napokon došli na štih. Sigurna u Vladu "desnog centra" u svom primitivnom ljevičarenju naša Sandra piše: "Zemlja u kojoj inkvizicija spaljuje lutke duginih obitelji zasljuže isključivo izobilje korona virusa i nestašicu zaštitnih maski". Na stranu činjenica da je Hina polako postala Tanjugova sestra blizanka i da je ta transformacija prošla nezapaženo, onako ispod radara.

To što se Vlada RH pravi mutava na ovakav ispad Sandre samo je dokaz da je "desni centar" obična izlizana floskula. Hinina suradnica nema pojma o referendumu "U ime obitelji" kada se 70% građana opredijelilo za definiciju braka između muškarca i žene. To se odnosi i na definiciju obitelji, a sad nam iz Tanjuga Sandra javlja o napadu na "duginu obitelj". Hrvatski ljevičari izgubili su rat 5. kolovoza 1995. godine, ali zato danas vladaju Hrvatskom i preko SDP-a i preko HDZ-a. Svojedobno su obje stranke bjesomučno napadale referendum "U ime obitelji", ali narod ih nije podržao pa su popuštili. Danas preko Ustavnog suda promoviraju "duginu obitelj" kao da se referendum nikada nije ni održao.

Samo se u Hrvatskoj isplati izgubiti i rat i referendum. Izato trebaju promjene, novi ljudi i nove vizije. Kovač, Tomasović, Škoro, Penava, Stier, Brkić... Oni trebaju i moraju postaviti sanitarni koridor raspojasanim ljevičarima koji su uvjereni da ih je napokon karta krenula. Prvi hrvatski vojnik koji je dao život za RH bio je Josip Jović iz Imotskog. Naravno da to Bartolovićka ne zna. Ali i da zna ona bi vjerojatno zazivala generala Kadrijevića (iz Imotskog) da dođe spašavati "duginu obitelj" ili Stazića s crvenom zvjezdrom na čelu.

I što sad? Referendumom smo definirali što je brak i obitelj. U Imotskom su na karnevalu spalili istospolnu zajednicu s djetetom Stazićem. Ljevičari su se odmah digli na zadnje noge kako je stravično spaljivati "dijete". Međutim, to "dijete" je bio Stazić. Stvarno, jadno djetešće! Sad trebazbog nečije sujete i taštine ukinuti satiru. Podnositelj kaznene prijave

protiv onih koji su organizirali karneval u Imotskom je Bauk (komunizma koji baulja RH). Bravo Arsene! On savršeno osjeća što je satira, a što kazneno djelo. Klasična satira na koju se valjaju od smijeha za njih je samo kad Pupovčeve Novosti na naslovnici objave sliku glave Thompsona između srpa i čekićana kojoj se lijepo vidi kako iz pjevačevog vrata teče krv. Isto vrijedi i za predstavu notornog Frljića u Kerempuhu kad on u predstavi stavlja živim suvremenicima biskupu Bogoviću, Thompsonu, Željki Markić i Hasanbegoviću praseće maske na glavu, pričešće ih kokainom i na kraju ubija metkom u potiljak. Vrhunska ljevičarska "satira" je kad "dete" Stazić cmizdri "jer su u svibnju 1945. godine naši obavili posao šlampavo".

Film "Ministarstvo ljubavi" izruguje se udovicama branitelja Domovinskog rata, Portal Index kod dolaska tijela svetog Leopolda Mandića u RH, opisuje to kao "nekrofilske orgije", a spaljivanje krnje s likom Kolinde, Tuđmana i Bozanića za ljevičare je vrhunska satira. Mesićevi gnjusni vicevi o Tuđmanu odmah nakon njegove smrti ljevičarima su bili tako smiješni. Još se valjaju od smijeha i Arsena i Sandra i Sanja Modrić kad su "Novosti" našeg Pupija Crkvu hrvatskih mučenika u Udbini nazvali "nacionalnim smetlištem". Urnebes je kad Frljićeva glumica vadi iz vagine hrvatsku zastavu, kad Frlja "režira" kako na pozornicu iznose kip svetog Ivana Pavla II. s natpisom "zaštitnik pedofila" pa prikazuje oralni seks s kipom. Kad netko postavi pitanje u kojoj zemlji mi to živimo onda se orkestrirano javljaju Sandre Bartolović, Sanje Modrić, Žonje, Rudanice i započinje prožvakano lamentiranje o opasnosti od ekstremne desnice, fašizma, šovinizma... Pri tome potpuno zaboravljuju da je rat u RH započeo čvrsti "antifašist" Slobodan Milošević.

Samо se neke smije pljuvati i spaljivati

Imamo novu ažuriranu aplikaciju u Hrvatskoj koga se smije pljuvati i spaljivati. Tuđmana, Plenkovića, Kolindu, Bozanića, "desničare", Crkvu... ali "dete" Stazića, Tita, Pupovca... nikako jer je to onda odmah govor mržnje i šovinizam. Beljakovo "čuđenje" o samo 100 ubijenih emigranata od strane UDB-e, e to je vrhunska satira. Oduševljava me po tko zna koji put i legendarni podoficir JNA Ante Tomić. Jedini je on shvatio pravu dimenziju "dugine obitelji". Jedini je on shvatio kakoprodužiti kratkupamet. Kaže: "Čitav Generalski zbor nije napravio nešto tako hrabro i odvažno kao ovaj par. Njihovo junaštvo, vjerujte, veće je od Oluje i Vukovara"(!!). Ne smješkajte se cinično. Naš Ante to zaista iskreno vjeruje.

<https://direktно.hr/kolumnе/sve-sto-se-dogada-u-hrvatskoj-navodi-na-zakljucak-da-se-bivsi-komunisti-kao-dosljedni-ateisti-ne-daju-krstiti-argumentima-184175/>

O posebno zanimljivoj manifestaciji Thomsonofobije iz vremena kada je to definirao don Kaćunko piše mi Miro Banović:

Naslov: "Za dom spremni" na Jelačićevom trgu 2003.

Datum: Sat, 29 Feb 2020 23:18:51 +0100

Šalje: Miro Banović

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Slučajno sam naišao na video, snimku dočeka zlatnih rukometara sa svjetskog prvenstva, 2003. godine. Netko mi je rekao da su tada rukometari tražili (i pjevali) zajedno s Thompsonom i Bojnu Čavoglave. Ne znam je li to istina, tu snimku nisam nigdje vidio (ako je uopće snimljeno). Međutim, ima ova gdje rukometari s Thompsonom pjevaju "Lijepa li si". U sred pjesme Marko Perković Thompson s pozornice 3x viču "ZA DOM" a narod 3x odgovara "SPREMNI".

Video je dugačak, ovo je poveznica na taj

trenutak: https://youtu.be/D_Sz69JBq6g?t=6215 (ako je poveznica ispravna trebalo bi vam otvoriti video na 1 sat 43 minute i 35 sekundi).

Ako malo vratite natrag, i pogledate i ostale kadrove s prepunog Trga bana Jelačića, vidjet ćete da je ogromna zastava koja ima grb s prvim bijelim poljem gore kraj bana. Takvih zastava ima i po ostatku trga, zajedno i sa svakavim drugim varijantama hrvatskih povijesnih zastava.

Podsjećam, u to vrijeme predsjednik je bio ustaša Mesić, premijer Račan, to je početak veljače 2003.

A zapravo o tome slučaju sam pisao i prvi upozorio da će se Srpsko-hrvatskoj koaliciji na vlasti dogoditi isto kao kada su rukometnašima zabranili nastup Thompsona na proslavi tog svjetskog prvenstva. O tome sam pisao u knjizi

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET, ali knjiga nije bila zanimljiva čitateljima. Valjda im nije jasno da se pjesme odnose na Thompsona, a nogomet na vatrene i da je tu upravo Thompson veza i s nogometnašima i rukometnašima.

Poglavlje NOGOMET, THOMPSON i MATEMATIKA je na str. 249-340, a recimo već u tekstu THOMPSONA NE ŽELE NA DOČEKU VATRENIH! Dana je najava ponavljanje priče s dočeka rukometnaša – svjetskih prvaka:

Kada je 2003. rukometna reprezentacija osvojila svjetsko prvenstvo željeli su da im pjeva Thompson. Zabranili su, ali su ga svjetski prvacii pak 'prošvercali'. Izazvao je Bojnu Čavoglave. Evo što sam o tome napisao u tekstu: Neka pate kad im smeta, Hrvatska je prvak svijeta! Hrvatsko slovo, 28. veljače 2003. :

Prema Vjesniku od 5. veljače, za eksces na dočeku rukometne reprezentacije Hrvatske, kazao je da bi morao provjeriti, ali misli da se „nikad pred tolikim brojem ljudi, ruka nije dizala na ustaški pozdrav... Čak je tri puta Thompson uzviknuo „Za Dom“, a masa mu uglaš odgovorila: „Spremni“.

„Pozdrav „Za dom spremni!“, „uči“ nas Slavko Goldstein u Novom listu od 6. veljače, „oproštajni je pozdrav Evropi i najkraći put prema povratku u međusobno klanje na Balkanu, sve dok nas i odande ne izbacice.“

Kakve li tek duševne bolji podnose Goldsteini, vjerujući da nas neki mogu izbaciti i s njihova Balkana?

Vidimo kako je još Slavko Goldstein tada upozoravao sve i u Srbiji i njihove sluge u RH da je ZDS ono što treba biti glavna meta napada na Domovinski rat i Hrvatsku.

Potpuno drugačija priča je bila kada je u naslovu knjige bilo i ime glavnog protagonista Josipa Šimunića (*Josip Šimunić i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019, str. 362.). Ogromna posjećenost, uz veliku reportažu jednog "Nacionala". Vjerovali ili ne*?

<https://www.nacional.hr/u-srcu-hvidra-e-slavili-ustaski-pozdrav-za-dom-spremni-i-rusili-plenkovicu/>

Da je riječ matematika u naslovu knjige „opasna“ za čitatelje pokazala je „sudbina“ knjige *Je li političarima kriva matematika?* Zagreb, 2019, pp. 317.

Naime, knjiga na najbolji mogući način pokazuje koliki su poslušnici hrvatski političari, pa čak i oni koji su nekakvi znanstvenici. Napali su i časopise koji su po svjetskim mjerilima među najboljim hrvatskim znanstvenim časopisima i koji su Q1 časopisi, a sve zbog ZDS i Bojne Čavoglave. Sve zbog Memoranduma SANU 2 koji hrvatski političari moraju vjerno provoditi. Knjiga je posvećena njihovim žrtvama – časopisima, a na predstavljanje su se bojali doći i oni koji su među najzaslužniji za uspjeh tih časopisa. Da, ta THOMSONOFOBIJA čuda stvara, zar ne*

Josip Pečarić

SLOBODAN LANG / PEŠORDA O LANGU, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM.

BARBARA JONJIĆ: ‘BANDA CRVENA OD BRANITELJA VIŠE MRZI SAMO JEDAN’ESTU IZBORNU JEDINICU’

21. listopada 2020.

Već danima traju analize nesritnog događaja s Markova trga

Policija javnosti čak i snimku napada dala

Nije šala

Kod nas istraga niti ne postoji, ako joj svaki korak nije u medijima

Istraga bez reakcije publike, niti nema smisla

Kod nas cijeli igrokaz istrage i eventualnog suđenja i služi zapravo tek kao svojevrsna dimna zavjesa stvarnih drama

Kad se već dalo sve podatke

Zašto ne bi i snimku

Neka rulja analizira

Neka se zabavlja

Neka dođu na svoje svi ljubitelji rijaliti treša

Nema smisla da nam kovid devet’ est bude jedina preokupacija

Analizira se ‘od i držanje puške

Brzina kojom se puška na novo puni

Svaka šuša priko noći postala stručnjak za terorizam i balistički vještak

Napad je s visina okarakteriziran k’o terorizam

I tu spora, ako se mene pita, niti ne bi tribalio biti

Naš Predsjednik Vlade to baš naziva terorizam

Obzirom kako je poznat kao veliki ljubitelj oporbene misli i štovatelj kritike u svim pojavnim oblicima

Odabirem slaganje s njim i na ovoj temi

Izmaka’ se lipo po običaju u Brisel

Pa o terorizmu i govoru mržnje iz inozemstva priča

To je uistinu pohvalno

Kad se od Države svojevrsni protektorat pravi i na takav način

Ništa lipše nema, nego kad se izmakneš u kuću na drugom kraju sela, pa se iz nje navisiš sa svojim ukućanima pravdat

U svojem stra'u k'liko sam po'vatala napa' je redom sve
Svi su, ako se njega pita, poticali mržnju
I заметили некакво симе зла
I stranke i izdvojeni političari
Smeta ga Škoro kojega zove Klaun i Predsjednik kojega zove Šmrkavac
Kriv mu je HOS i Za dom spremni
Sve i svi su gulti
Pobroja' je sporne stranke, medije i pojedince
Naglasio kako su desničari glavni problem ove Države
Što je i logično
Onaj koji je stvorio i obranio, uistinu ima i najviše interesa stvoreno i obranjeno srušiti
Mislim kako bi se s ovim, jamačno i Milošević, Plenkovićev pobočnik složio
Samo stranka SDSS i kolovođa Pupovac
Ako se pita gospodina Plenkovića
Veze s terorizmom nema
Oni koji su devedeseti doktorirali
Terorizam i agresiju
Sada Državu i HDZ od HOS-a i spornoga pozdrava brane
Što je načisto genijalan napredak
Srbi su postali veliki domoljubi
A Hrvati kao mrze vlastitu Domovinu
U pogledu mržnje Srbi su potpuno nevini
Primjerice
Smisao postojanja SNV je odgajanje novih generacija Srba u velikoj ljubavi za RH kao njihovu Domovinu
Samo za SDSS danas vridi presumpcija nevinosti
Ostali, neka ju izvole redom dokazati
Ante Tomić se niki dan pita što bi bilo da se na mistu Danijela Bezuka
Naša' neki Srbin
Vrlo ga to brine
Kako bi tek u tak'oj situaciji kao reagirala naša klerofašistička javnost
Uvjeren je kako bi tek tada zaživila kolektivna psihoza
I kako bi tek tada nastala' pravi linč javnosti
Naravno, naš Antiša i ove ture potpuno iskopčan iz stvarnosti
Produžno kablo mu se iskrabilo
A po novo je lin otić'
Njemu je naša politička stvarnost jasna
K'o rećemo drugarici Kati Peović moderna ekonomija i zakon tržišta
Ista trica
Mislim, kako u RH ni'ko živ zamislit' ne more naše favorizirane manjince na mistu Danijela Bezuka
Ni'ko
Manjinci u pravilu nisu sanjali ovu Državu
A niti su kroz ukupnu obitelj
T'liko za nju dali
Samim time pošteđeni su razočaranja
Srbina Hrvatska ne more razočarati
Jednako onako kako mene Jugoslavija nikad nije mogla razočarat'

Oni objektivno, nemaju zbog čega biti nezadovoljni
Sad pogotovu
Najbolje kako će pušku dizat' na Vladu u kojoj oni sami vedre i oblače
Čak ni oni, rođeni patetičari i glumci u ovakvoj povoljnoj situaciji ne znaju odglumiti
toliko nezadovoljstvo
Vole oni, valja pravo reć' , prigodno dramit' oko Grubora tijekom kolovoza
Pa zero oko Varivoda
Vole izokrenut' t'liko stvari da im je kraj rata zapravo početak
No, svjesni su kako im se te karte kvazi žrtve izbjije bez problema iz ruku samo s nazivom
jednog mjesta i imenom jedne djevojčice
Široka Kula
Znate li koliko Hrvata je tamo ubijeno?
Verica Nikšić
Znate li koliko je godina ta ubijena djevojčica imala?
Naravno
Ništa se ne zna
Nije razvikanо kao Grubori
Radi se o Hrvatima
Većinskom narodu
Narodu koji se branio od
Srbočetničke agresije
Nji' kad ubiješ priko sto, na samo jednom mistu
Nije vridno kolektivnog sjećanja
Zločin bez kazne
Manje, više svaki je koji je počinjen nad Hrvatima
Vrijedi to za područje RH
Kao i za područje BiH
Jednostavno smo nacija koju se ne percipira kao žrtvu
Čak niti onda kad nam djecu
Ubijaju na kućnom pragu
Kad ubiješ Hrvata od čet'ri godine
Ubio si valjda samo desničara
Rođenog ubojicu ili samoubojicu
Pa se to ne računa
To niti nije zločin
Radi se o preventivnom djelovanju naših higijeničara
Kojima su puna usta kvazi humanog preseljenja kad o svojoj sudbini u Oluji pričaju
Činjenice su tek kako iz obje Države isključivo
Hrvati trajno sele i nestaju
Nestaje većinski i konstitutivni narod
A ne manjina
Pitaju se što bi bilo da se Danijel Nemanja zvao
Meni uistinu nezamislivo
Srbi nikad' ne dižu pušku u takvom omjeru snaga, nikad kad su jedan na stotinu
Oni vole obrnuti omjer i isključivo takav u ratovanju prakticiraju
Najdraže im je bilo na samom početku Domovinskog rata ići tenkom na M-48
Vole pucati u civile
Razoružane vojnike

Vole zasjede
Balvane
Egzekucije
Specijalisti su razni' metoda mučenja
Vole
Metkom u leđa
Metkom u potiljak iznad jame
Ili pucanj na ulici
Omiljeni sport im je prisiliti ljude na šetnju kroz minsko polje
Beskrajno kreativan narod
Javnost ne odobrava i ne slavi čin Danijela
Sina branitelja
Javnost likuje ili žali za mladim životom
Samo to dvoje
Ovi koji likuju
Likovali bi još više samo da se radilo o ditetu iseljenika
Emigranta
Ili Hrvatu iz BiH
Banda crvena od branitelja
Više mrzi samo jedan'estu izbornu jedinicu
Plati porez, pa glasaj
Glasaj tamo di zarađuješ
Svi iste izlizane fore
I promašene argumente imaju
Dolaskom na društvene mreže navela sam Irsku kao svoje koordinate
Nekako mi se nije nudilo stvarnu adresu onima koji pišu pod imenom Mačka u čizmama
Držala sam kako je moje ime i prezime dostatno u takvom, virtualnom svijetu
No, nije
Mačak u čizmama želi moju točnu adresu u RH i moj oib
Kako bi tek tada, eventualno, uvažio moje argumente
Jerbo
Mačak ne podnosi Hrvate koji ne žive u RH, a imaju politički stav
Koji se ne ustručavaju javno predočiti
Pitanje odnosa prema jedan'estoj izbornoj jedinici
Meni je ključno
Jerbo
Samo mentalnoj komunjari
Smeta iseljeni Hrvat
Ili Hrvat iz BiH
Takav ne zna vlastitu povijest
Niti osnove ekonomije
Ne zna kako je naša Država priživila upravo vanka
Unda kad su nas tuđinci gušili
Samo vanka smo slobodno disali
Mačak ne zna kako nam se u iseljeništvu očuvala nacionalna ideja
Sime naše Države
I kako se negdi vanka naša vojska po prvi puta postrojavala

Ne zna kako je svoje kosti za našu Državu dao Miro Barešić, Bruno Bušić, Zvonko Bušić
Iako nisu porez baš uvijek u RH plaćali
Kosti i krv su
Gospodo
Kategorije iznad poreza
Od kud' nekome superioran odnos u odnosu na Hrvata iz Širokog Brijega, Posušja,
Gruda, Rame, Livna, Tomislavgrada, Busovače, Kiseljaka
Od kud' vam taj osjećaj?
Znaju li takvi kvazi Hrvati od kuda su sve bili dragovoljci koji su za našu Državu ginuli u
svim ratovima?
Ne znaju
Ja znam
I kao Imoćanka počesto žalim
Zbog rasporeda izborni' jedinica
Moja je ona deseta
Al' moje srce pripada jedan'estoj
Tamo su moji
Oni nepodobni
Oni koji čak i ljepše barjake imaju
Moji
Oni koji su morali kao nepodobni svakom sistemu
Otići
Pa voliti svoje iz daljine
Deset izborni' jedinica voli realizirano
Samo jedan'esta voli čežnjon
Kroza beskrajan san
Najjače
Drži in ta ljubav svaki komad
Svaku kost
I svaku kap krvi na okupu
Onako kako drži svaka
Zabranjena
I nikad' do kraja ispričana priča
Podiljenog srca ulazi se u svaku novu studenu zoru
Voli se
Zamagljeni
Daleku, mater svoju
Voli se
Čak i unda kad in mater t'liko natruni
Da bi je na svin mistima najradije blokirali
Samo te sanjare
Daleko od matere
Mrzi se više od diteta
Hrvatskoga branitelja
A za izazvati mržnju crvene bande
Oni niti ne tribaju kalašnjikov uzeti
Ma kakvi

Zadosta je što s punim pravom uzmu pisalo
Na dan izbora
Za mržnju crvene bande
Zadosta je što Hrvat iz jedan'este
Domovnicu
I
Putovnicu
Potpuno zaslужeno
Ako to želi
U džepu ima

*Barbara Jonjić, piše na ikavici, diplomirana je pravnica te mama četvero djece. Autorica je knjige Iz ImoCkog s ljubavlju, zbirke s 48-tjednih kolumni objavljenih u razdoblju od prosinca 2016. do prosinca 2017. na portalu Narod.hr. Priče su to pune ljubavi i prema obitelji, rođnom zavičaju, jeziku, običajima, vjeri, ljudima, domovini Hrvatskoj, Bogu.

<https://narod.hr/hrvatska/barbara-jonjic-banda-crvena-od-branitelja-vise-mrzi-samo-jedanestu-izbornu-jedinicu>

J. Pečarić, Slobodan Lang / Pešorda o Langu, Zagreb, 2020.,str. 272

MARIO FILIPI, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

Analiza / Jugonacionalizam jučer, danas i, možda, sutra

ORJUNA REDIVIVA: PORFIRIJEVI POKLONICI I TUĐMANOVI MRZITELJI

S čuđenjem moramo primijetiti kako ideje i sav taj orjunaški stil i u istom književno - novinarskom krugu postoji i dandanas, i to sve snažnije, unatoč činjenici da već trideset godina imamo samostalnu hrvatsku državu

Piše: Josip Jović

Tema jugoslavenstva opterećuje nas čitavo jedno stoljeće, pa još i prije i još i nadalje, još su itekako živi pronositelji te ideje , a i inače iz povijesti tako teško izlazimo. Za razliku od srpskog jugoslavenstva, koje je, od Nikole Pašića preko Aleksandra Rankovića do Slobodana Miloševića, uglavnom homogeno služeći kao pokriće velikosrpskih ciljeva, hrvatsko je jugoslavenstvo heterogeno, ovisno o političkim konstellacijama i prilikama. Postoje barem četiri njegova tipa. Prvo je jugoslavenstvo Supilo-Trumbićeva tipa, koje je zapravo duboko hrvatsko. Čitava plejada intelektualaca, možda svi osim AG Matoša, zanosila se u ono vrijeme tom idejom na idealistički način, tražeći u njoj izlaz iz cmožute monarhije.

Četiri tipa

Jugoslavenstvo Andrije Hebranga ili Savke Dabčević Kučar počiva na ideji federalizma. Jugoslavija je okvir unutar kojega mora postojati nacionalna ravnopravnost temeljena na dosljednom federalizmu. Na tom je konceptu čitav niz hrvatskih antifašista došao u sukob s prevladavajućim jugoslavenskim unitarizmom i bio surovo maknut. Spomenimo, uz već spomenute, Ivana Supeka, Janka Bobetku, Većeslava Holjevca, Ivana Šibla, Ivana Rukavinu, Franju Tuđmana, Miku Tripala, Miroslava Kralježu...

No postoji i jedno osobito shvaćanje Jugoslavije i jugoslavenstva, naročito prisutno između dva svjetska rata. Jugoslavenstvo Budislava, Grge i Danka Andelinovića ili Đure Vilovića je izrazito protuhrvatsko, prorežimsko, a po svojim metodama terorističko. Riječ je, naravno, o Organizaciji jugoslavenskih nacionalista, od kojih će mnogi završiti baš u četničkom pokretu pridružujući se koljačima vlastita naroda. Prof. Ivan J. Bošković objavio je 2006. knjigu *Orjuna-ideologija i književnost* u kojoj je podrobno analizirao književni rad kao i političko djelovanje petorice splitskih književnika i to Nike Bartulovića, Đure Vilovića, Mirka Korolije, Ćire Čičina Šaina i Sibe Miličića. U knjizi se govori i o drugim

istaknutim zagovornicima ove ideologije kao što su Ljubo Leontić, Vladimir Čerina, Oskar Tartaglia, braća Andelinović i drugi. Svi oni izražavaju odanost kralju i otadžbini, Srbi su im „oslobodioči”, zastupaju ideju jedinstvene nacije, odbacuju svaku ideju hrvatskog državnog prava, a stil im je krajnje isključiv, neprijateljski, propagandistički, bojovnički. Na udaru njihovih batina bili su ne samo klerikalci, frankovci, radićevoći i mačekovci, nego i komunisti, čija shvaćanja u to vrijeme nisu bila anacionalna.

Fascinantne sličnosti

Zašto ovo podsjećanje na tako ipak davnu prošlost? Pa iz jednostavnog razloga što s čuđenjem moramo primijetiti kako te ideje i sav taj stil i u istom književno - novinarskom krugu postoji i dandanas, unatoč činjenici da već trideset godina imamo samostalnu hrvatsku državu. Današnje je jugoslavenstvo, koje susrećemo sve češće u brojnih dobro pozicioniranih medijskih i kulturnih djelatnika, fascinantno nalik onom orjunaškom. Ne batinaju oni toljagama nego perom i jezikom, antifašizam im je samo pokriće za odbacivanje „fašističke države“, koja im je promašen projekt. Iz dna duše preziru nacionalne stranke, emigraciju, Hercegovce, Crkvu, branitelje i državu kao takvu. Za razliku od Orjune koja se oslanjala na režim, ovi današnji orjunaši, koji negiraju i hrvatski jezik, oslanjaju se ponajviše na svoj bolesni kroatofobni fanatizam uz potporu određenih domaćih i stranih krugova. Plasirani su u glavnim medijima, u Jutarnjem listu, Večernjem listu, Slobodnoj Dalmaciji i Novom listu. Udarajući glavni ton tim dnevnicima, ne može se reći kako nemaju utjecaja na mase nezadovoljnika koji žive u „dobrim staram vremenima“. Hrvatski nacionalisti često zazivaju „lustraciju“, ne shvaćajući kako su baš oni već lustrirani i kako nemaju pristupa u spomenutim medijima.

Eksplozija starih novih ideja dogodila se baš nakon uspostave nezavisnosti, jer su fanatizirani Jugoslaveni tu činjenicu doživjeli kao izmicanje tla pod nogama, kao gubitak okvira u kojemu su se osjećali ugodno. Nekako osvetnički danas pišu kako se nitko više ne bi borio za Hrvatsku, kako se u Jugoslaviji živjelo bolje, a razdoblje obilježeno vladinom Franje Tuđmana im je mračno razdoblje, sumrak demokracije i ljudskih prava.

Povratak orjunaškim idejama najsnažnije je devedesetih godina obilježilo pisanje splitskog tjednik *Feral Tribune*. Kasnije će udarna pera i urednici ovoga tjednika Boris Dežulović i Viktor Ivančić prijeći u *Novosti*, list i portal Srpskog narodnog vijeća koji po mnogočemu, osobito po huškačkom tonu, podsjeća na *Srbobran* s početka dvadesetog stoljeća. Zanimljivo kako je vladajući HDZ-a, stranka koja je predvodila proces stvaranja države, financijski pomagala, odnosno pomaže ove tiskovine.

Gljive otrovnice

Citav je niz istaknutih intelektualaca, književnika i novinara koji djeluju na ovoj ideološkoj crti. Spomenimo, uz Dežulovića i Ivančića, Juricu Pavičića, Antu Tomića, Ivcu Ivaniševića, Damira Pilića, Davora Krilu, Miljenka Jergovića, Branimira Pofuka, Gorana Gerovca, Zlatku Galla, Dragana Markovinu, Hrvoja Klasića, itd. Njihova je agresivna mržnja neograničena, podsjećaju na napuhane gljive otrovnice, netrpeljivost i uvredljivost su odlike njihova stila, ostavljaju dojam kao da bi ljude koji im ne sviđaju ubijali kad bi mogli. Literarni talent i ambicija nekih među njima posve je utopljena u ideologiju, tako da oni mrze i vlastite likove. Ljudi iz umjetnosti drugačije ideološke orientacije, prvenstveno oni naglašeno hrvatske osjećajnosti, poput Ivana Aralice, Slobodana Novaka, Kuzme Kovačića, Josipa Botterija, Jakova Sedlara ili Marka Perkovića redoviti su objekt njihova animoziteta, odbacivanja, negiranja i omalovažavanja. S druge strane, predmet njihova obožavanja „dike ter hvaljenja“ su Miljenko Smoje, Rade Šerbedžija, Đorđe Balašević, Momčilo Bajaga... Svi su oni silno idealizirali Tomislava Tomaševića, dok su

Miroslava Škoru doslovno sotonizirali, naravno sve opet po svom ideološkom ključu i kriteriju .

Današnja je Hrvatska za sve njih, s malim razlikama, zapravo endehazija, što je samo racionalizacija odioznosti. Uporno se i panično traga za bilo kakvim znakom koji podsjeća na NDH pa bio to ZDS ili prvo bijelo polje na grbu. Hrvatska je izvršila agresiju na BiH, *Oluja* je bila zločinački poduhvat. Jedan od spomenutih autora čak jako zamjera Milanu Martiću što je izgubio rat, otprilike kao što smo ljuti na trenera nogometne momčadi za koju navijamo kad izgubi utakmicu. Uvijek su na strani raznih manjina, bilo nacionalnih bilo seksualnih, koje im služe za destrukciju većine. Jako su angažirani na neograničenom propuštanju migranata, u kojima se vidi moćno sredstvo razvodnjavanja hrvatske nacije.

„Druga otadžbina”

Najeklatantniji primjer (neo)jugoslavenstva je Deklaracija o zajedničkom jeziku koju su potpisali brojni pripadnici spomenute skupine. Ta je deklaracija potpisana pedeset godina i to u istom mjesecu kao ona deklaracija iz 1967. koju su potpisale sve kulturne institucije u Hrvatskoj, a koja je govorila o položaju i nazivu hrvatskoga književnog jezika. Dok je ona Katičić-Brozovićeva izjava značila prosvjed protiv zatiranja hrvatskog jezika (i naroda) , ova iz 2017. upravo je na tragu tog zatiranja.

U Zagrebu je godinama djelovao nekakav Porfirijev kružok na kojemu su se okupljali Ivo Josipović, Tvrđko Jakovina, Hrvoje Klasić, Rada Borić, Dražen Lalić, Branimir Pofuk, Drago Pilsel Dobroslav Silobrčić, Vili Matula i brojni drugi. Da i ne spominjemo Milorada Pupovca i Dejana Jovića. O Porfiriju su govorili kao jedinstvenoj otvorenoj, ekumenskoj, blagoj, obrazovanoj osobi, a on sam je, vidi vraka, Hrvatsku nazvao svojom „drugom otadžbinom”, što se savršeno uklapa u ideju „srpskog sveta”. I sve su se te seanse događale nakon što je bilo poznato kako je taj bivši mitropolit zagrebački i sadašnji patrijarh SPC u nekom četničkom društvu zanosno pjevalo o slavom popu Đujiću i kokardi što se sjaji na njegovi glavi. HTV je s njim, nakon što je postao patrijarhom, u središnjoj informativnoj emisiji objavio veliki razgovor predstavljajući kao mirotvorca. I taj isti Porfirije se sada pojavljuje kao vođa helikopterskog desanta i u pratnji strojnica u akciji okupacije, danas Cetinja i Crne Gore, a sutra još i dalje.

Slobodna je *Dalmacija* donijela velike afirmativne intervjuve s autorima filma *Dara iz Jasenovca*, koji je čak i u dalekoj Americi prepoznat kao velikosrpska propaganda. Događaji u Beogradu prate se s najvećom pozornošću i teško je i nepotrebitno dalje navoditi sve te primjere podložnosti i odanosti „beogradskoj čaršiji”, kako se jednom izrazio Zoran Milanović.

Zagonetno je kako je formirana i kako se održava i produžava ta srbofilska, projugoslavenska svijest u glavama hrvatskih intelektualaca? Za odgovor na to pitanje valjalo bi poduzeti opsežniju povjesnu, politološku pa i psihološku analizu Dio uzroka bi valjalo potražiti u povjesnoj poziciji hrvatskog naroda kojim su uvijek upravljali strani upravljači (posljednji oni iz Beograda) i uz pomoć odnarođenih upravljačkih struktura u samom tom narodu. Ti upravljači, logično, bili su u stanju trajne i duboke odbojnosti spram naroda, kao i narod spram njih. Svakako važnu ulogu igra i obiteljsko naslijede, miješani brakovi i slične okolnosti. Uza sve to, i aktualna vladajuća politika, na žalost, ohrabruje, pothranjuje i hrani takve mentalitete.

DOPISIVANJE S LILI BENČIK, DRGOVOLJAC.COM, 2021.

LIJEVOM NAŠOM

**I ZATO DANAS IMAMO ALANFORDOVSKI SPEKTAKL
IZMEĐU PREMIJERA I PREDSJEDNIKA DRŽAVE**

ZVONIMIR HODAK

22.11.2021.

Ima jedan zgodan post koji govori kako su pet Židova navodno mijenjali svijet i to tako da je prvo **Mojsije** rekao: "Sve je u zakonu!", potom je **Isus** rekao: "Sve je u ljubavi!". Puno kasnije je **Marks** rekao: "Sve je u novcu!", a potom je **Freud** ustvrdio kako je "Sve u seksu!", na kraju je **Einstein** zaključio: "Sve je relativno!".

Foto: [Direktno.hr](#)

U potvrdu te relativnosti svega, kad su navodno Alberta Einsteina jednom zapitali: "Kako to da žene tako često boli glava u krevetu?", on je odgovorio: "Sve je relativno, u jednom ih krevetu boli, a u drugom ne boli".

Sjetih se velikog fizičara u ove tmurne i depresivne vukovarske dane kad je **Ivan Penava** rekao: "Velika je sramota da generalštab JNA nije odgovarao pred pravosuđem ove države i to je nešto što govori kakvi smo mi ljudi, kakav prijetet imamo prema ljudima koji su izgubili živote u ovom gradu...". Dakle, stvarno je sve relativno.

Ja očekujem poziv suda, zasluženi poziv, jer sam ovih dana zabunom u putnu torbu stavio penkalu s jednim zahrdalim metkom kalibra 2,5 mm iz 1991. godine. Zbog toga ću biti kažnjen, a trbušasti generali, admirali i članovi generalštaba JNA koji su u roku od 87 dana sravnili jedan barokni grad sa zemljom, pobili tisuće ljudi, a tisuće i tisuće drugih odveli u svoje fašističke logore, neće imati u svojim izvodima iz kaznene evidencije ni sudsku opomenu.

I stoga se s pravom Penava i stotine tisuća drugih pitaju kakav smo mi to narod? Zadnju komunističku armiju u Europi najurimo iz zemlje, a onda poltronski propuštamo maturu. Već sam pisao da je operacija "Oluja" bila završena u maturalnom roku od četiri dana. Maturalni ispit je trebao biti optužnice i presude agresorima i zločincima. Kao što su to učinili saveznici na Nurnberškom procesu 1946. godine.

'Laganje i nema za cilj da narod povjeruje u laži već je cilj da ni u što ne vjeruje'

Na žalost, mi u našem četverogodišnjem ratu nismo imali saveznika. Umjesto pobjedonosnog naroda, što mi to danas imamo? **Hannah Arendt**, njemačka filozofkinja, jednom je napisala: "To stalno laganje i nema za cilj da narod povjeruje u laži već je cilj da ni u što ne vjeruje. Također narodu nije oduzet kapacitet za akciju već kapacitet da misli i sudi. S takvim narodom možete raditi što hoćete". S takvim narodom danas imate alanfordovski spektakl između Premijera i Predsjednika države.

Sve to govori da se državom upravlja izvana. I zato je sve više ljudi koji na dan 18. studenog "eksplodiraju" kao, recimo, **Nikša Marinović** koji na Fejsu kaže: "Koga nije bilo briga onda, nije ga briga ni danas. Proklet bija svako k'o na tisućama ljudi koji su živjeli k'o psi u smrtnom strahu.... na mrtvima i nasilno prekinutim djetinjstvima želi kupiti političke bodove...".

Puno je onih na koje je Nikša aludirao. Po meni prije svega na one koji su bili "na drugoj strani", a danas na vidljiv način "vladaju" Lijepom našom. Što je najgore, oni su "pobjednički glasni". Tipičan primjer je zastupnica u saboru **Mirela Ahmetović**. Njenoj suptilnoj i senzibilnoj duši zasmetao je izbor pjesama kojima se slavilo na Poljudu: "Čestitam hrvatskoj nogometnoj reprezentaciji plasman na Svjetsko prvenstvo. Ipak, slavlje s pjesmom 'Moja Hercegovina'?". Još gore, prije toga je revao **Thompson**. Neukusno".

Mirela, oni rokću od 5. kolovoza 1995. i ne prestaju

Za Mirelu je Thompson "revao"! Jako ukusno i damske rečeno! Ona zna da revu magarci. Njenih oko 30.000 tisuća. A kako se, Mirela, oglašavaju splitska orijuna i njihovi medijski jurišnici? Čuli ste za roktanje. Ako Thompson reve, onda mogu i ja, jedan stari i olinjali ognjištar, reći da oni rokću od 5. kolovoza 1995. godine. i ne prestaju. Počeli su još i prije, kad su tenkovi JNA bili zaustavljeni u Hercegovini, na putu prema Dalmaciji. Prvi put kod Širokog Brijega gdje su ih "dočekali do zuba naoružani" fratri **Ive Josipovića**.

Drugi put između Mostara i Čitluka u akciji "Lipanjska zora" kad su Mirelini planirali odsjecanje doline Neretve. Treći put kod Šuice, nakon pada Kupresa. Jugo-Mirela nije ni čula da su se i Hrvatska i Dalmacija branile u Hercegovini. Je li uopće čula koliko je

Hercegovaca branilo Vukovar? Pitajte mog branjenika **Milu Dedakovića-Jastreba**. Još je živ.

I tako je naša lijeva Mirela odlučila stati na stranu **Dežulovića, Tomića, Pavičića** i splitske orijune te podučiti Torcidu da je ova zemlja začeta i nastala na tekvinama ZAVNOH-a i AVNOJ-a. Neka više ne revu Thompsona kad mogu svoju navijačku radost iskazati s Bajagom, Lepom Brenom i Beogradskom filharmonijom pod ravnanjem **Branimira Pofuka**.

Svaka čast hrvatskom pravosuđu s nasušno posebnim potrebama

Sve napisano vrijedi i za malo dalmatinsko mjesto Škabrnju smješteno u središtu Ravnih Kotara. I za zločine u Škabrnji nema ni presuda ni kazni. I tamo su valjda "Marsijanci" 18. studenog 1991. godine pobili 48 mještana i 15 branitelja. Kao da su ubijeni tamo negdje predaleko, recimo, na Novoj Gvineji. Ni imena, ni prezimena zločinaca i njihovih orijunaških ortaka. Spominje se **Ratko Mladić**, ali samo kao prozirni alibi za preživjele ubojice. Svaka čast hrvatskom pravosuđu s nasušno posebnim potrebama.

Trideset godina šutnje, muka... Zagreb je u međuvremenu postao novi glavni grad stare Jugoslavije dok ubojice, silovatelji i ratni zločinci slobodno šetaju Vukovarom i istočnom Slavonijom. Neki u čudnim koalicijama vladaju Lepom njihovom... Ljevičarski jugo-nostalgičarski mediji iz dana u dan Peru mozak naivnima: "Okrenimo se budućnosti!"(?), "Ne treba zaboraviti, ali treba oprostiti!", "Mi ne smijemo nikoga mrziti!". Bez pravde, to su samo floskule. Pitajte prosječnog Irca voli li Britance? Zapravo, bolje da ga ne pitate. Pitajte Armence jesu li oprostili turski genocid? Opet, bolje da ne pitate...

Živimo u raritetnim vremenima. Doživjeli smo čak i to da danas suci i tužitelji upoznavaju zatvorske ćelije zbog svojih nepodopština. Ali nitko, baš nitko, nije osjetio pravne posljedice za uporno i neshvatljivo neprocesuiranje ratnih zločina i ratnih zločinaca u Domovinskom ratu u Lijepoj našoj. Po tome smo zaista jedinstvena država u svijetu. **Zanimljivo kako se delegacija ljevičarskog Možemo 'ukazala' u Vukovaru...**

U Njemačkoj dovlače na sud čuvare i čuvarice nacističkih zatvora stare i preko sto godina. Psihijatri ih moraju u sudnici uvjeravati kako nisu u Disneylandu i da im se za nešto sudi. Kod nas se zbog nekakve svjetlijе sadašnjosti i budućnosti ne privode pravdi ni ratni zločinci koji su još u najboljim godinama. Uostalom, zašto se svemu tome čuditi? Kod nas, voljom "naroda" vladaju ljevičari poput onih iz Možemo koji prebojavaju murale posvećene generalu Praljku, Vukovaru i Zvoni Bobanu. Zanimljivo je kako se delegacija ljevičarskog Možemo "ukazala" u Vukovaru. Vijence su, s kiselim osmijehom, bacili u Dunav baš onako kako to godinama rade **Pupovac, Stanimirović** i bratja... I to je Hrvatska.

Kažu kako je HDZ ipak započeo s transformacijom. Iz "zna se" u "nisam znao".

Dobro, možda sam malo preoštar prema našim progresivnim ljevičarima. Njima samo fali iskustvo. Bit će i njima i nama lakše kad shvate da se po novome više ne kaže "iskusniji" nego "više puta naj**ao"....

Put prema istini napokon je pokazala i Crkva u Hrvata. Zagrebački pomoćni biskup **Ivan Šaško** održao je u Vukovaru propovijed koja se čekala još od pokojnog kardinala **Franje Kuharića**. Bila je to propovijed "in medias res", kako bi rekli Latini, ili doslovno prevedeno "u sredinu stvari".

Lijeva politička magla

Uz sisačkog biskupa **Vladu Košića**, napokon je netko našim ateistima iz svih političkih struktura bacio istinu u lice. Istinu koju svi znamo, ali je u nedjeljnim propovijedima rijetko čujemo. Istinu koju dobro znaju "žene u crnom" kad se okupe u centru Beograda, a neki naši biskupi su je zaboravili. Tobožnja "politička korektnost" iliti lijeva "politička magla" često one koji djeluju na javnoj sceni prijeći da iskažu cijelu i potpunu istinu. Po onoj "ne bi se šteli zameriti!".

Međutim, biskup Šaško, bez dlake na jeziku, otvoreno kaže: "Dovoljno je vidjeti koje su znakovlje nosili ljudi koji su Vukovar razarali, a koje je bilo na odorama branitelja Vukovara". Točka! "Sapienti sat", opet bi rekli Latini, iliti "pametnome dovoljno!". Dovoljno i nekim našim "politički korektnim" biskupima i brojnim ljevičarima poput npr. **Borisa Dežuloviće** i HND-a. Šaškova pljuska nije poslana vjernicima nego vladajućim strukturama.

Potom je biskup Šaško nastavio: "Herodi i Pilati, nepravde i računice, očito nečinjenje mjerodavnih institucija... Kako je moguće da bude prihvatljivo znakovlje pod kojim je mrvaren Vukovar?". I na kraju propovijedi je mons. Ivan Šaško jasno i glasno dao do znanja kako je HOS i njegovo znakovlje ono što je hrvatski narod stvorio u nametnutom osloboditeljskom ratu, a zločinačka petokraka je simbol koji više ne možemo tolerirati u našem narodu..."

Bilo bi vrijeme da HBK javno izreče stav o vukovarskim zločinima

E'sad! Šaško je otvorio festival istine. One istine na koje je ukazivao i **Vlado Košić**. Bilo bi vrijeme da HBK napokon javno izreče jasan stav o vukovarskim zločinima. Ako su u slučaju Jasenovac imali jednu dioptriju, onu koja osuđuje zločine, zašto tu istu dioptriju nemaju javno i prema žrtvama Vukovara, Škabrnje i drugih stratišta u Domovinskom ratu? Tada Hrvati, pa i razni Hrvatki, ne bi trebali čekati desecima godina da netko od vodstva Katoličke Crkve u Hrvata s propovjedaonicu, pred najvišim političkim vrhom, jasno izreče istinu o zločinu i ne-dočekanoj kazni; o stigmatiziranju pozdrava i amblema pod kojim su branitelji žrtvovali svoje živote za našu današnju slobodu; o prešutnom toleriranju komunističkih amblema i javnih izjava raznih jugo-nostalgičara.

Punih sedam godina hrvatska vlast žmiri na uvrede Pupovčevih novosti o Oluji, Domovinskom ratu, Thomsonu, HOS-u... To je absolutni svjetski rekord u žmirenju. Čestitam!

O intelektualnim proleterima

Čitam moj omiljeni Večernjak, bez obzira tko je vlasnik. Pa ako jednog dana, a možda i prije, promjene ime u "Večernje novosti" čitat će ga i dalje. Zbog **Gerovca**, Pofuka i sličnih drugih novinara. **Boris Beck** u kolumni "Retorika i društvo" blago zamjera i Premijeru i protivnicima cijepljenja jer oni "teško griješe" kad ne vjeruju istraživačkim novinarima. Rekli bi u Lici "to mi je prvi glas".

Sjetih se sjajnih istraživačkih novinara kako se penju preko Thompsonove terase, k'o Tarzan i Čita, i objavljaju dokumente Općinskog suda u Splitu da su Thompsonovi papiri "fake". Sud je to kasnije pa demantirao i tvrdio da su papiri istraživačkih novinara izmišljotina. No to ne znači da naš Boris nije u pravu. Lijepo je napisao genijalni **Lav Trocki** da su novinari "intelektualni proleteri". Evo dokaza.

Kod komšija je izашla knjiga "Pad hrvatskog Staljingrada". U knjizi se citira udarni naslov Večernjih novosti od "21. novembra" 1991. godine koji glasi: "Pokolj pre predaje". Donosi svjedočenje fotoreportera Reutersa **Gorana Mikića** o masakru četrdeset i jednog djeteta u vrtiću u Borovom selu. Tu su po "istraživačkom" novinaru članovi hrvatske nacionalne garde "sekli grkljane deci između pet i sedam godina i bacali ih u podrum". Užas, krst se Goran sa sva svoja tri prsta.

Htio je Reutersov fotić to snimiti, ali srpski vojnik je repetirao pušku i zabranio snimanje. I bez snimke, laž je Srbe ogorčila. Ustaše opet kolju djecu. Kragujevac, Kozara, Pupovac i njegovih 12 'iljada prekrštene djece negdje devedesetih... Kasnije se, na ravno, utvrdilo da se radi o tipičnoj srpskoj prijesnoj laži. Istraživačkoj...

Koga imamo više u Hrvatskoj, lažova ili izdajica?

Knjiga "Pad hrvatskog Staljingrada" poznata je hrvatskoj medijskoj družbi. Jeste li možda pročitali o "herojskoj" podvali Gorana Mikića od ikojeg našeg kandidata za Pulitzerovu nagradu poput **Roberta Bjrušija, Borisa Vlašića, Branimira Pofuka, Gorana Gerovca, Ante Tomića, Jurice Pavičića, Vedrane Rudan** koja ga vjerojatno i osobno pozna (jer obožava Beograd i sve Gorane u njemu). Sad mi se samo od sebe postavlja pitanje: zašto je **Dobrica Čosić** pisao o ideologiji srpskih laži kad hrvatske izdajice nose tu "tajnu" dubokou sebi. Oni se "ne bi šteli zameriti" svojim prekodrinskim idolima. Kad bi se moglo nekom statističkom metodom utvrditi koga imamo više u Hrvatskoj - lažova ili izdajica? Bojim se da bi odgovor bio samo – DA!

Evo i jedna stara Matoševa:

*"U šarmantnoj pozici
moderni paganac
najmio ga stranac
da nam metne lanac,
taj klatež, što o pravdi blebeće,
on za korist tuđu, laže kleveće..."*

Baš me zanima je li vlast shvatila ozbiljno masovne proteste u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Nizozemskoj, Austriji, Australiji... U Kini, za divno čudo, nema protesta. To je kineska mudrost i strpljenje... Sjedi kraj rijeke, strpljivo, i dočekat ćeš kako tijelo tvog neprijatelja plovi niz rijeku. A mi polako plovimo, plovimo....

U parku ispred mog prozora, mladić sjedi na klupi i sam se cijepi. Svaka čast. On nema zašto protestirati....

<https://direktno.hr/kolumnе/i-zato-danas-imamo-alanfordovski-spektakl-izmedu-premijera-i-predsjednika-drzave-250980/>

'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA, ZAGREB, 2022.

ZVONIMIR HODAK

EVO KAKO JE KLAN ŠERBEDŽIJA IZAŠAO IZ ORMARA, A KEKINU I NJEGOVIMA HLADNO PORUČUJEM 'UZALUD VAM TRUD SVIRAČI...'

(...)

DNEVNO UMIRE ČAK DESETAK BRANITELJA

Dragutin Junaković na fejsu javlja: "Naježite se! U prva četiri mjeseca ove godine umrlo je 1085 branitelja. Čak deseterica dnevno!". Ovoga puta bez jeftine ironije. Je li to slučajno?! Ili je onima koji su izborili i stvorili ovu državu dosta svega? Možda ih boli ona stvar za HDZ i SDP, za Bojnu Čavoglave, Visoki prekršajni sud, profesore ustavnog prava, Ustavni sud, "Kuću ljudskih prava" Gorjana Tozija, Radu i Danila Šerbedžiju, za Slavicu Lukić, Roberta Bajrušija koji je "pao u nesvest" kad je čuo da Marko Perković Thompson može mirno pjevati svoje 'Čavoglave' kao u zadnjih 30 godina. Goran Gerovac se ne može pomiriti s odlukom "Visokog ustaškog suda"... Večernjakov ultra lijevi 'Obzor' je na aparatima. Slavica Lukić još diše. Teško je, preteško za B.a.B.e, Centar za mirovne studije, Documentu, a najteže je za druga Miranda Mrsića.

Mirando je visoko kvalificirani "pravni stručnjak". Osobito za neplaćanje poreza i zastare gonjenja za to djelo. On, onako pošteno, "partijski", šalje poruku sucima "Visokog ustaškog suda": ""Možda ti ljudi nisu ni završili pravo ili im je umni kapacitet narušen pa su za ludnicu spremni?!".. Sad su odjednom na površini isplivali svi koji su Oluju doživjeli kao "ustaški dernek" i koji su se "smrzli" na oslobađajuću presudu našim generalima u Haagu. Sve je to gomila tzv. antifa što u naravi predstavlja samo smokvin list za rigidne komunjare, orjunaše tipa Igora Mandića, Borisa Dežulovića, Ante Tomića, Vedrane Rudan, Denisa Latina, Gorana Gerovca, Brane Pofuka... Nije im lako. A i inače ih treba duboko žaliti. Izgleda da su HOS-ovci, koji su poginuli s usklikom ZDS, poginuli, po mišljenju našeg Ustavnog suda i antifa, protuustavno.

PRAVORIJEK O POZDRAVU ZDS GORKI JE PELIN ZA ANTIFE

Hajmo se malo držati prava. Sutkinje Anda Čorluka, Ivana Mašić i Mirjana Margetić odbile su žalbu PU šibensko-kninske i pozvale se na ustavno načelo zakonitosti po kojem "Nitko ne može biti kažnjen za djelo koje prije nego je počinjeno nije bilo utvrđeno

zakonom ili međunarodnim pravom kao kazneno djelo". To uostalom tvrdi i čl. 7 Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda Vijeća Europe. Gdje je i kojim domaćim ili međunarodnim propisom pozdrav ZDS normiran kao kazneno ili prekršajno djelo? Nigdje! Sutkinje su se čak pozvale i na presudu Europskog suda za ljudska prava u slučaju Vasiliauskas. U njoj se ne dopušta suđenje po analogiji ni retroaktivno kao ni ekstenzivno tumačenja pravnih normi na štetu okriviljenika. Znači vijeće Ande Čorluke oslonilo se na praksu ESLJP, a naše antife, kriptokomunisti i poraženi u Bljesku i Oluji oslonili se na "duboko umno oranje" Miranda Mrsića.

Kako to da naši "progresivci" sad najednom ne mare za europsko pravo o ljudskim slobodama? Naravno, zato jer ne podržava njihove ideološke okamine. I na kraju ove čaše "gorkog pelina" za antife i orjunu treba napomenuti i mudracima na Ustavnom sudu i svim profesorskim lijevim lišajevima koji su se prilijepili na proračun RH da njihov politički stav nitko nije ni zatražio, niti su oni pozvani da samoinicijativno budu svjetonazorski "policajci duha" u Hrvatskoj. Zakone u ovoj mlađoj demokraciji donosi isključivo Hrvatski sabor. I zato sada samo cmizdrite, šmrcajte i gutajte tablete protiv tlaka... Ta priča je bar za sada završena i za Goldsteina, Klisovića, Mršića, razne Jakovine, Markovine, Klasiće, Bage, Bajage, Mrak Taritašice, Beljake, Staziće... Dok vi promijenite zakon mi ćemo promijeniti vas. Hajd' zdravo drugovi! Vidimo se 5. srpnja na izborima!

Najviše reže oni koji leže...

Dan je sve duži, a noći sve kraće. Ne znam je li i to slučajno.

Lijevom političko-nostalgičarskom krdu pompozno se priključio i **Mile Kekin**. Još jedan koji se ponosi što su: "Moji pobijedili četrdeset pete...". A moji su pobijedili devedeset i pete! Kad smo kod glazbe, možda je najprimjerena ona "Uzalud vam trud svirači... za druge su (već davno) dunje žute...". Koalicija "Možemo", sastavljena od Nove ljevice, Radničke fronte, ORAH-a, Zagreb je naš... sve bi dala da "može".

Podsjeća me na "biseksualnu" koaliciju kao u onom vicu: biseksualci "bi", ali "ne mogu". Navodno su prvi ozbiljniji skup održali u "Komediji". Radi Borić, Kekinu i ekipi nedostaje samo netko s etabliranim jugo-aurom. Recimo, netko "težine" Branimira Pofuka, ljubimca Gorana Gerovca.

Evo, baš čitav jednu dijalektičku misao našeg Brane: "Narod kojem je Thompson važniji od Šerbedžije na najboljem je putu da umre od zaglavljenosti i nestane". Dakle, mudri, uravnoteženi i odmjereni Pofuk misli i piše kako je Rade Šerbedžija mjerilo opstanka Hrvata kao naroda. Je li ova izjava nakazna, groteskna, tragikomična, imbecilna ili samo bizarna? Ja bih rekao - prostačka. Bez obzira što ne predstavlja psovku.

Nedavno je Macron, francuski predsjednik, arogantno otpisao Sjevernu Makedoniju i Kosovo iz pristupnih pregovara za ulazak u EU. Potom su u Bruxellesu, na nekom ručku ili večeri **Plenki i Gordjan Radman** (nisam siguran tko točno) uspjeli "smekšati" Macrona pa su "pristupni pregovori" za Sjevernu Makedoniju i Kosovo opet u igri u europskim diplomatskim salonima. Ne znam opet tko, ali netko iz vrha makedonske političke nomenklature, srdačno se zahvalio Hrvatskoj za tu diplomatsku gestu. Potom je **Goce Sedloski**, jedan od najboljih makedonskih nogometara svih vremena, završio kao trener Dinama II. Purgeri bi rekli "sve pet". Da, ali u makedonskoj Vladi radi i djeluje, negdje u području kulture, izvjesni **Gorjan Tozija**. Znači državni rabotnik. Tako nas Gorjanče na društvenim mrežama "hvali" na sva usta i naziva nas "fašistima i ustaškim smradovima, a predsjednik HDZ-a je zapravo Pavelić".

Duhovi u RH su se zbog toga uzburkali. Mnogima je bilo drago, a mnogi su izjavu i osudili. Gorjanče se, onako komunistički, propeo na zadnje noge i poručio da "on ima pravo boriti se protiv anomalija i fašizma u svim državama svijeta" i da ga u tome neće spriječiti to što

je direktor Agencije Vlade Makedonije! U javnosti su se pojavile poruke **Danila Šerbedžije** koji podržava "prvoborca" Toziju te mu drugarski tepa: "Bravo Medo (Tozija)!" i "Nema predaje! Bravo Danilo!".

Baš u to idilično vrijeme kad je Danilo poslao plamene pozdrave Toziji u borbi protiv "nadmoćnog" neprijatelja u Hrvateku, hrvatska ministrica kulture imenuje našeg Danila u HAVC-u povjerenikom za film RH. Usput rečeno, naš povjerenik u HAVC-u odlučuje kome će se godišnje dodijeliti za snimanje filmova do pet milijuna eura hrvatskog javnog novca. Naš Danilo i frend Gorjan na dnevnoj bazi tepaju onako partizanski jedan drugom: Danilo je Dendy, a Tozija Medo. Dirljivo do suza. Medo je producent filmova oca i sina Šerbedžije i zajedno "uživaju" u HAVC-u.

Sjetimo se samo našeg legendarnog **Hrvoja Hribara**, direktora HAVC-a, i financiranja skandalognog antihrvatskog pamfleta "Masakr u Dvoru". E, sad se u emisiju "Tko želi biti milijunaš" uključio glavom i bradom i **Rade Šerbedžija** poručujući Toziji "da ne podnosi ostavku i da se nastavi obračunavati s fašistima i desničarima i da će vrijeme pokazati da imamo dovoljno snage da se obračunamo s desničarskim revolucionistima...". I tako je klan Šerbedžija izašao iz ormara na sunce.

Talentirani hrvatski filmaši kao **Ivona Juka** i **Zrinko Ogresta** mogu čekati "odavde do vječnosti" da dobiju od HAVC-a novac za snimanje filma. Sjetite se koliku je lovnu samo dobila ona šarmantna haringa koja je **Milanoviću** u Mostaru ljupko poručila "Marš u Hrvatsku". Što netko više pljucka po ovoj državi to naši politički poltroni više grabe u državnu blagajnu, futrajući BiH-haringu i filmski ograničenog Toziju. A Ivona Juka neka čeka nekog novog ministra kulture kao u djelu "U očekivanju Godota". Dotle će šefovi HAVC-a spašavati makedonskog "Vojnika Ryana".

Tonči Jelavić, iz Splita, pita na fejsu: "Što učiniti da svi ljudi budu sretni?" Zagonetku je riješio Staljin. Pobiti sve nesretne. Ostali će biti sretni što su ostali živi.

Thompson će navodno ipak "propjevati" u Mariboru. Uvodna pjesma započet će s "Za hišo - pripravljeni!".

Samo da se naše antife ne dignu na zadnje noge. A kako će to tek podnijeti Mirando Mrsić koji je još jadan i zgrožen? (...)

<https://direktно.hr/kolumnе/evo-kako-je-klan-serbedzija-izasao-iz-ormara-a-kekinu-i-njegovima-hladno-porucujem-uzalud-vam-trud-sviraci-196651/>

ZVONIMIR HODAK, DRGOVOLJAC.COM, 2022.

LIJEVOM NAŠOM

NA MILANOVIĆEVOJ SAM STRANI JER DEMASKIRA LAŽNE KRIPTOKOMUNISTIČKE PROROKE

Autor

Zvonimir Hodak

Korona drma temeljima Lijepe naše. Do sada sam, ovako priprost i naivan, vjerovao da Arenu u Zagrebu može napuniti samo Mišo Kovač. Malo morgen... "Vrimena" su se promjenila. Danas Arenu mogu napuniti samo Lepa Brena i Vili Beroš. Koliko smo samo ne tako davno napadali Ivu Sanadera zbog gradnje naših "arena" u Zagrebu, Splitu itd. Sada bi se netko od "intelektualnih proletera" tj. naših dičnih novinara trebao ispričati "Čaći".

On je, gradeći rukometne Arene, zapravo proročanski gradio "bolnice na kraju grada" i pokazao da je uvijek bio vizionar. Kad su u prošlu subotu najavili da se u nedjelju "sat врача", Čaća je reagirao refleksno: "Ja sat ne враćam"... Kad je domaća "demokratska javnost" predložila dase u roku odmah uvede policijski sat, "drugi Ivo" je navodno poručio: "Neka ga uvedu. Ja ga neću nositi..!"

Pitati će se netko od kud' sad Sanader? Neki dan sam u sudskom kafiću čuo nečiji bas bariton: "Kak' nam je bilo dobro u vrijeme Ive Sanadera"... Pomislih, čovjek je u pravu. Onda nije bilo verbalnog rata između dva politička brda. Stipe i "drugi Ivo" bili su jedna glava u dva tijela. Čim je naš Stipe nanjušio da hrvatski generali već tradicionalno spremaju državni udar brzo i efikasno su dobili "pakrački dekret". Danas je pak kaos. Predsjednik napustio doktrinu "naoružanog naroda" pa s Pantovčaka rafalnom paljbom "šiba" po premijeru tako da se čak i njegovi ateisti križaju i krste.

Šesnaest hrvatskih generala poslalo je otvoreno pismo hrvatskoj javnosti da je upoznaju s time što oni misle o HOS-u i pozdravu "Za dom spremni". Međutim, Milanović ih nije hitno umirovio. Možda zato što su svi već davno umirovljeni. Zanimljivije je kako lijeva medijska falanga nije o tom pismu 16-orice generala "obavijestila" širu javnost. Nisu to generali iz famoznog "Generalskog zbora", oni su režimski, progresivni. Riječ je više o nekim "generalicima", koje nitko ne predlaže kod imenovanja ulica, podjela visokih priznanja niti za izradu spomenika na Baniji... Dakle, riječ je o generalima **Ivanu Tolj**, **Ivanu Kapular**, **Andriji Hebrangu**, **Davoru Domazetu Loši**, **Josipu Čuletiću**, **Željku Šiljegu**, **Žarku Toleu**, **Marinku Krešiću**, **Mili Ćuku**, **Rajku Dumančiću**, **Ljubi Česiću** **Rojsu**... Nema kod njih "po šumama i gorama".

Recimo, general Josip Čuletić - 'general-turist'

Recimo, general Josip Čuletić. On je u vrijeme borbi za Vukovar u nekom avionu za zaprašivanje od komaraca skoro svaku noć nadlijetao položaje Tomićeve "herojske" JNA i bacao bojlere. Da, bojlere, napunjene eksplozivom. Kompas su mu bile zvijezde. Naravno, ne crvene. Al' je to nekakvo herojstvo... Sigurno je veće onih generala koji su cijeli rat proveli u logistici. Jednom sam sreo u gradu Josipa Čuletića i onako ga usput zapitao što sad radi. "Pa ja sam ti sad 'general-turist', putujem po zemlji za koju sam se srčano borio..."

E, zemljo Hrvatska, da je ikada došlo "otvoreno" ili "zatvoreno" pismo generalima kojim je Tuđman osobno rekao da je "zabranio" HOS, ZDS i "priznao" da je Sloba ok, onda bi to pismo odmah osvanulo na naslovnim stranicama Jutarnjeg i Večernjakovog Obzora. Naravno, ni jedan od šesnaest generala nije ni do koljena **Dejanu Joviću**, otvorenom Jugoviću, koji je višestruko pisao i govorio da je referendum o samostalnosti Republike Hrvatske, u kojem su se građani sa 97,14 posto izjasnili za samostalnost, bio neistinito prezentiran jer se većina građana izjasnila za ostanak u Jugoslaviji. I dok je Josip Čuletić "general-turist", naše Dejanče predaje mladim generacijama vojnika na Ratnoj školi dr. **Franjo Tuđman** koja je u stvari postdiplomski studij za najviše časnike. Međutim, Dejanče je faca. On je ujedno i profesor na Fakultetu političkih znanosti, glavni urednik fakultetsko-znanstvenog časopisa "Politička misao", predsjednik Upravnog vijeća "Instituta za razvoj i međunarodne odnose" u Zagrebu...

Na imaginarnoj srpskoj ljestvici najutjecajnijih, pozicioniran je kao jedan od deset najmoćnijih Srba "u ceo svet". Nedostaje mu možda još jedino da napiše knjigu "Lik i delo Save Štrbca, sudije iz Zadra" koji se rukama i nogama borio protiv RH, a sada prima hrvatsku mirovinu, i to tri puta veću od one koju prima u Srbiji?! I čudi li se još uvijek netko zašto je više od 3300 branitelja diglo ruku na sebe i izvršilo samoubojstvo? Usprkos svim tim "silnim privilegijama" o kojima nas "levičarska štampa" iz dana u dan brifira. U Vukovar su se vratili npr. oni koji su tvrdili da su u vojsci RSK služili civilni vojni rok. I nisu lagali. Rokali su nam po civilima.

Gledam na fejsu sliku pokojnog mitropolita **Amfilohija Radovića**, "čo'eka od mira i vere", s križem na prsima i pištoljčinom u ruci. Da netko objavi sliku biskupa **Vlade Košića** s plastičnim dječjim pištoljem, naš dobri **papa Franjo** bi zaključio da naš popularni Vlado nije "dobar papa-trijarh".

Dobri Amfilohije je umro. Pokoj mu duši, Gospodine! Prije toga je "sredio" zadnje izbore u Crnoj Gori i u svom manastiru formirao novu prosrpsku Vladu. U boj u boj za narod svoj...

Joe Biden vodi u svim državama, osobito u Novoj Gvineji, na Kubi i u sjeverozapadnoj Hrvatskoj

Donald Trump je prava crvena krpa za naše "medijske djelatnike". Ne daju se Bajruši, Trkanjac, Krasnec, 6. lička... Po njima **Joe Biden** vodi u svim državama, osobito u Novoj Gvineji, na Kubi i u sjeverozapadnoj Hrvatskoj.... Zato se **Borislav Ristić** ne da krstiti. Provocira progresivce iz Obzora tvrdeći :"Trump je na putu da Bidena pobijedi s većom razlikom nego **Hillary Clinton**.

Ako se to slučajno dogodi, a sigurno će se i dogoditi, slijedi val ili "talas" teških "pskičkih" slomova naših nadobudnih ljevičara. Ovaj put proći će bez poznatih lijevih medijskih transakcija. Iako je 98 posto medija u SAD-u protiv "neotesanog" Donalda, regularnost izbora pod kompetencijom je Vrhovnog suda SAD-a. U SAD-u su sada birači protiv liberalnih, ljevičarskih, uglavnom "uglednih" medija... Želim pobjedu birača i još jedan mandat Trumpu! Na zadovoljstvo demokratskog svijeta...

U jadranskom je akvatoriju održana je zajednička vježba HRM-a i Američke šeste flote pod hrvatskim geslom "Zajedno smo jači" i pod američkim geslom "Zajedno smo slabiji". Svidio mi se jako **Jurica Pavičić** sa svojim liliputanskim komentarom. On je književnik, filmski kritičar, nogometni znalac, prevodilac iz šupljeg u prazno, Titov nostalgičar, član udruge "Naš Hajduk", simbolični dioničar Hajduka i skroman kakvim ga je sveti Duje sklepao. Kada bih iznio sve Juričine lokalne dosege ne bi ostalo mesta ni za njega ni za njegov obračun s **Igorom Štimcem**. Za one koji ne luduju za balunom, Igor je bivši igrač, hrvatski reprezentativac s kojim je Hajduk osvojio zadnje prvenstvo Hrvatske. S druge strane, Torcida ima jedan veliki "feler". Izrazito je nacionalno orientirana, što često pokazuje svojim velikim transparentima na sjeveru Poljuda.

Što se tog nacionalnog naboja tiče, Torcida je daleko ispred drugih navijačkih skupina u Lijepoj našoj. U čemu je onda problem? Jurica cmizdri što: "Hajduk danas nije Titov partizanski klub, kad se na dresu nosila crvena zvijezda koju je Igor Štimac 'skinuo u Sydneyju'". Naš simbolični dioničar zaključuje: "Naš Hajduk bio je uspješan u najvažnijem, da ljudi kao Štimac više ne mogu ni blizu klubu."

Da je Štimac u Australiji znao što mu se zbog crvene zvijezde sprema, pronašao bi, kao što su Riječani pronašli, najviši neboder u Splitu i tamo izložio sve dresove sa zvijezdama i tako ih simboličkim vjetrom otpuhnuo u Titovo partizansko doba. Ako je i od zagriženog jugo-nostalgičara Jurice, malo je previše. Hrvatski raspoložena Torcida na jednoj strani, a na drugoj strani samo partizani ala Jurica Pavičić, Ante Tomić, orijuna. Srećom, vrijeme ih gazi. Došlo je novo vrijeme kad Dinamo i Hajduk zajedno rješavaju tko je najbolji. Kao recimo u Škotskoj, Celtic i Glasgow Rangers...

Bobby Charlton je jednom rekao: "Ako je istina da su nogometari robovi onda molim da me se odmah pošalje na tu robiju".

Verbalni rat dva 'politička brda' u Hrvata se nastavlja

Verbalni rat dva "politička brda" u Hrvata se nastavlja. Uvrede već polako postaju dio neformalnog rječnika u novo-normalnoj eri. Lekarka, bully, šmrkavac, rastao u tom humusu i gnoju, jel' se moja baba rukovala sa zaraženim **Novakom Đokovićem**, štićenik i lojalni sluga tog režima...

"Tvrđ jezik" je ono što slušamo iz dana u dan. No, ako je taj "zastoj u komunikaciji", kako ga neki nazivaju, nešto najlošije što nam se događa onda odmah potpisujem neka nastave do mile volje. Uzmimo npr: multietničku Francusku. Tamo ubijaju i režu glave ljudima, sve u ime Alaha i proroka **Muhameda**. Naime, prilikom uhićenja napadač je vikao Allahu

Akbar, ali francuska policija za sada još uvijek "ne zna" koji je motiv napada. **Marcel Holjevac** cinično zaključuje: "Tko se dovoljno dugo pravi blesav, na kraju takav i ostane." Zato je UFC borba Milanovića i Plenkovića politička "kamilica" i dobar trening za obojicu prema onome što još čeka Francuze. Kad nabrijana **Katarina Peović** za "Tačno.net" izvali da je "Deklaracija o Domovinskom ratu predstavlja kolekciju mitova i poluistina", onda to, u maniri **Ivana Šibera**, zvuči "neodgojeno".

Naime kaj, stari "šumski" komunista **Ivan Šiber** odmah se svrstao, k'o i Tito, među "nesvrstane" tj. protiv Milanovića. On misli "da predsjedniku ne treba više ispada jer djeluje neodgojeno..."

Ono što bivše komunjare nikada nije zanimalo je - istina. Majka svih pitanja je jel' predsjednik RH govori ili ne govori istinu? Kad im postaviš to pitanje odmah postaju mutavi... Dakle, što se tiče notornog svjedoka **Puhovskog**, Milanović govori čistu destiliranu istinu. Barem sam desetak puta pisao, cinkao i ukazivao na domaće "ploveće kazalište", na lika koji je samo zahvaljujući neprovedenoj lustraciji svakodnevno na svim televizijama k'o propovjednik istine, dobrote i poštenja. Kao vrhunska moralna vertikala hrvatskog društva. Mogao sam, zahvaljujući svom "autoritetu", pisati i tisuću puta, a da to uvijek ostane "ubod komarca". Ali kad je Puho, u svom lažnom samopouzdanju, dirmuo u "stršljana", ovaj ga je jednim zamahom otpuhnuo u povijest. Izbog tog demaskiranja lažnih kriptokomunističkih proroka tako da napokon hrabro iznese o njima istinu, ja sam na Milanovićevu strani. Napokon, tko dvolige farizejske ljevičare bolje poznaje od njega? I još nešto. Novo normalno. Korona. Ona je u stanju revidirati izborne rezultate i "zdimati" više premijera nego predsjednika. Funkcija predsjednika u RH, što sada znači Milanovića, u usporedbi s premijerskom funkcijom, sinonim je za "godišnji odmor". Plenković rudari po svakodnevnim političkim rupama, a predsjedniku države ostavljeno je da glumi "fikus", što Milanović očito ne želi. Tako Milanović sad prvi puta radi tzv. "društveno koristan posao", kako su nekada govorili u Jugi **Jelena Lovrić**, **Davor Butković**, **Inoslav Bešker**, **Nino Pavić** i ostali lijevi medijski magovi, a Plenkovića čeka **Churchillova** izreka: krv, znoj i suze. Zato neka Milanović nastavi javno otkrivati istinu i nazivati stvari pravim imenom. To je dobro za mentalno zdravlje nacije. Sad napokon "pseudo-progresivce" ne razvaljuju ustaše, klerofašisti, katotalibani i ognjištari, nego osoba njihovog do jučerašnjeg bezrezervnog povjerenja. Put kojim su ga vodili do Pantovčaka činio im se lagan i ravan. No, nisu primijetili kako je uzbrdica velika.

'Ako vidiš roba koji spava, ne budi ga, možda sanja o slobodi'

Evo i lijepog citata **Hassana Haidara Diaba**, mog "fejs" prijatelja: "Kažu mi, ako vidiš roba koji spava, ne budi ga, možda sanja o slobodi."

To je kazao je jedan od najvećih pjesnika, književnika, filozofa i mistika **Gibrān Khalīl Gibrān**. A sloboda je more...

U Zagorju je oboren rekord u skoku u dalj. Frajer skočio do dućana po kruh, a našli ga u birtiji sedam kilometara dalje.

Policija uhapsila ženu: "Gospođo, zašto ste tukli muža bejzbol palicom?"

"Nisam ga tukla, pitao me da igramo bejzbol i ja sam ga slučajno udarila palicom" odgovori.

"Pa zar dvadeset i osam puta?", začuđeno upita policajac. "Pa kad ne znam pravila", odbrusi žena.

"Znaš tata, danas smo u školi učili o Edisonu. Izumio je prvi uređaj koji govori", reče sin.

"Sine, prvi uređaj koji govori izmislio je Bog, a ime mu je žena. Edison je izmislio prvi koji se može ugasiti", zaključi otac.

Umro Staljin pa u Rusiji proglašili desetodnevnu žalost. Zove jedna Ruskinja Centralni komitet da pita je li dozvoljen seks u danima žalosti? Odgovorni drug joj odgovara da je seks dozvoljen, ali samo s vlastitim mužem. Na pitanje zašto samo sa svojim mužem, odgovorili su joj: "Da tuga bude veća!"

<https://direktno.hr/kolumnne/na-milanovicevoj-sam-strani-jer-demaskira-lazne-kriptokomunisticke-proroke-212642/>

INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100', DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

O OBILJEŽAVANJU STOTE OBLJETNICE ŽIVOTA UTEMELJITELJA RH

16. 05. 2022.

Moj tekst TUĐMAN I HAZU komentirao je naš poznati publicist Damir Borovčak:

Bravo Joško,

Dr. Franjo Tuđman je jedinstvena pojava u svjetskoj povijesti. Stvoriti državu jednog malobrojnog naroda unatoč protivljenju svjetskih moćnika je nešto doista posebno.

Izvrstan tekst o akademiku Tuđmanu, sve objašnjava od prve dvije rečenice i donosi sve o sastavu i ponašanju HAZU. Da Tuđman nije od ranije bio akademik, danas da je živ, ne bi ga ni primili...

Hvala Ti.

Damir

Zapravo to je trebao biti govor na obilježavanju stote obljetnice rođenja HRVATSKOG predsjednika u Vukovaru.

Oni koji su gledali prijenos morali su primijetiti da sam na početku nešto pisao. Naime dogovorili smo se da govornici mogu dulje govoriti, ali u Vukovaru smo doznali za TV prijenos pa sam morao skratiti taj govor. Po tome kako je primljen vjerujem da je bilo dobro. Uostalom,

iz Njemačke je stigao i član inicijalnog kruga Tuđman 100 dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUDD-a koji je komentirao na twitteru i taj moj govor. Zapravo komentirao je Penavin i moj govor

Ivan Penava je sigurno veći tuđmanovac od svakog hadzezeovca

Akademik Josip Pečarić, vjerojatno najveći živući tuđmanovac

S posebnim zanimanjem očekivao sam kolumnu Zvonimira Hodaka koji je također član inicijalnog kruga Tuđman 100. Evo što on govori o tome s mojim komentarima:

LIJEVOM NAŠOM

KAKO SAVEZU BORACA I ANTIFAŠISTA 2005. NIJE SMETAO HOS I ŠTO LIJEVE AKTIVISTICE SKRIVAJU

Trenutno čitam zanimljivu knjigu još zanimljivijeg naslova "Drugi svjetski rat i suvremeni četnici". Autor je Philip J. Cohen, američki pisac, zanimljiv po tome što je diplomirao društvene znanosti i medicinu. Zašto je to važno? Zato što je on vrstan pisac i psihijatar.

Odmah iznenađenje za mene jer sam ja u svom govoru govorio o jednoj drugoj Cohenovoj knjizi za koju je srpski genocidolog dr. Milan Bulajić svojevremeno tvrdio da su ona i moja knjiga „Srpski mit o Jasenovcu“ naj-antisrpske knjige u povijesti. Evo Hodakovog komentara:

Naime, dana 14. svibnja ove godineizašao je "psihijatrijski" člančić o Franji Tuđmanu koji je nadrljao Gordana Duhaček, Indexova topčina godine. Teškaš koji i danas vjeruje da je "u kilama sve", velikobošnjački lobist i LGBTQ aktivist. Voli se obračunavati s pokojnicima, pa tako za Tuđmana kaže: "Prije 100 godina rodio se Franjo Tuđman. Bilo bi bolje da nije".

Bijedni Duhačekov pamflet

Pročitavši taj bijedni pamflet okruglog Gordana bilo mi je pomalo žao što ga nije mogao prokomentirati Philip J. Cohen, i kao književnik i kao psihijatar. Mene osobno više bi zanimalo ovaj drugi nalaz. Piše dalje Goranče o tome kako je "Tuđman u jednom trenutku svog života postao opsjetnut idejom 'hrvatske države', stvorivši i mito-logiju o 'isučljetnom snu'. Inače, naš je debeljko postao poznat po "prepjevu" hrvatske pjesme "Vila Velebita".

Pjevao nam je: "Oj ti govno Velebita, Ti našeg crijeva diko...." No, vratimo se mi knjizi "Drugi svjetski rat i suvremeni četnici". Ne da ih ima nego ih ima sve više. Što više, neki čak i sudjeluju u vlasti kao koalicioni partneri HDZ-a, na zadovoljstvo svojih potomaka iz sela Ba, čekajući ponovno "oslobodenje" Zagreba. Bojim se da će se načekati... Zato mi je pomalo žao što je pro-jugoslavenski HND izbrao možda prerano za novinara godine Borisu Dežulovića, valjda zbog njegovog iskrenog pokliča "Jebo vas Vukovar!" Duhačekov "Oj, ti govno Velebita" je, po mom skromnom sudu, mogla s punim pravom "konkurisati" i dobiti prvu nagradu.

Svojedobno su haški eksperti, analizirajući je li Tuđman pri raketiranju Banskih dvora i sklanjajući se pod štok te braneći se rukom od padajućeg krša, prekoračio nužnu obranu? Navodno se fonogram Tuđmanove "siktajuće kletve i škripe zubi" čuva u sefu redakcije Indexa.

Inicijativni kruž Tuđman 100, osnovan za proslavu njegove obljetnice rođenja, napokon je progledao. K'o da žive u državi koju je stvorio glavom i obujmom Gordana Duhačeka. Ideja da se "ocu" ove države priredi svenarodna i nadstranačka proslava pokazala se kao "naivna" u državi Duhačeka, Pupija, HND-a, Dežulovića, ministrici Nine, i njihovih

iskompleksiranih "nasljednika" koji su, u povijesno kratkom vremenu, od ratnih pobjednika postali poltronski servis ratnim gubitnicima.

Potom Hodak govori o filmu Jakova Sedlara koji je također član inicijalnog kruga Tuđman 100. Pitali su me uoči Premijere sa Z1 TV o odbijanju financiranja filma od strane Ministricе kulture pa sam kratko odgovorio: „Pa ovo je film o HRVATSKOM predsjedniku. Oni bi finamcirali da je to film o SRPSKOM predsjedniku. Evo Hodakovog komentara:

Sedlar i Inicijativni krug Tuđman 100 razotkrili su paradu ponosa i slave protiv Tuđmana

Naravno, na čelute "parade ponosa i slave" ne može se sakriti ni HDZ. Da je barem Nušić živ! Jakov Sedlar je, doslovno moljakajući okolo, skupio sredstva da snimi film "Bilo jednom u Hrvatskoj". Na odjavnoj špici, nakon završetka filma, navedeni su sponzori, ustanove i pojedinci iz zemlje i svijeta koji su pomogli snimiti taj film, ali i upozorenje da Ministarstvo kulture RH i HAVC nisu sudjelovali u realizaciji filma o Franji Tuđmanu. Oni koji znaju koliko je HAVC, uz sufliranje Ministarstva kulture, financirao izrazito antihrvatskih filmova, razumjet će zašto Nina nije htjela dati ni kune za Sedlarov film o Tuđmanu. Koliko je samo dobila Žbanička, kako se financiralo film "Petnaest minuta, Masakr u Dvoru" itd... ali za Sedlarov film nije bilo love... "Moš' mislit?", rekla bi legendarna Tanja Torbarina. S neugodnom "istinom" o nemogućnosti organizacije proslave stote obljetnice rođenja dr. Franje Tuđmana u glavnom gradu sudario se i Stjepan Tuđman te ostali tuđmanovci iz Inicijativnog kruga Tuđman 100. Vrata njegovom konceptu "svenarodne i nadstranačke proslave" zatvorili su svi. Državna, gradska pa čak i crkvena vlast. Svatko s izgovorima koje kao da je osmislio Gordan Duhaček.

Taj tip smatra velikim demokratskim dometom da danas Hrvatskom vlasta, između ostalog, stranka koju je osnovao osuđeni ratni zločinac Goran Hadžić. Posebnu zahvalu upućujem "crkvenoj vlasti" i našem dragom Kaptolu. Oni se "nisu šteli mešati..." U ovoj "tihoj" detudmanizaciji nastradao je i Thompson koji je trebao pjevati na Trgu bana Jelačića... prije nego i taj trg opet promijeni ime. U "Možemo" još razmišljaju "može li ili ne može"? Pokušaj organiziranja nadstranačke i svenarodne proslave 100 obljetnice rođenja prvog hrvatskog predsjednika pokazao je kako smo za takav jedan iskorak još uvijek nezreli, a vlasti su se u tome posebno iskazale. Dakle, demokracija, koja nam se dogodila upravo zahvaljujući Franji Tuđmanu, omogućuje danas da razni protuhe i jugo-nostalgičari nesmetano pljuju po njemu i po stvaranju hrvatske države, ali nije nam još uvijek nije donijela pravo i da se u glavnom gradu svih Hrvata, Zagrebu, upriliči više različitih proslava Tuđmanovog rođendana. Zašto ne bismo mogli imati onu HDZ-a, ali i jednu svenarodnu i nadstranačku proslavu u kojoj bi mogli s radošću i ponosom sudjelovati svi oni koji su poštivali i voljeli pokojnog prvog predsjednika. Uostalom, Tuđman nije samo HDZ-ov nego pripada cijelom hrvatskom narodu. Međutim, vlasti su odlučile da proslavu jedino smije organizirati HDZ, a svaka druga mogla se održavati negdje izvan Zagreba, ali samo izvan očiju javnosti i medija. Franjo Tuđman je u jesen 1991. poveo Hrvate u stvaranje moderne povijesti vlastite države, ali je više puta kasnije istaknuo kako će Hrvatska biti onakva kakvomju sami oblikujemo. Hoćemo li ikada toliko sazreti da postanemo uključivi, a ne isključivi? No, to je već pitanje za neku drugu prigodu...

Hodak je ipak Hodak pa vam dajem i ostatak njegovog teksta:

Hrvatska Vlada sve više sliči na raštimani televizor. Umjesto da popravi sliku o sebi, ona povisuje ton.

A sad malo o ljevičarskoj hipokriziji. Naravno, našoj hrvatskoj. Javio mi se preko WhatsAppa Ante Nazor, hrvatski povjesničar bez navodnika. Moli me da provjerim imam li još negdje dokument koji mi je poslao još 19. svibnja 2020. Naime, Udruga veterana HOS-a bila je aplicirala da ju se primi u Svjetsku veteransku federaciju. Iako sam s digitalizacijom na "Vi", uz malo više muke uspio sam pronaći "Nazorov" dokument. Dakle, World Veterans Federation, 17. Rue Nicole, 75116 Paris, još je 3. studenog 2005. zatražila mišljenje Udruge dragovoljaca i veterana Domovinskog rata, ali i Saveza boraca i antifašista RH oko prijema HOS-a u članstvo Svjetske federacije veterana. Da ne duljim previše, branitelji i antifašisti su odgovorili WVF da su 23. studenog 2005. na zajedničkom sastanku, dali punu potporu Udrizi dragovoljaca HOS-a za "njihov primitak u punopravno članstvo Svjetske veteranske federacije..." Za Savez boraca i antifašista potpisao je, za predsjednika, Krešimir Piškulić, a za Udrugu dragovoljaca i veterana potpisao je general Duro Dečak. Dakle, deset godina nakon "Oluje" antifašisti plediraju za ulazak HOS-a u Svjetsku veteransku federaciju. Zašto? Možda su im tada još bila "znojna" jaja. Međutim, u međuvremenu je Savez boraca i antifašista promijenio prema HOS-u svoj vokabular tako da danas Franjo Habulin reži na HOS i njegov pozdrav ZDS. Danas za pozdrav ZDS neki manjinci traže čakkazne od 5000 "evra". Možda će za godinu-dvije tražiti i pet godina zatvora. Očito, što je vremenska distanca od "Bljeska i Oluje" veća, oni su sve hrabriji i agresivniji.

Nova Vlada Crne Gore navodno je, prema nepotvrđenim izvorima, nedavno priznala da su u jesen 1991. bombardirali "srpski" Dubrovnik u znak otpora srpskom hegemonizmu.

Piše neki lik na fejsu: Nedavno sam bio u Crnoj Gori i iznenadio se. Pa oni su već u Europskoj uniji. Svi voze lijevom stranom jer je na desnoj strani sve puno rupa...

Sa Slovincima smo uvijek toplo-hladno. Fatalna Fajlon Tanja, pogoršanje odnosa, ucjene, arbitraža... Utakvom ozračju mi šaljemo malog Grgu u Ljubljani na likvidaciju. Još ćemo za to morati platiti.

Lijeve aktivistice su zasukale brkove i dale svima na znanje: "Držite svoje krunice dalje od moje maternice!" Odgovor "rigidnih" tj. onih koji se zalažu za život je: "Ne! Kad si već u njoj začela novo ljudsko biće, tvoja maternica više nije samo tvoja idućih devet mjeseci". Odgovor je i na fotografijama. "Hod za život" očito stječe sve više pristaša koje se ne boje izaći na ulice i trgove te jasno izreći da život počinje od začeća djeteta i da ga trebamo zaštiti. Stvarno su danas, u ovo moderno liberalno vrijeme, najugroženija prava, ne manjina i LGBTQ osoba, već nerođene djece. Međutim, naši napredni liberali su na to slijepi k'o slijepi miševi jer zaštita nerođene djece od žena koje ih ne žele roditi ugrožava liberalističku paradigmu o slobodi da žene rade što ih je volja sa svojim tijelom. Slažem se, neka rade što ih je volja dok je to tijelo samo njihovo. Ali kad se u njemu začne novi život, onda nije više samo njihovo nego je privremeno i tijelo koje treba budućem djetetu. Upravo je ridikulozno, ali i tragicno kako su aktivisti(ce) s cijelog lijevog spektra pokušale iskoristiti tragicnu sudbinu trudnice Čavajde kako bi nametnuli u javnosti svoje stavove o

pobačaju. Navodno se u Hrvatskoj ne može obavljati pobačaje (iako ih je samo lani obavljeno više od 2000), svi ljećnici odbijaju pobačaj zbog “prigovora savjest”” (iako ih više od 40 posto obavlja), trudnice ne mogu dobiti adekvatnu psihološku podršku itd. itd. Zakon je zastario! Zamislite bio je dobar komunistima u doba druga Tita, a sad je ljevičarima prerigorozan i zastario. Zar to naše ljevičarke ne vjeruju više drugu Titu?

Kad sam već opet jednom spomenuo našu “ljubičicu bijelu”, Nino Mogorević komentira novo otkrivenu snimku ljevičarskog maršala u lovnu među svojom “elitom”. S ironičnim osmijehom kaže kako je u životu “podosta toga pobjio.” E, da je on još živ, ne bi mi morali “malog tragičara Grgu” slati u Ljubljani. On je vjerovao Ljubljani pa je ostao bez noge.

I tako, dok se naše “progresivke” bore za svoje maternice u okviru svog “Plovećeg kazališta” bez publike, čitav svijet gleda dramu ljudi od čelika u čeličani u Mariupolu. O njima će se pisati romani i snimati filmovi. Oko 600 hrabrih ljudi prkos smrti i ne predaje se. Za to vrijeme Hrvateki(ce) tješe sebe daje feticid u stvari samo malo zakašnjeli pobačaj. Ako tako misli Seve, onda je to to. Onda je na redu i redefinicija čedomorstva. Možemo je očekivati ne samo od jedne parlamentarne stranke... Možemo li? Bojim se da možemo!

Titova unuka i režiserka Saša Broz tvrdi da joj ime Saša nikada nije koristilo u karijeri. Kako smo se spasili Mesića kao doživotnog predsjednika

Ponekad i sam počinjem vjerovati da je ova država stvarno nastala na UDB-i, ZAVNOH-u i AVNOJ-u, na 11. dalmatinskoj brigadi itd., da su je u stvari stvorili hrabri partizani bježeći isključivo da bi spasili ranjene drugove. K vragu, kad gledam i čitam lijeve biltene ili gledam “ogromnog” Duhačeka na N1, stvarno pomalo sumnjam. Ma kakav Franjo Tuđman. Kao tipičan Hrvatek moram mudro izreći kako ni pok. Franjo nije bio bez grijeha. Naime, čitam odluku kojom Predsjednik Republike Hrvatske na temelju čl. 97. Us tava Republike Hrvatske odlikuje Georgea Sorosa, predsjednika instituta Otvorenodruštvo, i to Redom kneza Branimira s ogrlicom... Već pomislih: e, moj Franjo! Kad ono na dnu piše Predsjednik RH, Stjepan Mesić v.r. obrisah lagano znoj s čela. Onako usput, sjetih se kako nas je spasila ustavna odredba o samo dva moguća mandata svakog Predsjednika Republike.

Da nema tog ograničenja, tko bi spriječio naše “ponosne” Hrvateke da šaljivđiju Stipu biraju na Pantovčak kao doživotnog predsjednika. Pa neka nas zabavlja svojim dosjetkama dok ne umre on ili mi. Dalje sve prepuštam vašoj mašti.

Navodno je gradonačelnik Tomašević bio voljan nazvati jedan zagrebački trg Trgom žrtava komunizma, ali se pokazalo da je skoro nemoguće pronaći tako ogroman plac! Javio se jedan u nizu naših “istoričara” koji je spremno “učestvovao” u proslavama sjećanja na 100 godina od rođenja dr. Franje Tuđmana. Naš Dragan Markovina ima svoj stav koji već godinama prenosi svojim studentima: “Milanović je štetočina samo malo manje od Tuđmana. Srećom, nema tolike ovlasti”. Drugi, politički analitičar i sveznadar, Žarko Puhovski tvrdi da Zoki gubi bitku za poboljšanje izbornih prava u BiH. Zašto o tome ponovno pišem? Zato jer iste face, isti stavovi, ista ogorčenja stalno poplavljaju ovu našu malu Hrvatsku. U Europskoj smo uniji, pandemija je poharala standard i način života većine ljudi, inflacija razjeda i ono malo novca što ih ljudi skupe

svaki mjesec kad dobiju plaću, rat u Ukrajini unio je nesigurnost u svaki dom bez obzira kako daleko bio od granica s Ukrajinom, ali sve to ne zanima naše ljevičare. Oni ništa ne čuju osim kako se u Hrvatskoj glorificira Tuđman, viče ZDS, zabranjuje pobačaj itd... Zašto da si ne pomognemo? Sjećate li se one akcije "Pomožimo im da čuju". Pa, pomožimo sebi da ih više ne slušamo. Neka nam Izrael malo pomogne svojom praksom. Naime, i oni imaju svoje Puhovske, Markovine... koji svako malo skoknu u Bagdad, Teheran, Bejrut..., ispucaju verbalne rafale po svojoj nedemokratskoj zemlji, svjedoče protiv nje, itd. Kad se vrate s tako uspješnih turneja, često im carinici s ljubaznim osmijehom priopće da ne mogu u zemlju jer im je u posebnom postupku oduzeto državljanstvo.

Zamislite, ali samo hipotetski, da to naše vlasti naprave npr.: Vedrani Rudan, Dežuloviću, Anti Tomiću, Markovini, Klasiću, Jakovini, Višeslavu Aralici, Gordana Duhačeku... Ali to je kod nas nemoguće. Baš kao što je nemoguće da mi blokiramo ulazak Finske i Švedske u NATO dok ne zajamče promjenu izbornog zakona u BiH, ali Turska to može blokirati dok se ne riješi pitanje "terorista" u tim državama ili Slovenija nama ulazak u Schengen dok ne provedemo arbitražnu odluku. Posebno me razvesele nemušti komentari naših "diplomata" iz MVEP-a kako to ne bi bilo korisno i lijepo od nas. Jesmo li dodvorice?

Komisija za nazive ulica u Zagrebu mogla bi, između ostalih prijedloga za nazive, usvojiti i naziv "Ulica ulizica"... Bila bi jedna od najduljih...

<https://direktно.hr/kolumnе/kako-savezu-boraca-i-antifasista-2005-nije-smetao-hos-i-stoljeve-aktivistice-skrivaju-272293/>

<https://kamenjar.com/hodak-kako-smo-se-spasili-mesica-kao-dozivotnog-predsjednika/>

Inače danas sam spomenuo komentare trojice domoljuba: Borovčaka, Stjepandića i Hodaka. O njima sam napisao knjige:

J. Pečarić, Dr, sc. Josip Stjepandić, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minisp/stjepandic.pdf>

J. Pečarić, Damir Borovčak u mojim zapisima, Zagreb 2022. str. 224.

J. Pečarić, Zvonimir Hodak, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minisp/HODAK.pdf>

Josip Pečarić

JURICE, ŠTO BI BILO DA SU TVOJI POBIJEDILI?

16 svibnja, 2022

MLADEN PAVKOVIĆ

Svestrani, notorni Jurica Pavičić, kojeg prijatelji navodno od milja zovu i „kozo-hebec“ ima otvorene stranice u jednom dnevnom listu i dere ga, pa ga dere, ili bolje rečeno najčešće se na kraju teksta posvađa i sa samim sobom, pa su stoga jednim dijelom i „zanimljivi“ njegovi komentari, koje je inače teško i prepričati.

Majstor je, nema što!

Nema tome dugo iz svih je oružja napao Jakova Sedlara i njegova sina Dominika, inače autora dokumentarnog filma „Razgovori“ (Tito-Stepinac).

Drugim riječima, čovjek svako malo „okane“ po onima što hrvatski dišu, kao da je u nekakvoj „istospolnoj“ zajednici sa Ivančićem, Dežulovićem, Pilsrom, Tomičem, Klasićem, Markovinom i sličnima.

Sada su mu velikodušno udijelili cijelu stranicu (14.5.2022.), na 100. obljetnicu rođenja utemeljitelja Republike Hrvatske Franje Tuđmana (!) da se obračuna s njime, a poglavito onima koji ga još uzdižu i pamte.

Inače, sve što je rekao u tom članku s naslovom „Kolaps nacionalističke ideologije“, stalo bi najviše u petnaestak redaka, ali tada se kao i ovog puta ne bi uspio „posvađati sa samim sobom“.

Ukratko: „kozo-hebecu“ nikako ne odgovara što je skupina istaknutih intelektualaca, predvođena generalima Toljem, Kapularom i Hebrangom, akademicima Paljetkom, Kuzmom Kovačićem, Pečarićem, Aralicom i Damjanovićem, zatim Vrdoljakom, velikim književnicima S.P. Novakom i Vidmarovićem i drugima, predložila da se akademika, prvog hrvatskog predsjednika i vojskovođu Franju Tuđmanu, proglaši – Utемeljiteljem Republike Hrvatske, kao što su Starčevića proglašili Ocem Domovine.

Što u tome ima lošeg, kad suvremena hrvatska država nije imala i nema boljeg?

Šteta što ovaj daroviti literata nije ponudio bolje „rješenje“, recimo da se utemeljitelj proglaši netko od vodećih ljudi hrvatske „crvene buržoazije“, za koje se kao i za dotičnog slobodno može reći da su bili ratni dezerteri!

Nu, „kozo-hebec“ ne priznaje da jeiza Tuđmana ostala suverena, samostalna i nezavisna hrvatska država, već (čujte sad ovo!) – „spaljena zemљa“!

Stoga se već tisuću puta pitamo: što bi se dogodilo sa istinskim Hrvatima da su u velikosrpskoj agresiji pobijedili ovi i ovakvi?

Jurica se na najgori način ruga osamnaestorici potpisnika ovog pisma (a moglo ih je biti daleko, daleko više!), pa za njih uz ostalo kaže i da se “trse prikazati glupljima no što jesu“!?

Nu, ako su potpisnici stvarno „glupi“, onda su „kozo-hepci“ uistinu najpametniji, tim prije što nitko nema šanse da im u njihovu listu odgovori barem „dva retka“, što znači da su zaštićeni kao „pavijani“ u zološkom vrtu. (Svaka čast iznimkama).

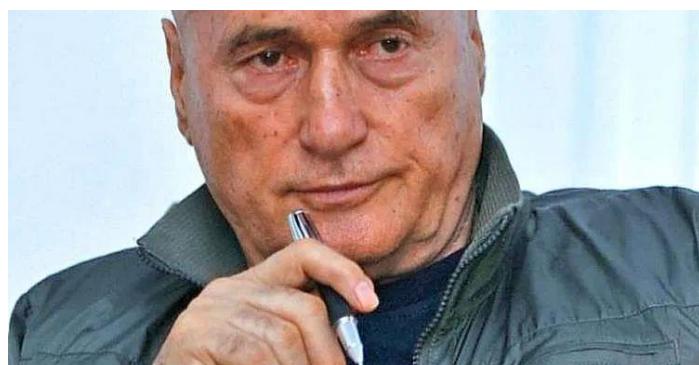
Mladen Pavković,
predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata91. (UHBDR91.)

<https://bezcenzure.hr/toptema/jurice-sto-bi-bilo-da-su-tvoji-pobijedili/>

UNESCO IKOLO SV. TRIPUNA, DRAGO VOLJAC.COM, 2022

**HODAK: ‘NAROD SE NIJE TAKO RADOVAO NI KAD JE
TITO UMRO!’**

19/12/2022

Katar je ovih mjesec dana bio centar svijeta. Osobito ako svijet broji oko tri milijuna i 800 tisuća sretnika. Sretnici su “riknuli” od sreće kad su u petak 16. prosinca doznali da utakmicu s Marokom sudi arapski sudac iz Katra. K’o da susret Hrvatska-Srbija sudi “sudiju” iz Banja Luke.

Bolje bi bilo da FIFA igra na sigurno pa da je opet delegirala Danijela Orsata. On je već “zasr’o”... No, nemojmo biti zlobni i sitničavi. Fudbal ujedinjuje narode. Za nogomet nisam siguran. Vožd srpskog (polu)sveta odnosno Aca Vučić kliče urbi et orbi: “Navijat će protiv Hrvata, svim srcem za našu braću Marokance”. Uz Vučića i naši “vučići” Vedrana Rudan, Bora Dežulović, Ante Tomić, Pofuk, Gera, Pupi, Jurica, iznenada su valjda posvojili oko 35 milijuna Marokanaca. Dobro da za treće mjesto ne igramo protiv Kine ili Indije. Bora Dežulović je jasan k’o boza: “Ne volim hrvatsku reprezentaciju jer su mali debili doveli Thompsona da im pjeva”. Davno sam gledao genijalni Šijanov film: “Tko to tamo peva”. Bilo je to osamdesetih. Ne sjećam se dasu u njemu igrali Rudanica, Dežulović, Pupi... ali nekako sam siguran da sam ih video u onom legendarnom autobusu s Pavlom Vujisićem.

Uglavnom, subota je bila "To be or not to be" pa makar nam sudili Vulin, Rudanica i Ante Tomić kao pomoćni suci. Značaj posjeda lopte je Joško Jeličić plastično objasnio na HRT-u: "To je kao kad za šankom zabavljaš ženu do pet sati ujutro, a onda dođe drugi pa ona ode s njim". Ti si bio u posjedu do pet, a drugi je realizirao. Ivica Granić k'o i obično pogarda bit problema. VAR je Ivica preveo kao VARanje. Jedan VAR vrijedi za tzv. velike, a kad se potkradaju mali, kao recimo Hrvatska, onda se uključuje druga tehnologija. Za razliku od pet dosuđenih penala za Argentinu, za nas je dosuđen samo jedan. I taj je VARanje poništilo. Krade se u Katru, krade...

Na "ovim prostorima" se budno prate uspjesi naših naroda i narodnosti. Srbe se i dalje podcjenjuje. Vulgarni nacionalizam ne poznaje granice. Zato su nam granice oduvijek problem. Marija Zdenka Malika otkriva Ameriku pa odmah šalje novost u svijet: "Srbijani nisu izgubili u četvrtfinalu, polufinalu i finalu Svjetskog prvenstva!". Kad čovjek malo razmisli, Marija je stvarno u pravu! Do kada će komšije imati snage da tu sjajnu tradiciju održe i izdrže, e to zaista ne znam. Ali ja im želim da i dalje ustraju. Tu im neće pomoći ni braća Marokanci s obzirom da su izgubili polufinale od srpskih ljubimaca Francuza.

Kako bi rekli u Večernjaku "pravi rašomon". Kako, recimo, objasniti strancu kojem je nogomet zadnja rupa na svirali, a koji igrom slučaja gleda tekmu Francuska-Maroko, da je bjelačka ekipa iz Afrike, a crnačka iz Francuske. To zbilja stvara kaos u glavama širom EU-a. Bijeli iz Afrike demonstriraju Parizom i Bruxellesom zbog pobjede crnih iz Europe. Pale automobile, šoraju policajce, jako su ljuti na crne. Jadni afrički bijelci, opet ih Europoljani ugnjetavaju, ali sada su ugnjетачи crni. Ah, taj rasizam!

Plati pa se rugaj. Danas se rugaju oni koji još nisu platili. Ali će brzo platiti...

Ni kod nas se ne zna tko piće, ali se zna tko plaća. Čitam na fejsu "fak(ing) news". Javljuju da je Tomašević odlučio platiti Thompsonu samo da ne pjeva na dočeku Vatrenih. S druge strane, Prljavom kazalištu nitko ne garantira da će im platiti ako budu pjevali. Kad smo već kod pjevanja, netko mi je poslao na Facebook moju fotografiju sa sljedećim tekstom: "Croativ.net. Zvonimir Hodak: netko bi rekao, doći će vrijeme da će Vučić pjevati Čavoglave, i to na albanskom". Kad danas vidite kako bijela momčad igra za Afriku, a crna za Europu, onda nije samo u sferi imaginacije da Vučko jednom malo zapeva...

Svađaju se dva Srbina prije tekme Hrvatska-Argentina za koga će navijati.

"Pa za Argentinu, razume se". "Čoveče, jesu li ti bre normalan, pa tamo ima više ustaša nego u Hrvatskoj".

Političari su pohrlili u Katar, uvjereni da će donijeti sreću repki, kao što su usrećili narod. Koju radost i sreću su nam podarili naši momci kad su pobijedili i eliminirali sa Svjetskog prvenstva nogometnog diva Brazil. Oni su bili sigurno jedan od glavnih favorita za osvajanje naslova prvaka Svjetskog prvenstva. Kažu na fejsu da se narod nije tako radovao ni kad je Tito umro! Bilo je još zgodnih zafrkancija na fejsu kao npr. ovaj pragmatični oglas: "Mijenjam ulazak u Schengen za broncu sa Svjetskog prvenstva".

Zbog masovnog odlaska na Svjetsko prvenstvo broj radnika u Hrvatskoj se drastično smanjio. Broj neradnika ostao je isti.

Upravo se dogodilo!!! Slapovi sreće! Hrvatska-Maroko 2:1!!! Još jedna brončana medalja zlatnog sjaja. Osvojena na njihovom terenu, s njihovim sucem. Nije im pomogao ni Vučić, ni njegova "braća" Marokanci. Varali su nas gdje su stigli. Protiv Argentine su izmislili penal protiv nas. Protiv Maroka su nam ukrali jedanaesterac. Prekršaj marokanskog igrača nad Gvardiolom u kaznenom prostoru zaslužuje po svim sudačkim pravilima najstrožu kaznu. To je bio penal za nas, čist k'o suza! Ali "iskusni" marokanski sudac se sjetio svoje obitelji i zviždaljka mu je ispala iz ruke. Poštenije prvenstvo organizirala bi i Picciotterija,

famozna mafija u Kalabriji. To ti je tako kad si mali narod. Nama je tako pak kroz čitavu našu povijest. Bacali nas u jame, zakopavali duboko u zemlju, ali su zaboravljali da smo mi kao sjeme. Što nas dublje zakopaju, to mi brže ponovno niknemo.

Sve im je rekao otvoreno, pa su ga zatvorili...

Za Mariju Zdenku Maliku samo podsjetnik: Srbija je tri puta sudjelovala na svjetskim nogometnim prvenstvima. Do sada bez ijedne medalje. Mi imamo toliko medalja koliko puta su oni do sada sudjelovali. A koliko puta smo mi sudjelovali? Da vas čujem! Ja znam... šest puta, a tri medalje!

Zamislite "mizantropsku egzistencijalnu mučninu" Sandi Blagonića i Bora Dežulovića koji strepi da "mali debili" ne pozovu opet Thompsona na pozornicu, ili Vedrane Rudan koja je tužna i ružna. Naši "fudbaleri" su opet probudili nacionalni ponus i raspametili navijače, a ona opet nije ništa osjetila. Uglavnom, mali "debili" se vesele i ogroman dio naroda s njima, a veliki debili tuguju. Jugo-debili su duboko razočarani. Javio se jedan takav, Darko Antolić, naravno s lažnog profila: "Vaš Livi je ustašijsko smeće koje urliče Thompsonove ustaške budnice. Sramota za civilizaciju. K'o i ostala smeća iz repke. A takve dočekujete pa ste i sami takvi, sramota civilizacije". "Civilizator" bljuje mržnju na sve one koji se raduju i osjećaju ponus Hrvatske. Tip je došao ravno iz opanaka pa otkrio da može svoju mržnju ispljunuti na fejsu. Naravno, dok Hrvatska ne usvoji praksu mnogih normalnih zemalja da se svatko može javiti na društvenim mrežama, ali samo sa svojim pravim podacima, tj. imenom i prezimenom, dotle će jugo-debili nastaviti nekažnjeno plasirati svoje unitarističko smeće.

Tu ni Tomašević ne bi mogao uvesti reda. Doček je bio veličanstven, ne zbog programa koji nam je pripremo Gradonačelnik, već zbog veselja i ponosa svih onih mladih i starijih koji su nas u ovo prohladno vrijeme grijali svojim toplim srcima i oduševljenjem. Na žalost ni ovaj puta neće biti Thompsona, vjerojatno zbog zdravstvenih problema u obitelji. Ali on je u srcima igrača, njegove se pjesme pjevaju posvuda, a vi orjunaši cmizdrite, kmečite i rokćite koliko vas volja. Možete tugovati naredne četiri godine.

Sasvim je očekivano da je plasman Vatreñih na Svjetskom nogometnom prvenstvu rastužio mnoge jugo-nostalgičare diljem Lepe njihove. Portali Blic.rs., Kurir.rs, Indeks.hr... ne mogu sakriti nelagodu. Rastužio je i ekstremno lijevu intelektualnu "elitu" u Hrvatskoj na čelu sa Sandijem Blagonićem, Puhovskim, Tomićem, Gerovcem, Katom Peović... No, još ne znamo što sve kažu "inostrani" izvjestitelji i kakvo je njihovo duševno stanje nakon našeg plasmana na treće mjesto na svijetu. Međutim, možemo samo jednom pogađati što o tom hrvatskom "ispadu" javljaju tzv. "neutralni" izvjestitelji iz Hrvatske. Za DW iliti Deutsche Welle dopisnik je Jovan Vukosavljević; za *Algemeine Zeitung* – Stevo Krivokuća; za *The Guardian* – Aleksandar Holiga; za *Switzerland News* – Željko Peratović; za *Associated Press* – Dušan Stojanović; za *El País* – Svetlana Milosavljević; za BBC – Srboljub Životinjović; za CNN – Petar Štefanić; za *Politiku* – Vojslav Maco; za *New York Times* – Dean Jović; za *TV France* – Ivo Goldstein; za *Washington Post* – Žarko Puhovski; za *Corriere della Sera*-Slavenka Drakulić... Evo kompetentnih, objektivnih, dobromanjernih, hrvatskih ambasadora u "ceo svet". Oni su naš prozor u svijet, možda najviše u "srpski svet". Što god ti ljudi, slučajno ili ne, loše napišu u Hrvatskoj, kad god pokušaju plasirati neki novi "ustašluk" na utakmicama repke, koncertima... odmah se javljaju naši "crni anđeli" poput Dežulovića, Vedrane Rudan, Tomića, Jurice Pavičića, Branimira Pofuka... naravno, u obranu mlađe države koja je nastala u tvrdoj borbi...itd. Kako bi rekla legendarna Tanja Torbarina "Moš' mislit". Tako je to kad novinar postane makro sam sebi.

Priča se da kad su Bora Dežulović, Ante Tomić i Vedrana Rudan pozvani na sud, sudac je odmah sve priznao!

A sada pozdrav nogometu. Približavaju se tradicionalni praznici, Božić i Nova godina. Blagdanski ugodaj se već debelo osjeća na ulicama gradova i mjesta diljem Hrvatske. Prigoda je to, uz nogometni uspjeh naše repke, da ljudi bar na kratko zaborave svoje svakodnevne brige, probleme i neizvjesnost koja nas očekuje iduće godine. Čim stigne, prvo će Pupi “lomiti lebac” s novčićem, politički “vjernici” će mu i dalje vjerovati, a ni jedan ateist neće odbiti božićnicu. I tako će život bez Katra krenuti dalje. Droga zvana nogomet je potrošena, nema više “zelene trave i bijelih linija”. Knjige, umovi i kišobrani služe samo ako ih otvorite...

U životu svakog političara važne su samo dvije stvari. Prva je novac, a druge se ne mogu sjetiti. Možda moć...

Nastavlja se stara priča, ali nova serija “Sve hrvatske sramote”. Hrvatska je postala jedina zemlja EU-a i NATO-a koja je odbila prihvatići obuku ukrajinskih vojnika. Država u kojoj agresor sudjeluje kao partner vladajućoj stranci može sebi dozvoliti ovu sramotu. Pomoć Ukrajini je civilizacijsko pitanje. Jesi li na strani agresora ili žrtve? I sad smo k'o fol sigurni da će nas Putin ostaviti na miru. Moš' mislit! Ima u komšiluku netko tko k'o zapeta puška čeka zeleno svjetlo od Vladimira, Vladimirovića. Netko tko se godinama sustavno naoružavao iz Rusije i Kine. Onaj koji nam je već poslao poruku mira i tolerancije o tome da su granice tu da se “menjaju”. Mi smo zaista zemlja koja kao da živi u oblacima. Sad nema Tuđmana kojem nikada nisu oprostili pobjedu u Domovinskom ratu. Tuđman koji je bio politički faraon. Mnogi se zavaravaju našim članstvom u NATO savezu. Sjetite se slučaja Cipar. Bio je u cijelosti grčki i to kad je Grčka već bila članica NATO saveza. Onda je jednog lijepog sunčanog dana turska vojska pripojila pola Cipra Turskoj. Turci su također članovi NATO-a pa je, narodski rečeno, vuk po tko zna koji put pojeo magare. Uostalom, živi bili pa vidjeli... Nadam se da se jednog dana nećemo crveniti zbog ovog diplomatskog sljepila.

Davno je Oscar Wilde napisao: “Moći pocrvenjeti u pravi čas zna biti vrlo korisno”.

Zvonimir Hodak/Direktно.hr

<https://kamenjar.com/hodak-narod-se-nije-tako-radovao-ni-kad-je-tito-umro/>

<https://bezcenzure.hr/vlad/thompson-i-vatreni-danas/>

J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

HODAK: PRESTANITE NAM DOLAZITI, SA ŽIGMANOM ILI BEZ NJEGA, PROČITANI STE

09/01/2023

Bertrand Russell jednom je izrekao univerzalnu mudrost, barem što se tiče Lijepe naše: "Osnovni problem u svijetu je što su budale previše samouvjerenе, a pametni stalno u dilemi".

Slobin ministar Ivica Dačić osvanuo je nedavno u Hrvatskoj. Iz usta mu izlaze samo bomboni. Došao Ivica da malo "odledi" odnose dva "bratska" naroda. Kao znak "dobre volje" odgođeno je suđenje hrvatskim ratnim pilotima. Na domjenak SNV-a Pupovac je pozvao Plenkovića. I naravno, tu se očekivala tradicionalna hrvatska popustljivost. Neki to nazivaju običnim poltronstvom.

O nestalim Hrvatima, ratnoj šteti, razminiranju, vraćanju kulturnog blaga ni spomena. Drugo brdo, Pantovčak je preskočeno. Tamo nema dileme. Za to vrijeme oni samouvjereni služe se jezikom EU diplomatskih salona. Prestanite nam dolaziti, sa Žigmanom ili bez njega, pročitani ste. Kad ispunite osnovne uvjete o nestalima, ratnoj šteti, kartama za razminiranje i kad priznate da ste izvršili agresiju na Hrvatsku i BiH onda možemo razgovarati. Do tada će prednost imati događaji u prijateljskoj i nesvrstanoj Zambiji gdje stranci ne mogu posvajati djecu. To se navodno ne odnosi na hrvatske državljanе, što doista imponira.

'Srbi žele vladati Balkanom, a u stvari su šaka jada'

Najrealniju ocjenu Vučićeve Srbije do sada je dao naš Predsjednik države: "Srbi žele vladati Balkanom, a u stvari su šaka jada". Sad, baš kao 1943. godine, kad mi možemo do Berlina, Pariza, Beča bez putovnice i granice, treba "komšijama" jasno i glasno reći da više nemamo energije za lažna prijateljstva, usiljene susrete i isprazne razgovore.

Gledam na TV i čini mi se kao da neka članica Dačićeve delegacije "lepo masira" nekog uštogljenog hrvatskog diplomata: "Moram da vam kažem da mislim da je Kevin iz filma 'Sam u kući' zapravo Srbin. Da je Hrvat, zvao bi se 'Mamin sinek'. A ja 'moram da vam kažem' da je knjiga Dinesh D'Souza 'Velika laž' dječja slikovnica prema muljanju i lažnim osmjesima starih prijatelja iz UDB-e i KOS-a. Političko 'Ploveće kazalište' plovi u novu farsu."

Priča mi prijatelj da je nedavno na Marićevoj “Ćirilici” trebalo definirati pojam “šovinista”. Navodno je najviše pljeska zaradio ovaj odgovor: “Šovinist je osoba koja mrzi Hrvate više nego je to normalno”.

Pozdrav papi Benediktu XVI koji, da je ostao na čelu Katoličke crkve, proglašio bi već odavno Alojzija Stepinca svecem. Čovjek koji je napisao 66 knjiga, koji je samokritično ocijenio svoje psihofizičke mogućnosti i sam se povukao s trona, čovjek o kojem se pisalo kao o “pravom” papi, čovjek koji zaslužuje da ga se poveže sa izrazom “santo subito” - “odmah svecem”. Izraz je to koji je bio korišten nakon smrti Ivana Pavla II. 2005. godine prilikom njegova pogreba.

Ipak, iz Rima dolaze svježi vjetrovi i malo optimizma. Papa Franjo već je napisao svoju ostavku i predao je tajništvu Svetе Stolice. Sam je kazao novinarima da su “vrata otvorena” za njegovo umirovljenje. Otvoreno i bez ljevičarskih ulizivanja, papa Franjo je dobar čovjek i papa. No, bio je puno bolji za Srpsku pravoslavnu crkvu nego za Hrvatsku katoličku crkvu. Skinuti s dnevnog reda kanonizaciju kardinala Stepinca zbog jeftinje demagogije i očitih laži Porfirija i SPC-e, e to je gaf koji će morati objasniti i onima “gore”. Vjerovati “velikom” Patrijarhu na riječ, usprkos onomu što je o srpskim lažima napisao Dobrica Ćosić, u najmanju je ruku odioznost, nepriličnost, pa čak i odbojnost prema komunističkim žrtvama, među kojima je kardinal Stepinac bio klasičan primjer. Što običan katolički puk misli o takvim postupcima pape Franje najbolje se vidjelo po komentarima na fejsu povodom smrti pape Benedikta XVI. U oko 80 posto komentara napomenulo se kako odlazi “pravi” papa. Usprkos tomu mi katolici želimo mu dobro zdravlje i bolji vid.

‘Teška vremena’

Friedrich Nietzsche je napisao: “Mudar ne kažnjava zato što je netko loše postupio, već zbog toga da ne bi loše postupio”.

Gordana Sprajc javila se na fejsu: “Zašto je raji lakše otić” u Irsku nego na Markov trg?” Zanimljivo pitanje! Bojim se da će nakon dolaska eura odlazaka biti sve više i više. Toliko grabeža, varanja, lakomosti, jeftinih izgovora, stare demagogije, novih laži, sve samo kako bi se ulovilo u mutnom sad kad se kuna upokojuje i instalira loše dizajnirani euro. Težak je taj razvod od kune. Nažlost, stara je istina da ako želite svaku večer spavati s drugom ženom, morate se razvesti od prve...

Kažu da dolaze teška vremena. Vagati će nam se svaka riječ.

Mir Božji, Hristos se rodi! Kao na dodjeli Oscara, na pravoslavni se Božić, u režiji Milorada Pupovca, skupilo sve što je progresivno, liberalno i “dobronamjerno”. Samo su još falile bratstvo-jedinstvene suze. Pupi je pred “suhim zlatom” smrtno ozbiljan poručio: “Važno je da se utiša govor mržnje i svako ‘Za dom spremni’. Zavladalo je “opšte” oduševljenje, naročito kod naših branitelja. Oni su, derući se i urlajući ZDS četiri ratne godine naganjali Pupiju i njegovu braću braneći svoju domovinu. ‘Novčić u lebcu’ pronašao je, a tko bi drugi nego, naš Premijer. Skoro je pao u nesvijest od iznenadenja. Slično k'o nekad Sanader.

Hajde, sad onako apstraktno, zamislite da je neki ogorčeni branitelj došao, ‘pomož Bože’, u priliku da lomi ‘lebac’. Što bi on našao? Zlobnici i desničari odmah bi znali. Našao bi možda mali slatki metak! Mora da su se branitelji koji su slučajno gledali to “Ploveće kazalište” ozbiljno zamislili. Pa što nam to nije nitko rekao u ona vremena dok smo izlagali svakodnevno život za domovinu. Da smo tada znali kamo sve to vodi odmah bi tada urlali “od Triglava do Đevđelije”. Rezultat bi bio isti.

Dok se u Zagrebu raspojasano slavilo “bratstvo i jedinstvo” dotle se u Vinkovcima slavilo sve isto kao i u Zagrebu, ali s tom razlikom da su na glavama bile četničke kokarde. I u glavama. Te kokarde su stvarno čudo, ako je nemaš na glavi ona se onda skloni u glavu i čeka neku novu “krsnu slavu” da izađe. Ivica Granić je pomalo začuđen gromkom šutnjom na Pupovčevu poruku pa piše: “Meni je interesantno kako na skupu nije bilo ni jednog Hrvata da mu se suprotstavi ili ja samo greškom nisam rođen u Hlebinama”. Dobro došao u klub! Uglavnom, došla su vremena da će se za nekim sadašnjim veličinama umjesto da se pusti suza, pustit će se voda.

‘Vratili smo se na ono što smo bili još od ratova s Turcima’

Netko duhovit poslao mi je na fejs sliku Marije Terezije s tekstom: “Donijela je u Hrvatsku značajne reforme (prvenstveno obrazovne) ali i krumpir. Krumpir se primio.”

Javio se opet iz polu-illegale Tram 11, polu-smiren i polu-nabrijan. Opet provociraju radničku klasu i naprednu inteligenciju. “Bog i Hrvati. Euro je svodnik ružnih kurvi, bijelo je u surli, utrka tko će upucati više kuna, ucrvani crvi pjene se na usta, urliču kuno umri, zbogom kuno, pali se respirator, u Savi pliva štakor, u Saboru okupator“. Pjevaju nadalje: “Da mi kompa bude Mažuranić, buraz Ante Starčević, prijatelj Marulić...”, “Zbogom kuno, od svih nas što mijenjamo runo, zbogom kuno znaš da te volimo puno, ha, ha...”

Za sada nema reakcije na najnoviju pjesmu Tram 11. Možda je sva hrvatska “reakcija” dolaskom Dačića i Prfirija te energičnom intervencijom Pupija ušutkana.

Ipak najvažnije je da su Hrvati opet i ponovno postali europski graničari. Sad se opet možemo hvaliti kako smo još jednom u povijesti postali “Ante murale christianitatis”. Samo što sada Europa odnosno EU nije više baš nešto kršćanska. Više je liberalno-zelena. Vratili smo se na ono što smo bili još od ratova s Turcima. Očito kroz sva ova protekla stoljeća nismo baš puno napredovali. Direktor tajne službe BiH, Sikret Mujkić sastavio je lucidnu analizu događanja prilikom iskapanja novčića iz srpskog leba i tranzicije istog u ruke premijera Plenkovića prilikom božićnog domjenka u Zagrebu.

Još su tri stvari ovih dana u fokusu znatiželjne hrvatske javnosti. Prva, kako je transrodna osoba u “aferi Zambija” eskivirala kongoanske, zambijske i naše domaće zakone s obzirom da transrodni ne smiju posvojiti djecu ni u Hrvatskoj ni u Kongu. Zašto naši “slobodni i nesvrstani” mediji muljaju, šmrcaju, kašljucaju i boje se zagristi u tu kiselu jabuku. Bubnjar Mrzlog piva sjedi u zatvoru! Ma dajte, najte...

Druga vijest koja je razočarala liberalni svijet je da je Princ Harry ležemo priznao kako je ubio 25 ljudi. Nitko na to ne kašluca, šmrca i sterilno okreće glavu niz vjetar. Ubio, pa što? Važno je da nije ubio ni jednog Britanca. On i dalje ostaje Vojvoda od Susseksa. I nadalje će se svakog jutra pripremati “princes krafne” za njegovu princezu, a “Gloria” i ostala revolucionarna jugo-štampa o tome će nas detaljno izvještavati.

Treća svima draga tema je “bratoubilačka” bitka u Dinamu. Davno je za nama draga pjesmica iz “samoupravnog socijalizma” pjevana u Zagorju za vrijeme, recimo, žetve: “Oj di name, ne buš prvi...” Čuvši tu staru “Dinamovu himnu” navijači Hajduka, Zvezde i Partizana rikavali su od smjeha. I onda je došla devedeset prva i dalje sve znate. Treba samo čitati tko je sve živnuo, k'o sad ima osmijeh od uha do uha i sve će biti jasnije. Tko je UDB-a, a tko je KOS u ovoj bitci za istinu i prave vrijednosti? Po mojoj informaciji iz dva izvora pobjednici će, nakon produžetaka i penala, biti BBB-si. Čekaju strpljivo da “tekma” završi i onda će se tiho pridružiti “svojoj” strani pa nakon toga otpuhati drugu stranu.

U ovoj “tekmi” nema svakom po bod. Ili sve ili ništa. Previše je love u igri. A to što je “Dinamo” prvi na tablici s odličnim izgledima da osvoji još jednu titulu prvaka manje je važno. Nastalo bi dugotrajno veselje na mnogim stranama da Dinamo opet pričeka na titulu 24 godine kao u ona “loša stara vremena...”

Već sam jednom napisao: “Nije pametno zadržati istu narav ako izgubite snagu”.

Za jednu stranu moći će se lakonski kazati: za-pravo, bili su u krivu....

‘Sretni su k’o napuhanci razni liberali, eurofili, ali i jugofili...’

“Idemo dalje” govorio je nekad “dragi Ivo”. Bez kune koja je krvavo izborena, a mučki ubijena, sad ćemo sretno broditi u sve goru inflaciju s reklamama naše Vlade na TV-u koja nas uvjerava u sva dobra koja donosi euro.

Sretni su k’o napuhanci razni liberali, eurofili, ali i jugofili kao Puhovski, Vedrana Rudan, Ante Tomić, Dežurni Dežulović, Pofuk, Gera, Žonja, Latin, Marićeva ćirilica, svi iz 6. ličke i ostale pi*ke... Još jedan branik suverenosti otišao je u povijest. Sve što dolazi zvat će se Klasićeva, Jakovinina i Markovinina historija.

Umrle su i naše kune te otišle u raj. Dolazi 20 kuna pred vrata raja. Sv. Petar kaže – ulazi. Dolazi 50 kuna, sv. Petar opet kaže – ulazi. Dolazi 100 kn i hoće u raj. Može, veli sv. Petar – ulazi. Dode napokon i 500 kn. Kamo ćete? pita sv. Petar? I mi bi u raj. Ne može! reče sv. Petar. Tebe na misi nikada nisam vidio!

Zvonimir Hodak/direktно.hr

<https://kamenjar.com/hodak-prestanite-nam-dolaziti-sa-zigmanom-ili-bez-njega-procitani-ste/>

**„RAZGOVARAJTE S VELIKIMA S POLAZIŠTA PRINCIPA,
NIKADA NA KOLJENIMA“, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

HODAK: ‘POBIJEDI LI U UKRAJINI PUTIN SLIJEDI NAM NOVA SRPSKA INVAZIJA’

06/03/2023

Prosječni IQ je negdje oko 97. To je gotovo 60 manje od IQ-a koje su imali, recimo, Stephen Hawking i Einstein. Ovaj potonji nas je razveselio uzrečicom kako su samo dvije stvari bezgranične – svemir i glupost, uz napomenu da za svemir to još nije 100 posto siguran.

Jednom je, u trenutku iskrenosti, rekao naš psihijatar dr. **Herman Vukušić**: “Nema zdravih, ima samo nepregledanih”. Koliko ima hrvatskih povjesničara koji nisu pregledani samo Bog zna. Koliki je prosječni IQ naših hrvatskih povjesničara i onih koji pišu srednjoškolske udžbenike povijesti ocijenite sami, odnosno koliko ih je “nepregledanih”. Već su “pre(o)gledani” **Klasić, Goldstein, Jakovina, Markovina**, a svoj pregled čekaju razni jugo-autori srednjoškolskih povijesnih udžbenika.

Najnovija prijava za taj pregled mogla bi biti i za **Akmadžu i Hasanbegovića**. Naime, u Zagrebu je, u okviru Hrvatskog instituta za povijest, održan kolokvij pod nazivom: “Bosanska golgota četnika 1945.”. Gosti su bili srbjanski “istoričari” **Bojan Dimitrijević** i **Nemanja Dević**. Zanima me samo IQ organizatora ovog skupa bez obzira na opće poznate povijesne činjenice. Naime, već nakon kapitulacije Italije u rujnu 1943. četnici **Draže Mihailovića** počeli su najprije tajno, a potom i javno približavanje Titu i komunistima. Zagreb su tako “oslobodile” miješane partizansko-četničke jedinice, naravno u partizanskim uniformama.

Gura li nas se u obnovljeno jugo-bratstvo i jedinstvo?

Tako je partizanski general **Dapčević** jednom prilikom priznao da su u svibnju 1945. partizani strijeljali kraj Maribora oko 30 tisuća ustaša i domobrana, a četnici su, uz asistenciju Engleza, pušteni kući. Klasić zna “znanje”. Aktualni jugo-istoričar **Hrvoje Klasić** je “šokovan” pa kaže: “Šokantno je da su za istim stolom sjedili oni koji veličaju ustaške zločine nad Srbima i četničke zločine nad Hrvatima i revitaliziraju ih”. A onog koji veliča partizanske zločine nad Hrvatima nisu pozvali za stol. Odmah svi na pregled! Uglavnom po Klasiću su četnici i ustaše “dobro suradivali” u Drugom svjetskom ratu. Valjda je po Klasiću ta suradnja išla toliko daleko da su udovice četnika od NDH dobivale

mirovine, hranu, lijekove, oružje... Naš "istoričar" valjda "misli" da su onda s tim oružjem četnici napadali njegove partizane. Vjerljivo i onda kad su se pred kraj rata masovno presvlačili u partizanske uniforme nakon obaveznog brijanja... Ma kakav Drugi svjetski rat! Po Klasiću i jugo-povjesničarima to je bio samo bratoubilački rat partizana, ustaša i četnika. Međutim, za to klanjesu nakon 8. svibnja 1945. platili isključivo ustaše dok četnici i partizani preko svojih nasljednika i danas primaju "penzije" od RH...

Mirovine, naime, primaju samo oni koji su se borili i izborili za Tuđmanovu Hrvatsku. A epizoda s Hrvatskim institutom za povijest, Miroslavom Akmadžom, Hasanbegovićem, Klasićem te četničkim istoričarima Dimitrijevićem i Devićem samo pokazuje u kojoj smo još mjeri zatrovani vulgarnom ideološkom jugo-propagandom i koliko smo još daleko od izlječenja. Ako uopće jesmo? Možda je to baš put kojim nas se stalno pomalo i tobože neprimjetno gura u neko obnovljeno jugo-bratstvo i jedinstvo.

U Koprivnici je trideset metara od policijske postaje eksplodirala eksplozivna naprava. Policija nije reagirala jer nije bilo dojave građana.

Muškarci opet kleče i mole, narušavaju javni red i mir jugofila, ateista i "progressivnih" liberala. Preglasno mole. **Fred Matić**, inače zvan Punjena ptica, je ponovno u ekstazi. Bio je čvrstog uvjerenja kako je aktivizam u državi za koju se on borio dozvoljen samo za ljevičare i liberalce (npr.: za pripadnike Možemo! Kao **Bencićku**, **Uršu Raukar** i sl.). Nigdje nisam pročitao ni video da "molitelji" urlaju, potežu druge za rukav, ometaju promet, deru se da je pobačaj "civilizacijski domet", leže po pločnicima, lobiraju kod "svojih" istomišljenika u Saboru da galame po medijima i zagovaraju ih... Ljudi samo kleče i mole. Uglavnom, djeluju dijametralno suprotno od Freda Matića. Po reakcijama na fejsu Fred mnogima ide na "onu stvar". Koja je to stvar ostaje na Fredu da sam utvrdi. Jednog će dana možda i naš Fred otkriti "sveti gral"...

Kao što je nekadašnji predsjednik RH **Stipe Mesić** dodijelio američkom veleposlaniku **Williamu Montgomeryju** velered kneza Trpimira zbog njegovih zasluga za uvođenje vele-reda, možda ga jednom, ako **Kolinda** opet postane predsjednica, dobije i Fred Matić. Drago mi je da se nakon Splita i Zagreb poklonio našem "velikanu" **Miljenku Smoje**. Smoje to i zaslužuje. **Karmela Devčić** u Večernjaku nas podučava: "Otkud splitski dišpet?" Nastavlja: "Tražila se karta više". Zagrepčani kuže što je prava kvaliteta. Kad je **Dragan Despot**, pred otprilike godinu dana, postavio na scenu Krležin roman "Na rubu pameti" iz 1938., dvorana na Trgu bana Jelačića bila je poluprazna. Danas, sto metara sjevernije, traži se karta više za "Velo misto". Očito, svoj istančan ukus žitelji glavnog grada pokazuju tek kad se pojave **Lepa Brena** i Smoje. Nekako je simbolično da će oboje nastupiti u hrvatskoj "komediji".

Smoje je bio pravi jugoslavenski druker

No vratimo se mi našem Miljenku. Tip je bio stvarno osebujan lik. Danas ga se štovljevi podiže na razinu idola. Kao, bio je "naš čovik" koji se rugao vlastodršcima. Ha, ha, ha! Smoje je bio stopostotni režimski novinar i cinker. Ne "žviždač" nego druker. Već sam više puta pisao o tome kako postoji sudska presuda iz koje je vidljivo da je "naš čovik" prijavio miliciji taksistu koji je povjerovao kako je Smoje "naš čovik". Smoje je bio definitivno jedan od kulturnjačkih stupova tadašnjeg komunističkog režima. U protivnom mu nikada ne bi bilo ni dozvoljeno da napiše i snimi humorističke serije "Naše malo misto" i "Velo misto". Bio je uvjereni splitski Jugoslaven. Njegov tobožnji "anarhizam" bio je samo jeftina farsa, krinka kako bi humanizirao komunističku jugo-vladavinu. Vlaji su po njemu bili "horde koje su se s druge strane brda spustile u fini, crveni i jugoslavenski Split". Kad je 26. listopada 1985. došlo do "gužve" na utakmici Hajduk – Crvena Zvezda,

uzburkale strasti Splićana "smirivao" je naš Miljenko izjavivši: "Klero-nacionalisti, još bolje fašisti, spremaju se na akcije, ali nisu to Splićani, ti Torcidaši su opaki, opasni, zadojeni mržnjom, a još i tuku pitomce" (?). Uz ostale kvalitete, bio je i najžešći protivnik skidanju crvene zvijezde s hajdukovog dresa. Godine 1986. ili 85. bio sam na utakmici Hajduk-Dinamo u Splitu. Dan ranije Smoje je otprilike napisao kako je* eš pobjedu protiv ovakvog Dinama, aludirajući na tada "slabu" Ćirinu momčad. Završilo je 4:0 za Dinamo, a junak pobjede bio je, Ćirno otkriće, gluhonijemi **Jozo Bogdanović** koji je dao dva gola. Smoju sam video na tribini. Izgledao je kao da su mu upravo javili kako je njegov ljubimac **Tito** umro.

Što se to događa s našim dragim i lijepim Zagrebom? S jedne strane se slavi Smoje, s druge dolazi i glazbeno nas zatupljuje Lepa Brena, s treće beogradski povjesničari dolaze cmizdriti nad "zlom sudbinom" četnika u Drugom svjetskom ratu, pa cajke pune Arenu... Očekuje se možda uskoro i neki moderni balet o **Arkanu**, povratak Tita na sve zagrebačke trgrove, ulice koje nose imena **Milke Planinc**, **Anke Berus**, možda sutra i **Vučića**, **Izetbegovića mlađeg**, **Plavšićke**, **Martića** itd. Sve to u ime novog bratstva i jedinstva koje su Tuđman i njegovi nacionalisti nasilno prekinuli osnovavši i izborivši samostalnu Hrvatsku. Naravno, prije toga "Možemo!" mora riješiti još samo pitanje smeća u gradu... Mislim na ono nacionalističko!

Sjećam se Biljane Plavšić osuđene za ratne zločine u Haagu. S nevinim izrazom lica izjavila je na Haaškom sudu da su na Palama Srbi imali isključivo snježne topove pa su grudama snijega gađali Sarajevo ... E, moj narode...

Pronađen je pravi ključ za izbor dobitnika književnih nagrada: **Jurica Pavičić** ili **Miljenko Jergović**. Tko kaže da "leve treba iti ne" kako lijepo kažu Međimurci? Njih dvoje su istinska djeca **Jagne Pogačnik**. Čeka se samo da na red dođe **Ante Tomić** sa svojim raskošnim antitalentom. Treba samo pogledati sastav žirija. Lijevi narcisoidni paunovi. Hrvatski ljevičari mogu sve, baš k'o i srpski. I **Milorad Dodik** čeka neku relevantnu povjesnu nagradu. Naime, naš Mile, kojeg cijeni i naš predsjednik **Milanović**, proglašio je bosanskog kralja Tvrtdka Srbinom. Stvarno za nagradu! To je čak zasmetal i osvjedočenog borca za bratstvo i jedinstvo **Roberta Barjušija**. Znam da ne vjerujete, ali je tako. Toliko jugo-neandertalaca baulja Lijepom našom da to polako prelazi u političku komediju.

Javljuju kako je vozačica BMW-a stradala kod Karlobaga dok se šminkala upravlјajući autom. Policija je ustanovila da je krivac isključivo ljudski faktor, točnije Max faktor. Završio je upis "državnih obveznica". Penzići su napokon živnuli. Sad mogu zaraditi od države tri posto na iznos mirovine ako za cijelu tu mjesecnu crkavicu od 200-300 eura čuće kupe obveznice. Taj mjesec ne trebaju jesti. Račune će platiti za dvije godine kad dobiju od države prinos od tri posto. Ma gdje ćeš bolje prigode za sirotinju da se napokon obogati. Jedna lijepa vijest za sve njih: pojeftinio je BMW X7 za nekih 2000 eura pa im je otvoren put za kupnju državnih obveznica.

Provokatori ne spavaju. Jedan objavljuje: "Ako kupiš državne obveznice za 500 eura, za dvije godine zaradit ćeš 30 eura. Ako kupiš pive u limenci za 500 eura pa kad sve popiješ i odnesesi u otkupni centar limenke, dobit ćeš 35 eura. Dokaz više da su neki nemoralni, a neki imaju dvostruki moral."

Lako je biti nevin kad te nitko neće...

Dokaz da je hrvatsko pravosude s posebnim potrebama

Slavica Lukić postavlja zanimljivo pitanje: "Hrvati se radije obraćaju EU tužitelju nego DORH-u. Zašto?" Ako je hrvatsko pravosude ono s posebnim potrebama onda je DORH

prvi problem koji vapi za solidnom terapijom. Savjet: čuvajte se nepisanih zakona jer s pisanim je lakše. Sjećate se raketiranja Banskih dvora prije trideset godina? Nedavno je DORH završio izvide i sad je potvrđena optužnica. Napad se dogodio 7. listopada 1991. Zna se za događaj, znaju se akteri **Ljubomir Bajić, Slobodan Jeremić, Đuro Miličević, Čedo Kovačević** itd. Sve je jasno, ali procedura traje li ga, traje već tri desetljeća. Zna se odavno da je pravo jedina znanost gdje je procedura podjednako važna kao i sadržaj, ali ipak trideset godina?! Prije će Ljubo, Slobodan, Đuro, Čedo i ekipa otići ne samo u penziju nego u "srpsko nebo" nego li će naše državno odvjetništvo, koje radi k'o mrav, istjerati pravdu na sudu. Mislim da nas samo EU-tužiteljstvo može izvući iz ovog pravosudnog gliba.

Dok smo mi imali svoje principe, oni su imali Gavrila i Sinišu ...

Luka Lisjak Gabrijelčić, slovenski povjesničar, potvrđuje ono što ja "tupim" već godinu dana. Ako Putin pobijedi i ostvari svoje interese, najveće žrtve bit će zemlje poput Hrvatske i Slovenije. Vučić već šalje delegate na Hrvatski povjesni institut. On je svoje četnike već rehabilitirao dok mi svoje ustaše i dalje lovimo u svakom kutu. Putin, apstraktno gledano, uređenje granica između Srbije i Hrvatske prepušta Srbiji, a to znači "pomož' bog junaci". Srbija se naoružava punom parom, a mi? Uz toliki broj orjunaša, jugofila, partizana i domaćih izdajnika ne piše nam se dobro. Nema više novog Tuđmana. Po Gabrijelčiću, Putinov rat protiv Ukrajine pomno je isplanirani pokušaj obnove imperije.

On kaže: "Ako želimo zaustaviti rat, moramo zaustaviti agresora, a ne prestati pomagati žrtvi...." I Milanović i **Kučan i Turk** imaju pomalo utopistički stav. Zaustaviti rat u Ukrajini prestankom slanja oružje Ukrajincima. To je glupost. Rusi su krenuli na sve ili ništa. Prestane li se oružano pomagati Ukrajini, Putin će biti pobjednik, a onda se pripremimo za novu invaziju Srba u Glinu, Vukovar, Knin, Pakrac.... Ovo je možda pretjerana i neugodna analiza, ali po mom mišljenju istinita.

Navodno je predsjednik Milanović negdje izjavio da je Hrvatska sa 74. mesta u korumpiranosti "pala" na 55. mjesto, ali smo to skupo platili.

Zvonimir Hodak/direktно.hr

<https://kamenjar.com/hodak-pobijedi-li-u-ukrajini-putin-slijedi-nam-nova-srpska-invazija/>

FILIP LUKAS, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

HODAK: JUGOSLAVENSKA UDRUŽENA LJEVICU UZELA JE PENDREK U RUKE, UŽASNO IH SMETA JEDNA STVAR

13/03/2023

Kod nas je stanje po staroj rimskoj: kruhai i gara! Suradnja Vlade i Predsjednika Republike je ustavna obaveza, a nje nema. U pravim demokracijama nastala bi ustavna kriza. U Lijepoj našoj "sudije" se ne drže zakona k'o pijani plota. Ustavna kriza... ha, ha, ha! Samo nek' se oni verbalno nadmudruju, bar nas to uveseljava! Reflektori su upereni i u kazalište "Kerempuh", bivši i sadašnji "Jazavac".

I dok se dva predsjednika na dva brda međusobno časte uvredama, u Lijepoj našoj caruje Lepa Brena. U "Kerempuh" se sjatila jugo elita, na čelu s "visokim" gostima Stipom Mesićem i Budom Lončarom. Kaže naš "visoki" gost Mesić: "Ona nikada nije gledala granice". Tačno, Stipe! Kad je oblačila četničku i JNA uniformu i prelazila granice u vojnim jeep-ovima da digne moral svojima, tada je granice nisu dekoncentrirale. Organizirati, ugošćavati i pljeskati pevaljki koja je pjevala agresorskim krvnicima dok su klali i ubijali na Ovčari, u Lovasu, Voćinu, Srebrenici itd., dosita može samo netko tko pripada tzv. "srpskom svetu" i takvoj "kulturi".

Buljeći prema Beogradu i Srbiji, jugo-nostalgirači su dobili neizlječivi politički konjunktivitis

Ivica Granić nije siguran tko je autor fine, produhovljene uzrečice: "Kad čujem riječ kultura, odmah se hvatam za pištolj". Sumnja pada na Ždanova, Hermana Goringa, Hansa Johsta, možda i Titu. No, autor je po svemu sudeći Joseph Goebbels, nacistički monstrum koji je u zadnjim danima rata otrovaо svoje šestero djece prije nego su on i supruga Magda izvršili samoubojstvo.

U današnje vrijeme u idiličnu RH-demokraciju dolazi Lepa Brena i diže na rahitične noge jugo-nostalgičare, orijunaše, partizane i sve ostale koji organski i anorganski mrze hrvatsku državu. Buljeći prema Beogradu i Srbiji dobili su neizlječivi politički konjunktivitis. I nemojte sumnjati u tvrdnje da bi Lepa Brena, Bajaga i njihove cajke mogli puniti zagrebačku Arenu do vrha punih mjesec dana. Zamislite samo kad voljeni i popularni Bajaga zagrmi: "Ide vojska srpska sve da vas smrska!" kako to godi ušima nabrojene jugo-elite. Pulski gradonačelnik koji je zabranio "cajke" okreće se na tihoj vatri. Za naše ljevičarske medije nema nikakve veze što je riječ o istom gradu koji je zabranio nastup pjevača koji je ratovao za Hrvatsku i puškom i gitarom – Thompsona.

Jugoslavenska udružena ljevica uzela je pendrek u ruke

Jugoslavenska udružena ljevica uzela je pendrek u ruke. Za sada samo lamata zrakom oko sebe. Užasno ih smetaju muškarci koji mole na trgovima. Hajde, to što mole, ali oni još i kleče pa mole. Mole tiho da ih Smojini nasljednici ne mogu odcinkati DORH-u kako, ne daj Bože, potiču narod na terorizam. Jugo-mutanti vladaju medijskim prostorom pod finansijskom kontrolom iz Srbije.

Saša Broz blago savjetuje "molitelje" neka kleče u svojoj kući. K'o kaže da ne kleče? Tu vrijede "ženska prava". Saša je svojedobno izjavila kako joj ime Saša nije nimalo koristilo u glumačkoj karijeri. Ja joj vjerujem. Oni koji tvrde drugačije, "za-pravo" su u "krivu". Fred Matić postao je "tata-mata" za abortuse. Pada mi na pamet Charles Baudelair i njegova misao "Nema strašnije opačine nego činiti zlo iz gluposti".

Vraćam se na Staljina čiju godišnjicu smrti "slave" 5. ožujka. Željko Glasnović nas podsjeća na demokratski tolerantnu JNA poeziju: "Uz Tita i Staljina, dva junačka sina, nas neće ni pakao smest", k'o drugačije kaže, taj kleveće i laže, i osjetiti će našu pest".

Javljuju iz Nizozemske kako će četvrt crvenih svjetiljki u Amsterdamu morati malo prigušiti svjetla. Zato su prostitutciju potpuno legalizirali. To je dobro jer će kurve rata iz ukrajinskog rata moći slobodno štajgati pred Haaškim sudom.

Danas, kad smo trebali ideološki i kulturno napredovati, vremena su još čudnija

Bojana Radović je pomalo razočarana i sjetna pa kaže: "U Kazalištu Komedija postavljeno je 'Velo misto'. U Večernjakovoj rubrici "Kultura" naslov: "Miljenko Smoje nije zasluzio ovu predstavu". Ni ovu, ni bilo koju. Sad kad je ovaj milicijski dousnik, jugović i orijunaš postavljen na daske Komedije, logično je da iza njega slijede Ante Tomić, Ivica Ivanišević, Vedrana Rudan... Čudna su ova naša vremena. Ovo kmečanje Bojane Radović objavljeno je u rubrici "Kultura 45". Baš takva je i bila kultura 1945. g. A danas, kad smo trebali ideološki i kulturno napredovati za koji 75 godina, vremena su još čudnija. Da je tome tako svjedoči i ovaj tekst mog prijatelja na fejsu:

"Danas imamo:
Telefon bez tipki...
Kruh bez motike...
Pivo bez alkohola...
Djecu bez spola...
Cigarete bez nikotina...
Kavu bez kofeina...
Zimu bez snijega...
Ljeto bez sunca...
Veze bez ljubavi...
Brak bez obaveza...
Ljudi bez mozga...".

Cinici tvrde kako policija u Zagrebu ne proganja maloljetne prosjake da njihovi roditelji ne bi ostali bez hranitelja.

Slobodan Prosperov Novak dao je opširni intervju Hrvatskom tjedniku Ivice Marijačića. Svi bi ga trebali potpisati. Nema dnevног lista, tjednika, ni TV programa s nacionalnom koncesijom koji će dati prostor stavovima i razmišljanju vrhunskog hrvatskog intelektualca, osim Marijačića i Hrvatskog tjednika. Za tzv. mainstream medije ovo je doba Vedrane Rudan, Tomića, Dežulovića, Gere, Puhovskog, Lalića, Macana... S.P. Novak hrabro i argumentirano poziva: "Kucnuo je čas da se Hrvatska suprotstavi nasilju kvislinga

i nedotupanih pojedinaca kao što su Goldstein, Klasić, Jakovina... kojima je lov na hrvatske pozdrave i velikane najmiliji posao".

Nekažnjeno krivotvorene povijesti

Potom nastavlja: "Pogani ljudi brišu nazine ulica po Bonifačiću, Makancu ili Lukasu... U zemlji koja ima problem da ulicu dade pokojnom Zvonku Bušiću i u kojoj postaje zabranjeno spomenuti čistu žrtvu haaškog uznika Slobodana Praljka.

Umjesto hrvatskih imena, oni nude Tita, Kardelja, Milku Planinc i Jakova Blaževića koji su s crvenom knjigom u rukama u smrt i kazamate slali hrvatske rodoljube, književnike, političare, znanstvenike i studente.... Plenkovićevi dvorski savjetnici, tajni i javni, Granić, Kusić, Lončar nekažnjeno krivotvore povijest.

Mate Granić u TV seriji tvrdi da je on napisao glavni dokument o Oluji, a Tuđman samo ispravio par gramatičkih pogrešaka. Jedva čekam vrijeme u kojem će živjeti neki drugi ljudi koji neće vjerovati tom čovjeku koji laže u lice cijeloj naciji".

Hm, ne treba previše vjerovati u skori dolazak takvog vremena, pa ni MATE-matičkom geniju koji je izmislio formulu: "Pola meni, pola tebi, pola Bagi". E, moj Einstein, gdje si ti zaostao u svojim bespućima opće i posebne teorije relativnosti.

Mi danas imamo Agenciju za regulaciju plime i oseke. MATE-matički provjereno.

Izgubiš li navijače, izgubio si i klub

Završena je Dinamova skupština. Očekivano je bila burna, pa i preburna. Pobjeda ili pirova pobjeda? Koga? Nevažno. Dalje ide onaj ili oni koji ima(ju) iza sebe puk i navijače. U ovom slučaju BBB.

Klub čine oni koji i po zimi, i po vrućini, i po kiši, i po oluji dolaze navijati, bodriti svoje i veseliti se ili tugovati s klubom. To su uobičajeno oni koji nikada ne uđu u "svečanu ložu" gdje se piju birana vina, pršut, jedu rafinirani sirevi i olajavaju igrači i treneri dok se sklapaju lažna prijateljstva i tajni biznisi.

BBB su prošli četvrtak rekli svoje pa je tako na kraju i bilo. Oni koji ne osjete bilo BBB-sa, Torcide... ti u pravilu gube. To pravilo je nepisani zakon, i to ne samo u Hrvatskoj. Koliko je to dobro ili loše za klubove, e to je druga priča. Ali izgubiš li navijače, izgubio si i klub. To je istinski vox populi...

Stara je istina da vlast od naroda pravi budale, ali je narod prvi počeo, kad je od budala napravio vlast.

Moj frend Marcel Holjevac i dalje analitički secira aferu D.R. Kongo. Boli njega ona stvar za Dinamovu skupštinu.

Nazvao me u prošli petak i sve mi objasnio, a ja za divno čudo shvatio. Kaže mi Marcel: "Da se ne lažemo zašto Hrvati masovno idu po djecu baš u Kongo? Iz posve istog razloga iz kojeg masovno idu po diplome u Bosnu. Najjači razlog je 'procedura' posvajanja u Hrvatskoj koja predugo traje". Pa i studij medicine dugo traje, zar ne?

Šest godina, plus stažiranje, plus specijalizacija, plus subspecijalizacija, a onda radiš cijeli život u čovjeka nedostojnim zdravstvenim uvjetima naših bolница za pravu siću u odnosu na majstore, kuhare, kontrolore... Nije li onda normalno da si odeš na Arizonu po diplomu medicine? Baš kao ona četiri para po djecu u Kongo.

Vrijedno je citirati jednu Marcelovu otrovnu misao za koju do sada nema protuotvorva: "Brojni osvajači, okupatori i komšije dodoše i prođoše zemljom Hrvatskom, ali je narod ostao. Na kraju dodoše domoljubi i narod ode".

Da je Tuđman htio po-dijeliti Bosnu škarama, tvrde oni koji su je po-dijelili makazama.

‘Ako Putin pobjedi, bit će mora za svih’

Nebojša Zelenović je poslanik u skupštini Srbije. Jedan od komšija kojeg smo zvali “dodoš”. Nebojša ima bujnu maštu kao, uostalom, svi naši komšije. On se krsti s tri prsta i pita svakog kog sretne “jel bre, zašto Srbija nema ratnu mornaricu? Nerazumno je da najveća zemlja u regionu nema ratnu mornaricu koja bi doprinela stabilnosti Sredozemnog mora”.

Ivan Hršić je nad tim pitanjem postao zajedljiv i nefleksibilan pa piše: “Srbija odma’ da zahteva mornaricu! I svoj procent od VI flote. Naravno i izvoz na more. Očel’ deo Sevastopolja ili Vladivostoka? Šibenika ili Tivta? Očel’ Petra Krešimira il’ Dmitra Zvonimira? Očel’ Kuznjecova il’ Enterprise?...”. Međutim, narodni poslanik Nebojša siguran je, ako Putin pobjedi, bit će mora za svih, a Vučić će u novi posjet Glini doći na srpskom nosaču avijuna. Pa nek’ se onda ustaše i dalje zaje**vaju s nami...

Imperator ima na dvoru dvorsku ludu, a na moru morsklu ludu....

Zanimljiva je polemika uskrsnula u Jutarnjem od 11. ožujka ove godine. Ivan Ugrin, novinar Slobodne Dalmacije se, kao i veliki broj novinarskih trudbenika, bavio u svojim tekstovima nadbiskupom Kutlešom.

Analizirao je, još dok Kutleša nije bio bimenovan nadbiskupom, navija li za Hajduk ili Dinamo, kakav je njegov stav prema Medugorju (sličan onom bivšeg hercegovačkog ordinarija Ratka Perića), s obzirom na to da je papa Franjo “radikalno promjenio kurs prema tom hercegovačkom svetištu”.

Tek sada je skužio do kraja da nastupa s ustaških pozicija

Kako piše već godinama uglavnom o vjerskim temama u Slobodnoj, Ugrin je zanimljiv vjernicima.

Međutim, odjednom je postao jako zanimljiv i čuvaru “tekovina JNA, bratstva i jedinstva” legendarnom Jurici Pavičiću. U svom nedavnom tekstu u kojem vodi još jednu od “neprijateljskih ofanziva”, uvrijeđeni partizan Jurica denuncirao je Ugrina kao osobu “blisku crkvenoj proustaškoj desnici”(?) Jurica kuži sve pa i vjerska pitanja. A Ugrin mu je već odavno bio sumnjiv, a tek sada je skužio do kraja da nastupa s ustaških pozicija kad nije ispjevao panegirike novom nadbiskupu samo zato jer ga je imenovao Vatikan i lijevi Papa kojeg komunjare baš vole.

Uostalom, znano je u javnosti, a napose među vjernicima, tko su Jurica Pavičić, Ante Tomić, Ivica Ivanišević, a tko je Ivan Ugrin.

Vlasnik i Slobodne i Jutarnjeg je ista medijska kuća, ali ljevičarski novinarski lobi koji u njoj diktiraju ideološko usmjerjenje, imaju partijski zadatak paziti da se poštuje disciplina partije.

Preživjeli i slabo maskirani snajperisti samoupravnog socijalizma vrebaju iz svojih oficirskih novogradnji i spremni su bez milosti demaskirati “proustaše i klerikalce”. Na vječnom su zadatku u svojim redakcijama. Dok jednog lijepog sunčanog dana sví “ustaše” i odoše na srpski pasulj u Split 3....

Ostanu li obje strane na Bliskom istoku nepomirljive, Palestine će njihov “dži-had”, a Izraelce njihov “žid-had” odvesti u zajednički “had”. Taj “had” čeka i naše “čuvare tekovina socijalističke revolucije”...

Zvonimir Hodak/direktno.hr

JOSIP JOVIĆ

NAKON DEFINICIJE ANTISEMITIZMA OD VLADE SE OČEKUJE DEFINICIJA PROTUHRVATSTVA

Matica hrvatska prosvjeduje protiv ideje o Milki Planinc, ali ne brani svog predsjednika Filipa Lukasa.

Crkva ne brani svog nadbiskupa Stepinca.

HDZ-ovci o svemu tome nemaju stav, Ministarstvo kulture financira filmske falsifikate o izmišljenim logorima, Ministarstvo obrazovanja odobrava udžbenike u kojima se o Oluji govori kao o zločinu

Tri su aktualna primjera iz kojih se vidi da kroz medije i institucije bijesni mržnja prema Hrvatskoj s ciljem da se mladima zgadi Hrvatska, a idealizira Jugoslaviju:

1. *Inicijativa da se brišu imena Filipa Lukasa, Antuna Bonifačića i Ivana Šarića sa zagrebačkih ulica*
2. *Glorificiranje balkanske i četničke pevaljke Lepe Brene*
3. *Veličanje jugoslavenskog šovinista u Splitu Miljenka Smoje*

Jugoslavenska je ideja u nas imala svoj razvojni put sve do sadašnje (bolesne) faze. U vrijeme Jugoslavenskog odbora i stvaranja prve Jugoslavije većina hrvatske inteligencije i političara prihvatala je ovu ideju kao rješenje hrvatskog pitanja koje se našlo u procjepu talijanskih pretenzija i raspada Austro-Ugarske. Romantizam je, međutim, naskoro ustupio mjesto okrutnom realizmu te su se mnogi pobornici te ideje brzo ohladili. Drugi je smjer išao u pravcu protuhrvatskog jugoslavenskog nacionalizma, kako u uvjetima Kraljevine, tako i u uvjetima Titove Jugoslavije, da bi danas to bio upravo dominantni tip i duh jugoslaštenstva. Apsurd je, da što idemo dalje, da je taj duh sve življiji i jači, unatoč bitno promijenjenim političkim okolnostima, unatoč trideset godina samostalnosti države, članice EU. Nekoliko primjera iz političke svakodnevnice o tome rječito govore.

Čišćenje uspomena

Na nagovor trojice ortodoksnih sljedbenika jugoslavenske historiografije (Ivo Goldstein, Hrvoje Klasić, Tvrtko Jakovina) te političke stranke *Možemo*, u Zagrebu je pokrenuta inicijativa za mijenjanje naziva ulica po imenima Filipa Luklas, Antona Bonifačića i Ivan Šarića. Rečeno je kako su oni pomagali i simpatizirali NDH!? Lukas je, kao što je poznato, dugogodišnji prijeratni i ratni predsjednik Matice hrvatske, Bonifačić pisac i urednik, Šarić vrhbosanski nadbiskup, a sva trojica su prvenstveno istaknuti ku lturni djelatnici i autori, koji su u kulturnoj povijesti Hrvata ostavili dubokog traga. Nisu bili dio režima, nisu počinili zločine, a poduprijeti stvaranje vlastite države nakon mučnog iskustva u *otadžbini* pod Karađorđevićima, kao što je to želio gotovo cijeli narod, ne može se smatrati zločinom. Na koncu su morali bježati da bi spasili glavu i umrli u tuđim zemljama.

Ova je inicijativa nezamislivo rigidna, nemilosrdna i neobjektivna. I čini se da bi ih inicijatori i danas sudili na smrt da su još živi i da su im na dohvat ruke. Ona je, u krajnjoj liniji, racionalizirani izraz alergičnosti na svaku hrvatsku državnu ideju i dio mehanizma brisanja povijesnih uspomena i nacionalne samosvesti. Nakon nje vjerojatno dolazi na red

i Alojzije Stepinac, koji je također osjetio *bilo vlastitog naroda*. A odmah nakon ovog zahtjeva za brisanjem, slijedio je, da ne bi bilo nikakve iluzije o humanizmu i ljudskim pravima, prijedlog da se na pročeljima ulica ispišu imena Milke Planinc i Anke Berus i to kao, vjerojatno, uvod u povratak Maršala! Ako bismo išli Golstein-Klasić-Jakovinovom logikom, samo iz druge perspektive, trebalo bi iz povijesti izbrisati imena simpatizera nekih drugih ličnosti, pokreta i režima, primjerice, Ive Andrića koji je potpisao pristupnicu Trojnom paktu, Miroslava Krleže koji je volio Tita, Ivana Meštrovića koji je bio dvorski kipar ili Rade Šerbedžije koji je stao na stranu Miloševićeva agresorskog režima. Kamo bi nas sve to odvelo?

Brenini obožavatelji

Slijedeća vijest dana glasi kako su sve oči u Zagrebu bile uprte u pozornicu *GK Kerempuh*, gdje se izvodila predstava *Lepa Brena projekt*. I zaista je to projekt. Fenomen Brene kao naširoko popularne pjevačice je u drugom planu. Riječ je, kako stoji u samoj najavi predstave, *o tragičnom raspadu bivše zemlje i nesretnoj sudbini svih njezinih građana*. Sve to kroz ženu koja je bila *simbol Jugoslavije*. O Breni sam kao (unitarnom) simbolu Jugoslavije pisao još osamdesetih godina. Tko bi rekao da će o istom pisati četrdesetak godina poslije? Sad bismo, naravno, u težnji novog zblizavanja svi trebali plakati nad tim tragičnim raspadom i nesretnim sudbinama u koje su nas, je li, uvalila nacionalistička vodstva svih republika. Političkom značaju predstave u nekadašnjem *Jazavcu* doprinijela je nazočnost turbo-folk političara Stjepana Mesića i Budimia Lončara kao i niza estradnih zvijezda poput Tarika Filipovića ili Maje Šuput. A među gledateljima su se (valjda po zadatku) našli glasnogovornik te predstojnik Ureda predsjednika Republike. Obožavateljica je Fahreti Jahić Živojinović nasred ulice pala u zagrljav, a kamere spremno zabilježile.

U Puli je gradonačelnik Filip Zoričić uskratio (nije ništa zabranio kao što se piše) gradsku dvoranu za jedan izraziti tzv. turbo-folk koncert koji nema veza s narodnom glazbom. To su, naime autorske kić pjesme koje komuniciraju s najnižim ukusima, s najnižim osjećajima, najnižom inteligencijom i pijanim stanjima. No odmah su Zoričiću organizatori te politički i glazbeni kritičari, koji i sami preziru ovu vrstu *umjetnosti*, prišli desničarstvo, rasizam i srbofobiju pokazujući zapravo vlastitu političku motivaciju.

Masovna je kultura najbolje sredstvo političke propagande, to je odavno poznato. Svi ti nastupi u nas praćeni su silnom reklamom. I hrvatski je turbo-folk tipa Severine Vučković rado praćen u Srbiji. I nije stvar samo o *cajkama*, nego i o onim nešto kultiviranjim oblicima. Čolić, Bregović, Balašević, Bajaga, et.cet. također su odlično sredstvo povezivanja kao i, uostalom, balkanske sportske lige i zato su svi oni naprsto glorificirani.

Smojina dica

Niz je kulturno-gastronomskih manifestacija ove godine posvećeno poznatom pokojnom novinaru Miljenku Smoju. Te kazališne predstave, izložbe fotografija, spomen soba i *Smojina maredna* s nezaobilaznim tripicama i bevandom. Grad Split se proglašio pokroviteljem *Godine Miljenka Smoje*. Puno je njegovih članaka itekako politički angažirano i to nesumnjivo na criti jugoslavenskog nacionalizma. Dio obične javnosti koji je naglo zaplјusnut *Smojinom veličinom*, sto godina nakon smrti, vjerojatno nije dovoljno upućen, ali je dovoljno zaboravan, a politički dio javnosti među novinarima, komentatorima, povjesničarima, itd. koristi Smoju kao instrument afirmacije vlastitih političkih pogleda i ideologije.

Miljenku Smoži je zasmetalo otkrivanje poslijeratnih zločina, podržavao je šovinističke mitinge u Srbiji i samog Slobodana Miloševića, bio je osjetljiv na hrvatski, albanski i slovenski nacionalizam, duboko je do kraja želio očuvanje socijalizma i Jugoslavije, sablažnjivalo ga je osamostaljenje Hrvatske, u pojavi HDZ-a i Tuđmana vido je obnovu NDH, prizivao je represiju u odnosu na demokratske promjene u onim godinama kada se lomila Jugoslavija i stvarala Hrvatska. Na to sve treba podsjetiti radi njegovih suvremenih trabanata i sljedbenika, radi uznapredovale i radikalizirane smojevštine danas, čiji su najistaknutiji pronositelji Viktor Ivančić, Boris Dežulović, Jurica Pavičić, Ante Tomić, Damir Pilić, Ivica Ivanišević... No, postoji i jedna bitna razlika. Smože je volio Jugoslaviju, oni mrze Hrvatsku!

Definiciju mržnje

Naivno bi bilo misliti kao će jugoslavenska ideja nestati nestankom Jugoslavije i odlaskom stare generacije. Starije generacije još imaju živo iskustvo te nemoguće tvorevine, a mlađe to nemaju, pa su one moguće žrtve manipulacija od strane agresivne, ideologizirane i fanatične manjine koja mlađim naraštajima nastoji zgaditi Hrvatsku i idealizirati Jugoslaviju. Sada smo tu, između nas i Balkana postoji relativno jasna granica, ali kad jednom i Srbija uđe u EU ta će granica nestati. Jedini pravi lijek je aktivnija državna politika koje, na žalost, nema.

Hrvatske su institucije tradicionalno u stanju kompleksa i straha da i same ne budu prozvane i osuđene. Matica hrvatska prosvjeduje protiv ideje o Milki Planinc, ali ne brani svog predsjednika. Crkva ne brani svog nadbiskupa. HDZ-ovi vodeći ljudi o svemu tome nemaju svoj stav, osim onog načelnog o *dva totalitarizma*. Ministarstvo kulture financira filmske falsifikate o izmišljenim logorima, Ministarstvo obrazovanja odobrava udžbenike u kojima se o *Oluji* govori kao o zločinu, o Tuđmanu kao diktatoru, o Titu kao velikoj i uglednoj svjetskoj ličnosti, o Bakariću i Račanu kao tvorcima demokracije, itd. HTV emitira serije u kojima se romantizira razdoblje bratstva i jedinstva, a izrujuje hrvatska povijest.

Vlada se RH pridružila nekim drugim zemljama usvojivši (neobvezujuću) Radnu definiciju antisemitizma kao, kaže se, vodič za identifikaciju, učenje o holokaustu i prevenciju. Prema toj definiciji određeno spominjanje Židova može se tumačiti kao mržnja. U to spada relativizacija holokausta (genocida), osporavanje nezavisnosti izraelske države, pripisivanje pojedinačnih zločina cijelom narodu i tome slično. Sve to i puno više imamo o Hrvatima i to u Hrvatskoj samoj pa možda ne bi naodmet bila i neka definicija protuhrvatstva kao vodič za identifikaciju, učenje i prevenciju.

OKVIR:

UGLEDNE HRVATE ZABORAVLJAJU, A HULJAMA SVIRAJU FANFARE

U zadnje se vrijeme kroz 'alternativne' medijske kanale po *blijutavom* političkom receptu iz devetnaestoga stoljeća promiče *novi ilirizam* koji tobože *otkriva* zajedničku drevnu etničku i političku povijest (post)jugoslavenskih *naroda i narodnosti* sve u cilju ponovnoga ujedinjavanja toga prostora po principu 'k'o nas bre, zavadi?'. Kad ćemo se napokon riješiti jugoslavenskih nebuloza koje samo koriste nikad do kraja poraženim velikosrpskim planovima četničke oligarhije u Beogradu?

To da se ovo o čemu govorite, bauk tog novog ilirizma, još i danas čini aktualnim u Hrvatskoj, stvar je koju su mogli očekivati oni koji nešto bolje od drugih razumiju raspolovljenost hrvatskoga nacionalnog bića na ono što se još u vrijeme Ljudevita Gaja nazivalo dvojbom između ilirizma i kroatizma. Svaki onaj koji poznaje hrvatsku političku i kulturnu povijest trebao bi znati nešto o slomu ilirizma koji je Gajevoj životnoj priči pridao tragičnu notu na dvorovima ruskim i srpskim. Ljudevit Gaj umro je, a i dobar dio života živio je osramoćen, ali kad je umro, hrvatsko nacionalno biće našlo je snage da ga u grob otprije kao čovjeka koji je imao značaj i stanovitu važnost u hrvatskoj povijesti. Govor nad otvorenim grobom nije mu držao neki akademik ili politički vođa, nego mudri, stari tada književnik Fran Kurelac, čovjek pomalo boem koji je smogao snage da na drugi svijet i onoga koji je svojoj zemlji napravio štetu otprije priznajući mu zasluge.

Mi danas živimo u vremenima kad sve više naših uglednih ljudi na drugi svijet odlaze osramoćeni i zaboravljeni, a hulje i ništarije otpraćaju se s fanfarama i političkim navodnim uglednicima koji im stražare uz odar. Jest, mi živimo i opasnosti nekoga novog ilirizma, ali taj je srećom smješten u rezervate nekih povlaštenih kolumnista, nekoliko podivljalih udrug. U samom središtu hrvatske duhovnosti sve je manje onih koje bi se moglo nagovoriti da povjeruju kako se svjetskost Hrvatske treba mjeriti na ušću Save u Dunav. Danas je geopolitička optika značajno izmijenjena, a rat protiv Ukrajine prokazuje domaće *Ilirce* i njihove fige u džepovima, naime njihovu spremnost da sutra, nakon što se sad navikavaju čkomiti o Putinu, preobuku u njegove odore i uzmu njegovu retoriku, njima vrlo blisku o denacifikaciji Hrvatske. Naravno, čini se da im je ta računica posve bez krčmara, a u Hrvatskoj i posve nemoguća. Sve će manje biti onih koji će ilirizam u 21. stoljeću tražiti po šumama i gorama svakoga svibnja i koji će zazivati 1941. godinu koja se ponavlja.

Hrvatski tjednik, 16. 3. 2023.

Napomena: Pogledajte tekst potpredsjednika Matice hrvatske dr. sc. Marija Jareba:
<https://www.matica.hr/vijenac/757/filip-lukas-pred-narodnim-sudom-34362/>

MARKO JURIĆ, DRGOVOLJAC.COM, 2023.

**HODAK: ‘PAZITE ŠTO GOVORITE! DA NE BISTE PROŠLI
KAO MARKO JURIĆ...’**

10/04/2023

Sretna smo država. Bez ozbiljnih problema. To nam potvrđuju i naše poučne i mudre poslovice.

Sva sublimirana mudrost naših naroda i narodnosti govori sve o nama. Ponos izbjija iz mene kad netko digne kažiprst, nakašlje se i pouči društvo: “Bolje je živjeti sto godina kao bogat, nego tjedan dana kao siromah...”. Tronut sam i ganut kad nas netko rezolutno uvjerava: “da je bolje biti bogat i zdrav nego siromašan i bolestan”. To su mudrosti koje ostaju trajno s nama, koje nas formiraju... Ima svijetlih primjera i u stranaca: “Tko ne jede rižu – ostaje gladan”, mislio je Ho-Chi Min. Zato je i dobio Nobelovu nagradu s Henryjem Kissingerom. Mudra je i ona kineska narodna poslovica: “Onaj tko postavlja pitanja je budala pet minuta, a onaj tko pitanja ne postavlja, ostaje budala zauvijek”.

Zašto me danas spopala ova provala “mudrosti” i to baš u uskrsno vrijeme? Naime, dva dana je imenovanje novog trenera Dinama medijski okupiralo Lijepu našu. “Biš-ća” Bišćan! Ma koja recesija, koje cijene, uskršnje košarice, svi samo divane o novom treneru. Nitko nije ostao “budala zauvijek” pa da nema svoje mišljenje o toj prevažnoj temi našeg nogometa. Svi se pitaju, svi se križaju, neki i s tri prsta... Ante Gugo, u stilu Milene Dravić “ah, taj fest pašću u nesvest”, razmišlja kakav je to čovjek Bišćan koji izjavljuje da mu je važnije biti trener Dinama nego selektor U-21 selekcije. Ante pruža punu podršku Anti Čačiću uz poznatu parolu “dabogda sve izgubio”. Čemu žurba? Đava odnija prišu. Bit će vremena za zaključke i procjene. Igor Bišćan je tvrd momak. Ako treba fizička snaga, ako pamet i uspješnost, on to sve ima. Nije kmečav, ne cvili. To što je iz Dinama prodan u Liverpool govori pozitivno o njemu kao igraču. Bio član ekipe kad je Liverpool osvojio Ligu prvaka. K'o trener je do sada bio čisti “projekt”.

Kao takav “projekt” uveo je kvartovsku ekipu Rudeša od prve u prvu ligu. U susjednoj (nesvrstanoj) Sloveniji osvojio je kup i prvenstvo, a u (europski svrstanoj) Hrvatskoj s Rijekom kup i drugo mjesto u ligi. S mladom U-21 selekcijom, koja će uskoro morati promijeniti ime, plasirao se na Europsko prvenstvo... Po vječnim hrvatskim kritičarima, uz sve što je do sada postigao, Bišćan bi trebao pričekati bar još 10-20 godina da postupno napreduje i tada bi po njima možda zaslужio da preuzme Dinamo. Međutim, on ide “grlo u jagode”. A njegova dojučerašnja selekcija U-21 morat će, nakon izmjene Prekršajnog

zakona, promijeniti ime – selekcija YU-21. Drugovi, zar smo se za to borili od 1941. do kolovoza 1995. g?

Dok ovo pišem, **Livaja** je već zabio. Čestitke! Jedan čovjek – momčad!!

Sve je išarano NDH-zijom

Pred nama je uzbudljiv kraj borbe sjevera i juga. U Američkom građanskom ratu od 1861-1865. g. pobjedio je sjever. Kad se napokon klupko rasprede u HNL-u, a strasti slegnu, dočekat će nas novi novelirani Prekršajni zakon. Samo dobro situirani Hrvateki moći će sebi priuštiti pozdrav ZDS. Reda mora biti. Gdje se god okreneš sve trešti od ZDS-a, sve je išarano NDH-zijom. Diljem zemlje rasprodane su dvorane i Arena u kojima odzvanaju "Evo zore, evo dana", slavi se Jurua i Bobana, a Thompson i njegove "Čavogla ve" krešte u Pulskoj areni... Nije problem crvena zvijezda i kokarde već je problem znakovlje HOS-a, legendarne postrojbe pobjedničke Hrvatske vojske. Za pozdrav ZDS kao sastavni dio Thompsonovih "Čavoglava" postoji pravomočna presuda Visokog prekršajnog suda o njenoj zakonskoj i društvenoj opravdanosti, jer je dio ratnog pozdrava jedinica HOS-a. Ma sad sam pretjerao... Izvinjavam vam se, drugovi! Skoro sam zaboravio da je Domovinski rat bio u biti "antifašistički rat" protiv svih koji su narušavali "bratstvo i jedinstvo" naših naroda itd. itd... Itako moji Hrvateki, od ratnih pobjednika završiš kao "sakupljači perja". Vikni ZDS i pripremi 5000 'evra'. Tko može, tko voli, nek' izvoli!

Ravnoteža se nametnula sama od sebe. Ulice čekaju Milku Planinc, a Tuđmana se više ni ne spominje, osim na saborima HDZ-a. Koga boli glava za Franju Tuđmana i što je on govorio...

Ovako je sve počelo. Pećinski čovjek pita svoju ženu: "Hoćemo li voditi ljubav?". "Ne!", odbrusi ona. "Zašto ne?", pita zbunjeno čovjek. "Nemam volje!", procijedi žena. Pećinski čovjek je udari toljagom po glavi pa je opet upita: "No, hoćemo li sada voditi ljubav?". "Ne!", povika žena. "Zašto sad ne?", pita čovjek. "Boli me glava!", zaključi žena. Ako ćemo ovaj vic pogledati u malo širem kontekstu zaključak bi glasio: Hrvatsku nikada ne boli glava!

Lov na Trumpa

Bolje se zamjeriti fašistima, ljudožderima i mafiji nego liberalima. Počeli su lov na Trumpa. Velika i mala porota, otisci prstiju, policija na ulicama New Yorka... Liberalna i slobodarski SAD je došao, kartaški rečeno, na štih. Trumpov krimen je zaista neoprostiv. Zamislite, imao je "odnos" s prostitutkom i platio joj navodno da šuti o tome u medijima. Liberalna Amerika je zgrožena. Nema više heroja. Zadnji je bio Bill Clinton i romantična ljubav zvana Monica Lewinsky. Popularno nazvana "pušačka priča" iz Bijele kuće. Tada je nacija bila ponosna na svog Billa. I to s pravom! Kao i na Johna F. Kennedyja i Marilyn Monroe. Za sve njih platit će sada žilavi republikanac Donald Trump. On nije pastoralni demokrat nego vulgarni republikanac. No potez vrlih demokrata postao je kontra produktivan. Ovim nervoznim činom i povlačenjem Trumpa po sudovima, on je po anketama utrostručio svoju prednost u odnosu na senatora DeSantisa, svog protukandidata za Bijelu kuću. Trump k'o Trump, sruše ga na pod, a on s poda uzvraća udarce.

Prisjetih se knjige Roberta Torrea, zagrebačkog psihijatra: "Ima li života prije smrti?". Nakon uvođenja eura i ovih poskupljenja odgovor je jasan.

Do novih izbora još će dosta Save proteći uzvodno, ali se polako pozicioniraju "naši i njihovi". Goranka Jureško osvijetlila je u Jutarnjem "njihove": "Vječiti politički talenti kreću u izbornu zbunjivanje, prodajući nepostojeće vrline i krijući mane!". To je u načelu točno, ali u furioznom finišu naša je Goranka izdvojila svoje "favorite" – šibensko-

kninskog župana Marka Jelića i "vječnog političkog talenta" Damira Vandelića. Ovaj zadnji joj "ide na živce". Posprdo ga zove "Ja" jer svaku rečenicu počinje s "Ja". Možda se razočarala i ide joj na živac jer je pomislila da to "JA" znači Jugoslavenska Armija, a ne da je to samoreklama. "Ja pošten, domoljuban, dobar, pametan...". Goranka se prisjeća kad je Vandelić, kao šef Fonda za obnovu Zagreba, prošao po modelu "kako došo – tako o's'o". Dakle, Vandelić nikada u životu nisam ni vido uživo niti sam o njemu pisao. Znam samo da je bio dragovoljac Domovinskog rata, da je bio zarobljen i da su ga "naše manjine" u kninskom zatvoru debelo mlatile i mučile. I to je sve.

S takvom biografijom Vandelić ide Goranki i Jutarnjem "na živce". A Goranki i njenoj 6. Ličkoj puno toga ide na živce. Puno toga i ne ide. Recimo, veseli ih što će Milka Planinc dobiti ulicu ili park, što će se vratiti trg osobi koja je 1972. g. bubnula da će Sava prije poteći uzvodno nego li će Hrvatska postati država. I dobro je Goranka zaključila: "Tko preživi 2024. pričat će". Koliko je samo takvih koji su bili u ratu, zarobljeni i mučeni, a sada su na margini društva jer idu ljevičarima na "živac"?! A Vandelić bi mogao dobro proći na idućim izborima pod uvjetom da ne prizna na kojoj se strani borio.

Na redu je akcija EU-tužiteljstva. Nova uhićenja u Rijeci i Međimurju zbog zloupotrebe novca iz EU-a. Jedan od osumnjičenih se pokajao zbog krađe nekih 500.000 eura koji mu se stavljuju na teret. Javljuju se i drugi građani koji bi se rado pokajali i za puno manji iznos.

Nezgodna vijest za razvoj turizma. Uz ceste prema moru nema WC-kabina, ali zato u svakom grmu čući mina.

Ante Tomić podsjeća na Chucka Norrise. Mlati sve oko sebe. Navodno se sprema preskočiti Dunav po dužini. Čim ponovno dođe u Beograd. S visine od skoro dva metra lansirao je sjajnu analizu koja glasi: "Poremećenim osobama je poziv svećenika odličan izbor. Što god napravili, biskupi i katolička štampa naći će neku lijepu riječ za njih". Naravno, "poremećeni" su samo katolički svećenici. "Sveštena lica" i "popovi" su senzibilni i puni brige za ono što se na Dinari sjaji. Pridružio se našem Anti i Zoran Šprajc. To su likovi koji cijene papu Franju, ali katolicizam i njegovo svećenstvo ne podnose. Tko je tu poremećen, veliko je pitanje. Na njega postoje različiti odgovori još od vremena Jakova Blaževića i suđenja Stepincu. Da bi Stepinac mogao biti proglašen svecem, mora mu se pripisati barem jedno čudo. Recimo, da mu Srbi, Židovi i svi drugi kojima je pomagao u doba rata, ljudski zahvale. No takva se čuda se u praksi rijetko događaju. Uglavnom, hajka na hrvatske svećenike temelji se na lovačkim pričama...

Proteste oko Đakova protiv katoličkih svećenika nadzire i konjički policijski odred pod gesлом: "I mi konje za frku imamo".

Jurić je, za razliku od Tomića i Šprajca, zapamtio izvještaj SOA-e

Zanimljivi pravosudni triler u Zagrebu doživio je novinar **Marko Jurić**. Davno je Sigurnosno-obavještajna agencije izašla u javnost s priopćenjem u kojem se upozorava na snažan porast četništva u Lijepoj našoj. Marko Jurić je, za razliku od Tomića i Šprajca, to pročitao i zapamtio. U jednoj emisiji je i obradio tu temu na način koji je zgrozio liberalno orijunašku-medijušku falangu. Aludirajući na pjevanje pjesama o četničkom popu **Đujiću** od strane našeg dragog **Porfirija**, Marko Jurić je "popušio" deset mjeseci uvjetne kazne zatvora zbog "govora mržnje". Govor "ljubavi", koji nam šalju Šprajc i Ante Tomić, Marko Jurić tek treba savladati i primijeniti u praksi. Kako bi lijepo i sugestivno i s puno ljubavi rekao naš Zoran: "Gospodo svećenici, biskupi, nadbiskupi... "jeb**e svoje žene i svoje kolege, je**te sami sebe... ". Stari strahovi, stare mržnje i svemoćna SPC. U Hrvatskoj svoje crkve imaju budisti, scijentolozi, ali nema šanse da hrvatski poltroni dozvole

Hrvatsku pravoslavnu crkvu. Jok! Ministarstvo uprave i pravosuđa ne priznaje odluku Visokog upravnog suda po kojoj hrvatski pravoslavci imaju pravo registrirati HPC. Još pred sto godina postojala je Hrvatska pravoslavna crkva, a danas ne smije. Ali tada nije bilo našeg Pupija... Bravo Pupi! Davno si već trebao biti proglašen za Hrvata godine. Sjećam se svojedobno nagrađenog filma **Vinka Brešana** "Svjedoci", koji je nagrađen u Puli i kojim su bili oduševljeni **Jurica Pavičić**, Ante Tomić, **Vedrana Rudan**... Tema je bila ubojstvo jedne srpske obitelji u Osijeku za vrijeme Domovinskog rata. Film je odmah, nakon pobjede u Puli, dobio pozive da sudjeluje na brojnim festivalima u inozemstvu. U Valjevu, Čačku, Gornjem Milanovcu, Zaječaru, Aranđelovcu, Nišu, Aleksincu, Pančevu, Zemunu, Kragujevcu, Prokuplju... "Zainteresovana" su bila i druga belosvetska mesta. Koliko je hrvatskih obitelji ubijeno u Domovinskom ratu i koliko je filmova snimljeno o tome? NI jedan!!! Što se filmske umjetnosti tiče, tu su naše komšije sto svjetlosnih godina ispred nas. Sjetite se samo sjajnog Šijanovog filma "Tko to tamo peva...". Vukovar je naš "Alamo", ali tko će ga snimiti. Brešan? Pa da prođe kao Marko Jurič...

Najavljen poskupljenje vode daje naslutiti da ćemo u opće siromaštvo ući i vodenim putem.

No da sve ne bi bilo tako crno i zeznuto, došao je najveći kršćanski blagdan Uskrs. Iako nas vrijeme baš ne služi, nadam se da ćete ga proslaviti kao da kod nas nema inflacije cijena. Neka vam je svima blagoslovлен i radostan Uskrs!

Zvonimir Hodak/direktно.hr

<https://kamenjar.com/hodak-pazite-sto-gоворите-да-не-бисте-просли-као-marko-juric/>

HODAK: 'DRUGOVI LJEVIČARI I JUGOFILI, SVI U LJEKARNE...'

17/04/2023

U Hrvatskoj nema ništa novog ni neočekivanog. I dok se po cijeloj Europi valjaju kolone nezadovoljnih građana zbog inflacije, traže veće plaće, bolje uvjete života, Hrvateki su proslavili Uskrs i sad su blaženi i sretni... Zlobnici bi rekli da su im kognitivne sposobnosti na razini slonova, a manipulativne na razini mikroba.

Izmjenama Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira vraća nam se već davno prežaljena "Juga". Ako smo do sada samo čekali Godota, sad smo ga napokon dočekali. Zakone o prometu na cestama i zakone prekršajima protiv javnog reda i mira u demokratskim zemljama izrađuju i predlažu parlamentima ministarstva pravosuđa. U samoupravnoj Hrvatskoj njih priprema i piše policija. K'o da zakon o zlouporabi droga pripremaju ovisnici.

Ovisnici o jugo-mentalitetu napisali su upravo novi Zakon o izmjenama i dopunama zakona o prekršajima... Nisu ga pisali perom već pendrekom. E, neka sad drug Skejo prvo proda kuću pa neka se onda dere ZDS. Dosta je fašizma u Lijepoj našoj. Ostaje nam ipak još ponešto iz prošlih vremena. Npr.: komunizam!

Naime, ostaje nekažnjeno vikati "Smrt fašizmu, sloboda narodu", isticati petokraku... Neće drugovi više "piti" jeftine izgovore kako je riječ o pokliču HOS-u i Hosovaca koji su – k'o bajagi – ginuli u Domovinskom ratu s tim pozdravom na usnama. Rat je gotov i sad je na redu mir i ljubav, suživot, pastoral. Umjesto "ratno huškačke" parole ZDS, vrijeme je za parole pune brige za malog samoupravnog čovjeka. Recimo "smrt fašizmu, sloboda narodu". Za tu humanu i poticajnu parolu ne trebaš iskrčati četiri tisuće eura. Petokraku možeš izvjesiti i na krov nebodera. Ako si u novčanoj frci, možeš čak i zaraditi. Recimo, otkriješ neke preživjele faštice, javiš Šprajcu, Latinu, Goldsteinu, Klasiću ili nekom od promicatelja Izmjene zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira. Naravno, s oduševljenjem i u klizećem startu čekaju te izmjene i Puhovski, Katarina Peović, Mirela Ahmetović, Anka Taritaš, 6.lička Večernjaka i Jutarnjeg, Tomić, Pavičić, Pilsel, Rudanica....

Zato "triba požuriti". Triba ove koji su se borili protiv "Smrt fašizmu..." ušutkati. Nije ni čudo što ih onda sve više svakodnevno odlazi. Nešto godine, nešto suicid, nešto nebriga... Nema više pozdrava čiji sadržaj "izražava i potiče mržnju" i širenje lažnih vijesti. Od sada možete vikati samo "smrt fašizmu..." i nositi petokraku na kapi, kući, možda i sutra na odori. Fala Bogu, ono što nas je opterećivalo sve ove godine je sada napokon za nama. Sad bar znamo za što smo se borili. Danas se bore Ukrajinci uz poklič: "Slava Ukrajini". Možda, kad jednom pob jede, i kod njih ukinu taj poklič je datira iz vremena Drugog svjetskog rata. Možda tada oni pređu na ZDS!

Pupi i jugofili napokon su dobili "treću Hrvatsku". To i nije tako loše ako se još sjećamo da su do nedavno željeli trećinu Hrvatske!

Šmrkavi tikovi ili nemoćni sklekovi?

Sukob dva politička brda pretvara se u derbi s neizvjesnim ishodom. Tko će dobiti tri boda? Šmrkavi tikovi ili nemoćni sklekovi? Direkt udarac se još čeka. Očito se metaforama može puno toga izreći. Sjećam se jedne sjajne američke karikature. Kartaški stol, četvorica

kartaju, ali jedan je bez oka s crnim povezom. Jedan kartaš ustaje i kaže: "Gospodo, jedan od nas čitavo vrijeme vara. Ne želim nikoga sumnjičiti, ali ako nastavi varati, izbiti će mu i drugo oko". Bojim se da je kod nas na ova dva brda na sceni dogma o dvojici ljudi i njihovojo navodnoj nepogrešivosti. Još je puno utakmica ostalo do kraja "prvenstva". Treba biti strpljiv i znati čekati. Njihov "dijalog" je vid demokracije. Uskoro će izbori, a s izborima dolazi i istina o pobjedniku ovog maratonskog dijaloškog dvoboja.

Oscar Wilde je napisao: "Ne ginu ljudi samo radi istine. Puno ih je stradalo i zbog laži". Novost iz Zagrebačke nadbiskupije. Apostolska nuncijatura u Hrvatskoj objavila je da je papa Franjo prihvatio odlazak nadbiskupa Josipa Bozanića kojeg će odmah naslijediti dosadašnji nadbiskup koadjutor Dražen Kutleša. Hrvatska je izrazito katolička zemlja. Negdje oko 86 posto je katolika. Barem se tako izjašnjavaju. Možda je netko o toj brojci mogao izvjestiti i papu Franju. Ili o činjenici da se je taj broj pokušao umjetno promijeniti "lukavo" formuliranim upitnicima na zadnjem popisu stanovništva. I uspjeli su! Čak 630.000 katolika je nestalo... Gdje? Operacija uspjela, a pacijent (ni)je umro! Bozanić je zanimljivom izjavom dao do znanja da je nadu zamijenila slutnja. "Odlazim zbog narušenog zdravlja i novih okolnosti u hrvatskoj Crkvi". Opstali smo stoljećima zahvaljujući prvenstveno Katoličkoj crkvi pa se nadam da nas ni ove "nove okolnosti" neće pokolebiti. Životopis novog zagrebačkog nadbiskupa Kutleše je impozantan. Zato novom nadbiskupu želim sreću, Božji blagoslov i svako dobro.

Hrvati su Božji narod koji može odoljeti svemu – osim iskušenju.

Kratka i poučna informacija. Autori hrvatskog udžbenika povijesti za osme razrede "Vremeplov" Tomislav Bogdanović, Miljenko Hajdarović i Domagoj Švigr otkrili su toplu vodu. Svi znaju da je na tzv. "Krvavi Uskrs" na Plitvicama poginuo Josip Jović... Međutim, tek zahvaljujući ovoj trojici vrsnih "istoričara", doznajemo da je uz Jovića taj dan poginuo i izvjesni Rajko Vukadinović. Kako se nesretni Rajko našao tamo gdje su "dejstvovale" ustaše, o tome naši istoričari znaju malo ili još manje. Rajko je mesar iz moje "opštine" Korenica koji se svim srcem pridružio okupatorima i tako ušao u "istoriju". Zahvaljujem zato "Profilu Klett" na informaciji. Nije mi ni na kraj pameti da pomislim "kleti". Pisati udžbenike za povijest je na neki način Sizifov posao. Pitanje je samo je li Sizif zbog težine posla imao beneficirani radni staž?

Pita Crnogorac ženu: "Koliko je sati?" "Za deset minuta deset!", odgovori žena. "Budalo, ne pitam te koliko će biti u deset sati nego koliko je sad sati?", ljutito će mužpuž.

Zastupnica Sandra Benčić govori u Hrvatskom saboru nepropisnom brzinom, ali je štit zastupnički imunitet.

Katolici slave Bijeli Uskrs i svetkovinu Božje milosrđa, pravoslavni Uskrs. Patrijarh Kiril drži misu dok Putin pobožno sluša. Kiril moli da se svi ljudi ujedine. Valjda ne da svi budu Rusi kao što su nekada bili u SSSR-u. U Rusiji se danas moli za mir i ljubav. Plemenito! A što je s ubijenima na bojištima Ukrajine i milijunima raseljenih kojima su ruski "antifašisti" razorili domove. Nije li to farizejstvo? Mi smo tome svjedočili 1991-95. U borbi za mir ruši i ubijaj. Ono kao djevica po horoskopu, a okolo se kurvaš.

Što smo dalje od fašizma to je sve više antifašista (tj. onih koji su se, po Churchillu, nakon rata pretvorili u fašiste). Treba imati zdravi želudac i provariti ono što pišu Siniša Vuković iz Pupovčevih Novosti, Sandro Pogutz iz Slobodanke ili notorni Drago Pilsel... Meni su zgodni naši Hrvateki. Oni najviše vole izraz "kaj je, je...". Čitam intervju meteorologa Zorana Vakule: "Moji su Hrvati, ali ništa ekstremno. Kad smo odlazili u JNA, slavilo se. Bila je hrvatska zastava, pjevalo se 'Ustani bane', a moj tata je došao i rekao: 'Veselite se, pijte, ali što tiše, da ne bi bilo problema'". Tipičan citat iz doba komunističkog režima

kojem nije potreban komentar. Da su Hrvati u jesen 1991.g potihom pjevali ‘Ustani bane’, imali bismo danas “srpski svet” od Virovitice preko Karlobaga do Zadra.

Sjetimo se Vuka Draškovića

Kod nas ima antifašista na svakom uglu. Fašiste” možeš nabrojat’ na prste, i to čovjeka bez ruku. Pa ipak, iz dana u dan podsjećaju nas na ustaške zločine najrazličitiji likovi iz našeg javnog života. Ironično.

Ako se danas problematiziraju riječi Marka Jurića onda se treba prisjetiti riječi Vuka Draškovića, bivšeg srpskog ministra vanjskih poslova. Nemam pri ruci originalni citat, ali otprilike je rekao da je mir bio samo onih pet stotina godina kada je Turčin držao srpsko zlo u ropstvu da miruje. A onda je Srbiju krenulo. Nakon Cerske bitke u kolovozu 1914.g. kad je Srbija pobijedila austrougarske snage kod planine Cer, samo porazi... I onda se od nekud pojavi hrvatski novinar sa slovenskim prezimenom Marko Jurić i “mučki” prozove srpskog patrijarha koji pjeva četničke pjesme. I digoše se na svoje rahitične antifašističke noge Siniša Vuković i Dragec Pilsel te sva ostala lijeva medijska falanga. Rezultat je novelirani Zakon o prekršajima protiv javnog reda i mira. Gotovo je s govorom mržnje. To si od sad mogu priuštiti samo dobro situirani desničari. HOS-ovci su pomalo ponosni. Indeks vrijednosti njihovog ratnog pokliča skočio je na antifašističkoj burzi do neba. Neba, na kojem se poginuli članovi HOS-a križaju – od čuda.

Antife ti cijeli život sole pamet, a ti umireš od šećera.

Ne znam što je sve obuhvaćeno izmjenama i dopunama Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira. Što je s jednospolnim moliteljima koji kleče po trgovima. Već dulje vrijeme ti tipovi provociraju naše antife. Sumnjivi su jer mole u tišini, ne kradu, ne drogiraju se, ne može ih se lako javno diskreditirati. Možda najbolje pretvoriti javno klečanje i moljenje u prekršaj i opaliti im bar dvije-tri tisuće eurića kaznu. Pa nek’ onda mole u crkvama. Predlažem našim strogim čuvarima javnog reda i mira da proglose prekršajem vrijednim bar 2-3000 eurića i svako javno iznošenje kritike protiv vlasti jer od kuda toliko kritičara kad su svi statistički pokazatelji pozitivni. Ako to građani ne vide u svojim svakodnevним kupnjama i troškovima, to gore po njih. Treba ih udariti po džepu, pa će progledati... *Djevojka, stara 23 godine, ostavila je Mick Jaggera starog 77 godina zbog Clint Eastwooda koji ima 90 godina. Tvrdi da je Mick previše balava za nju. Zamislite njenu sreću kad bi upoznala Jožu Manolića. Nešto razmišljam da se možda i ja javim...*

U procesu poboljšanja odnosa sa Srbijom započela je prva “prijateljska ofenziva”. Stoga je Jakov Sedlar započeo raditi na filmu “Ni oprostiti ni zaboraviti”. Film o hrvatskim zatočenicima srpskih konc-logora. Tijekom 1991. i 1992. više od 30.000 Hrvata i Hrvatica bilo je zatočeno u srpskim logorima. Među njima je bilo više od 500 djece. Dok “naši” ljevičarski filmaši, potpomognuti sredstvima naše vrle Ministrike kulture, snimaju filmove o kozaračkoj djeci, o djeci iz Vukovara i onoj iz srpskih konc-logora vlađa muk... Premlaćivani, mučeni, psihički ponižavani, ali od strane službene RH potpuno zaboravljeni. No hvala Bogu da imamo Jakova Sedlara. Gdje su miljenici naše ministrike kulture? Kolikima Jakov Sedlar svojim “skalpel” filmovima diže tlak? A politička i socijalna perspektiva ukazuje na to da tlak i dalje s pravom nosi naziv “tih ubojica”. Zato, drugovi ljevičari i jugofili, prije premijere Sedlarova filma svi u ljekarne...

Temeljem dogovora predsjednika i premijera hrvatske obavještajne službe reduciraju se na dvije, onu vojnu i onu civilnu pod zajedničkim imenom “rekla-kazala”.

Pita me čitatelj iz Zadra: "Što kad u ulici Nikole Tesle nestane struje? ". Sam daje odgovor: "Srpska posla". Moje pitanje njemu: "Jeste li ste upoznali ateista koji se zove Bogoljub? Ja jesam. Imao sam čak i osuđenika koji se zvao Slobodan".

Zvonimir Hodak/direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-drugovi-ljevicari-i-jugofili-svi-u-ljekarne/>

Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' / MARKO FRANIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

JEDVA SMO RASPUSTILI 'USTAŠOIDNE' TUĐMANOVE GARDIJSKE BRIGADE, A SAD BI KOLINDA NAŠU MLADEŽ OPET U VOJSKU, ZAŠTO?

06/04/2015

Tuđman je pao u nemilost židovskog, a time i svih drugih važnih lobija kad je napola u šali izrekao da mu "fala Bogu" žena nije ni Srpskinja ni Židovka, dok je Mesić stekao veliku naklonost istih lobija kad je izjavio da mu žena "fala Bogu" nije Hrvatica. Odbor za ljudska prava Europarlamenta ovih dana je odlučio izbaciti iz komisijinog prijedloga mogućnost da se teret dokazivanja prebací na obranu. Naglašeno je da se na temelju presumpcije nevinosti nikome neće moći predbaciti krivnja prije pravomoćne presude. O tome govori i čl. 28. Ustava RH. **Jednostavnije: ne dokazuje se nevinost, nego se isključivo dokazuje krivnja.** Sjetite se briljantnog pravnika Stipe Mesića koji je slao stručne poruke Vladimиру Zagorcu neka se vrati u RH te neka na sudu dokaže svoju nevinost. Dobro, dok je Stipe studirao pravo, još nije bilo afere "Index"... Intenciju Odbora za ljudska prava, da se na temelju tzv. presumpcije nevinosti nikome ne može predbacivati krivnju prije pravomoćne presude, prva je shvatila i podržala Ivanka Toma u Večernjaku. Ivanka se dugo druži i zato kuži pravo. Ogorčena je slučajem Glavaš i sva je u čudu zašto se suci ponekad zapitaju kako se osjećaju Glavaševe žrtve. Kaže premudra Toma: "A

suština je u tome da je Glavaš osuđen za strašne ratne zločine u kojima su žrtve bili civilni“. Ivanka se istesala kao novinarka u Jutarnjem pa se i dan-danaskodnje osjeća utjecaj ljevih senatora progresivnog novinarstva Davora Butkovića, Jelene Lovrić, Mladena Pleše i drugih boraca protiv deset godina mraka te stvaranja države Hrvatske.

Ajmo polako da Ivanka shvati: Glavaš je prvostupanjskom presudom osuđen na deset godina zatvora. Vrhovni sud Hrvatske je tu presudu za ratni zločin potvrdio, ali je djelomično usvojio Glavaševu žalbu na visinu kazne. Smanjio je kaznu s deset godina na osam godina zatvora. Rješavajući Glavaševu ustanvu tužbu, Ustavni je sud ukinuo drugostupanjsku odluku Vrhovnoga suda tako da danas postoji samo prvostupanjska presuda Županijskoga suda u Zagrebu. Ona od deset godina. A o tome i govori odluka Odbora za ljudska prava Europskog parlamenta. Dok nema pravomoćne presude, ne može se nikome predbacivati kazneno djelo. Ivanka misli da može. Pa ta će presuda i tako jednoga dana postati pravomoćna, a Glavaš je osuđen za strašne ratne zločine. Bez pravomoćne presude!!! Ivanka očio ne “šmeka“ Ustavni sud. Čudi se kako se sud upustio odlučivati o pitanjima koja nisu u nadležnosti Ustavnoga suda. To je, misli ona, ”preispitivanje dokaznog postupka i utvrđivanje činjenica u sudskom postupku.“ A što je sa “jednakošću oružja“ o kojem Ustavni sud itekako mora odlučivati, a što je vezano uz utvrđivanje pravno relevantnih činjenica. No, Ivanka je u nečemu u pravu. To je “hrvatski pravni specifikum“. Da Ustavni sud nije tako munjevito reagirao i nakon 4,5 godine ukinuo drugostupanjsku presudu Vrhovnoga suda, Glavaš bi 18. ožujka o.g., bio na uvjetnoj slobodi. Ne bi morao štrajkati glađu, a Toma bi ga “lege artis“ tj. po pravilima struke mogla prozivati za “strašne ratne zločine“. Stoga se ne veselite unaprijed ako vam “upali“ žalba ili tužba na višim sudskim instancama. **Iz Lex Glavaš je vidljivo da vas uspjeh može odvesti ravno u Remetinec.**

U načelu je Gradska uprava spremna jedan zagrebački trg nazvati Trgom žrtava komunizma, ali je skoro nemoguće pronaći tako ogroman prostor.

Naravno da nam nije potreban obvezni vojni rok. Jedva smo raspustili “ustašoidne“ Tuđmanove gardijske brigade, a sad bi Kolinda našu mladež opet u vojsku. Zašto? Ako nas, ne-daj-Bože napadne Vatikan, tu je NATO. Dobro kaže Boris Vlašić u Jutarnjem: “Vojni rok je uvijek gubitak vremena.“ Uvođenje vojnog roka, zna Boris, koštalo bi nas oko 500 milijuna kuna. Zna se da na kulturu dajemo godišnje oko 900 milijuna, a za šport oko 80 milijuna. Športaši nas samo sramote, a kultura promovira u svijetu. Kakve sjajne uspjehe, koji su nam osvjetlali obraz po svijetu, su postigli recimo Ante Tomić u Češkoj i Oli Frlić u Poljskoj. Oli je nedavno u Austriji imao krasnu predstavu koju su zavidni Austrijanci proglašili pornografijom. Zato procjenjujem da je onih Borisovih 500 milja bolje dati za kulturu. Ako dođe do iznenadne frke tu su Frlić, Dežulović, Mile Kekin, Ante Tomić, Jergović i gledatelji Žikine dinastije. Čak ni Adrea Zlatar ne bi morala “pogrješiti“ s osnivanjem bankomata u kulturnom ministarstvu. Međutim, bacati lov na vojsku, uz ovako miroljubljive susjede, notoma je glupost. Ne tako davno OEŠS nas je upozorio na “prespori povratak Srba...“ Valjda u odnosu na brzinu kojom su pobegli! Kad su nedavno Rusi i Srbi imali vojne vježbe uz samu hrvatsku granicu nitko se nije uzbudivao. Rade ih je navodno htio sve pozvati na Brijune da vide njegovu obiteljsku dramu. Ali se je odustalo zbog bojazni da ih više ne bi pustili natrag. Pa bi svi nazivi u Istri morali biti višejezični, na talijanskom, srpskom, ruskom, a negdje i na hrvatskom jeziku.

Onda se komšijama dogodio vojvoda Voja Šešelj. Uz miroljubiv i diplomatski riječnik, Voja bi tu i tamo zapalio pokolu hrvatsku zastavu. Više kao umjetnički performans. Bez zle namjere. Pa hrvatska zastava i služi kao inspiracija. Recimo u Rijeci. Vojvoda, mudar i vispren, dobro je pazio da ne zapali američku zastavu. Ameri su prijatelji. Ono

bombardovanje NATO-a je izuzetan ekces koji je već zaboravljen. USA-zastavu zapalili su svojevremeno Nemanja Šarović i Ratibor Trivunac pa su završili trenutno u apsani. A Vojo se zadovoljan i ponosan vratio kući. Stoga slučaj Šešelj pokazuje da u Srbiji imamo miroljubivog i lojalnog susjeda. Još da im izručimo ustašu Gotovinu da mu sude zbog genocida, odmah bi nam poklonili još jedan reprint predratnog Zenita kojeg će Vesni da donese lično ministar rada Vulin. Stoga zaboravite obvezni vojni rok. Nema veze ako i postoje indicije da bi nas komšije mogle ROKNUTI jednom u budućnosti.

Za vrijeme nedavne inauguracije Predsjednice Kolinde i dolaska premijera Vučića došlo je incidenta jer neprijatelji i prijatelji nikada ne miruju. Tako je Aleksandar Vučić sretno preživio atentat cvijećem kojim su ga srbofil i jugonostalgičari zasuli te skoro ugušili pa je, uz toliko cvijeća, skoro trebala i pokoja svijeća. Dokaz da se i poljubcem može ugušiti voljenog!

Slučaj Gorana Radmana očiti je dokaz da za lustraciju nikada nije kasno. Neki dan mi je u ured opet došla Karolina Vidović Krišto. Novinarka koja je unutar kuće *gmailom* upozorila na protuustavnost Etičkoga kodeksa HRT-a. Zbog toga je majka četvero djece dobila izvanredni otkaz i našla se na ulici. Sad mi je donijela Radmanovu tužbu kojom zahtjeva isplatu 30 000 kuna jer ga je uvrijedila kad je napisala da je u sukobu s demokratskim standardima jer je u vrijeme komunizma bio direktor odašnje TV-Zagreb. Radman je nedavno imao spor s hrvatskim publicistom i eseјistom Markom Franciškovićem. Taj je spor, na opće iznenađenje, dobio. Gospođa Vidivić-Krišto upozorila me je da je i njezin predmet dobila ista sudkinja koja je u sporu s Franciškovićem presudila u korist Radmana. Radmanov odvjetnik je bivši sudac Općinskog građanskog suda pred kojim se vodi postupak. Pokušao sam uvjeriti svoju klijenticu da se radi o čistom slučaju!!! Suci se određuju kompjuterski, po abecednom redu te skoro ne postoji mogućnosta da isti sudac opet dobije parnicu druga Radmana u tako kratkom vremenskom intervalu. "Ipak se upravo to sad dogodilo" uporno je tvrdila Karolina. "Dobro, recite kako vaša djeca, suprug, što kažete na sučaj Elizabete i Hloverke?" pokušao sam promijeniti temu. Vidovićka me šutke fiksira. Tipično za osobu koja svagdje oko sebe vidi teoriju zavjere.

Eto, da je drug Radman na vrijeme lustriran, ne bi jedna sutkinja u relativno kratkom roku slučajno dobila njegova dva predmeta. Možda je ovo ipak početak hrvatske lustracije. Lustracije od koje se komunjarama, udbašima, KOS-ovcima od stresa diže kosa na glavi. Ovih dana Makedoniju trese slučaj urednice jednog tjednika koja je službeno lustrirana jer je otkriveno da je navodno godinama surađivala sa tajnim službama. Ali Bože, gdje smo mi po demokratskim diskursima od tamo neke Makedonije, Poljske, Češke, Slovačke, Latvije, Litve i Njemačke. Naravno sve te zemlje nisu imale Gorana Radmana koji drakonski partijski kažnjava svoje suradnike za izjave, a za programske propuste ne mari. Radmana, koji mrtav hladan, Europskoj federaciji novinara piše kako "novinari HRT-a mogu istupati bez prethodne dozvole nadređenih". Nije Radman tako rigidan kako bi se to moglo zaključiti po otkazima novinarkama po sistemu "nevine bez zaštite". Dražen Rajković, bivši zamjenik glavnog urednika Globusa, visni ekonomist, iznio je nedavno zanimljiv podatak. Dražen tvrdi da je po njegovim izračunima Radman oštetio HRT za milijardu i sto milijuna kuna. Opa!

Zanima me hoće li ista sutkinja dobiti i ovaj predmet ako ipak jednom stigne do suda. Ili možda i neće biti nikakve reakcije Državnog odvjetništva?

Tuđman je pao u nemilost židovskog, a time i svih drugih važnih lobija kad je napola u šali izrekao da mu “fala Bogu” žena nije ni Srpskinja ni Židovka, dok je Mesić stekao veliku naklonost istih lobija kad je izjavio da mu žena “fala Bogu” nije Hrvatica.

Pred nekoliko tjedana jedna moja neakademska definicija čelavosti izazvala je pravu lavinu negativnih komentara. U stilu – što se ti javljaš. Pogledaj si glavu. Ista guzica i sl., komentari mojih dragih “žikista”. Prihvaćam da ogorčeni “žikisti” nisu ni čuli za autoironiju. Da nisu čitali što i kako autoironizira Vladimir Nabukov, Mark Twain, Kurt Vonnegut, David Sedaris, John Grisham i dr. Ali ne prihvaćam rezolutne zahtjeve nekih od njih da im izvolim objasniti što sam mislio. Neka se sami malo potrude. Za utjehu, ja ću još jednom ponoviti: mislio sam točno ono što sam i napisao. A je li to autoironija? Recimo da jest! Možda neuspjela!

Autor: Zvonimir Hodak

ŠTO ĆE SE DOGODITI AKO GRAD VUKOVAR NE POSTUPI PO KOMANDI ‘ČASNOG’ SUDA?

15/07/2019

“Dosta je bilo pukih obećanja Srbima u Vukovaru“ prenosi Večernjak od 13. srpnja. Vjerljivo zato što su suci Ustavnog suda savršeno svjesni kako taj sud nikada ne bi vidjeli da nema politike. Stoga su svjesno skrenuli svojom presudom u politički prostor. To je za svaku pohvalu jer napokon javno priznaju kako su duboko svjesni da su samo zahvaljujući politici i došli na Gornji grad (Ustavni sud).

Treba biti samo strpljiv pa će Selanec, Kušan, Abramović... u nekoj budućoj presudi tog Suda početi ozbiljno i dijalektički razmišljati i o jednoj blažoj varijanti SAO Krajine. Obećanja se moraju ispunjavati. Pitanje je samo tko je kome što obećao? Možda je Ustavni sud u ovom sastavu nekome doista nešto i obećao. Vukovarci sigurno nisu! Naime, Sud obvezuje Gradsko vijeće Vukovara da već u listopadu ove godine postupi u skladu s izmjenama Statuta i o tome mora obavijestiti Ustavni Sud. Evo nam još jedno parapolitičko tijelo koje prijeti Vukovarcima. Što će se dogoditi ako grad Vukovar u listopadu ne postupi po komandi “časnog“ Suda? Hoće li Sud po kazni zabraniti čirilicu u Vukovaru, a latinicu u Borovom selu? Cijeli život su nas učili o Sutjesci, Jajcu, Neretvi, Drvaru, a o bitkama za Vukovar, Dubrovnik, Zadar, Šibenik, Karlovac, Gospić podučava nas danas Ustavni sud RH kroz ovakve presude.

Gradonačelnik Vukovara Ivan Penava “reagovao je retrogradno“ i poručio kako se odluka Ustavnog suda neće poštivati sve dok se ne budu ispoštivala prava stradalnika Domovinskog rata. Naglasio je da su “temeljne vrijednosti Ustava RH pravo na život, ljudsko dostojanstvo i ljudsku slobodu“. Upravo su ta prava bila zgažena velikosrpskom agresijom na Vukovar. Sjetimo se samo masovnih ubojstva, mučenja, zatvaranja, silovanja, odvođenja u srpske koncentracijske logore više od 30.000 tisuća hrvatskih građana. Što je s njihovim ustavnim pravima, pravima silovanih žena, članova obitelji ubijenih, što je s “nestalima“?... Odlično je Penava poentirao ukazujući na ideološko sljepilo “časnog“ Suda i ustvrdio da su prvo na redu prava iz 1991. godine, a tek onda prava iz 2017. ili 2018.g. Kako to da Ustavni sud nije upozorio Vladu RH na dužnost da 30.000 robiča koji su bili zatočeni u srpskim logorima nakon pada Vukovara dobije satisfakciju? Onima koji su tamo mučeni, ubijani i premlaćivani mjesecima? To je bilateralni problem Vlada Hrvatske i Srbije, a ne pitanje privatnih tužbi logoraša pred srpskim sudovima. S obzirom na naglašavanje ljudskih sloboda u Ustavu RH, to je pravno relevantno pitanje za suce ovog Ustavnog suda?

Je li se ikada itko od sudaca tog Suda zapitao kako je moguće da oni koji su bili gospodari života i smrti na Ovčari, sajmištu i u bolnici danas rade u vukovarskoj policiji, gradskim službama i drugim javnim institucijama, a da ih nikada nitko nije pozvao na odgovornost za sva zlodjela koja su činili nad hrvatskim stanovnicima Vukovara? Je li im ikada pravno zasmetalo da žrtve svakodnevno susreću svoje nekažnjene silovatelje na ulici? Dobro, slažem se, to nije zgodna tema za suce našeg Ustavnog suda. Oni se bave samo pločama!

Ovaj Ustavni sud ne može izbjegći svoju sudbinu

Ipak, tema za njih je moj predmet koji je, naravno, ukinut. Notomi Saša Blagus je u Novom listu napisao za mog klijenta prof.dr.sc. Josipa Jurčevića da se radi o “notomom

manipulatoru i ideologu hrvatske inačice fašizma“. Ni manje ni više. Sudovi su sudili u korist Jurčevića. Ustavni sud smatra da sudovi za osudujuću presudu Blagusu moraju imati “iznimno ozbiljne razloge“. Zamislite da netko napiše za nekog od ovih sudaca Ustavnog suda da je manipulator i boljševik, koje bi se ljevičarsko kokodakanje dogodilo. Kako bi se zgranula big mama Anka Taritaš Mrak, što bi sve osvanulo u Večernjakovom Obzoru, što bi napisao Antonie Tomić, a Neno Stazić bi vjerojatno samo promrmljao: ”Jesam li vam ja rekao.. loše i šlampavo obavljen posao 1945. godine“.

Odbijena je i tužba Marka Franciskovića koji je osuđen platiti 30.000kn Goranu Radmanu jer ga je na YouTubeu nazvao suradnikom KOS-a. Sud smatra “da to nije bilo u kontekstu javne rasprave niti je dokazao istinitost“. Analogno tome “časni sud“ vjerojatno smatra da je naš Saša Blagus, nakon javne rasprave, dokazao da je prof. Jurčević “notorni manipulator“ fašistički ideolog. To je barem u ovakvoj Hrvatskoj lako dokazivo. Dovoljno je da to napišeš i pošalješ, recimo, Novom listu, a oni to objave bez rasprave. Javne... Ovaj Ustavni sud i da hoće ne može izbjegći svoju povjesno-političku sudbinu.

Baš sada kad je Dalija Orešković bolno kriknula: ”Kandidiram se, ne mogu sve ovo mirno gledati“, misleći valjda kako se sve lakše gleda s Pantovčaka, Ustavni sud dodaje lagani impuls njenoj kandidaturi i prihvata ustavnu tužbu Tomislava Karamarka. Svojedobno je odluka Dalijinog povjerenstva koštala Karamarka mjesta potpredsjednika Vlade. Tu su odluku potvrdili Upravni sud u Zagrebu i Visoki upravni sud. Onako usput rečeno, neki od sadašnjih sudaca Ustavnog suda bili su i nekadašnji suci upravnog suda koji su “nagazili“ Karamarka. Sad su sve te odluke odletjele u povijest i sve kreće od nule. Dalija je sa sjetom u očima izjavila da je zabijen zadnji čavao u lijes Povjerenstva za sukob interesa. Tko je zabio prvi čavao nije nam barem za sada otkrila.

Dobro kažu Arapi: “Ponekad nas sADBINA snade na cesti kojom smo išli da je izbjegnemo“

Dva su ”zgodna“ povjesna datuma – 10. travnja i 10. srpnja. Dana 10. travnja 1941. godine osvanula je crna i tamna endehazija, a dana 10. srpnja 1949. godine službeno je počeo raditi legendarni Goli otok. Dana 9. srpnja 1949.. godine, iz svih krajeva neprežaljene Juge bilo je dopremljeno na Goli otok oko 1200 političkih zatvorenika “naše zemlje ponosne“. ”Svečano“ otvaranje dogodilo se 10. srpnja 1949.. godine. Zlobni krkani kažu kako je na otvaranju pjevalo mješoviti zbor 6. ličke i 11. dalmatinske brigade uz dirigentsku palicu maestra Aleksandra Rankovića. ”Klasne neprijatelje“ navodno je dočekao veliki transparent dobrodošlice: ”Dobro došli!“ i ”Nikada s Golog ne o’šli!“. Neki i nisu ”o’šli“, a neki i danas evociraju slavne dane kad su energično i prkosno u odsudnim trenutcima Staljinu rekli – da!!!

Irinej nas podučava da su katolički svećenici u Jasenovcu pobili milijun Srba. Valerjanov memorandum SPC tvrdio je da su do kraja lipnja 1941. godine Hrvati pobili 100.000 Srba. Krajem srpnja taj je broj već bio narastao na 180.000 Srba, a krajem rujna bio je čak 350.000 tisuća. Sada se očekuje premijera filma o Diani Budisavljević s tezom da je u NDH ”zaklano“ 750.000 tisuća nevinih i razoružanih Srba. Usput se prikazuje i kako je Diana spasila od sigurne smrti 10.000 srpske djece. Još se jedino zna je li to onih 10.000 za koje je naš Pupi 1991.. godine tvrdio da ih je Tuđman prekrstio. Naravno, kada se laže onda neka to bude i masno. Dok istina navuče gaće, laž obide pola zemaljske kugle.

Jednostavan uvid u popis stanovništva prije Drugog svjetskog rata i nakon ”oslobođenja“ otkriva tko je u tom ratu pretrpio veće gubitke. Treba uzeti u ruke sjajnu knjigu Stjepana Loze, ”Ideologija i propaganda velikosrpskog genocida nad Hrvatima“ pa na 736 stranica pročitati kako Lozo detaljno i dokumentirano piše o Koritskim jamama i svim jamama koje

su bile pripremljene Hrvatima. Velikosrpske snage dočekale su pripremljene kako vrijeme pada Kraljevine Jugoslavije tako i vrijeme pada komunizma 1989.. godine. Naoružane do zuba i uz snažnu propagandu SPC-a o genocidnosti Hrvata. Posljedice te industrije smrti nakon 1945. godine još danas se otkrivaju.

Ovih dana provodi se još jedno iskopavanje u dvorištima Učiteljske škole u Savskoj cesti u Zagrebu. Bojim se kako iskopavanja vjerovatno nikada neće ni prestati. Naravno, ništa ozbiljan ne očekuje da Goran Gerovac, Ante Tomić, Jurica Pavičić, Nenad Stazić, Boris Vlašić, Roby Bajruši, Branimir Pofuk i slični ikada uzmu Lozinu knjigu u ruke. No, ta knjiga ionako nije pisana za okamenjene jugo nostalgičare. To je knjiga za konačnu spoznaju prave istine o komunizmu i velikosrpskom genocidu nad Hrvatima. Stvarno je bilo vrijeme za takvo djelo.

Voltaire je jednom napisao: “Opasno je biti u pravu u stvarima u kojima su nadležne vlasti u krivu“

U Hrvatski sabor stiže veliko pojačanje Nenadu Staziću – Ivan Klarin, načelnik općine Tisno. Bit će vruće i “tisno“ na lijevoj strani sabornice. Klarin je inače “poznati“ ustavni stručnjak opće prakse. Začudo, usprkos toj ”stručnosti“ još nije postao sudac Ustavnog suda. Dobro bi došao ovom sadašnjem sastavu. Lani je taj ljevičar odbio zahtjev za ustupanjem općinskog prostora kako bi se održala prezentacija knjige akademika Josipa Pečarića jer je naš ”ustavni stručnjak“, analizirajući sadržaj knjige, ”naišao na teze koje nisu u skladu s preambulom Ustava RH“.

Knjiga se zvala “Thompson – pjesmom za Hrvatsku“. Već iz naslova Klarinu je s ustavnopravnog aspekta sve bilo jasno. Akademik Pečarić mu je na to odgovorio: “Nevjerojatno je da vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu – provodite li vi Memorandum SANU 2?“ Naš Ivan istaknuo se kao crvena muha u čaši mljeka i po reakciji na pojavu prijetnje smrću biskupu Košiću, ustvrdivši da biskup Košić “namjerno iritira hrvatsku javnost“. Tu je naš Ivan u pravu. Sve koji “namjerno“ iritiraju hrvatsku javnost treba ubiti. To su metode ljevičarskih demokrata, a što se tiče hrvatske javnosti, ona će prije ili kasnije doznati da je bila iritirana.

Jedan moj klijent, Ante Kulušić, tužio je našeg ustavnog “stručnjaka“ za kazneno djelo klevete prije nekoliko godina. Međutim, Klarin do sada nije video suda. Najprije je zatražio promjenu mjesne nadležnosti pa je predmet po načelu ekonomičnosti preseljen u Šibenik. Do sada se “hrabri“ načelnik nije pojavio ni na jednom od brojnih ročišta. Tek tada je sud napokon donio odluku da ga se na sljedeće privede putem policije. E, sad se u Ivanu probudio duh budućeg suca Ustavnog suda pa je u roku odmah aktivirao svoj saborski mandat tako da će ga ubuduće zaštiti od privođenja imunitet saborskog zastupnika. I tako će naš Klarin pobjeći kako od odgovornosti po privatnoj kaznenoj tužbi Ante Kulušića, tako i od 87 prijava raznim inspekcijama koje su protiv njega podnesene zbog njegove obiteljske tvrtke, kojoj je, osim turističko-ugostiteljske, jedna od djelatnosti bila i pogrebna oprema. Ali za druge, ne za Ivana. Očito će još dugo Općinski sud u Šibeniku čekati na Ivana, vjerovatno do zastare. Za Ivana Klarina stvarno ima života prije smrti. I njegove i biskupa Vlade Košića.

Kao što je rekao Mahartma Gandhi: “Oko za oko i na kraju će cijeli svijet biti slijep“
Naišao sam u ”Dnevno hr.“ na zgodnu vijest. Nakon skoro trideset godina Varaždinske Toplice su preimenovale Ulicu maršala Tita u ulicu Franje Tuđmana. Brzi su naši Zagorci. Ljudi se uvijek pomalo pitaju kako to da u Hrvatskom zagorju nema rata. Stari desničarski

cinik prof. Žukina, moj teniski partner, lakonski odgovara: "Zato jer tamo nema ni Srba ni Hrvata". Osim Maršalove ulice "nastradala" je i Ulica 32. divizije JNA koja je preimenovana u Ulicu 104. Brigade Hrvatske vojske, Ulica Martina Pušteka, prvoborca, po novom je Ulica grada Vukovara. Naravno, sve to može samo ako to Ustavni sud ne poništi. Trg slobode zvat će se Trg svetog Martina. Gradonačelnica Varaždinskih Toplica Dragica Ratković iz HSLS-a još je pred dvije godine izjavila da ima hitnijih stvari od preimenovanja ulica. Protiv promjena naziva ulica bili su vijećnici Reformista koji smatraju da bi bilo bolje graditi djeće vrtice. Jaka reforma! Skoro revolucionarna. I tako su naši Zagorci skromno i u tišini, u primjerenoj brzini od 30 godina, zamjenili maršala generalom.

Abraham Lincoln je jednom rekao: "Skromnost bi morala biti vrlina onih koji nemaju drugih vrlina". Makar se s njim ne slažem, dobro zvući!

Mnoštvo predsjedničkih kandidata i medijski dinosaurusi

Svaki dan jedan novi predsjednički kandidat ili kandidatkinja. Uz ove etablirane i one neočekivane svoju progresivnu kandidaturu najavio je i Dejan Jović, popularni savjetnik, dekan, antifa, analitičar. Čovjek misli da mu je – sada ili nikada. Jedva čekam da u kampanji ponovi slavnu izjavu kako se na referendumu o hrvatskoj samostalnosti samo 11 posto glasača izjasnilo za hrvatsku samostalnost. Ako može Dejan s ovakvim referencama, pitam se zašto ne bi objavila svoju kandidaturu, recimo, i Karolina Vidović Krišto. Žena ima podršku od oko 100.000 "prijatelja" na fejsu, ne računajući onu i na drugim off-medijima. Ne lobiram ni za koga već samo ističem tko se sve kandidira i tko bi se mogao kandidirati zbog podrške na društvenim mrežama.

Uostalom, primjer Trumpa govori o snazi društvenih mreža. Ne samo u Americi nego i kod nas tiskani mediji kao Jutarnji, Večernji, Slobodna, Novi list itd. postaju pomalo dinosaurusi čiji medijski utjecaj kopni iz dana u dan. Još je "vruće, toplo" ljeto, ali prosinac se polagano i tihо približava pa ćemo imati prigodu vidjeti i čuti sve što kandidati i kandidatkinje za predsjednika(cu) republike imaju za reći i pokazati. Čak i ono što ne bi željeli da vidimo i znamo.

Anatole Francois je jednom rekao: "Kandidatima se zamjera što govore sami o sebi. Međutim, to je ipak predmet o kome mogu najbolje govoriti".

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

KOD NAS KOMUNISTIMA SUDE SAMO ŠKORO I THOMPSON

27/12/2021

Godina iz "snova" polako nas napušta. Pfizer, Moderna, Astra iz Zenice svim svojim klijentima želi sretan Božić uz pjesmu "Last Christmas"!

HDZ je odlučio priznati broj potpisa koje je Most prikupio. Istodobno je odmah demokratski odlučio kako će za izlazak na referendum biti obvezna Covid potvrda. Drugi uvjet je da se prilikom održavanja referendumu drži razmak. On je jako bitan. Na primjer, bitno je jel' žena budala ili "bu dala".

Organiziranih dočeka Nove godine 2022. u pravilu nema. Cinici tvrde da je kod nas još samo kriminal organiziran. Sve drugo je spontano.

Šetam gradom i "divljam" sa zagrebačkim Adventom. Koliko je tu uloženo talenta, inventivnosti, šarma, ideja... Malo je gradova koji bi mogli realizirati ovakav spektakl kao ljudi iz "Možemo" u Zagrebu. Možemo, ali možda samo u Pjonganu u Sjevernoj Koreji. No pitanje je je li Kim Jong-un spreman spiskati sto ili dvjesto "vona" za ovako raskošan spektakl kao što je ovaj ove godine u Zagrebu.

Ognjištari, rigidni desničari i ustašofili vole, onako zlobni i intelektualno inferiomi, zapitkivati Možemo "da li zaista možete?". Zagrebački advent pokazuju da zaista mogu. Advent blista, smeće razasuto po cijelom gradu miriše k'o cvijeće, a "roditelji odgajatelji" od sreće strepe da će na svako treće dijete u obitelji morati plaćati poseban porez Zagrebu.

Stožer u dogovoru s virusom produljio radno vrijeme

Naš nepravedno napadani Stožer je objavio kako je, u dogovoru s virusom, odlučio da se proslave produlje do dva sata ujutro. Dogovorom se sve može. Dokaz više da "Možemo" stvarno sve može. Politički slijepci još pojma nemaju da je u igri nova politička "agenda" pod imenom "mi možemo". Za početak, sasvim su dovoljni Zagreb i Split... Dok se ošamućena desnica bavi Zekom i suverenistima, naši lijevi još sanjaju o staroj jugopoeziji: "Amerika i Engleska, bit će zemlja proleterska". Za sada su to samo Zagreb, Split, Sisak, Varaždin i Supetar... No "idemo dalje" – kako je to volio govoriti naš Ivo Sanader. Zelena Hrvatska. Hrvatski džihad. Radnička partija. Titov trg. Privlačno!? Za svakog ponešto.

U isto vrijeme Europski sud za ljudska prava presudio je u slučaju Rumunjske da svaka članica Unije ima pravo ukinuti političke stranke koje se ne distanciraju od bivših komunističkih partija. Što više, ESLJP poručuje kako je zabrana tih stranaka nužna u demokratskom društvu. Taj sud je baš naivan. Ovakve poruke napose će zabrinuti novog predsjednika zagrebačke partije Viktora Gotovca i Katu Pejović koja se već trese od smijeha. Habulin će zbrisati u šumu kraj Siska, možda i u Brezovicu, pod uvjetom da je lugar na bolovanju zbog korone.

Kod nas komunistima sude samo Škoro i Thompson

SDP-ovci se još prebrojavaju. Njihov prvi cilj je povratak trga maršala Tita, njihovog komunističkog božanstva. Naročito su ponosni što je njihova "ljubičica" i dalje na

stabilnom 10. mjestu najvećih zločinaca XX stoljeća. Dobro, tu imaju još neke dijalektičke dileme. No njih će riješiti Klasić, Jakovina, Markovina, Goldi... u lijevim medijima. Kod nas komunistima sude samo **Škoro i Thompson** u pjesmi “Sude mi...”, ali u stvarnosti oni sude nama. U pravu su. Imaju oni svoj sud... sudnji.

Na fejsu se pojavila duhovita srpska satira na vlastiti račun. Tip izgleda priglupo i glumi novinara. Drži u ruci mikrofon i zaustavlja ljude u centru Beograda: “Dobar dan! Jeste li čuli da je Vučić doneo novi zakon po kojem se mi Srbi od sada moramo služiti samo arapskim brojevima?”. Tip je malo iznenaden, ali se brzo snade i odgovara: “Pa imamo mi svoje srpske brojeve...”. Druga žrtva je mlada djevojka koja odgovara: “To je kažete zakon, pa što ćemo sad?”. Novinar joj “pomaže” pitanjem je li zna arapske brojeve?. “Znam možda prvih deset”, odgovori djevojka.

Ljeva medijska blokada

I sad pitanje s početka kolumnе: može li se ostvariti plan da cijela Hrvatska postane za par godina veliki pobjedonosni “Možemo”? “Može ku**c!”, odgovorio bi moj teniski partner prof. **Žukina**. Postoje li u Hrvatskoj uvjeti da netko u ovoj lijevoj medijskoj blokadi uvjeri Hrvateke kako oni znaju arapske brojeve k’o i hrvatske? Da im netko citira **Winstonom Churchillom** koji je još davne 1946.g. izjavio “da će današnji antifašisti za dvadeset godina postati žestoki fašisti”.

Vratila se ponovno parola iz šezdesetih godina, a čiji autor je profesor s Berkeleya Herbert Marcuse. **Ona glasi:** “**Nema slobode govora za fašiste!**”. A tko su fašisti za koje nema slobode govora? E, to određuju upravo oni fašisti o kojima govori Churchill naivno misleći da će se pojavit tek za dvadeset godina od Drugog svjetskog rata. Churchill je umro u devedesetoj, a oni su već bili tu. **Naravno, tada su se zvali komunisti, a danas ih zovu ljevičari i antifašisti.** Oni su znali sve arapske brojeve na pamet! Oni koji su tada imali oružje i želju za ubijanjem, u današnje su se vrijeme počeli na sav glas derati o “pravnoj državi”.

Evo jedan primjer “pravne države”. Nedavno je odvjetnička komora Konga poslala već peti put protestno pismo svojoj Vladi. Naime, već je peti put za redom, umjesto osuđenika, obješen njegov odvjetnik!

Milanovićeve ‘tvrdje’ istine’

Demografske mjere naše Vlade oduševljavaju ne samo svojom inventivnošću već i kozmetikom kojom pristupaju problemu pada nataliteta u Hrvatskoj. Tako navodno Zdravko Mamić pita na fejsu, ne za sebe već za prijatelja: “Da li se ovih 200.000 kunića odnosi i na povratnike iz BiH?”.

Već dulje vrijeme slušam “podbadanja” kako sam navijač našeg predsjednika Milanovića. Kad je 2016. godine, za vrijeme imigrantske krize, lagano, kao da kaže dobro jutro, izrekao “Srbi su šaka jada...” pa sve do danas, on je o Srbima, ljevičarima, nevladinim udrušama i jugo-novinarima izrekao nekoliko “tvrdih” istina kojih se je klonio i sam Tuđman. No sada je u slučaju Nove Bile i “bijelog puta” napravio popriličan “kiks”.

Bilo je to mračne i neizvjesne godine 1993. godine, Tuđman je imenovao Hermana Vukušića starijeg za zapovjednika konvoja “Bijeli put”. Cilj je bila Nova Bila gdje je oko 20.000 Hrvata trebalo sanitetsku pomoć. Putem su doživjeli “pravo bratstvo i jedinstvo”, zasjede, ubojstvo jednog vozača, “dobrodošlicu” iz kalašnjikova, prijetnje, psovke i razne

pritiske... U konvoju je svog oca pratio i dr. Herman Vukušić mlađi, sin. Sve mi je to osobno ispričao Herman Vukušić stariji.

Heroji konvoja za Novu Bilu

Vrativši se u Zagreb umoran i iscrpljen, sretan što je živ, odmah se bacio u krevet. Pred večer kad se probudio, upalio je TV i to baš u trenutku kad se Slobodan Lang zahvaljivao Tuđmanu na povjerenju što ga je imenovao "vođom" konvoja. Lang je bio u konvoju šireći mir, toleranciju i ljubav... što je toliko dizalo moral ljudima iz konvoja da su oni umjereniji i senzibilniji predlagali Vukušiću starijem da ga ubiju. Uz sve što je doživljavao za vrijeme tog vesterna, Herman stariji je morao još brinuti i o tome kako da sačuva živu glavu Slobodana Langa.

Sada kad je predsjednik Milanović htio obnoviti taj put do Nove Bile, SOA i službe su, znajući da više nema našeg Gandija Langa, predložili da predsjednik ostane na svom brdu što je on sa zahvalnošću prihvatio. Ali javio se *homo politicus* dr. Herman Vukušić mlađi koji je kao mladi dragovoljac i kao sin Hermana Vukušića starijeg, istinskog zapovjednika puta konvoja u Novu Bilu, čitav taj put na "neprijateljski teritorij" osobno prošao. On i njegovi su Milanoviću još 9. prosinca ove godine predložili da primi delegaciju humanitarnog konvoja.

Međutim, s Pantovčaka nije stiglo ni "muu". Dobro, ja razumijem predsjednika. On je do sada primio već toliko zaslужnih heroja, kao recimo Jadranku Kosor, Čička... Kako Slobodana Langa više nema, zašto primati tamo nekog oporbenjaka. Čudna priča. Nikako mi ne ide u glavu kako je predsjednik odustao od puta na koji bi i onako otisao s do zuba naoružanom pratnjom, a Vukušići i ostali naši ratni heroji su prošli isti taj put i to još s Langom. Dakle, sve je završilo tako da nije bilo ništa ni od puta Predsjednik a ni od prijema. E' moj Predsjedniče! Da je legendarni Slobodan Lang, naš Davy Crockett, još živ svi bi se oni zajedno popeli na Pantovčak br. 200. Eto, tako vam je to kad naši heroji ne žive vječno.

Anomalije našeg društva

Osim Manolića i Franje Habulina, predsjednika Saveza antifašističkih boraca Hrvatske. Nofra je rođen je 1957. godine (valjda kao rezervni oficir JNA), a Drugi svjetski rat je završio 1945. godine. Valjda se onda ratovalo (u nečijim glavama) do 1957. kad se pojavio naš Franjo i odmah postao antifašistički borac. I sad bi ESLJP zabranio našeg Franju i komuniste k' o u slučaju protiv Rumunjske. Ne damo mi "naš slučaj" Habulin, nismo mi Rumunjska. Kad bi trebali sankcionirati Habulina za komunističke zločine, za pravo bi čovjeka gonili za zločine prije nego je bio rođen... Svašta! To su te anomalije našeg društva.

Evo još na primjer poneka: na jedan muški časopis dolazi po deset ženskih u kojima se tvrdi kako su žene zapostavljene!

I na kraju zamislimo samo teoretski. Da je Zoki krenuo, a da se zapucalo, koje bi olakšanje osjetili Puhovski, Pupi, Roby, nevladine udruge... Ako sam nekoga zaboravio, podsjetite me!

Uvjeren sam kako će naš predsjednik, kad odlikuje preostale heroje kao što su, recimo, **Nenad Stazić, Anka Taritaš Mrak, Mile Kekin, Goldstein**... napokon naći vremena i volje i za heroje Nove Bile i – nove godine. Samo malo strpljenja. Dotle će rafalna paljba lijevih medija i političara i dalje šarati po zagrebačkom brdu.

Nijedan čorak nije ispaljen od Goldsteina

Zanimljivo je kako je jedini koji ga štedi naš Goldi, budući ambasador. Nasljednici 6. Ličke i 11. Dalmatinske lupaju dnevno po Milanoviću i to baražnom paljbom, ali još nisam video čak ni jedan čorak ispaljen od strane Ive Goldsteina. To i je kad je čovjek objektivan. Ali točku na “i” je na kraju stavio, tko drugi nego drug Robert Bajruši u svom Akcentu: “Nije čudno što Milanovićau BiH ne dočekuju kao gosta”. “Sam pao pa se ubio”, mudruje Roby. Sjeća se on sjajnih posjeta Mesića, Josipovića, pok. Banca... Šetnje po Baščarsiji, pljuvanja po Tuđmanu, pa proglašavanja počasnih građana, isprobavanja baklava i povratka u Hrvatsku uz glorifikacije poltrona koji sjede po raznim lijeyim redakcijama. Roby ističe najdublje bošnjačke traume koje je Milanović osporavao. **Šteta što nije spomenuo 350 bošnjačkih logora za Hrvate diljem BiH. Pazite 350!** Pa gdje su našli tolike Hrvate? Srbinima, koji su k'o fol izgubili rat, pripadne 49 posto Bosne, a Hrvata u Sarajevu manje od Kineza. Da im se još riješiti Hercegovaca i “sita Bosna”.

Kamo će bošnjačke izbjeglice?

Evo, imam novu ideju, neka ih se proglaši “bošnjačkim katolicima”. To bi bilo originalno kao i “zeleni džihad”. Naravno, ima Roby i dobrih ideja. Umjesto da se Hrvati u BiH približavaju dinosaurusima kao što je Dodik, trebaju se približiti Komšiću i Izetbe goviću. Evo nama tada građanske države BiH. K'o što je Švicarska. Ili Turska. Nije naučna fantastika da bi u “građanskoj” BiH opet mogao planuti neki rat koji će naravno izazvati “najmnogobrojniji” – Hrvati. U prošlom su ratu Srbi napali Bosnu, izgubili rat i dobili 49 posto BiH. **Hrvati su dobili rat, a izgubili pola stanovništva te postali mala enklava koja smeta svima.** I na kraju, nakon *play offa*, tko će kamo bježati? **1992. godine Bošnjaci su bježali k “agresorima”, tj. u RH.** Njih preko pola milijuna. Teoretski, ako opet plane, a ovaj puta Dodig i Vučić pobijede, kamo će bošnjačke izbjeglice? Presedanski gledajući – valjda u Srbiju. E, tu sam vas čekao. Neće! Opet će oni doći u Hrvatsku. Po svemu sudeći, **izgleda da smo mi njihovi najdraži okupatori.**

Izvršni direktor HHO-a jednom je prilikom izjavio u emisiji Nedjeljom U2 kako su zadnje vrijeme sve manje ugrožena prava Srba, a sve više prava Hrvata, što je dokaz poboljšanja stanja.

Nova vijest o koroni. Liječnici su u štrajku obustavili sve operacije koje im nisu životno važne. Ne ispuni li im vlada zahtjeve, nastavljaju štrajk do posljednjeg pacijenta. Hrvati su nedavno slavili dan neovisnosti ovisno o mogućnostima. U Splitu i Zagrebu lete automobili u zrak, pale se stanovi i garaže, a Marko Francišković u Remetincu, u pastoralnoj tišini, čeka, kao što se čekao Godota, da mu se riješi žalba na pritvor zbog poticanja na terorizam.

Evo jedna korisna Božićna poruka: “Ljudi, družite se, samo pazite što pričate. Bauk terorizma kruži Hrvatskom!”

Grupa glumaca HNK navodno je odbila gostovati u Beogradu. Razlog? Suvršno je da ondje glumataju i klanjaju se kad to puno uspješnije izvode naši političari i javni djelatnici kao **Boris Dežulović, Vedrana Rudan, Ante Tomić, Miljenko Jergović, Branimir Pofuk, Hrvoje Klasić, Tvrto Jakovina....**

Mogu, ali ne moraju!

Tomislav Krasnec javlja iz Bruxellesa: "Kraj drugovi! ESLJP: Države mogu zabraniti komuniste". Odmah upada u oči – mogu, ali ne moraju! Demokracija je velika stvar, ali obično ima malu vrijednost. Kako zabraniti naše kripto-komuniste po ljevičarskim redakcijama? Kako zabraniti naše profesore povijesti na filozofskim faksevima? Kako zabraniti sve one likove koji se busaju u prsa junačka kako im je Tito najveći hrvatski državnik svih vremena? Kako zabraniti one nevladine udruge koje, sišući našu hrvatsku lovu, stalno pljuju po nama? Kasno drugovi iz ESLJP-a! Za drugog su dunje žute... Dobro je da su Hrvateki zdušno prihvatali ideju o uvodenju eura. Kad se preračunaju kune u euriće, mnogi će, koji danas duguju stotine tisuća kuna, uskoro dugovati tek nekoliko tisuća eura...

Nakon što je policija obradila osumnjičenog za silovanje, žrtva ga nije prepoznala.

Zvonimir Hodak / direktно.hr

PROŠLA JE ‘NEZABORAVNA’ 2021. GODINA. DA I HOĆEMO NE MOŽEMO JE ZABORAVITI

03/01/2022

Prošla je “nezaboravna” 2021. godina. Da i hoćemo ne možemo je zaboraviti. Barem ne odmah. Svijet se mijenja pa i mi sa svijetom. To nam, s obzirom na naše legendarno poltronstvo, i nije neki poseban problem. Mi Hrvateki se volimo ponašati prema onoj staroj: kud’ svi Turci tud’ i čelavi Mujo! Stoga, nek’ vam je svima sretna nova, 2022. godina!!!

Na površinu je isplivala informacija da je četiri-pet EU članica na čelo stožera u borbi protiv korona virusa imenovalo kompetentne ljude – generale. Pitanje je mijenja li se svijet odnosno “ceo svet” na bolje ili na gore? Nekako sam skeptičan... Čitam biografiju **Winstona Churchilla** koju je napisao današnji premijer **Boris Johnson**. Winston je 1917. godine podupro zahtjev da žene starije od 30 godina dobiju pravo glasa. Za ono vrijeme čak donekle i hrabro. Koliko znam, u našem Saboru nema saborske zastupnice mlađe od trideset godina. Zamislite sad da netko nadobudan ili ludo hrabar, po uzoru na Winstona, predloži nešto slično kod nas...?! No, dobro, ono su bila neka davno preživjela vremena kad su se žene tek borile za svoja prava. Danas, mi imamo posebne udruge kao naše Ba.Be. koje brinu da žene budu sretne i zadovoljne.

Ukratko, vremena se mijenjaju, ali i ljudi. Ali – ne svi. Da su 1917. godine postojale današnje “udruge za ljudska prava”, kao npr.: opet naše B.a.B.e, od starog Winstona ostala bi samo cigara, a možda ni to. Ne mijenja se, recimo, ni **Dragoslav Bokan**. To je naš komšija, “intelektualni” vožd “Belih orlova”, heroj za naše orjunaše, režiser, književnik, kolumnist, komunist, publicist. Gledam ponedjeljkom srpsku TV-Happy. Gost je bio baš drug Bokan. Tema veliki srpski knez Miloš Obrenović. Bokan tvrdi kako bez genijalnog Miloša nikada ne bi bilo ni Hrvatske ni Slovenije. Voditelj Milomir Marić upozorava Bokana da je sve to “lepo”, ali da je veliki, genijalni reformator bio nepismen.

Bokan, pomalo uvrijeđen, odmah pronalazi spreman odgovor: “To je tačno, ali on je zato redovno postio”. I emisija ide dalje, a Bokan nastavlja sipati gluposti, i to nezaustavljivo. Bokan se poziva na nekog Višnjića koji je navodno opisao što je sve knez Miloš uradio za Hrvatsku i Sloveniju. Obračunao se sa spahijama, dahijama, siledžijama... Opisuje kakve je sve fantastične građevine digao u Beogradu, da bi na kraju priznao kako je nesretni Višnjić bio slijep od rođenja. I sad se neki pitaju kakve blage veze ima Bokan, Višnjić, TV. Happy s mojom kolumnom? Možda grijeshim, ali ima. Kako je moguće da su pred nekim sto godina Hrvateki k’o guske odgegali u takvu maglu uz jasno Radićevo upozorenje? Razni Bokani i Višnjići su za nas genijalci. Oni nam “prodaju” nepismenog knezai slijepog istoričara koji su nam navodno dali državu. To su vječiti “mirotvorci” koji su izazvali Prvi svjetski rat, vodili Balkanske ratove, izazvali Domovinski rat, a danas objavljaju slike Pavelića i Hitlera kako bi stalno hranili povjesnu epizodu da je NDH bila nacistička država. Međutim, nikada ne objavljaju niti se pozivaju na slike kneza Pavla i Hitlera u vožnji Berlinom.

Netko bi rekao kako oni samo bolje od nas znaju politički blefirati i propagirati svoje ciljeve. Tko je nama kriv što to radimo slabo ili nikako. Slažem se. Međutim, neka mi netko objasni našu orjunu, **Antu Tomića, Vedranu Rudan, Miljenku Jergovića, Igora Mandića, Branimira Pofuka** i gomile predratnih i današnjih jugo-nostalgičara koji dahću, k’o da su na respiratoru kad se spomene Juga, Titov trg u Zagrebu, bratstvo i jedinstvo,

Kumrovec. Dobro ih razumiju tek oni naši povjesničari koji su odlazili doktorirati noviju hrvatsku povijest u Beograd! Suosjećaju s njima i "medijski jugovići" u Jutarnjem, Večernjem, Slobodanki, na N1, RTL-u, TV Novoj, HRT-u... Sjetite se samo Stankovića i njegovih četrnaest godina vođenja emisije "Nedjeljom u 2".

Ne može se isključiti ni cijeli jedan ešalon lovaca u našim medijskim kućama kojima je prioritetan zadatak lov na preživjele ustaše i nove generacije ustaša. Podržavaju koliko god mogu davno preživjeli mit od skoro milijun žrtava u Jasenovcu samo kako bi o državali živim za nove generacije i pred svijetom mit o kolektivnoj krivnji hrvatskog naroda za genocid Srba, Židova i Roma u Drugom svjetskom ratu. Tako ne treba čuditi kad se kod nas i dan danas, više od sedamdeset godina nakon II. svjetskog rata, komemo riraju mesta "likvidiranih", a da na takvim mjestima nikada nisu bila provedena bilo kakva forenzična istraživanja, niti su nađeni kosturi, ostaci leševa ili drugi materijalni dokazi. Hrvateki puše takve fore. Tako se samo Hrvatima može sedam desetljeća lagati i manipulirati ih. Sve to je počelo još u bivšoj Jugi, ali se nastavlja i danas. Na primjer, ja sam u pučkoj školi učio o sedam stotina tisuća pobijenih u Jasenovcu, ali ni slovca o pet stotina tisuća pobijenih na Križnom putu i o Hudoj jami te ostalim jametinama.

(Anti)fašisti su opet digli glave. Slušam na radiju kako je **Viktor Gotovac** siguran da se u Zagrebu vraća trg ratnog zločinca. Ne bih se začudio da čujem kako je Turistička zajednica Zagreba već krenula s osmišljavanjem nove rute "Walk with Tito". Možda bi ruta mogla početi obilaskom Golog otoka, proći zatvorima u kojima su tavorili proljećari i drugi hrvatski nacionalisti, a završiti obilaskom svih mjesta u kojima je Udba ubijala hrvatske emigrante. Sad bi se negdje Bokan "smejao" i mislio si: oni će da rehabilituju Maršala k'o mi Dražu.

Dok se Turistička zajednica tek domišljala kako uvesti novu gradsku turističku rutu "Walk With Tito", stigla je presuda ESLJP da se EU države moraju distancirati od bivših komunista. Bokan i društvo grohotom se "smeju" toj "čudnoj" presudi, a na fejsu se pojavila slika Voleka i Boleka tj. Klasića i Goldsteina koji onako od srca iskazuju svoje hrvatsko domoljublje.

Bokan i ekipa iz Happya i su sretni. Bivša novinarka HRT-a **Mašenka Vukadinović** okupila je birano društvo na hrvatskoj N1 televiziji. Naivniji su pomislili, s obzirom na progresivnost i fanatičnu sklonost istini N1 televizije, da će naša Mašenka propitati naša dva "istoričara" što misle o aferi seksualnog uzneniranja na Odsjeku za povijest Filozofskog fakusa. No, Mašenka je imala pametnijeg posla. Nju zanima Jasenovac. **Hrvoje Klasić** zna za 80.000 tisuća ubijenih, ali je siguran kako je bilo i više. Za manje ne zna. Zna toliko da se može prijaviti za kviz "Tko želi biti milijunaš..." i odnijeti gaće na štapu. Ali zato zna dignuti od HRT-a lov i snimiti 12 epizoda o NDH. Mašenkini su gosti ispalili potpuno novi arsenal svojih umotvorina prema ovoj našoj kakvoj-takvoj državi. Zgražavali su se nad komemoracijom u Bleiburgu, a Crkvu optužili da brani bl. Alojzija Stepinca koji je zapravo bio zločinac. Oni prosto "ne mogu da veruju" kako je Crkva slijepa. Potom su se oborili na famozni pozdrav ZDS, a ljuti su bili i na hrvatsku kinematografiju zbog filma "Gospa u Međugorju".

Nije im jasno "tko to tamo peva", možda je to Thompson... Uglavnom, sve što su pričali Mašenki nije ništa drugo doli stara ofucana kriptokomunistička priča. Revizionizam, hrvatsko neoustaško društvo i Hrvatska kao ustašofilija. Sve strahote Drugog svjetskog rata naš Hrvojica Klasić metaforički je stisnuo u Ahmiće. Goldi je bio iskren: "Kosor i Sanader su bili na izrazito antifašističkim pozicijama..." Nisam do kraja shvatio. Znači li to da su antifašisti bili sposobni k'o Jaca i pošteni k'o Sanader? Ili su Jaca i Sanader antifašisti jer su bili nesposobni ili skloni mlažnjavanju love? Goldija inače strašno muči dilema tko je

bio na pravoj, a tko na krivoj strani. Nakon svojih cijeloživotnih istoričarskih istraživanja, napokon je ipak dokučio kako "Hrvati nisu bili ustaše". Za Trešnjevčane (one koji žive na Trešnjevcima, kvartu u Zagrebu), odakle je valjda i on potekao, tvrdi da su bili anti-ustaški kvart. Mene, koji sam također odrastao na Trešnjevcima, to je osobito razveselilo.

Crvena Trešnjevka ili crvena trešnja. Vražji su ti naši povjesničari! Dobro je vrhunski cinik **Oscar Wilde** napisao: "Povjesničar je osoba koja će do najsitnijih detalja opisati događaj koji se nikada nije dogodio". Na kraju ove priče pitanje Goldiju: koga su to onda pobili partizani 1945-50. godine i tko su onda bili Hrvati? Možda su ustaše bili samo Hercegovci, Ličani, Imoćani iz Širokog Brijega, Slavonci...? Dobro, nije Goldi demograf da sve zna. Uostalom, uskoro će se udobno smjestiti u neko veleposlanstvo u svijetu pa će imati vremena razmišljati o kvaki 22: tko su bili onih oko 500 tisuća pogubljenih od 1945. godine pa do 1950. godine bez suda i optužnica. Možda su ipak i oni bili Hrvati. Poslije tog razdoblja u Jugi je zavladala čista idila. Naime, te 1950. godine bio je osnovan Goli otok. Važno je zapamtiti iz mudrog zborenja našeg Goldija kod Mašenke kako su za njega samo partizani bili na pravoj strani. Čak i na Golom otoku.

Po nekim informacijama u Kumrovcu se otvara restoran "Tito". Red za rezervaciju čekat će se u "četveroredu". Jelovnik osmislio glavni kuhar Viktor Gotovac.

Sviđa mi se novogodišnja čestitka Hrvatskog tjednika iz Zadra: "Ludilo se nastavlja". Nastavlja se teror s beskonačnim dozama cijepiva i covid propusnicama, teror Pupovca, LGBT skupina, parazitskih nevladinih udrug, tzv. antifašista, hrvatskih Jugoslovena, petokolonaša, HAVC-a medija... Ali pobijediti će na kraju Bog i Hrvati. Barem se nadam...

Poremećaji zdrave logike se nižu gdje se god okreće. Predsjednik države je izjavio da je **Marko Francišković** idiot. Čim je to čuo, Plenki ga je odmah zatvorio.

U stara dobra vremena ni Osmanlije nisu zatvarale idote. Mogli su govoriti što su htjeli
....

Udarna igla Jutarnjeg je bez sumnje **Robert Bajruši**. Taj ruši sve pred sobom. U svom sirovom "Akcentu", onakou stilu pok. **Ive Pukanića**, "kidiše" na Zoka Milanovića. "Kako je spriječen sukob 'janjičara' i Počasne bojne". Lijepo je i za pohvaliti kad objektivni novinar, gonjen svojim rijetko bogatim i raskošnim antitalentom, uzme pendrek u ruke i udara sve oko sebe. Ako je u blizini predsjednik Republike Hrvatske, tim bolje. Za njega ne vrijede metafore. On je, k'o Puki nekada, čekao u zasjedi da doživi kako "janjičari" opsjedaju i stišću Počasnu bojnu. Na čelu "Počasne" je Milanović koji "u verbalnim istupima lupa k'o maksim po diviziji. Taj verbalni diskurs se sviđa jednom dijelu lijevih i desnih birača (?!). Ali i njima će, nakon nekog vremena, postati jasno da je Milanovićeva glasnost, kad se ogoli, mlaćenje prazne slame" mudruje Bajruši. Treba dobro razumjeti stil, sintaksu i "rafiniranost" ovog teksta da bi se shvatila navijačka rafiniranost onoga što naš Roby poručuje Zoranu Milanoviću. On je prava slika i prilika naše lijeve novinarske falange. Kako bi rekao Trocky - "intelektualni proleteri".

Nedavno se navodno postavilo pitanje na jednom simpoziju treba li državni službenik plaćati sindikalnu članarinu i od onog dijela prihoda koji je stekao tako što je primio mito? "Treba, ako je pošten" glasio je odgovor!

Oni koji pišu na fejsu čvrsto su na zemlji. "Don't look up"! Fejsovci ironično komentiraju komet od 10 kilometara koji je projurio pokraj zemlje. "Neka samo tresne u zemlju. Ona je ionako samo ravna ploča". Realisti na fejsu tvrde da su prošle godine ostvarili sve što su sebi zacrtali, a to je ništa. Kad si postaviš realne ciljeve, uspjeh je zagarantiran!

Zato oni s maštom i imaginacijom već vide što nas čeka 1. siječnja 2032. godine. Npr.: Aleksandar Vučić će dobiti Nobelovu nagradu za mir. Hrvateki će i dalje masovno

protestirati, osobito zbog inflacije i porasta svih cijena. Na Trgu maršala Tita i ispod kipa Bana Jelačića uredovat će 'narodna milicija'. Predsjednica RH bit će Maja Šuput koja će poslati predsjedniku Švedske Zlatanu Ibrahimoviću prosvjednu notu u D-molu. Dana 25. svibnja 2032. godine na proslavi Dana mladosti u Splitu gradonačelnik Boris Dežulović najavit će skoro preimenovanje Rive u Šetalište J. B. Tita. Delegaciju još živih splitskih antifašista na čelu sa Željkom Kerumom primit će predsjednica Maja Šuput. S njom će biti njen treći suprug Joža Manolić s djecom Bloom, Doom i Gloom. Predsjednik Stožera civilne zaštite Mladen Grđović preporučit će suzdržanu proslavu Hajdukove desete titule prvaka Hrvatske za redom i pritom će pozvati sve da se cijepi dvadesetom dozom boostera jer je još uvijek aktivni znanstvenik Ivan Đikić otkrio da ta doza smanjuje opasnost od zaraze trideset i petog soja kovida za 0, 001 posto. Na svečanoj proslavi u Banskim dvorima bit će proglašen milijunti branitelj A. Žižek, rođen 1999. godine u Rogaškoj Slatini. Gradonačelnik Tomašević svečano će najaviti ponovno aktiviranje akcije 'Roditelj-odgajatelj', ali tako što će svaka obitelj biti nagrađena posebnim bonusom od 250 kuna za svako dvanaesto, muško dijete. Odlično! Samo tko će to doživjeti? Winston Churchill je jednom objasnio: "Osobno sam uvijek bio spremam učiti, premda nikada nisam volio da me podučavaju".

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

ŠTO AKO AUSTRALCIMA NAŠI KOMŠIJE OSNUJU SAO KRAJINU-VIKTORIJU?

10/01/2022

Stara priča i nova godina u Hrvatskoj. Old story je već krajnje ofucana, k'o noćna mora starog alkića koji se nikako ne može izlijeciti.

Negdje u vrijeme praznika u pitoresknom Hrvatskom zagorju su otac i četrnaestogodišnji sin bili na tradicionalnoj cugiji. Otac, pijan k'o majka, ali brižan k'o svi očevi, zamoli sineka da ih odveze doma. Sin pak, suh kao barut odnosno "trijezan" jer ima samo 1,5 promila alkohola u krvi, tresne u drvo. Epilog – otac završi u bolnici u Zaboku, a sinu skoro ništa. Otac se križa u čudu: pa kak' se to pripetilo kad se već dva puta liječio od ovisnosti... Ah, ti doktori...

Pravoslavni je Božić. I to je kod nas još jedna stara priča. Na proslavi se okupio cijeli državni vrh. Falio im je još samo Vučić. Da je i došao sigurno se ne bi proveo kao Đoković u Australiji. Nedostajao je i Milanović. Međutim, on se izlijecio, i to uspješno, od famoznog bratstva i jedinstva. Slučajni neobaviješteni putnik namjernik pun zavisti promrmljao bi: "koja idila, dva bratska naroda". Baš kao Igor Mandić. Bogoslužje, govorancije političara, lomljenje "leba", novčić za Tomaševića... Nije bilo ni trunka soli. Samo med i mlijeko. Došao nam je i Porfirije bez NATO-vih helića. Sva su vrata bila otvorena za sve one koji su željeli doći. Pa neka im je još jednom svima sretan Božić! Šteta što svi uzvanici na proslavu pravoslavnog Božića nisu, nakon "leba", prošetali novom progresivnom rutom – Walk with Tito. Zbog te nove turističke atrakcije ovih smo dana doživjeli dugo (ne)očekivani posjet "regiji" Josipa Juratovića, zastupnika u Bundestagu. Herr Jura je naše gore list. Ljevičar, stručnjak za "getribe" i revni posjetitelj izložbi o dragom mu drugu Titu. Jura je te izložbe u Njemačkoj i otvarao. I dok se Jura bavi otvaranjem, njegov ljubimac Tito je za života uglavnom zatvarao i ubijao. No, probajte to reći Juri u lice. Tužakao je Jura "klevetnike" na hrvatskim sudovima i uredno gubio. Tomu sam malo i ja pripomogao. Sad me malo "grize" savjest. Socijaldemokrati su "gore" (u Njemačkoj) na vlasti pa je Juri skočio rejting. On će nam svojim glasom i stasom "zrihtati" Schengen. "Važni će biti migranti i BiH...", mudro i ledenim glasom nam je priopćio Jura. Plenki, Radman i Jandroković su se sigurno odmah sledili. Sad kad nema "Mutti", bit će nam dobar i Jura. Osobito ako se vrati u Koprivnicu i otvori auto-servis za "getribe". To bi skoro bilo sve novo u novoj godini. Nesretni mladić iz Splita nestao je u Beogradu. Tu ni Hidajet više ne može pomoći usprkos svojoj tužnoj faci.

Na fejsu je osvanula slika nekog "glomaznog" otpada u Zagrebu. Na vrhu smeća, u tenisicama, stoje gradski članovi "Možemo" te su zabili zastavu na kojoj piše "Zagreb je naš!" Neki tip se na fejsu iščeđuje: "Što više cijepljenih, više zaraženih. Kako to?". Drugi prodaje čist' pametnu ideju: "Pitati ove Kineze, dok su još tu, da nam riješe i Petrinju".

Igor Peternel putem fejsa upozorava naše drage prokumunističke medije kako je "ESLJP donio odluku da se upozoravaju vlade u EU i da im se preporučuje ukidanje starih komunističkih stranaka te da se i druge stranke trebaju distancirati od komunističke ideologije". Igor je pogodio baš u "sridu". Naime, Jutarnji od 3. siječnja 2022.g. je napravio svojevrsnu anketu među svojim naprednim i progresivnim novinarima. Radilo se o 34 odvažne prognoze Jutarnjeg o godini koja je upravo počela. Posebno me zaintrigirao jedan od najprogresivnijih i meni najomiljenijih novinara, **Boris Vlašić**. Odluka ESLJP-a kao da je bila pisana i poslana baš zbog našeg druga Borisa. Bora je morao odgovoriti na dva

lagana pitanja. Prvo: "Hoće li Grad Zagreb vratiti ime trgu u Titov trg (ili po Maršalu nazvati neku drugu ulicu)"? i druga prognoza: "Hoće li biti donesen zakon kojim bi se zabranilo okupljanja i slavljenje ustaškog režima?". Na opće divljenje onih 30 posto pripadnika Žikine dinastije Bora je na oba pitanja izrekao čvrsto i nepokolebljivo "hoće!". E, moj Bora, malo morgen!

Onih 70 posto još drijema, cijepi se, mrmlja po kafićima, strepi od inflacije i poskuljenja, ali kad se jednog dana probude i shvate da su upravo oni ratni pobjednici i politički subjekti, a ne beznačajni objekti ove naše dnevne politike, onda će Boris Vlašić shvatiti kako su ankete u stvari varljive. Osobito ljevičarske. U anketi Jutarnjeg ima još zanimljivih pitanja. Tako jedno glasi: "Hoće li proraditi drobilice za glomazni otpad u Zagrebu?". Začudio me odgovor: "Neće". Čemu pesimizam? Treba samo pronaći neku "špagu" u Njemačkoj, možda preko Jože Juratovića, i kupiti na kredit drobilice koje je navodno **Hitler** za vrijeme Drugog svjetskog rata slao **Maxu Luburiću** da drobe kosti ubijenima u Jasenovcu. U čitav taj "projekt drobilica" mogao bi se uključiti i dr. **Ivo Goldstein** koji o toj suradnji Hitlera i Maxa ima relevantnu povijesnu dokumentaciju. Od akademika **Josipa Pečarića** moglo bi se zatražiti da, kao poznati matematičar, izračuna brzinu i isplativost tog deala. Ako su te drobilice poslužile Maxu, onda bi mogle poslužiti i nasljednicima Marxa i Engelsa. *Inače ono što je kod platforme Možemo za pohvalu je njihova strategija. Shvaćajući kako je teško početi ni iz čega, odlučili su odmah uzeti – sve!*

Što ako Australcima naše komšije osnuju SAO Krajinu-Viktoriju?

Nacija se trese. Australski "fašisti" su zatvorili Đoleta. Prema nekim srpskim protesterima u Australiji Đoković je navodno novi **Isus**. Malo prenategnuto, ali oni vole takve hiperbolizacije. Zato su valjda, umjesto Isusu pred jaslicama, **Đokoviću** pred privremenim smještajem igrali srpsko kolo. Igraju se i Australci, ali s vatrom. Što ako im naše komšije osnuju SAO Krajinu-Viktoriju zajedno s Aboridžinima. To bi bio scenarij zbog kojeg bi australske vlasti odmah ponovno uvele najstroži lock down sve dok Mladež SAO Viktorije ne završi "igrati kolo" u Melbourneu. Tako mi naviru sjećanja. Plesali su k'o nekad u Kninu i Petrinji... Jedan od kolo(vođa) pozove mladu sramežljivu curu "Ajd 'u kolo Rado...".

Satelitski slika ovog happeninga putuje diljem svijeta pa pristiže i u SAD. U Denveru, glavnom gradu Colorada, nastaje panika. Sumnja sad pada i na srpskog centra koji u NBA ligi igra za Denver, i to sjajno. **Nikola Jokić** se kune: "Nisam, bre, ja! Nisam ja teniser". I tako se sad svi trezemo za Đoletovu sudbinu. Ne mogu nas više ni omikron ni flurona ni ostali sojevi korona virusa iz grčke abecede odvratiti od tragične sudbine "našeg" Đoleta koji pati zatvoren u trećerazrednom hotelu u dalekoj australskoj Viktoriji. Za to vrijeme njegov otac **Srđan** zna da je istina, i to samo i jedino istina, najbolje oružje protiv "sila mraka...". Zaštićen maskom protiv Australije i Covida, Srđan diže svoj glas: "Oni hoće da ga bace na koljena. E' ne može! Nisu bacili ni Srbiju nikada. Mi nikada nismo ništa otimali ni ikoga napadali (????!!) Samo smo se branili (????!!). I Novak se sada brani, braćo i sestre....".

Dobro, naši Hrvateki znaju da Srđan "ne ume" da laže i puni su suošjećanja. Tko normalan može ne vjerovati kad Srđan potegne: "...mi nikada nismo ništa otimali niti ikoga napadali...". Oni su samo branili svoj Vukovar, Ilok, Osijek, Dubrovnik, Petrinju, Glinu, Plitvička jezera, Knin, Gospić... Srđan je inače Crnogorac. Branili bi oni i Australiju od Aboridžina, ali je malo predaleko. Za sada mogu samo zvati Radu u kolo... I na kraju se "stari" Đole obratio i onima "koji nikada nisu napustili svoju braću preko Drine" riječima:

“Ovo je borba i za vas iz Hrvatske. Mi smo isti narod!”. Ostao sam tronut, oči su mi se ovlažile... Svi smo mi isti, i **Ratko Mladić**, **Veselin Šljivančanin**, koljači s Ovčare, Crnogorci koji su rušili Dubrovnik jer su htjeli sagraditi još ljepši i stariji, oni koji su smaknuli preko 400 djece... I na kraju se na TV-u pojavila australsko-ministrica unutrašnjih poslova **Karen Andrews** koja je izjavila da Đole može napustiti Australiju kad god poželi. Ali i on i njegovi ne žele napustiti ni jedan kamen na “ceo svet” koji su zauzeli bilo milom bilo silom. Tako se milom ili silom stvaraju vječna prijateljstva... A da smo mi isti narod misle samo Papa **Franjo** i Igor Mandić, **Boris Dežulović**, **Vedrana Rudan**....

Isus se i prije Đoleta ukazivao Srbima. Tako jednom kad su htjeli kamenovati Vožda, rekao im je: “Neka se prvi baci kamenom, onaj koji je bez (ratnog) zločina!”. Na to se Srbi postidiše i razidoše, a Voždu pade golem kamen sa srca”.

Na fejsu kruži slika Đoleta raširenih ruku i tekst: “Pozivam vas sve u Sinj, ja i Miro Bulj organiziramo Australian Open”.

Žarku se nekako sve više ponovno vraća rumenilo u obaze

U Lijepoj našoj opet “status quo” vadis. Naši love ustaše, a oni u Australiji. Opća depresija. Radostan i sretan je samo **Žare Puhovski** pa je uskliknuo: “Veselim se što ćemo se uskoro riješiti zadnjeg pravog ustaškog simbola – kune”. Kune se da kune treba poslati u povijest. Žare si je umislio da je on guverner Hrvatske narodne banke. Oni tamo se potajice vesele što nam još uvijek uspješno prodaju laž kako prelaskom s kune na euro neće biti inflacije i podizanja cijena. I tako dok se jugo-nostalgičari vesele što će nestati kuna koja samo njih podsjeća na NDH, a vlast i HNB kako će ući u povijest što su nas žedne preko vode uveli u monetarnu uniju, valjda je i to bolje nego kad su nam kune legendarne 1945.g “oslobodioči” zamijenili dinarima, a živote smrću.

Inače, našem se Žarku nekako sve više ponovno vraća rumenilo u obaze. Neki je dan ležerno usporedio Milanovića i Vedranu Rudan. Rek’ o binarod: svak’ se češe gdi ga svribi! Cinici pak kažu da “radni dan” skraćuje život za osam sati. Koliko Puhovskom sama pomisao na Milanovića skraćuje život, e to još nije dijalektički utvrđeno, ali sigurno hoće kad ga Milanović opet udostoji neke svoje opaske.

Etablirani lijek su francuski šampanjac i konjak. Titov konzul **Viktor Gotovac** misli da piti ta pića “nije odgovarajuće za javni prostor”. Tom stavu se senzibilno i rafinirano usprotivio **Robert Valdec**: “Neopisivo mi idu na ku**ckvazi-ljevičari koji se u životu nisu vrući vode napili. Skijaju se po Šladmingima, jedre po Kornatima, sunčaju se po Sejšelima, šopingiraju po Miljanu... a bore se za malog čovjeka, socijalnu pravdu, radnička prava... s podočnjacima jer nisu celu noć spali zbog brige za radnice Kamenskog... Marš u pi**u mate**nu”. Samo da vidite kako nisam ja najgori u izričaju. Potpisujem.

Neki znanstvenici misle da je dešifriranjem i raščlambom DNA znanost stigla do samog vrha, a drugi pak, da je stigla do samog DNA.

I na kraju, par riječi o meni i kolumni. Kolumna je čitana, čak i previše... Neki je hvale, hvala im. Oni koji pljuckaju, isto hvala im. Kažu kako ništa ne komentiram o “lopopovskoj privatizaciji”, HDZ-u, Tuđmanu, o dvije tisuće obitelji... U nekoliko sam navrata napisao kako za HDZ, nakon smrti dr. Tuđmana, nisam nikada više glasao. Što se njega osobno tiče, danas svaka politička budala zna koja je njegova povijesna veličina. Nije teško saznati ni kako za njegovog života nije opljačkana ni jedna banka, nije prodana ni jedna velika firma strancima, da je ostao vanjski dug od osam milijardi dolara, a od toga četiri milijarde duga naslijedenog od bivše Juge. Znači u četiri godine krvavog rata stvorilo je oko

četiri milijarde dolara vanjskog duga. Danas smo u dugu 40,9 milijardi eura, i to u vrijeme mira. To je 81 posto BDP-a.

Stoga "dragi" kritičari, izbjegavajte ovu moju kolumnu. Zašto se nepotrebno živcirate čitajući ju? Imate široku ponudu kolumnista koji će vas sigurno veseliti i s čijim se stavovima sigurno slažete. To su **Ante Tomić**, Boris Dežulović, Vedrana Rudan, **Branimir Pofuk**, **Goran Gerovac**, Boris Vlašić, **Roby Bajruši**, **Jurica Pavičić**, plejada orijunaških piskarala iz Slobodne, HINA-e, Večernjeg, Juratnjeg... Zašto njih ne pitate da odgovore javno je li SDP za osam godina, koliko je bio na vlasti, pokrenuo sudsku reviziju za poništenje i jednog predmeta iz tzv. "lopovske Tuđmanove privatizacije"? Koliko je svaka vlada nakon Tuđmana dodatno zadužila Hrvatsku u inozemstvu? Tko su pravi hrvatski bogataši? Jesu li to Tuđmanova obitelj ili djeca bivših komunista koji danas drmaju Hrvatskom finansijski i iz pozadine politički? Farizeji svih zemalja, uozbiljite se...
Žene su sigurne kako su izreku "Život čine male stvari" izmisli muškarci. Uostalom, život je pun alegorija i metafora, ali zbog njih se ne ide u zatvor, osim ako se slučajno ne zoveš Marko Francišković!

Zvonimir Hodak/Direktно.hr

POLAKO I TIHO SE VRAĆA '91...

31/01/2022

Redovno kupujem i čitam "Hrvatski tjednik" iz Zadra. Osim donekle "Dnevno.hr", svi naši tjednici mogu se svrstati u ofucanu i otužnu kolonu tiskovina na čelu koje na bijelom konju jaše naš slavni maršal Josip Broz Tito. Sve su to tiskovine koje se još nisu oslobostile jačeg ili blažeg jugo-komunizma na čelu kojeg se šepure ideje ratnog zločinca kojeg su povjesničari smjestili na sjajno deseto mjesto.

Ivica Marijačić s Hrvatskim tjednikom, a napose sa svojim uvodničkim analitičkim člancima, dugo diže tlak našim bivšim i sadašnjim drugovima. Piše destiliranu istinu, demaskira jugo-nostalgičare i bivše četnike koji su se 5. kolovoza 1995. godine u roku odmah presvukli i obrijali. Danas uglavnom žive od svoje prodaje svakome tko ih hoće, a jedna od njihovih glavnih aktivnosti je neprekidno pljuckanje po vlastitoj zemlji.

Već i stranci koji su došli živjeti k nama u intervjuima ističu kako im je nevjerljivo zašto toliko Hrvata stalno kritizira i ogovara vlastitu zemlju. Uglavnom, protiv sam jugo-pljuvanja svega što smo postigli samo zato jer je riječ o Hrvatskoj. Ono što ne podnosim i protiv čega ću se uvijek boriti perom je primjena dvostrukih kriterija i iskorjenjivanje jugo-komunizma s ovih prostora.

Neki tvrde da je poluprazna, neki da je polupuna, ali netko je odavno ukrao čašu

Ovih dana je Ivica Marijačić osuđen na godinu dana zatvora, uvjetno na tri godine, jer je u svom tjedniku objavio fotku cure s njezina fejsa. Ona je navodno bila "brutalno" silovana od nekih mladića. Činjenice su bile na njihovoj strani i priča se raspala. Ona je objavila sliku na svojoj Facebook stranici, HT je to prenio i... Marijačić zaradio godinu zatvora. Duboka država je tako Marijačiću preko "pravosuđa s posebnim potrebama" uzvratila udarac.

Pupovac može na naslovnoj stranici objaviti crtež **Thompsona** kojeg "drugovi i drugarice operišu" srpom i čekićem po glavi, a iz vrata mu curi krv. To je navodno "satira". Evo, to je ilustracija jednakosti postupanja kod nas i ponašanja našeg pravosuđa. Hoćemo li ikada postati normalno društvo koje na jednak način tretira svakoga? Tko je dočeka neka piše... Hrvatska sve više sliči na čašu za koju neki tvrde da je poluprazna, a neki da je polupuna. Sad ta "mudrost" sad pada u vodu. Naime, netko je nedavno ukrao i čašu.

Tramvajci su sve iznenadili

ZET je opet u krizi. Netko je, suprotno važećim društvenim dogovorima, iskoristio tramvaj br. 11 i napao naše "svetinje" i utabane "istine". **Viktor Gotovac** je hitro reagirao i odmah predložio da se Tram 11 (prevedeno "tramvaj zvančežnja") proglaši tramvajem druga Titu. Ako "jedanajstica" slučajno ima prikolicu onda je treba nazvati po Titovom podoficiru "prikolica Ante Tomića". Zasluzio je naš Antiša. Svojim raskošnim antitalentom pridonio je maršalovom mitu više od **Dine Rađe**. Kad smo već kod toga što bi se sve moglo nazvati po Titu, sviđa mi se ideja **Zlatka Hasanbegovića** koji predlaže gradonačelniku **Tomaševiću** "da se jedno gradsko smetlište nazove po Titu. Možda ono za "glomazni otpad".

No, hajmo sada malo pojasniti što je to uzdrmalo snažnu, samoupravnu i “liberalnu” Hrvatsku i njene Hrvateke. Hip-hop bend zvani “Tram 11” objavio je stihove koji su toliko oduševili “liberalnu” javnost da “prosto ne mogu da veruju”. “Leftardi” prosto ne mogu da dopuste da netko pljucka po bratstvu i jedinstvu naših naroda i narodnosti. Pošteni jugo-nostalgičari, orjunaši, bivši udbaši, kosovci i komunjare, svi su izvan sebe.

“Tramvajci” su sve iznenadili. K’o naši rukometari. “Nisi pazio, buraz, vlastiti tramvaj te pregazio”. Kontra svega. Mislili ste da možete baš sve po spisku, u istu nisku “Tita i Castra”, “Plenkija i Njonju”, “Danku partizanku”, “ćirilicu i Ilicu”, “orijunu i čunu”, “Pušiće i Balaševiće” i “bipsiće, maske i maskice”, sve “autografe i faktografije”? Zbrljali ste da se “novac” slobodno rimuje s “Jase-novac”? Otprilike kao “novac” i “Pupovac”… i tako dalje…

Mogu se žaliti gradskom vodovodu

“Moćna” diskografska kuća Menart odrekla se nesretnih “tramvajaca” u roku odmah u ime “kulture otkazivanja”. “Bolje metak u glavu nego dva u turu. Lijepo u glavu il’ u Lepoglavlju”. Evo nama opet “govora mržnje”. “Tramvajci” se sada mogu žaliti “gradskom vodovodu”. Tamo ih čeka Tomašević, **Ivana Kekin**, **Zdenka Raukar**… Tamo će se teško oprati. Sjetite se našeg Ante i nesretne kante. **General Woo** i **Target** sad se “k’o fol” čude, ali “demokratska” javnost ih je “pročitala”.

Sve je jednostavno razjasnio prof. **Dean Duda** s famoznog Filozofskog faksa u Zagrebu. Kaže naš Dean: “Tužno je da smo došli do zabrane albuma, a da se prethodno u društvu stvori takva klima da je moguće da se uopće objavi”. U pravu je Dean, kolega naših dragih **Klasića, Jakovine i Goldsteina**… Zašto dopustiti da nešto izade, a onda se blamirati zabranom. Demokratski je zabraniti izlaženje. Hvala Bogu, eto, vratio nam se i demokratski centralizam kao potres na Filozofskom fakusu. Hajde, desničari uozbiljite se! Nemojte rastužiti profu Deana Dudu bez veze. Nakon Oluje, Knina, traktora, zakona o oprostu i sličnih stvari, hrvatska prokomunistička ljevica zaključila je da “treba biti realan i tražiti nemoguće”… I to su dobili.

Na fejsu se pojavila pitalica: “Koja je razlika između besplatno i džabe? Besplatno ste primili cjepivo, ali džabe, pošto se i nakon toga možete zaraziti”.

Metličiću i Špremu samo je falio Dino Rađa

Za nas je upravo završilo Europsko prvenstvo u rukometu. Prošli smo kako smo prošli. Bilo je toga i prije toga. **Hrvoje Horvat** ima u obitelji olimpijsko zlato. Bila su to neka druga vremena. Znao je kako će njegov koncept i izbor biti dočekan od RTL-ovih komentatora na “nož”. Ipak se pristojno odazvao u emisiju znajući što ga čeka. Kad ono – javna egzekucija. Jedan od inkvizitora kaže: “Naučit će te nešto!”. Znam da su **Metličić** i **Šprem** imali fantastične rezultate kao treneri i selektori, samo se ja ne sjećam ni jednog. Javno ribanje Horvata bilo je neugodno za gledati. Po pristojnosti i objektivnoj retorici falio je još samo Dino Rađa. Nema kod “sveznadara” opravdanja što su igrači i selektor dobili u najgori trenutak koronu, kao i da su morali igrati igrači koji nisu ni sanjali da će u Mađarsku. Napokon, igrali su odlično. **Šego** i **Karačić** nisu ni bili na spisku. A trebali su biti. Ali javno ribanje mladog i pristojnog izbornika od strane onih koji sve znaju sliči na tipični hrvatski jal i onu zlu jezičinu koju spominju stranci koji su došli živjeti u Hrvatsku. Još je samo falio policajac s lisicama. Na kraju, selektor Hrvoje Horvat bio je valjda najsjretniji kad je mogao otici s RTL-a.

Kako ćeš prepoznati pravu priliku ako je nikad prije nisi bio?

Ognjen Kraus je neumoran. Radi k' o singerica. Sprema se napraviti zagrebački spomenik žrtvama Holokausta vrijedan 11 milijuna kuna. Čim stigne euro iznos će se prepoloviti. **Rada Borić** zna s novcem. Ona pazi na inflaciju i čeka konačni dogovor sa židovskom zajednicom. Prevedeno s Ognjenom Krausom. Ognjen malo razmišlja i šalje dimne poruke. Spomenik bi po njemu bio prihvatljiv kad bi ga se preimenovalo u "Spomenik žrtvama ustaškog terora ili žrtvama NDH".

U Srbiji su davno digli "spomenik" **Milanu Nediću** koji je prvi u Europi javio depešom **Hitleru** da je Srbija "Judenfrei". To je navodno i razlog zašto je **Goldi** doktorirao hrvatsku povijest baš u Beogradu. Na izvoru... Ogija bi trebalo hitno imenovati okružnim javnim tužiteljem za grad Zagreb, kao što je bio njegov otac herojske 1945. godine, gospodar života i smrti. Ja bih tada svoju kolumnu strpljivo klesao u kamenu – Golog otoka.

Ne znam zna li Ogi za "ustašku žrtvu" **Jennu Lebi**, Beograđanku Židovskog porijekla koja je ispričala vic o Titu i završila na 2,5 godišnjoj robiji na Golom otoku. Ispričala je "užasni vic" o tome kako je Jugoslavija pobijedila na međunarodnom natjecanju u uzgoju cvijeća jer je uzgojila ljubičicu bijelu od 100 kila (aludirajući na pjesmu "druže Tito ljubičice bijela"). Kad se Ogijeva i Goldijeva Juga raspala, Jenna Lebi je objavila knjigu u kojoj je objavila strahote s Golog otoka. Ta knjiga je u Izraelu postala bestseler. Kako je Goli otok u Hrvatskoj, a prema Jenni Lebijinom svjedočanstvu tamo je bilo zatvoreno i dosta Židova, zanimljiv je ravnodušan odnos Ogija i Goldija prema patnjama zatočenih na tom "romantičnom" otoku. Po nekim izraelskim izvorima Goli otok je navodno u mnogo čemu bio čak i gori od Auschwitza. No sveti demokratski gral se i dalje traži.

Inflacija i euro dovest će do toga da nitko neće htjeti baciti ne samo svježe, nego ni trulo jaje

U zadnje vrijeme kod nas niti cvjeta gospodarstvo, ni zabava, ni demografija. Ali zato cvjetaju zabrane. Zabранa ZDS, zabranu kune, zabranu prvog bijelog polja, zabranu Čavoglava (ma što god to značilo), zabranu slavljenja obljetnice Križnog puta i Beleburga, zabranu javnog spominjanja Hude jame, HOS-a, NDH, zabranu trulih jaja, zabranu pjesme Lijepa li si..., zabranu javnih okupljanja na kojima "teroristi" pozivaju druge teroriste da se "u miru razdišu, da se ne tuku, ne sukobljavaju s policijom, da paze na red i mir...". Naravno, ovo zadnje je izrekao **Marko Francišković** koji još i danas leži u Remetincu zbog podstrekavanja na terorizam, pa smo sve bliže legendarnom dobu kad si zbog vica na račun "ljubičice bijele" mogao otici na more, tj. na Goli otok. Jaja je, pak, postalo zabranjeno spominjati uz imena političara, napose ona pokvarena. Bojim se jedino da će inflacija i euro dovesti do toga da nitko neće htjeti baciti ne samo svježe, nego ni trulo jaje. Priča mi sa sjetom u glasu moj teniski partner prof. **Žukina** koji voli kad ga citiram u kolumnama: "Nema više kavalira k' o što je bio **Stipe Mesić** koji je haaškoj tužiteljici **Carli del Ponte** svako malo slao buket hrvatskih branitelja, cvijet hrvatskog naroda".

Zvonimir Despot je progledao. Napokon! Kaže Zvone: "Nema demokracije ako istom mjerom ne sudimo i lijevom i desnom ekstremizmu. Pred koliko godina je legendarni "partizan" **Neno Stazić**, ponosan kao pavijan kad vidi bananu, uskliknuo da su njegovi šlampavo obavili svoj zadatak 1945. godine? Nemoguće da to Despot nije pročitao. Pred koliko godina je Mile Kekin, glasom sličnim **Porfirijevom**, zanosno zapjevao: "Ja nisam vaš, od glave do pete, moji su dobili četrdeset pete..."? Neki su mu otpjevali "a naši su

dobili devedeset pete”. Nisam tada čuo Zvonkecov glas protivljenja što se ne sudi istom mjerom.

Polako i tiho se vraća devedeset i prva pa daj malo čkomi...

Sada imamo **Josipa Jagića**, PR “stručnjaka” Tomaševićevog Možemo. Joža je umjerenod-ekstremno usmijeren. Kad se jedan jugo-nostalgičar pohvalio na Twittru kako nitko nije poubijao više hrvatskih katoličkih svećenika od Hrvata ljevičara, naš Jožek Jagić je na to dodao: “Dobra stara vremena...” Jožek, Jožek! Polako i tiho se vraća devedeset i prva pa daj malo čkomi...

Najveći frajer na hrvatskoj političkoj sceni **Šokre Beljak** ima imunitet za laprdanje. Da sve što izlaprda Šokre kaže Skejo, siguran sam da bi Škejo već upoznao u Remetincu Marka Franciškovića. Donio bi mu barem pisma supruge koja mu ih preko istražnog suca šalje, ali mu nikada ne dolaze. Nije to američka pošta koja još dan danas dostavlja glasove za **Joe Bidena** u predsjedničkim izborima.

Naš Zvone Despot maše prijeteći kažiprstom: “Neće biti puna demokracija ako istom mjerom ne sudimo lijevom i desnom ekstremizmu”... Po ponašanju naše vladajuće nomenklature, umjesto pune demokracije, imat ćeemo uskoro pune zatvore onih koji misle desno i koji su dobili rat protiv raznih Jagića, Kekina, Stazića... sve dok je na snazi čl. 17. jednog starog zakona donesenog 1990. godine u kojem su predviđene sankcije još uvijek u njemačkim markama, a koji je potpuno divergentan standardima ESLJP. Pozdrav svim ministrima pravosuđa RH i pravosuđu s posebnim potrebama. Dok je god tako imat ćeemo državu koja strepi od trulih jaja i Thompsonove “Lijepa li si”...

Sve me to podsjeća na događaj kad je američka državna tajnica **Madelaine Albright** predložila da se **Slobodanu Miloševiću** sudi u Beogradu. Na pitanje nekog nevinog Hrvateka hoće li se isti kriterij primijeniti i na osumnjičene Hrvate, odgovorila je: “Naravno, neka se i njima sudi u Beogradu”.

Stara mudra lička izreka glasi: nikada ne vjerujte do kraja onima koji lažu....

Zvonimir Hodak/Direktно.hr

‘ŠVEĐANI I FINCI ULAZE, A IZBORNI ZAKON SE NE MIJENJA’

04/07/2022

U Lijepoj našoj i dalje traje “status quo (vadis)” kako bi to rekli apsolventi Kumrovečkog faksa. Sad je u modi rat zastavama. Zaboravljeni su stihovi “Naše zastave, uvijek su iste boje, na njima ljubav caruje...” Strmoglavi Tomašević zabranio je zastave Hoda za život. Momci u Požegi skinuli srpsku zastavu, maturant u Zagrebu skinuo LGBT zastavu... Uskoro će i zabrana čitanja Krležinih “Zastava”.

Otkud toliki animozitet prema Srbiji? Oni nas ni ne primjećuju. Osim tu i tamo. Više tam nego tu. Može i obratno. Eto, nedavno su nas u Deklaraciji o granicama “drpskog”, tj. srpskog jezika, onako puni tolerancije i bratske ljubavi, “obavestili” da je “hrvatski varijanta srpskog jezika”. I tačka! Stoga je razumljivo i sasvim u redu što je policija u Požegi dvojicu mladih koji su skinuli srpsku zastavu s jarbola u centru Požege prijavila za kazneno djelo iz člana 325. KZ-a tj. zbog javnog poticanja na mržnju.

Oni nas ne mrze. Štoviše, hrvatske zastave u Srbiji su na cijeni. Čim stignu s našim navijačima odmah planu! Zamislite skandal da je netko iz, recimo, Staljingrada ili Lenjingrada skinuo njemačku zastavu u tim gradovima nakon Drugog svjetskog rata... Srećom u današnjoj Rusiji nema čl. 325. hrvatskog KZ-a. E, nećete vi ustaše sramotiti naš narod i narodnosti i verati se po jarbolima. Zanima me samo jedno. Kako su oba roditelja naših mladih “alpinista” prošla u Domovinskom ratu u Požegi? Skinuti zastavu agresora koji nas je napao nespremne i nenaoružane, razorio, zatvarao, ubijao na Ovčari, u Škabrnji... To nije bila klasična bezrazložna mržnja.

Trebamo drugovi samo sofisticirano koristiti članove Kaznenog zakona. Recimo čl. 99. KZ-a koji govori o terorizmu. “Terorist” Marko Francišković optužen je za podstrekavanje na terorizam i čovjek leži već preko šest mjeseci u pritvoru. Na snimci sa prosvjeda na kojem je navodno podstrekao na terorizam, a koju imaju i suci Županijskog suda u Zagrebu, jasno i glasno se čuje kako, nakon (neprijavljenog) mitinga na Trgu Bana Jelačića, “terorist” potiče sudionike na terorizam ovim riječima: “Molim vas, raziđite se u miru... bez izgreda, sukoba s policijom... budite dostojanstveni i ponosni...” Ako je ovo poticanje na terorizam onda je i čin dvojca iz Požege “bolesna” mržnja.

‘Smojin Split’

Imamo mi većih problema od poticanja na mržnju i terorizam. Kako, recimo, nazvati Pelješki most? Vesna Stipanović na fejsu ima ideju: “Ja bi ga nazvala po napačenom hrvatskom narodu: Most opelješenih”. Jel’ vam i to pomalo ne miriši na čl. 325. KZ-a? Andrej Plenković doživljava svjetski uspon, od premijera koji najviše obećava do premijera kome najviše obećavaju...

Onaj dio Splita koji se može nazvati “Smojin Split” se probudio. Puljak je očitao lekciju “tajnom” kandidatu HDZ-a. Ante Tomić, Jurica Pavičić, Boris Dežulović, Slobodna Dalmacija i ostali ljevičari, pa i orijuna napokon su živnuli. Masovno su izašli na izbore. Njih 30 posto. Sjećate se romana Graham Greena “Naš čovjek u Havani”? HDZ-e se k’o fol u čudu križa. Mi izgubili, i to s Đogašem? Međutim, tog Đogaša ne samo da nema u HDZ-u, nego se lik sramio i na plakat staviti da ga podržava i kandidira HDZ. Koje g li

čuda da HDZ-ovci u Splitu odoše radije na plažu i u kafić negoli na izbore. I tako smo dobili Puljka u Splitu, a Tomaševića u Zagrebu.

U Zagrebu, nakon pobjede Možemo!, sve štima. Sirotinja više ne mora kopati po kantama. Kante su krcate, a smeća ima i oko njih. Hrvatin Runjić se čudi: "Prodavati Puljka pod centar je isto kao i prodavati HDZ pod desnicu, najobičniji spin ljevičarskih strukura...." Sve me to podsjeća na jedan stari vic. "Ej, buraz, uzeo sam neke tablete koje ubrzavaju rad mozga. Znači sad si pametniji? Ne, sad sam gluplji al' puno brže..." Tako su najbrži postali Zagrepčani, a odmah iza njih i Splićani. K'o i uvijek...

Talijani se za prevenciju od požara koriste kozama, ovcama, magarcima... koji sve nisko raslinje pobrste pa se vatra ne može širiti. A mi? Mi imamo samo magarce koji brane držanje koza i ovaca...

Moja žalba na presudu generalu Zagorcu toliko se svidjela jednom uredniku portala Dnevno.hr. da je došao k meni u ured tvrdeći da će "rasturiti" presudu na Vrhovnom sudu. Usput mi je ponudio da pišem kolumnе za njegov portal. Čovjek je zaista bio u pravu. Na sjednici žalbenog vijeća VSH suci su, umjesto presude, "rasturili" moju žalbu, a ja sam ušao u svijet ovisnika koji misle da misle. I tako već petnaest godina, iz tjedna u tjedan. Ono što me "drži" su sasvim sigurno komentari. Sofisticirani, logični, britki, duhoviti... Neki dobromanjerni i motivirajući, a neki puni mržnje.

Najbriljantniji komentari mojih kritičara...

Ponekad sam tronut i pomalo začuđen koji sve britki umovi čitaju i polemiziraju s mojim tekstovima. Svjestan sam da im nisam dorastao. U stilu Niccolo Machiavellia, briljantnom logikom tjeraju me na koncentraciju i oprez. Često si umisljam da sam im ravan. Znam da ste znatiželjni pa će vam odabratи komentare nekolicine najbriljantnijih i ujedno najpismenijih mojih kritičara. Recimo, Dragan Božić piše: "Jaka kolumna koja tebi dozvoli da baljezgaš te tvoje priče su na granici amebe zato nam je ovako di ti i Prkačin educirate naciju da imaš ti malo morala i karaktera ne bi se nigdje pojavljivao da normalan svit od takvih domoljuba intelektualaca...", bez točke na kraju. Raskošno netalentiran polemičar Dragan misli o meni jako loše. Ja obratno mislim o njemu sve najbolje. Nevažno je što ni jedan ni drugi nismo u pravu.

Ili drugi komentar Narodom Sihanuka, briljantan i kratak: "Hodak opet preskače terapiju". No nije samo Sihanuk među onih tri posto koji misle da misle. Slijedi i naš Rambač: "Šta, opet Srbi krivi? Jel Sanader bio Srbin? Hodak opet si terapiju zaboravio pa ti svi drugi krivi?". Red je da između mnoštva talentiranih kritičara predstavim još jednog. Željko Drlje piše: "Zvonimire stari k. će koju reklamu daješ ljevim ekstremistima svakog tjedna da je to degutantno. Uzmimo tjedno sve portale nigdje se nećemo načitati ništa o njima niti ikog interesuju. Pročitan si davnih dana. Ljudi mućnите svojim glavama..." I tako iz tjedna u tjedan. Rambač sa svojih tri posto misli da ja u kolumnama okrivljujem stalno samo Srbe. Uvijek, baš uvijek nastojim usmjeriti ljutnju mojih čitatelja na vladajuću nomenklaturu. Konačno, oni su ti koji imaju u rukama škare i platno. Međutim, naš problem su razni Dragani, Drlje, Rambači i slični jugo-nostalgičari, orijunaši, bivši udbaši, oznaši... koji kmeće za Jugom i Titom te koji Tuđmana ocjenjuju samo kroz "lopošku privatizaciju". Naravno, moja kolumna je otvorena za sve komentare. Mogao bih kao Ante Tomić, Miljenko Jergović, Jurica Pavičić i ostali ljevičari pisati kolumnu bez mogućnosti komentiranja, bez obzira "interesuje" li to nekog ili ne. Međutim, ovako je bolje. Vox populi iliti glas naroda je glas bogova. Volio bih kad bi se "komentatori" okomili manje na

moje stavove, kritiku i ideologiju u svakoj mojoj kolumni, a više na iznesene činjenice ... Ali gdje pronaći takve u Lijevoj našoj?

Čitanost kolumna u današnjoj Lijepoj našoj objašnjiva je jedino Darwinovom teorijom po kojoj, kad je o kolumnama riječ, samo najprostiji prežive.

‘Švedani i Finci ulaze, a izborni zakon se ne mijenja’

Još se ne zna je li sisanje vesla zanimanje ili školovanje. Međutim, summit NATO-a u Madridu dao je odgovor što je “sisanje vesla”. Definitivno je to novinarsko školovanje. Da su tamo slučajno bili Mesić, Josipović ili Kolinda nastala bi trka, strka i frka za fotku s kojim se državnikom “naši” druže i smješkaju. Sad je novinarsko školovanje ispalo uspješno ako se snimi fotka Zokia kako u stilu “Pale sam na svijetu” k’o duh luta hodnicima kraljevske palače. I nije se moralno ništa retuširati. Zoki, sam i izgubljen ili kako bi rekao Tin “putujem da tugujem...”

Tata **Joe Biden** je posložio igračke. Erdogan je skrušeno promrmljao: “Što se nas tiče, Finci i Švedeni mogu kuda hoće”. Da je sinopsis bio drugačije napisan i da je Milanović mogao u svojoj štemerskoj maniri prosiktati Bidenu: “ili promjena izbornog zakona u BiH ili ništa od ulaska skandinavaca u NATO”, opet bi sve ostalo isto. Švedani i Finci ulaze, a izborni zakon se ne mijenja. Jedna je Kuba, jedan je Castro. Mi smo MPD...mala poltronska država koja se je itekako morala potruditi, čak izmoliti, da nam se do zvola da naše agresore, tobože treću armiju u Europi, opalimo nogom u tur i pošaljemo doma. Milanovićev je plan bio legalan i proizlazio je iz pozitivnih propisa EU-a i NATO-a. Ali kad te zakone i propise stavimo u ladicu, ostaje čista utopija. Kako je davno rekao Vlatko Maček: “Kad se veliki zavade onda mali moraju pod stol”. Teško je Hrvateke stjerati pod stol. Ako stola slučajno nema, mi ćemo ga pronaći ili stvoriti... Mi Hrvati!

Kad čitam naše kriptokomunističke dopisnike, bivše partijske sekretare, moram se prekržiti. Javlja se iz herojskog Rima Ino Bešker i kaže: “Kako smo nasjeli Putinu i kako je dobio ono što je tražio – vanjskog neprijatelja”. Putin je, misli naš Ino, dobio “ono što je tražio” tj. vanjskog neprijatelja pa sad u Rusiji može vladati s represijom u stilu “zbijmo se drugovi do drugarice, ova borba bit će duga”. K’o i kod naše ljubičice bijele: “Drug do druga, omladinska pruga”. Prevedeno, ta histerija oko Ukrajine, te tisuće mrtvih, žena, djece, srušenih gradova i uništenih života, ta osuda sa svih strana svijeta samo je voda na mlin Vladimira Vladimirovića jer, nakon što je provalio u Ukrajinu svojom soldateskom, mi smo mu svojim histeričnim reakcijama priskrbili naziv “vanjskog neprijatelja” kojeg si je toliko želio.

Treballi su ga Zelenski i Biden pozvati na boršč i tako mu sje***ti ideju o slatkom “vanjskom neprijatelju”. Ino Bešker nas onako drugarski podučava kao na kumrovečkom tečaju: “Usput, demokracija i ljudska prava ne moraju nužno ići ruku pod ruku”. Dobro to zna i **Dragan Božić** zvan Ameba. Ino nam u nastavku, nakon drugarskog podučavanja, drugarski objašnjava: “Čitam ovih dana...”

‘S Titom u bolji život’

U starom Rimu gospodar je roba mogao ubiti. Prosto ne mogu da verujem... Samo tako ubiti roba. Kud baš u starom Rimu. Koliko je Tito poubijao bez suda, presude i žalbe. K’o u starom Rimu. Stotine tisuća leže u Hudoj jami i 750 jama u sjeverozapadnoj Hrvatskoj i Sloveniji. Sve zbog “vanjskog neprijatelja”.

Sjećam se svojedobno je za predstavu Brat magarac **Rene Medvešek** dobio nagradu Tovar, a **Pero Kvrgić** za predstavu Večeras se improvizira nagradu Tito Strozzi. Na pitanje kuda će s lovom, odgovorio je prigrlivši plaketu: "S Titom u bolji život".

Nekada, u biblijsko doba demokracije, u bolji život se išlo s Titom. Sad je pred nama fina i izbalansirana budućnost. Treba krenuti u "bolji život" s Putinom ili možda s Vučićem. **Borislav Ristić** je optimističan. Misli da će to biti "trenutak moralnog sloma zapada". Misli na trenutak kad će zapad morati pružiti ruku pomirenja Putinu. Zapad je istreniran da pruža ruku i Titu i Staljinu i Mao ce Tungu, i Castru... Tu je uvijek i te kako nedostajalo moralna ogromno čuđenje. Toliko rusofila, srbofila i jugo-nostalgičara u ovako maloj Hrvatskoj?! Političko-demografski fenomen. Nas, Srba i Rusa više od 350 "mileona". To će biti moralni bum, a ne slom.

Mirna reintegracija istočne Slavonije je napokon u potpunosti uspjela. Srbi se postepeno vraćaju. Već pozivaju komšije Hrvate na kafu uz informativni razgovor.

Zvonimir Hodak / direktно.hr

DUBOKA DRŽAVA ZNA ŠUTJETI

11/07/2022

U svim “normalnim” državama EU-a nastupila je tzv. medijska “sezona kiselih krastavaca”. Godišnji odmori, radnici i trudbenici dokopali se “rajskih” plaža na našoj obali, uživaju na suncu, u moru. Zaslужeno. Onako trudbenički. Kao i obično problemi nastanu kad pomislite da problema nema.

Nema kod nas ljetnih “kiselih krastavaca”? Evo, požar je u jedan dan skoro uništio Pulu. Ode nam najbolji ministar iz Vlade. Na fejsu za ministra financija kažu da bi bio iskren kad bi rekao: “Želim smak svijeta provesti u krugu obitelji”. U Saboru na dnevni red dolazi rasprava o vraćanju prava na pobačaj u Ustav. Nitko ni da bekne o referendumu. Omjer 70 posto prema 30 posto još uvijek ukazuje na blizinu katotalibana.

Uhićenja, uhićenja...

Famozna EU uhićuje u Hrvatskoj bivše ministre usred sezone godišnjih odmora. Grozno! OLAF se mijesha u naše demokratske standarde. To je, da objasnim onima koji još ne znaju, Europski ured za borbu protiv prijevara. Glavna tužiteljica zove se **Laura Kovesi**, iz Rumunjske. Da je iz Napulja, Sicilije, pa hajde, ali iz Rumunjske!? Oni su se prvi put susreli s mafijom kad je k njima stigao don Vito Corleone u filmu Kum, još davne 1972. godine. I jednog lijepog sunčanog dana “kihnuli” su rumunjski HDZ i SDP, a EU je “potboltao” Lauru Kovesi na mjesto glavne tužiteljice. I počelo je. U prosjeku četiri uhićenje političara dnevno. Naša Laura je navodno odlučila uhititi oko šest stotina političara, oko trideset direktora javnih tvrtki, pristojan broj sudaca, tužitelja, korumpiranih policajaca, premijera, ministara, zastupnika, gradonačelnika... Neke je već uhitila, a neke će kasnije morati i “rashititi” jer im se nije moglo ništa dokazati. Zato od ljetne sezone “kiselih krastavaca” za sada ništa.

Možda je ima malo u Bolu na Braču. I tu je pao trač. Jedan domaći dao je greškom, umjesto 10 kuna, 100 kuna za lemozinu u dominikanskoj crkvi. Sad svaki slijedeće nedjelje kaže, kad svećenik dođe do njega, ja sam “preplatnik”! Lako se rugati s Bračanima. Sjećam se jednog duela između Krleže i Tina Ujevića. Jedno jutro u kavanu “Kavkaz” uđe Krleža i glasno pozdravi: “Dobro jutro svima i tebi pijani pjesniče...” Ujević mu odgovori: “I tebi, zastavo svih boja”. Svi, baš svi, imamo “Ahilovu petu”. Krleža je, napisavši 1938. godine roman u prvom licu “Na rubu pameti”, pokazao svoju genijalnost, ali se ipak slažem s **Veronikom Čuljak** kad je napisala: “Imao je veliki talent i snažna je dijela napisao. No, nije imao strast za istinom, video je stanje u Rusiji nakon oktobra, bijedu i jad, ali o tome nije pisao, radije je prešutio i doživotno bio odan boljševizmu. Nakon Drugog svjetskog rata dobio je na korištenje vilu na Gvozd u sluškinjom i šoferom. Toliko o življenu ideje koju je zastupao kao i njegov prijatelj Joža. Socijalizam za mase, a njemu, prvom proleteru, rezidencije brojne i otoci”.

Skakanje s Laure Kovesi na Frica Krležu samo je dokaz više da je ipak kod mene “sezona kiselih krastavaca” već nastupila. Moram biti skroman i ponizan, baš kao i vrijeme. Kiša, sunce, kiša, malo mora, puno fijake, novi svjetski poredak, sve je super, važno je da ne pucaju po nama.

Iznajmljivaču na Braču puna je kuća rodbine koju je privukao natpisom “Zimmer frei”.

Škandal” za saborskog govornicom

Na jednom od zadnjih zasjedanja Hrvatskog Sabora opet se dogodio "škandal". **Ante Prkačin** je počeo zamarati naše lijeve borce za pravdu i siromašne Hrvateke pričom o onima iz Ukrajine i Afganistana. To više nije mogla slušati **Urša (Zdenka) Rukar** pa je onako "živčana" viknula Prkačinu: "Kako te nije sram" ili tako nekako. Sirovi Ante nije shvatio svu dobromanjernost naše Zdenke i počeo ju je vrijeđati. Vitez Reiner umjesto da udalji Prkačina iz Sabora, kaznio je i Uršu i Prkačina što je naljutilo drugove iz Teleskop.hr. Skužili su drugovi da je vitez Reiner zapravo najveći problem. Umjesto da pohvali Uršu za lucidno zapažanje o Prkačinu i sjajnu diskusiju koju je tog dana imala u Saboru kad se nakon prve rečenice izgubila, mucala i na kraju otišla s govornice, a da uopće nije ništa rekla, on daje opomenu našoj Ursi i sirovom Anti. Kako je napisao Fric Krleža: "Ni med cvjetjem ni pravice".

To zna i **Marko Francišković** koji i dalje leži u Remetincu. U portalu "Imperij.com" pojavio se poznati "novinar" **Nemanja Marko Mitrović** koji nam je u članku "Svi moramo u jihad", u stilu Goebbelsa, objasnio zašto Francišković mora ostati u Remetincu. Poznati novinar za kojeg nikada nisam čuo odraduje svoj "partijski" zadatak. I to amaterski i loše. E, moj Nemanja! Svaka ti dala...

'Duboka država zna šutjeti'

Sezone "kiselih krastavaca" nema ni u Velikoj Britaniji. Osebujni i karizmatični britanski premijer **Boris Johnson** zamjerio se "dubokoj" državi. Sad je pred selidbom iz Downing Streeta 10. Ostavku je u par mjeseci Johnsonu podnijelo 59 članova njegovog kabineta. Razlog? Za vrijeme pandemije u vrtu Downing Streeta 10 počastio je šampanjcem svoje ministre i službenike. Grozno! Kako kod nas "duboka" državica, tako i kod njih duboka država ne "prašta". Nekog će zagolicati pojам "duboka država". Pojam često upotrebljavan, ali još uvijek politički nedefiniran. Možda ga jednog lijepog sunčanog dana objasni bivši ministar **Zdravko Marić**. London je "pusta Londra" prema Velikoj Gorici. Engleska "duboka" država riješila se Borisa Johnsona i njegove frizure. Ali neka ona pokuša riješiti enigmu tko je pozvao i platio koncerne srbijanskog pjevača **Miroslava Ilića**, poznatog po veličanju četničkog vojvode **Draže Mihajlovića**. To je pretežak zadatak i za MI6 i za MI5. Zamislite Thompsonov koncert u selu Ba. U Velikoj Gorici vlada HDZ. Misterija traje i dalje. Duboka država zna šutjeti.

Ali ne šuti Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske. Sud koji "obožavaju" jugo-nostalgičari, orjunaši i titisti... Sutkinja Prekršajnog suda u Čakovcu "rebnula" je izvjesnog S.H. zbog kape s povijesnim hrvatskim grbom i zbog pozdrava "Bog i Hrvati". Visoki prekršajni sud je "poručio" sutkinji **Renati Višošević** da je prvo bijelo polje korišteno nebrojeno puta za vrijeme Austro-Ugarske, da je taj grb i na crkvi svetog Marka u Zagrebu. Revna sutkinja se vjerojatno prepala da bi grb s prvim bijelim poljem mogao jako zasmetati Plenkija i njegove ministre koji svaki četvrtak moraju proći kraj tog "ustaškog" grba! I što sad? S jedne strane imamo prezivjele partizane koji vide oko sebe ustaše koji ne priznaju da je Republika Hrvatska nastala u AVNOJ-u, ZAVNOH-u ili barem u Titovom Jajcu, a s druge strane imamo sutkinju kojoj povijest baš i ne ide. Vjerojatno u njeno vrijeme nije bilo prepravljanja ocjena iz četiri u pet pa nije mogla na medicinski faks nego na pravo. No, mlada smo država. Treba izdržati još koju stotinu godina dok ovaj politički i gospodarski košmar ne prođe. Živi bili pa vidjeli.

Do tada će se vjerojatno smanjiti broj religijskih fanatika i fundamentalista koji idu na živac **Jeleni Veljači i Mireli Ahmetović**. Kad je Vrhovni sud SAD-a donio famoznu odluku o zabrani pobačaja, prva se javila Jelena Veljača, vjerojatno iz slobodarskog Beograda, i

otprilike izjavila da će sad žene u Hrvatskoj morati “oružanom borbom” ostvarivati svoja prava. Mirela je također bila rezolutna: “Religijski fanatici i fundamentalisti koji se drznu taknuti u naše ljudsko pravo neće se dobro provesti...” Mirisi mi nešto na Goli otok. Polako im se vraća stara moć. DORH je vjerojatno, nakon prijetnji Jelene i Mirele, započeo provođenje izvida u stilu-mislu li to one ozbiljno? Za Marka Franciskovića, koji zbog navodnog terorizma sjedi već šest mjeseci u pritvoru, znaju da je bio ozbiljan kad je pozivao na mirni razlaz s prosvjeda na Trgu bana Jelačića. Zato i dalje leži u Remetincu. Radi se o dva dijametralno različita kriterija prema državljanima iste države. Jedni pozivaju na “oružanu borbu”, a drugi na mir i dostojanstvo, a sankcije su brutalno različite. Dokle? Lijevi nobelovac Gunther Grass jednom je izjavio kako su Hrvati i Srbi kod Srebrenice i Tuzle pobili 250.000 Muslimana. Kako su se kod Tuzle Muslimani i Hrvati zajednički borili protiv Srba, a u Srebrenici Hrvata nije ni bilo, pitam se nije li se Guntner napušio Grassa?

Globalni kapitalizam i liberalna demokracija odlaze polako u “staro željezo”. Na veselje oca i sina, uglednih članova HDZ-a, koji su navodno uhvaćeni s ukradenim starim željezom. Ako je njima tako loše krenulo, što onda tek nas čeka?

Kad je umro naš omiljeni diktator, vlast su prigrabila njegova ‘deca’

Zanimljivo pitanje postavio je “istoričar **Tvrko Jakovina** u Jutarnjem listu: “Zašto Filipinci vole diktatore i siledžije i njihove potomke?” Legendarni naši “istoričari” Klasić, Jakovina, Markovina, Višeslav Aralica, Goldstein... svi su zadojeni dijalektičkim materijalizmom. Samo usput napominjem kako je dijalektički materijalizam bio službeni filozofski nazor sovjetskog sustava, zapravo religija komunističke partije, njena dogma. Mi stariji dobro se toga sjećamo. No, vratimo se našem Tvrtku. Naime, sin filipinskog diktatora **Ferdinanda Marcosa** izabran je 9. svibnja 2022. godine za novog predsjednika Filipina, a to je rafiniranu dušu našeg Tvrkta jednostavno rastužilo. Bože, što je tim ljudima? Otac diktator, a oni (Filipinci) biraju njegovog sina za predsjednika. Kuda ide ovaj vlak? Kad je umro naš omiljeni diktator, vlast su prigrabila njegova “deca”. Titoisti svih boja. Našeg najvećeg ratnog zločinaca naslijedili su njegovi vjerni sljedbenici. Kad smo se odlučili za vlastitu samostalnu državu odmah su pokazali da su pravi Titovi nasljednici. Agresijom su pokušali osvojiti Hrvatsku od Vukovara, preko Škabrnje do Dubrovnika. I dok je Ferdinand Marcos bio svrgnut s vlasti 1986. godine mi vučemo demokratsku tradiciju iz titoizma i komunizma. I sad se naš Tvrko čudi k'o pura dreku kako je to moguće..

Evo jedna relativno dobra vijest. Već sam u ovom tekstu spomenuo naše “istoričare” i ostale borce za bolju prošlost komunističke diktature. Naime, dobra je vijest da se je jedan od njih s dogmatske komunističke scene transformirao u talentiranog humoristu. Evo što piše, misli i zaključuje privilegirani jugoslavenski povjesničar Hrvoje Klasić: “Prvi pravi branitelji su hrvatski partizani. NDH je zauvijek osramotila i ostavila neizbrisivu ljagu na hrvatskom narodu, ali ono čime se Hrvati imaju ponositi zajedno sa Srbima i ostalim narodima koji su u njemu sudjelovali, jest partizanski pokret. Kao povjesničaru i građaninu krivo mi je što se ne ponosimo našim partizanima”. Ovaj nagli prijelaz iz “istorije” u povjesni cinizam, a onda i u vulgarni humor, nije do sada zabilježen čak ni kod **Ante Tomića**. Hrvoje se navodno spremi snimiti novu emisiju na HRT-u po scenariju **Vesne Teršelić**, šefice Documente. Vesna nam je objasnila koja je tema na redu: “Premalo je postupaka protiv Hrvata za ratni zločin”.

Možda bi se mogla snimiti serija koja bi se zvala "Ploveće kazalište". Za svakog ponešto. Recimo, za početak suđenje Hrvatima diljem Hrvatske za ratne zločine od 1991. godine pa sve do danas. U muzičkom dijelu serije nastupaju Miroslav Ilić, Rade i familija, Bajaga, Lepa Brena... Zatim scena iz Ukrajine iz koje se vidi gostovanje ruskih pjevača u razrušenim gradovima, gostovanje palestinskih pjevača u Izraelu, pa malo kinoteke gdje se vide njemački šansonjeri kako pjevaju po Parizu... Naravno, ne smije se prijeći jedna nevidljiva crta dobrog ukusa. Thompsona, ne-daj-Bože, ni spomenuti. Osim toga posebno treba naglasiti lokalnu specifičnost da je to sve moguće samo u Hrvatskoj, i to ovoj današnjoj Hrvatskoj.

Ako slučajno čitav projekt završi u Hrvatskom Saboru, pokazat će se da se naši komunisti, kao dosljedni ateisti, ne daju krstiti argumentima.

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

OPET NAM SE SMIJEŠI BRATSTVO I JEDINSTVO

24/10/2022

Petak je i za koji sat počinje “vječni derby” Hajduk-Dinamo u Splitu u koji nas uvodi duhoviti Joško Marušić iz Slobodne. Znatiželjni sin pita oca: “Tata, a k’o su sad ti Bjelorusi?”. Tata odgovara: “To su ti sine Rusi koji navijaju za ‘Hajduk!’”. Evo, ni nogomet nije pošteđen politike.

Politika u Lijepoj Našoj ne može bez patrijarha Porfirija. Po svojim javnim izjavama djeluje kao uspješni blefer, k’o stvoren za naše poltrone. Na dan pogibije vukovarskog heroja Blage Zadre naš se madioničar ukazao u Vukovaru. Naši jugo-nostalgičari “vjeruju” da je to bio “čisti” slučaj.

Zbog svih njegovih nedavnih javnih izjava, država koja drži minimalno do svog digniteta, proglašila bi ga “personem non grata”. Na posvetu crkve Svetog Nikolaja pozvan je bio i predsjednik Milanović koji se zanimljivo, “ladan k’o špricer”, ispričao: “Pozvan sam na dolazak Porfirija. Mislim da je to malo nezgodno u ovom trenutku”. Ne malo nego jako nezgodno. Tipična

‘Hrvatekima nedostaje je zajedništvo, nacionalna svijest, ponos ratnih pobjednika...’

Međutim, “ploveće kazalište” se nastavlja. Naš “pevač” iz Chicaga poziva u propovijedi u crkvi “svetog Nikolaja” sve da mole i za poklane Hrvate na Ovčari i za druge pobijene Vukovarce. Koja pila naopako. Prvo napadni, razruši, ubij, a potom moli za ubijene. Meni se to čini manje kao ekumenizam, a više kao crni humor. Evo još jednog zgodnog primjera crnog humora: “Pilot uđe u putničku kabину aviona i obraća se putnicima: “Poštovani putnici! Jedan motor nam je otkazao, a drugi radi sa 30 posto. Već smo izbacili sav teret, ali to nije dovoljno. Da bi sretno sletjeli na najbliži aerodrom moramo žrtvovati dio putnika. Nećemo nikoga diskriminirati na osnovu boje kože, nacionalne pripadnosti ili seksualne orientacije. Stoga moramo biti pravedni i ići po abecedi. Prema izlaznim vratima neka se odmah upute: Albanci, Arapi, biseksualci, cigani, crnci, a zatim homoseksualci...” Još se ne zna u čijem je vlasništvu bio taj avion. Ali se sumnja...

Ono što Hrvatekima nedostaje je zajedništvo, nacionalna svijest, ponos ratnih pobjednika... Sve je to “zaostali tuđmanizam”. Kazati istinu danas je “malo je nezgodno” ili “politički nekorektno”. Tako npr.: kad smo bili meta svih, nenaoružani, izloženi i ranjivi, napala nas je, uz JNA i Srbiju, i Crna Gora. Granatirali su Dubrovnik, mjesecima pljačkali u okolini grada, osnovali čak za zatočene Hrvate i logor u Morinju u Boki Kotorskoj. Crnogorski je admiral Vladimir Barović zbog srama na Visu počinio samoubojstvo. U znak sjećanja na mjestu gdje je bio logor za Hrvate podignuta je spomen ploča na kojoj je pisalo: “Sjećamo se zločina počinjenih da bi se osramotilo ime i duh Crne Gore. Izražavamo žaljenje za sve patnje koje su preživjeli zatočeni. Da se nikad ne ponovi”. Ali, na simboličan način, ponovilo se. Uprava za inspekcijske poslove Crne Gore naložila je Općini Kotor da u roku od tri dana ukloni ploču. Kako bi rekao Milanović “malo nezgodno”. Hrvatska će naravno i dalje podržavati ulazak Crne Gore u euro-integracije, sve drugo bi bilo “malo nezgodno”.

Badićterova je komisija davno odlučila da je Prevlaka naša, ali inzistirati na tome je “malo nezgodno”. Ni jedna hrvatska vlada ne spominje više pitanje Prevlake. Logor u Morinju je “nezgodan” kao i Porfirije u Vukovaru. Onda se čude zašto tvrdim da patimo od kompleksa

manje vrijednosti. Naravno, ne treba odmah skakati na svaku glupost ili praznu provokaciju koju netko ispali prema nama, ali ni poltronski čkomići kad nešto vrijeđa nacionalni ponos ili interes Hrvatske ili kad stranci pokazuju staro/nove aspiracije na naš teritorij, kulturu... Spomenimo samo talijansku premijerku, Orbana, Vučića, Slovence i "otvoreno more"... Naša politika navodno "superiorno" čkomi na sve provokacije jer se mi ne bi "šteli zameriti". Mi smo stalno "politički korektni". To bi bilo ok da tako postupaju i druge države. Međutim, kad se njima dogodi neka slična provokacija, oni reagiraju promptno i snažno, braneci dostojanstvo i suverenost. Za poltronsko ponašanje je karakteristično da se prema jakima ponaša snishodljivo, a gazi se one slabe. Tako je logično da čkomimo na razne provokacije koje dolaze od naših susjeda, ali zato Marka Franciškovića (kojem se stavlja na teret "podstrekavanje na terorizam" bez ijednog dokaza) držimo već skoro godinu dana u zatvoru, a u zadnje vrijeme ga čak dovode na sud okovanog lancima.

Ponizna hrvatska politika nije neki suvremenii 'izum'

Inventura rezultata koalicijske vlasti pokazuje da se biračko tijelo nasanjalo na lanjskom snijegu.

Treba ipak uvijek imati na umu kako spomenuta poltronika i pretjerano ponizna hrvatska politika nije neki suvremeni "izum". Ona datira još iz ranijih vremena. Sjetite se samo izjave predsjednika HSS-a **Vlatka Mačeka** kad mu je bilo ponuđeno od strane "zapadnih saveznika" da bude na čelu "nove" hrvatske države. Vlatko je ponizno izjavio: "Dok se veliki tuku, mali moraju čučati ispod stola". Nakon toga je taj isti Maček završio u sabirnom logoru Jasenovac, a od ožujka 1942. godine nalazio se u kućnom pritvoru... Zanimljivo kako se ideja o "čučanju ispod stola" zadržala u podsvijesti Hrvateka sve do danas. Krug ljudi u Lijepoj Našoj koji se "pedantno" bavi s našom poviješću i danas smatraju Mačeka našim **Henry Kissingerom**.

Evo još jednog primjera kako se neki danas i dalje drže te politike "čučanja ispod stola". Čak i ljudi kojima je politika zadnja rupa na svirali znaju da je obuka Ukrajinaca u Hrvatskoj nešto što država može učiniti bez nekih osobitih političkih posljedica. Ne osuditi agresiju Rusije na Ukrajinu, ne ponuditi pomoći žrtvama agresije, zaboraviti da nas je upravo Ukrajina među prvima priznala, bilo bi kukavički i krajnje licemjerno. Ne kažem da će Zoran Milanović doživjeti sudbinu Vlatka Mačeka, ali ako je odbio pomoći žrtvi zbog "pripetavanja" s Plenkovićem, onda je to tipičan pucanj u prazno. Nula bodova. Bila bi moralna katastrofa kad Hrvatska ne bi sada pomagala Ukrajini dok se nalazi u ovoj tragičnoj poziciji nametnutog rata. Milanovićev slučaj pokazuje da biračko tijelo to zna cijeniti. Njegova izjava iz 2016. godine da su "Srbi šaka jada" je to potvrđila u predsjedničkoj kampanji. Kad se u pitanju rata u Ukrajini posluša glas ulice, ili bolje rečeno glas naroda, u ovom derbyju između dva brda siguran pobjednik je Plenković. Uvijek, baš uvijek, ova država mora biti uz slabijeg i napadnutog. Tu je narod nepogrešiv. Bez referendumu i prazne ideologije, narod zna što treba napraviti.

'Pogubni' kompromis

Predsjednik Milanović predlaže politiku prema Ukrajini koja je prema mišljenju premijera Plenkovića pogubna. Plenković pak politiku koja je po Milanovićevom mišljenju pogubna. Stoga mnogi misle da bi bilo najbolje da sklope "pogubni" kompromis.

Ne znam je li to stvarno izrekao Dostojevski ili Tolstoj ili **Joža Manolić**, no da je poruka mudra o tome nema zbora. "Ako dođe do trećeg svjetskog rata, neka netko ostavi poruku majmunima u pećini da se ne zajebu i ponovno postanu ljudi".

Iza životnih "zastora" događaju se zanimljive stvari. Recimo u Vatikanu. Papinska akademija je pred par tjedana objavila da je naš papa Franjo imenovao kao novu članicu

Marianu Mazzucato. Mariana je redovna članica Papinske akademije što je prilično zanimljiva činjenica. Nova članica Papinske akademije je deklarirana ateiskinja i aktivna pobornica pobačaja. Mariana je Soroševa ekonomistica što je ujedno i dokaz ekonomske pragmatičnosti koja vlada u hodnicima Vatikana. Križanje i kukanje kako se Nečastivi uvukao u sam vrh Katoličke crkve je pretjerano. Europa se još Lisabonskim ugovorom odrekla kršćanstva i sada nas dobri papa Franjo ovim imenovanjem podsjeća u kojoj Europi mi zapravo živimo. Za vrijeme vladavine ovog dragog Pape čekaju nas još neki potezi Crkve koje će natjerati na razmišljanje. A što je loše u razmišljanju? Dva Bračanina slušaju misu u automobilu. Onaj na suvozačevom mjestukaže: "Ugasi radio sad će kupiti milodare!".

'Opet nam se smiješi bratstvo i jedinstvo'

Jugo-nostalgičari su u transu. Hrvat **Tomislav Žigmanov** imenovan je za ministra u novoj vladu Srbije. Evo vam ga na! Vodit će resor za ljudska i manjinska prava. U isto vrijeme Aca Vulin, novi srpski Ranković, dobio je "Šimecki" u tur i ispaо iz "prvih jedanaest". I tko će sada spriječiti Srbiju da uđe u EU kokošinjac? Lijevi su mediji živnuli. Eto, opet nam se smiješi bratstvo i jedinstvo i svijetla zajednička budućnost, ali ovaj put u krilu EU-a. Srpska napredna stranka bi sada mogla izaći na izbore i u RH.

Lex Žigmanov pokazao nam je što sve možemo kad smo zajedno. Srbija i Hrvatska za sva rješenja imaju problem! Ovo je nova srpska "Oluja" iza koje nastupa jugo-optimizam. Zamislite kako će likovati **Vedrana Rudan, Bora Dežulović, Ivo Mikoličan, Branimir Pofuk, Robi Bajrušij, Gera Gerovac**, 6. Lička iz Večernjaka... To je vijest! To je pravi vjetar u leđa našoj orjuni.

Koliko je Srba bilo od 1991. godine do danas u raznim hrvatskim vladama, to nitko ne zna niti se uopće broji. To je k' o sa ženama. Kad puno i često daju, slabo ih tko šljivi. Ali kad se opiru, ne daju, bahate, pa na kraju ipak popuste, e to je onda pravi uspjeh. I tako ćemo se, zahvaljujući Vučićevoj domišljatosti i "velikodušnosti", pomalo sve više vraćati u već proživljenu zajedničku budućnost. U njoj će **Antu Tomića**, kad ga srpska policija zabunom zadrži na granici, ubuduće spašavati naš Žigmanov, a ne škartirani Vulin. Još samo da Rusija "pomete" ukrajinske naciste, da hrvatska nogometna repka "dabogda sve izgubi" i evo nama povratka u zajedničku budućnost. Onu koju smo s oružjem u ruci satrli u jesen 1991. godine. Ali, danas nema više mrkog i "isključivog" Tuđmana. Najveća mu je "mana" bila što je dobro znao s kim je stvarao ovu državu. Ti i takvi su, njegovim odlaskom, otpočeli post-jugo ples.

Južina i jugovina

Meteorolozi ovih dana stalno govore o južini koja nas prati već tjednima. Ja bih rekao ne samo južina nego i jugovina. Jugovina se vraća na velika vrata. Tako je Gradsko vijeće Šibenika dodijelilo za 2022. godinu nagradu Šibenika za životno djelo novinaru **Ivi Mikuličanu**. To je čovjek koji je uporno glorificirao **Krstu Lambašu Maću**, držao mu posmrtni govor, kartao s njim za života itd. Sve to u načelu nije loše. Nezgoda je jedino u tome što je povjesničarka **Marijana Mikulandra** dokumentirano dokazala da je Lambaša krajem 1944. godine izveo 50 ranjenih hrvatskih vojnika iz šibenske bolnice te ih u Ražinama nožem pojedinačno klapo vadeći im organe iz tjela. **Neven Kursar**, pišući o tome, rekao je: "Šibenice, sram te bilo!" Jugo-nostalgičari su k' o korov. Ne može ih se iskorijeniti.

Ovih je dana umrla u Veneciji **Jagoda Buić Wuttke**. Čitav se život bavila tapiserijom i oblikovala svoje radove papirom. Bila je na glasu kao značajna umjetnica, osobito u bivšoj

Jugi. To i ne čudi jer je bila uvjerena Jugoslavenka. Povodom Jagodine smrti oglasio se njen kum Budimir Buda Lončar riječima: "Bio sam joj kum, sjećam se i datuma kad smo se upoznali – 28. ožujka, '47". Koje li romantike! Šef OZNA-e, tadašnji gospodar života i smrti, 1947. godine je upoznao mladu skojevku i eto u Jutarnjem dvije stranice za Budu o Jagodi. Još dvije stranice za Bajagu.

Koliko je takvih kao Lambaša tih mračnih godina klalo Hrvate i bacalo ih u jame diljem Hrvatske, a danas, uz jutarnju kavicu, čitamo o njima u ljevičarskim novinama kao o dragim osobama koje su nas "zadužile" svojim životima? Pročitajte Jutarnji i Večernji, gledajte HRT, N1... Stalno se izmjenjuju isti likovi poput **Gorana Hutineca, Hrvoja Klasića, Tvratka Jakovine**, nekada i Markovine... Maćin prijatelj prima nagrade, Bajaga (glorifikant četništva) sprema koncert u "Areni"... Thompson se ne smije ni približiti pulskoj Areni. Šesta Lička pazi na sve!

Mnogi misle da iskrenost nije vrlina. To je sve više slabost.

Sve manje Hrvata

Na kugli zemaljskoj će 15. studenog ove godine biti osam milijardi stanovnika, a nas Hrvata je sve manje i manje. Demograf je u Hrvatskoj promašeno zanimanje. Ismijavaju ih ne samo političari koji izbjegavaju provesti i jednu ozbiljniju demografsku mjeru nego i "zeleni džihadisti" koji stalno trube o vrtićima, ali proklju majke s troje i više djece. Umjesto da politikom plaća zadržimo vlastite stručnjake u zemlji, pustili smo ih da odu trbuhom za kruhom u svijet, a sada uvozimo pakistansku, bangladešansku, filipinsku i drugu stranu radnu snagu. Imamo kronični nedostatak liječnika i medicinskih sestara jer mladi odlaze nabolje plaćene poslove u inozemstvo, a za one koji su još ovdje i pokušavaju izboriti bolje uvjete rada i plaće, ministar i Vlada mare k'o za lanjski snijeg. Umjesto da riješe konkretne probleme na koje zdravstveni djelatnici upozoravaju, stalno se mantra o nekoj reformi. Reforma je inače u našoj politici čarobna riječ da se nešto zamagli kao što su nekada to bile radne grupe. Kad ne znaš što bi s nekim problemom, osnuješ radnu grupu. Sad spremas reformu.

Nedavno sam upoznao sveučilišnog profesora u mirovini. Pokazao mi je rukopis knjige "Kako zaraditi ozbiljan novac". Sad ne zna kako doći do love da je objavi...

Zvonimir Hodak/direktно.hr

<https://kamenjar.com/hodak-opet-nam-se-smijesi-bratstvo-i-jedinstvo/>

HODAK: TUĐMAN – POLITIČKI ZLATKO DALIĆ

12/12/2022

Pesimisti najavljuju da je armagedon na horizontu. Prevedeno, scenarij za “kraj svijeta” tu je pred nama! “Teroristi” svih zemalja su se ujedinili. Zašto baš sada, pitaju se umna pera u Jutarnjem i Večernjaku. Sad kad se “parade ponosa” spremaju gostovati u Imotskom, Lici, na otocima, sad kad je “zeleni džihad” vodeća ideologija u Europi.

Zašto baš sada, pitaju se umna pera u Jutarnjem i Večernjaku. Sad kad se “parade ponosa” spremaju gostovati u Imotskom, Lici, na otocima, sad kad je “zeleni džihad” vodeća ideologija u Europi. Večernjakova stručnjakinja za “teror svih vrsta” se pita: “Opasnost od terorizma u Hrvatskoj kao stvarna prijetnja ili opasni politički spin?” Pravi rašomon! Šibenčanin Dražen Koštan sliči joj na pripadnika ruske vojne kompanije Wagner. Jel’ to znači – terorist? Navodi ona i egzaktne primjere. Danijel Bezuk koji si je navodno sam oduzeo život nakon što je zapucao na Markovu trgu.

Iz “visokih izvora”, koji u praksi često znaju presušiti, saznaje o poveznici dotičnih s “mastermindom” Markom Franciškovićem. Kaže: “On je svojevrsni guru radikalne desnice u Hrvatskoj... jer je na antikovid protestu javno poticao na terorizam”.

Dobro “infomisana” novinarka na kraju izvlači logičan zaključak iz svojih ranijih premsa, pa kaže: “...koji (Francišković op.a.) je nedavno pušten na slobodu nakon što mu, što je posebno zanimljivo, ni nakon skoro godinu dana iza rešetaka nije potvrđena optužnica”. Ne samo da nije potvrđena optužnica nego u godinu dana nije bio saslušan ni jedan jedini svjedok. Usput, optužnice koje sadrže konkretne dokaze za izvršenje kaznenih djela brzo se potvrđuju, gotovo rutinski, i šalju na raspravu pred prvostupanski sud. S druge strane, optužnice pune raznih presumpcija, nedokazivih tvrdnji, maglovitih pretpostavki bez konkretnih dokaza razvlače se mjesecima s ciljem što duljeg pritvaranja osumnjičenika i dodatnog vremena za prikupljanje dokaza.

Optužnice koje nestaju preko noći

A ima i zgodnih i zanimljivih “optužnica”, onih koje preko noći nestanu. Za njih zna i novinarka Večernjeg, ali tu joj zakazuje “memorija pamćenja”. Naime, nekako u isto vrijeme kad se dogodio pohod Danijela Bezuka na Banske dvore, negdje oko Ivanić grada su radnici Elektre popravljali nešto na dalekovodu. Naišao je jedan “nervozni povratnik” i bacio bombu na njih. Jedan radnik je teško ozlijeđen, drugi lakše itd. Je li to možda bio terorizam, ili samo internacionalizam, nacionalizam, fašizam...? To danas više nitko ne utvrđuje niti zna. Je li itko ikada video optužnicu za to kazneno djelo i na kojem судu se optuženome sudi? Nitko ne pita što je s “povratnikom” i je li ozlijeđeni radnik ozdravio. Opet rašomon.

Međutim, da je vrag odnio šalu dokazuje i najnoviji slučaj u srcu EU, u Njemačkoj. Tri tisuće do zuba naoružanih policajaca poslalo je u “apsanu” 53 potencijalna terorista mada su oni zapravo bili pučisti. Na čelu opasne pučističke skupine nalazio se je Heinrich XIII. princ Reuss, čovo star 71. godinu. Baš je našao idealno vrijeme za državni udar, obnovu monarhije, oživljavanje dvora, dvorjana, princeza, konjušara. Starček očito živi u neprežaljenoj romantičnoj povijesti.

Njemačka se digla odmah na noge, a Putin i Ukrajina su nakratko pali u drugi plan. Navodno su “desničarski ekstremisti” planirali upasti u Bundestag i uhitići sve po redu, čak i Josipa Juratovića, našeg stručnjaka za getribe koji je baš planirao otvoriti novu izložbu o liku i djelu druge Tita. Još jedan lik koji živi u svojoj romantičnoj prošlosti. “O tempora, o

mores”, kako je to rekao stari antifašist Ciceron. Nijemcima je napokon postalo jasno kako nije pametno zadržati istu narav kad izgubiš snagu. No, EU će i ubuduće na takve terorističke pokušaje spremno uzvratiti udarac. Gay parade će se održavati pet puta tjedno, a rudnici ugljena postati će “zelene oaze”. Kako odvojiti transatlantizam od transrodnosti? Dakle, Europa je toliko zaglibila da bi se neki polako vratili u stara, preživjela vremena. Zbog opasnosti državnog udara u Njemačkoj, stavljeni su u stanje pripravnosti svi rodovi vojske – muški, ženski i srednji rod.

Vlast u Kini ima milijardu ljudi koji i nisu baš uvijek s njom presretni. Usprkos tomu, vlast je stabilna i “omiljena”. Vlast pak u Indoneziji donijela je zakon po kojem će se izvanbračni seksualni odnosi kažnjavati zatvorom. Svi su navodno time oduševljeni. Osobito muški supružnici, studenti i omladina. Stara ruska poslovica otprilike glasi: “Sonce, voda i anjonizam, osvežajet organjizam”. Sad će to vrijediti i u Indoneziji. O moralnoj čistoći Indonežana brine njihova vlada.

Sad je i mladima u Indoneziji postalo jasno da što kasnije umru dulje će živjeti.

Tuđman – politički Zlatko Dalić

Na današnji dan 10. prosinca 1999.g. umro je dr. Franjo Tuđman. Bio je državnik, povjesničar, akademik, prvi predsjednik neovisne države Hrvatske. Za Hrvate je bio – politički Zlatko Dalić. Stotine naših političara pokušalo je stvoriti državu Hrvatsku, ali uspio je samo jedan. Tako imamo milijun selektora, ali samo je jedan uspio dva puta doći do polufinala svjetskog prvenstva – Zlatko Dalić. Hrvatski tjednik objavljuje na naslovnicu da smo postali “Nogometna Država Hrvatska”. U prošli petak je pala i četvrta najmnogoljudnija zemlja na svijetu – Brazil. Bilo je teško, ponekad i komatozno, ali pobijedili smo ih!!! Idemo dalje. Kad je

Dalić pobjedu posvetio braniteljima, nekima je tlak skočio na tristo.

Izvjesni Ivica Ivanišević je objavio kako je Dalić slučajno postao izbornikom i da smo slučajno pobijedili kao “miljenici sreće”. Njemu i svima onima koji žive za “dabogda sve izgubili” moja iskrena sućut. Pati baby, pati! Uz ostale komšije tuguje i brazilska izbornik Tito. Tito nije ni sanjao da će izgubiti od “Nogometne Države Hrvatske” kao što ni onaj drugi Tito nije vjerovao da Sava može poteći uzvodno. Narod se iskreno veseli i ta radost, nakon svih nedrača koje nas biju, ulijeva povjerenje da smo neslo mljivi.

Ipak, napose općinjava veselje i sreća na licima Ante Tomića, Vedrane Rudan, Borisa Dežulovića, Jurice Pavičića, Miljenka Jergovića i drugarica iz 6. ličke kao i ostalih “liberalnih demokrata”. Kod mene izaziva grižnju savjesti. Ne znam zašto? Čitam na fejsu poruke komšija u srpskim portalima. Zajednički nazivnik svih tih poruka je “imali ste sreće”. Nisam siguran. Da smo imali sreće ne bi nam vi bili susjadi!

Zamislite samo kako je sad “našem” Sandi Blagoniću koji je, onako mudar kakvim ga je Bog već stvorio, istresao iz sebe svu mučninu rekavši: “Navijam, ne gledajući jedino kad igra Hrvatska, za njene protivnike. Malo me što tako rastužuje kao pogled na razdragano i sretne Hrvate... što u meni izaziva mizantropsku egzistencijalnu mučninu”. Stresem se na samu pomisao da se, apstraktno govoreći, moram odlučiti između Vedrane Rudan i Sandi Blagonića. Bio bi to izbor između kolonoskopije i gastroskopije.

Evo još primjera kako jugofili i mrzitelji Hrvatske s grčem u trbuhi prate uspjehe naše hrvatske repke.

“Tomić toliko obožava Hrvatsku da se želi što prije vratiti kući”

Recimo, Ante Tomić toliko obožava Hrvatsku da se želi što prije vratiti kući. Tamo su mu njegovi ljubimci bliže. Naš Ante posebno pazi na jezik kojim se služe Dalić i igrači. Čini

mu se da tu vlada "velika zbrka". Tako Ante umuje: "Meni je ipak jedna riječ vrhunac užasa: poniznost. Kad govor o poniznosti, selektor Dalić osobito je svečan i pompozan". U svojoj kolumni "Klasa optimist" Ante pokazuje svu raskoš svog antitalenta. Okomio se suptilni jezikoslovac, kojem je hrvatski jezik ušao u vene u Podoficirskoj akademiji JNA, na izraz – poniznost. On koji je nedavno s prijateljima na graničnom prijelazu prema Srbiji ponizno čkomio i mučao. Ponizan k'o miš u mišolovki kad su ih "njihovi" malo maltretisali... E, moj Ante... I Isus je na brdu Corcovado iznad Rio de Janeira obukao hrvatski kockasti dres. Je*i ga! Znamo da je ovo vrijeme "bakara" situacije za orijunu, jugo-nostalgičare, komunjare... Loše kao puni mjesec za vampire. Kamo se god okreneš, a ono crveno-bijele kockice. Hrvatska zabije gol, a oni svi ustaše pa pjevaju "Oj hrvatska mati..." i deru se "Hrvatska, Hrvatska!".

Kaže naš drugi dragi jugofil Stanković na Hrvatskoj televiziji u emisiji Nedjeljom u 2: "Pitat ćeće se što je s onom Lukinom izjavom da mu je hrvatska reprezentacija svetinja. Tko vam je kriv što vjerujete u to. Tko vam je kriv što vjerujete u frazu da su nogometari naši najbolji ambasadori. Oni su, kao i svi mi, najbolji ambasadori sami sebe.... To što vi imate dojam da netko na travnjaku gine za vas, moguće da je to vaš problem. Priznajte sebi da vjerujete u zubić vile..." Plasman u polufinale dokazao je da upravo Stanković vjeruje u zubić vile...

Najbolji odgovor svim ovakvim jugofilima je pjesmica na fejsu koja kruži uokolo: "Pitaju nas svi: 'Od kuda ste vi?'; 'Iz zemlje nogometara, gdje se pjeva Lijepa naša...'; Naša srca krasiti snaga! Duša nam je čista, draga!; Nek' se svijet ne čudi, kakvi smo to ljudi!; Pa mi smo Hrvati, od Boga smo dati!"

'Samo slovo U ostaje'

Živjeli smo u Austro-ugarskoj, skraćeno AU, zatim u Jugoslaviji, skraćeno YU, a sad smo u Europskoj uniji, skraćeno EU. Sve se mijenja samo slovo "U" ostaje.

No, hajmo malo vidjeti fejs humor. Pita navodno Messi Neymara "S kim igrate danas?" "Ma s nekim hrvatima". "A, znam! Mi s njima igramo u drugi utorak!" Drugi: "Navijači u kockastim dresovima 'divljaju' i tvrde da samo 'pi*kice' igraju 90 minuta. Mi svaki put po 120".

Danas me nazvao frend iz Rio de Janeira. Kaže kako je od sutra za Hrvate kila kave 500 kuna. Dobro, u eurima će to biti ipak znatno manje. E, to će pogoditi najviše naše domaće jugofile i orijunaše jer će skuplje platiti olajavanje po kafićima Dalića i ekipe te uspjeh Hrvatske.

Waldo Emerson je jednom napisao: "Je li se ikada dogodilo da vrijeme nije bilo teško i da je novaca bilo – dovoljno?"

Već sad se veselim dočeku nogometara u Hrvatskoj. Davor Karačić misli da će Grad Zagreb organizirati veliki koncert Hladnog piva, Bajage, Dubioze kolektiv... Rade bi mogao pjevati šansone o bratstvu i jedinstvu. Uvjeren sam kako će ove gradske vlasti sigurno opet dati Dolenciću da rezira doček... Narodi navijači to jedvačekaju. I ja s njima! Norman Davies, britanski povjesničar, napisao je: "U svim prilikama, ljudi koji umanjuju utjecaj manjih naroda trebaju se prisjetiti da nas Hrvati sve drže za vrat".

Ulazak u Schengen

Napokon ulazimo u Schengen! Netko od političara je rekao kako ni jedna zemlja nije morala ispuniti toliko uvjeta kao Hrvatska da bi ušla u taj prostor. Klasika! Drago mi je da će nas sada ne samo članstvo u EU, NATO-u, uvođenje eura nego napose Schengen još više udaljiti od komšija.

I dok se oni ne prestaju baviti svojom tužnom prošlošću i vjeruju da ih je vračara začarala kad su ispali sa Svjetskog nogometnog prvenstva, mi postajemo sve integriraniji dio modernog zapadnog svijeta. Nije taj svijet u mnogo čemu idealan, nipošto, ali diferencira nas sve očitije od balkanske krčme u kojoj se naše komšije ne mogu prestati opijati svojom povijesnom i novostvorenom mitologijom. Tako npr.: akademik Jovan Deretić na srpskoj TV objavljuje: "A što se tiče obeležja i tragova, mi možemo da pratimo poreklo Srbia od 8. mileniuma pre Hrista, pa do sadašnjih dana"..."Što znači Germani, na srpskom jeziku? Grmalj, Germ je grmelj... To su German"..."kad su Turci došli u Malu Aziju, većina stanovništva tamo su bili Srbi", "I Isus je po majci bio Srbin!"...itd. itd.

Naši komšije zaista mogu povjerovati u bilo što, ali samo ako je potpuno nevjerojatno.

Zvonimir Hodak/direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-tudman-politicki-zlatko-dalic/>

HODAK: NAKON BEOGRADA, NA NAS SU SE OKOMILE I MAJKE SREBRENICE

14/11/2022

Već sam pisao o tome kako je Željko Komšić, JNA kadar koji zastupa Hrvate u BiH, savio hartiju i poslao pismo tajniku NATO-a u kojem ga “obaveštava” da je Hrvatska dio udruženog zločinačkog pothvata. Ne znam je li drugi Željo predložio kakve dokaze, svjedočke (recimo Mirjanu Rakić, Denisa Latina, kapetana Dragana, Puhovskog, Borisa Dežulovića, Vedranu Rudan... tko bi ih sve nabrojao) ili neku presudu iz Haaga... Sad drugi Željo čeka da NATO kazni Hrvatsku, recimo nekim “bombardovanjem”. Čekaj Željo, čekaj, dok trava naraste!

Kao iskrena podrška 6. Ličkoj javile su se Majke Srebrenice koje bi malo prodivanile sa Zokijem Milanovićem. “On je fašist koji glumi demokrata” kažu. To je nešto k'o bosanske konvertibilne marke. Majke k'o majke, njih ne možeš prevariti. Sigurne su da je Komšić u svemu “naj” već i zato jer u svom nazovi “hrvatskom” kabinetu drži sliku najvećeg sina “demokratije” Josipa Broza Tita. S druge strane, za Majke je Zoki “fuj” jer petlja oko genocida u Srebrenici. Zato one neće u BiH ni hrvatsku vojsku da im ne za gađuje okoliš. Kad je već tako, zašto su onda za vrijeme rata bježali k nama, a ne u Srbiju? Tko bježi k agresoru, kako to danas tvrdi bosanska politika za Hrvatsku?

Više od pola milijuna BiH izbjeglica zauzelo je hrvatske hotele i odmarališta... “Zlobna” Tanja Torbarina svojedobno je napisala da ih je više poginulo u Hrvatskoj nego na ratištu u BiH, a najviše od “ležećih policajaca” kod nas. U “fašističkoj” Hrvatskoj nosevi su pali do poda. Sad su Hrvateki iznenadeni i uvrijeđeni što ih BiH politika pljuje, a Majke Srebrenice odbacuju k'o smeće. Uh, kakav šok! Mi bi njih ponovno primili, zbrinuli, ako treba čak i uklonili “ležeće policajce” pa i one prave samo da nas “majke” i Željo opet zavole. Naši poltroni se cere iliti “smeju”, a likovi kao Predrag Matić, Dežulović, Ante Tomić, Latin i slični čak očekuju i ispriku “Majkama” i Komšiću.

Fred Matić, u ona tri vukovarska mjeseca koliko je proveo na bojištu, nije ni znao zašto je zapravo tamo. Ni danas se još nije osvijestio pa kaže: “Mi se '90-ih, barem ja, nismo borili protiv Srba!” Fred, zvan “punjena ptica”, još danas po noći konta od kuda su došli oni tenkovi okićeni belim lalama koji su opkolili Vukovar. Možda da pita Stanimirovića ili Antu Tomića koji je na beogradskoj televiziji navodno izjavio: “Navijam da Vučić uspije, a da Hrvatska izgubi sav suverenitet”. Ne znam je li ta umotvorina istinita, ali čuo sam za nju, pa prosudite sami. A čuveni “BiH prvoborac” Bora Dežulović bio je još direktniji: “Smrt Vladimira Matijanića, najboljeg među nama, simbol je i smrti Republike Hrvatske”. I sad se mi pomalo mutavo i pospano čudimo u kakvoj to zemlji živimo. Da ne-daj-Bože sutra nešto “plane” u Lijepoj našoj, u roku odmah bi se formirale “internacionalne” brigade iz Hrvatske, Srbije, BiH... i krenule srušiti omraženu im hrvatsku državu. Predlažem da ako dođe do formiranja neke vojne misije u BiH trebamo predložiti da nas iz RH zamjene u misiji profesionalcima, recimo iz... Sandžaka!

Šalju mi zlobnici sliku srpske premijerke uz komentar. “Ana Brnabić je prototip pravog Srbina. Ku*či se, a nema muda”.

Na fejsu sam naišao na zgodno razmišljanje zašto ženi treba muž.

Žena: “Ne želim se udati. Obrazovana sam, samostalna i zadovoljna sobom. Ali svi mi prijatelji kažu da se trebam udati. Što da napravim?” Psihijatar: “Bez sumnje ćete postići velike stvari u životu. Ali ponekad stvari neće ići kako želite. Ponekad će vam se planovi

izjaloviti. Koga ćete onda kriviti? Hoćete li kriviti sebe?” Žena: “Neee!” Psihijatar: “Vidite, zato vam treba muž!”.

Dana 8. studenog 1948. ubijen je hrvatski heroj Frane Tente. S prijateljima je skinuo jugo zastavu s Marjana i razvio osamnaest metarsku hrvatsku zastavu. Odveden je bio u Lepoglavu, mučen i ubijen. Pazite, razvio je hrvatsku zastavu u Hrvatskoj i sa dvadeset godina ubijen, na zadovoljstvo ideooloških istomišljenika pok. Miljenka Smoje. U to vrijeme nitko nije smio javno reći da je povjesna hrvatska zastava Trojedne Kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije bila trobojnica crven-bijeli-plavi koju je uveo ban Jelačić Bužimski 1948. sto godina prije ubojstva velikog Frane Tente.

Zlatko Klobučar je mnoge iznenadio, ali ne i mene. Zlatko tvrdi: “Nema crvenih i crnih, svi su masoni!” Masoni ili Slobodni zidari su muškarci članovi bratstva Slobodnog zidarstva. Postoje članovi osnovne, regularne, tzv. “plave” masonerije i članovi sporednih masonske redova kao što je Škotski red, Jorški red, Templari itd. Klobučar je na fejsu objavio stotinjak imena “naših” masona. Mnoge poznam, a puno je među masonima tzv. javnih osoba, odvjetnika, novinara, političara, bivših predsjednika, sadašnjih ministara... Znam jednog s popisa koji je mrzio lov i lovce. Bio je, naime, krupna zvjerka. Moj teniski partner prof. Žukina ima svoju definiciju masona: “To su sve anacionalni profiteri...”. Ne znam je li točna, ali gledajući samo profile naših domaćih masona, siguran sam da bi ti ljudi s obzirom na karijere, bogatstvo, moć i ugled mogli napraviti za Lijepu našu jako puno dobrog. Rade li za “opće dobro” ili samo za sebe, ne znam. Nadam se da rade ponešto i za opće dobro.

Na žalost, živimo u svijetu u kojem je laž postala službena informacija, a istina je tek neka teorija zavjere.

Rusi se povlače iz Hersona! Zamka ili ruski poraz? Laž ili istina? Postojala je legenda još iz Drugog svjetskog rata da se Rusi nikada ne povlače. Staljin je, naime, bio strijeljaо mnoge svoje zapovjednike koji su naredili povlačenja u prvoj fazi njemačkog napada. Tu leži i odgovor zašto je SAD završio Drugi svjetski rat s oko 400 tisuća mrtvih, a SSSR s oko 25 milijuna žrtava. Ukrajinci su ipak oprezni. Kažu da je oprez majka mudrosti. Cinici pak dodaju: “da je bila opreznna ne bi postala majka”. Meni ovo povlačenje iz Hersona ipak više sliči na ruski poraz nego ukrajinski oprez. Uostalom, uskoro ćemo vidjeti je li to laž ili istina...

U ova teška vremena ukrajinski muž u vrtu uhvati zeca koji se bacio na glavicu zelja. “Evo, ženo ispeci ga za ručak!” “S čime?”, pita žena. “Nemamo ni ulja, ni drva, a struja nam je isključena”. Muž se razljuti, uzme zeca i baci ga kroz prozor u vrt. Zec se sretan digne, otrese krvno i vikne: “Slava Ukrajini!”.

Izbori u SAD-u. Tko će pobijediti – demokrati ili republikanci. Kad je nastupilo brojanje glasova, evo nama reprize predsjedničkih izbora pred dvije godine. Demokratski birači navodno “obožavaju” glasovati poštom. A znate kako su pošte u SAD-u stare i spore pa se brojenje izbornih rezultata zna protegnuti mjesecima. Sve dok demokrati ne pobijede. Tako se i dogodilo sa Senatom. Brojili su dok demokrati nisu dobili većinu. “Naši” ljevičari su, naravno, za pobjedu Demokratske stranke. Valjda zbog naziva stranke. Demokrati znaju posao. Još šest mjeseci nakon predsjedničkih izbora u SAD-u stizali su tzv. “poštanski glasovi”. Naravno, uvijek za Bidena. Zamislite, tek što su izbori za Kongres i Senat započeli, iznenada se pokvarilo 60 kompjutera za brojanje glasova. S obzirom da Amerika tako slabo ili nikako ne kuže kompjutorsko glasovanje, izbore će opet iznijeti na svojim demokratskim leđima US-pošta. U tome će imati punu podršku naših lijevih medija. Jutarnji već zna rezultat. Ivan Fischer zna znanje pa piše: “Krah maga cara. Bez obzira na sve rezultate, najveći gubitnik ovih izbora nedvojbeno je Donald Trump”. Izbori se još

razvlače, pošte rade punom parom, ali Fischer, u stilu Boby Fischera, vuče prave strateške poteze – uzdajući se u poštu. Naši ljevičari se tresu od straha da ne pobijede republikanci. Jedan novinar je toliko inventivan da tvrdi kako bi Moskva dočekala pobjedu Trumpa s oduševljenjem. To je klasična pila naopako. Međutim, ostaje pitanje koje visi u zraku: bi li došlo do agresije na Ukrajinu da je američka pošta bila bar malo sklonija Trumpu!

Kad se na prošlim izborima Trumpu upalila lampica, nestalo je struje!

Otkrivena je tajna zašto predsjednik Joe Biden uvijek ima u pripremi dva aviona. Navodno za slučaj da mu jedan pogegne. Inače, Joe je poprilično zamjerio Sloveniji na njenom brzopletom odvajanju od Češke s kojom je mogla održati zajedništvo. Perspektivna Češko-slovenska republika.

Dana 11. studenog 1918. završen je jedan veliki rat. Klaonica zvana Prvi svjetski rat. Istog dana ove godine iz zatvora je izašao jedini politički zatvorenik u RH. Dakle, iz pritvora je napokon izašao i (nadam se) zadnji hrvatski “politički zatvorenik” Francišković. Neki će na to zakolutati očima. Da ne provociram i ne “dižem tenzije” citirat ću jednog “velikana” “direktne demokracije” kojeg se stariji dobro sjećaju. Idi Amin Dada, diktator Ugande, je rekao: “Postoji sloboda govora, ali za slobodu nakon govora ne mogu jamčiti”.

Povijesne brojke ne lažu. Dakle, kraj Prvog svjetskog rata dogodio se simbolično 11.11 u 11 sati. Šteta što se nitko nije toga sjetio. Možda smo mogli izbjegići put u ambis? Kako je studeni očito “sretan” mjesec, možda i Vladimir Vladimirović Putin shvati da je jednostavno nemoguće “progutati” najveću europsku državu s četrdeset i pet milijuna ljudi. Put prema sreći je u pregovorima. Sjećam se jednog stiha iz pjesme o sreći Desanke Maksimović: “...jer sreća je lepa samo dok se čeka....”.

Kurve rata dobro znaju staru ličku: “Tko ne plati kurvu, platit će doktora!”.

Ipak studeni donosi i neke nevjerojatne događaje. Na primjer na sjeveru Kosova tablice na autima mogu izazvati rat. Ne moš vjerovat! Tipična psihopatologija. U mnogim, osobito latinskim zemljama droga izaziva ovisnost kod čitavih naroda. Na Kosovu izaziva neovisnost!

Nakon Beograda, na nas su se okomile i “Majke Srebrenice”. U Sloveniji će predsjednica dežele postati odvjetnica koja nas doslovno “obožava”. Crna Gora podsjeća na “ženu koja nam diže onu stvar, potom nam diže tlak, a na kraju nam diže spomenik”. Svi susjadi su digli ruke na nas. Ali, mi se ne damo! Samo još ne znamo kako. Tu nam ni prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman ne može pomoći. Zovemo ga refleksno “prvi”, a on je u stvari bio i zadnji.

Približava se 18. studeni. Vukovar! Hoće li biti jedna ili dvije kolone? S jedne strane ponosni branitelji, a na drugoj strani partizani. Likovi k'o Fred Matić. Srećom vrijeme neumitno teče, huji, prolazi i uskoro nam stiže Tomaševićev Advent u Zagrebu, pa potom Božić i Nova godina. Na svom “zidu” pronašao sam pismo jednog razočaranog klinje koji piše Djedu mrazu: “Dragi moj Djedice, pišem ti ovaj put na šmirgl papiru jer znam što si napravio s mojim pismom od prošle godine”.

Samo da nam svima ne bude tako s našim željama...

Upravo se održala tradicionalna akcija “Sigurnost u prometu” ili tako nekako. Cugeri za volanom ostaju bez dozvola, ali unatoč tomu ne mogu ih opametiti ni novac, ni zatvor. Šalju poruke preko fejsa: “Čuvajte se na cestama, sad puno ljudi pije pa daju ženama da voze...”.

I još jedan vic za kraj koji sam možda već ranije objavio, ne znam, pa ću ga za svaki slučaj opet ponoviti jer mi je super. Umro visoki državnik u Kini i država proglaši desetodnevnu žalost. Zove jedan Kinez telefonom Centralni Komitet: “Dobar dan! Imam samo jedno pitanje”. “Recite druže!” “Je li dozvoljen seks u danima žalosti?” “Da, dozvoljen je, ali

samo s vlastitom ženom!” “Ali zašto samo s vlastitom ženom?”, razočarano će trudbenik.
“Da tuga bude veća!”.
Zvonimir Hidak/Direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-nakon-beograda-na-nas-su-se-okomile-i-majke-srebrenice/>

Bit će zanimljivo vidjeti kako će zabršiti ova 'veličanstvena' borba RH protiv 'teroriste'
Marka Franciškovića.

Josip Pečarić

HODAK: 'IDEOLOŠKA LJEVICA JOŠ ČVRSTO DRŽI VLAST KOJU JE ZGRABILA DOK SU HOS-OVCI GINULI UMJESTO NJIH'

24/04/2023

Večernji list od 20. travnja, ljeta Gospodnjega 2023. na naslovni objavljuje: Ognjen Kraus: "ZDS mora biti kazneno djelo, a ne prekršaj". Počelo je! Bravo, Ognjene! Treba njih satri ognjem i mačem. No, ima i lukavih fašista koji će se sad početi derati "Za domovinu spremni". Za njih treba direktna primjena Lexa Vlado Ranogajec. Da podsjetim. Drug Vlado je, zajedno s jednim drugim Krausom, daleke i legendarne 1945. najprije strijeljao "bandu", a onda im post mortem slao optužnice.

Malo ga je navodno čudilo da nitko od optuženih i strijeljanih nije stavio prigovor na optužnicu. Naravno da su mogli, samo da su bili živi. I predsjednik Židovske općine Zagreb bio je u Jasenovcu s državnim vrhom. Uz glazbu Ive Josipovića iz opere o Johnu Lennonu, koji je valjda u ona vremena skončao u Jasenovcu, naš "ognjen i mačem" može puno dobrog napraviti za "našu stvar".

Licitacija žrtvama

Recimo, da se s "dogovorenih" 83.000 žrtava vrati natrag na 700.000 kao u doba Titovog komunizma. Stvarno je drugovi povjesni revizionizam dvadeset poratnih godina tvrditi, dokazivati, uvjeravati, prijetiti i zatvarati zbog cifre od 700.000 žrtava, a onda pristati na 83.000. K'o sudska nagodba na nekom općinskom sudu u Zagorju. Deveti krug se polako zatvara. Pupovac, Kraus, Furio Radin, Kajtazi, Soros, NATO, naš Mato ili Mate... Gdje god se okreneš svugdje netko takav. Nigdje Frana Tente kojeg su 1948. ubili u dvadesetoj godini jer je na Marjanu iznad Splita izvjesio službenu hrvatsku zastavu. Ma zamislite koji krimen! Danas su splitski heroji Dežulović i Miljenko Smoje. S punim pravom. HOS-ovcima ZDS u Vukovaru, na Srđu i poruka "Poserem vam se na Vukovar". Po meni to je hrabro. Bravo, narodni heroju, Boro Dežuloviću!

I Što sad? Koliko ova "neželjena" država to može izdržati?

Podsjeća me svena plitki vic o Muji i Sulji. Mujokod doktora, rukemu se tresupa nervozan priča: "Moj doktore, ja se jedan dan vratim s posla par sati ranije i nađem Sulju u mom krevetu s Fatom. Kažem Sulji: E' gotov si Suljo, ufatim sjekiru, a on meni: 'Nemoj Mujo, promisli. Lako je ubit' čovjeka, ali onda te čeka Zenica, robija. Nećeš valjda robijat zbog Fate! Hajmo popit' kafu k'o ljudi'". IMujo se složi da nije Fata vrijedna robije pa ode sa Suljom na kafu. "E'" nastavi Mujo, "ja se nakon toga vratim još sedam, osam puta ovako ranije s posla i svaki put Suljo tamo. Uvijek ista priča. Nemoj Mujo, k'o jebe Fatu, Zanica, hajmo na kafu..." Doktor ga prekine: "Dobro Mujo, kako ti ja tu mogu pomoći?" "Pa možete doktore. Da li ja smijem piti toliko kafe?"

Za asocijaciju na stanje u Hrvatskoj primjereno bi bilo da se ne radi o pijenju kave nego o pušenju. Doktore, smijemo li toliko "pušiti"? Štete li tako česte pušione našem zdravlju? Ognjen Kraus, Krešo, Boris, Milorad, Furio, Veljko... previše kafa odnosno pušenja u Lijevoj našoj. Kraus nije definirao pojам zastare. Što je s HOS-ovcima, dragovoljcima Domovinskog rata koji su četiri godine urlali i derali se ZDS i na kraju dali Sulji pedalu... Je li njihov krimen zastario ili tu zastare nema? Na kraju, mogli bismo kao država "popušiti" zbog kafe!

Obično je glavni zgoditak u nagradnoj igri odlazak na putovanje. Hrvatskim braniteljima glavni zgoditak bio je ne odlazak na put, osobito u Haag.

Hrvatska je uređena zemlja: Imamo euro, NATO, EU... Možda zato ima sve manje tema za jednu srednje dugačku kolumnu. Čitam stari subotnji Večernjak i naletim na Pofuka. "Plenkovićev njemački pozdrav saborskoj zastupnicu najprljavije su psovke protiv demokracije i slobode". Misli Brane da je Premijerovo "Gute Reise" i "Auf Wiedersehen" isto što i fašistički urlik "Raus". Dobri stari "jugović" Brane je jako senzibilan. Zapravo pomalo nepravedan. A.P. je s jedne strane dobio pregršt aplauza za konačan obračun sa "zloglasnim" poklicem ZDS, a sad sve zapacka s "Gute Reise" lijevoj saborskoj zastupnici Daliji Orešković.

To postaje "nepisani zakon", a njih se treba čuvati. Pisani su puno lakši. Opališ sve one koji "urlaju" ZDS sa četiri tisuće eura, a "Gute Reise" proglašiš "najprljavijom psovkom protiv demokracije i slobode". Potom vrebaš one koji će ti pomoći da osvojiš svoje srebrnjake... Za to imamo Pofuka, Švarca, Bajrušija, šestu ličku i druge brojne čuvare revolucije koja "teče". Novi cilj je već zadan: ZDS u Kazneni zakon RH! Sve u ime demokracije i slobode! Sve podsjeća na 1945. i 1971. Godine koje se vraćaju. Što je najgore, vraćaju se kroz pravosuđe i MUP. Presuda **Marku Juriču** i inicijativa Ognjena Krausa pokazuju put kojim ide država.

Stara američka poslovica kaže "da ako ne znaš kamo ideš, svaki put će te odvesti tamo". Doktori, medicinske sestre, daktirke na sudovima i suci općinskih sudova prijete masovnim prosvjedima. Moj teniski partner prof. Žukina uvjeren je da se radi o masonskim prosvjedima...

Pomlađivanje Domovinskog pokreta

Listam subotnje novine. Jimmy Stanić i supruga ušli u "Domovinski pokret". Počelo je naglo pomlađivanje DP-ta, što je dobro. Još bolja vijest dolazi od Ive Goldsteina na istoj stranici Jutarnjeg. Profa nam izgleda ne vjeruje pa poručuje: "Tito je oslobođio Istru i Hrvatsko primorje. Bio je veći Hrvat od Pavelića. Dio je hrvatske povijesti i Ustava". O listama najvećih zločinaca dvadesetog stoljeća ni riječi. Profi malo šteka tzv. "memorija pamćenja". Tito se četiri godine borio za Jugoslaviju, a po profi je ispaо "veći Hrvat od Pavelića".

Nema gore stvari od neprekidnog podgrijavanja povijesti od strane profesionalnih povjesničara. Još kad se zna da je profa doktorirao noviju hrvatsku povijest u Beogradu sve postaje jasnije. Treba pogledati zemljopisne karte Hrvatske do 1945. i one od kad je "veliki Hrvat" dograbio vlast pa će sve biti jasno... Gdje su ostali Boka Kotorska, Srijem, Neum? Na kraju o ovoj temi, imam pitanje za Jutarnji: Zašto uvijek Goldstein? Dajte nama redovnim čitateljima i kupcima vaših novina malo i drugih, kao npr.: Klasić a, Jakovine, Markovine. Mislim ovih koji su doktorirali na filozofskim faksevima u Zagrebu i Splitu da se malo razvedrimo i nasmijemo u ova tmurna vremena.

Oscar Wilde je lijepo procjenio: Povjesničar je čovjek koji daje točan opis događaja koji se nikada nije zbio. Kao Tito se borio za Hrvatsku...

Pravosuđe s posebnim potrebama

Pripisuje mi se autorstvo uzrečici da Hrvatska ima "pravosuđe s posebnim potrebama". U tom pravosuđu kao posebno loše strši Državno odvjetništvo i USKOK. Spektakli s uhićenjem ministara u šest ujutro služe kao jeftini izgovor. U uređenim zemljama ministri se pozovuu u policiju na razgovor i na kraju im se priopći da su lišeni slobode, bez radoznalih i naslađujućih pogleda susjeda te slučajnih prolaznika i novinara. Ostavka šefice USKOK-a postala je pravi spektakl koji govori o "posebnim potrebama".

SOA izda priopćenje u kojem upozorava na izraziti rast četništva, ali bez konkretnih alata kako taj rast obuzdati. Novinar upozoravana konkretan slučaj “sveštenih lica” koja pjevaju četničke pjesme i to završava presudom za novinara zbog govora mržnje. Istup “željeznog” demokrata Bore Dežulovića sa senzualnim “sranjem” po Vukovaru samo je dokaz da “partija” opet kontrolira politiku DORH-a. Nitko nije ni pomislio da je možda i tu na djelu govor mržnje prema Domovinskom ratu. Na skupovima na kojima je govorio Marko Francišković nije eksplodirala ni jedna petarda, nije bilo ni nereda ni tučnjave. Štoviše on je osobno s govornice pledirao na mir i dostojanstvo. Međutim, doslovno je isforsirana konstrukcija o “poticanju na terorizam”.

Nakon više od godine dana istražnog zatvora, sada je pušten na slobodu. DORH je odmah izjavio žalbu koju je viši sud usvojio i on je vraćen u Remetinac. Županijski sud ga je potom ponovno pustio na slobodu, ali DORH se ponovno žalio. Samo što je sada Visoki kazneni sud žalbu DORH-a odbio. Ono što daje posebnu boju ovom predmetu jest to da u godinu i pol još nije potvrđena optužnica protiv Franciškovića. Zašto? Još se ne zna... ali će se doznati.

*Uhvatali Indijanci Muju kako krade njihov krumpir. Dovedu ga do врача, a on kuka: "Sad sam na *ebo, sad sam gadno naj*bo!" Pridge mu врачи smiruje ga. Šta kukaš k'o curica, k'o da si ranjen. Eno ti tamo poglavice. Pokaži da si muško i baci mu kamen u glavu". Uzme Mujo kamen i zvekne врача usred čela, a врачи mu šapne "E sad si na *ebo!" Pouka: Ako ti je suđeno, na*ebat ćeš u našem pravosuđu prije ili kasnije.*

Bračanin na samrti. Dolazi mu sin da se oprosti. "Jel' ti ono žena peče fritule?" upita Bračanin. "Da, pape!" "Ajde, donesi mi jednu" zamoli otac. Sin ode i vrati se praznih ruku. "Ne da mater. Kaže da je to sutra za sahranu...."

Evo nama Ante Tomića. Sabrane mudrosti. “Poremećenim osobama poziv svećenika odličan je izbor... Što god napravili biskupi i katolička stampa, naći će poneku lijepu riječ za njih”. Gdje naš Ante vidi “katoličku štampu”? Možda RTL izdaje neke tiskovine s urednikom Zoranom Šprajcom? Kaže on javno: “Gospodo svećenici, biskupi i nadbiskupi, ženite se i je*ite svoje žene”. Jel’ to ta Tomićeva “katolička štampa”. Kad bi Katolička crkva imala sve one privilegije koje u Hrvatskoj uživa SPC i njihovo vodstvo, onda bi se možda i moglo govoriti o “katoličkoj štampi”. Do tada naš Ante žali i dalje za sjajnom podoficirskom karijerom koju su mu ti katotalibani pobjedom u Domovinskom ratu uskratili.

Više znaju tovar i magarac nego sam tovar.

Piše naša Goranka Jureško u Jutarnjem kako je uvjeravanje u 2023. da je moći uzvikivati ZDS vrhunac slobode izražavanja napad na zdravu pamet. Vjerojatno i jest ako Goranka misli na pamet naših ljevičara, antifašista i ostarijelih unitarista. Naša “zdrava pamet” ostala je još u glavama dalmatinskih orjunaša, likova koje je plastično opisao orjunaš Miljenko Smoje.

A sve zajedno još je 1938. smjestio u pravi okvir Miroslav Krleža u romanu: “Na rubu pameti”. Parola “Smrt fašizmu – sloboda narodu” u kombinaciji sa zdravom pamet na djelu je trenutno u Ukrajini. Moraš imati mozak od najmanje sto konjskih snaga pa da shvatiš naše antife. Winston Churchill je smislio skraćenicu KBO koja u prvi mah podsjeća na Rusku tajnu službu, ali u stvari je značila “keep buggering on” ili u prijevodu “nastavite se boriti”. Svi zajedno uhvaćeni smo u mrežu ideološke ljevice. Ona gubi vlast diljem Europe, ali u Lijepoj našoj još čvrsto drži sve što je zgrabilo dok su HOS-ovci ginuli umjesto njih. Ali ne zauvijek. Kako je rekao genijalni Winston :”Keep buggering.”

Diljem Hrvatske svi restorani, bašte i krčme koje drže do ugleda i tradicije izvjesili su natpise: "Stigla mlada otočka janjetina". Na pitanje "od kuda?", odgovaraju: "Direkt s Novog Zelanda!"

Zvonimir Hodak/[direktno.hr](https://kamenjar.com/hodak-ideoloska-ljevica-jos-cvrsto-drzi-vlast-koju-je-zgrabila-dok-su-hos-ovci-ginuli-umjesto-njih/)

<https://kamenjar.com/hodak-ideoloska-ljevica-jos-cvrsto-drzi-vlast-koju-je-zgrabila-dok-su-hos-ovci-ginuli-umjesto-njih/>

HODAK: ARMAGEDON NA BALKANSKOM POLUOTOKU

08/05/2023

Armagedon na Balkanskom poluotoku. Ono što se događalo najprije u SAD-u, Australiji i drugdje po dalekom svijetu, dogodilo se sad i u Srbiji.

U vrlo poopćenom smislu “pokolj djece” u Beogradu asocira na “kraj svijeta”. Djeca ubijaju djecu. Scenarij pun nezamislivog crnila. To što se dogodilo u Srbiji, pravi je civilizacijski šok. Djeca protiv djece! Nije li sve zlo i nasilje koje se stalno propagira i servira u medijima i u raznim video igricama dovelo do bolesne metamorfoze mozga tog mladića koji je svoje probleme s vršnjacima odlučio riješiti na ovako monstruozan način? Je li sva krivnja na njemu ili je u velikom dijelu i na nama kao modernom društvu koje u djeci sve manje razvija pozitivne vrijednosti, a sve više nasilnički mentalitet.

Vrhunac susjedske svađe negdje u Hrvatskoj: “Da ti nije mene, ni to djece ne bi imao”. U svom tom crnilu Optužno vijeće Županijskog suda u Zagrebu napokon je potvrdilo optužnicu protiv Marka Franciškovića zbog navodnog poticanja na terorizam iz. čl. 99. Kaznenog zakona RH. Samo usput, u toj “alkemijskoj” optužnici stavlja mu se na teret i “ignoriranje sredstava javnog priopćavanja”. Ako je “ignoriranje sredstava javnog priopćavanja” kazneno djelo, onda smo mi svi zajedno do “grla” u terorizmu.

A najgore vrijeme je tek pred nama. Vrijeme čekanja. Kad i gdje... Mudri sociolozi misle da je to sve loš utjecaj “zapada”. Možda? Meni kao laiku, koji je već pedesetak godina u “kazneno pravnoj sferi”, čini se da je taj “zlokobni” utjecaj zapada samo ofucana fraza. U Domovinskom ratu izgubilo je život više od 400 naše djece. Zbog utjecaja “zapada”? Ma ne, nego zbog zločinačkog gena s kojim se svatko rađa, ali vjera, odgoj i kultura hrane od malena u čovjeku ono dobro, pa taj gen zakržlja. Kad svih tih pozitivnih utjecaja nema ili društvo hrani taj gen zla, on će sigurno jednog dana u nekoj prigodi eksplodirati. A onda je kasno. Oni koji su klali na Ovčari, koji su tjerali civile u minska polja u selu Lovas, kad je poginuo 21 civil, nisu bili pod utjecajem “zapada”, nego tog zločinačkog gena. Zločinački gen se digao na zadnje noge.

U jednom drugom slučaju, lik s automatskom puškom je poubijao osmero ljudi među kojima je također bilo i djece. Vučić sad post festum žali za smrtnom kaznom. Spomeni Hrvatekima smrtnu kaznu i oni se odmah dižu na zadnje noge. “Dajte, najte pa to je nehumano”. Za neka najteža kaznena djela skoro da nije. Amnesty International je objavio da su u 2020. g. pogubljene 483 osobe, a među njima 16 žena. Nastavi li se s odvratnim masovnim ubojstvima djece po školama diljem svijeta, smrtna kazna pokucat će ipak opet na kolektivnu svijest razmaženog liberalnog svijeta. Bit će doslovno iznuđena...

I dok se mi tu borimo sa svojim crnim mislima i svakodnevnim šokovima, ima onih koji misle na nas i žele nam podariti bar malo vedrine. To je, recimo, naš jedinstveni HRT. Za desetak eura mjesečno ona nam dovede na ekran, recimo, Viktora Ivančića, slavno pero “bivše Juge”. Drugo “pero” je frend Bora Dežulović pa onda kao treće pero stiže i Ante Tomić... I tako, pero po pero, ispada “tri-per” na našem HRT-u. Na prvom programu, u Prime timeu nastupa Viktor Ivančić. Nisam gledao cijelu emisiju, ali oni koji jesu, zaslužuju u najmanju ruku Večernjakovu ružu. A Let 3 ima jednu zgodnu sliku s ružama. Sa zadnje strane albuma.

Hajmo, sad na vedriju hrvatsku stvarnost. Radnik obligeće oko mašine koja mu je otfikarila uho. “Što bi, jado?”, upita ga kolega. “Ma tražim nešto!”, procijedi radnik. “Što tražiš?”.

“Pa uho!”. “Kojeg će ti vraga sada kad je odsječeno?”, upita kolega. “Ma, imao sam cigaretu na njemu!”.

Kruži priča da muškarci u Hrvatskoj donose sreću ženama. Prvo je žena sretna s njim, a kasnije bez njega. Bravo mi muški!!!

Split diše hrvatski usprkos Ivi Begi i njemu sličnim nostalgičarima

Domaća nogometna liga se igra dalje, ali prvak je već poznat. Hajduku ostaju sjajni juniori, finalisti Lige prvaka. Ali to nije sve. Međunarodni centar za sportske studije (CIES) svaki tjedan objavljuje analize iz svijeta nogometa. Nedavno su objavili učestalost dosuđenih kaznenih udaraca po zemljama. Slobodna Dalmacija javlja da je u obzir uzeto 75 zemalja diljem svijeta. Tu je Hajduk zauzeo sjajno drugo mjesto na svijetu. Od siječnja 2020. g. Bijeli dijele drugo mjesto s egipatskim Zamalekom. Za oba kluba dosuđeno je 43 penala u njihovu korist. Moj Štujo s Bola tvrdi da je Hajduk najopasniji iz prekida. Osobito kad je prekid unutar 16 metara. Hajduk s Lekom i Zama-Lekom... Bilo kuda, Leko svuda! Liga više nije u žizi javnosti. Sve je manje-više odigrano i riješeno. Ostao je verbalni onanizam. Recimo, onaj bivšeg Hajdukovog “mesara” Ive Bege koji je svoje orjunaško srce izložio na fejsu. On mrzi sve što je iz Zagreba. Dinamo, Mladost u vaterpolu, Cibonu u košarci. Kaže da kad zagrebački klubovi igraju sa stranim ekipama, on navija ili zavija za strance. Orjuna je puna mržnje na sve hrvatsko, a to je dokaz više da komunizam nije više ozbiljan problem u Lijepoj našoj. Problem ove nacije su jugoslavenstvo i orjunaštvo. Tako imamo plastičan primjer da je Jakša Račić, imenovani četnički povjerenik od 1929.-1933. g bio splitski gradonačelnik. Bio je to davni istomišljenik našeg današnjeg Ive Bege. Ante Žanetić, svojedobno jedan od najboljih svjetskih igrača, i Frane Tente, mladi heroj koji je ubijen zbog hrvatske zastave na Marjanu, su dijametralno su protni pojmovi od orjunaša Bege.

Dok se Hrvatekima upali lampica, obično nestane struje.

Konačno sjedinjenje sjevera i juga dogodilo se s legendarnom 4. splitskom brigadom. Šušak, ministar obrane, lakonski i šturo je rekao: “Sve su naše brigade herojske, ali samo je jedna 4. splitska”. Nema više Šuška ni Tente ni Žanetića. U Splitu se mnogi ponovno vraćaju Miljenku i Leposavi Smoje, liderima jugoslavenstva. No, ono što hrvatski korpus čini mirnim su članovi 4. splitske brigade. Niču svakodnevno hibridne udruge, nekakve udruge Domovinskog rata i antifašista u kojima se susreću general HV a Luka Džanko sa Stipom Mesićem i Ivom Josipovićem... Kao da se dvadesete godine prošlog stoljeća polako vraćaju u Split. Čista jugo-romantika. Naime, Organizacija jugoslovenskih nacionalista osnovana je bila 25. siječnja 1921. g. baš u Splitu. Ime je kasnije promjenila u “Orjuna” i to u svibnju 1922. g. kada je i dobila novi statut. I tako je Split od orjune, preko Žanetića, Vukasa, Frane Tente i 4. splitske kao i hrvatski orijentirane Torcide postao dominantni grad hrvatskog juga koji je sve više i glasnije disao hrvatski. On je to i danas usprkos Ivi Begi i njemu sličnim nostalgičarima. Frane Tente i 4. splitska žive vječno. K’o i Hajduk.

Neki u Dalmaciji misle da Knin nikada ne bi bio najtoplji grad u Hrvatskoj, da srpski lideri ne dolaze tamo svako malo dizati temperaturu.

Što mislite za koliko se u zadnjih 60 godina smanjio broj Hrvata u Srbiji? Nije puno, samo za 80 posto. Nestvarna brojka. To tvrdi Tomislav Žigmanov, ministar u srpskoj Vladi. Srbija po zadnjem popisu ima 6.647.003 stanovnika i samo 39.107 Hrvata. Samo u zadnjih deset godina broj Hrvata u Srbiji smanjen je za 30 posto. Predsjednica Hrvatskog nacionalnog vijeća Jasna Vojnić otkriva u čemu je kvaka 22. U Srbiji živi više Hrvata nego što proizlazi iz popisa, ali su se oni izjasnili drugačije... Hrvati su poznato “sramežljiv”

narod – ne bi se šteli zameriti domorocima. Zato su preko noći postali “bunjevci, šokci, jugosloveni...”. Lakše se živi s većinskim narodom. Strategija pritska većinskog naroda na Hrvate je općepoznata i hrvatskim demografima. Dok je sve manje Hrvata u Srbiji, sve je više Srba u Hrvatskoj. Jel’ to neka nova, moderna verzija bratstva i jedinstva? Prepisana iz ne tako daleke prošlosti.

O tome govori jedna zgodna anegdota. Ustašoidni Petar Oreb je tamo tridesetih godina dobio zadatku da ubije kralja Aleksandra. Kad je, prateći kralja prilikom njegovih posjeta Hrvatskoj, vido bio koje ga ovacije prate, isti je, zbumen, odustao od atentata. Atentat u Marseilleu 1934.g. uspio je jer je atentator bio Vlado Georgijev Kerin, pripadnik makedonskog VMRO-a. Ustaški pomagači Mijo Kralj, Ivan Rajić i Zvonimir Pospišil osuđeni su na dugogodišnje kazne zatvora. Vlado Georgijev Kerin nije bio zbumen... Kralj je navodno prije smrti uspio adutantu samo prošaptati: “Čuvajte mi Jugoslaviju!”. Kasnije je adutant na samrtnoj postelji navodno priznao da je kralj zapravo rekao: “Upućaše me, bre, pi**a im majčina”. Koja vam se verzija čini istinita, odlučite sami.

Hrvatska nikada nije bila na Balkanu, ali je bila pod Balkonom.

Promislite, oružje inteligentnije od ljudi

Umro je Tomislav Držić, moj prijatelj iz djetinjstva. Naš kvart je bio “zapadni kolodvor”, daleko od elitnih kvartova kao što su Pantovčak ili Novakova. Družili smo se. On i njegova pokojna sestra djelovali su “protunarodno” pričajući ofucane viceve “protiv naroda i države”. Onda je počeo pisati u novinama, što je “ekipu” iz kvarta činilo ponosnom. Kasnije je mene put odveo u SAD i tamo sam doznao da je lišen slobode i završio u Lepoglavi. To je taj famozni čl. 133. bivšeg saveznog Kaznenog zakona kojim se prijetilo, zbog kojeg se hapsilo i uništavalo živote i zdravlje hrvatskih ljudi i intelektualaca. Jedan od tisuća i tisuća koje je zločinački režim “lubičice bijele” trajno uništio i eliminirao iz javnog života bio je i Tomislav Držić.

Kapaciteti Tomislava Držića bili su nemjerljivi u odnosu na današnje projugoslavenske medejske elite tipa Ante Tomića, Žarka Puhovskog, Viktora Ivančića, Borisa Dežulovića, Juricu Pavičića, Roberta Bajrušija... Tomislav se tvrdo držao svojih životnih načela zbog kojih je i robijao. Kad se danas tu i tamo iz svojih partijskih bunkerajavljaju Titovi pioniri s frazama o Jugoslaviji kao zemlji sretnih ljudi, zlobno se tješim prisjećajući se 1991. g. Naime, kad je zagustilo, naglo su se prorijedili.

Nakon dugo vremena ponovno su se srela dva partijska druga. Od čuda, obadva su se prekrstila!

ChatGPT ili umjetna inteligencija. Što slijediiza nje? Je li to dolaze četiri jahača apokalipse u novoj, modernoj verziji? Hoće li svijetom zavladati nepozvana masa umjetnih budala? Je li sve bliže dan kolektivnog suicida? Čitam o sve široj primjeni umjetne inteligencije na raznim područjima. Međutim, zastrašuje njena moguća primjena u ratu. Radi se o oružju koje samo odlučuje koga će i kada ubiti. Promislite, oružje intelligentnije od ljudi, samostalno donosi odluku da sje*e, recimo, Ruse u Ukrajini. Sjajno! Ali što ako je Hrvatska na redu? Ili Republika Srpska.

Umjesto, kako pjeva Bajaga, “vojska srpska da vas smrska”, pametno oružje se okreće prema Banjoj Luci. Putin je pred par godina proročanski izjavio: “AI je budućnost, ne samo za Rusiju nego i za čovječanstvo. Tko postane lider na tom području, postat će vladar svijeta”. Još 2016. g. je 30.000 znanstvenika potpisalo peticiju kojom traže prekid istraživanja autonomnog oružja. Shvatili su dvije važne stvari: prvo, to oružje bi moglo razviti svoju volju i drugo, moglo bi pasti u pogrešne ruke. Točno! Zamislite da to oružje padne u ruke Zelenskiju ili Kajtaziju...

Za razliku od Andreja Plenkovića, Vatrogasni savez Hrvatske misli da se goruća pitanja ne mogu rješavati dogovorom.

Zvonimir Hodak/direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-armagedon-na-balkanskem-poluotoku/>

TOMISLAV DRŽIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

LIJEVOM NAŠOM

NASTAVILISE S ODVRATNIM MASOVnim UBOJSTVIMA DJECE, SMRTNA KAZNA POKUCAT ĆE NA KOLEKTIVNU SVIJEST RAZMAŽENOG LIBERALNOG SVIJETA

ZVONIMIR HODAK

Armagedon na Balkanskom poluotoku. Ono što se događalo najprije u SAD-u, Australiji i drugdje po dalekom svijetu, dogodilo se sad i u Srbiji.

08.05.2023.

U vrlo poopćenom smislu "pokolj djece" u Beogradu asocira na "kraj svijeta". Djeca ubijaju djecu. Scenarij pun nezamislivog crnila. To što se dogodilo u Srbiji, pravi je civilizacijski šok. Djeca protiv djece! Nije li sve zlo i nasilje koje se stalno propagira i servira u medijima i u raznim video igricama dovelo do bolesne metamorfoze mozga tog mladića koji je svoje probleme s vršnjacima odlučio riješiti na ovako monstruozan način?

Je li sva krivnja na njemu ili je u velikom dijelu i na nama kao modernom društvu koje u djeci sve manje razvija pozitivne vrijednosti, a sve više nasilnički mentalitet. Vrhunac susjedske svađe negdje u Hrvatskoj: "Da ti nije mene, ni to djece ne bi imao". U svom tom crnilu Optužno vijeće Županijskog suda u Zagrebu napokon je potvrdilo optužnicu protiv Marka Franciškovića zbog navodnog poticanja na terorizam iz. čl. 99. Kaznenog zakona RH. Samo usput, u toj "alkemijskoj" optužnici stavljaju se na teret i "ignoriranje sredstava javnog priopćavanja". Ako je "ignoriranje sredstava javnog priopćavanja" kazneno djelo, onda smo mi svi zajedno do "grla" u terorizmu.

A najgore vrijeme je tek pred nama. Vrijeme čekanja. Kad i gdje... Mudri sociolozi misle da je to sve loš utjecaj "zapada". Možda? Meni kao laiku, koji je već pedesetak godina u "kazneno pravnoj sferi", čini se da je taj "zlokobni" utjecaj zapada samo ofucan a fraza. U Domovinskom ratu izgubilo je život više od 400 naše djece. Zbog utjecaja "zapada"? Ma ne, nego zbog zločinačkog gena s kojim se svatko rađa, ali vjera, odgoj i kultura hrane od malena u čovjeku ono dobro, pa taj gen zakržlja. Kad svih tih pozitivnih utjecaja nema ili društvo hrani taj gen zla, on će sigurno jednog dana u nekoj prigodi eksplodirati . A onda

je kasno. Oni koji su klali na Ovčari, koji su tjerali civile u minska polja u selu Lovas, kad je poginuo 21 civil, nisu bili pod utjecajem "zapada", nego tog zločinačkog gena. Zločinački gen se digao na zadnje noge. U jednom drugom slučaju, lik s automatskom puškom je poubijao osmoro ljudi među kojima je također bilo i djece. Vučić sad post festum žali za smrtnom kaznom. Spomeni Hrvatekima smrtnu kaznu i oni se odmah dižu na zadnje noge. "Dajte, najte pa to je nehumano". Za neka najteža kaznena djela skoro da nije. Amnesty International je objavio da su u 2020. g. pogubljene 483 osobe, a među njima 16 žena. Nastavi li se s odvratnim masovnim ubojstvima djece po školama diljem svijeta, smrtna kazna pokucat će ipak opet na kolektivnu svijest razmaženog liberalnog svijeta. Bit će doslovno iznuđena...

I dok se mi tu borimo sa svojim crnim mislima i svakodnevnim šokovima, ima onih koji misle na nas i želete nam podariti bar malo vedrine. To je, recimo, naš jedinstveni HRT. Za desetak eura mjesečno ona nam dovede na ekran, recimo, Viktora Ivančića, slavno pero "bivše Juge". Drugo "pero" je frend Bora Dežulović pa onda kao treće pero stiže i Ante Tomić... I tako, pero po pero, ispada "tri-per" na našem HRT-u. Na prvom programu, u Prime timeu nastupa Viktor Ivančić. Nisam gledao cijelu emisiju, ali oni koji jesu, zaslužuju u najmanju ruku Večernjakovu ružu. A Let 3 ima jednu zgodnu sliku s ružama. Sa zadnje strane albuma.

Hajmo, sad na vedriju hrvatsku stvarnost. Radnik obligeće oko mašine koja mu je otkarila uho. "Što bi, jado?", upita ga kolega. "Ma tražim nešto!", procijedi radnik. "Što tražiš?". "Pa uho!". "Kojeg će ti vraka sada kad je odsječeno?", upita kolega. "Ma, imao sam cigaretu na njemu!".

Kruži priča da muškarci u Hrvatskoj donose sreću ženama. Prvo je žena sretna s njim, a kasnije bez njega. Bravo mi muški!!!

Split diše hrvatski usprkos Ivi Begi i njemu sličnim nostalgičarima

Domaća nogometna liga se igra dalje, ali prvak je već poznat. Hajduku ostaju sjajni juniori, finalisti Lige prvaka. Ali to nije sve. Međunarodni centar za sportske studije (CIES) svaki tjedan objavljuje analize iz svijeta nogometa. Nedavno su objavili učestalost dosuđenih kaznenih udaraca po zemljama. Slobodna Dalmacija javlja da je u obzir uzeto 75 zemalja diljem svijeta. Tu je Hajduk zauzeo sjajno drugo mjesto na svijetu. Od siječnja 2020. g. Bijeli dijele drugo mjesto s egipatskim Zamalekom. Za oba kluba dosuđeno je 43 penala u njihovu korist. Moj Štujo s Bola tvrdi da je Hajduk najopasniji iz prekida. Osobito kad je prekid unutar 16 metara. Hajduk s Lekom i Zama-Lekom... Bilo kuda, Leko svuda! Liga više nije u žiži javnosti. Sve je manje-više odigrano i riješeno. Ostao je verbalni onanizam. Recimo, onaj bivšeg Hajdukovog "mesara" Ive Bege koji je svoje orjunaško srce izložio na fejsu. On mrzi sve što je iz Zagreba. Dinamo, Mladost u vaterpolu, Cibonu u košarci. Kaže da kad zagrebački klubovi igraju sa stranim ekipama, on navija ili zavija za strance. Orjuna je puna mržnje na sve hrvatsko, a to je dokaz više da komunizam nije više ozbiljan problem u Lijepoj našoj. Problem ove nacije su jugoslavenstvo i orjunaštvo. Tako imamo plastičan primjer da je Jakša Račić, imenovani četnički povjerenik od 1929.-1933. g bio splitski gradonačelnik. Bio je to davni istomišljenik našeg današnjeg Ive Bege. Ante Žanetić, svojedobno jedan od najboljih svjetskih igrača, i Frane Tente, mladi heroj koji je ubijen zbog hrvatske zastave na Marjanu, su dijametralno su protni pojmovi od orjunaša Bege.

Dok se Hrvatekima upali lampica, obično nestane struje.

Konačno sjedinjenje sjevera i juga dogodilo se s legendarnom 4. splitskom brigadom. Šušak, ministar obrane, lakonski i šturo je rekao: "Sve su naše brigade herojske, ali samo je jedna 4. splitska". Nema više Šuška ni Tente ni Žanetića. U Splitu se mnogi ponovno vraćaju Miljenku i Leposavi Smoje, liderima jugoslavenstva. No, ono što hrvatski korpus čini mirnim su članovi 4. splitske brigade. Niču svakodnevno hibridne udruge, nekakve udruge Domovinskog rata i antifašista u kojima se susreću general HV-a Luka Džanko sa Stipom Mesićem i Ivom Josipovićem... Kao da se dvadesete godine prošlog stoljeća polako vraćaju u Split. Čista jugo-romantika. Naime, Organizacija jugoslovenskih nacionalista osnovana je bila 25. siječnja 1921. g. baš u Splitu. Ime je kasnije promijenila u "Orjuna" i to u svibnju 1922. g. kada je i dobila novi statut. I tako je Split od orjune, preko Žanetića, Vukasa, Frane Tente i 4. splitske kao i hrvatski orijentirane Torcide postao dominantni grad hrvatskog juga koji je sve više i glasnije disao hrvatski. On je to i danas usprkos Ivi Begi i njemu sličnim nostalgičarima. Frane Tente i 4. splitska žive vječno. K'o i Hajduk.

Neki u Dalmaciji misle da Knin nikadane bi bio najtoplji grad u Hrvatskoj, da srpski lideri ne dolaze tamo svako malo dizati temperaturu.

Što mislite za koliko se u zadnjih 60 godina smanjio broj Hrvata u Srbiji? Nije puno, samo za 80 posto. Nestvarna brojka. To tvrdi Tomislav Žigmanov, ministar u srpskoj Vladi. Srbija po zadnjem popisu ima 6.647.003 stanovnika i samo 39.107 Hrvata. Samo u zadnjih deset godina broj Hrvata u Srbiji smanjen je za 30 posto. Predsjednica Hrvatskog nacionalnog vijeća Jasna Vojnić otkriva u čemu je kvaka 22. U Srbiji živi više Hrvata nego što proizlazi iz popisa, ali su se oni izjasnili drugačije... Hrvati su poznato "sramežljiv" narod - ne bi se šteli zameriti domorocima. Zato su preko noći postali "bunjevci, šokci, jugosloveni...". Lakše se živi s većinskim narodom. Strategija pritska većinskog naroda na Hrvate je općepoznata i hrvatskim demografima. Dok je sve manje Hrvata u Srbiji, sve je više Srba u Hrvatskoj. Jel' to neka nova, moderna verzija bratstva i jedinstva? Prepisana iz ne tako daleke prošlosti.

O tome govori jedna zgodna anegdota. Ustašoidni Petar Oreb je tamo tridesetih godina dobio zadatak da ubije kralja Aleksandra. Kad je, prateći kralja prilikom njegovih posjeta Hrvatskoj, video koje ga ovacije prate, isti je, zbumen, odustao od atentata. A tentat u Marseilleu 1934.g. uspio je jer je atentator bio Vlado Georgijev Kerin, pripadnik makedonskog VMRO-a. Ustaški pomagači Mijo Kralj, Ivan Rajić i Zvonimir Pospišil osuđeni su na dugogodišnje kazne zatvora. Vlado Georgijev Kerin nije bio zbumen... Kralj je navodno prije smrti uspio adutantu samo prošaptati: "Čuvajte mi Jugoslaviju!". Kasnije je adutant na samrtnoj postelji navodno priznao da je kralj zapravo rekao: "Upucaše me, bre, pi**a im majčina". Koja vam se verzija čini istinita, odlučite sami.

Hrvatska nikada nije bila na Balkanu, ali je bila pod Balkonom.

Promislite, oružje inteligentnije od ljudi

Umro je Tomislav Držić, moj prijatelj iz djetinjstva. Naš kvart je bio "zapadni kolodvor", daleko od elitnih kvartova kao što su Pantovčak ili Novakova. Družili smo se. On i njegova pokojna sestra djelovali su "protunarodno" pričajući ofucane viceve "protiv naroda i države". Ondaje počeo pisati u novinama, što je "ekipu" iz kvarta činilo ponosnom. Kasnije je mene put odveo u SAD i tamo sam doznao da je lišen slobode i završio u Lepoglavi. To je taj famozni čl. 133. bivšeg saveznog Kaznenog zakona kojim se prijetilo, zbog kojeg se hapsilo i uništavalo živote i zdravlje hrvatskih ljudi i intelektualaca. Jedan od tisuća i tisuća koje je zločinački režim "lubičice bijele" trajno uništilo i eliminirao iz javnog života bio je i Tomislav Držić. Kapaciteti Tomislava Držića bili su nemjerljivi u odnosu na današnje

projugoslavenske medijske elite tipa Ante Tomića, Žarka Puhovskog, Viktora Ivančića, Borisa Dežulovića, Juricu Pavičića, Roberta Bajrušija... Tomislav se tvrdo držao svojih životnih načela zbog kojih je i robijao. Kad se danas tu i tamo iz svojih partijskih bunkera javljaju Titovi pioniri s frazama o Jugoslaviji kao zemlji sretnih ljudi, zlobno se tješim prisjećajući se 1991. g. Naime, kad je zagustilo, naglo su se prorijedili.

Nakon dugo vremena ponovno su se srela dva partijska druga. Od čuda, obadva su se prekrstila!

ChatGPT ili umjetna inteligencija. Što slijedi iza nje? Je li to dolaze četiri jahača apokalipse u novoj, modernijoj verziji? Hoće li svijetom zavladati nepozvana masa umjetnih budala? Je li sve bliže dan kolektivnog suicida? Čitam o sve široj primjeni umjetne inteligencije na raznim područjima. Međutim, zastrašuje njena moguća primjena u ratu. Radi se o oružju koje samo odlučuje koga će i kada ubiti. Promislite, oružje intelligentnije od ljudi, samostalno donosi odluku da sje*e, recimo, Ruse u Ukrajini. Sjajno! Ali što ako je Hrvatska na redu? Ili Republika Srpska. Umjesto, kako pjeva Bajaga, "vojska srpska da vas smrska", pametno oružje se okrene prema Banjoj Luci. Putin je pred par godina proročanski izjavio: "AI je budućnost, ne samo za Rusiju nego i za čovječanstvo. Tko postane lider na tom području, postat će vladar svijeta". Još 2016. g. je 30.000 znanstvenika potpisalo peticiju kojom traže prekid istraživanja autonomnog oružja. Shvatili su dvije važne stvari: prvo, to oružje bi moglo razviti svoju volju i drugo, moglo bi pasti u pogrešne ruke. Točno! Zamislite da to oružje padne u ruke Zelenskiju ili Kajtaziju...

Za razliku od Andreja Plenkovića, Vatrogasni savez Hrvatske misli da se goruća pitanja ne mogu rješavati dogовором.

<https://direktno.hr/kolumnne/nastavi-li-se-s-odvratnim-masovnim-ubojsvima-djece-smrtna-kazna-pokucat-ce-kolektivnu-svijest-razma-314645/>

HRVATSKI 'LUĐAK' I SRPSKI ZNANSTVENICI, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

SRBI NIKAKO DA SE NAUČE GUBITI

18 Kolovoz 2023

„Ravnatelj srpskog instituta za modernu povijest i član upravnog vijeća RTS-a, Predrag Marković (na slici), rekao je da je proslava Oluje bizaran događaj, te da je Hrvatska vjerojatno jedina država u Europi čiji je državni praznik činjenica da su ispraznili gotovo trećinu teritorija, tvrdi, na temelju pseudo činjenica.

Da stvar bude gora, kaže on, zločine u Oluci nisu počinili pripadnici paravojnih formacija, nego regularna vojska i policija“. Usput je Marković citirao „hrvatskog književnika“ Antu Tomića: „Tu se skupe nacionalisti i pijani veterani“ (na proslavi Oluje).

Najprije ću pokušati isprovocirati člana srpskog instituta za modernu povijest Predraga Markovića i Antu Tomića. Ako ih ovo može isprovocirati, ako ovo slučajno pročitaju. Kao i još mnogi u Hrvatskoj, u BiH i u Srbiji. A radi se o utemeljenoj konstrukciji srpsko-muslimanskog saveza protiv Hrvata o čemu ja u nekoliko navrata pišem na ovom portalu. Povodom pisma visokog predstavnika za BiH Christiana Schmidta, pod naslovom „Nad cijelim hrvatskim narodom tri desetljeća traje konstantan medijski linč od tzv.

međunarodne zajednice“, koje je trebalo biti prevedeno na sve europske jezike. Uz napomenu da postoji otpor tom prevodenju. I od srpskog instituta za modernu povijest (Predraga Markovića i od Ante Tomića)? Vjerojatno da. Vjerojatno je i Predrag Marković pročitao to pismo, kao i Ante Tomić

S obzirom na važnost pisma visokog predstavnika za BiH Christiana Schmidta, to je pismo moralno privući pozomost srpskog instituta za modernu povijest. Jer u tom pismu piše da je nad Hrvatima izvršen genocid, da se Hrvate i dalje iseljava iz BiH, te da se BiH dariva Srbiji i Turskoj. Zar to pismo nije moralno privući pozomost srpskog instituta za modernu povijest? Pismo, u kojem se visoki predstavnik za BiH čudi što on, kao osoba koja se duže vrijeme profesionalno bavi politikom BiH, nije imao prilike čuti ni pročitati za stradanje osmoro hrvatske djece od muslimanske granate u Vitezu, a za Ahmiće, kaže on, zna imalo politički informiran Europljanin. Pritom opisuje slučaj Vitez. Pa kaže kako su muslimani u Vitezu znali da je u pitanju lažno primirje, lažni prestanak zračne opasnosti. Da im je to javljeno, pa svoju djecu nisu pustili van iz kuća, na igralište, na kojem je muslimanska granata usmrtila osmoro hrvatske djece (ovo sam pisao nekoliko puta na ovom portalu, pa to ponavljam, baš zbog člana srpskog instituta za modernu povijest Predraga Markovića i zbog „bizarnosti proslave Oluje“, i zbog „hrvatskog književnika“ Ante Tomića.). I tu imamo, sasvim utemeljenu konstrukciju srpsko-muslimanskog saveza protiv Hrvata, iz medijskog linča i cenzure. Gdje se ja pitam: Kakav stav prema stradanju osmoro hrvatske djece u Vitezu od muslimanske granate imaju muslimanski prvaci iz politike, kulture i vjere...? Abdulah Sidran? Odnosno, kakav stav prema tom zločinu imaju Milorad Dodik i Milorad Pupovac? Isti kao Abdulah Sidran? Pritom navodim, isto takve užasne zločine nad Hrvatima od srpske strane, tjeranje Hrvata u minsko polje i korištenje Hrvata kao „živog zida“ u ratu. Pa se pitam: Kakav stav prema tjeranju Hrvata u minsko polje i korištenju Hrvata kao „živog zida“ u ratu ima Abdulah Sidran? Isti kao Milorad Dodig i Milorad Pupovac? Odnosno, kakav stav prema slučaju Vitez ima predstavnik srpskog instituta za povijest Predrag Marković? Isti kao Abdulah Sidran? Kad tomu dodamo da muslimanski novinari i političari u BiH, danas ponavljaju srpske laži o NDH, to je dokaz da su Srbi i muslimani u BiH, i pored Srebrenice – saveznici protiv Hrvata. Jer između ostalog, Milorad Dodik, nikad ne spominje slučaj Vitez i ostale muslimanske strašne zločine nad Hrvatima u BiH. Niti Bakir Izetbegović ikad spominje srpski genocid nad Hrvatima u RS-u. Tko o čemu, Milorad Dodik o ustašama i o NDH, a Bakir Izetbegović o UZP-u i o Ahmićima. Da ne spominjemo HRT i Antu Tomića

Stoga pokušajmo zatvoriti krug velike urote protiv Hrvata... slučaj Vitez – cenzura!, Ahmići – medijski linč!, tjeranje Hrvata u minsko polje-cenzura!, slučaj obitelj Zec – medijski linč!, korištenje ljudi (Hrvata) kao „živog zida“ u ratu – cenzura!, slučaj djevojčice izbjeglice na srpskoj granici – medijski linč!, slučaj Šreter – cenzura!, slučaj „podjela BiH“ – medijski linč!, slučaj obitelj Čengić – cenzura!, „agresija (Hrvatske) na BiH“ – medijski linč!, slučaj žive zapaljene maloljetne djevojčice u Širokoj Kuli – cenzura! I novinarska nagrada Jasne Babić! Nadam se da je ovo solidna provokacija srpskom institutu za modernu povijest. Zar ne bi Srbi trebali tužiti muslimane za plagiranje povijesti NDH? Te zbog solidarnosti? Srpskih političara i mnogih intelektualaca s muslimanskom elitom u BiH? Prema slučaju Vitez, odnosno, prema navedenim srpskim strašnim ratnim zločinima nad Hrvatima? Vrana vrani ne kopa oči?

Što se tiče „bizarnosti proslave Oluje“, te iznimke u Europi što je „Hrvatska vjerojatno jedina država u Europi čiji je državni praznik činjenica da su ispraznili gotovo trećinu teritorija na temelju pseudočinjenica“. Zar su pseudočinjenice: balvan revolucija, Vukovar, RS, bježanje Rudolfa Perišina iz JNA, granatiranje Dubrovnika, egzodus Hrvata iz istočne

Slavonije (Dalj), granatiranje Zadra, pokušaj presijecanja Hrvatske (Šibenski most, Maslenički most, prema Petrinji, prema Karlovcu i Okučanima), srpsko masovno silovanje Hrvatica, masovne grobnice, minska polja, srpski logori, tjeranje Hrvata u minsko polje, rušenje katoličkih crkava, korištenje ljudi (Hrvata) kao „živog zida“ u ratu, Voćin, Škabrnja, Kusonje i Borovo Naselje? Očito, to su sve pseudočinjenice za srpski institut za modernu povijest. Kao i granatiranje Zadra. Zadarski Srbi, jedne noći, po do govoru, napuštaju svoje domove i odlaze u vojarne. Iz vojarni, na „trećinu teritorija koji je isprážnjen“ („Krajinu). Sutradan ujutro, na grad Zadar padaju granate – nasumce. I u centru grada ostaje nekoliko snajperista, koji pucaju na Hrvate, po trgu. Hrvati bježe u podrume, neki bježe iz grada, i mnogi stradavaju u minskom polju. Neki uspijevaju doći do trajekata, kojim bježe iz Zadra, ali ih raketiraju vojni zrakoplovi, daleko od Zadra, prijelaz Prizna-Zigljen i Zadru je obustavljen dovod vode i struje.

Uistinu, Hrvatska je jedina država u Europi koja je to imala. I sad slijedi pitanje za znanstvenika iz srpskog instituta za modernu povijest: Što su zadarski Srbi mislili raditi kada se vrati u prazan razrušen Zadar, koji je razrušen njihovom krivnjom? Čistiti grad od ruševina? Kako? Kada su oni „pripadnici više klase“? I kako se onaj, koji je tajno napustio svoj dom, da bi se moglo granatirati Zadar, tako izložio pogibeljnosti svog susjeda, mogao pred njim pojavititi, kada je on ostao živ u podrumu? Zar svaku punoljetnu osobu koja je namjerno i planski napustila svoj dom, da bi se grad Zadar mogao granatirati, nije trebalo proglašiti ratnim zločincem? Kao i civile koji su imali automatsko vojno oružje? Što je na Međunarodnom sudu u Haagu potvrđeno. Jedan časnik KOS-a Slobodan Lazarević je rekao da u „Krajini“ nije bilo civila, da su svi imali vojno automatsko oružje. Kao slučaj Borovo Naselje, gdje su svi imali vojno automatsko oružje. I muško i žensko, i staro i mlado, pa su izmaskrirali onih 12 hrvatskih policajaca. Kao i u Kusonjima. Također, tu je važno, i ono što kaže novinar Zoltan Kabok. A on kaže da je srpska pobuna (balvan revolucija) bila dobro organizirana, da su u njoj mnogi sudjelovali. Pa kaže kako su oni koji su imali svoje štandove na obali mora, jednog dana, jednostavno, nestali s obale mora, te da su mnogi iz Zagreba otišli na godišnji odmor, sa kojega se nikada nisu vratili. Kad još tomu dodamo, da su neki vozači riječkog autoprijevoznika Autotrans, s punim autobusom „putnika“ otišli u „Krajinu“ i тамо ostali s autobusom. Kako se onda može govoriti o „isprážnjenju (stanovništva) trećine teritorija“, kada je na tom teritoriju tada bilo puno onih koji nisu stanovali na tom teritoriju?

Što se tiče „zločina u Oluji koje su počinili pripadnici regularne vojske i policije? Pa i Većeslav Holjevac je u Drugom svjetskom ratu imao na sebi ustašku odoru kada je ubijao. Isto kao MUP-ovci koji su izvršili zločin nad obitelj Zec, pa Grubori i Varivode? I na kraju, imamo kajanje i suicid predsjednika „Krajine“ Milana Babića!?! Žrtva srpskog instituta za modernu povijest?

I što reći na sve ovo, kao „bizarno slavljenje Oluje“ i „pražnjenje trećine teritorija“? Kada je na tom teritoriju tada bilo više došljaka nego domaćih. I kada je napravljeno toliko zla Hrvatima na tom teritoriju, i izvan tog teritorija? Pa kad su Hrvati došli do oružja, „Krajišnici“ su pobegli. Ionako velik dio njih nije mislio živjeti na tom teritoriju (odbijanje plana Z4). Taj su teritorij koristili iz strateških razloga. Za osvajanje hrvatske obale. Pravo je čudo kada to čovjek brani, i kada čovjek sebe Srbinom zove. Zbog Novaka Đokovića? A može li Novak Đoković biti kontrauteg masovnim grobnicama i srpskom masovnom silovanju Hrvatica?

Ah ta „Bizarnost slavljenja Oluje“, Dubrovačke ljetne igre, Splitsko ljeto, Božidar Vučurović, žal (osuda), „pražnjenja trećine teritorija“, srpski institut za modernu povijest i

tri medalje sa SP-a u nogometu? A dolazi li književnik Ante Tomić na Splitsko ljeto i na Dubrovačke ljetne igre? Ne dolazi? Zbog pijanih veterana i nacionalista?

Jure Vukić, Tribanj/hrvatski-fokus.hr

<https://www.hrvatski-fokus.hr/2023/08/51237/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/36204-srbi-nikako-da-se-nauce-gubiti>

ZAVRŠNI TEKST

IVAN BEKAVAC O PREDSTAVLJANJU KNJIGE 'JASENOVAČKI POPIS - LAŽNE ŽRTVE'

Komentar Ivana Bekavca pod naslovom AGITPROP I HRVATSKI REVIZIONISTI je objavljen na portalu HKV-a, a prenio ga je i portal dragovoljac.com:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/a-b/bekavac-ivan/42737-i-bekavac-agitprop-i-hrvatski-revizacionisti.html>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/37564-agitprop-i-hrvatski-revizacionisti>

Tekst je dan u Prilozima, a za ovaj moj komentar je bitan dio:

U Hrvatskoj se, u sferama koje upravljaju medijima, pojavio i novi oblik upozoravanja javnosti na neprihvatljive knjige. Ovdje ćemo ukratko prikazati kako izgleda jedan aktualni 'obračun' s knjigom koja već svojim naslovom izaziva i bijes među nekim protagonistima javnoga života: 'Jasenovački popis - lažne žrtve'.

Jedne dnevne novine u Zagrebu, na vrlo su poseban način prikazale njezinu javnu promociju. U tom prikazu ne piše ništa o sadržaju knjige, osim onoga što u njezinu naslovu vidimo. Nije napisano kako su autori dokazivali postojanje lažnih jasenovačkih žrtava. O broju tih žrtava prijepor traje od davnih, prvih javnih objava. Govorilo se o milijunu, i više; nekoliko stotina tisuća; nekoliko desetaka tisuća, ali i znatno manje. Novinama, koje o tomu pišu nije problematičan 'oktroirani' broj, nego njegovo provjeravanje. U središtu je pozornosti prikaza knjige o kome govorimo prostor u kome je održana promocija. Korisnik toga prostora je Udruga Specijalne policije iz Domovinskog rata...

Već sam napisao svoj komentar tog predstavljanja:

VELIKI HRVATSKI 'POVJESNIČAR' ANTE TOMIĆ JE I 'EKSPERT U RAČUNARSTVU'

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37438-veliki-hrvatski-povjesnicar-ante-tomic-je-i-ekspert-u-racunarstvu>

Iako sam i sam već pisao o tom predstavljanju ipak me je tek tekst g. Bekavca podsjetio na moju knjigu

J. Pečarić, *Revizionisti u HAZU*, Zagreb, 2020, str. 348.

Jedno poglavlje te knjige je posvećeno knjizi koju smo napisali dr. sc. Stjepan Razum i ja:

J. Pečarić, S. Razum, *Razotkrivena Jasenovačka laž*, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

U Prilozima dajem neke dijelove iz tog poglavlja o tadašnjoj hajci i na mjesto predstavljanja te knjige (pogledajte sam naziv prvog teksta iz tog poglavlja) i pozivanja na zabrane i predstavljanja i knjige.

To je kasnije dovelo i do objavljivanja knjige na engleskom jeziku:

J. Pečarić, S. Razum, *Jasenovac – A lie uncovered*, Lulu.com, 2021. pp. 506.

Zanimljivo je da sam tada sve to doživio kao njihovo obilježavanja 20. obljetnice pojave moje knjige:

J. Pečarić, *Srpski mit o Jasenovcu/Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima*, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998.

Knjigu je kao što se vidi objavio Hrvatski povijesni institut, da bi dvije godine kasnije novo izdanje objavio „Element“, ali je tada tiskan i drugi dio knjige:

J. Pečarić, *Srpski mit o Jasenovcu I./Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima*, Drugo izdanje Element, Zagreb, 2000.

J. Pečarić, *Srpski mit o Jasenovcu II /: O Bulajićevoj ideologiji genocida hrvatskih autora*, Element, Zagreb, 2000.

Zahvaljujući Hrvatima iz Australije tiskane su obje knjige, kao jedna, na engleskom:

J. Pečarić, *Serbian myth about Jasenovac*, Stih, Zagreb, 2001.

Na sličan način je na jednoj beogradskoj televiziji obilježena i 30. obljetnica moje knjige iz 1998. o čemu sam napisao i knjigu:

J. Pečarić, *Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici*, dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>

Zapravo oni su bili u strahu da su hrvatske vlasti odlučile djelovati u interesu hrvatskog a ne srpskog naroda i potajno financirali moju knjigu i samo Društvo koje piše o istini o logoru Jasenovac:

J. Pečarić, *Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac*, Zagreb, 2023., str. 472. Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-za-cip.pdf>

Na Prvoj srpskoj televiziji u emisiji JUTRO NA PRVOJ su zato sudjelovali ministar Vlade Republike Srbije Đorđe Miličevićem, predsjednik Srpske lige Aleksandar Đurđev i Predrag Marković, 'istoričar', ravnatelj Srpskog instituta za modernu povijest i član upravnog vijeća RTS-a.

Kako sam ja to povezao s 30. obljetnicom moje prve knjige možete vidjeti na linku jer je moja knjiga dana na Internetu.

Datću i završetak teksta g. Bekavca jer sam slični komentari sam dao već u samom naslovu svog komentara o predstavljanju:

Što, dakle, o knjizi autora Nikole Banića i Mladena Koića pod naslovom „Jasenovački popis - lažne žrtve“, komentator Jutarnjega lista nije htio reći u svom osvrtu na jednu njezinu promociju? Nije htio reći argumentiraju li tvrdnje o lažnim žrtvama. Nije objasnio zašto bi prikazivanje lažnih žrtava stvarnim žrtvama bilo prihvatljivo, a pobijanje neistinitih navoda neprihvatljivo; nije htio reći u odnosu na koju istinu su oni revizionisti, koju Istinu Banić i Koić revidiraju; nije rekao da su autori i obrazovanjem doista kompetentni (doktori znanosti) istraživati podatke iz jasenovačkoga popisa i o rezultatima pisati.

A postoji još jedna sličnost knjige dvojice doktora znanosti Banića i Koića i moje s dr. Razumom. Uz autore je i jednu i drugu knjigu predstavio najveći stručnjak za istraživanje logora Jasenovac Igor Vukić.

Evo dijela njegovog govora s predstavljanja naše knjige:

Igor Vukić:

**POZDRAVNI GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE RAZOTKRIVENA
JASENOVAČKA LAŽ**

(...)

Knjiga koja je pred nama izazvala je svjetski odjek i pozornost i prije no što je ovdje prvi put predstavljena. Bila je dovoljna samo najava da se jave dežurni osporavatelji koji bi željeli da povjesna slika logora o Jasenovcu ostane onakva kakvu su oni projektirali. I da im služi za njihove interese pokoravanja i discipliniranja hrvatskog naroda, svih hrvatskih građana, a i naroda u susjednim državama.

Ali najave ovog događaja, objavljene na elektroničkim stranicama novina kao što su New York Times, Washington Post, slovački Teraz ili beogradski Telegraf, izazvale su kontraefekt.

Umjesto zabrana knjige, koja po hrvatskim zakonima gotovo i da nije moguća, ove su prijeteće najave samo pojačale zanimanje za knjigu i općenito za naš rad.

O tome se u ovoj knjizi i radi. Ona je poziv na javnu raspravu i ujedno jedan iscrpljeni izvještaj o tome kako se situacija u pogledu rastjerivanja propagandne magle mijenjala u posljednjih 20 godina.

Toliko je prošlo od objave knjige „Srpski mit o Jasenovcu“ koju je 1998. napisao naš akademik Pečarić. Bio je to njegov pokušaj da u tada još monolitni blok jasenovačkih laži zabije bar jedno dlijeto i napravi bar malu pukotinu.

U knjizi su obavijesti i o drugim njegovim radovima s ovom temom, a osobito o lobističkom pothvatu kojim je 2012. godine uspio spriječiti da historičar Ivo Goldstein postane član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Uživat ćete čitajući akademikove komentare i intervjuje koje je davao tim povodom.

Uzgred, prije koji tjedan Ivo Goldstein uspio je postići da ga imenuju inozemnim članom Akademije nauka Bosne i Hercegovine. Dakle postao je ipak akademik. I pored svih javnih upozorenja na nedostatke Goldsteinova znanstvenog i stručnog rada. Ne želimo ništa loše reći o Akademiji nauka BiH, ali nam je ipak žao što se u Sarajevu nije našao neki Pečarić pa da i bosansku akademiju sačuva od tako drastičnog snižavanja kriterija.

Sve zajedno podsjeća na slučaj iz jednog slavonskog gradića u kojem je prije godinu-dvije gradonačelnik odlučio za vrijeme svojegamandata napokon diplomirati na fakultetu. I kad je to postigao, u lokalnom tjedniku, koji je naravno, pun gradonačelnikovih slika, izašla je vijest o tome. Novinar je u članku još i točno napisao da je gradonačelnik postao „akademski građanin“. Urednik je na taj članak stavio naslov: Gradonačelnik postao akademik!

(...)

Cijeli govor kao i niz drugih tekstova dan je u spomenutom poglavljju knjige o dvojici revizionista iz HAZU (akademici Franjo Tuđman i Josip Pečarić).

A Igor Vukić je zapravo vizionarski najavio već tada ovo predstavljanje o kome je pisao i dr. Bekavac. Naime kao što vidite on se narugao još tada izboru Iva Goldsteina za dopisnog člana ANU BiH, a na predstavljanju je sam spomen ovog člana te akademije izazvalo salvu smijeha prepune dvorane jer je danas u RH, a i šire, taj njihov akademik poznat po svom epohalnom otkriću u svezi s logorom u Jasenovcu je tako dobio i ime IVO DROBILICA. Inače na početku knjige o revizionistima u HAZU dan je i tekst:

TOMISLAV VUKOVIĆ O SUDSKIM TUŽBAMA DR. GOLDSTEINA: UHODANI OBRAZAC ZA PRETRPLJENE ‘BOLI’

<https://narod.hr/hrvatska/tomislav-vukovic-o-sudskim-tuzbama-dr-goldsteina-uhodani-obrazac-za-pretrpljene-boli>

I sam sam doživio isto, ali je moj slučaj mnogo zanimljiviji. Svjedoci su mu bili supruga i kćer one su svjedočile o njegovim pretrpljenim bolima:

Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzruja zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše (tuženik je amater povjesničar, op. J.P.), a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijetnje, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijetnje traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991.

Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sadabilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

To sam već naveo i u mom komentaru s predstavljanja.

Ali zašto je ovaj prilog poseban u obrascu koji koristi Ivo Drobilica?

Pa zato što me je on tužio zbog moje knjige o Puhovskom:

J. Pečarić, *Druker / Predsjednik o Puhovskom*, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Zato ponavljam komentar koji sam već tada napisao:

Doista je strašno kada vidimo da je zbog knjige o Puhovskom: Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija.

Mogu se samo upitati, sto sam propustio učiniti u svom komentaru:

Kome su se one narugale: mužu, ocu, sutkinji, hrvatskom sudstvu, hrvatskim političarima....?

Kada sam ga zaustavio u izboru u HAZU nje doživio tako nešto nego zbog knjige o Puhovskom. Nije valjda zato što je Predsjednik RH Puhovskog nazva DRUKER?

Osim u hrvatskom sudstvu može li se naći još netko če povjerovati u tako nešto?

Morat ću ovo ponavljati jer nisam toliko inteligentan da sam razumijem ovako nešto. Valjda ću dobiti neko suvislo objašnjenje.

Meni bi bilo logičnije da je tako nešto Ivo Drobilica doživio kod neizbora u HAZU kada je – u vrijeme kada mi je tata poznati povjesničar AMATER i Ivin suradnik kao posebni savjetnik tadašnjeg predsjednika vlade i posjetio Predsjedništvo HAZU-a. Vjerojatno je ispravnije reći da je Ivo Drobilica suradnik svog tate -povjesničara AMATERA – jer mu

je tata bio posebni savjetnik Zoranu Milanoviću koji je eto sada kao Predsjednik RH Puhovskog nazvao DRUKERom. Znamo da je Ivo dobio na Izbornoj skupština manje od 1/3 glasova što je najmanje u povijesti HAZU, a to ga nije tako pogodilo kao knjiga o Puhovskom.

Je li možda pomislio da je Predsjednik države pod tim DRUKER mislio i na njega. Valjda mu je sada lakše kada je video da ga je Predsjednik i dalje želio za veleposlanika (poslije neizbora u HAZU dobio je utješnu nagradu: postao je veleposlanik u Parizu gdje se proslavio fotografijom jednog od najvećih zločinaca u svjetskoj povijesti onom JB Tita). O tome pogledajte knjigu:

J. Pečarić, Milanović hvali Grlić-Radmana, dragovoljac.com, 2023:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/MilanoRadman.pdf>

Josip Pečarić

PRILOZI

I. BEKAVAC: AGITPROP I HRVATSKI REVIZIONISTI

26. studenoga 2023.

Suvremeni medijski agitprop

Knjige mogu svojim autorima donijeti veliku slavu i novac, ali i neprilike. Nisu prošla ni vremena njihova prešućivanja, skrivanja, zabranjivanja, spaljivanja i sklanjanja od čitateljstva na različite načine, zbog iznošenja sadržaja koji moći ne odobravaju. Objavljene knjige, neovisno o sadržaju, na sličan način kreću prema čitateljstvu kroz različite medije javnoga komuniciranja, ali i na tribinama, promocijama, izravnim razgovorima promotora sa zainteresiranim publikom. Neke se knjige i prešućuju u javnom prostoru. U Hrvatskoj se, u sferama koje upravljaju medijima, pojavio i novi oblik upozoravanja javnosti na neprihvatljive knjige. Ovdje ćemo ukratko prikazati kako izgleda jedan aktualni 'obračun' s knjigom koja već svojim naslovom izaziva i bijes među nekim protagonistima javnoga života: 'Jasenovački popis - lažne žrtve'.

Jedne dnevne novine u Zagrebu, na vrlo su poseban način prikazale njezinu javnu promociju. U tom prikazu ne piše ništa o sadržaju knjige, osim onoga što u njezinu naslovu vidimo. Nije napisano kako su autori dokazivali postojanje lažnih jasenovačkih žrtava. O broju tih žrtava prijepor traje od davnih, prvih javnih objava. Govorilo se o milijunu, i više; nekoliko stotina tisuća; nekoliko desetaka tisuća, ali i znatno manje. Novinama, koje o tomu pišu nije problematičan 'oktroirani' broj, nego njegovo provjeravanje. U središtu je pozornosti prikazaknjige o kome govorimo prostor u kome je održana promocija. Korisnik tога prostora je Udruga Specijalne policije iz Domovinskog rata koja promiće temeljne vrijednosti Domovinskog rata i ulogu Specijalne policije MUP-a RH u Domovinskom ratu. Pisac osvrta uzima samo dvije riječi iz toga naziva: 'specijalna policija'.

Odvažni ustanak

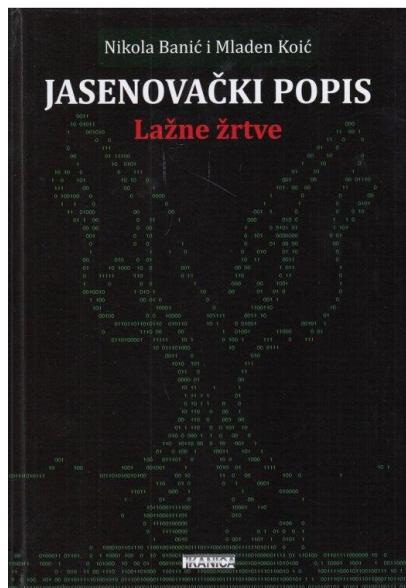
To što se u prostoru za povremena okupljanja te Udruge predstavlja knjiga o žrtvama logora u Jasenovcu, komentator Jutarnjega lista će u svom tekstu ovako prikazati: "U izrazito nesklonim okolnostima specijalni policijski i njihovi prijatelji odvažno su ustali s teorijom

kako neprijatelji hrvatskog naroda maliciozno napuhuju ustaške zločine." (Jl, 11.11.2023.). 'Izrazito nesklone okolnosti' ovdje treba razumjeti kao ozbiljno neraspoloženje prema znanstvenom revizionizmu. Ali komentator to pokazuje na dosta primitivan način. Dakle, to što se knjiga predstavlja u prostoru njihove Udruge, komentator razumije kako su 'specijalni policajci i njihovi prijatelji odvažno /su/ ustali' s nekom teorijom. Odmah komentira i fizički izgled prostora. Izložene slike po zidovima te prostorije znakom su mu da je to 'kao nekakva galerija'. Nisu, dakle, potpisani autori knjige tvorci 'teorije', nego su 'specijalni policajci i njihovi prijatelji', među kojima možda mogu biti i autori knjige, odvažno ustali s jednom 'teorijom'. Komentator polazi od pretpostavke da se 'teorija' gradi na uvjerenju da 'neprijatelji hrvatskog naroda maliciozno napuhuju ustaške zločine'.

Zlonamjernom uvećavanju broja žrtava, kako mu se čini, suprotstavili su se specijalni policajci, koje spominje i kao slikare koji 'uljenim bojama maljaju autoportrete, mrtve prirode i krajolike' i slike izlažu na zidovima svoga Doma specijalne policije. Tvrdi, dakle, da Udruga nije samo ustupila prostor kojim se koristi, nego su njezini članovi 'odvažno ustali' s jednom 'teorijom'. Komentator je posve zaokupljen pokušajem trivijaliziranja javnoga predstavljanja knjige o Jasenovcu. Tvrđnja da su 'specijalni policajci i njihovi prijatelji odvažno /su/ ustali's nekom teorijom pokušava skrenuti pozornost s činjenice da postoje ljudi s imenom i prezimenom, dr. Nikola Banić i dr. Nikola Koić, koji su prikupili i obradili građu važnu za razobličavanje 'maliciozno napuhanih ustaških zločina'.

'Nijekanje holokausta'

Autori spomenute knjige iznose provjerljive argumente, a ne 'teorije'. Znanstvenici su, a ne specijalni policajci, koji su im za predstavljanje ustupili prostor svoje udruge, odlučili ponuditi utvrđene i provjerljive činjenice, a ne 'teorije'.

Takov pristup usmjeruje pozornost na pitanje o motivima koji vode komentatora. Jutarnjega na iskazivanje takva nepoštovanja i autora i ljudi koje optužuje da su s prijateljima složili jednu 'teoriju'. Koju teoriju? Odgovor je jednostavan: nema nikakve teorije, nego se u knjizi argumentirano osporavaju lažni prikazi 'jasenovačkih žrtava', koji se ponavljaju već osamdesetak godina. Spomenimo i naslov komentatorova teksta: "Povijesni revizionisti

došli su, evo, i do centra grada. Istina, nijekanje holokausta bilježi se i na takozvanom naprednom Zapadu, ali tiho i skrovito i na rubovima društva. Tek nešto vidljivije od pedofilije."

Pod tim je naslovom knjiga 'Jasenovački popis - lažne žrtve', autora Nikole Banića i Mladena Koića, predstavljena kao djelo 'povijesnih revizionista', a Udruga specijalne policije, kao, navodni, suautor je stala uz tu revizionističku 'teoriju'. Ni u osnovnim crtama nije, dakle, prikazano kojim se znanstvenim aparatom služi, nudi li kakve dokaze o 'lažnim podatcima', ili samo 'poriče' žrtve'? Pisac teksta u Jutarnjem pokušava poniziti i uvrijediti specijalne policajce navodeći da ti ljudi 'čak i čitaju': "Nikad ne biste pomislili da se u krupnim, mišićavim muškarcima kriju takve nježne umjetničke dušice, ali oni, čudima nikad kraja, čak i čitaju. Oni su ljubitelji lijepo riječi."

Čudimo se tom primitivnom pokušaju vrijedanja ljudi koji su u njegovoј svijesti krivi već zbog toga što su omogućili promociju knjige, koja se sadržajem naslova njemu čini odbojnom, 'revizionističkom'. Kakve veze ima prostor u kome je javno promovirana jedna knjiga s njezinim sadržajem. Kakve veze imaju korisnici toga prostora s onim što je u knjizi napisano? Piscu osvrta na spomenutu promociju dovoljan je razlog za sve to već u naslovu knjige: "Jasenovački popis - lažne žrtve". Dočekuju je, kako piše, 'izrazito neskone okolnosti'.

Spominjanje, nijekanje i osporavanje

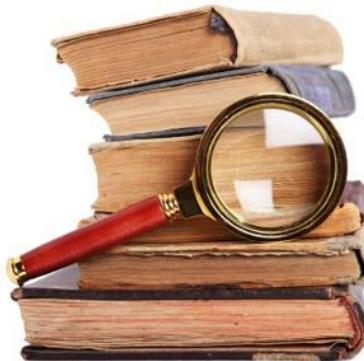
Navodi da se u Domu specijalne policije događalo nešto strašno: "ozbiljno se tvrdilo kako su žrtve fašizma srbokomunistička i judeomasonska prevara". Iz te tvrdnje, nije razvidno radi li se o poricanju žrtava, ili dvojbama povezanim s brojem tih žrtava u odnosu na rezultate istraživanja i dostupne činjenice. Nije razvidno je li i autoru komentara nedopustivo umanjivanje broja žrtava kao i njihovo uvećavanje, neovisno o dostupnim, provjerljivim podatcima? A udar na 'specijalce' i njihovu udrugu nedvosmislena je poruka budućim promotorima knjiga koje ne pišu komentatorovi istomišljenici. To su, naravno, i poruke nakladnicima, s naznakom koje se knjige, s obzirom na temu i sadržaj, smiju objavljivati s naklonosću dominantnih medija, a koje će doživjeti sudbinu poput 'Lažnih žrtava'.

Sama je najava rasprave o lažnim žrtvama komentatoru dovoljnim znakom da treba upotrijebiti 'najubojitije' oružje. Spominjanje 'lažnih žrtava', u njegovoј je svijesti znakom 'nijekanja holokausta': "Nijekanje holokausta nije nepoznat fenomen, bilježi se i na takozvanom naprednom Zapadu, ali tiho i skrovito i na rubovima društva." Ne čini mu se važnim objasniti zbog čega bi se smjelo uspoređivati 'nijekanje' s osporavanjem nekih podataka i dokazivanje dasu drugi podatci točni. Dokazivanje uz predočavanje argumenata nije 'nijekanje holokausta' ili zlodjela u Jasenovcu?

Je li osporavanje, primjerice, onoga što tvrdi G. Greif 'nijekanje zlodjela'? Jovan Ćulibrk, episkop pakračko-slavonski naziva (2023.) revizionizmom "podršku lažnoj priči s profesorom Gideonom Greifom, koji se pojavio u Srbiji. Svi povjesničari znaju tko je on, da je cirkusant, jer Greif govori o 1,4 milijuna žrtava Jasenovca. Znači, ne više o 700.000, nego o milijun i 400 tisuća, a struka šuti." Iz te episkopove tvrdnje o G. Greifu, nije jasno bi li tvrdnja o 700.000 žrtava logora Jasenovac bila nerevizionistička tvrdnja.

Pitagorin poučak i 'istine' o Jasenovcu

"U Domu specijalne policije jednom će se valjda predstaviti i knjige u kojima se opsežno osporava valjanost Pitagorinog teorema ili trećeg zakona termodynamike, pa čak i, zašto ne, zakon gravitacije." (A.T., Jutarnji list). Pisac te rečenice polazi od vlastitoga uvjerenja da su 'istine' o Jasenovcu, napisane u Jugoslaviji, ili u Javnoj ustanovi spomen-područja Jasenovac, u rangu s istinom poput one koju iskazuje Pitagorin poučak. Koja se 'znanstvena istina' poricala u Domu specijalne policije u Zagrebu na predstavljanju knjige 'Jasenovački popis - lažne žrtve'?

Je li istinita tvrdnja o milijun i četiristo tisuća žrtava logora Jasenovac, koju iznosi G. Greif, ili je istinita 'nepobitna' brojka o 700.000 koja je prihvaćena u srpskoj javnosti? Javna ustanova spomen-područje Jasenovac objavljuje brojku od 83.145 žrtava. Ima ljudi koji pitaju: kako se broj od 59.188 koji je objavljen 1964. za vrijeme komunističke vlast povećao na 83.145 (2007.)? Koja je od tih 'istina' na razini istine Pitagorina poučka?

U nekom drugom tekstu je objavljena i bilješka da ni u jednom trenutku autori popisa Javne ustanove spomen-područja nisu rekli da je taj popis konačan, nego upravo suprotno - da nije konačan, ni potpun, da se postojeći uneseni podaci neprestano dopunjaju, a eventualne pogreške ispravljaju. Ali A. Tomić piše da se Istina zna i da se prema njoj treba odnositi kako se odnosi prema Pitagorinu poučku. Škola u kojoj je to naučio nije dopuštala nikakve dvojbe, ni tada ni bilo kada. Koja Istina obvezuje komentatora Jutarnjega lista? Koliko je bilo žrtava u logoru Jasenovac? "Oni najobjektivniji istraživači smatraju da je njihov broj prešao milijun", ustvrdio je patrijarh Irinej u Donjoj Gradini, 2019. Uz to je rekao "da se vapaj djece čuo do samog neba, ali ne do Zagreba i crkvenih predstavnika Katoličke Crkve i to ne što nisu mogli čuti, već nisu željeli." Znači, broj koji je prešao milijun žrtava logora u Jasenovcu ne uzima istinitim samo G. Greif, nego i ljudi patrijarha Irineja. Hoće li i njih J. Ćulibrk nazvati cirkusantima? Ovdje AT-a ne ćemo spominjati.

Novi Agitprop

Ne znamo koje su znanstvene metode primijenili 'najobjektivniji istraživači' tih žrtava, ali znamo da je bilo dosta istraživača koji su osporavali takve 'procjene', uzimajući ih samo izrazom bijesa i mržnje prema Hrvatima, koji su proglašavani krivcima za ta zlodjela. Jezik i intencije komentara AT-a, jezik je 'Agitpropa' nakon 1945. koji je prenosio poruku o Istini, uz prijetnje i sankcije za neprijateljsku propagandu. Istinito je ono što tvrdi 'Partija', a sve što se tomu protivi je obična fašistička propaganda. Enormno uvećani broj jasenovačkih žrtava, uključujući i 'najobjektivnije istraživače', nakon prikaza žrtava

Drugoga svjetskog rata upotrebljavan je u političkim obračunima. Popis žrtava u Jasenovcu se krivotvorio sve do danas. Ni u znanstvenoj zajednici o tomu nema konsenzusa.

Titova se država pokušavala sagraditi, oslonjena na savezničku ratnu pobjedu nad nacifašizmom, prema staljinskom modelu totalitarne vlasti, bez ikakva demokratskoga legitimiteta. 'Kohezivna' formula, nazvana 'bratstvo i jedinstvo', postala je kriptom za prikrivanje politike osvetničkoga srpstva. Tomu je najviše pridonosio mit o Jasenovcu kao simboličkom mjestu stradanja Srba. Taj je mit trebao prikriti i strašna zlodjela koja su četnici počinili izvan Srbije, u Hrvatskoj i BiH. U tomu su i uspjeli. Mit o stotinama tisuća i više umorenih u Jasenovcu trebao je zatamniti sve četničke zločine.

Srbi kao 'žrtve' prigrabili su prava na dominaciju i osvetu. Važna komponenta nove stvarnosti bila je abolicija četnika 1944. koji su mogli, ako su htjeli, pristupiti Titovim partizanima. Mnogi su to i htjeli, jer su i na samom početku 'ustanka', prema svjedočenju Titovih generala, nakapama nosili petokrake, oznake Staljinovih ljudi. Čekali su Ruse. Sad je petokraka, na četničkim glavama, značila - vlast. Nakon 1944. i formalno su komunisti i četnici bili pod istim kapama. To je Titu znatno pomoglo i pri eliminaciji suparničke, izbjegličke vlade. Međutim, te je 'dugove' kasnije trebalo i vraćati.

Početni izračuni

Jedan student matematike dobio je 1946. zadatak izračunati broj poginulih osoba na području Jugoslavije kako bi ti podaci bili predani na mirovnoj konferenciji radi dobivanja ratne odštete. Izračunao je 1,706.000 demografskih gubitaka. Visoki državni dužnosnik je na mirovnoj konferenciji u Parizu 1947. govorio da je to broj poginulih u Jugoslaviji. Od tada se taj navod uzima jednim službenim brojem poginulih u Drugom svjetskom ratu tijekom postojanja Jugoslavije. Student koji ga je izračunao (V. Vučković) napisao je 1985. u srpskom časopisu 'Naša reč' u Londonu da je broj od 1,706.000 zapravo demografski gubitak, a ne stvarni broj žrtava koji je procjenjivao na oko 1,000.000. Kako su SAD još 1954. izjavile da je Jugoslavija imala "samo" milijun poginulih, Njemačka je odbila isplatiti ratnu odštetu za njih 1,706.000. Konačni je popis žrtava dovršen 1964. Spominje se oko milijun poginulih (zajedno s poginulim pripadnicima kvislinških postrojbi). Taj je popis odmah po dovršetku proglašen državnom tajnom. Prvi put će izaći u javnost 1989. (J. Tomasevich).

Na okrutna postupanja u ratu, među kojima je bilo i proganjanje samo zbog etničkoga podrijetla, naslanjala se i poslijeratna ekstremna demonizacija, progon i uništenje poraženih, prema politici komunističke vlasti. I povećavanje broja žrtava logora u Jasenovcu stavljano je u korpus hrvatske krivnje, a ne počinitelja zlodjela. U pismu biskupa

HBK patrijarhu SPC Irineju (18. 11. 2018.) zapisani su i ovi redci: "Za zločine, kako u hrvatskom tako i u srpskom te u drugim narodima, krivi su pojedinci s imenom i prezimenom pa je na njima odgovornost za ono što su počinili."

Dokažite svoju nedužnost

Vladika bački Irinej odgovara HBK-u: "Uostalom, neka ista gospoda izvole dokazati i pokazati da nema ustaški nastrojenih biskupa u Hrvatskoj biskupskoj konferenciji. Sudeći prema njihovim izjavama u hrvatskoj javnosti, lako se može zaključiti da oni nisu manjina u okviru svoje crkve u Hrvatskoj." (Večernje novosti, 9. 2. 2019.). Vladika bački koristi se formulom koja u pokušajima demonizacije Hrvata dobro funkcionira već blizu jednoga stoljeća: dokažite svoju nedužnost, svi vi kao narod, a ne samo kao pojedinci optuženi za zlodjela. Protiv kolektivne krivnje nastupa i jedan hrvatski 'antifašist' koji je rekao? 'Mi nikada nismo izjednačavali hrvatski narod s NDH, ali ne ćemo nikada prihvatići da su žrtve Jasenovca i Bleiburškog polja isto.' Ipak, ima dosta ljudi koji su uvjereni da su nedužne žrtve - uvijek nedužne žrtve. Često se citira navod iz 'Lažnih žrtava' da je samo u "jednoj jedinoj grobnici u Teznom nađeno /je/ tridesetak puta više ubijenih nego u svim dosadašnjim iskapanjima u logoru Jasenovac i u Donjoj Gradini (str. 644)."

Usmjerit ćemo nešto više pozornosti 'osporavanju prava na osporavanje' enormnoga uvećavanja broja žrtava. Zanima nas koji moral i koja logika navodi danas javne medije u Hrvatskoj na stav o tomu kako postoje 'konačne istine' o kojima se ne raspravlja. Pretpostavljamo da bi bilo korisno kad bi se u istraživanjima povjesničarima priključili najbolji znaci iz drugih struka, koji za istraživanje imaju korisnih znanja, a ako bi to koristilo i inozemni, uz domaće, koji bi mogli pridonijeti kvalitetnijim analizama i preciznijim zaključcima. Možda je ipak došlo vrijeme da se konačno ulože ozbiljniji napor. Više je znakova da i digitalno doba može ponuditi korisnih alata za raščišćavanje mnogih dvojbji, od kojih neke dolaze isključivo iz propagandno-političke, a ne znanstvene sfere.

'Najobjektivniji istraživači'

Prvi korak je razdvojiti političku motivaciju, kojoj nije cilj istina, jer je sve unaprijed zadano, od povjesne istine utvrđene znanstvenim istraživanjima. Što više istraživanja uz pomoć znanstvenih metoda, a što manje dodira s 'najobjektivnijim istraživačima' koji su

Jasenovac koristili za druge svrhe, za utvrđivanje 'istine', poput one koju je (1990) nakon 'preciznog izračuna' o 1.110, 929 žrtava u Jasenovcu, 'pretežito Srba', otkrio srpski istraživač R. Bulatović. Nikakvi zaključci ne će zaustaviti srpske političke spletke i neistine, koje su dovele do stotina tisuća i više od milijuna žrtava logora Jasenovac. Svejedno, na Hrvatskoj je privesti kraju ta lutanja i zaustaviti se na znanstveno utemeljenim i provjerljivim činjenicama. Konačnu i potpunu istinu, po svemu su deči, u ovom slučaju neće biti moguće otkriti.

Na komemoraciji u Memorijalnom centru Gradina, 2012. predstavnik Židovske općine Banja Luka Jakob Danon sažeo je svoja znanja i izvore: "sve međunarodne komisije svjetskog glasa su doslovno rekле da je u najvećem kompleksu logora smrti Jasenovac, pobijeno preko 700.000 ljudi, žena i djece, mahom Srba, Židova, Roma i neistomišljenika." Otkud ta brojka? Kako bi se prikazao što veći broj ustaških žrtava, krivo su prikazivali vrijeme, mjesta i okolnosti njihove smrti. Među žrtve logora Jasenovac upisuju se i osobe umrle na prisilnom radu u logorima Njemačkoga Reicha, primjerice u Norveškoj, pогинule u savezničkim bombardiranjima, umrle u zbjegu u El Shattu i u zbjegovima u južnoj Italiji, zatim osobe koje je ubila njemačka i talijanska vojska, žrtve četničkih pokolja, i partizane pогинule u bitkama na Neretvi i Sutjesci, pa i one koji su pогinuli kao domobrani i ustaše. (V. Geiger).

'Prepostavljeni' broj žrtava

Što se o žrtvama logora u Jasenovcu uči u Srbiji? "Znam da se u Srbiji stalno provlači brojka od 700.000 žrtava Jasenovca? Danas se zna da je žrtava 80 i nešto tisuća, pojmenice se zna tko je stradao. Strahota je da se uopće govori o broju žrtava, broj nije bitan. Važno je zašto se nešto dogodilo". (O. Kraus, 2018.). Općenito nam je pred očima različito razumijevanje pojma 'znanje'. Lako je provjeriti učestalost spominjanja brojke o '700.000 žrtava', ali je dvojbena uporaba pojma 'znanje' i uz navod o '80 i nešto tisuća' žrtava, jer se, vrlo vjerojatno, ipak radi samo o prepostavci. Uz tu prepostavku koristi se pojma 'znanja', ali se na iznošenje argumenata za drugčije 'znanje' odgovara onako kako je Partija (komunista) odgovarala na sve što se nije poklapalo s njezinom 'istinom', neprijepornom i konačnom.

"Ivo Goldstein uporno u javnosti iznosi mišljenje da se o logoru Jasenovac 'istina manje-više zna, uključujući i približan broj žrtava'. Goldstein štoviše ustvrđuje da se 'u krugovima skrupuloznih istraživača računa da je poimenični popis uglavnom dogotovljen u trenutku kada je na njemu zabilježeno 90 do 95 % pretpostavljenih žrtava. Danas smo praktički došli do tog stadija u istraživanju ili ćemo do njega doći u sljedećih nekoliko godina. Tako bi se konačno mogla zaključiti mučna diskusija o broju jasenovačkih žrtava'. A Ivo Goldstein trebao bi, naravno, biti tko će određivati koliki je „pretpostavljeni” broj jasenovačkih žrtava i što je „istina” o Jasenovcu, a što nije." (V. Geiger). Spomenuli smo samo neke od prijepora koji predugo traju.

Pretjerivanja 'bradatih fanatici'

Tekst o kome pišemo, doista je usporediv s tekstovima komunističkih agitpropovaca (Agitprop, komunistička služba za agitaciju i propagandu), odmah nakon Drugoga svjetskog rata, još dok su Staljinovi ljudi bili tu i poučavali kako se vodi prava revolucija. "Tvrđnje da se s brojem fašističkih žrtava mnogostruko pretjeruje pripada nekakvim bradatim ludama bez moći i utjecaja, fanaticima iz opskurnih izvanparlamentarnih strančica koje na izborima ne prelaze jedan posto ..." (A. Tomić, Jutarnji list). Početni je komentatorov stav da se uopće ne pretjeruje s 'brojem fašističkih žrtava'.

'Brade lude' i 'fanatici', prema komentatorovu sudu, tvrde da se pretjeruje s brojem žrtava i nastoje to potkrijepiti adekvatnim argumentima. Tako i dolaze do 'lažnih žrtava'. Komentator nije ni 'bradat' ni 'fanatik' pa se izruguje s pokušajima istraživanja i utvrđivanja činjenica. On ne vidi zašto se ljudi iz 'opskurnoga svijeta' suprotstavljaju, brojkama koje iznose, primjerice, G. Greif i R. Bulatović. Istinitost ili neistinitost ne ovisi o tomu je li njegov autor 'bradat', ili je 'fanatik', nego o slaganju ili neslaganju iskaza i činjenica.

Ratne i poratne okolnosti

U ovakvim prijeporima, neistinitim nazivamo ono što nije utemeljeno na provjerljivim činjenicama, neovisno o tomu iznose li ih komunisti ili antikomunisti. Htjeli smo vjerovati da je prošlo vrijeme kad je nešto postajalo 'istinitim' samo zbog toga što je to 'Partija' tvrdila. Gore citirani tekst pokazuje da smo bili na krivom putu. 'Partija' se danas drukčije zove i služi se drukčijim metodama utjerivanja 'istine' u glave ljudi na transhumanističkom putu. Posumnjati u tu 'istinu' ili je opovrgnuti provjerljivim podatcima, u 'ono' je vrijeme značilo izložiti se progonu. Danas se to drukčije radi. O prvoj razini otpora 'revizionizmu' brinut će suvremeni medijski agitpropovci.

Nisu manipulacije takva ranga započele dolaskom komunističkoga totalitarizma na vlast, niti su druga dva totalitarizma, nacistički i fašistički postupala drukčije, nego su drukčiji današnji tragovi osamdesetogodišnjega (80) komunističkoga oblikovanja 'istine' u hrvatskom iskustvu i četverogodišnjega (4) ustaškoga totalitarizma. Komunistički je totalitarizam i vremenski dvadeset (20) puta dulje vladao od ustaškoga. Na jednoj su strani rane Lepoglave, Stare Gradiške, Gologa Otoka, a na drugoj Jasenovca i drugih logora u NDH. Ni posljedice nisu iste, ni okolnosti nisu bile iste, ratne i neratne. Ako tvrdimo da su neka pretjerivanja posljedicom političke propagande, ni u kom slučaju ne poričemo da je počinjeno, ili opravdano, zlodjelo koje se dogodilo na bilo kojoj strani. Strašnih je zlodjela i kolektivnih stradavanja bilo u ratnim vremenima, ali i poratnih osveta i oblikovanja političkih 'istina' koje su odgovarale komunističkoj strani.

Stigmatiziranje Hrvata

Krvnja za žrtve Jasenovca nije pripisivana ratnim politikama, vojskama i pojedincima koji su zlodjela počinili, nego je pripisivana narodu Hrvata. Jasenovac je, u protuhrvatskoj retorici, označavan mjestom stradanja više od milijun ljudi, uglavnom Srba. Kasnije se ta brojka počela smanjivati, do nedavnih izjava dr. Veljka Đurića Mišina, direktora Muzeja žrtava genocida u Srbiji da nije voljan govoriti o brojevima "jer ima daleko važnijih činjenica", ali te činjenice "još uvijek nisu raščišćene u povijesnoj znanosti". A. Tomić misli drugče.

Netko je već napisao da su svi rezultati objavljeni u knjizi ponovljivi i provjerljivi bilo kojem zainteresiranom čitatelju, budući da se temelje na javno dostupnim izvorima podataka kao što su digitalne baze javnih ustanova (Yad Vashem, Američki muzej holokausta, arhiv Arolsen), popisi žrtava njemačkih, talijanskih i srpskih logora, jugokomunistički i srpski popisi žrtava, osmrtnice, povijesne knjige s popisima žrtava različitih događaja Drugog svjetskog rata, biografski leksikoni, enciklopedije, novinski zapisi, videozapisi s mrežnih usluga...

Što, dakle, o knjizi autora Nikole Banića i Mladena Koića pod naslovom „Jasenovački popis - lažne žrtve“, komentator Jutarnjega lista nije htio reći u svom osvrtu na jednu njezinu promociju? Nije htio reći argumentiraju li tvrdnje o lažnim žrtvama. Nije objasnio zašto bi prikazivanje lažnih žrtava stvarnim žrtvama bilo prihvatljivo, a pobijanje neistinitih navoda neprihvatljivo; nije htio reći u odnosu na koju istinu su oni revisionisti, koju Istinu Banić i Koić revidiraju; nije rekao da su autori i obrazovanjem doista kompetentni (doktori znanosti) istraživati podatke iz jasenovačkoga popisa i o rezultatima pisati.

Ivan Bekavac

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/a-b/bekavac-ivan/42737-i-bekavac-agitprop-i-hrvatski-revisionisti.html>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/37564-agitprop-i-hrvatski-revisionisti>

O RAZOTKRIVENOJ JASENOVAČKOJ LAŽI

KNJIGA RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ

“PROMOCIJA REVIZIONISTIČKE KNJIGE U CRKVENOJ DVORANI”

Naslov: Predstavljanje knjige + Bujica

Datum: Tue, 8 Jan 2019 18:30:38 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

20 godina od moje knjige "Srpski mit o Jasenovcu"

Evo 20 godina je prošlo od tiskanje moje knjige "Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o Beogradskim konc-logorima".

Knjiga koju smo napisali dr. Razum i ja je na neki način i obilježavanje te okrugle obljetnice.

U vrijeme kada je tiskana organizirao je radio "Slobodna Europa" moj dvoboja s dr. Milanom Bulajićem iz Beograda.

U ovoj knjizi je ponovno tiskan cijeli taj razgovor koji je svojevremeno oduševio australske Hrvate tako da su organizirali tiskanje te knjige i nastavka iz 2000. na engleski-Zanimljivo je da se u tu proslavu uključio i bilten "Novosti".

Čini mi se da su oni jedini do sada najavili to predstavljanje:)))

<https://www.portalnovosti.com/promocija-revizionisticke-knjige-u-crkvenoj-dvorani>

PROMOCIJA REVIZIONISTIČKE KNJIGE U CRKVENOJ DVORANI

U dvorani isusovačke crkve, u kojoj se održavaju mise za poglavnika Antu Pavelića, organizira se promocija knjige Josipa Pečarića i Stjepana Razuma

Ni nova 2019. godina neće proći bez promocije povjesnog revizionizma i to na njenom samom početku. Pobrinulo se za to Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac koje sljedećeg četvrtka – 17. siječnja 2019. godine u dvorani crkve Presvetog Srca Isusova u Zagrebu organizira predstavljanje nove knjige ‘Razotkrivena jasenovačka laž’, akademika Josipa Pečarića i dr. Stjepana Razuma. Promocija će se održati u dvorani

isusovačke crkve u Palmotićevoj ulici u kojoj se redovito održavaju mise zadušnice za ustaškog poglavnika Antu Pavelića.

Izdavač knjige Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac je, kako smo u nekoliko navrata pisali, udruga čiji se članovi otvoreno zalažu da se iz preambule Ustava izbací ZAVNOH i uvrsti NDH. Osim ove, izdali su i knjigu ‘Jasenovački logori – istraživanja’ autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković. U njoj se, među ostalim, navodi: ‘Zatočenici u logor nisu dovođeni da bi bili ubijani. Uzroci smrti bili su bolest, odmazde i kazne na pojedine prijestupe te partizanski i saveznički napadi... Ništa u logor nije dospio, niti bio ubijen, samo zato što je Srbin ili pravoslavac... Desetljeća u kojima se o Jasenovcu nije moglo normalno istraživati i razgovarati stvorila su od tog logora propagandni mit protiv kojeg se teško boriti’. Članovi Društva, osim genocida počinjenog nad Srbima otvoreno negiraju i holokaust.

I autore nove knjige u izdanju ove udruge, javnost poznaje po aktivističkom revizionističkom djelovanju.

Pečarić je ugledni matematičar koji se u slobodno vrijeme bavi revizijom povijesti, a široj javnosti je poznat jer je 2015. godine dao podršku protuhrvatskoj inicijativi da ustaški poklič ‘Za dom spremni’ postane službeni pozdrav koji bi se koristio u Hrvatskoj vojsci. Drugi autor, Razum, katolički je svećenik zaposlen u Hrvatskom državnom arhivu, koji se bavi crkvenom poviješću. Razum je na svom Facebook-profilu tijekom 2017. godine, kako smo već pisali, u nekoliko navrata objavio video-uratke u kojima se rehabilitira politika Adolfa Hitlera i negira postojanje plinskih komora u Auschwitzu. Jedan od njih upotpunio je i statusom: ‘Ne radi se o podmetanju samo Hrvatima u Jasenovcu, već se to isto radi i Nijencima s Auschwitzom’.

Upitan za komentar o tim postupcima, Razum je tada odgovorio: ‘Bogu sam zahvalan što živim u Republici Hrvatskoj, koja je slobodna i demokratska država, a blagodati toga su da slobodno mislimo, slobodno govorimo, slobodno se koristimo Facebookom, slobodno komentiramo, slobodno istražujemo, slobodno se bavimo znanstvenim radom, slobodno propitujemo, slobodno se čudimo, slobodno čestitamo... Nadam se da nisam neko vrijeme ‘prospavao’, u kojem bi neka od ovih sloboda bila ukinuta. Ako bi to bilo točno, molim Vas, upozorite me na to, kako bih se mogao prilagoditi novim zakonskim okolnostima.’

BUJICA

<https://www.youtube.com/watch?v=ECO3MkP7aU8>

U jučerašnjoj Bujici je dan i razgovor s Stjepanom Tuđmanom.

Nedavno smo zajedno bili nazočni kod otkrivanja spomenika hrvatskom predsjedniku Franji Tuđmanu.

O tome sam pisao i svojim kolegama akademicima još 15.12.:

"3.Predsjednik je naveo imena akademika koji su bili na otkrivanju spomenika predsjedniku Tuđmanu.

Mene nije spomenuo!

Valjda zato što su oni pozvani zato što su akademici, a ja sam pozvan zato što sam Josip Pečarić.

Prijatelj i autora i obitelji Tuđman. Da je malo bolje pogledao video bi da Stjepan Tuđman sa kćerkama nije sjedio u prvom redu gdje su mu rekli već u sedmom do mene!

Neobično mi je što nije primijetio da sam se zajedno sa hrvatskim generalima i članovima obitelji Tuđman slikali s kardinalom Bozanićem, koji me je veoma srdačno pozdravio. Vjerojatno je i znao da ja tamo nisam zato što sam akademik.

Zato se moram zahvaliti Predsjedniku, koji vjerojatno i ne zna da sam neizravno i spomenut u govorima jer je Bandićeva zamjenica u svom govoru citirala pismo Henryja Kissingera predsjedniku Tuđmanu koje sam ja dao u Proslovu knjige „Za hrvatsku Hrvatsku“ iz 2001. g. Na predstavljanju je bila nazočna i gđa Tuđman koja je poslije toga i pronašla to pismo. Na misi za Predsjednika bio sam, kao i ranije, s hrvatskim generalima. Misu je predvodio biskup Vlado Košić, koji je blagoslovio i konferenciju MIA 2018. i govorio o mom domoljubnom radu. Sve to imate u knjizi koja nije spomenuta u izvješću Predsjednika. Priznajem, ni ja nisam primijetio spomenute akademike (osim akademika Reinera) na misi za Predsjednika!"

U jučerašnjoj Bujici kao da su znali dali su sliku s tog događaja kao potvrdu onog o čemu sam pisao: VIDJETI PRILOG!

Pozz

Josip

Naslov: I Srbi i Židovi vas pozivaju na predstavljanje knjige „Razotkrivena Jasenovačka laž“!

Datum: Thu, 10 Jan 2019 08:54:25 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Za tjedan dana je predstavljanje knjige „Razotkrivena Jasenovačka laž“!

I Srbi i Židovi pozivaju na predstavljanje knjige:

<http://hr.n1info.com/Vijesti/a361184/Centar-Simon-Wiesenthal-Hrvatskoj-Zabranite-negiranje-ustaskih-zlocina.html>

<https://www.telegraf.rs/vesti/jugosfera/3022355-centar-simon-vizental-trazi-od-hrvatske-da-zabrani-knjigu-koja-negira-ustaske-zlocine-u-ndh-ne-mogu-se-izbeci-masovna-ubistva-u-jasenovcu>

https://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2019&mm=01&dd=09&nav_category=167&nav_id=1490991

<https://net.hr/danas/hrvatska/lovac-na-naciste-opet-napao-vladu-16-siječnja-u-crkvi-u-zagrebu-promocija-djela-koje-bi-moralno-bititi-zabranjeno-zaustavite-to/>

<https://www.srbijadanas.com/vesti/region/centar-posvecen-pronalazenu-nacista-zabraniti-negiranje-ustaskih-zlocina-2019-01-09>

http://standard.rs/2019/01/09/centar-simon-vizental-hrvatskoj-zabranite-negiranje-ustaskih-zlocina/?ns_abc=latin

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/11/region/3381958/zurof-trazi-da-se-zabrate-delakojima-se-negiraju-ustaski-zlocini.html>

<https://www.teraz.sk/najnovsie/chorvatsko-csw-ziada-zakazat-knihu/371357-clanok.html>

<https://informer.rs/vesti/politika/415535/hrvati-stop-dalje-mozete-vredjate-srbe-centar-simon-vizental-zabraniti-negiranje-ustaskih-zlocina>

<http://www.balkaninsight.com/en/article/od-hrvatske-zatra%C5%BEeno-da-zabraniti-negiranje-usta%C5%A1kih-zlo%C4%8Dina-01-09-2019>

<https://time.rs/c/696764173c/>

Zato vam ponovno šaljem prikaz knjige iz Hrvatskog tjednika:

Iz tiska upravo izašla NOVA KNJIGA akademika Josipa Pečarića i dr. Stjepana Razuma

RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ

Dr. Razum je prije šest godina raskrinkao i srušio komunističke dogme o logoru Jasenovac, a što danas svojim radom potvrđuju i drugi istraživači

Piše: A. ČERNIVEC

Razotkrivenaja senovačka laž naziv je nove knjige akademika Josipa Pečarića i dr. Stjepana Razuma koja je iz tiska izašla prije nekoliko dana. Riječ je o je zbirci objavljenih i neobjavljenih tekstova akademika Pečarića i dr. Razuma, koje su o jasenovačkoj zbilji i mitu pisali od 2012. do 2018. Niz članaka započinje razgovorom objavljenim u Hrvatskom listu, budućem Hrvatskom tjedniku, davne 2012. Predgovor i pogovor za ovu knjigu napisala su dvojica istaknutih hrvatskih povjesničara dr. sc. Jure Krišto i dr. sc. Mato Artuković.

Dr. sc. Stjepan Razum predsjednik je Društva za istraživanje trostrukoga logora Jasenovac, pročelnik je odjela Nadbiskupijskoga arhiva u Zagrebu Hrvatskoga državnog arhiva, koji je izazvao pravu paniku u 'antifaističkim' i velikosrpskim redovima kada je dao intervjue pod nazivom 'Vrijeme je da srušimo velikosrpski mit o Jasenovcu' u Hrvatskom listu 9. kolovoza 2012. Taj intervjue nalazi se i u knjizi 'Zabranjeni akademik', iz 2012. gdje je dano cijelo poglavlje na kraju knjige 'Dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist'. Pored intervjua, u knjizi se nalazi i tekst glavnoga urednika Hrvatskoga tjednika Ivice Marijačića pod nazivom 'Nemože se komunističkim dogmama protiv razuma i Razuma' (Hrvatski list, 30. 8. 2012.) koji predstavlja komentar na napade na dr. Razuma. Da se doista radilo o pravoj panici, pokazala je činjenica što su protiv dr. Razuma ustale takve povijesne 'veličine' kao što su bili veleposlanik Republike Srbije u RH, kao i tadašnji Predsjednik RH Ivo Josipović. Možemo reći da je u tom intervjuu dr. Razum dao načela na kojima se zasniva udruga Društvo za istraživanje trostrukoga logora Jasenovac čiji je on predsjednik, a svi ti napadi koji su nakon toga uslijedili na dr. Razuma samo su pokazali kolika je bila potreba za osnivanjem jednoga takvog društva. Sve ono što je uslijedilo nakon toga, sva ona otkrića oko logora Jasenovac samo su potvrdila sve ono što je još prije šest godina govorio dr. Razum.

U predgovoru koji potpisuje dr. sc. Jure Krišto, znanstvenik emeritus, zanimljivo je kako se on nije osvrnuo na sadržaj knjige već je želio odgovoriti na pitanje je li danas dopušteno istraživati povijest logora Jasenovac. Dr. Krišto piše kako 'danас postoji stanovit broj znanstvenika koji tvrde da su pronašli nove dokumente i na temelju toga zaključili kako ocjena Jasenovca kao logora za likvidacije nije posve vjerodostojna. Piše kako jedni tvrde da nema niti može biti bilo kakvih dokumenata na temelju kojih se o Jasenovcu mogu donijeti drukčiji zaključci od poznatoga: da je bio logor za sustavno uništenje velikoga broja ljudi, dok drugi tvrdi da oni koji na temelju nekih novih dokumenata zaključuju suprotno nisu sposobni stručno tumačiti te dokumente i donositi takve zaključke. Takve vrste neslaganja postoje oduvijek i ne bi trebale biti problem u znanstvenoj zajednici, ali

postoji jaka struja među znanstvenicima i laicima koja zabranjuje istraživanje o logoru Jasenovac i pogotovo da plodove svojih istraživanja objavljuje i na druge načine širi. Zato je nametanje 'ispravnoga mišljenja' i zabrana drukčijih znanstvenih zaključaka odiozniye od bilo čega drugoga, zaključuje među ostalim dr. Krišto.

Nadalje ističe kako 'oni koji znaju što je ispravno mišljenje, posežu za argumentom da istraživanje o Jasenovcu predstavlja revidiranje povijesti i popravljanje slike o Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, niječući njezin 'zločinački karakter'. Naravno da će nova saznanja o Jasenovcu utjecati i na razumijevanje ND Hrvatske', ali drži kako to ne smije biti razlog za zabranu istraživanja logora Jasenovac i propagiranja eventualnih novih saznanja. 'Uostalom, zar se upravo o logoru Jasenovac i o Nezavisnoj Državi Hrvatskoj nije izreklo i napisalo bezbroj paušalnih ocjena i najobičnijih laži! Zar ne bi bila odgovornost svih znanstvenika u svijetu da se takve laži razobliče ako i kad za to postoje čvrsti dokazi! Tu pokazujemo staru boljku lakoga zaboravljanja i nedavnih događaja.... stoji među ostalim u predgovoru dr. Krište.

Knjiga *Razotkrivena jasenovačka laž* akademika Pečarića i dr. Razuma može se naručiti putem e adrese:

drustvo.jasenovac@gmail.com.

Hrvatski tjednik, 27. prosinca 2018., str. 34

OTVORENO PISMO PROF. MATKA MARUŠIĆA

Dobio sam izvrsno reagiranje na moj tekst s nizom linkova o tekstu srpskih Novosti i upletanja notornog, u Srbiji odlikovanog, Efraima Zuroffa:

„Zuroff su obavijestili da se oglasi: poznata špranca. Možemo li očekivati sljedeći četvrtak policiju u Palmotićevoj i zabranu promocije?

A.

<https://www.msn.com/en-xl/europe/top-stories/jewish-rights-group-urges-croatia-to-ban-pro-nazi-book/ar-BBS0YaM?li=BBKxJ6T&ocid=UP97DHP>

Zamolio sam Predsjednicu da mi sugerira odgovor na ovaj upit. Poslao sam joj i niz linkova iz svijeta koji prenose Zuroffov poziv na zabranu knjige (Hitler je nepočudne knjige palio, zar ne?):

<https://www.apnews.com/11edaa150f63423989db3540cbbdbd69>

<https://www.nytimes.com/aponline/2019/01/09/world/europe/ap-eu-croatia-book.html>

https://www.washingtonpost.com/entertainment/jewish-rights-group-urges-croatia-to-ban-pro-nazi-book/2019/01/09/7f6266d4-141b-11e9-ab79-30cd4f7926f2_story.html?noredirect=on&utm_term=.8170c02d9497

<https://www.timesofisrael.com/jewish-rights-group-urges-croatia-to-ban-pro-nazi-book/>

<https://www.msn.com/en-xl/europe/top-stories/jewish-rights-group-urges-croatia-to-ban-pro-nazi-book/ar-BBS0YaM>

<https://www.660citynews.com/2019/01/09/jewish-rights-group-urges-croatia-to-ban-pro-nazi-book/>

<https://www.klfy.com/news/world-news/jewish-rights-group-urges-croatia-to-ban-pronazi-book/1693493836>

https://www.whig.com/article/20190109/AP/301099870?template=art_print#

<http://www.tribtown.com/2019/01/09/eu-croatia-anti-semitism/>

A netko tko je u Srbiji nagrađivan sigumo impresionira hrvatske političare. Oni daju i silne novce srpskim Novostima, pa će biti zanimljivo njihovo reagiranje na poziv Novosti-Zuroff. Zapravo je zabavno vidjeti kako hrvatske političare impresionira ovakvo reagiranje u svijetu na Zuroffovo poziv na „paljenje“ knjige.

A ono što mi mislimo napisao je don Kaćunko:

„Pošteni i pametni Židovi se stide organizacije "Simon Vizental" (kako Srbi pišu), jer ih samo sramote svuda po svijetu, mlateći lovnu račun "holokausta" - zato treba pročitati knjigu INDUSTRija HOLOKAUSTA, autora židovskog povjesničara Normana G. Finkelsteina! Naime, ako Zuroff&com prihvate ISTINU o Jasenovcu, oni automatski bankrotiraju, ostaju bez love kao pijavice bez krvi i ugibaju... Zato se oni 'krvavo' bore protiv "negiranja ustaških zločina" i "revizije povijesti". A zapravo, oni ustraju u širenju LAŽI, čime pokazuju da su u službi Onih koji služe Sotoni - "ocu laži" i "čovjeku ubojici od početka" (kako ga je definirao Isus Krist, kome slava u vijeće vjekova, amen!)..,

A kako bi hrvatski političari trebali reagirati uči ih – a tko bi drugi -

profesor emeritus dr. sc. Matko Marušić svojim otvorenim pismom Zuroffu:

<https://kamenjar.com/matko-marusic-otvoreno-pismo-gospodinu-efraimu-zuroffu/>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/31025-m-marusic-otvoreno-pismo-gospodinu-efraimu-zuroffu.html>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2019/01/10/matko-marusic-profesor-emeritus-otvoreno-pismo-gospodinu-efraimu-zuroffu/>

<https://www.braniteljski-portal.com/prof-matko-marusic-otvoreno-pismo-gospodinu-efraimu-zuroffu-centar-simon-wiesenthal>

Ali jesu li hrvatski političari i njihovi savjetnici dovoljno inteligentni da bi shvatili kako trebaju učiti od prof. Marušića?

Vaš,
Josip Pečarić

PRILOG:

Matko Marušić:

OTVORENO PISMO GOSPODINU EFRAIMU ZUROFFU

(...)

Naslov: MARUSICEVO PISMO ZUROFU

Datum: Sat, 12 Jan 2019 16:45:38 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi svi,

Pismo profesora Marušića objavili su i:

<https://narod.hr/hrvatska/prof-dr-sc-marusic-odgovorio-zuroffu-manipulacije-brojkama-o-jasenovcu-kako-bi-se-ocrnio-hrvatski-narod>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/14444-otvoreno-pismo-prof-emeritusa-matka-marusica-efraimu-zuroffu>

Slično don Angelu reagirao je i dr. Burić:

Naslov: MARUSICEVO PISMO ZUROFU

Datum: Fri, 11 Jan 2019 11:16:44 +0100

Šalje: Jure Burić

Prima: pecaric@element.hr

MARUSICEVO PISMO ZUROFU

Ovako: kratko i jasno!

Gospodine (ako to uopće jeste) Zurof!

Ja neću biti uglađeni ali stvarni gospodin - kao prof. Matko Marušić.

Ja ću biti izravan : Vi ste jedno nesretno "zborilo" i piskaralo koje Hrvatskom narodu neprekidno čini veliko zlo. Vaša mržnja prema mom narodu vrijeda, boli, umara i provokira. Ona zabrinjava, jer je uvijek ista i računati na Vašu savjest i ljudski moment je iluzija.

Zapamtite - u mojoj domovini nećete Vi i Vaši istomišljenici stvarati zakone i donositi zabrane, pogotovo ne one po kojima bi trebalo spaliti ili zabraniti javno objavljivanje napisanih knjiga ma kakav sadržaj u njima bio - poglavito ne onih koji koriste snagu dokumenta- dakle argumenta u svojim sadržajima.

Ako nemate potrebu demantirati napisanu laž koju sam i ja kao učenik morao poput papagaja ponavljati kako je u Jasenovcu pobijeno 700.000 ljudi, ponajviše Srba, onda nemam ni ja potrebu prema Vama gajiti nikakvo ljudsko poštovanje.

Vi ste za mene obična kukavelj, koja sije zlo.

I polagat ćete račune za svoja nedjela, ako ne na ovome svijetu, a onda zasigurno na onom gdje će Vaš ZEMLJAK suditi, pa i za one presude koje Vaši preci izrekoše.

Mislite malo na ovo i na vrijeme se popravite.

Dr Jure Burić

Naravno naši političari daju puno novaca Novostima. Oni im to i vraćaju. Evo najnovije naslovnice:

Zapravo nije ni čudno što napadaju knjigu RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ. Zapravo ona je na neki način i tiskana kao spomen na moju knjigu SRPSKI MIT O JASENOVCU,

koja je bila odgovor na knjigu dr. Bulajića TUĐMANOV JASENOVAČKI MIT.

I optužba za REVIZIONIZAM je doista zgodna.

U knjizi Goldsteinovih HOLOKAUST U ZAGREBU imate cijelo poglavlje o najpoznatijim našim revizionistima.

Znate tko je uvjerljivo najveći revizionist?

FRANJO TUĐMAN!

Uvjek sam bio ponosan što su meni dali najveći prostor poslije Tuđmana.

Poslije toga moja akademija je htjela tatinog sina u akademike!

A današnja vlast podržava sve koji pričaju o revizionizmu. A vodi ih Tuđmanova stranka. Vjerovali ili ne!

I tako se prikriva istinski revizionizam: REVIZIJA POVIJESTI DOMOVINSKOG RATA!

Da nije tako svi bi došli na predstavljanje knjige RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ.

Pozz
Josip Pečarić
(...)

PISMO OBITELJI TUĐMAN

Naslov: Pismo obitelji Tuđman

Datum: Mon, 14 Jan 2019 05:11:02 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: miroslav tudjman, st.tugjman, Ivan Tolj, predsjednica@predsjednica.hr,
predsjednica@predsjednica.hr, Ured Predsjednica ured@predsjednica.hr,
predsjednik@sabor.hr predsjednik@sabor.hr, predsjednik@vlada.hr
predsjednik@vlada.hr, hina@hina.hr hina@hina.hr, Hrvatski generalski
zbor hgz@hrvatskigeneralskizbor.hr, Kabinet Predsjednika
kabpred@hazu.hr

Poštovani članovi obitelji Tuđman,

Pozivam vas na predstavljanje knjige "**Razotkrivena jasenovačka laž**", čiji smo autori dr. Stjepan Razum i ja. Predstavljanje će se održati u četvrtak, 17. siječnja 2019., u 20 sati, u dvorani crkve Presvetog Srca Isusova u Palmotićevoj 31., u Zagrebu. O knjizi će govoriti novinar i publicist Igor Vukić i mi autori.

U Prilogu vam dostavljam i tekst o napadima na knjigu iz Slobodne Dalmacije koji završava sa sekcijom „Josip Pečarić: I Tuđmana su prozivali za revizionizam“.

U knjizi, koja evo izlazi dvadeset godina poslije moje knjige „Srpski mit o Jasenovcu“ – polemične knjige s knjigom „Tuđmanov Jasenovački mit“, a u njoj je ponovno dan i moj „dvoboј“ s autorom te knjige dr. Milanom Bulajićem.

Svojevremeno je general Ivan Tolj – oduševljen tim razgovorom – ustvrdio da je u njemu sve rečeno. Toga smo se prisjetili i poslije otkrivanja spomenika našem predsjedniku (šaljem vam i zajedničku sliku s kardinalom Bozanićem).

U knjizi „Holokaust u Zagrebu“ oca i sina Goldstein, s kojom sam također polemizirao, a i niz takvih tekstova je ponovno tiskano u ovoj knjizi, postoji poglavje o revolucionima u Hrvatskoj povijesti. I Prvi i najveći revolucionist im je dr. Franjo Tuđman. Kao sramota HAZU ostat će činjenica da je kasnije prof. dr. Ivo Goldstein predložen za redovitog člana. Poznato je da sam se i tada tome (srećom uspješno) suprotstavio.

Svjedoci ste i činjenice da danas revolucionizma u Hrvatskoj doista ima tj. postoji revolucionizam povijest Domovinskog rata. Na stalnom udaru su i Domovinski rat i Predsjednik Tuđman.

Zato bi prirodno bilo da prozvane vlasti jednostavno odgovore zahtjevima za zabranu svojom nazočnošću na ovom predstavljanju. Zato ću ovaj poziv proslijediti i njima.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

PRILOG

LOVAC NA NACISTE Zuroff pisao Plenkoviću: zabranite knjigu akademika Josipa Pečarića i dr. Stjepana Razuma

Nakon zastupnika SDSS-a Milorada Pupovca i Borisa Miloševića koji su poručili kako najavljenja promocija knjige „Razotkrivena jasenovačka laž“ akademiku Josipu Pečariću i dr. Stjepanu Razumu kod njih "izaziva zebnju", u srijedu je zabranu knjige zatražio i Centar "Simon Wiesenthal".

Sporna knjiga izdana je nešto prije Božića, izdavač je Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, a promocija je planirana za 17. siječnja u dvorani crkve Presvetog Srca Isusova u Palmotićevoj ulici u Zagrebu.

U knjizi se na petstotinjak strana ponavljaju već prije objavljene teze dvojice autora poznatih po aktivističkom revizionističkom djelovanju i tvrdnjama da je broj jasenovačkih žrtava preuveličan. U odnosu na njihove prethodne knjige sad su dodana i poglavlja s reakcijama na knjigu Iгора Vukića „Radni logor Jasenovac“ koja iznosi iste teze.

Istraživanja povjesničara

Poznati lovac na naciste Efraim Zuroff jučer je od hrvatskih vlasti zatražio zabranu ove knjige, kao i ostalih djela koja negiraju povijesne činjenice i ustaške zločine počinjene za vrijeme NDH. Iz Centra "Simon Wiesenthal" navode kako se u knjizi negiraju masovna ubojstva Srba, Židova, Roma i hrvatskih antifašista u Jasenovcu.

- Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, koje sponzorira ovaj događaj, osnovano je radi skrivanja strašnih zločina koje su na Balkanu počinili ustaše. Ove zločine potvrđuju povijesni dokumenti, svjedočanstva preživjelih i brojna istraživanja uglednih povjesničara.

Djela poput "Razotkrivene jasenovačke laži" u Njemačkoj ili Austriji odmah bi bila zabranjena – navodi Efraim Zuroff. Također podsjeća da je Hrvatska članica Međunarodnog saveza za sjećanje na holokaust te da bi sukladno tome trebala poduzeti sve korake kako bi spriječila negiranje holokausta i povijesnih činjenica.

Ogorčen je i Franjo Habulin, predsjednik Saveza antifašističkih boraca i antifašista, koji podsjeća kako je još prošlu jesen zajedno s manjinskim saborskim zastupnicima Miloradom Pupovcem i Veljkom Kajtazijem, te Ognjenom Krausom, predsjednikom Koordinacije židovskih općina, uputio predsjednici Republike, predsjedniku Sabora, predsjedniku Vlade i državnom odvjetniku dopis u kojem upozoravaju na alarmantno širenje, dopuštanje i podršku revizionizmu i negacionizmu u Hrvatskoj.

U dopisu su tražili da se odlučno osudi i suzbije širenje mržnje prema pripadnicima naroda žrtava i antifašistima, kao i širenje neistina o zločinačkoj NDH sazdanoj na rasnim zakonima.

- Tražili smo da se prema tim pojavama i naša država odnosi kao Njemačka i Austrija. No, do dana današnjeg nismo dobili ni od jedne institucije odgovor na taj naš dopis. Jasno je da se ni nakon 28 godina otvorenog revizionizma iz pozicija vlasti i školskog sustava u kojem se djecu ne uči dovoljno o antifašizmu društvo nije spremno suprotstaviti tome - žali se Habulin.

Vlaho Bogišić, leksikograf i književnik, koji se kao član Programskog vijeća HRT-a već susretao s ovakvima kritikama, pogotovo nakon gostovanja Iгора Vukića na HRT-u, kaže kako on ne misli da se u suvremenom društvu knjige trebaju cenzurirati i zabranjivati.

Ja sam krležijanac

- Kao krležijanac mislim da knjigama nije mjesto u sudnici, ni u cenzorskom uredu. Evo pogledajte primjer Šešeljevih knjiga, on je napisao pedeset protuhrvatskih, skandaloznih i strašnih knjiga. One nisu zabranjene u Hrvatskoj. Mogu se slobodno prodavati i reklamirati.

Moje je mišljenje da ni jedna javna institucija kao što je, recimo, HRT nipošto ne smije takve knjige reklamirati, međutim, to ne znači da se one trebaju spaljivati – kaže Bogišić i zaključuje kako sve što nije protivno zakonu može izlaziti, pa i najgore budalaštine.

Josip Pečarić: I Tuđmana su prozivali za revizionizam

Jedan od autora sporne knjige akademik Josip Pečarić odgovara kako su oni koji prozivaju njega, Stjepana Razuma i Igora Vukića na isti način prozivali i Franju Tuđmana za revizionizam.

- Točno je 20 godina prošlo od tiskanje moje knjige 'Srpski mit o Jasenovcu'. Ova nova knjiga koju smo napisali dr. Razum i ja na neki je način i obilježavanje te okrugle obljetnice - kaže Pečarić.

Piše Anita Belak-Krile

<https://www.slobodnadalmacija.hr/novosti/hrvatska/clanak/id/584018/zuroff-pisao-plenkovicu-zabranite-knjigu-akademika-josipa-pecarica-i-dr-stjepana-razuma>

SUTRA PREDSTAVLJANJE KNJIGE

Naslov:SUTRA PREDSTAVLJANJE KNJIGE

Datum:Wed, 16 Jan 2019 10:04:29 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani,

Pozivamo Vas na predstavljanje nove knjige

"Razotkrivena jasenovačka laž",

akademika **Josipa Pečarića** i dr. **Stjepana Razuma**

Predstavljanje će se održati u **četvrtak, 17. siječnja 2019., u 20 sati u dvorani crkve**

Presvetog Srca Isusova u Palmotićevoj 31.

O knjizi će govoriti

novinar i publicist Igor Vukić

te autori, akademik Josip Pečarić i dr. Stjepan Razum

Veselimo se vašem dolasku!

Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac

Pozive sam uputio i hrvatskim vlastima. Nisam dobio odgovor.

Neobično mi je vidjeti da vlastima ne smeta to što nas revolucionisti proglašavaju oni kojima je najveći revolucionist HRVATSKI predsjednik Franjo Tuđman.

Nisam primijetio ni da su portalni objavili gornji poziv. A tolika reklama i u uglednim svjetskim novinama.

Smetnuo sam s uma da je Zroff nagrađen i u Hrvatskoj:

<https://narodne-novine.nn.hr/search.aspx>

Odluka o odlikovanju Efraima Zuroffa Redom kneza Trpimira s ogrlicom i Danicom

PREDsjEDNIK REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 97. Ustava Republike Hrvatske i članka 2. stavka 1. Zakona o odlikovanjima i priznanjima Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 20/95, 57/06 i 141/06), donosim

ODLUKU

kojom se odlikuje

Efraim Zuroff

REDOM KNEZA TRPIMIRA S OGRLICOM I DANICOM

za osobit doprinos borbi protiv povijesnog revizionizma i reafirmiranju antifašističkih temelja suvremene Republike Hrvatske i uspostavljanju dobrih odnosa između Republike Hrvatske i Države Izrael.

Klasa: 060-04/10-05/01
Urbroj: 71-05-04/1-10-01
Zagreb, 15. siječnja 2010.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

<https://bezcenzure.hr/toptema/ivan-bekavac-o-predstavljanju-knjige-jasenovacki-popis-lazne-zrtve/>

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića. Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitaniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: citata: 22652, H-index: 53;

MathSciNet: publikacija: 1363, citata: 6860, H-index: 27;

Scopus: publikacija: 822, citata: 7873, H-index: 37;

WoS: publikacija: 823, citata: 6993, H-index: 34..

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovojoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412. Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća

Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 20 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijelog svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi. Glavni urednik je i novog časopisa „**Pakistan Journal of Mathematical Sciences**“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

- 1) Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan
- 2) Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.
- 3) U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,
- 4) Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH
- 5) Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu „Nature“, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

The Hölder and the converse Hölder inequality for $p > 1, q = \frac{p}{p-1}$:

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}} (wf^p) A^{\frac{1}{q}} (wg^q) &\geq A(wfg) \\ &\geq K(p, m, M) A^{\frac{1}{p}} (wf^p) A^{\frac{1}{q}} (wg^q) \end{aligned}$$

The Minkowski and the converse Minkowski inequality for $p > 1$:

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}} (wf^p) + A^{\frac{1}{p}} (wg^p) &\geq A^{\frac{1}{p}} (w(f+g)^p) \\ &\geq K(p, m, M) \cdot \left(A^{\frac{1}{p}} (wf^p) + A^{\frac{1}{p}} (wg^p) \right) \end{aligned}$$

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities
 Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec
Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202
<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>
Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta za povijest. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemijska), Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjerstvo) i Marin Soljačić (bezični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*“

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je blizu 190 publicističkih knjiga.

20/12/2023.